

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ไม่สังกัดภาควิชา/เทียบเท่า
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SELF-EXPOSURE OF MALE-MALE ROMANTIC RELATION IN Y NOVEL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) in Communication Arts

Common Course

FACULTY OF COMMUNICATION ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2020

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย
โดย	นายศรัณย์ พ.จานุพิบูล
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา อัครจันทโชติ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา อัครจันทโชติ)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิระ โรจนประภาณต์)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ศรัณย์ พ.จามุพิบูล : การเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย. (SELF-EXPOSURE OF MALE-MALE ROMANTIC RELATION IN Y NOVEL) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.สุกัญญา สมไพบุลย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย และความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์) เพื่อการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการเพื่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายจากนิยายวาย พร้อมทั้งมิติคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายและบุคคลรอบข้าง (คนรัก ครอบครัว เพื่อน) รวมทั้งยังสามารถนำองค์ความรู้ไปสู่การสร้างสรรคผลงานในอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงคดี เช่น การสร้างนิยายวายด้วยรูปแบบการเปิดเผยตนเองที่นิยมมากที่สุดหรือการนำวิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครมาสร้างในรูปแบบสื่อบันเทิง โดยศึกษาจากนิยายวายรูปเล่มที่มีประเด็นในด้านการเปิดเผยตนเองและถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ซึ่งผ่านสื่อออนไลน์และสื่อมวลชนดั้งเดิม ในปีพ.ศ.2558 – 2563 จำนวน 13 เรื่อง (เป็นซีรีส์ทุกเรื่อง) งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิเคราะห์เนื้อหาตัวบท ประกอบกับแนวคิดการเปิดเผยตนเอง แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย ทฤษฎีเรื่องเล่าในสื่อบันเทิงคดี และแนวคิดเกี่ยวกับนิยายวาย ผลการวิจัยพบว่า นิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง (26 คน) มีรูปแบบการเปิดเผยตนเองที่พบมากที่สุดคือพัฒนาการจากรูปแบบปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 8 คน รูปแบบที่พบน้อยที่สุดคือพัฒนาการจากรูปแบบกึ่งปิดสู่กึ่งเปิด และเปิดทั้งหมดมาตั้งแต่ต้น ซึ่งมีจำนวนอย่างละ 2 คน วิธีการเปิดเผยตนเองจำนวน 13 เรื่อง (54 ครั้ง) คือวิธีการเปิดเผยทางตรง 30 ครั้ง และวิธีการเปิดเผยทางอ้อม 24 ครั้ง ความสัมพันธ์ที่พบในนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง (60 ครั้ง) คือบุคคลรอบข้าง (คนรัก ครอบครัว เพื่อน) ยอมรับการเปิดเผยตัวตนตั้งแต่ครั้งแรก 51 ครั้ง และไม่ยอมรับการเปิดเผยตัวตนตั้งแต่ครั้งแรก 9 ครั้ง

ตัวละครชายรักชายทั้งหมดแสดงผลลัพธ์อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อตัวละครเคยคบผู้หญิงมาก่อน โดยส่วนใหญ่แล้วจะไม่ยอมรับว่าตนชอบเพศชาย นำไปสู่การต่อต้าน และต้องใช้เวลาค่อนข้างมากกว่าจะยอมรับและเปิดเผยตัวตนกับคนรักรวมถึงครอบครัว

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์

ลายมือชื่อนิสิต .....

ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6184688428 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORD: SELF-EXPOSURE, SELF-DISCLOSURE, COMING OUT, MALE-MALE, GAY, Y-NOVEL,
RELATION, LOVER, FAMILY, FRIEND

Sarun P.Janupiboon : SELF-EXPOSURE OF MALE-MALE ROMANTIC RELATION IN Y
NOVEL. Advisor: Asst. Prof. Dr. SUKANYA SOMPIBOON

This research aims to study form and solution self-exposure of male-male romantic relation in Y novel and relation of male-male character in Y novel. (relational pair) Make knowledge of form and solution self-exposure and dimension of relational pair for male-male character with other character (lover family friend) and make knowledge of creative industry in enjoy media. Example the most popular form of self-exposure in new Y novel or development relationship for male-male character and other in creative industry. The boundary is self-exposure characteristic in Y novel and their novel must be series on online and offline platform in 2015 to 2020 amount 13 stories. (every novel is series) This qualitative research employs content analysis and textual analysis as main tools and as well as using concepts and theories of self-exposure, male-male concept, narrative theoretical enjoy media and Y novel concepts. The research outcomes that be self-exposure form in Y novel sample 13 stories (26 characters). The most popular is development from all hidden to all open amount 8 characters. The least are development from half hidden to half open amount 2 characters and all open from the start of story amount 2 characters. The solution self-exposure in Y novel sample 13 stories (54 times) are direct solution amount 30 times and indirect solution amount 24 times. The relation in Y novel sample 13 stories (60 times) are other characters (lover family friend) accept from first time of self-exposure amount 51 times and reject of self-exposure amount 9 times.

Male-male characters have significant outcome when male-male character have relation with female in early, almost male-male character are not accept other self that bring about to antagonism spend time to fulfil accepting and disclosing with lover and family.

Field of Study: Communication Arts

Student's Signature .....

Academic Year: 2020

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงทุกประการได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ภาควิชา วาทยุทธศาสตร์และสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา และคำแนะนำในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อีกทั้งยังได้รับแนวคิดอีกหลายประการที่ทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทำให้ผู้วิจัยได้ประสบการณ์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปริดา อัครจันทโชติ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจิระ โรจนประภายนต์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นกรรมการในการพิจารณาและตรวจสอบความ ถูกต้องทางด้านเนื้อหา ข้อสังเกต และมุมมองในการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์มากที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นักเขียนนิยายทุกท่าน โดยเฉพาะเพื่อนนักเขียนนามปากกา Lafinz และ นักเขียนอติปิโสทิม ที่ได้ช่วยสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับนิยายวายทุกเล่มตลอดการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ คณะนิเทศศาสตร์ ทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ และกำลังใจที่ดี เสมอมา

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้แต่งและเรียบเรียงหนังสือ ตำรา เอกสารและผลงานวิจัยที่ ผู้วิจัยอ้างอิง ตลอดจนทุกคนในครอบครัวที่คอยให้การสนับสนุนอย่างดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตเวทิตาแก่บิดา มารดา บุรพาคณาจารย์และผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ที่มีส่วนช่วยในการอบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

ศรัณย์ พ.จานุพิบูล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	ง
กิตติกรรมประกาศ.....จ	จ
สารบัญ.....ฉ	ฉ
สารบัญตาราง.....ณ	ณ
สารบัญภาพ.....ญ	ญ
บทที่ 1 บทนำ..... 1	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ..... 1	1
1.2 วัตถุประสงค์..... 4	4
1.3 คำถามวิจัย..... 5	5
1.4 ขอบเขตงานวิจัย..... 5	5
1.5 คำจำกัดความ..... 5	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย..... 7	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 8	8
1. แนวคิดการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย..... 8	8
1.1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย..... 9	9
1.2 ความหมายของการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย..... 11	11
1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยตนเอง..... 12	12
1.4 กรณีศึกษาในการเลือกเปิดเผยตนเองของชายรักชาย..... 23	23
2. แนวคิดด้านการเล่าเรื่องของนิยายวาย..... 25	25
2.1 ความหมายและวิวัฒนาการของนิยายวาย..... 25	25

2.2 การเล่าเรื่องและสร้างตัวละครของนิยายวาย.....	30
2.3 การเล่าเรื่องของชายรักชายและนิยายวาย.....	42
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
3.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตนของชายรักชาย.....	44
3.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสื่อบันเทิงคดีของชายรักชาย.....	46
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	51
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	51
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
3.3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	55
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
3.5 วิธีการเก็บข้อมูล.....	61
3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
3.7 การนำเสนอข้อมูล.....	63
บทที่ 4 ผลลัพธ์ของงานวิจัย.....	64
4.1 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย.....	64
4.2 รูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย.....	84
4.3 วิธีการสื่อสารการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย.....	97
4.4 ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์).....	112
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะ.....	130
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	131
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	136
5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	152
5.4 ข้อเสนอแนะในงานวิจัย.....	154
บรรณานุกรม.....	155

ภาคผนวก	159
ภาคผนวก ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้า ของตัวละคร (Foreground)	160
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย	179
ภาคผนวก ค ข้อมูลการยอมรับตนเองของตัวละครหลักชายรักชาย ข้อมูลความสัมพันธ์ของตัวละคร ก่อนเปิด ระหว่างเปิด และหลังเปิดเผยตนเอง วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย	232
ภาคผนวก ง ตารางสรุปข้อมูลรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเอง ตารางสรุปข้อมูลการยอมรับ ตนเองของชายรักชายในแต่ละคู่ความสัมพันธ์.....	269
ภาคผนวก จ ข้อมูลแสดงเหตุการณ์ที่ตัวละครหลักชายรักชายเปิดเผยตนเอง.....	274
ประวัติผู้เขียน	335

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1	ตารางแสดงรายชื่อซีรีส์วายที่ถูกสร้างจากนิยายวายในปี 2558 – 2563.....	53
ตารางที่ 3.2	ตารางแสดงรายละเอียดของนิยายวายตั้งแต่ปี 2558 - 2563	57
ตารางที่ 3.3	ตารางแสดงรายละเอียดของนิยายวายตั้งแต่ปี 2558 – 2563 เฉพาะที่มีประเด็น	59
ตารางที่ 3.4	ตารางแสดงรายละเอียดของนิยายวายตั้งแต่ปี 2558 – 2563 เฉพาะที่มีประเด็นสำหรับ กลุ่มตัวอย่าง	60
ตารางที่ 4.1	ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background)	66
ตารางที่ 4.2	ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground).....	73
ตารางที่ 4.3	ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground).....	81
ตารางที่ 4.4	ตารางสรุปรูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย	85
ตารางที่ 4.5	ตารางสรุปวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย	98
ตารางที่ 4.6	ตารางสรุปรูปแบบการยอมรับตนเองของชายรักชายในนิยายวาย.....	114
ตารางที่ 4.7	ตารางสรุปความสัมพันธ์ของชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์).....	118

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 แผนภาพแสดงการเปิดเผยตนเองตามแบบโจฮารี วินโดว์.....12

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

กลุ่มของชายรักชายเป็นเพศทางเลือกที่ปรากฏเพิ่มมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน จากผลการวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้กล่าวถึงกลุ่มชายรักชาย หรือ กลุ่มแอนโดรจีเนียสแมล (Androgynous Male) ว่าไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนของประชากรคนกลุ่มนี้ได้ว่ามีเท่าใด เนื่องจากไม่สามารถเก็บข้อมูลได้จากทะเบียนประวัติ ทะเบียนราษฎร ไม่สามารถสังเกตหรือนับจำนวนได้อย่างแน่นอน เพราะมีกลุ่มประชากรชายรักชายอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่เปิดเผยตัวตน เพราะคนบางกลุ่มเชื่อว่าชายรักชายเป็นความรักที่ผิดไปจากขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่มีมายาวนาน (สิรภพ แก้วมาก, 2558) แต่จากกระบวนการทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรจากข้อมูลกรมควบคุมโรคของกระทรวงสาธารณสุข ได้ระบุสัดส่วนของประชากรกลุ่มนี้อยู่ที่ 3 % ของประชากรชายไทยที่มีอายุในช่วง 15-56 ปี และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ (ไทยรัฐ, 2559)

“เกิดมาเพื่อเป็นเกย์” สำนวนงานวิจัยชายรักชายในอุษาคเนย์ไว้ว่า จากอดีตสู่ปัจจุบัน ไม่เคยมีสังคมใดที่ยอมรับกลุ่มคนชายรักชายได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ จึงส่งผลให้ปัญหาของเกย์ในเมืองไทยไม่ใช่เรื่องการทำร้ายร่างกาย แต่เป็นปัญหาการทำร้ายจิตใจ จากการไม่ยอมรับของพ่อแม่ ญาติพี่น้อง และบุคคลรอบข้าง การถูกคนรอบตัวในสังคมวิจารณ์ด้วยอคติจึงทำให้ขาดความมั่นคงทางจิตใจ ส่งผลต่อการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกของคนกลุ่มนี้ ดังนั้นหากพัฒนาความสามารถในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายได้จะสามารถทำให้กลุ่มคนชายรักชายมีความสุขกับการใช้ชีวิตเพิ่มมากขึ้น (วันดี สันติวุฒิมณี, 2560)

การเปิดเผยตนเอง หมายถึงการที่บุคคลเปิดเผยความคิดความรู้สึกรวมถึงข้อมูลของตนเองต่อผู้อื่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจและไว้วางใจระหว่างบุคคลนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หากบุคคลเปิดเผยตนเองอย่างเหมาะสมถูกกาลเทศะจะได้รับประโยชน์อย่างมาก ได้ระบายความรู้สึกและอารมณ์ ช่วยให้บุคคลสบายใจ ช่วยในการเปรียบเทียบกับมาตรฐานทั่วไปของสังคม ในด้านความคิด ความรู้สึก หรือสิ่งที่บุคคลปฏิบัติในสังคม โดยสามารถพิจารณาได้จากปฏิกิริยาตอบสนองจากผู้อื่น การเปิดเผยตนเองจึงเสมือนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้บุคคลเข้าใจในสิ่งที่ตนควรทำและไม่ควรทำได้ดีขึ้น การเปิดเผยตนเองช่วยเพิ่มการตระหนักในตนเอง ทำให้บุคคลเข้าใจเกี่ยวกับตัวเองมากขึ้น ทำให้ส่วนที่เราไม่รู้เกี่ยวกับตนเองลดลง ซึ่งจะเกิดจากการที่บุคคลทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำพูดของตนเอง รวมถึงได้รับ feedback จากผู้อื่น (ฐิติภูมิ งามสมจันทร์, 2553)

การเปิดเผยตนเองช่วยเพิ่มความไว้วางใจ เพิ่มความใกล้ชิด เพิ่มการเห็นคุณค่าในตน เพิ่มความปลอดภัย และช่วงส่งเสริมความองกามของบุคคล ขณะที่ความเสี่ยงที่จะได้รับการเปิดเผยตนเอง ได้แก่ การถูกผู้อื่นปฏิเสธ ถูกผู้อื่นดูถูก และถูกผู้อื่นทำลายความเชื่อมั่นของตนเอง อย่างไรก็ตาม หากการเปิดเผยตนเองนั้นไม่เหมาะสมหรือรวดเร็วเกินไป ก็อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงได้ ดังนั้นบุคคลไม่ควรเปิดเผยตนเองรวดเร็วเกินไป และลักษณะสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในการเปิดเผยตนเองจำเป็นต้องก่อให้เกิดความไว้วางใจต่อกัน โดยเริ่มจากการเปิดเผยข้อมูลเบื้องต้นทั่วไปและก่อนการเปิดเผยข้อมูลที่มีความลึกซึ้งจำเป็นต้องการตอบสนองของฝ่ายตรงข้ามด้วย หรือสังเกตจากข้อมูลที่ฝ่ายตรงข้ามเปิดเผยแก่เรา (ณัฐรดา อยู่ศิริ, 2557)

การพูดคุยหรือเปิดเผยตนเองของชายรักชายนั้นถือเป็นประเด็นอ่อนไหว เพราะคนส่วนใหญ่เลือกที่จะเปิดเผยตนเองทางอ้อมมากกว่าทางตรง งานวิจัยของไซโย นิธิอุบัติ ได้อธิบายถึงวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายจากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง 55 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวิธีการสื่อสาร 2 ประเภท คือการสื่อสารทางตรง 8 คน และการสื่อสารทางอ้อม 47 คน การสื่อสารทางตรง (Direct communication) หมายถึงการบอกกับคนรอบข้างตรง ๆ โดยใช้วิธีพูดคุยกับคนสนิทที่สุดในครอบครัว ส่วนการสื่อสารทางอ้อม (Indirect communication) มีความหมายโดยนัยว่าไม่บอกหรือไม่เปิดเผยผ่านคำพูดโดยตรงแต่เป็นการแสดงออกในเชิงสัญลักษณ์จนคนรอบข้างรับรู้ได้เอง เช่น การแสดงออกผ่านท่าทางที่คล้ายคลึงกับผู้หญิง การแต่งตัวที่เสื้อผ้าเผยให้เห็นสัดส่วนบนร่างกายเช่นเดียวกับผู้หญิง (ไซโย นิธิอุบัติ, 2546)

สำนักข่าวคอมมอนดริมส์รายงานว่า อัลคอร์น วัยรุ่นอายุ 17 ปี ฆ่าตัวตายโดยการเดินไปให้รถพ่วงชนเสียชีวิตในช่วงเช้าวันที่ 28 ธ.ค. 2557 ในรัฐโอไฮโอ อัลคอร์นระบุในเว็บล็อก Tumblr ว่าสาเหตุที่ทำให้เธอฆ่าตัวตายมาจากการที่เธอรู้สึกว่าคุณบังคับและถูกกดดัน เธอรู้สึกว่าตัวเองมี 'เด็กผู้หญิง' ถูกขังอยู่ในร่างเด็กผู้ชายของตัวเองตั้งแต่อายุ 4 ปี และเมื่อเธอรู้จักคำว่า "คนข้ามเพศ" หรือ "transgender" ในตอนอายุ 14 ปี เธอก็มีความสุขมากที่ได้พ้นจากความสับสน แต่ครอบครัวของเธอเป็นครอบครัวที่มีการสื่อสารแบบปิดจึงต่อต้านการแสดงออกแบบข้ามเพศโดยอ้างเรื่องศาสนา เนื่องจากครอบครัวรับรู้แต่ไม่เกิดการยอมรับจึงส่งเธอเข้ารับ "การบำบัดของชาวคริสต์" ซึ่งพยายามเปลี่ยนเธอให้กลับเป็นผู้มีจิตใจแบบเพศชายและทำให้เธอรู้สึกสิ้นหวัง รวมถึงรู้สึกว่าคนรอบข้างไม่มีใครเข้าใจ จากข้อมูลของโครงการเพื่อการป้องกันการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นในสหรัฐฯ ระบุว่าร้อยละ 50 ของวัยรุ่นข้ามเพศเคยมีความพยายามฆ่าตัวตายมาก่อนอย่างน้อย 1 ครั้งช่วงก่อนอายุ 20 ปี (คมชัดลึก. 2561) ปัญหาด้านการเปิดเผยตนเองกับคนรอบตัวเป็นสิ่งสำคัญมาก การเปิดเผยตนเองจึงขึ้นอยู่กับรูปแบบการสื่อสารและการยอมรับ หากกลุ่มชายรักชายมีรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเองอย่างเหมาะสม จะได้รับการเปิดใจยอมรับและลดปัญหาการฆ่าตัวตายได้

จะเห็นได้ว่าการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในชีวิตจริงนั้นเป็นประเด็นอ่อนไหวที่คนส่วนใหญ่หลีกเลี่ยงการเปิดเผยทางตรง ขณะเดียวกันในสื่อบันเทิงคดีได้มีการบอกเล่าความสัมพันธ์ของชายรักชายเพิ่มมากขึ้น ทั้งรูปแบบงานเขียนวรรณกรรม นวนิยาย ภาพยนตร์ ละคร ซีรีส์ อาทิ งานวิจัยของปกรอง บุญ-หลง เรื่องอัตลักษณ์ชายรักชาย: การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชายในอัตชีวประวัติและบทละครร่วมสมัย ซึ่งมีการวิจัยผ่านตัวบทวรรณกรรมประเภทบันทึกความทรงจำที่ชายรักชายเป็นผู้เขียนหรือเรียบเรียงรวมถึงการวิเคราะห์บทละครชายรักชายอันมีเนื้อหาว่าด้วยชายรักชายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 ถึง พ.ศ. 2551 เป็นต้น (ปกรอง บุญ-หลง, 2554) โดยสื่อประเภทดังกล่าวได้มีการบอกเล่าความสัมพันธ์ของชายรักชายรวมถึงมิติของการเปิดเผยตนเองทางตรงที่ชัดเจนกว่าการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองในชีวิตจริง

ในอดีตค้นพบงานเขียนนวนิยายชายรักชายครั้งแรกในปี พ.ศ.2513 โดยนำเสนอเนื้อหาด้านความสัมพันธ์ที่ผิดแปลกในตัวละครชายกับตัวละครอื่น ทั้งรูปแบบชายรักชาย และรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งมีรสนิยมทางเพศผิดปกติ นักเขียนในยุคนี้มุ่งเน้นนำเสนอภาพลักษณ์การปิดบังตัวตนแท้จริงของชายรักชายสังคม ซึ่งเต็มไปด้วยพฤติกรรมทางเพศที่มีความรุนแรงผ่านมุมมองทางสังคมนัยนั้น ตัวตนของชายรักชายในสมัยนั้นได้แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมนี้ซึ่งผิดแผกจากคนทั่วไป สิ่งเหล่านั้นมีที่มาที่ไปมีแรงผลักดันอย่างไร รวมทั้งเกิดการฝ่าฝืนบรรทัดฐานทางสังคม อาทิ เรื่อง “มนุษย์” ของสุภาว เทวกุล เรื่อง “บัลลังก์ไยบัว” ของกฤษณา อโศกสิน และเรื่อง “สร้อยสวาท” ของสุวรรณี สุคนธา (วิทยา พุ่มยัม, 2550) ในส่วนของตัวตนชายรักชายที่ปรากฏในสื่อบันเทิงคดีสิริภาพ แก้วมาก ได้อธิบายว่าสื่อบันเทิงมีการรำประเด็นของชายรักชายมาใส่ในภาพยนตร์อย่างจริงจังครั้งแรกในปี พ.ศ. 2519 เรื่อง “เกมส์” ซึ่งเป็นเรื่องราวของชายรักชายที่มีความสัมพันธ์บางประการกับผู้หญิง จนส่งผลกระทบต่อมุมมองความขัดแย้งมากมาย โดยในช่วงเวลาดังกล่าวตัวตนของชายรักชายไม่ได้ถูกนำเสนอให้เป็นที่รู้จักของสังคม จึงเต็มไปด้วยการเหมารวมภาพลักษณ์ในเชิงลบของผู้ชายที่มีความสัมพันธ์กับผู้ชาย (สิริภาพ แก้วมาก, 2558) โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนวนิยายและภาพยนตร์แล้วจึงพบว่านิยายไทยแนวชายรักชายเกิดขึ้นก่อนภาพยนตร์และเป็นจุดเริ่มต้นของการนำเสนอตัวตนของชายรักชาย

โดยรูปแบบหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชายที่ปรากฏในสังคมนานาชาติคือการนำเสนอแง่มุมที่หลากหลายบนการสะท้อนสังคมของนิยายวาย จิดานันท์ เหลืองเพียรสมุท นักเขียนนิยายวาย กล่าวในบทสัมภาษณ์ ไว้ว่า “นิยายวายเหมือนนิยายทั่วไป วรรณกรรมและนิยายทุกเรื่องเล่าเรื่องความเป็นมนุษย์ ตัวละครที่มีการกระทำในสถานการณ์ต่าง ๆ นิยายวายก็เหมือนกัน เล่าเรื่องของมนุษย์คนหนึ่งว่า ชีวิตของเขาเป็นยังไง พบเจอกับอะไร เพียงแต่ว่าเพศของตัวละครอาจจะแตกต่างออกไปเป็นชายรักชายหญิงรักหญิง ทำให้รู้สึกว่ามันเหมือนนิยายปกติทั้งที่จริง ๆ มันเหมือนกับนิยายทั่วไป” “ไม่ได้บอกว่า นิยายวายมันดี มันคลีน มันขาวสะอาดนะจ๊ะ จำเป็นที่จะต้องยอมรับว่า นิยายวายมันมีส่วนที่มีฉากรุนแรงทางเพศ ส่วนบางเล่มที่มีการพูดคำหยาบ บางเล่มมีการ

พูดถึงชีวิตและศีลธรรม บางเล่มพูดถึงครอบครัวที่ดีและไม่ได้อยู่ร่วมกัน” (springnews, 2560) นิยายบางเล่มจึงมีความใกล้เคียงชีวิตจริงมีมุมมองในเรื่องเล่าของความเป็นมนุษย์ มีมิติการเปิดเผยตนเองของชายรักชายต่อคนรอบข้างที่ผู้เขียนสะท้อนมุมมองผ่านตัวละครในนิยาย

การที่นิยายวายได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของสังคมที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะในด้านทัศนคติเรื่องเพศที่เปลี่ยนตามยุคสมัย สังคมยอมรับกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศหรือ LGBT อย่างเปิดกว้างขึ้น นิยายวายจึงเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างภาพลักษณ์ LGBT การที่นิยายวาย มีลักษณะความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างเพศเดียวกัน ทำให้นิยายวายเป็นเหมือนสื่ออีกช่องทางหนึ่งที่มีการอ้างอิงถึงกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศหรือ LGBT อย่างชัดเจน ดังนั้นนิยายวาย จึงเป็นอีกเครื่องมือที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของเหล่า LGBT ผ่านความคิดความรู้สึกของตัวละครในนิยาย รวมถึงเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้กับสังคมให้ได้เข้าใจถึงตัวตนของ LGBT ซึ่งในนิยายวาย มีการนำเสนอลักษณะความสัมพันธ์ของตัวละครที่ไม่ได้มีความแตกต่างไปจากความสัมพันธ์แบบชาย-หญิงแม้แต่น้อย พิชญานาวิระ นักเขียนนิยายวายเจ้าของนามปากกา Nigiri Sushi มองว่านิยายเป็นสื่อที่มีผลต่อมุมมองของคนต่อกลุ่ม LGBT จึงได้นำเสนอภาพรวมของชายรักชาย ในแง่ทั่วไปที่ดำเนินชีวิตประจำวันโดยไม่มีภาพการแบ่งแยก หรือปัญหาอะไร ซึ่งจะเป็นสื่อกลางที่สร้างค่านิยมได้ในระดับหนึ่ง ที่จะทำให้เกิดการแบ่งกลุ่มทางด้านรสนิยมทางเพศในสังคม (เดลินิวส์, 2563) นิยายวายจึงเป็นสื่ออีกหนึ่งช่องทางที่ใช้สะท้อนตัวตนของชายรักชายได้อย่างชัดเจน ประเด็นเรื่องเปิดเผยตนเองจึงเป็นประเด็นที่สอดแทรกอยู่ในนิยายวาย

งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งเน้นที่การศึกษาเรื่องเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยาย เพื่อศึกษาถึงปัจจัย รูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย รวมถึงแนวคิดและมุมมองที่ผู้เขียนสะท้อนผ่านตัวตนของชายรักชาย โดยศึกษาผ่านความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนวนิยายที่ถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ พร้อมทั้งแนวคิดที่ผู้เขียนเลือกใช้ผ่านการสื่อสารของตัวละครในนิยายวาย ซึ่งแนวคิดเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการต่อยอดการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในชีวิตจริง

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์จากการเปิดเผยตนเองระหว่างของตัวละครชายรักชายและตัวละครอื่น ๆ (เพื่อน ครอบครัว สังคม) ในนิยายวาย

1.3 คำถามวิจัย

1. ตัวละครในนิยายชายรักชายมีรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองอย่างไร
2. ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนและหลังการเปิดเผยตนเองเป็นอย่างไร (คู่ความสัมพันธ์)

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

ศึกษารูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย รวมถึงมิติของคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนและหลังการเปิดเผยตนเองผ่านนิยายวาย โดยนิยายวายที่นำมาศึกษาต้องมีประเด็นเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง และเป็นนิยายที่ถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ 6 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2558 – ปีพ.ศ.2563 ผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อความ (Textual Analysis) 13 เรื่อง จำนวน 19 เล่ม ดังแสดงต่อไปนี้

1. Love sick ชุลมุนทางเงงน้ำเงิน (2558) จำนวน 2 เล่ม
2. SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (2559) จำนวน 1 เล่ม
3. SOTUS S (2560) จำนวน 1 เล่ม
4. Blue Kiss เพื่อนแก้เหงา (2561) จำนวน 1 เล่ม
5. ทฤษฎีจีบเธอ (2562) จำนวน 1 เล่ม
6. Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ (2562) จำนวน 1 เล่ม
7. Tharn Type เกล็ดนักรักมาเป็นทีรักดี ๆ (2562) จำนวน 2 เล่ม
8. Until we meet again ด้ายแดง (2562) จำนวน 2 เล่ม
9. เพราะเราคู่กัน (2563) จำนวน 2 เล่ม
10. Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563) จำนวน 1 เล่ม
11. Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ (2563) จำนวน 1 เล่ม
12. เกียร์สี่ขา กับ กาวนสี่ฝุ่น (2563) จำนวน 3 เล่ม
13. ต้นหนชลธี (2563) จำนวน 1 เล่ม

1.5 คำจำกัดความ

1. นิยายวาย หรือ นิยาย Y คือนิยายที่ตัวละครหลักมีเพศสภาพเช่นเดียวกัน เช่น ชายรักชาย (yaoi) หญิงรักหญิง (yuri) โดยสามารถแบ่งแยกย่อยได้เช่นเดียวกับนิยายหมวดอื่น อาทิ วายรักโรแมนติก วายคอมเมดี้ วายสืบสวน วายรักดราม่า วายชีวิตมัธยม วายโบราณ เหมือนนิยายทั่วไป

2. การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง คือ วิธีการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างเพื่อแสดงตัวตน แท้จริงหรือเปิดเผยสิ่งที่ปิดบังอยู่ออกมา เป็นการก้าวข้ามจากบริเวณปิดบังสู่บริเวณที่เปิดเผยต่อบุคคลรอบข้าง ซึ่งสามารถเปิดเผยได้ผ่านการสื่อสารด้วยวจนภาษาและอวจนภาษา
3. การเปิดเผยตนเองผ่านวจนภาษา คือ การเปิดเผยทางตรงผ่านความสามารถในการเลือกใช้ถ้อยคำเรียบเรียงวิธีการตามลำดับความคิดเพื่อบอกเล่าถึงความจริงสำหรับการเปิดเผยตัวเอง
4. การเปิดเผยตนเองผ่านอวจนภาษา คือ การเปิดเผยทางอ้อมผ่านความสามารถในการใช้วิธีการอื่นในการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง เช่น การแต่งตัว สีหน้าแววต่าน้ำเสียง เสื้อผ้า และพฤติกรรมที่แสดงออก
5. ชายรักชาย (Gay) คือกลุ่มผู้ชายที่เข้าใจเพศสภาพของตนเองว่าเป็นผู้ชาย แต่รักหรือชอบในบุคคลที่มีเพศเดียวกันหรือเป็นผู้ชายเช่นเดียวกัน หรือหมายถึงกลุ่มเพศสภาพชายที่มีรสนิยมรักร่วมเพศ มีความพึงพอใจความนิยมชมชอบในเพศเดียวกัน
6. คนที่มีสองเพศรวมกัน (Androgynous) คือกลุ่มคนที่มีลักษณะความเป็นเพศชายและเพศหญิงรวมกันในคนคนเดียว หรือหมายถึงกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้แสดงออกทางเพศตามแบบแผนดั้งเดิม หรือเป็นกลุ่มคนที่เพศสภาพไม่ตรงกับเพศวิถี
7. คนตรงเพศ (Cisgender) คือคำที่ใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศตรงเพศในทางชีววิทยาตามกำเนิด (บางครั้งย่อว่า ซิส “cis”) หรือเป็นกลุ่มคนที่มีเพศสภาพตรงกับเพศวิถี
8. Androgynous male คือบุคคลซึ่งมีเพศสภาพเป็นชายแต่สนใจหลงใหลหลงรักในบุคคลซึ่งมีเพศสภาพเป็นชายเช่นกัน เป็นบุคคลซึ่งมีบุคลิกทั้งความเป็นชายและความเป็นหญิงอยู่ภายในคนคนเดียว
9. การเปิดเผยตนเองของชายรักชาย หมายถึง การยอมรับตนและการเปิดเผยตน ว่ามีความสนใจ ความต้องการ และมีรสนิยมชอบเดียวกันของกลุ่มชายรักชาย โดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้รับการยอมรับของตนเอง ในระดับต่าง ๆ กับครอบครัว ที่บุคคลที่เป็นกลุ่มชายรักชาย อาจเคยเก็บเป็นความลับหรือไม่เป็นความลับ เปิดเผยหรือไม่เปิดเผยตนเองกับสังคม หรือแม้กระทั่งเคยปฏิเสธตนเอง รับรู้และเข้าใจความหมายการรักเพศเดียวกันโดยใช้การเปิดเผยทางตรงหรือทางอ้อม เช่น การสื่อสาร ทางวาจา การเปิดเผยตนทางอินเทอร์เน็ต รวมไปถึงการเปิดเผยอาชีพ อายุ กิจกรรมและประสบการณ์ทางเพศของกลุ่มชายรักชายให้ครอบครัวรับรู้

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. เพื่อการสร้างองค์ความรู้ในการสร้างรูปแบบและวิธีการเพื่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายจากนิยายวาย พร้อมทั้งมีมิติคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายและบุคคลรอบข้าง
2. สามารถนำองค์ความรู้ด้านการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย ไปสู่การเปิดเผยตนเองในบริบทอื่น เช่น การหาแนวทางสำหรับตนเองเพื่อการเปิดเผยตัวตนว่าเป็นชายรักชายในชีวิตจริง เช่น ในครอบครัวหรือที่ทำงาน และสร้างความสำเร็จในการยอมรับตัวตนชายรักชาย
3. เพื่อนำองค์ความรู้ไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานในอุตสาหกรรมบันเทิงคดี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง วิธีการสื่อสารด้านการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

- 1.1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย
- 1.2 ความหมายของการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย
- 1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยตนเอง
- 1.4 กรณีศึกษาในการเลือกเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

2. แนวคิดด้านการเล่าเรื่องของนิยายวาย

- 2.1 ความหมายและวิวัฒนาการของนิยายวาย
- 2.2 การเล่าเรื่องและสร้างตัวละครของนิยายวาย
- 2.3 การเล่าเรื่องของชายรักชายและนิยายวาย

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตนของชายรักชาย
- 3.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสื่อบันเทิงคดีของชายรักชาย

1. แนวคิดการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

ในประเด็นการเปิดเผยตนเองผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมเอกสารงานวิจัย ตำรา บทความวิชาการที่มุ่งประเด็นการเปิดเผยตนเอง ที่เป็นเฉพาะกลุ่มชายรักชาย จากนั้นทำการสังเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษาและจำกัดขอบเขตของการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชายในนิยายวาย เพื่อมุ่งศึกษาว่าประเด็นการเปิดเผยตนเองก่อนจะนิยามที่ใช้การวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยต่อไป เพื่อสามารถทำให้เกิดแนวทางการศึกษาการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของตัวละครที่ชัดเจนขึ้น โดยมีแนวคิดว่ามี การสื่อสารในลักษณะใดบ้าง หรือการสื่อสารลักษณะใดใช้ทฤษฎีใดที่สอดคล้องกับประเด็นการเปิดเผยตนเอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นอย่างไร ตัวละครและบุคลกรรอบข้างมีการยอมรับมากน้อยเพียงใด โดยรายละเอียดที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาด้านการเปิดเผยตนเองมีแนวคิดด้านการเปิดเผยตนเอง มีดังนี้

1.1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

1.1.1 ความหมายของกลุ่มชายรักชาย

พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา (2548) ได้นิยามคำว่า การไฝเพศเดียวกัน (Homosexuality) ว่าเป็นการที่บุคคลมีความพึงพอใจในการรักชอบเพศเดียวกัน การรักเพศเดียวกันเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นได้ทั้งในบุคคลที่เป็นเพศชายและเพศหญิง ถ้าเกิดในเพศชายเรียกว่าชายรักชายหรือเรียกว่าเกย์ (Gay) ซึ่งมีความหมายว่า ร่าเริง แจ่มใส หากเกิดในเพศหญิงเรียกว่า หญิงรักเพศเดียวกัน หรือเลสเบียน (Lesbian) มาจากคำว่าเลสบอน (Lesbos) เป็นชื่อเกาะซึ่งมีนักกวีหญิงชาวกรีกชื่อแซฟโฟ (Sappho) เป็นหญิงรักเพศเดียวกันอาศัยอยู่

รสนิยมทางเพศหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์หรือความรักกับบุคคลเพศเดียวกัน และหมายถึงความรู้สึกของตนเองและการแสดงออกต่อสังคม ยึดจากความชอบ พฤติกรรมที่แสดงออก และการเป็นสมาชิกในกลุ่มสังคมของพวกเขา มี 3 กลุ่มหลัก ๆ คือ กลุ่มคนรักเพศเดียวกัน, กลุ่มไบเซ็กชวล และกลุ่มคนรักต่างเพศ ถือเป็นกลุ่มหลักของรสนิยมทางเพศ

จากการศึกษาทบทวนงานวิจัยในประเทศไทย พบว่ามีการกล่าวถึงคำศัพท์ที่ใช้สื่อ บ่งบอก ถึงลักษณะของบุคคลรักเพศเดียวกันไว้ 2 ลักษณะ คือ รักเพศเดียวกัน และ รักร่วมเพศ เนื่องจาก คำว่า ร่วมเพศ ในราชบัณฑิตยสถานหมายถึงเสพลังวาส ดังนั้น คำว่ารักร่วมเพศอาจถูกตีความและเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ว่าบุคคลประเภทนี้ให้ความสำคัญต่ออารมณ์ทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์เป็นหลัก ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า รักเพศเดียวกันเพื่อสื่อถึงลักษณะความรักระหว่างเพศเดียวกัน

ปัจจุบันได้มีการบัญญัติคำศัพท์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นเพื่อเป็นการสร้างพื้นที่ให้กับเพศวิถี ต่าง ๆ เช่น ความหลากหลายทางเพศ หรือกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากมีความหมายที่ครอบคลุมและกว้างกว่าคำว่ารักเพศเดียวกัน

Clarke และคณะ (2012) ได้ให้นิยามของเกย์ว่าผู้ชายซึ่งมีความรู้สึกทางเพศและความผูกพันทางอารมณ์กับผู้ชายด้วยกัน (ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์, 2555)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาประเด็นกลุ่มชายรักชาย จากงานวิจัยเชิงศึกษาเกี่ยวกับเพศวิถี เพื่อเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น

1.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554) ได้กล่าวถึงมิติที่สัมพันธ์เกี่ยวกับ เพศใน 3 มิติ ได้แก่ (1) เพศ สรีระ (sex) (2) เพศภาวะ (gender) และ (3) เพศวิถี (sexuality) อ้างถึงในภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์, 2555)

1. เพศสรีระ (sex) หมายถึงเพศตามสรีระร่างกาย อวัยวะจะบ่งบอกว่าเป็นเพศอะไร
2. เพศภาวะ (gender) เป็นเพศที่หมายถึงภาวะแห่งเพศที่ถูกสร้างขึ้นโดยสังคม เพศภาวะที่เราคุ้นเคยและถูกขัดเกลามาเรื่อยๆ คือความเป็นหญิงความเป็นชาย ดังนั้นในอีกแง่มุมหนึ่ง

เพศภาวะจึงเป็นเรื่องของบทบาทในเรื่องต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดให้สภาวะทางเพศ จากเพศสรีระ คือหญิงชาย และหากสังคมเกิดเปลี่ยนการกำหนดสถานะทางเพศว่า อาจมาจากองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากเพศสรีระ สถานะทางเพศก็จะมีเพิ่มมากขึ้น เช่น เกย์ ตู๊ด กระเทย ทอม ดี ฯลฯ อันนำไปสู่การกำหนดบทบาทเพศต่าง ๆ มากกว่าหญิงและชาย

3. เพศวิถี (sexuality) หมายถึงวิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิถีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติและกามกิจ ซึ่งเป็นระบบความคิดและพฤติกรรมที่มี ความหมายทางสังคมสัมพันธ์มิติทางการเมืองเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้าง ความหมายให้แก่เรื่องเพศในหลากหลายแง่มุม

ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2550) ได้ให้รายละเอียดถึงแง่มุมของเพศวิถี (sexuality) ว่ามี 6 มิติ ดังนี้

1. มิติของความปรารถนา การประพฤติปฏิบัติ และอัตลักษณ์ (ecotic desires, practices and identity) เพศวิถีที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ คือ การนิยามตัวเองในทางเพศซึ่งเชื่อมโยง กับเพศภาวะ (gender) แต่อัตลักษณ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่นิยามตัวเองเพียงอย่างเดียว ยังขึ้นอยู่กับการที่คนอื่นนิยามหรือมองว่าเราเป็นอย่างไรในทางเพศด้วย

2. มิติของรูปร่างท่าทาง และการแสดงตัว (appearances and display) เราอยากให้คนอื่นเห็นเราเป็นอย่างไรเราก็นำเสนอตัวเองอย่างนั้น อาจด้วยทรงผมหรือเสื้อผ้า เพื่อนำความเป็นเพศหญิงเพศชาย หรือเพศทางเลือกอื่น ๆ

3. มิติของพฤติกรรม และกิริยามารยาท (behaviors and manners) ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตนในทางเพศ ซึ่งการกระทำแบบเดียวกันแต่อาจถูกตีความไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบริบท ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ หรือความรู้สึกที่เรามีต่อคนคนนั้น เป็นความรู้สึกส่วนตัว

4. มิติของการดึงดูดทางเพศ (attraction) สังคมวางกฎกติกาของความรัก ให้รักเฉพาะเพื่อนต่างเพศเท่านั้น แต่คนที่รักเพศเดียวกันก็ไม่ได้หลุดออกจากกติกาของการรักต่างเพศ เพราะคนที่รักเพศเดียวกันก็จะมีรักกับคนที่มีเพศภาวะเดียวกับเราเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีใครหลุดออกจากกรอบนี้ ซึ่งถ้าหลุดจากกรอบนี้คือสามารถสนใจหรือดึงดูดกับคนได้ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนี้ ความรักก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่เราต้องรักต่างเพศเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับ เชื้อชาติ ชนชั้น และอื่น ๆ อีกด้วย

5. มิติของความสัมพันธ์ (relationship) กฎกติกาว่าด้วยการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างชาย - หญิงเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และวัฒนธรรม ซึ่งบางสังคมไม่มีกติกาของการจับความสัมพันธ์

6. มิติของเพศสัมพันธ์ (having sex) เพศวิถีมีการนิยามว่าอะไรคือการร่วมเพศ ทำอย่างไร จึงเรียกว่าการร่วมเพศ และการร่วมเพศที่ถูกต้องเป็นอย่างไร และที่ผิดปกติเป็นอย่างไร

ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์ (2555) ได้ศึกษาหลักการยกยอการดา (The Yogyakarta Principles, 2006) ว่าด้วยการใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในประเด็นวิถีทางเพศ หรืออัตลักษณ์ทางเพศ ให้ค่านิยมของคำดังกล่าวไว้ดังนี้ (O'Flaherty, 2007)

1. วิถีทางเพศ (Sexuality) หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งสามารถรู้สึกดึงดูดสนใจอย่างลุ่มลึกทั้งทางอารมณ์ ความรัก ความใคร่ทางเพศ และมีสัมพันธ์ทางเพศที่เต็มคำลึกซึ้งกับบุคคล ซึ่งมีเพศสภาพที่แตกต่างไป หรือมีเพศสภาพเดียวกัน หรือมากกว่าหนึ่งเพศสภาพ

2. อัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) หมายถึง ประสบการณ์ทางเพศสภาพอันเป็นปัจเจกและสามารถรู้สึกได้ในส่วนลึกของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจสอดคล้องหรือหรือไม่ได้กับ เพศซึ่งได้ระบุไว้เมื่อแรกเกิด รวมทั้งความรู้สึกของบุคคลในร่างกายตน ซึ่งอาจรวมถึงการ เปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์หรือระบบการทำงานของร่างกาย ด้วยวิธีการทางการแพทย์ศัลยกรรม หรือ วิธีการอื่นใดหากเป็นการตัดสินใจเลือกโดยอิสระ) และการแสดงออกต่าง ๆ ทางเพศสภาพ รวมทั้งการแต่งกาย คำพูด และกริยาท่าทางต่าง ๆ

3. ความโน้มเอียงทางเพศ (Sexual Orientation) หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งมีความรู้สึกดึงดูดอย่างลึกซึ้งทั้งทางอารมณ์ ความรักใคร่และทางเพศ และมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ใกล้ชิดแนบแน่นกับบุคคลอื่นที่มีเพศต่างกับตน หรือกับบุคคลเพศเดียวกันกับตน หรือได้ทั้งสองเพศ

จากการศึกษาแนวความคิดในเรื่องเพศนี้ผู้วิจัยมองว่าเพศวิถีของชายรักชายในสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามสภาพของสังคม การให้ค่านิยมเพื่อให้สัมพันธ์กับเพศสภาพหรือพฤติกรรม ต่างมีการเคลื่อนไหวไปตามกาลเวลาเช่นกันซึ่งสอดคล้องกับ ภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์ (2555) ได้สรุปถึงปัจจัยที่สำคัญของเพศเขาไว้ว่า เพศวิถีมิใช่เรื่องหยุดนิ่งแต่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในแง่ปัจเจกบุคคล เพศวิถีจึงเป็นกระบวนการชีวิตที่ยาวนานของคนๆ หนึ่ง มีการเติบโตและเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะหาสมดุลภาพในตัวเอง หรือการอดทนยอมรับต่อกรอบ กติกาเรื่องเพศที่ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น และสัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่ง สอดคล้องกับที่ Bohan (1996) และ Cass (1996) ได้นำเสนอไว้ ส่วนในแง่ระบบสังคม ยังมีการ เปลี่ยนแปลงเพศวิถีจึงมีที่ทิศทางทั้งอยู่บนกฎเกณฑ์ของการเมือง ศีลธรรมและแนวปฏิบัติเรื่องเพศ หรือวัฒนธรรมทางเพศในแต่ละสังคม ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่าง ๆ และกาลเวลา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอิสรภาพทางเพศวิถีของบุคคลนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสังคมบริบทแวดล้อมด้วย (de Monteflores, 1993; Gonsiorek, 1995)

1.2 ความหมายของการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถรวบรวมความหมายที่มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นชายรักชายที่มีการเปิดเผยตนเอง ดังนี้

กาญจรัตน์ อินทร์รัตน์, (2554, น.7) ให้ความหมายของการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย ว่า การทำให้ครอบครัวรับรู้ถึงพฤติกรรมรักเพศเดียวกันของตนเอง ซึ่งใช้วิธีแสดงออกหรือใช้คำพูดก็ได้

ไชโย นิธิอุบัติ (2546, น.6) ให้ความหมายการเปิดเผยตนเองว่า วิธีการสื่อสารเพื่อแสดงตนที่แท้จริงให้ปรากฏออกมา โดยบ่งบอกถึงความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตนของกลุ่มชายรักชายต่อครอบครัวและสังคมให้ได้ รับรู้ โดยแบ่งออกเป็นวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงและทางอ้อม

ปณณิตา จันทรปรณิก (2550) ให้ความหมายการเปิดเผยตนเอง หมายถึง วิธีการสื่อสารเพื่อแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมาให้ครอบครัวได้รับรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว ทศนคติแลความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยสามารถทำการสังเคราะห์ความหมายของการเปิดเผยตนเองว่า การเปิดเผยตนเอง หมายถึง การสื่อสารด้วยรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองต่อบุคคลสำคัญในชีวิต (ครอบครัว เพื่อน คนรัก)

1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยตนเอง

1.3.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีประเด็นการเปิดเผยตนเองจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การเปิดเผยตนเองนั้นมีทฤษฎีที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา เป็นแนวคิดของ โจเซฟและแฮร์ริสัน ที่ได้ทำการศึกษาประเด็นของการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของกลุ่มที่รักเพศเดียวกัน เพราะการเปิดเผยตนเองช่วยให้รู้จักและเข้าใจครอบครัวข้างใต้ดีขึ้น ในขณะที่ครอบครัวก็สามารถรู้จักและเข้าใจตัวตนของเราได้มากขึ้นเช่นกันหากรู้จักที่จะเปิดเผยตนเองอย่างสร้างสรรค์โดยไม่เกิดความขัดแย้งบนพื้นฐานแห่งความถูกต้องและความเป็นจริงถึงการเปิดเผยตนเอง (กาญจรัตน์ อินทร์รัตน์, 2554, น.7) โดยโจเซฟและแฮร์ริสัน ได้สร้างแผนภูมิขึ้นเพื่อช่วยสร้างแนวคิดให้กระจ่างขึ้นเรียกว่า โจฮารี วินโดว์

ตนเองรู้ Known to self	ตนเองไม่รู้ not known to self
Open บริเวณเปิด (I know, You know)	blind บริเวณจุดบอด (I don't know, You know)
Hidden บริเวณซ่อนเร้น (I know, You don't know)	Unknown บริเวณที่ไม่รู้ (I don't know, You don't know)

ภาพที่ 2.1 แผนภาพแสดงการเปิดเผยตนเองตามแบบโจฮารี วินโดว์

กรอบสี่เหลี่ยมในแผนภาพที่ 1 ทั้งหมดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้อธิบายความเป็นตัวตนของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งสามารถเปลี่ยนให้กว้างหรือแคบได้ เมื่อเปลี่ยนบุคคลที่เป็นคู่ของการสื่อสาร พื้นที่ในแต่ละกรอบจะลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามรูปแบบการรับรู้ต่อพฤติกรรม ความรู้สึก และแรงกระตุ้นต่อตัวเอง และต่อคู่สื่อสาร เกิดเป็นบริเวณต่าง ๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. บริเวณเปิด (The Open Pane) แสดงปริมาณความเปลี่ยนแปลงจากการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีมากขึ้นหรือลึกซึ้งขึ้น ขอบเขตการเปิดจะเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน บริเวณนี้จึงเป็นพื้นที่ซึ่งแสดงถึงความเต็มใจที่เปิดเผยตนเองออกกับคู่สื่อสาร ในบริเวณพื้นที่เปิดเหล่านี้เป็นพื้นที่ซึ่งเรารับรู้ตนเอง และแสดงออกให้คนรอบข้างรับรู้เช่นกัน

2. บริเวณซ่อนเร้น (The Hidden Pane) แสดงถึงการรับรู้และรู้จักตนเองเท่านั้น ไม่ว่าจะป็นความรู้สึก พฤติกรรม และแรงกระตุ้น ที่ไม่ยอมเปิดเผยให้ผู้อื่นได้ทราบ อาจเกิดจากความลับในอดีตที่ ไม่ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ หรือเรื่องราวของตนเองที่อาจสร้างความผิดหวังให้คนรอบข้าง เช่น การเป็นชายรักชายแต่พ่อแม่อยากให้แต่งงานกับผู้หญิงมีลูกมีหลานจึงกลายเป็นความลับส่วนตัวที่ต้องปิดบังซ่อนเร้นไว้ได้ความรู้สึกที่อยากจะแสดงออกมา

3. บริเวณจุดบอด (The Blind Pane) เป็นบริเวณที่เปรียบเหมือนความเป็นตนที่คนอื่นต่างรับรู้ได้ แต่ตนเองกลับไม่สามารถรับรู้ได้เช่นนั้น เกิดสภาวะที่เข้าใจว่าตนเองเป็นอย่างหนึ่ง แต่ผู้อื่นมองเห็นว่าเป็นอีกอย่างหนึ่ง เช่น ตนเองเข้าใจว่าตนเป็นคนที่เป็นคนดี แต่คนรอบข้างกลับเข้าใจว่าเป็นคนที่ไม่ดี เป็นต้น หากรู้จักจุดบอดของตนเองมากเท่าไร จะสามารถปรับปรุงตนเองได้มากขึ้นเท่านั้น ส่งผลให้การรับรู้ของตนเองและคนรอบข้างแตกต่างกัน

4. บริเวณที่ไม่รู้ (The Unknown Pane) เป็นพื้นที่ซึ่งแทนบริเวณที่ทั้งตนเองและผู้อื่นไม่รู้หรือไม่รู้จักรั ไม่ว่าจะเป็นเวลาจะผ่านไปนานสักเท่าใดก็ตาม อาจเป็นความสามารถแอบแฝงซึ่งถูกซ่อนอยู่ในตัวตนของคนคนหนึ่ง หรือเป็นปมด้อยในสมัยเด็กบางอย่างที่ตนเองก็ไม่เคยรู้ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้ไม่ได้ลดลงเลยแม้แต่น้อย เพียงแค่รอคอยวันและเวลาที่จะแสดงผลออกมาให้ตนเองและคนรอบข้างรับรู้เท่านั้น เป็นบริเวณที่ไม่มีใครสามารถรับรู้ได้

ความสัมพันธ์ดังกล่าวมาแล้วนั้น สามารถที่จะขยายบริเวณเพิ่มขึ้นหรือลดบริเวณลงตามผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากโอกาสในการติดสื่อสารระหว่างบุคคล เพื่อลดขอบเขตของการเปิดเผยหรือลดจุดอ่อนแต่ละกรอบให้น้อยลง

สำหรับความสัมพันธ์ในรูปแบบของชายรักชาย จะพบว่าโดยส่วนใหญ่คนที่อยู่ในกลุ่มชายรักชายจะอยู่ในพื้นที่บริเวณซ่อนเร้น (The Hidden Pane) หรือพื้นที่ซึ่งชายรักชายรับรู้และรู้จักตนเองดีว่าความรู้สึกภายในของตนเองนั้นชอบและรักผู้ชายด้วยกัน แต่ความรู้สึกดังกล่าวนั้นก็กลับถูกปิดบังไว้เนื่องจากการที่ชายรักชายจะสื่อสารกับครอบครัวโดยตรงในครั้งแรกเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากจึงกลายเป็นความสัมพันธ์แบบ I know but you don't know ทำให้กลุ่มชายรักชายต้องใช้ชีวิตอย่างลึนระทึกในแต่

ละวัน หรือหากบางคนอาจต้องคบกับแฟนซึ่งเป็นชายเช่นเดียวกันอย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพื่อไม่ให้ครอบครัวล่วงรู้ความลับ ซึ่งหากชายรักชายสามารถก้าวข้ามพื้นที่ตรงจุดนี้ได้โดยการเปิดเผยตนเอง หรือลดพื้นที่ในช่วง บริเวณซ่อนเร้น (The Hidden Pane) แล้วไปขยายพื้นที่ในช่วง บริเวณเปิด (The Open Pane) อันนำมาซึ่งการยอมรับของคนในครอบครัวต่อกลุ่มชายรักชายให้กลายเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบ I know and you know จนสร้างความสุขในชีวิตของชายรักชายได้

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายจึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่การเปิดเผยตนเองนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นเป็นตัวประกอบสร้างรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย รวมถึงบริบทแวดล้อม เช่น รูปแบบและการสื่อสารภายในครอบครัว การรับรู้และการยอมรับของคนในครอบครัว รวมถึงวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตัวตนอย่างเหมาะสม ในส่วนของทฤษฎีการเปิดเผยตนเองนั้น ผู้วิจัยเริ่มจากทฤษฎีโดยกว้างเพื่อจำกัดกรอบลงไปสู่ทฤษฎีอื่นที่จะสามารถใช้อธิบายวิธีลำดับขั้นตอนการเปิดเผยตนเอง อาทิ ทฤษฎีด้านการยอมรับและการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย และโมเดลการพัฒนาอัตลักษณ์ชายรักชาย โดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับงานวิจัย โดยเลือกงานวิจัยที่การเปิดเผยตัวตน ส่งผลทางอ้อมต่อความรู้สึกซึ่งเป็นตราบาภายในใจของตน เกิดจากอคติทางสังคมจนกลายเป็นความรู้สึกเศร้าและหดหู่ ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ชีวิตคู่แย่ลง หากบุคคลนั้นเปิดเผยตัวตนมากขึ้นจะส่งผลทางอ้อมต่อความรู้สึกที่เป็นตราบาภายในใจของตนเอง เกิดจากอคติทางสังคมที่ลดลง ส่งผลให้ความเศร้าและความหดหู่ลดลงตามไปด้วย ด้วยเหตุนี้ความสัมพันธ์ในชีวิตคู่จะดีขึ้น (Meyer & Deen, 1998) เพื่อเปิดเผยอันหาแนวทางต่อการยอมรับจากเพื่อน ครอบครัว และสังคม

1.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง

การยอมรับและการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย คือการที่บุคคลหนึ่งรับรู้และตระหนักถึงความเป็นชายรักชาย การนิยามตนเองแบบรักเพศเดียวกันของบุคคลมักจะเกี่ยวกันเข้าสู่ประเด็นวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งมีการสนับสนุนการให้คำนิยามมากในเชิงบวก โดยเชื่อว่าการรักเพศเดียวกันเป็นทางเลือกหนึ่งของชีวิต แต่กระนั้นก็จะขัดต่อความเชื่อและค่านิยมส่วนใหญ่ในสังคมบางประเทศซึ่งส่งผลทำให้กระบวนการในการยอมรับและการเปิดเผยตนเองนั้นหยุดชะงักและช้าลงไปโดยที่กลุ่มคนรักเพศเดียวกันรู้สึกไม่มั่นใจกลัวการถูกปฏิเสธที่จะไม่ยอมรับ

การยอมรับตนเองชายรักชายนั้น เป็นกระบวนการที่เป็นไปอย่างซับซ้อน และต่อเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์แบบรักต่างเพศมาสู่อัตลักษณ์ในแบบรักเพศเดียวกัน สำหรับชายรักชายบางคนนั้นต้องการการยอมรับตนเองและอาจจบลงด้วยขั้นตอนนี้ด้วยการรับรู้ที่ตนเองมีรสนิยมแบบรักเพศเดียวกันทำให้เก็บรักษาเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ อย่างไรก็ตามทฤษฎีของ Cass Identity Formation (Cass, 1978) ชายรักชายส่วนใหญ่ การยอมรับตนเองกับบุคคลอื่นว่าเป็นรักเพศเดียวกัน ตลอดจนการยอมรับตนเองกับสังคมของชายรักชาย ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ตนเองและทำให้อัตลักษณ์แบบ

การรักเพศเดียวกันที่ตนรู้สึกลดความรุนแรง อากาการ ถูกประทับตราว่าเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศและสังคมรักต่างเพศบุคคลเรียนรู้ที่จะรู้จักสังคมที่เดียวกันและเมื่อเกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับตนเองและก้าวสู่การยอมรับตนเองต่อไป

Gagnon และ Simon (1967) ได้กล่าวถึงการยอมรับตนเองว่าเป็นจุดหนึ่งเมื่อถึงเวลาปกติบุคคลรับรู้โดยอัตลักษณ์ ความเป็นกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน และเป็นการแสดงออกของแรกของสังคมกลุ่มคนรักเพศเดียวกันคือการยอมรับตนเองในเริ่มแรกระบุว่าตนเองเป็นผู้รักเพศเดียวกัน ยังหมายถึงกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสังคมภายนอกด้วย รายละเอียดของการยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเองโดยทั่วไปนั้นเกี่ยวเนื่อง โดยเริ่มจากการยอมรับตนเองและการเปิดเผยต่อตนเองคือ เริ่มมองตนว่ารับรู้ตนเองว่าเป็นชายรักชาย การเริ่มพบปะสังสรรค์กับชายรักชายคนอื่น ๆ และการยอมรับตนเองต่อสังคมที่เริ่มเปิดเผยความเป็นชายรักชายต่อตนเองต่อผู้อื่นที่ไม่ใช่ชายรักชาย

อีกหนึ่งทฤษฎีเป็นของ Monteflores และ Schultz (1978) ที่มีแนวโน้มไปทางเดียวกับ Gagnon และ Simon โดยได้นิยามถึงกระบวนการเปิดเผยตนเอง (Coming Out) ไว้อย่างละเอียดว่าเป็นกระบวนการพัฒนาการของชายรักชายที่ตระหนักความโน้มเอียงของตนและเลือกรับความโน้มเอียงทางเพศเข้าสู่ชีวิตส่วนตัวและสังคมของตน องค์ประกอบซึ่งช่วยเปิดปรากฏการณ์สำคัญกับกระบวนการดังกล่าวได้แก่ การตระหนักและความดึงดูดต่อเพศเดียวกันของตนและประสบการณ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันครั้งแรก, การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรักเพศเดียวกันการนิยามตนเองเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันเป็นชายรักชายหรือเป็นเกย์, การเปิดเผยตนเองต่อสังคมต่าง ๆ เพศเพื่อนครอบครัวเพื่อนร่วมงานและสาธารณชน โดยช่วงหลังจะมุ่งเน้นการเปิดเผยเพศวิถีต่อผู้อื่นในบริบทสังคมรอบข้าง

โดยเริ่มจาก Bohan (1996) ได้ให้นิยามที่สอดคล้องกันว่า การเปิดเผยตนเองที่บุคคลเปิดเผยในระดับที่แตกต่างกัน เช่น การเปิดเผยตนเองกับเพื่อน ครอบครัว หรือกับทุก ๆ คน ถัดมาคือมุมมองของ Mosher (2001) ที่อธิบายว่าการเปิดเผยตัวตนนั้นหมายถึงการสื่อสารต่อสาธารณะถึงเพศวิถีของตน ส่วน Hillier (2002) ได้แสดงทัศนคติว่า การเปิดเผยตนเองนั้นเป็นกระบวนการที่บุคคลปกติประกาศอัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) ของตนว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันไม่ว่าจะเป็นชายรักชายหญิงรัก เพื่อให้เข้าใจว่า ตนเองเป็นรักต่างเพศหรือรักเพศเดียวกันรวมไปถึงการอธิบายกลุ่มของ LGBT ในวัยรุ่น และการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับตนในฐานะที่ไม่ใช่กลุ่มรักข้ามเพศ (Heterosexual) สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นประสบการณ์สำคัญต่อการพัฒนาอัตลักษณ์ เนื่องจากเป็นการเพิ่มระดับการผูกมัดกับอัตลักษณ์ทางเพศแบบคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งกระบวนการนี้จะเต็มไปด้วยความกดดัน การถูกปฏิเสธและการถูกทำร้ายร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นจากครอบครัว เพื่อน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมชั้น หรือแม้กระทั่งคนแปลกหน้า อย่างกรณีของโครงการ Safra Project ที่ประเด็นอคติทางสังคมและสถานะการย้ายถิ่นฐานของกลุ่มเลสเบียน ไบเซ็กชวล และผู้หญิงข้ามเพศที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งเป็นสังคมวัฒนธรรมมุสลิม สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าคนมุสลิมซึ่งเป็น LGBT ที่เปิดเผยตนเองหรือถูกเปิดเผยได้รับ

ปฏิกิริยาทางลบจากครอบครัว เพื่อน และคนรอบตัว เช่น ถูกปฏิเสธ ถูกบังคับคลุมถุงชนให้แต่งงาน การถูกทารุณกรรม หรือแม้กระทั่งการหลบหนีออกจากประเทศ กระบวนการนี้ยังรวมไปถึงการที่กลุ่ม LGBT ล้วนต้องเผชิญกับสถานการณ์นำอึดอันต่าง ๆ เช่น การที่บุคคลหาข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงทางเพศ การเข้าร่วมกิจกรรมกับ LGBT ครั้งแรก การเปิดเผยตัวตนกับคนในครอบครัว เช่น ความขัดแย้งของคู่รักกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือการเปิดเผยตนเองต่อสาธารณชนอันนำไปสู่ความเสี่ยงต่าง ๆ เนื่องจากกระบวนการเปิดเผยตนเอง เกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับการรับมือกับอคติ จากการต่อต้านกลุ่มชายรักชายที่แสดงออกอย่างเด่นชัดและความรู้สึกด้านลบต่อการรักเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นภายในตนเองอันเป็นปกติของสังคม (Hershberger & D' Aaugelli, 1995; Mohr & Fassinger, 2003) (Mohr, 1999)

1.3.3 โมเดลการพัฒนาอัตลักษณ์ของชายรักชาย (Model of Homosexual Identity development)

โมเดลที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาเพื่อสนับสนุนงานวิจัยในประเด็นการเปิดเผยตนเอง โดยมี 2 โมเดลที่ใช้ในการสนับสนุนแนวคิดข้างต้น คือ โมเดลของ Cass (1979) และ Coleman (1982)

1) โมเดลของ Cass (1979)

ซึ่งเป็นโมเดลพัฒนาอัตลักษณ์ตนเองของบุคคลรักเพศเดียวกันที่ถูกอ้างอิงมากที่สุด (Clarke et al., 2010) มีรายละเอียดดังนี้ ขั้นที่ 1 ความสับสนในอัตลักษณ์ (Identity confusion) บุคคลเกิดความตระหนักได้ว่าความรู้สึกรักเพศเดียวกันนั้นเกี่ยวข้องกับตนเอง หรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของตนเอง

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบอัตลักษณ์ (Identity comparison) เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างการรับรู้ตนเองว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันและการรับรู้จากผู้อื่นในเรื่องการเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันเป็นผลให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกแตกต่างจากกลุ่ม บุคคลรู้สึกไม่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รู้สึกแตกต่างจากผู้อื่น

ขั้นที่ 3 ความอดทนต่อความแปลกแยกในสังคมรักต่างเพศ (Identity tolerance) การมีความมุ่งมั่นไปสู่ภาพลักษณ์ของผู้ที่รักเพศเดียวกันของตนเองในระดับสูงและรับรู้ได้ถึงความต้องการทางด้านสังคม ความต้องการทางอารมณ์และความต้องการทางเพศ เป็นผลให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกจากโลกของคนรักต่างเพศเป็นอย่างมาก

ขั้นที่ 4 การยอมรับอัตลักษณ์ (Identity acceptance) คือการติดต่อกับบุคคลรักเพศเดียวกันคนอื่น ๆ จนเริ่มเป็นเรื่องปกติและบ่อยมากขึ้น กลายเป็นความพึงพอใจในบริบททางสังคมแบบรักเพศเดียวกันและมีการพัฒนาความสัมพันธ์ขึ้นในกลุ่มของผู้ที่รักเพศเดียวกัน

ขั้นที่ 5 ความตระหนงในอัตลักษณ์ (Identity pride) คือการมีความผูกมัดในระดับที่ลึกซึ้งกับกลุ่มรักเพศเดียวกัน เกิดความรู้สึกถึงการมีตัวตนเป็นส่วนหนึ่งในอัตลักษณ์ของกลุ่มที่มีความรู้สึกพึงพอใจในอัตลักษณ์แบบรักเพศเดียวกันมากกว่าอัตลักษณ์แบบรักต่างเพศ

ขั้นที่ 6 ความกลมกลืนในอัตลักษณ์ (Identity synthesis) คือการผนวกอัตลักษณ์แบบรักเพศเดียวกันให้รวมเข้าไปในด้านอื่น ๆ ของตนเอง แทนที่จะเป็นตัวตนด้านเดียว

Cass เสนอว่ากลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักเพศเดียวกันนั้นเปลี่ยนแปลงจากสถานะจากรักต่างเพศไปสู่สถานะรักเพศเดียวกันผ่านการประนีประนอมความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในด้านการมีอัตลักษณ์ทางเพศรักเพศเดียวกัน เป็นการขับเคลื่อนผ่าน 6 ขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการแบบพลวัต โดยประกอบไปด้วย อัตลักษณ์ของตนเอง พฤติกรรมเป้าหมาย และการรับรู้ของผู้อื่นที่จะนำพาบุคคลหนึ่งจากขั้นแรกของอัตลักษณ์แบบรักเพศเดียวกันไปสู่ขั้นต่อ ๆ ไป

2) โมเดลการเปิดเผยตนเองของ Eil Coleman

การพัฒนาทั้งห้าขั้นตอนอธิบายรูปแบบที่เห็นในบุคคลที่มีรสนิยมทางเพศแบบเพศเดียวกันส่วนใหญ่ได้อธิบายไว้ในขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ ช่วงเวลาก่อนการเปิดเผยออกมา การเปิดเผยออกมา การสำรวจความสัมพันธ์ครั้งแรก และการรวมตัวตน

1. ช่วงเวลาก่อนการเปิดเผยออกมา (Pre-Coming Out) ขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการแรกสำหรับ Model การเปิดเผยตนเองของ Eil Coleman ซึ่งแบบจำลองนี้ได้พัฒนามาจากกระบวนการตระหนกรู้ในเพศของ Trolden สำหรับขั้นตอนนี้เด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิงจะรับรู้ตัวตนแตกต่างจากเพื่อนหรือเด็กคนอื่น โดยความแตกต่างเพียงเล็กน้อยเหล่านี้ล้วนเป็นจุดเริ่มต้นของความโดดเดี่ยวที่มีผลให้เด็กหญิงหรือเด็กชายต้องกักเก็บความรู้สึกบางประการไว้ภายใน เพราะกลัวการถูกล้อเลียนในปมด้อยหรือความแตกต่างที่ตนเองได้รับ เป็นขั้นตอนที่บุคคลเริ่มสงสัยในอัตลักษณ์ทางเพศของตนที่แตกต่างไปจากคนรอบข้าง

เนื่องจากบุคคลในช่วงก่อนเปิดเผยตัวตนออกมานั้นไม่ได้ตระหนักถึงความรู้สึกรักเพศเดียวกันอย่างมีสติจึงไม่สามารถบรรยายได้ว่าอะไรผิดปกติ โดยความขัดแย้งของขั้นตอนนี้สามารถแก้ไขได้หลายวิธี บางคนตัดสินใจฆ่าตัวตายและประสบความสำเร็จ แต่สำหรับบุคคลที่ซ่อนความรู้สึกทางเพศจากตนเองและคนอื่นยังคงทนทุกข์ทรมานจากภาวะซึมเศร้า ข้อดีในขั้นตอนนี้คือสามารถอธิบายการเผชิญกับวิกฤตที่มีอยู่ของความแตกต่างหมายถึงการเอาชนะอุปสรรคในการป้องกันและตระหนักถึงความรู้สึกรักเพศเดียวกัน

2. การเปิดเผยสถานภาพรักเพศเดียวกัน (Coming Out) ขั้นตอนนี้เป็นรูปแบบของการเริ่มต้นยอมรับตัวตนที่เป็นอยู่ บุคคลซึ่งรักเพศเดียวกันต้องการเปิดเผยรสนิยมทางเพศของตนเอง เนื่องจากปัญหาการปฏิเสธผลตอบรับเชิงลบที่ตนเองได้รับทำให้บุคคลซึ่งรักเพศเดียวกันมีการมองเห็นคุณค่าในตนเองต่ำลง ส่งผลให้ self-awareness ลดต่ำลงจาก self-concept ที่เปลี่ยนไป ขณะเดียวกันช่วงเวลาดังกล่าวอาจมีแนวโน้มให้บุคคลซึ่งรักเพศเดียวกันเปิดเผยตนเองมากขึ้นเพราะต้องการการยอมรับ ทั้งจาก

เพื่อนหรือครอบครัวก็ได้ เมื่อพ่อแม่หรือสมาชิกในครอบครัวทราบว่าคนในครอบครัวมีความรู้สึกร่วมเพศ อาจต้องใช้เวลาช้านานก่อนที่พวกเขาจะรับทราบ โอกาสที่พ่อแม่หรือครอบครัวจะตอบสนองเชิงบวกกับคนรัก ร่วมเพศกันที่นั่นมีน้อยมาก โดยปกติแล้วการบอกพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวจะประสบความสำเร็จมากที่สุดเมื่อบุคคลรักร่วมเพศได้สร้างการตอบสนองเชิงบวกจากผู้อื่นที่มีนัยสำคัญเพียงพอแล้วเพื่อให้สามารถ ต้านทานการตอบสนองเชิงลบจากที่บ้าน พวกเขาจะอดทนกับพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวผ่านการทำให้ เสียใจ พ่อแม่มักจะเสียใจกับการสูญเสียสภาพลักษณะของลูกชายหรือลูกสาวตนในฐานะที่แต่งงานและมีลูก บุคคลรักร่วมเพศควรหากำลังใจในการกลับมาเป็นสมาชิกอีกครั้งแม้ว่าพวกเขาจะใช้เวลานานในการยอมรับ ตัวตนของพวกเราร่วมเพศ แต่ความเป็นไปได้นั้นก็ขึ้นอยู่กับพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวคนอื่น ๆ เช่นกัน ในปัจจุบันผู้คนจำนวนมากขึ้นสามารถให้การสนับสนุนคนในครอบครัวที่เป็นพวกเราร่วมเพศได้

3. การค้นหาและทดลอง (exploration) ขั้นตอนนี้เสมือนการทดลองตัวตนทางเพศใหม่ คล้ายช่วงวัยรุ่นของการสำรวจและทดลองเป็นประสบการณ์สำคัญครั้งแรกของกิจกรรมทางเพศและสังคม ร่วมกับผู้อื่น เป็นครั้งแรกที่ประสบกับการยอมรับตัวตนโดยจะนำไปสู่การยอมรับตัวตน บุคคลซึ่งรักหรือชื่นชอบเพศเดียวกันในขั้นนี้จะมองเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้นกว่าขั้นก่อนหน้า เนื่องจากการทดลองทำสิ่ง ต่าง ๆ รอบตัวในมุมที่เป็น ทำให้เข้าใจตนเองและอัตลักษณ์ทางเพศของตนมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีผลตอบ รับในเชิงบวกจะทำให้พัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศในทางที่ดีขึ้น Eil Coleman ได้สร้างแบบพัฒนาอัตลักษณ์ ของตนเองขึ้นในขั้นตอนนี้ เป็นการพัฒนาทักษะส่วนตัว การเข้าสังคมพบปะคนที่รักต่างเพศ เริ่มรู้จักการ เพิ่มทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ อันนำไปสู่การพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองในเชิงบวก

4. การสร้างความสัมพันธ์ครั้งแรก (First relation) การสร้างความสัมพันธ์ครั้งแรก คือการเรียนรู้วิธีการทำงานในความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน โดยเฉพาะในสังคมที่บรรทัดฐานคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศตรงข้าม ขั้นนี้เป็นลำดับขั้นของการต่อยอดเกี่ยวกับบุคคลที่รักหรือชอบเพศ เดียวกัน เพราะในขั้นตอนนี้นอกจากการรับรู้ในตัวตนและรสนิยมทางเพศของตนเองแล้ว นอกจาก ความภูมิใจในตัวตนของตนเอง ขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นตอนที่บุคคลซึ่งรักหรือชอบเพศเดียวกันเริ่มต้นมี ความรัก หรือมีความต้องการที่จะสานสัมพันธ์กับใครสักคนที่จะมาเป็นผู้ซึ่งอยู่ในเพศสภาพ เช่นเดียวกับตนความสัมพันธ์ ขั้นตอนนี้เกิดความคาดหวังจากฝ่ายตรงข้ามหรือความต้องการถึงความ มั่นคงในการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน จึงเกิดคำสัญญาแห่งข้อตกลงถึงเรื่องราวที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต เป็นภาพความฝันของการใช้ชีวิตร่วมกัน ณ ที่แห่งหนึ่ง

5. การบูรณาการ (Integration) คือการที่บุคคลได้เปลี่ยนจากความสับสนในตัวตนผ่าน การเปรียบเทียบตัวตนความอดทนการยอมรับและความภาคภูมิใจไปสู่การสังเคราะห์อัตลักษณ์ ซึ่งเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการพัฒนาที่จะคงอยู่ไปตลอดชีวิตของบุคคลนั้น ความรู้สึกใหม่ ๆ เกี่ยวกับตนเองยังคงปรากฏ แนวคิดใหม่ ๆ จะถูกค้นพบ เครือข่ายโซเชียลมีเดียใหม่ ๆ จะได้รับการ สำรวจและจะมีความสัมพันธ์และความใกล้ชิดใหม่ ๆ

ความสัมพันธ์ในชั้นตอนนี้ก็มีลักษณะที่ไม่เป็นเจ้าของความไว้วางใจซึ่งกันและกัน บุคคลมีความพร้อมทางจิตใจที่ดีสำหรับการยุติความสัมพันธ์ตามธรรมชาติที่บางครั้งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การยุติความสัมพันธ์นั้นจัดการด้วยปฏิกริยาความเศร้าโศกตามปกติแทนที่จะกลายเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้จิตตก บุคคลจำนวนมากในชั้นตอนนี้เลือกที่จะไม่อยู่ในความสัมพันธ์ที่ผูกพันกันมายาวนาน โดย Eil Coleman กล่าวว่าชั้นตอนดังกล่าวถือเป็นชั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการเปิดเผยตนเอง เป็นชั้นตอนที่รวบรวมทุกอย่างไว้ด้วยกัน ชั้นตอนนี้บุคคลซึ่งรักหรือชอบเพศเดียวกันจะมีการพัฒนาทักษะของตนเองให้มองเห็นคุณค่าภายใน บุคคลต้องการจะใกล้ชิดหรือสานสัมพันธ์กับบุคคลซึ่งรักหรือชอบเพศเดียวกันกับบุคคลรอบข้าง ดังนั้นบุคคลที่รักหรือชอบเพศเดียวกันในชั้นนี้จึงมีความต้องการในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เกิดความคาดหวังในคู่ของตนเอง เกิดความเชื่อใจในคู่ของตนเอง ในบางกลุ่มคนอาจเกิดความรู้สึกที่ต้องการความสัมพันธ์ทางเพศที่ลึกซึ้งมากขึ้น สำหรับชั้นตอนนี้ทุกคนจึงต้องการความมั่นคงทางความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น (Coleman, 1982)

แนวคิดทั้งหมด 2 โมเดล สามารถนำมาสนับสนุนแนวคิดในการเปิดเผยตนเองว่า กลุ่มชายรักเปิดเผยตนเองโดยต้องอาศัยองค์ประกอบใดบ้างที่เป็นปัจจัยของการเปิดเผยตนเองและสามารถประกอบสร้างเป็นรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย เช่น รูปแบบและการสื่อสารภายในครอบครัว การรับรู้และการยอมรับของคนในครอบครัว รวมถึงวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตัวตนอย่างเหมาะสม อันนำไปสู่ขั้นตอนการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย (นพวรรณ อุ่นมาก, 2557)

1.3.4 ขั้นตอนการเปิดเผยสถานภาพรักเพศเดียวกัน

การอธิบายชั้นตอนนี้ใช้แบบจำลองของ Carrion and Lock (1997) เป็นแบบจำลองที่ครบครันและชัดเจนที่สุด แบบจำลองนี้ประกอบด้วยแปดขั้นตอนซึ่งเป็นกระบวนการแบบไดนามิกซึ่งค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงจากการค้นพบภายในตัวเอง การต่อสู้ผ่านการเปิดเผยตนเอง นำไปสู่การบูรณาการความสัมพันธ์แบบเกี่ยวเนื่องกับบุคคลรอบข้างและสังคม ขั้นตอนแรกประกอบด้วยประสบการณ์ทางอารมณ์ ในแต่ละขั้นตอนมีความเคลื่อนไหวตั้งแต่กระบวนการภายในไปจนถึงการเปิดเผยภายนอก ลักษณะเฉพาะของรูปแบบการแสดงออกคือการรวมสองขั้นตอนสุดท้ายเข้าไว้ด้วยกันซึ่งอธิบายถึงลักษณะที่ไม่หยุดนิ่งของอัตลักษณ์ในสังคม การสร้างตัวตนไม่ได้หยุดลงหลังจากเปิดเผยออกมา เพราะความเป็นจริงยังคงพัฒนาไปตลอดชีวิต ตัวตนแบบผสมผสานอาจให้ความรู้สึกภาคภูมิใจผ่านการเสริมสร้างอัตลักษณ์ร่วมกันระหว่างตนเองและสังคม รูปแบบของของ Carrion and Lock สามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1: การค้นพบภายในของเป้าหมายทางเพศ เกิดจากสภาวะการสับสนในจิตใจ ที่เกิดจากความรู้สึกในมุมมองทางเพศที่เปลี่ยนไปอาจจะเริ่มจากการรักคนต่างเพศ กลายมาเป็นคนรักเพศเดียวกัน อีกทั้งผลกระทบจากการคุกคามทางความรู้สึกจนกลายเป็นความกลัว จนเกิดปฏิกริยาที่ของร่างกายที่ทำให้เกิดการสับสน ว่าหากเปลี่ยนมารักเพศเดียวกันแล้วจะเป็นผลเชิงบวกหรือลบ โดยหากการ

ถูกปฏิเสธและโดนทอดทิ้งจากคนรอบข้าง เข้าสู่ภาวะที่รู้สึกด้อยค่า คุณค่าในตนเองลดลงอันนำไปสู่การขาดความขัดแย้งภายในทำให้ขาดการสำรวจเรื่องเพศผ่านไปเป็นเพศตรงข้าม

ขั้นที่ 2: การสำรวจสิ่งดึงดูดใจต่อการตอบสนองทางเพศ โดยขึ้นอยู่กับคำตอบสนองจากขั้นตอนก่อนหน้า

ขั้นที่ 3: การยอมรับตัวเองทางเพศแบบผสมผสานในระยะแรก โดยขึ้นอยู่กับผลกระทบที่ตัวตนที่ค้นหาตนเองเมื่อเปลี่ยนมารักเพศเดียวกัน ทำให้มองเห็นความเป็นไปได้ในการรักชอบเพศเดียวกันและกัน ทั้งอัตลักษณ์ และรสนิยมทางเพศ

ขั้นที่ 4: ความสอดคล้องกันในการตรวจสอบ เป็นการดูพฤติกรรมทางเพศหรือวิธีอื่น ๆ ในการทดสอบอัตลักษณ์ทางเพศ เช่น สามารถตระหนักว่ามีคนอื่นที่เป็นรักร่วมเพศกับตนได้ หรือระหว่างเพศเดียวกันได้ เช่น สังเกตได้ว่าผู้อื่นชอบเพศเดียวกันกับตน และสามารถยอมรับและเข้าใจตนเอง นำไปสู่การเปิดเผยตนเองกับผู้อื่น

ขั้นที่ 5: การยอมรับตัวตนทางเพศแบบบูรณาการ การเปิดเผยตนเองออกมาสู่ผู้อื่นเมื่อขั้นตอนก่อนหน้าเสร็จสิ้น

ขั้นที่ 6: การรวมตัวกันของความนับถือตนเอง จากการเปิดเผยตนเองออกมาสู่ผู้อื่น ทำให้เกิดการรับรู้ทางสังคมเทียบกับการรับรู้ภายในของตนเอง

ขั้นที่ 7: การสร้างอัตลักษณ์ในตนเองแบบบูรณาการในวัยผู้ใหญ่ การยอมรับอัตลักษณ์ส่งเสริมความภาคภูมิใจในความเป็นเอง ว่ามีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน หรือขั้นเตรียมพร้อมเปลี่ยนแปลงสภาพตนที่เอื้อต่อการรักเพศเดียวกัน

ขั้นที่ 8: อัตลักษณ์ในตนเองแบบบูรณาการภายในบริบททางสังคม การเสริมสร้างซึ่งกันและกันกระบวนการระหว่างตนเองและสังคม (น. 373)

มีการสนับสนุนรูปแบบของ Carrion and Locks (1997) บุคคลที่เป็นชายรักชายอาจมีประสบการณ์หรือมองว่าตนเองแตกต่างจากเพื่อนหรือครอบครัวต่างเพศตามลักษณะในระยะแรก (Carrion & Lock, 1997) ความรู้สึกในขั้นแรก - ความสับสนความอับอายการลดน้อยลงและการปฏิเสธอาจมีส่วนทำให้บุคคลที่ซ่อนเรื่องเพศของตนบ่อยครั้งโดยพยายามที่จะผ่านไปในฐานะเพศตรงข้าม (Carrion & Lock, 1997) ในการศึกษาชั้นมัธยมปลายที่เป็นเลสเบี้ยน Black and Under-wood (1998) ตั้งข้อสังเกตว่ามีรายงานอัตราการซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตายที่สูงขึ้นในระหว่างขั้นตอน "ผ่าน" หรือ "สับสน"

1.3.5 บุคคลรอบข้างที่มีผลกับการเปิดเผยตนเอง

การเปิดเผยตนเองต่อผู้อื่นจะสร้างการรับรู้ตัวตนใหม่สำหรับทั้งสองฝ่าย โมเดล Carrion และ Lock's (1997) กำหนดจุดที่ค้นพบเป็นหลักฐานของการยอมรับตัวตนทางเพศแบบบูรณาการ คำจำกัดความของ Carrion and Lock เกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตนออกมานั้นย้ถึงลักษณะสำคัญของอัตลักษณ์ทางเพศ บุคคลรอบข้างที่รับรู้ต่อการเปิดเผยตนเองมีผลต่อความต่อเนื่องของการสร้างอัตลักษณ์ทางเพศ

การศึกษาเชิงคุณภาพของ Evans and Broido's (1999) ที่ได้ทำการตรวจสอบผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักแห่งความช่วยเหลือได้ระบุกลุ่มคน 3 กลุ่มต่อไปนี้ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา / คณาจารย์ที่เป็นเกย์เลสเบียนหรือกะเทยอื่น ๆ และนักเรียนต่างเพศ / อาจารย์ การศึกษาที่คล้ายคลึงกัน ผู้ชมสามารถแบ่งออกเป็นสามประเภทที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย โดยมีบุคคลรอบข้างที่มีผลต่อการเปิดเผยตนเองดังนี้

1) ครอบครัวยุกับการเปิดเผยตนเอง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเปิดเผยตัวตนออกมาเป็นเรื่องที่ไม่พึงประสงค์สำหรับบุคคลที่เป็นเลสเบียนเกย์และกะเทยทั้งหมด วัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับหรือใกล้พ่อแม่โดยทั่วไปจะมีข้อจำกัด ดังนั้นจึงต้องเจรจาในกระบวนการเปิดเผยตัวตนออกมาด้วยวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการผสมผสานความต้องการของแต่ละบุคคลเข้ากับความต้องการของวัฒนธรรมและครอบครัว (Edwards, 1996) เนื่องจากพ่อแม่ส่วนใหญ่เป็นคนรักต่างเพศ โลกทัศน์ของพวกเขาจึงได้รับอิทธิพลจากอคติและค่านิยมต่างเพศโดยแทบไม่มีการติดต่อกับบุคคลที่เป็นเกย์เลสเบียนหรือกะเทยเลย (Ben-Ari, 1995) ความคาดหวังและความปรารถนาของผู้ปกครองที่มีต่อลูกหลานต่างเพศอาจพบกับความตกใจการปฏิเสธความอับอายความรู้สึกผิดความโกรธหรือการปฏิเสธเมื่อลูกของพวกเขาเปิดเผยตัวตนออกมา (Ben-Ari, 1995) การวิจัยเชิงคุณภาพของ Floyd et al. (1999) ได้ตรวจสอบผลกระทบของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่นโดยเฉพาะการแยกตัวออกจากกันของเยาวชน ทักษะคิดของผู้ปกครอง การรวมอัตลักษณ์และความเป็นอยู่โดยรวมที่มีต่อการตัดสินใจเปิดเผยตัวตนออกมา พบว่าการรับรู้ทัศนคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉพาะคุณค่าทางเพศตามนัยทางเพศมีความสามารถในการส่งผลต่อการตัดสินใจของเด็ก (Floyd et al., 1999) ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศมักเกิดจากค่านิยมในครอบครัวแบบดั้งเดิมที่พบและยึดถือโดยวัฒนธรรมส่วนใหญ่ ผู้ชายจำนวนมากตัดสินใจที่จะเปิดเผยกับแม่มากกว่าที่จะไม่เปิดเผยเลย (Boon & Miller, 1999) ความคาดหวังในแง่ร้ายเกี่ยวกับกระบวนการเปิดเผยตัวตนออกมา แสดงให้เห็นโดยผู้ชายที่ไม่ได้เปิดเผยตัวตนออกมา แม้ว่าคนที่เปิดเผยตัวตนออกมาต้องการสานต่อความสัมพันธ์ที่ซื่อสัตย์และเปี่ยมด้วยความรักกับแม่ของพวกเขา (Boon & Miller, 1999) แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีขนาดเล็กเพียง 50 แต่ Boon and Miller (1999) ชี้ให้เห็นว่าผลลัพธ์ของพวกเขาที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจในบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจที่จะเปิดเผยตัวตนออกมานั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่น ๆ ในหัวข้อนี้

2) บุคคลรักต่างเพศกับการเปิดเผยตนเอง ประเด็นนี้อาจสามารถใช้ได้กับกลุ่มเพื่อนหรือสังคมโดยการเปิดเผยตัวตนออกมาอาจเป็นไปได้ทั้งโดยสมัครใจหรือไม่สมัครใจ บางสภาพแวดล้อมเช่นโรงเรียนเยาวชนอาจไม่มีทางเลือกให้เปิดเผยออกมาเสมอไป ขาวลือของเกย์ องค์กรและอื่น ๆ โดยไม่สมัครใจของนักเรียน เยาวชนที่เป็นเกย์เลสเบียนกะเทยและผู้ตั้งคำถามอาจถูกทิ้งให้ปลอมแปลงอัตลักษณ์ของตนเองโดยไม่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย (Black & Underwood, 1998; Segal, 2000) ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยตัวตนต่อผู้ชมต่างเพศโดยสมัครใจนั้นเกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ใน

บางระดับว่าการซ่อนตัวตนทางเพศของใครคนใดคนหนึ่งนั้นน่าเบื่อหน่ายและเป็นภาระ (Evans & Broido, 1999) บางครั้งการเปิดเผยความลับที่เก็บงำมานานสามารถปรับปรุงชีวิตได้ดังที่รายงานโดยกลุ่มตัวอย่างของวิทยาลัย Rhoads (1995): “การเปิดเผยตัวตนออกมาเปลี่ยนแปลงชีวิตของนักเรียนเกือบทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้อย่างมีนัยสำคัญ หลายคนมีความรู้สึกที่ดีขึ้นในตัวเองโดยเห็นได้จากการเปิดใจที่เพิ่มขึ้นความมั่นใจในตนเองและความเข้าใจในชีวิตของพวกเขา” (น. 70) ซึ่งกลุ่มคนกลุ่มนี้อาจไม่ยอมรับหรือสนับสนุนเสมอไปตามที่คิดไว้ในรูปแบบเรื่องเพศที่จำเป็นการเปิดเผยตัวตนออกมาเป็นเพียงทางเลือกสถานที่ท่องเที่ยวทางเพศไม่ใช่ทางเลือก การไม่ตัดสินใจเปิดเผยตัวตนออกมามีผลทั้งด้านบวกและลบ “เหตุผลหลักของการไม่เปิดเผยตัวตนออกมาคือคนรอบข้างจะแสดงปฏิกิริยาหลงโทษผ่านมาตรฐานการคว่ำบาตรซึ่งอาจเป็นความรุนแรงหรือการไม่ยอมรับในสังคมและการเสียดสี” (Harry, 2536, น. 28) ในขณะที่บุคคลที่เลือกจะเปิดเผยตัวตนเรื่องเพศออกมาอาจมีความรู้สึกต้องการความเป็นตัวของตัวเอง (Evans & Broido, 1999) หรือ “ความรู้สึกที่ดีขึ้นของตัวเอง” (Rhoads, 1995)

3) บุคคลรกร่วมเพศกับการเปิดเผยตนเอง ในกรณีนี้จะกล่าวถึงกลุ่มชายรักชายเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของงานวิจัย โดยการค้นหาคนอื่นที่มีอัตลักษณ์ทางเพศคล้ายคลึงกันเป็นงานพัฒนาอย่างหนึ่งในโมเดล Carrion และ Lock's (1997) การออกไปหาเกย์คนอื่น ๆ มีศักยภาพในการให้ความรู้สึกเป็นอยู่ที่ดีและแท้จริงในขณะเดียวกันก็ทำให้เป็นปกติและตรวจสอบความถูกต้องของตัวตนทางเพศ (Evans & Broido, 1999) การมีส่วนร่วมในกลุ่มย่อยของเกย์ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเยาวชนกลุ่มผู้ใหญ่องค์กรของนักเรียนนักบวชหรือกลุ่มทางสังคมอื่น ๆ สามารถให้ทั้งความรู้สึกของการประเมินค่าและทางออกสำหรับการสนับสนุนทางสังคมที่ไม่พบในครอบครัว (Vincke & โบลตัน, 1994)

การมีอัตลักษณ์และพฤติกรรมที่หลากหลายในฐานะกลุ่มชายรักชายหรือบุคคลที่ตั้งคำถามอาจช่วยให้เกิดการยอมรับได้หลายระดับ (Moorhead, 1999) อันที่จริงการออกไปหาคนที่ในกลุ่มชายรักชายอื่น ๆ อาจช่วยรักษาและส่งเสริมความรู้สึกเชิงบวกของตัวตนสำหรับทั้งสองบุคคล (Evans & Broido, 1999; Moorhead, 1999; Oswald, 2000) บางครั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกย์ หรือองค์กรโดยไม่สมัครใจปิดตัวตนทางเพศและให้การยอมรับในชุมชนเกย์โดยทันที (Nesmith, Burton, & Cosgrove, 1999; Yeung & Stompler, 2000)

ในทางกลับกันแม้ว่าจะไม่ได้มีการพูดถึงบ่อยนัก แต่วัฒนธรรมของเกย์ก็มีอยู่โดยมีการเลือกปฏิบัติแอบแฝงในตัวเอง วัฒนธรรมเกย์อาจยอมรับว่าบุคคลนั้นเป็นเกย์หรือเลสเบียน แต่ไม่จำเป็นต้องมีความแตกต่างทางเชื้อชาติศาสนาหรือแม้แต่ความแตกต่างทางเพศ พฤติกรรมที่มักยอมรับได้ในกลุ่มย่อยของเกย์อาจไม่สามารถยอมรับได้ภายในความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักเพศเดียวกัน ตัวอย่างเช่นระดับของ “ความเป็นภายนอก” ที่วัดจากจำนวนการมีส่วนร่วมในชุมชนเกย์มีผลกระทบในเชิงลบต่อความสัมพันธ์ของคู่ชายที่อ้างในกรณีศึกษาเกี่ยวกับปัญหาอัตลักษณ์ บางครั้งความยากลำบากเกิดขึ้นเมื่อคู่สนทนาไม่ลงรอยกันในขั้นตอนของการเปิดเผยออกมา (Mattison & McWhirter, 1998; Paradis) ความสัมพันธ์จำนวนมาก

ต้องทนทุกข์ทรมานเนื่องจากความต้องการความใจกว้างและความจริงใจ ครอบครัวต้นกำเนิดอาจมีระดับความรู้ที่แตกต่างกันเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศหรือสถานะความสัมพันธ์ของญาติ (Paradis, 1997, น. 305)

1.4 กรณีศึกษาในการเลือกเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

1.4.1 ตัวตนของชายรักชายที่ถูกนำเสนอในสังคม

ข้อดีของการเปิดเผยความเป็นเพศทางเลือกต่อสังคม ภาพรวมของข้อดีที่เกิดขึ้นกับบุคคลเพศ ทางเลือกที่เปิดเผยตนเองสู่สังคมจะมีผลให้สภาพร่างกายและสภาพจิตใจดีขึ้น ซึ่งสามารถแบ่งผลดีที่เกิดขึ้นออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับบุคคลที่ส่งผลต่อบุคคลเพศทางเลือก และระดับสังคม

1. ผลดีต่อตนเองในระดับบุคคล เมื่อบุคคลเพศทางเลือกเปิดเผยความเป็นเพศทางเลือกสู่สังคม ก็ไม่จำเป็นต้องหลบซ่อนความเป็นตัวตนจากสังคม สิ่งก็ตามมาก็คืออิสรภาพในการใช้ชีวิต เคารพตนเอง สามารถสร้างอัตลักษณ์ของตนในเชิงบวก มีความมั่นใจในตัวตนจนนำไปสู่การลดความวิตกกังวลและความซึมเศร้าในการปิดบังตนเองจากสังคม

2. ผลดีต่อตนเองในระดับสังคม เมื่อบุคคลเพศทางเลือกเปิดเผยตนเองสู่สังคมมากขึ้น นำไปสู่กลุ่มสังคมย่อยของกลุ่มเพศทางเลือก การรวมกลุ่มจะพัฒนาเป็นระบบช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีโอกาสพบคนที่วิตกกังวลเช่นกันจึงลดความโดดเดี่ยว และรู้จักบุคคลซึ่งอยู่ในจุดยืนที่คล้ายคลึงกัน

ข้อเสียของการเปิดเผยเพศทางเลือกสู่สังคม เนื่องจากสังคมอยู่ในยุคเปลี่ยนผ่านทางความคิดและวัฒนธรรม มีบุคคลสนับสนุนกลุ่มเพศทางเลือกก็ต้องมีบุคคลที่มีอคติ ความคิดต่อต้าน มีความปรปักษ์ เป็นอนุรักษนิยม ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นในสังคมสามารถก่อให้เกิดการแบ่งแยก กีดกันออกเป็นผลแง่ลบที่เกิดขึ้นตามกลุ่มอ้างอิง

1. ปฏิกริยาจากครอบครัว ซึ่งมีผลมาจากชุดความคิดค่านิยม ประเด็นเพศทางเลือกของสังคมนั้น พ่อแม่หรือบุคคลในครอบครัวมีความรู้สึกที่แตกต่างกันเมื่อรู้ว่าสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมเป็นเพศทางเลือก ตั้งแต่ความรู้สึกช็อก ผิดหวัง ขายหน้า ไม่ยอมรับ เสียใจ และอาจจะถึงขั้นเสียชีวิตจากสภาพทางจิตใจที่เกิดขึ้น โดยส่วนมากมักจะมีปฏิกริยาเชิงลบในช่วงแรก ก่อนจะดำเนินไปสู่ความเคร่งเครียดในครอบครัวจนเป็นความห่างเหิน ในบางกรณีอาจนำไปสู่การไล่ออกจากบ้านหรือทารุณร่างกาย

2. ปฏิกริยาจากกลุ่มเพื่อนสนิท แม้ว่ากลุ่มเพศทางเลือกจะเปิดเผยตัวตนสู่เพื่อนสนิทเป็นกลุ่มแรก แต่ก็เป็นเรื่องยากที่จะเปิดเผยความรู้สึกออกไป ในบางครั้งเพื่อนของกลุ่มเพศทางเลือกอาจรู้สึกถูกทรยศภายหลังเมื่อทราบว่าเพื่อนของตนเป็นเพศทางเลือก อย่างไรก็ตามปฏิกริยาของกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีต่อกลุ่มเพศทางเลือกหลังจากเปิดเผยความเป็นเพศทางเลือกนั้นไม่รุนแรงนัก

3. ปฏิกริยาจากกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มเพศทางเลือกมักจะปกปิดและหลีกเลี่ยงการแสดงตัวตนว่าเป็นเพศทางเลือกในโรงเรียนเพราะกลัวการถูกทำร้ายตั้งแต่การถูกรังแก ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกข่มขู่ ถูกล้อเลียนเพื่อความตลกขบขัน หรือถูกแบ่งแยกให้อยู่อย่างโดดเดี่ยว ทั้งนี้โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดกับกลุ่มเพศทางเลือก เช่น มองว่าพฤติกรรมอื่นที่นอกเหนือจากรักต่างเพศ คือ ความแปลกซึ่งผิดธรรมชาติ หรือการตำหนิพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของกลุ่มเพศทางเลือกว่าเป็นพฤติกรรมไม่เหมาะสมและควรจะยึดถือพฤติกรรมตามเพศสภาพ

4. ปฏิกริยาจากกลุ่มเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา การเปิดเผยความเป็นเพศทางเลือก ก่อให้เกิดปัญหากับกลุ่มคนทำงาน เกิดการแบ่งแยกคำพูดต่าง ๆ นานา รวมไปถึงการไล่ออก บางครั้งการประเมินผลงานที่เกิดขึ้นมักมีเรื่องส่วนตัวมาข้องเกี่ยว ประเด็นนี้ทำให้การประเมินความสามารถต่ำลงไม่ว่าพวกเขาจะมีความสามารถมากเพียงใด ความน่าเชื่อถือและอำนาจก็จะลดลงเช่นกัน เนื่องด้วยผลกระทบของความน่าเชื่อถือมีผลต่องานและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ยกตัวอย่างเช่น งานด้านกฎหมาย , แพทยศาสตร์, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี , ครูอาจารย์ รวมถึงบุคคลที่มีตำแหน่งงานสูงก็เสี่ยงที่จะเปิดเผยตัวตนเพราะหวาดกลัวถึงผลเสียที่จะตามมา ผลที่เกิดของบุคคลเหล่านี้คือการไม่ยอมรับตนเอง , รู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า , เกิดความละเอียดระแวงและหวาดหวั่น ผลที่เกิดขึ้นคือพวกเขาจำยอมต่อความไม่ยุติธรรมที่เกิดขึ้นในสังคม อาจสนับสนุนการแบ่งแยกกีดกันกลุ่มเพศทางเลือกไม่ให้คนอื่นรู้จัก การศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า มีงานวิจัยของ กาญจรัตน์ อินทร์รัตน์, (2554) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว ของบุคคลรักเพศเดียวกัน” โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร ปัจจัยด้านลักษณะประชากรและสังคม ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชายไว้ดังนี้ (กาญจรัตน์ อินทร์รัตน์, 2554)

1. ความใกล้ชิดของครอบครัว ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มชายรักเพศเดียวกันคนที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับครอบครัวจะกล้าเปิดเผยตนเองกับครอบครัว อันเนื่องมาจากความสนิทสนมจากความใกล้ชิดที่ได้ใช้เวลาส่วนใหญ่วางไปเที่ยวด้วยกัน อยู่ร่วมกันในบ้านทำกิจกรรมร่วมกัน บางคนจึงสนิทกับแม่อันเนื่องมาจากความอ่อนโยนที่ได้รับเมื่อต้องการคำปรึกษาหรือกำลังใจ หรือบางคนเมื่อมีความใกล้ชิดกับครอบครัวจึงสามารถพูดคุยปรึกษาเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตได้ ในขณะที่ชายรักเพศเดียวกันที่ไม่มีความใกล้ชิดกับครอบครัวจะไม่เปิดเผยตนเองต่อครอบครัวด้วยเหตุผลหรือข้อจำกัดบางประการที่ได้รับจากครอบครัว เช่น ถูกเลี้ยงดูมาในครอบครัวคนจีน ผู้นำครอบครัวมีนิสัยเข้มงวด เป็นรูปแบบของครอบครัวสมัยเก่าที่ไม่เปิดรับความคิดหรือค่านิยมของคนรุ่นใหม่

2. ประสบการณ์ส่วนตัว เพราะต่างคนต่างประสบการณ์ชารักชายแต่ละคนจึงมีประสบการณ์ตรงในด้านนี้ที่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ในวัยเด็กของกลุ่มคนชายรักชายจะเริ่มรู้สึกได้ถึง ความแตกต่างภายในตนเอง บางคนมีความคิดที่ไม่ได้อยากเป็นเพศชายตามที่ร่างกายเป็น ในวัยเด็กสำหรับ

บางคนจึงมีประสบการณ์ในความต้องการใช้ชีวิตในรูปแบบที่เหมือนกับเด็กผู้หญิง โดยที่แต่ละบุคคลมีวิธีการแสดงออกที่ต่างกันไป ซึ่งบุคคลที่มีประสบการณ์ในรูปแบบนี้ตั้งแต่ตอนเด็กจะมีแนวโน้มในการเปิดเผยตนเองได้ง่ายกว่า

3. การมีคนรัก หรือไม่มีคนรัก เนื่องจากการมีคนรักเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ชายรักชายเลือกเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว เพราะคนรักเป็นอิทธิพลอย่างหนึ่งที่ทำให้กล้าเปิดเผยตนเองมากขึ้น การมีคนรักแล้วจึงทำให้เกิดความต้องการในการยอมรับจากคนในครอบครัวและสังคม

2. แนวคิดด้านการเล่าเรื่องของนิยายวาย

2.1 ความหมายและวิวัฒนาการของนิยายวาย

2.1.1 ความหมายของนิยายวาย

นิยายวาย คือนิยายที่ตัวละครหลักของเรื่องมีเพศสภาพเป็นเพศเดียวกันรักกัน สามารถแบ่งออกได้ 2 กลุ่มคือ ชายรักชาย (Yaoi) และหญิงรักหญิง (Yuri) โดยนิยายชายรักชายมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า นิยาย BL หรือนิยาย Boy's Love (ธัญวลัย, 2558) โดยการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นตัวละครที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา ดังนี้

Yuri (ยูริ) Yuri เป็นคำที่ใช้เรียกความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็ในเชิงมิตรภาพ ความผูกพัน ไปจนถึงการแสดงออกทางความรัก กระทั่งการมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างผู้หญิงด้วยกัน คำว่า ยูริ ถือกำเนิดมาจาก นาย Bongaku Itou ซึ่งเป็นบรรณาธิการนิตยสารเกย์ ซึ่งมักใช้ดอกกุหลาบ (Bara) เป็นสัญลักษณ์กลุ่ม Boys' Love ดังนั้นเขาจึงคิดว่า สัญลักษณ์กลุ่ม Girls' Love ก็ควรจะเป็น ดอกลิลลี่ (Yuri) แม้ในช่วงแรกจะไม่ได้ได้รับความเห็นชอบจากบรรดาเลสเบี้ยนในญี่ปุ่น ทว่าหลังจากนั้นกลับกลายเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น โดยมีการปรากฏตัวของตัวละครหลักในโดจินที่มีเนื้อหาหญิงรักหญิงใช้ชื่อว่า ยูริ เสมอ ส่วน Boy's Love (BL) นิยายกลุ่มนี้หมายถึงนิยายที่พูดถึง ความรักของเด็กผู้ชายหรือชายรักชาย ทว่ามีความแตกต่างจากนิยาย Yaoi เล็กน้อย เพราะ BL เป็นสับเซตของ Yaoi หรือในอีกความหมายหนึ่ง BL เป็นหัวข้อใหญ่ซึ่งหมายรวมถึง ความรักระหว่างผู้ชายกับผู้ชายที่สามารถแบ่งแยกย่อยได้เป็น Yaoi และ Shonenai โดยความแตกต่างระหว่างสองคำนี้คือ Yaoi เป็นชายรักชายที่เน้นเนื้อหาไปที่ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายกับชาย Shonenai คำนี้มาจาก Shonen = เด็กผู้ชาย รวมกับ Ai = รัก เป็นความรักของชายรักชายที่เน้นเนื้อหาที่การพัฒนาอารมณ์ความรัก โรแมนติก และอ่อนโยน แบบค่อยเป็นค่อยไป

Yaoi (ยาออย) เกิดขึ้นครั้งแรกในยุค 70 เมื่อมีการริเริ่มงานเขียนที่เรียกว่า โดจินชิ ซึ่งเป็นงานเขียนที่สร้างขึ้นโดยนักเขียนมือสมัครเล่นหรือกลุ่มแฟนคลับ ส่วนมากโดจินชิจะมี 2 ประเภท ใหญ่ๆ คือโดจินที่สร้างเนื้อเรื่องตัวละครขึ้นเองกับโดจินที่นำตัวละครที่มีอยู่แล้วมาเขียนล้อ ในตอนนั้นเองมี

นักเขียนสองคนคือ ซาคาตะ ยาซุโกะ และ ฮัตสึ รินโกะ ต้องการเขียนล่องงานเขียนโคลงจีนยุคเก่า พวกเขาจึงนำงานเขียนนี้มาละเลงจนเป็นงาน

[Ya]manasi = No Climax ไม่มีไคลแม็กซ์

[O]chinashi = No Point ไม่มีประเด็น

[I]minashi = No Meaning ไม่มีความหมาย

หลังจากนั้นคำว่า Yaoi จึงถูกนำมาใช้เรียกการเขียนในเชิงล้อเลียนตัวเองที่เป็นชายสองคน โดยเน้นไปที่เรื่องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งก็จะมีบทบาทตัวละครที่แตกต่างออกไป

Uke (อุเคะ) อุเคะ หรือ เคะ มาจากคำว่า Ukeru แปลว่า โดนโจมตี ในที่นี้หมายถึงผู้ชายที่เป็นฝ่ายรับนั่นเอง มักเป็นผู้ชายที่มีทรวดทรงองค์เอวผอมบาง หน้าหวานเหมือนผู้หญิง บางคนให้นิยามเคะว่าเปรียบเสมือนสาวน้อยในรูปแบบของมนุษย์เพศชาย ตัวละครนายเอกในนิยายจะเป็นลักษณะของเคะ

Seme (เซะเมะ) เมะ มาจากคำว่า Semeru แปลว่า โจมตี หรือก็คือผู้ชายฝ่ายรุก มักมีร่างกายสูงใหญ่ ทุกสัดส่วนในร่างกายเต็มไปด้วยความเป็นชายอย่างกล้ำเนื้อ บางทีอาจเรียกเมะ ว่า เซะ ซึ่งหลายคนเข้าใจว่า เซะ หมายถึงคนที่ไปได้ทั้งรุกและรับ แต่ความจริง เซะ มาจาก Seme ซึ่งก็คือ เมะนั่นเอง ตัวละครพระเอกในนิยายจะเป็นลักษณะของเมะ

Bi (ไบ) ไบหรือที่เรียกกันว่า เสือไบ มาจากคำว่า Bisexual หมายถึงคนที่ชอบได้ทุกเพศ ไม่ได้หลงใหลหรือสนใจในเพศไหนเป็นพิเศษ ชายก็ได้หญิงก็ได้ บางครั้งอาจเรียกว่า Both (โบท) ที่แปลว่า ทั้งสองก็ได้

Shotacon (โชตะคอน) ตรงข้ามกับกลุ่มโวลิตคอน คือกลุ่มคนผู้ชื่นชอบเด็กผู้ชายหรือเด็กหนุ่มที่อายุน้อยกว่ามาก ๆ คำว่า Shota มาจากตัวละครที่ชื่อ โชทาโร่ (Shotaro) เด็กชายวัย 12 ในเรื่อง เท็ตสึจิน หุ่นเหล็กหมายเลข 28 ซึ่งเป็นเรื่องราวของ โชทาโร่ ที่พาหุ่นเหล็กหมายเลข 28 ออกมาต่อสู้กับกองทัพหุ่นยนต์ของศาสตราจารย์ซิคิจิเมะ ที่หวังยึดครองโลก โชตะ ยังเป็นคำที่ใช้เรียกมังงะ หรือ อนิเมะ ที่ปรากฏภาพตัวละครชายอ่อนวัยที่แสดงกริยายั่วยวนอารมณ์ทางเพศอีกด้วย (WeComics Official, 2562)

2.1.2 วิวัฒนาการของนิยายวาย

จุดเริ่มต้นนิยายวายในไทยเป็นอิทธิพลจากต่างประเทศ ในมังงะหรือการ์ตูนของประเทศญี่ปุ่นที่มีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะนี้ผ่านการ์ตูนทั่วไป ซึ่งมีแนวเฉพาะผลิออกมาประเทศไทยจึงได้รับอิทธิพลจากการ์ตูนเหล่านี้ และกลายสภาพเป็นการเขียนนิยายวายในลักษณะของ พิกซัน (sowilo, 2563)

ในอดีตสมัยที่ยังไม่มีสำนักพิมพ์ที่ตีพิมพ์นิยายวายโดยเฉพาะ นักอ่านจะอาศัยอ่านนิยายจากเว็บไซต์ที่แปลนิยายจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมักเป็นนิยายที่ถูกเขียนต่อจากการ์ตูนที่ได้รับความนิยมอีกที

นอกจากนี้นักอ่านหลายคนยังได้รู้จักกับนิยายวาย ผ่านการเขียนแฟนฟิกในหมู่แฟนคลับของศิลปินต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี

โจโกะหรือวิซญา ปัญญารากุล บรรณาธิการของ Fictionlog เว็บไซต์นิยายออนไลน์ได้อธิบายว่า ในยุคหนึ่งนิยายวายเคยไม่เป็นที่ต้อนรับเท่าไรนักในสังคม และถูกเหมารว่าเป็น ‘สื่อลามกอนาจาร’ ทำให้นิยายถูกตีพิมพ์แบบระบบใต้ดิน มีการแอบซื้อแอบขาย และแม้แต่ในเว็บบอร์ดออนไลน์ ก็มีการคัดกรองคนอ่านอย่างเข้มงวด กระแสต่อต้านนิยายวายส่งผลกระทบต่อทั้งนักอ่าน และร้านหนังสือการ์ตูนที่เคยขายการ์ตูนวาย โจโกะเล่าว่า ร้านขายหนังสือบางที่ก็ใช้มาตรการการซื้อขายแบบลับๆ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในวงสาววาย เช่น ระบบสมาชิกที่คัดกรองคนคล้ายกับในเว็บบอร์ด และสมาชิกที่อายุ 18 ปีขึ้นไปเท่านั้นที่สามารถซื้อการ์ตูนหรือนิยายวายได้ ในขณะที่บางร้านก็ไม่ให้นำนิยายและการ์ตูนวายมาตั้งวางหน้าร้าน แต่จะเก็บไว้หลังร้านแทน ใครอยากอ่านก็ต้องไปแจ้งชื่อเรื่องกับพนักงานที่เคาเตอร์ จากนั้นทางร้านจึงจะไปหยิบมาให้ เป็นระบบที่รู้จักกันในวงแคบ หรือรู้จักในหมู่นักสาววายตัวจริงเท่านั้น (ศุภวารรณ, 2561)

นิยายวายอยู่ในยุค ‘หลุมดำ’ อยู่หลายปี และค่อยๆ ผ่อนท่าที่เข้มงวดลง ตามกระแสสังคมที่เริ่มให้ความสนใจเพศทางเลือกมากขึ้น และจากการที่นิยายวายกลายเป็นเทรนด์ที่ได้รับการยอมรับในประเทศญี่ปุ่น ในประเทศไทยก็มีบรรยากาศที่ไม่ต่างจากญี่ปุ่นนัก เมื่อกระแสนิยมเดินทางมาถึงไทย นิยายวายก็เริ่มหาอ่านได้ง่ายขึ้นตามเว็บไซต์ต่างๆ กระทั่งในเว็บนิยายออนไลน์ ก็เริ่มมีหมวดให้แฟนฟิก และนิยายวายโดยเฉพาะ มีหลายเรื่องติดอันดับการอ่านสูงสุดประจำเดือน

หากย้อนไปสักประมาณ 15 - 20 ปีที่แล้วนิยายแนวนี้ไม่ค่อยมีการเผยแพร่ตามแหล่งสาธารณะ อย่างร้านหนังสือทั่วไปเพราะถือว่าเป็นหนังสือใต้ดิน จะมีการจำหน่ายเฉพาะกลุ่ม หรือการอ่านในโลกออนไลน์จึงค่อนข้างหาอ่านยาก แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนความนิยมของนิยายแนวนี้เพิ่มมากขึ้น จาก นิยายใต้ดินถูกผลิตออกมาเป็นรูปเล่ม มีการผลิตจำหน่ายเหมือนนิยายทั่วไป รวมทั้งมีเผยแพร่ทั่วไปในโลกออนไลน์ และในช่วง 5 ปีมานี้ก็มีการนำนิยายเหล่านี้มีผลิตเป็นละครซีรีส์หรือละครด้วย

สำนักพิมพ์บางแห่งถือกำเนิดขึ้นและพิมพ์นิยายวายในระบบพรีอเดอร์ ไม่มีหน้าร้านหรือวางขายในร้านหนังสือเซนส์โตร์ จะมีการออกบูทเฉพาะงานหนังสือเท่านั้น จนกระทั่งนิยายวายเรื่อง ‘Love Sick’ ถูกนำไปสร้างเป็นซีรีส์ฉายบนจอโทรทัศน์ และถูกใจสาววายน้อยใหญ่จำนวนมาก จึงเริ่มมีสำนักพิมพ์เกิดใหม่ ที่ตั้งขึ้นเพื่อพิมพ์นิยายวายโดยเฉพาะ และนำนิยายวายไปวางขายในร้านหนังสือเซนส์โตร์ เบียดนิยายชายหญิงทั่วไปอย่างน่าจับตามอง

โจโกะได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “เมื่อก่อนนิยายวายมันเป็นตลาดเล็กๆ แคในตลาดปิดมันก็อู้ฟู่อยู่แล้ว นักเขียนเองก็รวยจากการพรีอเดอร์ พอมันจับขึ้นมาบนดิน มันขายได้ มีคนอ่าน สำนักพิมพ์เล็กๆ ก็ผุดขึ้นมามากมายใน 3-4 ปีที่ผ่านมา การที่มันขึ้นมานบนเซนส์โตร์ได้ มันคือการสื่อสารกับคนทั่วไปมากขึ้น ไม่ใช่แค่เฉพาะกลุ่มอีกแล้ว ตอนนี้อะไรก็ลองสังเกตดู มันเริ่มขายยากขึ้นนะ เพราะว่ามันเยอะจนไม่รู้จะอ่านอะไร หรือแม้กระทั่งคนอ่านเองก็มีทางเลือกกว่าจะอ่านออนไลน์อย่างเดียว หรือจะอ่านหนังสือที่นักเขียน

ทำพรีออเดอร์เอาก็ยังได้ เรามีความรู้ดีกว่า ทุกคนเห็นมันเป็นที่ต้องการในตลาด ก็เลยมีนิยายวายมากขึ้น แต่เราเองอยากให้มันดังเพราะความชอบจริงๆ มากกว่า” (ศุภวารรณ, 2561)

2.1.3 องค์ประกอบของนิยายวาย

โครงสร้างของนิยายวายมีรูปแบบขององค์ประกอบที่คล้ายคลึงกับนิยายปกติ ในส่วนที่แตกต่างกันนั้นมีเพียงเงื่อนไขของเพศตัวละครที่เป็นชายรักชายและหญิงรักหญิงเท่านั้น โดยองค์ประกอบของนิยายปกติสามารถแบ่งได้ทั้งหมด 6 องค์ประกอบคือ โครงเรื่อง (plot) ตัวละครและการสร้างตัวละคร (character and characterization) บทสนทนา (Dialogue) ฉาก (setting) มุมมอง หรือความคิดเห็นผู้แต่ง (point of view) แก่นเรื่อง (theme)

1. Plot: พล็อตเรื่อง โครงเรื่องพล็อตหมายถึงชุดของเหตุการณ์ที่ทำให้เรื่องมีความหมาย และก่อให้เกิดผลบางอย่างในนวนิยายโดยส่วนมากเหตุการณ์มักเกิดขึ้นจาก ความขัดแย้ง หรือปัญหาที่ตัวละครสำคัญได้พบ หรือได้รับรู้ ความขัดแย้งนี้อาจจะมาจากสิ่งภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น การตาย การได้รับอุบัติเหตุ การถูกโจมตี การมีแม่เลี้ยง ฯลฯ หรือประเด็นความขัดแย้งคือสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจตัวละคร เช่นความอิจฉาริษยา การสูญเสียชื่อเสียง ความทะเยอทะยาน ความโลภ ฯลฯ เมื่อตัวละครได้สร้างทางเลือกและพยายามที่จะแก้ปัญหา สิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ถูกขัดเกลา และพล็อตได้เกิดขึ้น ในนวนิยายบางเรื่อง นักเขียนได้ได้วางโครงสร้างทั้งหมดของพล็อตไปตามลำดับคือเหตุการณ์ที่หนึ่งได้เกิดขึ้นตามมาด้วยเหตุการณ์ที่สอง สาม และต่อ ๆ ไปตามลำดับ (เกิดเหตุการณ์ a แล้วเกิด b เกิด c เกิด d ตามลำดับ สลับกันไม่ได้) แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีนวนิยายหลายเรื่องเหมือนกันที่ถูกเล่าแบบใช้เทคนิคการเล่าเรื่องย้อนหลัง (flashback) ซึ่งเป็นพล็อตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในตอนต้น ถูกนำเข้าไปแทรกในเหตุการณ์ปัจจุบันของเรื่อง ในบางมุมของพล็อต ได้ถูกอธิบายไปหลากหลายในแนวการทำงานของเรื่องแต่ง

2. Character and characterization: ตัวละคร และการสร้างตัวละครคือผู้ทำให้เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง หรือเป็นผู้แสดง พฤติกรรมต่าง ๆ ในเรื่อง ตัวละครนี้นับเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของนวนิยาย เพราะถ้าไม่มีตัวละครแล้ว เรื่องราวต่าง ๆ ในนวนิยายก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ ตัวละครของนวนิยาย มี 2 ประเภท คือ ตัวละครเอก (the major character) คือตัวละครซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่องโดยตลอด หรือ เป็นศูนย์กลางของเรื่อง และ ตัวละครประกอบหรือตัวละครย่อย (the minor character) คือตัวละครซึ่งมีบทบาทในฐานะเป็นส่วนประกอบของการดำเนินเรื่องเท่านั้น แต่ก็ต้องมีส่วนช่วยเสริมเนื้อเรื่องและตัวละครสำคัญให้เด่นชัดขึ้นด้วย

- ตัวละครเอก (protagonist) จะเป็นศูนย์กลางของพล็อตเรื่อง ในการที่นักเขียนจะใช้เป็นตัวร้อยเรื่องราวต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อแสดงให้เห็นแก่นของเรื่อง
- ตัวละครร้าย (antagonist) จะเป็นตัวละครหรือเป็นสิ่งที่ขู่ว่าจะสร้างความขัดแย้งกับตัวละครเอก ตัวละครในเรื่องอาจจะเป็นอย่าง

- ตัวประกอบอื่นๆ ที่เอาเข้ามาไว้ในเรื่องเพื่อให้เรื่องดูเหมือนจริง การสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละคร (characterization)

นักเขียนได้ใช้เทคนิคแตกต่างกัน บางคนใช้การบอกเล่าในการบรรยายให้เห็นตรง ๆ บางคนแสดงให้เห็นจากการกระทำของตัวละครที่โต้ตอบสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับพวกเขาในสถานการณ์ต่าง ๆ บางคนก็แสดงให้เห็นจากวิธีพูดคุยกับตัวละครตัวอื่น หรือมาจากการคิดในใจของตัวละครเอง หรือการกล่าวถึงจากตัวละครตัวอื่น

- ตัวละครแบบมีมิติ (round character) สร้างขึ้นมาแบบให้มีหลากหลายคุณสมบัติและอารมณ์ จุดเด่นจุดด้อย มีความซับซ้อนและต้องเปลี่ยนแปลงไปจากการผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง
- ตัวละครแบบแบน (flat character) มักเป็นตัวละครประกอบที่ไม่สำคัญ บุคลิกไม่ซับซ้อน อาจมีเพียงมิติเดียว

เมื่อตัวละครถูกสร้างในนวนิยาย ความหลากหลายในรายละเอียดต่าง ๆ ของตัวละครจะถูกนักเขียนจัดเตรียมไว้เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือหรือให้เหมือนกับเป็นคนที่มีอยู่จริง รายละเอียดของตัวละครแบบแบนอาจมีเพียงเรื่องหยาบ ๆ อย่างเรื่องเพศ อายุ อาชีพ หรือเป็นอะไรในครอบครัว ไม่มีอะไรมากไปกว่านี้ ในทางตรงข้าม ตัวละครแบบมีมิติจะถูกพัฒนาอย่างเต็มที่ ไม่เว้นแม้กระทั่งเรื่องเสื้อผ้า ทักษะ ความฝัน ความหวัง ความกลัว ความชอบ หน้าที่การงาน ความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะแสดงให้เห็นคนอ่านรู้ได้ จากการเล่าเรื่อง การพูดคุย การส่งผ่านความคิดของตัวละคร และพฤติกรรมของเขา

2.1.4 วิธีการเล่าเรื่องของนิยายวาย

ไพโรจน์ บุญประกอบอธิบายวิธีการเล่าเรื่องโดยสรุปไว้ว่า วรรณกรรม เรื่องสั้นและนวนิยาย โดยส่วนใหญ่นิยมใช้วิธีการเล่าเรื่องทั้งหมด 4 วิธี (ไพโรจน์ บุญประกอบ, 2539) ดังนี้

1. ตัวละครตัวหนึ่งเป็นผู้เล่า (First Person Point of View) เป็นวิธีการเล่าเรื่องผ่านสรรพนามบุรุษที่ 1 โดยอาจใช้ตัวละครหลักหรือตัวละครประกอบในการเล่าก็ได้
2. ผู้เขียนเป็นผู้เล่า (Third Person Point of View) เป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของผู้เขียน สามารถเขียนให้ผู้เขียนล่วงรู้ทุกความคิดและการกระทำของตัวละครก็ได้ หรือรู้จักตัวละครเพียงตัวใดตัวหนึ่งก็ได้ นิยมใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 หรือชื่อของตัวละครในการดำเนินเรื่อง
3. เล่าโดยใช้กระแสสำนึกในใจตัวละคร (Stream of Consciousness) เป็นการบันทึกความรู้สึกนึกคิดของตัวละครตามที่เกิดขึ้นจริง บางครั้งอาจทำให้เกิดความสับสนในกระบวนการเล่าได้หากไม่ได้ร้อยเรียงจัดลำดับถ้อยคำตามความเหมาะสม เพราะต้องการให้เป็นความรู้สึกนึกคิดตามธรรมชาติของมนุษย์

4. การเล่าแบบผสมผสาน (Mixed Point of View) เป็นการเล่าเรื่องแบบผสมผสานกัน โดยใช้กลวิธีต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไปในการเล่าเรื่องผ่านงานเขียน

5. แก่นเรื่อง (Theme) แก่นเรื่องหรือ อิม สำคัญสำหรับนักเขียนมากกว่านักอ่าน เพราะหากนักเขียนไม่มีหลักที่เป็นแกนกลางของความคิดของเรื่องที่จะให้เกิดขึ้นแล้ว เรื่องที่จะเล่าก็คงจะสะเปะสะปะ ขาดทิศทาง หรือความเป็นหนึ่งเดียวของเรื่องจนทำให้เรื่องขาดพลังไปได้

อีกคำหนึ่งก็คือคำว่า ปริเมส (premise) ซึ่งมีส่วนสำคัญในการเขียนเทียบเท่าแก่นเรื่อง เพราะเป็นประโยคซึ่งเป็นสมมติฐานอันแสดงถึงความคิดของนักเขียนที่มีต่อแก่นของเรื่อง และบทบาทของตัวละคร ไปจนถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดในเรื่อง ต้องแสดงให้เห็นตามที่นักเขียนตั้งเป้าไว้

2.2 การเล่าเรื่องและสร้างตัวละครของนิยายวาย

การเล่าเรื่อง (Narration) คือ การอธิบายถึงเหตุการณ์ที่ร้อยเรียงกันอย่างเป็นลำดับที่เชื่อมโยงกันผ่านมุมมองและตัวละครต่าง ๆ ภายในเรื่อง เรื่องเล่าเป็นศิลปะเก่าแก่ของมนุษย์เพื่อประกอบสร้างโลกจินตนาการขึ้นให้สมจริง เรื่องราว (Story) คือ ลำดับเหตุการณ์ (Sequence of Events) ที่สามารถเป็นได้ทั้งเรื่องจริงและเรื่องแต่งเพื่อให้ผู้รับสารได้รับความบันเทิง ความน่าสนใจตลอดจนข้อมูลข่าวสาร เป็นวิธีการสื่อสารที่มีโครงสร้างและองค์ประกอบแน่นอน มีตรรกะเหตุผลในการเล่า (รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2558: 19-20 ;รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2548: 33-34) จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถจำแนกออกเป็นการอธิบายแนวคิดการเล่าเรื่อง และการสร้างตัวละครดังนี้

2.2.1 แนวคิดการเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่องด้วยวิธีสื่อสารผ่านการแสดงประกอบด้วยการเล่า (To Tell) และการแสดง (To Show) นั้น คือการเล่าเรื่องโดยใช้ตัวละคร แนวคิดการเล่าเรื่องผ่านตัวละครแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ทฤษฎีการเล่าเรื่อง (Diegetic Theory) หมายถึง การเล่าเรื่องด้วยความหมายตามตัวหนังสือซึ่งถูกถ่ายทอดโดยตรง เป็นการบอกเล่าที่เป็นได้ทั้งรูปแบบการพูดและการเขียน ลำดับถัดมาคือทฤษฎีการเลียนแบบ (Mimetic Theory) หมายถึง การเล่าเรื่องแบบแสดงต่อหน้าผู้ชม (รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2558: 20-21) เมื่อสองทฤษฎีผสมผสานกันสามารถถ่ายทอดการเล่าเรื่องผ่านภาษาโดยบทพูดและการสื่อสารผ่านการแสดงในสื่อบันเทิงได้ ซึ่งรูปแบบทั่วไปของการเล่าเรื่องมี 3 ขั้นตอนหลักซึ่งเป็นแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องของอริสโตเติล ได้แก่ 1.การเปิดเรื่อง (Opening) 2. การดำเนินเรื่อง (Developing) 3.การจบเรื่อง (Ending) ทั้งสามแนวคิดของโครงสร้างการเล่าเรื่องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การเปิดเรื่อง (Opening) การเปิดเรื่องเป็นส่วนแรกของเรื่องราวที่ปูพื้นเพื่อแนะนำตัวละครหลัก การวางเงื่อนไข พันธะผูกพันของเรื่อง การสร้างสถานการณ์ วางฉาก จัดลำดับ เพื่อสร้างหรือขยายเนื้อเรื่องต่อไปและต้องมีการดำเนินเรื่องอย่างทันที หรือเริ่มต้นให้ผู้ชมทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับใครหรือเกี่ยวกับอะไร พาผู้ชมไปทิศทางไหน หลังจากที่ผู้ชมเผชิญกับจุดแรกที่ จะบอกถึงปัญหาและ

สถานการณ์ที่เกิดในเรื่อง อันเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากความปกติ ที่เห็นมาในตอนต้นเรื่องอัน ส่งผลให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกต้องการที่จะติดตามวิธีการคลี่คลายปัญหาหรือสถานการณ์นั้น ๆ โดยเล่าด้วยความรวดเร็วและให้ระลึกอยู่เสมอว่าทุกจุดที่เชื่อมกันระหว่าง เนื้อหา ฉาก บทสนทนา

ความขัดแย้ง (Conflict) ความขัดแย้ง อุปสรรค หรือสิ่งที่อยู่ตรงข้ามตัวละครหลักที่คอยขวางกั้นเป็นศัตรู ความขัดแย้งที่พบเห็นได้บ่อยคือความขัดแย้งที่มาจาก ความแตกต่าง (Contrast) ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ทักษะคิด ความเชื่อ บุคลิก จุดมุ่งหมาย พื้นฐานทางครอบครัว สถานภาพทางสังคม ในบางครั้งมาจากสภาวะทางจิต ที่ฝ่ายหนึ่งมักทำให้อีกฝ่ายโกรธและเก็บอารมณ์เอาไว้จนกระทั่งระเบิดออก กลายเป็นความคิดด้านมืดในจิตใจโดยไม่รู้ตัว ยิ่งความขัดแย้งรุนแรงกับตัวละครหลักมากเท่าไรก็ยิ่งทำให้เรื่องมีความน่าติดตามมากขึ้นเท่านั้น ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นจุดพัฒนาเหตุการณ์ให้ตัวละครตกอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบาก หรือในบาง ทฤษฎีเรียกช่วงเวลานี้ว่าเป็น การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

ภาวะวิกฤต (Climax) เมื่อตัวละครตกอยู่ภายใต้ความขัดแย้ง ตัวละครต้องตัดสินใจภายใต้ความกดดันถึงจุดเปลี่ยน จุดแตกหัก หรือภาวะที่ต้องตัดสินใจอะไรบางอย่าง บริเวณนี้สามารถรับอารมณ์ได้ตามลำดับที่ผู้ชมมองเห็นการกระทำของตัวละครมาโดยตลอด ถือเป็นพลังในการบีบเค้นอารมณ์จนระเบิดออก กลายเป็นจุดสำคัญสูงสุดของเหตุการณ์ จุดสำคัญสูงสุดนี้ไม่จำเป็นต้องใช้เสียงหรือภาพความรุนแรงแต่ควรเป็นภาพที่มีความหมายอันก่อให้เกิดอารมณ์ซึ่งมีความหมายของการเปลี่ยนคุณค่า มีคุณค่าสูงสุดและความหมายของการเปลี่ยนแปลงต้องกระตุ้นจิตใจผู้ชม ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องชัดเจนเป็นรูปธรรม เป็นช่วงเหตุการณ์ที่สร้างความอภิมรย์แก่ผู้รับสาร หากขาดจุดสำคัญนี้ไปอาจทำให้เรื่องราวไร้ความหมาย

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution) คือการหาทางออก เพื่ออธิบายความชัดเจน เสมือนการเฉลยปมปัญหาซึ่งเป็นประเด็นหลักของเรื่องราวจากภาวะวิกฤต (Climax) เป็นการอธิบายถึงเงื่อนไขภายในเรื่อง ปมประเด็นข้อสงสัยจากตัวละครหลักและบริบทโดยรอบ ไขข้อขัดแย้งจนกระจ่างแจ้งจนไร้ซึ่งความสงสัย

การจบเรื่อง (Ending) การจบเรื่องคือฉากสุดท้ายของเรื่องราว โดยการจบเรื่องอาจเป็นสิ่งที่ควรรู้ก่อนเริ่มต้นจะเขียนเรื่องราว เพื่อกำหนดทิศทางตัวละครให้เดินไปสู่จุดสิ้นสุด มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการคือ (1) เพื่อสรุปเรื่องให้กับผู้ชม อาจเป็นความสุข ความสูญเสีย ความสงสัย หรือทิ้งท้ายให้ผู้ชมได้ตัดสินใจด้วยตนเอง (2) เพื่อการรวบรวมตัวละครหลากหลายที่กระจัดกระจายมาอยู่ในฉากสุดท้าย และ (3) เพื่อให้ผู้ชมได้เก็บอารมณ์ผ่านการล้าลาส่งท้ายเรื่องราวเหมือนการปิดม่านละคร แทนที่จะปล่อยให้ผู้ชมอารมณ์ค้างในตอนจบของเรื่องราว (รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2558)

การเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นเชื่อมโยงตั้งแต่งานเขียนในรูปแบบวรรณกรรม นวนิยาย ไปจนถึงละครซีรีส์ที่ฉายผ่านโทรทัศน์ โดยมีติหนึ่งที่ส่งผลต่อการเล่าเรื่องคือความดราม่า (Dramatic) คำว่า

Dramatic หมายถึงการแสดงอารมณ์กับเรื่องนั้น ๆ ซึ่งควรเรียกว่า ‘เมโลดราม่า’ (Melodrama หรือ Melodramatic) มากกว่า ในความเป็นจริงคำว่าดราม่ามีความหมายดั้งเดิมมาจากภาษากรีกที่แปลว่า Action หรือการแสดง ความดราม่าในงานเขียนจะเกิดขึ้นได้จึงจำเป็นต้องมีผู้รับสารทั้งในรูปแบบของผู้อ่านและผู้ชม ความดราม่าแบ่งออกได้เป็นสามแบบใหญ่ๆ คือดราม่าที่เป็นโศกนาฏกรรม (Tragedy), สุขนาฏกรรม (Comedy) และดราม่าประเภทเสียดสีล้อเลียน (Satyr)

การใส่ความดราม่าลงในงานเขียนจะสัมพันธ์กับโครงสร้างการเล่าเรื่องที่ต้องมีการปูพื้น (Exposition) หรือการเปิดเรื่องให้เห็นความเป็นไป ก่อนจะตามด้วยการดึงเข้าสู่เหตุการณ์ต่าง ๆ (Rising Action) และดำเนินเข้าสู่จุดสูงสุดของเรื่อง (climax) นำพาเข้าสู่จุดคลี่คลาย (Falling action) และเข้าสู่บทสรุปของเรื่องราว (Resolution) โดยธรรมชาติแล้วจะพบดราม่าตอนที่เรื่องดำเนินไปถึงไคลแมกซ์หรือเกือบ ๆ จะไคลแมกซ์ ซึ่งพื้นเรื่องดั้งเดิมที่ผู้เขียนมีการปูมาตั้งแต่ต้นจะเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อเรื่องราวในจุดดังกล่าว ตัวละครแก้ปัญหาอย่างไร ใครทะเลาะกับใคร สาเหตุคืออะไร แล้วนำทางมาสู่จุดสูงสุดอย่างไร

ส่วนคำว่าเมโลดราม่า (Melodrama) มีความหมายในเชิงพาดพิงถึงตัวบทและการแสดง เพราะมีการดราม่า ทั้งประเภทที่พล็อตและตัวละครนั้นมีความเกินจริง (Exaggerations) ในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษา พฤติกรรม หรือแม้กระทั่งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องเรื่อง เช่น เกิดเหตุบังเอิญที่ไม่มีทางหาชมได้ในชีวิตจริง ตัวละครที่ยากจนมาก ๆ กลับถูกสลาภกินแบ่งรัฐบาลจนกลายเป็นมหาเศรษฐี หรือการที่ตัวละครเป็นคู่กัดที่เกลียดกันมากในตอนต้นแต่กลับรักกันจนเหมือนกลายเป็นคนละคนในตอนสุดท้าย ไม่ว่าจะเนื้อเรื่องจะดำเนินไปอย่างไรยากลำบากเพียงใดในท้ายที่สุดนางเอกก็จะได้สมหวังกับพระเอก

แท้จริงแล้วเมโลดราม่ามาจากภาษาฝรั่งเศสคำว่า mélodrame ซึ่งมีรากฐานมาจากภาษากรีกที่ว่า Melos แปลว่าดนตรี ในช่วงแรกคือเทคนิคการแสดงที่รวมบทพูดเข้ากับดนตรีเพื่อเร้าอารมณ์ เรียกว่า ส่งผลให้คำพูดที่กล่าวออกมาเต็มไปด้วย ‘แรงในอารมณ์’ มากขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดความแรงอาจส่งผลให้ความซับซ้อนของตัวละครลดลง เพราะความแรงทำให้ตัวละครดูฉาดจนเห็นได้ชัดว่าเป็นฝ่ายดีฝ่ายชั่ว เป็นตัวร้ายหรือพระเอก ละครแบบเมโลดราม่ามักมีตัวละครที่ชัดเจน ประกอบไปด้วยฝ่ายดีกับฝ่ายชั่ว ซึ่งอาจมีตัวอื่น ๆ แทรกเข้ามา ความง่าย ฉูดฉาด และแรง ทำให้เป็นที่นิยม โดยเฉพาะเมื่อได้ดนตรีมาเสริมอารมณ์ จะยิ่งทำให้เมโลดราม่าเป็นที่นิยม เพราะเมโลดราม่าจะแสดงให้เห็นในทันทีว่าใครดีใครชั่วตัวละครชั่วมักจะมีชั่วมาตั้งแต่ต้นจนจบ ตัวละครดีก็มักแสนดีอยู่อย่างนั้นไม่มีเปลี่ยนแปลงจุดสูงสุดหรือ Climax ของละครประเภทนี้ไม่ใช้การเปลี่ยนแปลงมโนสำนึกของตัวละครมากเท่ากับการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์เพื่อนำไปสู่ตอนจบที่คนดีเป็นผู้ชนะ เป็นแนวคิดบทสรุปแบบธรรมะย่อมชนะอธรรม

2.2.2 ความหมายและลักษณะการสร้างตัวละคร

1) **ความหมายของตัวละคร** อริสโตเติล อธิบายว่า ตัวละครหมายถึง การแสดงออกของ คนซึ่งทำหน้าที่เสริมโครงเรื่องและแรงจูงใจของตัวละคร อันเป็นส่วนเชื่อมโยงกับสาเหตุและผลลัพธ์ (Cause and Effect) ที่ซับซ้อนทำให้เกิดความสงสารและความหวาดกลัว (Pity and Fear) ต่อผู้ชม ตัวละครต้องแสดงบทเป็นผู้มีความสำคัญเพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในโชคชะตาจากความดีไปสู่ความเลวร้ายอันเนื่องมาจากการกระทำหรือจากความผิดพลาดที่ส่งผลกระทบต่อตามมา ความเปราะบางของตัวละครสามารถสร้างความสงสารและความหวาดกลัวให้กับผู้ชมได้ (รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2558) ตัวละครและเหตุการณ์มีความสำคัญเพราะการเล่าเรื่องจะใช้วิธีการเล่าเรื่องผ่านตัวละครและ เหตุการณ์ จึงมองเห็นการกระทำของตัวละคร ผู้ชมไม่ต้องการเห็นเพียงบทสนทนาตัวละครที่พูดกันไปตาม แต่ต้องการรู้แง่มุมต่าง ๆ ทั้งรูปร่างหน้าตาความรู้สึกนึกคิดว่าทำไมตัวละครจึงต้องทำเช่นนั้น มีแรงจูงใจอะไร หลีกเลี้ยงได้หรือไม่ ผู้ชมจะรู้สึกและมีอารมณ์ร่วมไปกับตัวละคร ชัยชนะความพ่ายแพ้ความล้มเหลว ตลอดจนความหวังใย ร่วมทุกข์ร่วมสุขและรู้สึกชอบหรือไม่ชอบกับตัวละครนั้น

การสร้างตัวละครให้มีความน่าสนใจอยู่ในความทรงจำของผู้ชมเสมือนว่ามีตัวตนอยู่จริง ต้องทำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในการกระทำ มีความลุ่มลึกในมิติอารมณ์ สิ่งเหล่านี้ช่วยประกอบสร้างความเชื่อให้เกิดขึ้นในจิตใจผู้ชม (รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2558) แนวคิดเรื่องการออกแบบตัวละคร คือความพยายามสร้าง “ความเป็นมนุษย์” ให้กับตัวละคร เพราะตัวละครเป็นหัวใจของการในการดำเนินเรื่องราว หากปราศจากตัวละครย่อมปราศจากการกระทำส่งผลให้ไม่มีเรื่องราวเกิดขึ้นได้ การสร้างตัวละครจำเป็นต้องมีภาพลักษณ์ที่ชัดเจน อาจอาศัยพื้นฐานของการเหมารวม (Stereotype) เพื่อถึงความใกล้เคียงของการกระทำ บุคลิกลักษณะ พฤติกรรมบางประการมาสวมใส่ให้กับตัวละครให้ใกล้เคียงและใกล้เคียงรวมถึงสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ ฉะนั้นตัวละครควรมีการนำเสนอที่ดูสมจริง มีเหตุผล เพื่อให้เรื่องราว ดำเนินไปตามโครงเรื่อง (Plot) จนถึงจุดสูงสุด (Climax) ผ่านการคลี่คลายปมปัญหา (Falling Action) จนกระทั่งการยุติเรื่องราว (Ending) อย่างสมเหตุสมผล (Tillman, 2011; กาญจนา แก้วเทพ, 2542; รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2558) สามารถสรุปหลักการออกแบบตัวละครต่าง ๆ ที่สำคัญได้ 2 ประการ คือ ลักษณะตัวละคร (Character's Archetype) และเรื่องราวของตัวละคร (Character's Story)

2) **แนวทางการสร้างตัวละคร** ให้เลือกตัวละครขึ้นมาสักตัวกำหนดให้ว่าเขาเป็นคนแบบไหน เช่น ชี้นีเยว ตะกละ โหดร้าย ใจดี ฯลฯ ใส่รายละเอียดเช่น อายุ เพศ อาชีพ นิสัยส่วนตัวตั้งแต่เกิด จากบุคลิกลักษณะที่เขาเป็น บรรยายถึงความเป็นไปได้ของปัญหาหรือสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นจากตัวเขาเอง (เช่น มุ่งงานจนทำให้ขาดเวลาเอาใจใส่ครอบครัว) และอธิบายถึงวิธีที่เขาจะแก้ปัญหา

สร้างกลุ่มปัญหาและสถานการณ์ขึ้นมาสักห้าหกอย่าง แล้วมองดูว่าตัวละครจะทำอย่างไร ให้พิจารณาถึง นิสัยของแต่ละคน ความกลัว ความต้องการ ความหลัง ความฝัน ความมีเหตุผล

ความสัมพันธ์ จุดอ่อน จุดแข็ง อดีตของตัวละคร ฯลฯ มาร่วมในการสร้างปัญหาและวิธีแก้ปัญหาของเขา ว่าทำไมจึงเป็นอย่างนี้ และทำไมจึงไม่เป็นอย่างอื่น ลองใส่ตัวละครตัวอื่น ที่มีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันไป ลงในปัญหาและสถานการณ์เดิมที่คุณสร้างขึ้น คิดถึงวิธีแก้ปัญหาของเขา แตกต่างกันอย่างไบนพื้นฐานบุคลิกของตัวละครแต่ละตัว โดยจะมียอดประกอบเพิ่มเติมคือ

Dialogue: บทสนทนา คือการสนทนาโต้ตอบระหว่างตัวละครในนวนิยาย เป็นส่วนที่ทำให้นวนิยายมีลักษณะคล้ายความจริงมากที่สุด บทสนทนาที่ดีต้องเหมาะสมกับบุคลิกภาพของตัวละคร ต้องสอดคล้องกับบรรยากาศในเรื่องและที่สำคัญต้องมีลักษณะสมจริง คือ มีคำพูดที่เหมือนกับบุคคลในชีวิตจริงใช้พูดจากัน

Setting: ฉาก คือ เวลาและสถานที่รวมทั้งสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่ช่วยบอกให้ผู้อ่านรู้ว่า เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อใดที่ไหน ที่นั้นมีลักษณะอย่างไร นวนิยายโดยทั่วไปจะสร้างฉากให้เป็นส่วนประกอบของเรื่อง เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเหตุการณ์และเวลาที่กำหนดไว้ในเนื้อเรื่อง หรือช่วยกำหนดบุคลิกลักษณะของตัวละคร ช่วยสื่อความคิดของผู้แต่ง หรือช่วยให้เรื่องดำเนินไป

ตัวละครในเรื่องต้องเกี่ยวพันกับฉากสถานที่และเวลาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เพราะฉากสถานที่จะช่วยเปิดให้เห็นถึงบุคลิกของตัวละคร คนที่มาจากต่างสถานที่กันจะมีความแตกต่างกัน มันสามารถขัดเกลาตัวละครได้ คิดถึงตัวละครที่อยู่ในเมืองใหญ่แออัด กับตัวละครที่อยู่ชนบท คนที่อยู่ในคฤหาสน์กับคนที่อยู่ในสลัม คนที่อยู่ในสังคมที่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียม กับสังคมที่มุ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

บรรยากาศในเรื่อง ฉากสถานที่และเวลาจะช่วยสร้างได้มาก จนนวนิยายหลายเรื่องทำให้สถานที่กลายเป็นตัวละครตัวหนึ่งในเรื่องที่สร้างความตื่นเต้น ความกลัว ความสลับซับซ้อนน่าสะพรึงกลัว ให้เลือกมาสักสถานที่หนึ่ง แล้วอธิบายรายละเอียดสั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร ใส่รายละเอียดเพิ่มเติมที่จะทำให้มันขยายวงกว้างออกไปได้บ้างไหม และบรรยากาศอย่างไรที่จะคุณเลือกให้กับสถานที่ของคุณ (สนุกสนาน ลึกลับ น่ากลัว ทุกข์ยาก น่าสยหาย) รายละเอียดแบบไหนบ้างที่จะสร้างความรู้สึกเช่นนั้น

Point of View: มุมมอง หรือความคิดเห็นผู้แต่ง คือความคิดเห็นทัศนะหรือปรัชญาของผู้เขียนซึ่งสอดแทรกอยู่ในพฤติกรรมของตัวละครหรือคำพูดของตัวละครในการเสนอความคิดเห็นหรือแนวคิดนี้ ผู้แต่งจะไม่เสนอออกมาโดยตรง มักจะสอดแทรกซ่อนเร้นอยู่ในพฤติกรรมของตัวละคร โดย Point of View คือ เสียงเล่าเรื่อง อาจจะอยู่ในมุมมองบุคคลที่หนึ่งและมุมมองบุคคลที่สาม

โดยมุมมองบุคคลที่หนึ่งนั้นเล่าเรื่องโดยใช้ คำว่า ฉัน ข้าพเจ้า พวกเรา ซึ่งเป็นตัวละครที่เล่าเรื่องที่ตัวเองอยู่ร่วมด้วยให้ฟัง อาจจะเป็นการเล่าเรื่องที่เกี่ยวพันถึงตัวเองโดยตรงซึ่งส่วนมากจะเป็นตัวเอกในเรื่อง เช่น “ฉัน เดินข้ามถนน” หรือเป็นการเล่าเรื่องของตัวละครตัวรองที่อยู่ในเรื่องได้เล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เขาเห็นให้ฟังก็ได้ เช่น “ฉันเห็นเธอเดินข้ามถนน”

อีกหนึ่งมุมมองประเภทมุมมองบุคคลที่สาม เป็นเสียงเล่าที่เกิดเมื่อคนเล่าไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งในเรื่อง สามารถเล่าได้หลัก ๆ 3 แบบคือ แบบที่รู้ไปหมดทุกอย่างที่รู้ไปถึงความนึกคิดจิตใจของตัวละคร ได้ทีละหลาย ๆ คน หรือแบบเลือกผ่านตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในเรื่อง จะเล่าในมุมมองของตัวละครที่ถูกเลือก ตัวละครรู้ เห็น คิด อะไร ก็เล่าได้เพียงแค่นั้น โดยไม่ให้เล่าถึงความคิดในหัวตัวละครอื่นเด็ดขาด หรือแบบเล่าเฉพาะสิ่งที่เห็นหรือตัวละครแสดงออกภายนอกอย่างชัดเจน เช่น การบอกเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บรรยายถึงสถานที่สิ่งแวดล้อม บอกกิริยาที่ตัวละครแสดงออก แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าตัวละครคิดอะไร หรือมีอารมณ์ความรู้สึกอยู่เช่น ฉันทินข้ามถนนกลายเป็น เธอเดินข้ามถนน หรือวนิดาเดินข้ามถนน

ส่วนประเภทผ่านมุมมองบุคคลที่สองนั้น ไม่เป็นที่นิยมใช้เท่าไรในการแต่งนวนิยาย จะเหมือนเป็นการเล่าเรื่องของเราเองให้เราฟัง เช่น คุณเดินไปที่ถนน คุณหยิบเสื้อขึ้นมาใส่ คุณเดินตรงไปห้องเปิดประตู แล้วก็นอนบนเตียง ฯลฯ การเขียนแบบนี้เหมาะกับการปลูกเร้า ชีวชน หรือแนะนำ

3) ลักษณะตัวละคร (Character's Archetypes) การสร้างคาแรคเตอร์ที่ดีคือการเข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ เป็นต้นแบบของตัวละคร (Archetype) ซึ่งแสดง บุคลิกลักษณะ (Personality) และอุปนิสัยตัวละคร (Character traits) เหมือนกับอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของมนุษย์ การสร้างตัวละครมีหลายประเภทให้รังสรรค์แต่มีเพียงไม่กี่แบบที่นิยมนำมาใช้ในการเล่าเรื่อง เพราะเรื่องเล่าที่ดีต้องมีการเดินเรื่องไปข้างหน้าโดยขับเคลื่อนผ่านเรื่องราวเบื้องหลังของตัวละคร

ตัวละครจะต้องผ่านการออกแบบทั้ง บุคลิกลักษณะตัวละคร เรื่องราวเบื้องหลังของตัวละคร และบทบาทของตัวละครก่อนที่ จะสามารถสร้างตัวละครขึ้นมาได้ มิฉะนั้นตัวละครจะมีบุคลิกลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามเรื่องราว ทำให้ขาดความชัดเจนในตัวตัวละคร ลักษณะตัวละครคือบุคลิกและบทบาทของตัวละครที่มีพื้นฐานมาจากการกระทำและการแสดงออกของมนุษย์ เมื่อนำบุคลิกลักษณะบทบาทและการกระทำเหล่านั้นมาจัดกลุ่มก็จะได้ต้นแบบหรือแม่แบบของตัวละคร (Archetype)

ความเป็นแม่แบบสามารถสืบค้นได้ตั้งแต่ยุคสมัยของเขคสเปียร์กระทั่งการสอนของเพลโต แต่ความเป็นแม่แบบของตัวละครที่ศึกษาอย่างแพร่หลายในปัจจุบันมีรากฐานมาจากชุดความคิดทางจิตวิทยา ภาวะรู้สึกนึกและภาวะจิตใต้สำนึกของนักจิตวิทยา คาร์ล จุง (Carl Jung) ผู้มีความคิดว่าพื้นฐานของบุคลิกลักษณะและบทบาทจะสามารถนำไปสู่พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของมนุษย์ และคนที่มีบุคลิกลักษณะคล้ายกันจะนำไปสู่พฤติกรรมที่ใกล้เคียงกัน ความเชื่อมโยงด้านจิตวิทยานี้สามารถอ้างอิงพฤติกรรมในการสร้างตัวละครได้ มักจะเจอตัวละครเหล่านี้ในวรรณกรรม

เนื่องจากการแบ่งบุคลิกลักษณะ บทบาทและพฤติกรรมตามหลักของคาร์ล จุงมีความหลากหลายและซับซ้อน ในการสร้างตัวละครที่ปรากฏในสื่อจึงนิยมเพียง 6 แม่แบบของตัวละครที่สำคัญเท่านั้นเพื่อนำมาใช้ในการเล่าเรื่อง คือ The Hero , The Shadow , The Fool , The Anima/Animus , The Mentor และ The Trickster (Tillman, 2011)

แม่แบบความเป็นตัวละครฮีโร่ (The Hero Archetype) หมายถึง บุคคลที่มีความกล้าหาญ ทะเยอทะยาน มีความปรารถนาจะช่วยเหลือหรือการกระทำเพื่อส่วนรวมโดยไม่ได้สนใจสถานการณ์ที่ตนต้องเผชิญ อาจเป็นการต่อสู้กับความชั่วร้ายหรือความไม่รู้ ในบางครั้งการสร้างตัวละครที่มีแม่แบบของความเป็นตัวละครฮีโร่จำเป็นต้องสร้างตัวละครที่เป็นศัตรูต่อตัวละครฮีโร่ อาจเป็นตัวละครที่เต็มไปด้วยความชั่วร้าย สถานการณ์ที่ไร้ศีลธรรม หรืออาจจะเป็นการต่อสู้กับศีลธรรมในสัญชาตญาณของตนเพื่อพิสูจน์ตนเอง

แม่แบบความเป็นตัวละครด้านมืด (The Shadow) หมายถึง ความชั่วร้าย ไร้ศีลธรรม ความรู้สึกด้านลบที่เป็นด้านมืดของจิตใจในตัวละคร อาจจะเป็นตัวละครที่แสดงสัญชาตญาณดิบของมนุษย์ไม่แตกต่างจากสัตว์ออกมา หรือเป็นสิ่งที่ตัวละครพยายามกดทับเอาไว้เพราะไม่ยอมเปิดเผยออกมา มักเป็นตัวละครที่แสดงถึงความชั่วร้าย ลึกลับ โหดเหี้ยม โหดร้าย คล้ายเป็นปีศาจ หรือเป็นความรู้สึกไร้กฎเกณฑ์ของศีลธรรมและสังคม ตัวละครด้านมืดมักจะเกิดขึ้นเพื่อต่อต้านตัวละครที่มีลักษณะตัวละครฮีโร่ หรือเป็นตัวละครที่ตรงข้ามกับฮีโร่ เป็นอุปสรรคให้ตัวละครที่เป็นวีรบุรุษเอาชนะ

แม่แบบความเป็นตัวละครโง่เขลาหรือตัวละครตลก (The Fool Archetype) คือตัวละครที่โง่เขลาซึ่งสับสนทั้งในตนเองและสถานการณ์ที่นำมาซึ่งความซับซ้อนเป็นสถานการณ์ที่ตัวละครไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เมื่อนำตัวละครโง่เขลาหรือตัวละครตลกไปออกแบบตัวละครมักจะมีคุณสมบัติและสร้างสถานการณ์ลำบากให้ตัวละครอื่นโดยไม่ได้ตั้งใจ บางครั้งอาจกลายเป็นตัวทดสอบความเป็นมนุษย์และศีลธรรมของตัวละครฮีโร่และตัวละครด้านมืดเพื่อให้ตัวละครเหล่านั้นได้แสดงความรู้สึกหรือการกระทำเล็ก ๆ ในจิตใจออกมา ช่วยสร้างข้อมูลเพิ่มเติมของตัวละครอื่น ๆ ให้เป็นเรื่องเล่าที่สมบูรณ์มากขึ้น

แม่แบบความเป็นตัวละครกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (The Anima/Animus Archetype) จากความหมายเดิม Anima คือความเป็นผู้หญิง (Feminine) และ Animus คือความเป็นผู้ชาย (Masculine) ตัวละครประเภทนี้มักเป็นตัวละครที่หน้าตาดีมีเสน่ห์ช่วยวนนำหลงใหลเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของตัวละครหลัก รวมไปถึงกระตุ้นความรู้สึกรักหรือชอบของผู้ชมด้วยเช่นกัน ตัวละครประเภทนี้มักแสดงแรงขับทางเพศหรือการแสดงออกถึงความรักใคร่แก่ตัวละครอื่นในเรื่อง หากตัวละครหลักเป็นเพศชายก็จะมีตัวกระตุ้นทางเพศหญิง (Anima) หากตัวละครหลักเป็นเพศหญิงก็มักจะมีตัวกระตุ้นทางเพศเป็น เพศชาย (Anima) หรือในตัวละครหลักที่มีความซับซ้อนทางเพศ ตัวละครกระตุ้นทางเพศมักจะเป็นตัวละครที่มีเสน่ห์ทางเพศต่อตัวละครหลักเสมอ

แม่แบบความเป็นตัวละครผู้แนะนำหรือผู้ชี้แนวทาง (The Mentor Archetype) คือตัวละครที่มีบทบาททำให้ตัวละครหลักตระหนักถึงศักยภาพแท้จริงทั้งทางตรงและทางอ้อม ตัวละครผู้แนะนำหรือผู้ชี้แนวทางมักเป็นตัวละครสูงวัยเป็นเพราะความเชื่อในสังคมเกี่ยวกับอายุว่าผู้ใหญ่อาบน้ำร้อนมาก่อนหรือคนสูงวัยมักมีความรู้และประสบการณ์มากกว่าคนหนุ่มสาว ในบางครั้งตัวละครผู้แนะนำหรือผู้ชี้แนวทางมีบุคลิกลักษณะที่คล้ายคลึงกับบุพการีหรือผู้ปกครองที่คอยชี้แนะอบรมอยู่เสมอ

แม่แบบความเป็นตัวละครลอกหลวง (The Trickster Archetype) มีลักษณะปลิ้นปล้อน เป็นตัวละครที่ซบเคลื่อนเรื่องราวอยู่ตลอดเวลา ความลอกหลวงปลิ้นปล้อนสามารถเกิดได้ทั้งตัวละครดีหรือตัวละครร้าย ไม่ว่าในสถานการณ์ใดตัวละครลอกหลวงมักซบเคลื่อนเรื่องราวด้วยกลอุบายหรือเล่ห์เหลี่ยมให้ตนเองได้รับผลประโยชน์เสมอ และด้วยนิสัยลอกหลวงปลิ้นปล้อนทำให้ตัวละครอื่นต้องตกอยู่ในสถานการณ์ลำบากใจในการกระทำและอาจนำไปสู่การตัดสินใจผิด ๆ ของตัวละครอื่น

ลักษณะตัวละครเหล่านี้มีอยู่ในตัวละครทุกตัวในเรื่องเล่า (Narrative) ทุกเรื่อง โดยปกติแล้วตัวละครต่าง ๆ ไม่ได้ประกอบสร้างขึ้นจากตัวละครเดียว ทว่าอาจเกิดจากผสมรวมของลักษณะตัวละครตั้งแต่ 2 แบบขึ้นไป โดยเฉพาะตัวละครร้ายที่มักจะมีลักษณะของ Shadow Archetype และ Trickster Archetype อยู่ในตนเป็นต้น

4) เรื่องราวตัวละคร (Character's Story) การสร้างตัวละคร เสมือนการสร้าง*ความเป็นมนุษย์*ในตัวละคร อันเต็มไปด้วยความซับซ้อนที่เกิดขึ้นภายใน ตัวละครทุกตัวล้วนมีสิ่งที่ต้องการ มีความกลัว มีความกังวล ต้องการความรัก ความสำเร็จ ความสุขเหมือนดังมนุษย์ทั่วไป ในความซับซ้อนจึงเป็นแรงจูงใจในการซบเคลื่อนเรื่องราวผ่านการกระทำ โดยภาพการกระทำเหล่านั้นจะสะท้อนให้ผู้ชมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร การออกแบบตัวละครจึงจำเป็นต้องสร้างรายละเอียดให้มากที่สุด เพื่อให้รายละเอียดเหล่านั้นผูกโยงกับการกระทำอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในขณะเดียวกันความซับซ้อนของความเป็นมนุษย์เป็นสิ่งที่ทำให้การออกแบบตัวละครมีความยากและซับซ้อนทั้งภายในและภายนอก ความซับซ้อนภายในคือความซับซ้อนซึ่งเกิดในตัวละคร จากจิตใจสำนึก เป็นความรู้สึกนึกคิด แรงจูงใจ รวมถึงอารมณ์ของตัวละคร ความซับซ้อนภายนอกคือการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง การวางตัวในกรอบสังคม สภาพแวดล้อม ด้วยเหตุนี้การออกแบบตัวละครจึงต้องสร้างให้น่าสนใจให้มีมิติอย่างเป็นเหตุเป็นผล เพื่อให้ผู้ชมเชื่อในพฤติกรรมและการกระทำ กับเนื้อเรื่องและตัวละครอื่น (Field Syd, 2005; รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2548; อัครจันท์ วรธกรกุล, 2554) โดย สามารถแบ่งการสร้างตัวละครไว้ 2 ประเภทดังนี้

(1) เรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Interior / Background) เป็นเนื้อเรื่องส่วนที่มองไม่เห็น เป็นภูมิหลัง (Background) ของตัวละครตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งถึงจุดที่เริ่มในเรื่องราว เป็นชีวิตของตัวละครที่ผ่านมาทั้งพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและพัฒนาการด้านอารมณ์ เป็นกระบวนการที่ตัวละครพัฒนาเป็นตัวตนขึ้น เรียกว่า “Back Story” คือการปูเรื่องที่ช่วยอธิบายให้ผู้ชมได้รู้ว่าทำไมตัวละครจึงมีแรงจูงใจที่ต้องการจะบรรลุความต้องการของเขามาก ในขณะเดียวกันการสร้างข้อมูลเบื้องหลังตัวละครสามารถทำให้ผู้สร้างทำนายความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่องราวได้ผ่านข้อมูลเบื้องหลัง การบอกเล่าเรื่องราวเบื้องหลังตัวละครสามารถสื่อได้หลายวิธีทั้งการกระทำหรือบทสนทนา แม้เรื่องราวเบื้องหลังตัวละครไม่ได้ปรากฏโดยตรง แต่เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาตัวละครและการดำเนินเรื่องราว โดยเบื้องหลังของตัวละครประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ

ประวัติส่วนตัวของตัวละคร (Character's Biography) เป็นเรื่องราวของตัวละคร ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเริ่มเรื่อง การเขียนประวัติช่วยให้กำหนดลักษณะของตัวละครได้ ความสัมพันธ์ของตัวละครกับประวัติของอาจใช้วิธีนำเหตุการณ์มาย้อนอดีตหรือใช้บทสนทนาเผยให้เห็น ลักษณะตัวละครทำหน้าที่เปิดเผยจิตใจรวมถึงการควบคุมและจัดการกับอารมณ์ของตัวละคร จึงเป็นองค์ประกอบหลักที่เชื่อมโยงตัวละครกับเรื่องราวไว้ด้วยกัน ส่งผลให้เรื่องราวน่าสนใจจนผู้ชมคอยติดตาม ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นก็จะมีผลต่อการกระทำและพฤติกรรมของตัวละครอีกด้วย ประวัติ ส่วนตัวของตัวละครสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายส่วนดังนี้

ชื่อ (Name) ชื่อของตัวละคร การตั้งชื่อควรพิจารณาให้เหมาะสมกับลักษณะโดยรวมของตัวละคร และต้องสอดคล้องกับแนวเรื่อง สถานที่ และเวลาในเรื่องด้วย

ลักษณะทางกายภาพ (Physical Type) คือ ลักษณะภายนอกของตัวละครไม่ว่าจะเป็นเพศ รูปร่างหน้าตา ส่วนสูง น้ำหนัก สิ่งเหล่านี้มีเรื่องราวบอกเล่า รายละเอียดทางกายภาพเป็นส่วนประกอบที่ช่วยสร้างเสน่ห์ (Charisma) ให้แก่ตัวละครอีกด้วย

ลักษณะนิสัย (Personality Type) คือนิสัยที่เด่นชัด ทำให้ตัวละครมีมิติมากขึ้น มีความนุ่มลึกจนสามารถเข้าใจการกระทำบางประการของตัวละครได้ อีกทั้งยังทำให้ผู้ชมเข้าใจความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างตัวละครได้

ลักษณะทางสังคม (Social Background) คือความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน สิ่งแวดล้อมในถิ่นที่อยู่อาศัย ความเชื่อทางศาสนา รวมไปถึงฐานะและการศึกษา ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแสดงความคิดเห็นของตัวละคร ตั้งแต่อคติ ความกลัว การแสดงออก รวมถึงบทสนทนาในประโยคต่าง ๆ ที่ตัวละครใช้สื่อสาร สิ่งเหล่านี้สามารถทำให้ผู้ชมทราบได้ว่าตัวละครนั้นมีลักษณะทางสังคมอย่างไร

มุมมองหรือความเชื่อตัวละคร (Character's Point of View) คือความคิดของตัวละครที่มีต่อโลก การมองที่ดีควรแสดงมุมมองของตนเองอย่างชัดเจน ตัวละครแต่ละตัวนั้นมีมุมมองที่แตกต่างกัน เป็นการเผชิญหน้าหรือขัดแย้งกัน มุมมองของตัวละครจึงหมายถึงการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละครใดตัวละครหนึ่งที่มีความพิเศษในฉากนั้นและพร้อมจะนำผู้ชมไปสู่เป้าหมายของการเล่าเรื่อง โดยการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละครไม่จำเป็นต้องเล่าแค่ตัวละครใดตัวละครหนึ่งเท่านั้น แต่สามารถเปลี่ยนจากตัวละครหนึ่งไปยังอีกตัวละครได้ในฉากหรือซีควেনซ์เดียวกัน จึงเป็นเครื่องมือที่ใช้สร้างตัวละครให้แตกต่างกันจากมุมมองของตัวละครที่มีระบบความเชื่อโดยสร้างจากความคิด ความรู้สึก สภาวะอารมณ์รวมถึงความทรงจำ สิ่งเหล่านี้สะท้อนออกมาในรูปประสบการณ์ของตัวละคร และเมื่อมีความแตกต่างของตัวละครเกิดขึ้นในสถานการณ์เดียวกันจะเกิดเป็นความขัดแย้งทางธรรมชาติที่เหมาะสมกับการร้อยเรียงเรื่องราวในบทละคร ยกตัวอย่างเช่น ตัวละครผู้หญิงที่มีมุมมองเจ้าระเบียบมาก ๆ กับตัว

ละครผู้ชายที่มักง่าย เมื่อตัวละครทั้งสองมาอยู่ในสถานการณ์เดียวกันก็อาจสร้างความขัดแย้งในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เรื่องราวน่าสนใจ เป็นต้น

ทัศนคติของตัวละคร (Character's Attitude) หมายถึง กระบวนการประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเป็นค่านิยมส่วนบุคคล บางครั้งหมายถึงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ตัวละครแยกแยะหรือประเมินคุณค่าต่อสิ่งนั้น เช่น ความผิดความถูก, ความดีความเลว, การมองโลกในแง่บวกหรือแง่ลบ, พุดจาจากถากหรือชื้อตรง, การเป็นผู้เหนือกว่าหรือด้อยกว่า เป็นต้น การรู้ทัศนคติสามารถเพิ่มมิติของตัวละครได้มากขึ้น ทัศนคติอาจเป็นความคิดเชิงบวกหรือลบก็ได้ เช่นการเดินทางเข้าร้านหมูแล้วรู้สึกว่าคุณแต่งตัวไม่เหมาะสม ทัศนคติเหล่านี้ยากจะแยกเป็นความถูกต้อง หรือตัดสินว่าดีหรือไม่ดีออกจากกันอย่างชัดเจน ทว่าหากทราบทัศนคติที่แท้จริงของตัวละครแล้วก็จะสามารถสร้างการตัดสินใจที่ชาญฉลาดของตัวละครให้มากขึ้นได้

(2) เรื่องราวเบื้องหน้าตัวละคร (Exterior / Foreground) หมายถึง ชีวิตเบื้องหน้าเหตุการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มเปิดฉากกระทั่งจบเรื่อง เป็นส่วนที่สามารถมองเห็นการกระทำของตัวละครได้อย่างชัดเจน เป็นกระบวนการเปิดเผยให้เห็นถึงลักษณะนิสัยและการกระทำ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องสำรวจความสัมพันธ์เกี่ยวกับชีวิตเบื้องหลังของตัวละคร การสร้างตัวละครไม่จำเป็นต้องเปิดเผยเรื่องราวของตัวละครทั้งหมด แต่ต้องมากพอจะทำให้ผู้ชมอยากรู้เรื่องราวของตัวละครเหล่านั้น โดยสิ่งสำคัญที่สามารถเผยให้เห็นถึงชีวิตของตัวละครมี 8 องค์ประกอบ ดังนี้

อาชีพ (Profession) ตัวละครมีอาชีพอะไร ทำงานที่ไหน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานเป็นอย่างไร เข้ากันได้ไหม ช่วยเหลือหรือให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันไหม อัจฉริยะหรือไม่ ชี้นำกันหรือไม่ เข้าสังคมกินเหล้าหลังเลิกงานกับเพื่อนฝูงหรือไม่ เข้ากับเจ้านายได้ไหม มีความสัมพันธ์อันดีกันไหม มีเงินเดือนเพียงพอหรือไม่ เมื่อเรื่องราวเผยความสัมพันธ์ของตัวละครกับคนอื่นเท่ากับการสร้างมุมมองที่เป็นส่วนตัวให้เกิดขึ้น

สถานภาพ (Status) ตัวละครหลักเป็นคนมีสถานภาพอย่างไร เช่น สถานภาพโสด อยู่คนเดียว เป็นม่าย เกือบตัว แต่งงาน หรืออยู่กินกันเฉย ๆ แยกกันอยู่ หย่าร้างขาดกัน กรณีแต่งงานแต่งงานกับใครเมื่อไร ความสัมพันธ์สามีภรรยาเป็นอย่างไร สถานภาพในสังคมเป็นอย่างไร มีเพื่อนหรือไม่ ชีวิตแต่งงานมั่นคงหรือไม่ มีความสัมพันธ์กับคนอื่นหรือไม่ ซื่อสัตย์ต่อกันหรือไม่ กรณีเป็นโสดสภาพชีวิตเป็นอย่างไร ยึดมั่นในพรหมจรรย์หรือใช้ชีวิตรักสนุกไปเรื่อย ๆ สาเหตุและผลของการกระทำเป็นอย่างไร หากมีปัญหาเกี่ยวกับตัวละครให้มองย้อนกลับไปใช้ชีวิตจริงแล้วถามตัวเองว่าหากอยู่ในสถานะเช่นนี้มนุษย์เราจะกระทำอย่างไรหรือแสดงออกแบบใด

ชีวิตส่วนตัว (Private Life) ตัวละครหลักทำอะไรเมื่ออยู่คนเดียว เช่น ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ ออกกำลังกาย เล่นกีฬา วาดภาพ ปลูกต้นไม้ ตกแต่งสวน เลี้ยงหมา เลี้ยงแมว หรือเลี้ยงสัตว์เลี้ยงคลาน เป็นตัวอะไร ชอบสะสมอะไร มีงานอดิเรกอะไรที่น่าสนใจ โดยรวมแล้วชีวิตส่วนตัวอื่น ๆ

คือช่วงชีวิตของตัวละครเมื่อต้องอยู่คนเดียว ในแต่ละกิจกรรมจะแสดงให้เห็นถึงมิติและความลึกของตัวละคร (Character Depth) มากขึ้น

ความต้องการของตัวละคร (Dramatic Need) ความต้องการของตัวละคร คือสิ่งที่ตัวละครอยากได้ อยากเอาชนะ ต้องการบรรลุสิ่งใดสิ่งหนึ่งระหว่างดำเนินเรื่อง การกำหนดความต้องการของตัวละครควรเริ่มกำหนดว่าคืออะไรตั้งแต่ก่อนสร้างเรื่องราว ผู้สร้างต้องตั้งคำถามว่าตัวละครต้องการอะไร เพราะความ ต้องการนี้จะผลักดันให้เกิดการกระทำจากความต้องการของตัวละคร เช่น ต้องการเอาชนะความเกลียดชังด้วยความรัก หากเป็นตำรวจต้องเอาชนะผู้ร้าย ความต้องการเหล่านี้ช่วยกระตุ้นตัวละครออกมาเป็นการกระทำ จากนั้นจึงสร้างอุปสรรคขัดขวางให้เรื่องราวพลิกผัน ตัวละครอาจเอาชนะหรือพ่ายแพ้ต่ออุปสรรค เพื่อบรรลุความต้องการ ข้อขัดแย้งนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่าเรื่องหรือผลักดันเนื้อหาให้เรื่องขับเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความเข้มข้น บางครั้งความต้องการของตัวละครมีความซับซ้อนหลายระดับ เช่น ตัวละครสำคัญเป็นนักมวยที่ต้องการเอาชนะคู่ต่อสู้ที่เก่งกว่า เขาจึงฝึกซ้อมอย่างหนัก ในขณะเดียวกันตัวเขาก็เลิกรากับแฟนสาวเพราะไม่เข้าใจว่าการต่อสู้ครั้งนี้มีความหมายกับมากเพียงใด นักมวยจึงต้องการให้แฟนสาวอยู่และในท้ายที่สุดเธอก็กลับมาสร้างกำลังใจให้เขาต่อสู้บนสังเวียนจนได้รับชัยชนะ ดังนั้นความต้องการของตัวละครจึงไม่ใช่แค่เรื่องการเอาชนะคู่ต่อสู้เพียงอย่างเดียวแต่เป็นเรื่องการต่อสู้เพื่อความรักของตัวละครด้วยอีกด้วย

ความขัดแย้ง (Conflict) ทุกการเล่าเรื่องจำเป็นต้องมีความขัดแย้ง หากไม่มีความขัดแย้งก็จะไม่เกิดการกระทำ ความขัดแย้งคือตัวแปรที่กำหนดความต้องการหรือเป้าหมายของตัวละคร ก่อนจะสร้างอุปสรรคให้ตัวละครแก้ปัญหาหรือพยายามบรรลุเป้าหมาย ความขัดแย้งคือการต่อสู้ระหว่างฝ่ายที่ตรงข้ามกัน เป็นความซับซ้อนที่ทำให้ตัวละครห่างออกไปจากการบรรลุถึงสิ่งที่ต้องการหรือพอใจ ดังนั้นความขัดแย้งจึงเป็นเรื่องกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกภายในและยังเป็นสิ่งท้าทายจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอก ความขัดแย้งของตัวละครสามารถแบ่งได้เป็น 4 กรณี ดังนี้

1) ความขัดแย้งภายในจิตใจตนเอง เป็นกรณีที่ตัวละครต้องเผชิญความขัดแย้งในตนเอง เช่น ตัวละครยากจนแต่อยากได้เงิน บังเอิญไปช่วยคนที่ได้รับอุบัติเหตุนอนหมดสติ เกิดความขัดแย้งภายในตนเองว่าจะปลดทรัพย์สินของผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุแล้วหนีไปปล่อยให้คนอื่นมาช่วย หรือจะพาผู้ป่วยไปส่งโรงพยาบาลนอกจากจะเสียเวลาแล้วยังไม่ได้รับทรัพย์สินอะไร ความขัดแย้งนี้ตัวละครต้องตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างทรัพย์สินกับความถูกต้องด้านศีลธรรม ต้องคำนึงว่าตัวละครจะเลือกอะไร แล้วตัวละครจะผ่านสถานการณ์เหล่านั้นไปได้หรือไม่

2) ความขัดแย้งระหว่างบุคคล เป็นกรณีที่ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับตัวละครอื่น ๆ เป็นใครก็ได้ อาจเป็นตัวละครที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลักหรือไม่เกี่ยวข้องใด ๆ กับตัวละครหลักก็ได้ โดยความขัดแย้งระหว่างตัวละคร อาจเกิดจากกรณีที่ตัวละครต้องเผชิญกับผลกระทบของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและพร้อมจะเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้นไปได้

3) ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคม เป็นกรณีที่ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับความขัดแย้งเกี่ยวกับกรอบแนวคิดหรือบรรทัดฐานทางสังคมต่างที่คนในสังคมส่วนใหญ่ต่างยึดถือ ความขัดแย้งในลักษณะนี้มักเกิดระหว่างตัวละครกับคนหมู่มาก ยกตัวอย่างเช่น นิยายวายบางเรื่อง ตัวละครหลักอย่างพระเอกซึ่งเป็น ตัวละครเพศทางเลือกชายรักชาย พระเอกเลือกปิดบังรสนิยมทางเพศที่ชอบผู้ชายกับเพื่อน เพราะกลัวว่าหากเพื่อนรู้ เพื่อนจะรังเกียจและตนจะโดดเดี่ยวเป็นต้น

4) ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับธรรมชาติ เป็นกรณีที่ตัวละครต้องเผชิญความขัดแย้งกับธรรมชาติ สภาพแวดล้อมหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ เช่น อุทกภัย อัคคีภัย หรือวาตภัย เป็นต้น มักเป็น สถานการณ์ที่ตัวละครต้องเข้าไปในพื้นที่ซึ่งมีความเป็นความตายเท่ากัน

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นสามารถเกิดขึ้นในเรื่องราวอาจเกิดขึ้นพร้อมกันมากกว่าหนึ่งกรณีก็ได้ อาจเกิดกรณีที่หนึ่งพร้อมกรณีที่สอง หรือสามกรณีพร้อมกันก็ได้ ทำให้ปมความขัดแย้งของเรื่องราวเข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ โดยความขัดแย้งเหล่านี้ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้รับสารอยากติดตามตลอดทั้งเรื่อง

การบรรลุเป้าหมายตัวละคร (Character's Goal) เป้าหมายของตัวละครถูกกำหนดขึ้นเพื่อระบุทิศทางความเคลื่อนไหวว่าตัวละครต้องการสิ่งใด ควรจะดำเนินชีวิตไปทิศทางไหนโดยไม่จำเป็นต้องถูกหรือผิด บางครั้งผู้สร้างมักใช้วิธีเพิ่มความต้องการของตัวละครเพื่อผลักดันให้ตัวละครเข้าสู่เป้าหมายได้อย่างน่าสนใจและชวนติดตาม ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือปัญหาภายในจิตใจตัวละคร นอกจากนั้นหากเพิ่มปัญหาเสริมก็จะยิ่งทำตัวละครไปสู่จุดหมายได้ยากขึ้น ส่งผลให้ผู้ชมรู้สึกอยากติดตามว่าตัวละครจะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านั้นไปได้ได้อย่างไร นั่นคือการเพิ่มมิติความลึกให้แก่ตัวละครอีกเช่นกัน โดยส่วนใหญ่แต่ละตัวละครจะสามารถแก้ไขปัญหานอกให้สำเร็จลุล่วงได้ก็ต่อเมื่อปัญหานอกได้รับการแก้ไขแล้ว อย่างไรก็ตามการบรรลุเป้าหมายของตัวละครเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ผู้ชมจะเกิดอารมณ์ร่วม ร่วมลุ้นให้กำลังใจ ร่วมตัดสินใจไปกับตัวละคร หากตัวละครสามารถเอาชนะอุปสรรคได้ ผู้ชมก็จะร่วมความรู้สึกนั้นไปกับตัวละครด้วย

การเปลี่ยนแปลงตัวละคร (Change) มนุษย์ทุกคนมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอันเนื่องมาจากสภาวะภายนอก สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง สุขภาพ มนุษย์เป็นจุดศูนย์กลางของการเคลื่อนไหวอย่างไม่หยุดนิ่ง (Dynamic or Constant Movement) ดังนั้นธรรมชาติของมนุษย์จึงเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกับที่ตัวละครแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงผ่านความขัดแย้ง ซึ่งความขัดแย้งเริ่มต้นด้วยการตัดสินใจจากประโยคสมมติ (Premise) ในโลกของเรื่องเล่าและการละคร การตัดสินใจของตัวละครจึงคอยขับเคลื่อนเรื่องราวซึ่งนำไปสู่การพิสูจน์ประโยคสมมติ (Premise) เพราะมนุษย์ไม่ยอมทนอยู่กับสิ่งเดิม ๆ ต้องผ่านความขัดแย้งที่กระทบวิถีชีวิตจนเกิดเป็นการเปลี่ยนทัศนคติของชีวิต

การเผยตัวตนของตัวละคร (Character Revealing) การเปิดเผยตัวตนตัวละครที่แท้จริงนั้นแตกต่างจากการเปิดเผยลักษณะนิสัย เพราะสิ่งที่ปรากฏไม่ใช่สิ่งที่มันเป็นหรือสุภาพที่รู้ว่ารู้หน้าไม่รู้ใจ โดยธรรมชาติของมนุษย์มีการปิดบังคำพูดหรือบางพฤติกรรมไว้ สิ่งเดียวที่เผยออกมาทั้งหมดคือ

ช่วงเวลาที่ตัวละครต้องตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีผลต่อความเป็นความตายภายใต้แรงกดดัน (Choice under Pressure) ในสถานการณ์ ซึ่งการตัดสินใจเลือกทางออกของตัวละครลักษณะจะเผยให้เห็นธรรมชาติที่แท้จริงพร้อมเบื้องลึกในสภาวะจิตไร้สำนึกไม่ใช่แค่เพียงลักษณะนิสัยของตัวละคร

การสร้างตัวละครชายรักชายในนิยายวาย จำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้ทั้งด้านแนวคิดและทฤษฎีการสร้างตัวละครในสื่อบันเทิงมาประกอบ เพราะการสร้างตัวละครก็คือการนำความเป็นมนุษย์มาสวมใส่ให้แก่ตัวละคร ตัวละครชายรักชายในนิยายวายก็เช่นกัน การวิจัยต้องทำความเข้าใจตัวละครชายรักชายทั้ง ในบริบทเรื่องราวเบื้องหลังและเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละครชายรักชาย เพื่อความเข้าใจในแง่แรงจูงใจ เป้าหมาย ความปรารถนา การเป็นที่ยอมรับ การเปิดเผยตนเองทั้งต่อครอบครัวและกลุ่มเพื่อน งานวิจัยฉบับนี้จึงเต็มไปด้วยมิติในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายที่ผู้เขียนเลือกสะท้อนผ่านมุมมองจากสังคมและบริบทโดยรอบจนกลายเป็นนิยายวายที่ถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์วาย

2.3 การเล่าเรื่องของชายรักชายและนิยายวาย

2.3.1 การนำเสนอตัวตนของชายรักชาย

การศึกษาเรื่องเพศทางเลือกชายรักชายจากงานวิจัย แนวคิดทฤษฎีที่ได้กล่าวไปข้างต้นสามารถ จัดกลุ่มเพศทางเลือกชายรักชายเป็นกลุ่มเพศวิถีของคนกลุ่มย่อย (Sexual Minorities) ที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านเพศวิถีต่างกับความถูกต้องชอบธรรมทางเพศสภาพโดยยึดหลักเพศสถานะชายและหญิงที่ยึดถือในแนวคิดรักต่างเพศ แม้ว่ากลุ่มชายรักชายจะมีวัฒนธรรมย่อย (Subculture) เป็นของกลุ่มตนเอง แต่ความหลากหลายของกลุ่มชายรักชายนั้นยังมีความแตกต่างในการดำรงอัตลักษณ์ ด้านวัฒนธรรมและบรรทัดฐานของกลุ่มย่อยของชายรักชายเช่นกัน ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยสนใจเพศวิถีของกลุ่มเพศทางเลือกชายรักชายในอัตลักษณ์ของความเป็นเกย์เท่านั้น ซึ่งเป็นเพศทางเลือกชายรักชายที่มีภาพลักษณ์ของความเป็นชาย (Masculine) และมีความพึงพอใจในความเป็นชาย ในการวิเคราะห์จึงต้องนำแนวคิดเพศทางเลือกชายรักชายมาช่วยในการวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะ พฤติกรรม และการดำเนินเรื่องของเพศทางเลือกชายรักชายที่มีตัวตนความเป็นชายในสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น บทละครไทยร่วมสมัย โดยตัวตนของชายรักชายที่ถูกนำเสนอผ่านตัวละครชายรักชาย ตัวตนของชายรักชายที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ใช้เรื่องเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์และตัวตน โดยนำเสนอผ่านงานประพันธ์ในรูปแบบบันเทิงคดี ความทรงจำและบทละคร โดยเรื่องเล่าผ่านทางปกและภาพประกอบ คำนำ ประเด็นเนื้อหา เรื่องตัวตนทางเพศ เรื่องความรักและความสัมพันธ์ เรื่องอาชีพของชายรักชาย ผ่านตัวแปรระบอบทุนนิยม วัฒนธรรมบริโภคนิยม วัฒนธรรมคนดัง การเมืองที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์ชายรักชายที่นำเสนอมีความเชื่อมโยงกับบริบทสังคม ประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2540 โดยผ่านการเล่าเรื่องจนกลายเป็นเครื่องมือในการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชาย อย่างในสถาบันบันเทิงเรีงรมย์ของชายรักชาย สื่อสิ่งพิมพ์จำพวกนิตยสารที่นำเสนอตัวตนของชายรักชาย ไปจนถึงกระแสสังคมที่สร้างกิจกรรมของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันหรือสื่อละครโทรทัศน์ช่วง

ปลายปี 2520 ในส่วนของบทบันทึกความทรงจำในบทละครจะนำเสนอผ่านการดำรงตัวตนของชายรักชาย ในรูปแบบนวนิยาย บทความสัมภาษณ์ คู่มือสำหรับการชี้แนะ บันทึกประจำวัน

หากกล่าวถึงอัตลักษณ์ชายรักชายที่สร้างจากเรื่องเล่าในบันทึกความทรงจำโดยสรุปแล้ว ส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอตัวตนของชายรักชายในชนชั้นกลางเพื่อสร้างตัวตน สร้างโอกาสในเศรษฐกิจ ตอบโต้ต่อรองกับชุมชนและสังคม การบำบัดความทุกข์ที่จากอดีต อุดมการณ์และประสบการณ์สำคัญของ ชายรักชาย อาทิ ความกตัญญู รักแท้ การแสวงหาแนวร่วมทางสังคมเพื่อสร้างชุมชนชายรักชาย

จากองค์ประกอบที่ถูกนำมาเป็นปัจจัยในการสร้างอัตลักษณ์ชายรักชายแสดงให้เห็นถึง ตัวแปรต่าง ๆ ที่ส่งผลต่องานประพันธ์ที่นำเสนอตัวตนของชายรักชายในอดีต องค์ประกอบต่าง ๆ นั้นยัง ส่งผลมาถึงงานประพันธ์ในยุคปัจจุบันอย่างนิยายวายที่นำเสนอมุมมองความรักของตัวละครชายรักชาย โดยองค์ประกอบดังกล่าวยังคงเป็นตัวแปรสำคัญในการนำเสนอเรื่องราวของชายรักชาย

การสร้างอัตลักษณ์ของชายรักชายในบทละครเป็นการสร้างผ่านการตีความละสวาม บทบาทอย่างสร้างสรรค์ โดยมีประเด็นที่ถูกค้นพบได้แก่ ประเด็นเรื่องพื้นที่และเวลา ประเด็นเรื่องความเป็นหญิงละความเป็นชาย ประเด็นเรื่องความรักความสัมพันธ์ มีประเด็นด้านการวิพากษ์อคติและแบบแผนทางสังคม อาทิ การใช้สุนทรียะแสดงการยั่วล้อเสียดสีรักต่างเพศโดยโยงกับอำนาจชายเป็นใหญ่ รวมถึงการแสดงความอ่อนแอระหว่างมิติการทำนายและสยบยอมต่ออำนาจ

สำหรับตัวบทเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้แสดงและผู้ชม ซึ่งแบบแผนทางเพศใช้เป็นแหล่ง เยียวยาความทุกข์และบำบัดความรู้สึกที่อัดอั้น อีกทั้งยังมีการนำเสนอถึงอุดมการณ์ของชายรักชาย อาทิ การปรับเปลี่ยนความอับอายเป็นความภาคภูมิใจของชายรักชาย การปลุกสำนึกชนิกกำลังสังคม และการสถาปนาอำนาจแบบชายรักชาย (ปกครอง บุญหลง, 2554)

การเล่าเรื่องแบบพลัมเมอร์ (Plummer, 1995) พลัมเมอร์ได้อธิบายแนวทางในการเล่า เรื่องเชิงอัตชีวประวัติของเพศทางเลือกตามลักษณะเรื่องเล่าเกี่ยวกับการเปิดเผยเพศวิถีของตนเองผ่าน แนวความคิดสมัยใหม่ (modernity) ดังนี้

1. เป็นเรื่องเล่าซึ่งเริ่มต้นด้วยเรื่องราวต่าง ๆ ในวัยเด็ก
2. เรื่องเล่าในวัยเด็กมักเป็นเรื่องเล่าที่เต็มไปด้วยอุปสรรคที่ไร้ความสุข
3. จุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิตมักเกิดช่วงวัยรุ่น โดยพัฒนามาจากปัญหาอันนำไปสู่ความ กังวลใจ และในที่สุดจะนำไปสู่การค้นพบความจริงในเพศทางเลือกชายรักชาย
4. ปัญหาส่วนมากจะได้รับการแก้ไขผ่านการพบเจอเหตุคุยระบายหรือการค้นพบ ชุมชนกลุ่มเพศทางเลือก ชายรักชายเช่นเดียวกัน
5. ความรู้สึกตระหนักถึงอัตลักษณ์ความเป็นเพศทางเลือกชายรักชายมักเกิดขึ้นควบคู่ กับความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเพศทางเลือกชายรักชาย

ลักษณะทั้ง 5 ประการนี้ Plummer (1995) ได้สรุปการเล่าเรื่องพอสังเขปไว้ ซึ่งเรียกว่า กระบวนการ 3S (Suffering, Surviving, Surpassing) เริ่มจากช่วงทุกข์ทรมาน (Suffering) คือการเล่าเรื่อง ช่วงเวลาที่ทุกข์ทรมานของการปกปิดตนเองจากสังคม นำไปสู่ช่วงเอาตัวรอด (Surviving) คือการเล่าเรื่อง ช่วงเวลาที่เกิดอุปสรรคหรือข้อขัดแย้งเพื่อหาวิธีในการคลี่คลายปัญหาให้อยู่รอดในสถานะเพศทางเลือก ชายรักชายในสังคมและท้ายสุดช่วงผ่านอุปสรรค (Surpassing) คือการเล่าเรื่องช่วงเวลาที่ผ่านมรสุมข้อ ขัดแย้งหรืออคติจากตนเอง บุคคลรอบข้าง และสังคม การเล่าเรื่องของพลัมเมอร์มีข้อจำกัด เช่นการให้ ความสำคัญกับความทุกข์ทรมานของเพศทางเลือกมากกว่ามุ่งเน้นการเล่าเรื่องในแง่มุมต่าง ๆ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตนของชายรักชาย

จากการศึกษางานวิจัยมีงานวิจัยหลายชิ้น ที่ทำการศึกษาประเด็นการเปิดเผยตนเอง ดังนี้ งานวิจัยของไซโย นิธิอุบัติ (2546) ได้ศึกษาถึงการยอมรับของครอบครัวต่อการเปิดเผยตนเอง ของกลุ่มชายรักชายไว้ดังนี้ ยอมรับได้มากหมายถึงครอบครัวที่ไม่แสดงท่าทีออกมาว่ารังเกียจหรือ ต่อต้าน เป็นการยอมรับได้อย่างถ่องแท้ถึงตัวตนแท้จริงและพร้อมที่จะสนับสนุนให้กลุ่มตัวอย่างได้ แสดงออกหรือประพฤติตัวตามที่ต้องการ ลำดับถัดมาคือการยอมรับได้ปานกลาง เป็นการยอมรับจาก ครอบครัวที่ไม่แสดงออกว่าปฏิเสธแต่ก็ไม่สนับสนุนให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงออกหรือประพฤติตัวตาม ที่ต้องการ อาจมีการว่ากล่าวตักเตือนต่อว่าแต่ไม่ต่อต้านในบางครั้งเมื่อพบเห็นพฤติกรรมที่ครอบครัวไม่ เห็นด้วย ลำดับสุดท้ายคือการไม่ยอมรับที่แสดงออกผ่านการรังเกียจของคนในครอบครัว มีการดำเนิน ต่อว่าและต่อต้านอย่างรุนแรงจนเกิดการทำร้ายร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง มีการไล่ออกจากบ้านออกจากบ้านหรือการฆ่าตัวตาย

จากกลุ่มตัวอย่าง 55 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองแล้วครอบครัว ยอมรับได้มากมีจำนวน 19 ครอบครัว ซึ่งครอบครัวไม่มีการคัดค้านต่อต้านต่อพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง การแต่งตัวการแต่งหน้าแม้แต่น้อย รวมถึงมีการสอบถามพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างโดยตรงว่าอยากแสดง ออกเป็นเพศอะไรหรือชอบอะไรไม่ชอบอะไร เป็นครอบครัวที่มีการเข้าใจกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างดี ครอบครัวเปิดกว้างต่อการตัดสินใจและการกระทำของกลุ่มตัวอย่าง มีการสนับสนุนหากกลุ่มตัวอย่าง ต้องการปลงเพศหรือแต่งงานกับผู้ชายซึ่งเป็นคนรัก กลุ่มที่ยอมรับได้ระดับปานกลางมีจำนวน 22 ครอบครัว โดยครอบครัวมีการลงโทษหรือว่ากล่าวทางอ้อมเป็นบางครั้ง มีการห้ามปรามสำหรับบางการ กระทำที่ครอบครัวไม่เห็นด้วยกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชายรักชาย เช่นการต่อว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีการ แสดงออกว่าต้องการแต่งตัวเป็นผู้หญิงหรือแต่งหน้าด้วยเครื่องสำอาง การโน้มหน้าใจถึงครอบครัวทั่วไปให้

กลับมาเป็นชายรักหญิงปกติแทนที่จะเป็นชายรักชาย กลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่ครอบครัวไม่ยอมรับมีจำนวนทั้งหมด 14 ครอบครัว ซึ่งครอบครัวมีการต่อต้านอย่างรุนแรงทั้งการทำร้ายร่างกายและทำร้ายจิตใจ เช่น การต่อว่าด้วยถ้อยคำวาจาที่รุนแรง มีการตบตีและทำร้ายร่างกายกลุ่มตัวอย่างด้วยอาวุธ มีการโยกย้ายสถานศึกษาให้ไปอยู่กับเพื่อนกลุ่มใหม่ที่ไม่ใช่กลุ่มชายรักชาย รุนแรงไปจนถึงการตัดขาดความสัมพันธ์ความเป็นแม่ลูก ไล่ออกจากบ้าน ไม่ส่งเสียให้ได้รับการศึกษาและค่าเลี้ยงดูต่อไป จนกลุ่มตัวอย่างเกิดความกดดันจนคิดทำร้ายร่างกายตนเองไปจนถึงการฆ่าตัวตาย ในขณะที่ครอบครัวไม่สนใจคิดว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้เป็นสมาชิกของคนในครอบครัว (ไซโย นิธิอุบัติ, 2546)

งานวิจัยของ Newman and Muzzonigro (1993) ศึกษาเรื่องผลกระทบของค่านิยมครอบครัวตามประเพณีต่อกระบวนการการเปิดเผยตนเองของวัยรุ่นชายที่เป็นเกย์ งานวิจัยอธิบายไว้ว่าการพัฒนาตัวตนของเกย์หรือเลสเบียน (มักเรียกว่ากระบวนการออกมา) ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางในผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยไม่กี่ชิ้นที่ตรวจสอบกระบวนการในวัยรุ่นที่เป็นเกย์ แม้ในการศึกษาเหล่านี้มีงานวิจัยเพียงเล็กน้อยที่ตรวจสอบผลกระทบของเชื้อชาติหรือค่านิยมของครอบครัวต่อกระบวนการออกมา กลุ่มวัยรุ่นชายชาวแอฟริกัน - อเมริกันฮิสแปนิก / ลาตินวัยรุ่นชายที่เป็นเกย์เอเชีย / เอเชียและคอเคเซียนจำนวนเล็กน้อยเข้าร่วมในการศึกษาสำรวจนี้ การออกมามีการดำเนินการในสามขั้นตอน: ตระหนักถึงความสับสนการปฏิเสธความผิดและความอับอายและการยอมรับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รายงานว่ารู้สึกแตกต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ เมื่อเป็นเด็ก อายุเฉลี่ยของความสนใจของเด็กชายคนแรกคือ 12.7 ปี อายุเฉลี่ยที่รู้ตัวว่าเป็นเกย์คือ 12.5 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รายงานว่ารู้สึกสับสนในช่วงแรกที่รู้ตัวว่าเป็นเกย์ การปฏิเสธตัวตนเป็นกลยุทธ์ในการเผชิญปัญหาสำหรับกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง ค่านิยมของครอบครัวแบบดั้งเดิมมีบทบาทในการทำงานประสบการณ์มากกว่าเชื้อชาติ ครอบครัวถูกแบ่งประเภทว่ามีค่านิยมดั้งเดิมสูงหรือต่ำตาม (1) ความสำคัญของศาสนา (2) เน้นเรื่องการแต่งงาน (3) เน้นการมีลูก และ (4) มีการพูดภาษาที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษหรือไม่ ครอบครัวที่ให้ความสำคัญอย่างมากกับค่านิยมดั้งเดิมถูกมองว่าไม่ยอมรับเรื่องรักร่วมเพศน้อยกว่าครอบครัวแบบดั้งเดิมที่ต่ำ ผู้ที่ทำงานกับวัยรุ่นต้องตระหนักว่าบางคนจะรับรู้รสนิยมทางเพศของตนว่าเป็นเกย์เลสเบียนหรือกะเทยในช่วงเวลานี้ของชีวิต เยาวชนเหล่านี้ต้องการการสนับสนุนในกระบวนการออกมาเพราะพวกเขาอาจต้องเผชิญกับการตีตราและการไม่ยอมรับไม่เพียง แต่จากสังคมที่ใหญ่ขึ้นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงครอบครัวเพื่อนและบางครั้งชุมชนเกย์ด้วย (Bernie and Peter, 1993)

งานวิจัยของ FRUHAUF, OREL, และ JENKINS (2009) ศึกษาเรื่อง The Coming-Out Process of Gay Grandfathers: Perceptions of Their Adult Children's Influence ได้ ผลสรุป ออกมาว่ากระบวนการออกมาของบุคคลที่เป็นเกย์และเลสเบียนวัยรุ่นและผู้ใหญ่ได้รับการตรวจสอบแล้ว อย่างไรก็ตามบุคคลในวัยผู้ใหญ่ตอนปลายที่ออกมาหาสมาชิกในครอบครัวนั้นถูกมองมากเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการออกมาของปู่ตายายถึงลูกหลานของพวกเขาได้รับความสนใจไม่มากนัก การศึกษาเชิง

คุณภาพได้ดำเนินการตามมุมมองของหลักสูตรชีวิตเพื่อตรวจสอบประสบการณ์การออกมาของปูที่เป็นเกย์กับปูของพวกเขา การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวครั้งเดียวแบบกึ่งโครงสร้างซึ่งใช้เวลา 35 ถึง 90 นาทีกับคุณปู 11 คนได้ดำเนินการเพื่อตรวจสอบประสบการณ์ที่พวกเขาจะได้รับจากหลาน ๆ ปู่เล่าว่าลูกที่โตแล้วมีบทบาทอย่างลึกซึ้งในกระบวนการออกมาสู่รุ่นหลาน เด็กที่เป็นผู้ใหญ่ถูกมองว่าเป็นพลังเชิงบวกในระหว่างกระบวนการนี้และปู่บอกอีกครั้งว่าการออกมาหาหลานนั้นง่ายกว่าการออกมาหาลูก การวิจัยในอนาคตจะได้รับประโยชน์จากการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างปู่ย่า – ตายายจากมุมมองของเด็กผู้ใหญ่และลูกหลาน (CHRINE , NANCY and DAVID , 2009)

Grov and Bimbi (2006) ได้ศึกษาเรื่อง Race, Ethnicity, Gender, and Generational Factors Associated With the Coming-Out Process Among Gay, Lesbian, and Bisexual Individuals ไว้ดังต่อไปนี้ ช่วงอายุที่เปิดเผยตัวตนออกมาในหมู่บุคคลที่เป็นเกย์ / เลสเบียน / กะเทย (GLB) และการเปิดตัวทางเพศกับคู่ค้าที่มีเพศเดียวกันได้รับการตรวจสอบโดยทั่วไปในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้สะท้อนถึงความหลากหลายทางเชื้อชาติและชาติพันธุ์ของชุมชนเหล่านี้ ตามข้อจำกัดนี้ข้อมูลถูกรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างชายและหญิงที่หลากหลายที่เข้าร่วมกิจกรรมชุมชน GLB ขนาดใหญ่ในนิวยอร์กและลอสแอนเจลิสในปี 2546 (N = 2,733) เมื่อเทียบกับกลุ่มประชากรที่มีอายุมากกว่ากลุ่มที่อายุน้อยกว่า (อายุ 18-24 ปี) ของทั้งชายและหญิงมีรายงานว่ามีความสัมพันธ์กับคู่นอนเพศเดียวกันในวัยเดียวกันและในวัยก่อนหน้านี้อย่างมีนัยสำคัญเนื่องจากการออกมาหาตัวเองและกับคนอื่น ๆ นอกจากนี้ผู้หญิงยังเริ่มกระบวนการนี้ในช่วงอายุที่ช้ากว่าผู้ชายเนื่องจากมีรายงานว่าออกมาหาตัวเองและเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกเพศเดียวกันช้ากว่าผู้ชายประมาณสองปี ไม่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติหรือลักษณะเฉพาะในด้านอายุของตนเองหรือผู้อื่น อย่างไรก็ตามคนผิวสีมักไม่ค่อยออกไปหาพ่อแม่ ผู้ให้บริการนักการศึกษาเรื่องเพศและนักวิจัยควรดูแลความหลากหลายของประสบการณ์ในการออกมาเป็นกลุ่มประชากร GLB เนื่องจากเกี่ยวข้องกับเพศอายุและเชื้อชาติและชาติพันธุ์ของแต่ละบุคคล (Christian and David, 2006)

3.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสื่อบันเทิงคดีของชายรักชาย

จากการศึกษางานวิจัย พบว่ามีงานวิจัยที่มีประเด็นเกี่ยวกับสื่อบันเทิงคดีของชายรักชายดังนี้

ฉันทา ว่องนราธิวัฒน์ (2562) ศึกษาถึงกระบวนการคัดเลือก พัฒนาบทบาทนักแสดง และการเพิ่มมูลค่าให้กับนักแสดงซีรีส์วาย งานวิจัยดังกล่าวเป็นลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้กระบวนการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบกับการสังเกตบุคคลที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการคัดเลือก พัฒนาบทบาท และการเพิ่มมูลค่าให้กับนักแสดงซีรีส์วาย บุคคลซึ่งนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้กำกับซีรีส์วาย นักแสดงซีรีส์วาย ผู้จัดการนักแสดงซีรีส์วาย และ แบรรณดีสินค้าที่ใช้นักแสดงซีรีส์วาย รวมทั้งหมด 8 คน โดยซีรีส์ที่นำมาเป็นกลุ่ม

ตัวอย่างคือเรื่อง Until we meet again ด้ายแดง และ Tham Type the series ชาร์ปไทป์เกลียดนักมาเป็นที่รักซะดี ๆ

ผลลัพธ์ของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กระบวนการคัดเลือกนักแสดงซีรีส์วายแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ 1.การคัดเลือกแบบเปิด 2.การคัดเลือกแบบปิด และ 3.การคัดเลือกแบบผสม โดยขั้นตอนการคัดเลือกนักแสดงซีรีส์วาย มี 3 ขั้นตอน คือ 1.การเตรียมการทดสอบนักแสดง 2.การทดสอบนักแสดงซีรีส์วาย และ 3.การพิจารณาการคัดเลือกนักแสดง โดยผลลัพธ์ที่ได้ระบุว่าซีรีส์ยายนั้นแตกต่างจากซีรีส์ทั่วไปคือซีรีส์วายต้องมีการศึกษานิยายวายเพื่อวิเคราะห์บทบาทสำหรับการคัดเลือก นักแสดง อีกทั้งยังต้องทดสอบเคมีคู่ของนักแสดง สำหรับขั้นตอนพัฒนาบทบาทนักแสดงซีรีส์วายแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนคือ 1. การเวิร์คช็อปด้านการแสดง 2.การเตรียมบุคลิกภาพภายนอกให้ตรงตามตัวละคร 3.การพัฒนาทักษะพิเศษให้กับนักแสดง และ 4.การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีของทีมงานซีรีส์วาย ผลการวิจัยระบุว่าควรมีการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีของทีมงานซีรีส์วายให้แก่นักแสดง สำหรับการเพิ่มมูลค่าให้นักแสดงซีรีส์วาย นั้นแบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน 1.การพัฒนาทักษะให้กับตัวเอง 2.การเตรียมตัวให้พร้อมเป็นส่วนหนึ่งกับแบรนด์สินค้า 3.การใช้โซเชียลมีเดียในการเพิ่มมูลค่าให้กับนักแสดง 4.การเดินสายโปรโมทกับสื่อมวลชน 5.การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับนักแสดงซีรีส์วาย 6.การทำให้เกิดกระแสกับคู่ของตัวเอง และ 7.การสร้างผลงานใหม่ ๆ งานวิจัยระบุว่านักแสดงซีรีส์วายห้ามเปิดตัวตนของคู่รักในที่สาธารณะ นักแสดงควรมีจิตสำนึก มีความรู้ที่จะเพิ่มมูลค่าและรักษาไว้ซึ่งมูลค่าที่สร้างไว้โดยต้องคำนึงถึงประเด็นทั้ง 3 เรื่องต่อไปนี้ 1.ความไวต่อวัฒนธรรม 2.การสร้างการมีส่วนร่วม และ 3.ความถูกต้องทางการเมือง (ธัญญา ว่องนราธิวัฒน์, 2562)

สิริภพ แก้วมาก (2554) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างตัวละครหลักและวิธีการเล่าเรื่องของชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย สิริภพได้ศึกษาถึงกระบวนการสร้างตัวละครหลักและวิธีการเล่าเรื่องของชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย ให้เป็นแนวทางสำหรับการสร้างสรรค์ตัวละครหลักพร้อมทั้งวิธีการเล่าเรื่องของชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย ขอบเขตของงานวิจัยประกอบด้วยโทรทัศน์และภาพยนตร์จำนวน 23 เรื่อง ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2558 งานนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหาด้วยบท ประกอบกับแนวคิดเพศวินิธี แนวคิดการสร้างตัวละคร การเล่าเรื่อง

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ภาพจริงของชายรักชายในสังคมจะวิวัฒนาการมากกว่าในสื่อบันเทิงเสมอ ผู้สร้างสื่อบันเทิงได้แสดงภาพสะท้อนผ่านตัวละครและการเล่าเรื่องของชายรักชาย เพื่อภาพมายาคติ โดยสิริภพพบว่าองค์ประกอบการสร้างตัวละครชายรักชายมี 4 รูปแบบ คือ ตัวละครภาพเหมารวม, ตัวละครชุดความคิดรักต่างเพศ, ตัวละครเจเนอเรชันวาย และตัวละครเคียวรี่ ในส่วนของวิธีเล่าเรื่องของชายรักชายมี 3 รูปแบบ คือ การนิยามตนเอง, การเปิดเผยเพศวินิธีตนเอง และชีวิตประจำวัน การสร้างตัวละครและการเล่าเรื่องของชายรักชายแบ่งตามยุคสมัยได้เป็น 2 ยุคคือ สื่อบันเทิงชายรักชายในโลกทัศน์แบบเก่า และสื่อบันเทิงชายรักชายยุคใหม่ ด้วยเหตุนี้การนำเสนอสื่อบันเทิงได้สื่อสารโลกทัศน์ของชายรักชาย 6 ด้าน

ประกอบด้วย การเหมารวม, คู่ความสัมพันธ์ของตัวละคร, ปัญหาของบุคคลชายชอบที่สะท้อนในชายรักชาย, ความแตกต่างในวัฒนธรรมกลุ่มย่อย, โลกทัศน์วัยรุ่น, และการวิพากษ์สังคม (สิริภพ แก้วมาก, 2554)

ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย ไปจนถึงกลวิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย อันประกอบไปด้วยแนวคิดเพศสภาพและเพศวิถี แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย ทฤษฎีสัญญาวิทยา รวมถึงองค์ความรู้ด้านการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ และการประกอบสร้างความจริงทางสังคมเป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยงานวิจัยดังกล่าวได้ใช้ภาพยนตร์จำนวน 25 เรื่องเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งภาพยนตร์ที่เลือกมานั้นต้องเป็นภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาและตัวละครเกี่ยวกับชายรักชาย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เพศสภาพชายรักชายที่พบมากที่สุดในการ์ตูนไทยคือตัวตลก ในขณะที่เพศสภาพชายรักชายที่พบน้อยที่สุดในการ์ตูนไทยคือบุคคลปกติ ซึ่งเพศสภาพเกิดจากการประกอบสร้างทางวัฒนธรรมและสังคม ภาพยนตร์มีส่วนในการกำหนดความหมายเพศสภาพที่มีผลต่อหน้าที่บทบาท และสิทธิของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ สำหรับเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้ผลสรุปออกมาว่า เพศวิถีของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์มี 4 รูปแบบคือ เกย์ไบเซ็กชวล กะเทย และรูปแบบที่ไม่ชัดเจน แต่ละรูปแบบเกิดจากการแสดงออกและวิถีของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ ทั้งด้านอัตลักษณ์ทางเพศ ความต้องการทางเพศ ความพึงพอใจ การแสดงท่าที และการปฏิบัติทางเพศ ในส่วนของการแสดงออกทางเพศวิถีเป็นสิ่งที่กำหนดโดยความคิดและความเชื่อจากสังคม ผลการวิจัยพบว่า วิธีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อถึงความหมายของชายรักชายในภาพยนตร์ไทยทั้งเพศสภาพและเพศวิถี มีกลวิธีการเล่าเรื่องที่หลากหลาย คือ โครงสร้างการเล่าเรื่อง ความหมายคู่ตรงข้าม การใช้รหัสเพื่อกำหนดความหมายเพศสภาพและเพศวิถีชายรักชาย (ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง, 2553)

ปกครอง บุญหลง ได้ศึกษาเกี่ยวกับ อัตลักษณ์ชายรักชาย: การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชาย ในอัตชีวประวัติและบทละครไทยร่วมสมัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึงกระบวนการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของชายรักชายในงานประพันธ์หมวดอัตชีวประวัติและบทละครไทยร่วมสมัย บันทึกความทรงจำนับเป็นกลุ่มย่อยของงานประพันธ์อัตชีวประวัติ งานประพันธ์และวรรณกรรมชายรักชาย เป็นช่องทางในการนำเสนอประสบการณ์และตัวตนผ่านเรื่องเล่า อัตลักษณ์ในบันทึกความทรงจำนั้นสร้างจากการเขียนองค์ประกอบที่วิเคราะห์การสร้างอัตลักษณ์ชายรักชาย คือ ภาพประกอบและหน้าปก คำนำ ประเด็นเนื้อหาเรื่องตัวตนทางเพศ ความรักความสัมพันธ์ และอาชีพ ในบทละครเป็นอัตลักษณ์จากการตีความ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ลักษณะชายรักชายสร้างจากบทละคร บริบทการวิพากษ์ อคติ หรือแบบแผนของสังคม ประเด็นเนื้อหา และกลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏในเรื่องเล่า ใช้สุนทรียะแบบแคมป์เป็นกลวิธีในการสร้างอัตลักษณ์ บันทึกความทรงจำและบทละคร ส่งผลต่อการมอบโอกาสให้แก่ชายรักชาย เพียงแต่งานประพันธ์ทั้งสองนั้นมีข้อจำกัดที่แตกต่างกัน เรื่องเล่าในบันทึกความทรงจำเปิดโอกาสให้นำเสนอประเด็นเนื้อหาที่แสดงกระบวนการและรายละเอียดของชายรักชาย ทั้งจากรูปแบบการประพันธ์

เป็นการเขียนเชิงพรรณนา ส่วนเรื่องเล่าในบทละครนั้นนำเสนอประเด็นเนื้อหาในกระแสสังคมร่วมสมัย จากรูปแบบการประพันธ์ที่สร้างตัวบทซึ่งส่งผลต่อการสวมบทบาทในการแสดงตามมิติเวลา นอกเหนือจากนี้ เรื่องเล่าในงานประพันธ์ทั้งสองยังเป็นเครื่องมือนำเสนอตัวตนที่ใช้แสวงหาแนวร่วมทางสังคม เป็นแหล่งเยียวยาความทุกข์และบำบัดความรู้สึกอัดอั้นของชายรักชาย โดยเรื่องเล่าทั้งสองประเภทนั้นเชื่อมโยงกับสังคมและประวัติศาสตร์ (ปกครอง บุญหลง, 2554)

อรวรรณ วิชวุฒวรรณกุล (2559) เป็นนักเขียนนิยายวายที่ศึกษาเรื่องผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย ศึกษาความสัมพันธ์ของการสื่อสารและกระบวนการสั่งสมทุนทางวัฒนธรรมผ่านผู้หญิง การแปลงทุนที่นำไปสู่การสร้างผลงานนวนิยายชายรักชาย และการขยับขยายทุนทางวัฒนธรรมไปสู่ทุนด้านอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่อาชีพนักเขียน องค์ความรู้ที่ใช้ประกอบในการวิจัยคือแนวคิดเกี่ยวกับทุนด้านวัฒนธรรมของปีแอร์ บูร์ดิเยอ (Pierre Bourdieu) ไปจนถึงทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสัญลักษณ์ และทุนทางสังคม ด้วยกระบวนการเขียนนิยายชายรักชาย งานวิจัยดังกล่าวเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกผ่านผู้หญิงที่เขียนนิยายชายรักชายสองกลุ่ม และการวิเคราะห์เนื้อหาของนิยายชายรักชาย

ผลการศึกษาของงานวิจัย แบ่งตามวัตถุประสงค์ออกเป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. การสร้างนักเขียนนิยายชายรักชาย กระบวนการดังกล่าวต้องอาศัยการสั่งสมทุนทางวัฒนธรรม โดยไม่พึ่งพาแค่ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด (being) ต้องสั่งสมอย่างต่อเนื่องเพื่อกลายเป็น (Becoming) โดยผู้หญิงจากกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ผ่านสังคมและสภาพแวดล้อม ทั้งการเรียน การอ่าน รวมถึงการเขียนตั้งแต่เด็ก กลายเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย ทุกสิ่งที่ผ่านมาเป็นกระบวนการสั่งสมทุน ก่อนจะนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าในด้านอื่น ๆ การสั่งสมทุนทางวัฒนธรรมเป็นการทลายกำแพงในมิติของเพศ เนื่องด้วยผู้หญิงนั้นอยู่นอกของสภาพแวดล้อมชายรักชาย จะสามารถเข้าไปสู่แวดวงนิยายชายรักชายได้ โดยการสั่งสมต้นทุนทางความรู้และความสามารถทางวัฒนธรรม จนสามารถสร้างนิยายชายรักชายได้

2. จากกลุ่มตัวอย่างผู้หญิงซึ่งเขียนนิยายชายรักชายแบบมีอาชีพและแบบมือสมัครเล่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองนั้นแตกต่างกันในส่วนของประสบการณ์ ทั้งด้านการเขียนและระยะเวลาในการเข้าสู่แวดวงนิยายชายรักชาย เนื่องจากกลุ่มมืออาชีพนั้นคุ้นชินกับการใช้โซเชียลมีเดียให้เกิดประโยชน์ ซึ่งไม่ใช่การสร้างชื่อแก่นิยายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่รวมไปถึงชื่อนามปากกาอันก่อให้เกิดความรักและภักดีของผู้่านที่มีต่อผู้เขียน ด้วยเหตุนี้จึงนำไปสู่การขยายทุนด้านเศรษฐกิจ ทุนทางสัญลักษณ์ และทุนทางสังคม ขณะที่กลุ่มมือสมัครเล่นนั้นอยู่ในช่วงเริ่มต้น ด้วยประสบการณ์ในแวดวงที่แตกต่างกันจึงส่งผลต่อความสามารถในการขยายทุนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

3. งานวิจัยได้อธิบายว่าผู้หญิงซึ่งเขียนนิยายชายรักชายมีการต่อสู้เพื่อได้มาซึ่งอำนาจและการต่อรองในหลายระดับ ตั้งแต่ระดับโครงสร้างที่เป็นการต่อสู้กับระบบชายเป็นใหญ่ของสังคมไทยผ่านการควบคุมตัวละครชายรักชายในผลงาน ระดับสื่อที่ต้องการพื้นที่สำหรับการนำเสนอผลงานในวงกว้าง ระดับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอเกี่ยวกับชายรักชายให้มีความหลากหลายมากขึ้น ไม่ใช่การนำเสนอเพียงด้านใด

ด้านหนึ่ง สำหรับระดับการบริหารจัดการผู้หญิงเหล่านี้ต้องพึ่งพาอำนาจในการต่อรองกับสำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์ รวมไปถึงการนำเสนอตัวตนในงานมหกรรมหนังสือต่าง ๆ จะสามารถต่อรองผลได้ผลเสียได้มากขึ้น ไปจนถึงระดับครอบครัวที่ต้องการต่อรองกับคนในครอบครัวเพราะบางคนไม่เห็นด้วยกับการประกอบอาชีพนักเขียนนิยายวาย (อรวรรณ วิชญวรรณกุล, 2559)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย” ได้กำหนดรูปแบบระเบียบวิธีวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูล (Textual analysis)

ศึกษาผ่านแนวทางการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวายด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล (Textual analysis) ของตัวละครหลักภายในเรื่องซึ่งเป็นชายรักชาย ตั้งแต่บุคคลแรกที่เลือกเปิดเผยตนเอง วิธีการที่ใช้ในการเปิดเผยตนเอง ตลอดจนมิติระหว่างคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายก่อนและหลังการเปิดเผยตนเองกับตัวละครอื่น ๆ (ครอบครัว , เพื่อน , คนรัก)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 การกำหนดประชากร

ในส่วนของการกำหนดประชากร เนื่องจากต้องการศึกษานิยายวายหมวดชายรักชาย ดังนั้นเรื่องที่น่าสนใจต้องเป็นที่รู้จักสำหรับคนส่วนมากหรือเป็นที่นิยมสำหรับคนส่วนใหญ่ โดยเมื่อพิจารณาแล้วพบว่ามียานยายที่อยู่ในรูปแบบแพลตฟอร์มออนไลน์ตามเว็บไซต์ต่าง ๆ นิยายวายที่อยู่ในรูปแบบหนังสือเล่มที่อยู่ในร้านหนังสือชั้นนำทั่วประเทศ รวมไปถึงหนังสือนิยายที่มีการวางขายบนแพลตฟอร์มออนไลน์ตามเว็บไซต์ของร้านหนังสือต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. นิยายบนแพลตฟอร์มออนไลน์ ทว่าการกำหนดประชากรดังกล่าวเป็นปัญหาสำหรับกระบวนการวิจัย อันเนื่องมาจากการกำหนดประชากรในลักษณะดังกล่าวต้องพิจารณาจากยอดอ่านในแต่ละแพลตฟอร์ม บางเรื่องเป็นที่นิยมในแอปพลิเคชันหนึ่งแต่อาจไม่ได้เป็นที่นิยมสำหรับอีกที่หนึ่ง บางเรื่องซึ่งกระแสตอบรับดีเยี่ยมอาจอัปเดตเพียงแอปพลิเคชันเดียว ในขณะที่อีกเรื่องซึ่งมีกระแสดีเยี่ยมเช่นเดียวกันกลับอัปเดตถึง 4 แอปพลิเคชัน อีกสาเหตุที่วิธีดังกล่าวไม่เหมาะสำหรับการพิจารณาเนื่องจากบางเรื่องมีการอัปเดตมาหลายปีจึงเป็นที่รู้จักหรือเป็นที่นิยม ในขณะที่นิยายบางเรื่องเป็นที่

นิยมตั้งแต่เดือนแรกที่มีการอัปเดต ทั้งนี้ยังคงขึ้นอยู่กับฐานแฟนคลับของผู้เขียนเดิมด้วย ทว่าเมื่อพิจารณาให้ดีจะพบว่านิยายออนไลน์ซึ่งเป็นที่นิยมมีอยู่จำพวกหนึ่งที่นักอ่านนิยมเป็นจำนวนมาก คือนิยายออนไลน์เรื่องที่ถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์สวย

2. สำนวนยอดขายนิยายวายหมวดชายรักชายจากร้านหนังสือ อาทิ B2S, ร้านนายอินทร์, ซีเอ็ดบุ๊คส์, Asia book, Kinokuniya และศูนย์หนังสือจุฬา เป็นต้น โดยร้านหนังสือที่อธิบายไปข้างต้นมีทั้งรูปแบบการขายแบบออฟไลน์ผ่านหน้าร้านหรือตามห้างสรรพสินค้า และการขายแบบออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ของร้านค้า โดยยอดขายแบบออนไลน์จะมีการเปลี่ยนแปลงทุกวันตามปริมาณของหนังสือที่ขายได้ ทว่าในส่วนหนังสือหน้าร้านจะมีการเปลี่ยนแปลงแบบรายเดือนโดยวัดจากยอดขายของสาขานั้น ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือนิยายที่ได้รับการนิยมนั้นแตกต่างกันบางเล่มอาจได้ขึ้นสินค้าขายดีในสาขาหนึ่งขณะเดียวกันก็เป็นหนังสือไม่ติดอันดับในอีกสาขาหนึ่ง อีกทั้งยังมีปัญหาในส่วนระยะเวลาในการวางขาย บางเรื่องอาจขายดีตั้งแต่การพิมพ์ครั้งที่หนึ่ง ในขณะที่บางเล่มกลายเป็นหนังสือขายดีเมื่อนิยายเรื่องนั้นถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ การวิจัยด้วยวิธีดังกล่าวอาจต้องขอข้อมูลจากแต่ละร้านซึ่งอาจเกิดปัญหาในภายหลังเนื่องจากร้านค้าไม่ยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลส่วนดังกล่าว

3. วิเคราะห์คุณลักษณะของนิยายวายเพื่อการกำหนดประชากร การสังเกตจากวิธีการที่หนึ่งและสอง ไม่ว่าจะจะเป็นนิยายที่อยู่ในรูปแบบของแพลตฟอร์มออนไลน์หรือนิยายที่วางขายตามห้างร้านหรือเว็บไซต์ของร้านหนังสือจะมีคุณลักษณะหนึ่งที่เหมือนกันคือ นิยายเรื่องใดที่ถูกนำไปสร้างเป็นซีรีส์หรือมีการประกาศว่าจะนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ ยอดอ่านในเว็บออนไลน์จะเพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดดทันที รวมถึงหน้าร้านและเว็บไซต์ของร้านหนังสือ นิยายวายซึ่งถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ทุกเรื่องจะได้รับความนิยมจนกลายเป็นหนังสือขายดีตามร้านหนังสือจนมีการพิมพ์ซ้ำเสมอ

ประชากรที่ศึกษาคือนิยายวายหมวดชายรักชายทั้งหมดซึ่งถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ ตั้งแต่ปี 2558-2563 ซึ่งพิจารณาจากงานเขียนที่ถูกสร้างขึ้นโดยคนไทยเท่านั้นเนื่องจากงานเขียนของคนไทยจะแสดงให้เห็นถึงวิถีคิด มุมมอง สังคมที่เปลี่ยนไป และค่านิยมแบบไทย ๆ ที่ผู้เขียนสะท้อนผ่านนิยายแต่ละเรื่อง สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ต้องวิเคราะห์ประเด็นของนิยายวายแต่ละเรื่องในส่วนของประเด็นความสัมพันธ์ของตัวละครกับบุคคลรอบข้าง และประเด็นวิธีการเปิดเผยตนเองต่อคนรอบข้าง บางเล่มอาจเล่าถึงการปิดบัง บางเล่มอาจเล่าถึงการเปิดเผยที่ไม่เต็มใจ บางเล่มอาจเล่าถึงการเปิดเผยแต่ไม่ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง จึงต้องเลือกนิยายเล่มที่มีประเด็นในลักษณะดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงรายชื่อซีรีส์วายที่ถูกสร้างจากนิยายวายในปี 2558 – 2563

ปีที่ซีรีส์วายฉาย	รายชื่อละครซีรีส์วายจากนิยายวาย
2558	- Love sick ซูลมุนทางเกงน้ำเงิน (Deep)
2559	- Make it right1 รักออกเดิน1 (นักเขียนทำมือ) - SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (Nabu)
2560	- Make it right2 รักออกเดิน2 (นักเขียนทำมือ) - SOTUS S (Nabu) - 2MOONS 1 เดือนเกี้ยวเดือน1 (EverY)
2561	- อาตี๋ของผม (นักเขียนทำมือ) - Love by chance รักนี้บังเอิญคือคุณ (นักเขียนทำมือ) - Blue Kiss เพื่อนแค้นเหงา (EverY)
2562	- เขามาแข่งแข่งข้าง ๆ หลุมผมครับ (EverY) - 2MOONS 2 เดือนเกี้ยวเดือน2 (EverY) - ทฤษฎีจีบเธอ (EverY) - Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ (EverY) - The Effect โลกออนร้าย (นักเขียนทำมือ) - Tharn Type เกลียดนักมาเป็นทีรักดี ๆ (นักเขียนทำมือ) - Until we meet again ด้ายแดง (Hermit)
2563	- เพราะเราคู่กัน (EverY) - My Engineer มีชื่อป มีเกียร์ มีเมียรึยังวะ? (Lavender) - Space ช่องว่างระหว่างเรา (Sense book) - Why are you เพราะรักใช่เปล่า (Sense book) - TOSSARA (Nananaris) - Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ (Nananaris) - เหนือพระราม (Nananaris) - เพราะเรายังคู่กัน special (EverY) - Love by chance2 รักนี้บังเอิญคือคุณ2 (นักเขียนทำมือ) - เกียร์สี่ขา กับกาวนีสี่ฝุ่น (Sense book) - Oxygen ออกซิเจน (Facai) - Tharn Type 7 years of love (นักเขียนทำมือ) - ต้นหนชลธี (Deep)

ปีที่ซีรีส์วายฉาย	รายชื่อละครซีรีส์วายจากนิตยาราย
อยู่ระหว่าง คัดเลือกนักแสดง หรือกำลังถ่ายทำ	<ul style="list-style-type: none"> - รักนาย My Ride (Deep) - คุณหมิปาฏิหาริย์ (Deep) - Bloody Buddy เล่นให้ได้เลือด (Deep) - Lovely Writer นับสิบจะจูบ (Deep) - Our Stories (Deep) - 2MOONS 3 เดือนเกี้ยวเดือน3 (EverY) - ปลาบ่นฟ้า (EverY) - หลังม่าน (EverY) - ใครคือองของเต (13357) - นิตานพันดาว (Nabu) - Sex Friend เพื่อนกันมัน(ส์)ฟิน (บจ.จี.แน๊บบคอสม่าแอนด) - ปลายฟ้า (บจ.จี.แน๊บบคอสม่าแอนด) - Secret Admirer แอบมองแอบจงรัก (Hermit) - ฟ้าลั่นรัก (Hermit) - Manner of Death พลติการณ์ที่ตาย (sammon)
สำนักพิมพ์ ประกาศทำซีรีส์ วาย แต่ยังไม่ มีความคืบหน้า	<ul style="list-style-type: none"> - Gown and Gear เมียวิศวะมัน(ส์)ดี หรือหโมจะลอง (Deep) - EXTERN พี่หมอครับ! รับเกียรติแล้วเป็นเมียกูที (Deep) - Penguin's Trap กับดัดบเพนกวิน (Deep) - พายุรักโถมใจ (Deep) - บ้านซ่อนศพ (Deep) - Live #น้องไอไลฟ์สด (Deep) - you're my sky (EverY) - พี่จะตินะเนย (Lavender) - น้องตราหมีดีที่สุด (Lavender) - STALKER แอบหลงรัก (Meedee) - นิติแมนแพนวิศวะ (Nananaris)

3.3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาคือนิยายวายหมวดชายรักชายทั้งหมดซึ่งถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ ตั้งแต่ปี 2558-2563 ซึ่งมีจำนวน 29 เรื่อง ซีรีส์จากนิยายที่อยู่ระหว่างคัดเลือกนักแสดงหรือกำลังถ่ายทำมีจำนวน 15 เรื่อง และนิยายวายที่สำนักพิมพ์ประกาศทำซีรีส์วาย 11 เรื่อง แต่ยังไม่มีความคืบหน้ารวมแล้วทั้งหมด 55 เรื่อง

3.3.1 เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาศึกษาต้องมีประเด็นดังต่อไปนี้ หากเรื่องใดที่ตัวละครมีการเปิดเผยตนเองทั้งสองฝ่ายหรือไม่มีประเด็นที่น่าสนใจให้ตัดออกจากการพิจารณาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

1. ตัวละครหลักชายรักชายฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยอมเปิดเผยตนเองกับคนรอบข้าง เช่น ไม่เปิดเผยกับพ่อแม่ ไม่เปิดเผยกับเพื่อน หรือไม่เปิดเผยกับคนรัก
2. ตัวละครหลักชายรักชายฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชาย เช่น ตัวละครเคยคบกับแฟนเพศหญิงมาก่อน ตัวละครชอบผู้หญิงมาก่อน ขณะพบกับอีกฝ่ายตัวละครกำลังคบกับผู้หญิงอยู่ ตัวละครมีอคติหรือไม่ยอมรับชายรักชาย

เมื่อได้นิยายเรื่องที่มีประเด็นดังกล่าว ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ในปี 2558 – 2561 ให้เลือกนิยายมาวิเคราะห์เพียงปีละ 1-2 เรื่อง ในปี 2562-2563 ให้เลือกนิยายมาวิเคราะห์ปีละ 4-5 เรื่อง เนื่องจาก ในปี 2562-2563 มีจำนวนนิยายที่กลายเป็นซีรีส์มากกว่าช่วงปี 2558 – 2561 จึงสุ่มในปริมาณที่เพิ่มขึ้นดังแสดงในหัวข้อวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมแล้วจะเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 13 เรื่อง (นิยายที่อยู่ระหว่างคัดเลือกนักแสดง กำลังถ่ายทำ หรือสำนักพิมพ์ประกาศทำซีรีส์วายแต่ยังไม่มีความคืบหน้า ไม่นำมาพิจารณาเป็นกลุ่มตัวอย่าง)

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 13 เรื่องข้างต้น ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญ (key informant) ที่ต้องศึกษาถึงรายละเอียดเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (Textual analysis) ตามวัตถุประสงค์ของกระบวนการวิจัย

3.3.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. สร้างตารางบรรยายละเอียดของนิยายวายชายรักชายทั้งหมด ว่านิยายเรื่องดังกล่าวมีประเด็นหรือไม่ ดังแสดงใน ตาราง 2
2. หากเป็นเรื่องที่มีประเด็น ให้ระบุประเด็นดังกล่าวลงในช่องหมายเหตุของนิยายทุกเล่ม
3. หากนิยายเรื่องใดไม่สามารถค้นหาฉบับรูปเล่มจากร้านหนังสือสำหรับการวิเคราะห์ได้ ให้ตัดเรื่องนั้นทิ้งออกจากกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย

4. หากไม่มีประเด็นใด ๆ เกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตน ให้ตัดเรื่องดังกล่าวออกจากกลุ่มตัวอย่าง จะได้กลุ่มตัวอย่างในรูป ตารางที่ 3
5. จะเห็นได้ว่า ข้อมูลนิยายใน ตารางที่ 3 เหลือทั้งหมด 16 เรื่อง โดยแบ่งเป็นช่วงปี 2558 – 2561 จำนวน 4 เรื่อง (ปีละเรื่อง) และช่วงปี 2562 – 2563 จำนวน 12 เรื่อง ด้วยเหตุนี้ ช่วงปี 2558 – 2561 จึงเลือกนิยายทุกเรื่องมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่ช่วงปี 2562 – 2563 จะทำการสุ่มตัวอย่างมาจำนวน 9 เรื่องจากทั้งหมด 12 เรื่อง (คิดเป็น 75%)
6. การเลือกนิยายในช่วงปี 2562 – 2563 ให้เปรียบเทียบความหนักเบาของประเด็นเปิดเผยตัวตน โดยต้องเลือกนิยายเรื่องที่มีประเด็นน่าสนใจมากกว่ามาวิเคราะห์ เช่น ระหว่างเล่มที่ตัวละครไม่เคยมีแฟนมาก่อน กับเล่มที่ตัวละครคบกับแฟนผู้หญิงมาก่อน แม้ทั้งสองเล่มจะระบุว่าตัวละครชื่นชอบเพศหญิงทั้งคู่อยู่ก่อน ให้เลือกเล่มที่ตัวละครคบกับแฟนผู้หญิงมาก่อนเพราะการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครน่าสนใจกว่า
7. ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิยายวายที่มีประเด็นน่าสนใจในการวิเคราะห์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 13 เรื่อง ช่วงปี 2558 – 2561 เลือกมาปีละเล่มจำนวน 4 เรื่อง ในปี 2562 เลือกนิยายมาจำนวน 4 เรื่อง และในปี 2563 เลือกนิยายมาจำนวน 5 เรื่อง ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงรายละเอียดของนิยายวายตั้งแต่ปี 2558 - 2563

ปีที่ฉาย	รายชื่อละครซีรีส์วายจากนิยายวาย	สำนักพิมพ์	มีประเด็นเปิดเผยตัวตน	ไม่มีประเด็นเปิดเผยตัวตน	ลักษณะของประเด็น
2558	Love sick ชุดมนูนางเงิน	Deep	/		พระเอกและนายเอกคบกับแฟนผู้หญิงอยู่
2559	Make it right1 รักออกเดิน1	นักเขียนทำมือ	-	-	ไม่สามารถหาเล่มนิยายจากร้านหนังสือได้
	SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	Nabu	/		นายเอกไม่ชอบผู้ชาย ไม่ยอมรับว่าชอบผู้ชาย
2560	Make it right2 รักออกเดิน2	นักเขียนทำมือ	-	-	ไม่สามารถหาเล่มนิยายจากร้านหนังสือได้
	SOTUS S	Nabu	/		ไม่กล้าเปิดเผยกับที่ทำงานว่าเป็นชายรักชาย
2561	2MOONS 1 เดือนเกี้ยวเดือน1	every	/		-
	อาทิตย์ของผม	นักเขียนทำมือ	-	-	ไม่สามารถหาเล่มนิยายจากร้านหนังสือได้
	Love by chance รักบังเอิญคือคุณ Blue Kiss เพื่อนแก่เหงา	นักเขียนทำมือ every	/	/	นายเอกจีตัวเป็นเกย์และพระเอกเปิดรับ พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน ไม่ยอมรับว่าชอบผู้ชาย
2562	เขามาเซเม้งข้าง ๆ หลุมผมครับ	every	/		-
	2MOONS 2 เดือนเกี้ยวเดือน2	every	/		-
	ทฤษฎีจีบเธอ	every	/		ไม่ยอมเปิดกับกลุ่มเพื่อน เพราะแอบชอบเพื่อนในกลุ่ม
	Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ	every	/		ไม่ยอมเปิดกับเพื่อนและแม่ว่าคบผู้ชาย
	The Effect โลกออนร้าย	นักเขียนทำมือ	-	-	ไม่สามารถหาเล่มนิยายจากร้านหนังสือได้
	Tharn Type เกลียดนั้นมาเป็นทีรักดี ๆ	นักเขียนทำมือ	/		นายเอกเกลียดเกย์ขั้นรุนแรง
	Until we meet again ตายแดง	Hermit	/		ในอดีตพอไม่ยอมรับและเก็ดกันอย่างรุนแรง

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงรายละเอียดของนิยายวายตั้งแต่ปี 2558 - 2563 (ต่อ)

ปีตีฉาย	รายชื่อละครซีรีส์วายจากนิยายวาย	สำนักพิมพ์	มีประเด็น เปิดเผยตัวตน	ไม่มีประเด็น เปิดเผยตัวตน	ลักษณะของประเด็น
2563	เพราะเราคู่กัน	every	/		นายเอกคบผู้หญิงมาก่อน กลัวเพื่อนไม่ยอมรับ
	My Engineer มีชื่อปามีเกียร์มีเมียรึยังวะ?	Lavender	/		ตัวละครไม่เคยคบผู้ชายมาก่อน แต่ไม่ได้ปิดกัน
	Space ช่องว่างระหว่างเรา	Sense book	/		พระเอกเป็นคนปิดกันทุกอย่าง นายเอกไม่ชอบผู้ชาย
	Why are you เพราะรักก็ใช่ไปเล่า	Sense book	/		พระเอกคุยกับผู้หญิงอยู่ก่อน
	TOSSARA	Nananaris	/		นายเอกยืนยันว่าชอบผู้หญิงแต่ไม่เปิดกัน
	Love Mechanics กลักรุ่นพี่	Nananaris	/		พระเอกมีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่ก่อนแล้ว
	เท็นโอพระราม	Nananaris		/	-
	เพราะเราคู่กัน special	every		/	-
	Love by chance2 รักนี้บังเอิญคือคุณ 2	นักเขียนทำมือ		/	-
	เกียร์สี่ชวากับกานส์ฝุ่น	Sense book	/		พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน นายเอกปิดกันเรื่องความรัก
	Oxygen ออกซิเจน	Facai		/	-
	Tharn Type 7 years of love	นักเขียนทำมือ		/	-
ต้นหนชลธิ์	Deep	/		พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน นายเอกไม่ยอมเปิดกับพระเอก	

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงรายละเอียดของนิยายวายตั้งแต่ปี 2558 – 2563 เฉพาะที่มีประเด็น

ลำดับที่	ปีที่ฉาย	รายชื่อละครซีรีส์วายจากนิยายวาย	สำนักพิมพ์	มีประเด็น เปิดเผยตัวตน	ลักษณะของประเด็น
1	2558	Love sick ชุมนุมกางเกงน้ำเงิน	Deep	/	พระเอกและนายเอกคบกับแฟนผู้หญิงอยู่
2	2559	SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	Nabu	/	นายเอกไม่ชอบผู้ชาย ไม่ยอมรับว่าชอบผู้ชาย
3	2560	SOTUS S	Nabu	/	ไม่กล้าเปิดเผยกับที่ทำงานว่าเป็นชายรักชาย
4	2561	Blue Kiss เพื่อนแท้เหงา	every	/	พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน ไม่ยอมรับว่าชอบผู้ชาย
5		ทฤษฎีจีบเธอ	every	/	ไม่ยอมรับกับกลุ่มเพื่อน เพราะแอบชอบเพื่อนในกลุ่ม
6	2562	Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ	every	/	ไม่ยอมรับกับเพื่อนและแม่ว่าคบผู้ชาย
7		Tharn Type เกลียตินกลับมาเป็นที่รักดี ๆ	นักเขียนที่มีชื่อเสียง	/	นายเอกเกลียดเกย์ขั้นรุนแรง
8		Until we meet again ตายแดง	Hermit	/	ในอดีตพอไม่ยอมรับและกีดกันอย่างรุนแรง
9		เพราะเราคู่กัน	every	/	นายเอกคบผู้หญิงมาก่อน กลัวเพื่อนไม่ยอมรับ
10		My Engineer มีชื่อมีเกียรติมีเมียรียังวะ?	Lavender	/	ตัวละครไม่เคยคบผู้ชายมาก่อน แต่ไม่ได้ปิดกัน
11		Space ช่องว่างระหว่างเรา	Sense book	/	พระเอกเป็นคนปิดกันทุกอย่าง นายเอกไม่ชอบผู้ชาย
12		Why are you เพราะรักใช่เปล่า	Sense book	/	พระเอกคุยกับผู้หญิงอยู่ก่อน
13	2563	TOSSARA	Nananais	/	นายเอกยืนยันว่าชอบผู้หญิงแต่ไม่ปิดกัน
14		Love Mechanics กลรักรุ่นพี่	Nananais	/	พระเอกมีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่ก่อนแล้ว
15		เกียรติศิวากับกานต์ฝัน	Sense book	/	พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน นายเอกปิดกันเรื่องความรัก
16		ต้นหนชลธิ	Deep	/	พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน นายเอกไม่ยอมรับกับพระเอก

ตารางที่ 3.4 ตารางแสดงรายละเอียดของนิยายวางตั้งแต่ปี 2558 – 2563 เฉพาะที่มีประเด็นสำคัญหรือกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ปีที่ฉาย	รายชื่อละครซีรีส์วางจากนิยายวาง	สำนักพิมพ์	หมายเหตุ
1	2558	Love sick ชุมนุกางเงงน้ำเงิน	Deep	พระเอกและนายเอกคบกับแฟนผู้หญิงอยู่
2	2559	SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง	Nabu	นายเอกไม่ชอบผู้ชาย ไม่ยอมรับว่าชอบผู้ชาย
3	2560	SOTUS S	Nabu	ไม่กล้าเปิดเผยกับที่ทำงานว่าเป็นชายรักชาย
4	2561	Blue Kiss เพื่อนแท้เหงา	every	พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน ไม่ยอมรับว่าชอบผู้ชาย
5		ทฤษฎีจีบเธอ	every	ไม่ยอมเปิดกับกลุ่มเพื่อน เพราะแอบชอบเพื่อนในกลุ่ม
6	2562	Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ	every	ไม่ยอมเปิดกับเพื่อนและแม่ว่าคบผู้ชาย
7		Tham Type เกลียตันกลับมาเป็นที่รักดี ๆ	นักเขียนทำมือ	นายเอกเกลียดเกย์ขึ้นรุนแรง
8		Until we meet again ตายแดง	Hermit	ในอดีตพอไม่ยอมรับและก็ตกใจอย่างรุนแรง
9		เพราะเราคู่กัน	every	นายเอกคบผู้หญิงมาก่อน กลัวเพื่อนไม่ยอมรับ
10		Space ช่องว่างระหว่างเรา	Sense book	พระเอกเป็นคนปิดกั้นทุกอย่าง นายเอกไม่ชอบผู้ชาย
11	2563	Love Mechanics กลรักรุ่นพี่	Nanaris	พระเอกมีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่ก่อนแล้ว
12		เกียรติสืงวากับการนัสนี้	Sense book	พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน นายเอกปิดกั้นตนเองเรื่องความรัก
13		ต้นหนชลธิ	Deep	พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน นายเอกไม่ยอมเปิดกับพระเอก

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย” โดยมุ่งเน้นกระบวนการศึกษาที่ตัวบทในนิยาย อาศัยหลักการวิเคราะห์ข้อมูล (Textual analysis) โดยศึกษาถึงประเด็นของรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเอง และมีมิติระหว่างคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย ก่อนและหลังการเปิดเผยตนเองกับตัวละครอื่น ๆ (ครอบครัว , เพื่อน , คนรัก)

3.4.1 ประเด็นของคำถามวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูลชายรักชายในนิยายวาย

ประเด็นในส่วนนี้เป็นคำถามที่ใช้กับการวิเคราะห์ข้อมูลภายในนิยายวาย ซึ่งวิเคราะห์ผ่านตัวละครหลักที่เป็นชายรักชาย ว่ามีรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเองอย่างไรเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง รวมถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายกับตัวละครอื่น ๆ เป็นคำถามเชิงลึกซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมวิธีการต่าง ๆ ในการเปิดเผยตนเองจากวัจนภาษา ความรู้สึกของตัวละคร ไปจนถึงความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนไปหลังจากกระบวนการเปิดเผยตนเอง

ประเด็นในการวิเคราะห์เนื้อหาและข้อมูลส่วนนี้เป็นคำถามที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มของคำถามปลายเปิด อันประกอบไปด้วยประเด็นทั้งหมด 2 ข้อ ดังแสดงต่อไปนี้

ประเด็นที่1: เกี่ยวกับรูปแบบ (ทางตรงหรือทางอ้อม) และวิธีการเปิดเผยตนเอง (เหตุการณ์ / บุคคลที่เลือกเปิดเผย / คนที่เป็นฝ่ายเริ่มพูดประเด็นนี้ / ข้อความที่ใช้เกริ่นหรือเปิดเผยตนเอง) ที่ตัวละครชายรักชายแสดงกับคนรอบข้าง ซึ่งตอบปัญหาวิจัยข้อที่ 1

ประเด็นที่2: เกี่ยวกับมิติระหว่างคู่ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายกับตัวละครอื่น ๆ ว่าความสัมพันธ์ก่อนเปิดเผยตนเองกับบุคคลรอบข้างเป็นอย่างไร หลังจากผ่านกระบวนการเปิดเผยตนเองกับบุคคลรอบข้างแล้วความสัมพันธ์ของตัวละครแต่ละคู่เปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร ซึ่งตอบปัญหาวิจัยข้อที่ 2

3.5 วิธีการเก็บข้อมูล

1. ตรวจสอบนิยายวายหมวดชายรักชายที่ถูกนำไปสร้างเป็นละครซีรีส์ในปี 2558-2563 จำนวน 29 เรื่อง ว่าเรื่องใดมีประเด็นตรงกับเงื่อนไขที่ศึกษาบ้าง
2. เมื่อได้นิยายที่มีประเด็นแล้วทั้งหมด จึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประเด็นข้างต้นที่ตรงกับขอบเขตงานวิจัย เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูล เพราะบางเรื่องมีน้ำหนักด้านการเปิดเผยตนเองและการยอมรับตนเองค่อนข้างน้อย
3. จะได้กลุ่มตัวอย่างนิยายวายชายรักชายที่ถูกนำไปทำซีรีส์วายจำนวน 13 เรื่องมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยละเอียดเพื่อตอบปัญหาวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2

4. ประมวลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย และลักษณะความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายกับตัวละครอื่น ๆ ตั้งแต่แนวในการเปิดเผยตัวตนของตนเอง ประโยคแรกที่เลือกใช้ในการเปิดเผยตนเอง ระดับความสัมพันธ์ทั้งหมดมีกี่คู่ คู่ใดเลือกเปิดเผยคู่ใดเลือกปิดอย่างไร ความสัมพันธ์ก่อนและหลังจากกระบวนการเปิดเผยตนเองเป็นอย่างไร
5. รวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหาความทั้งหมดมาประมวลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพโดยการเปรียบเทียบกับทฤษฎีและกรอบแนวคิดการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากนิยายวายชายรักชายแต่ละเรื่องเพื่อตอบปัญหาวิจัยข้อที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล (Textual analysis) เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย โดยกระบวนการวิเคราะห์นั้นให้ใช้วิธีวิเคราะห์แยกตามตัวแปรต่าง ๆ ตามประเด็นที่สนใจศึกษาจากปัญหานำวิจัยซึ่งแสดงดังต่อไปนี้

ปัญหานำวิจัยข้อ1: ตัวละครในนิยายวายชายรักชายมีรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองอย่างไร

ประเด็นที่สนใจศึกษา

1. ตัวละครมีการใช้รูปแบบอะไรในการเปิดเผยตนเอง (พัฒนาการของรูปแบบ)
2. ตัวละครใช้วิธีการใดในการเปิดเผยตนเอง ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูด / เขียน / ให้ของ) หรือใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (การแสดงออก / รับรู้เอง) อย่างไร
3. ครั้งแรกที่ตัวละครเปิดเผยตนเอง เลือกเปิดเผยกับใคร (เพื่อน คนรัก ครอบครัว และคนไม่รู้จัก) ฝ่ายใดเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อน ประโยคแรกและประโยคถัดมาที่ใช้ในการเปิดเผยตนเองพูดว่าอะไร
4. ผลลัพธ์ที่ได้รับหลังจากตัวละครเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชายเป็นอย่างไร
5. การเลือกเปิดเผยตนเองของชายรักชายกับบุคคลถัดมา ใช้วิธีเดียวกับบุคคลแรกไหม

ปัญหานำวิจัยข้อ2: ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนและหลังการเปิดเผยตนเองเป็นอย่างไร (คู่ความสัมพันธ์)

ประเด็นที่สนใจศึกษา

1. ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชาย เป็นอย่างไร
2. ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายกับคนรอบข้างก่อนการเปิดเผยตนเองเป็นอย่างไร (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)
3. ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายกับคนรอบข้างระหว่างการเปิดเผยตนเองเป็นอย่างไร (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)
4. ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายกับคนรอบข้างหลังการเปิดเผยตนเองเป็นอย่างไร (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)
5. ตัวละครชายรักชายมีวิธีการพัฒนาความสัมพันธ์อย่างไรก่อนจะนำไปสู่การเปิดเผยตนเอง

3.7 การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการเชิงพรรณนาเชิงวิเคราะห์ โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ ออกเป็น 2 บทดังแสดงต่อไปนี้

บทที่ 4 นำเสนอผลการวิจัยเชิงวิเคราะห์จากนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง (19 เล่ม) ทั้งผลลัพธ์และประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชายในนิยายวาย โดยแบ่งการนำเสนอผลวิจัยออกเป็น 4 ประเด็นคือ

- องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย
- รูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย
- วิธีการสื่อสารการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย
- ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์)

บทที่ 5 นำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปราย ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลลัพธ์ของงานวิจัย

เนื้อหาภายในบทที่ 4 ตอบัวตฤประสงคใในการวิจัยข้อที่ 1 และ 2 โดยผู้วิจัยได้ทำการอธิบายถึงผลลัพธ์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย ทั้งในรูปแบบของตารางแสดงผล คำอธิบาย และข้อความจากหนังสือนิยายไว้ดังต่อไปนี้

- 4.1 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย
- 4.2 รูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย
- 4.3 วิธีการสื่อสารการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย
- 4.4 ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์)

4.1 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

แนวคิดที่ใช้ในการอธิบายถึงความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชายในนิยายวายต้องอาศัยทฤษฎีเรื่องราวตัวละคร (Character's Story)

ทฤษฎีเรื่องราวตัวละคร (Character's Story) เสมือนการสร้างความเป็นมนุษย์ในตัวละคร อันเต็มไปด้วยความซับซ้อนที่เกิดขึ้นภายใน ตัวละครทุกตัวล้วนมีสิ่งที่ต้องการ มีความกลัว มีความกังวล ต้องการความรัก ความสำเร็จ ความสุขเหมือนดังมนุษย์ทั่วไป ในความซับซ้อนจึงเป็นแรงจูงใจในการขับเคลื่อนเรื่องราวผ่านการกระทำ

โดยผู้วิจัยได้จำแนกเนื้อหาภายในหัวข้อนี้ออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ 4.1.1 เรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Interior / Background) และ 4.1.2 เรื่องราวเบื้องหน้าตัวละคร (Exterior / Foreground) ประเด็นที่สนใจศึกษา

1. ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะนิสัย และลักษณะทางสังคมของตัวละครหลักชายรักชาย ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองอย่างไร
2. ลักษณะอาชีพ สถานภาพ และชีวิตส่วนตัวของตัวละครหลักชายรักชาย ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองอย่างไร
3. ระดับของความขัดแย้ง เป้าหมาย และความเปลี่ยนแปลงของตัวละครหลักชายรักชาย ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองอย่างไร

4.1.1 เรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Interior / Background)

เบื้องหลังของตัวละครเป็นเนื้อเรื่องส่วนที่มองไม่เห็น เป็นภูมิหลัง (Background) ของตัวละครตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งถึงจุดที่เริ่มในเรื่องราว เป็นชีวิตของตัวละครที่ผ่านมาทั้งพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและพัฒนาการด้านอารมณ์ เป็นกระบวนการที่ตัวละครพัฒนาเป็นตัวตนขึ้น ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ประวัติส่วนตัวของตัวละคร มุมมองหรือความเชื่อตัวละคร และทัศนคติของตัวละคร

ประวัติส่วนตัวของตัวละคร (Character's Biography) เป็นเรื่องราวของตัวละครตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเริ่มเรื่อง โดยข้อมูลส่วนนี้ช่วยอธิบายลักษณะของตัวละครได้ ความสัมพันธ์ของตัวละครอาจนำเหตุการณ์มาย้อนเล่าหรือใช้บทสนทนาเผยให้เห็น ลักษณะตัวละครทำหน้าที่เปิดเผยจิตใจรวมถึงการควบคุมและจัดการกับอารมณ์ ประวัติ ส่วนตัวของตัวละครสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายส่วนดังนี้ ชื่อ (Name) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Type) ลักษณะนิสัย (Personality Type) ลักษณะทางสังคม (Social Background)

มุมมองหรือความเชื่อตัวละคร (Character's Point of View) คือความคิดของตัวละครที่มีต่อโลก ตัวละครแต่ละตัวมีมุมมองแตกต่างกัน มุมมองตัวละครจึงหมายถึงการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละครใดตัวละครหนึ่งที่มีความพิเศษในฉากนั้นและพร้อมนำผู้ชมไปสู่เป้าหมายของการเล่าเรื่อง มีระบบความเชื่อโดยสร้างจากความคิด ความรู้สึก สภาวะอารมณ์รวมถึงความทรงจำ สิ่งเหล่านั้นสะท้อนออกมาในรูปประสบการณ์ของตัวละคร

ทัศนคติของตัวละคร (Character's Attitude) หมายถึง กระบวนการประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเป็นค่านิยมส่วนบุคคล หรือความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ตัวละครแยกแยะหรือประเมินคุณค่าต่อสิ่งนั้น ทัศนคติอาจเป็นความคิดเชิงบวกหรือลบก็ได้

โดยข้อมูลที่แสดงในภาคผนวก ก (ตาราง 1ก) สามารถสรุปประเด็นเกี่ยวกับเบื้องหลังของตัวละครที่พบในนิยายแต่ละเรื่องดังแสดงในตารางต่อไปนี้ โดยประเด็นดังกล่าวจะจำแนกออกเป็น 3 กลุ่มคือ ลักษณะกายภาพของตัวละคร ลักษณะนิสัยของตัวละคร และลักษณะทางสังคมของตัวละคร ซึ่งในแต่ละประเด็นจะประกอบด้วยนิยายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background)

เรื่องราวเบื้องหลัง (Background) ของตัวละครหลักชายรักชาย		
เบื้องหลัง	ประเด็นที่พบในนิยายแต่ละเรื่อง	จำนวน
ลักษณะทางกายภาพ	พระเอกสูงใหญ่เหมือนผู้ชาย นายเอกตัวเล็กน่ารักเหมือนผู้หญิง	11
	พระเอกนายเอกมาดแมนรูปร่างสูงใหญ่เหมือนผู้ชาย ทั้งคู่	2
รวม		13
ลักษณะนิสัย	พระเอกนายเอก พูดและทำตามสิ่งที่คิด (ปากกับใจตรงกัน)	0
	พระเอกนายเอก ไม่ยอมพูดและทำตามสิ่งที่คิด (ปากไม่ตรงกับใจ)	13
รวม		13
ลักษณะทางสังคม	ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีฐานะร่ำรวย ครอบครัวเป็นชนชั้นสูง	8
	ทั้งสองฝ่ายมีฐานะปานกลาง ครอบครัวเป็นชนชั้นกลาง	5
	ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีฐานะยากจน ครอบครัวเป็นชนชั้นล่าง	0
รวม		13

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) มีบางส่วนที่ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น ลักษณะทางกายภาพของตัวละครที่ระบุว่าพระเอกเป็นคนหล่อสูงร่างกายเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ขณะที่นายเอกเป็นคนน่ารักรูปร่างบอบบางและตัวเล็กกว่าพระเอก ผิวขาวกระจ่างใส มีเพียงไม่กี่ที่เป็นนายเอกผิวเข้มตามคัมที่หลุดออกจากกรอบของนายเอกตัวเล็กน่ารัก หรืออย่างลักษณะทางสังคมของตัวละคร แต่ละคนอยู่ในครอบครัวชนชั้นกลางไปจนถึงร่ำรวยจนครอบครัวเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเจ้าของกิจการเป็นต้น

1) ลักษณะทางกายภาพของตัวละคร จากข้อมูลนิยายวายจำนวน 13 เรื่องพบว่ามีนิยายทั้งหมด 11 เรื่องที่เลียนแบบโครงสร้างของตัวละครหลักชายรักชายในนิยายวายให้คล้ายคลึงนิยายชายหญิง (Sotus, Sotus S, Blue kiss, ทฤษฎีจีบเธอ, Dark blue kiss, ด้ายแดง, Love Mechanics, เพราะเราคู่กัน, Space, เกียร์สี่ขาวาวนสี่ฝุ่น และต้นหนชลธิ) คือลักษณะของตัวละครหลักชายรักชาย ฝ่ายหนึ่งรูปร่างสูงใหญ่เป็นตัวละครพระเอกส่วนอีกฝ่ายมีรูปร่างที่เล็กกว่าตัวเล็กน่ารักและค่อนข้างอ่อนไหวทางความรู้สึกเหมือนกับตัวละครหญิงในนิยายชายหญิง แม้จะเป็นชายรักชายเหมือนกันแต่ความรู้สึกนึกคิดและความมั่นคงทางอารมณ์กลับแตกต่างกัน ตัวละครนายเอกเสียน้ำตาได้ง่ายกว่าตัวละครพระเอก ประเด็นของการเสียน้ำตาให้คนรักของนายเอกนั้นเกิดขึ้นได้สองลักษณะคือ 1 นายเอกเสียน้ำตาให้คนรักขณะที่ตนยังไม่เปิดเผยว่าเป็นชายรักชาย และ 2 นายเอกเสียน้ำตา

น้ำตาให้คนรักหลังจากที่ตนเปิดเผยว่าเป็นชายรักชายไปแล้ว ไม่ว่าจะเสียน้ำตาแบบใดในท้ายที่สุดแล้ว ตัวละครนายเอกก็จะไม่เสียน้ำตาอีก เพราะสมหวังกับพระเอกแบบไม่มีอุปสรรคใด ๆ มาขวางกั้นอีก จะเห็นได้ว่าประเด็นนี้สะท้อนแนวคิดสุขนิยมที่ตัวละครต้องมีความสุขในตอนท้าย ต้องเป็นความสุขที่สมหวังในความรัก พระเอกนายเอกต้องได้อยู่ด้วยกัน โดยมีพระเอกเป็นฝ่ายดูแลเอาใจใส่และคอยปลอบตอนอีกฝ่ายร้องไห้ ขณะที่นายเอกจะเป็นฝ่ายได้รับการดูแลและโดนปลอบ เหมือนภาพสะท้อนของนิยายชายหญิงที่ฝ่ายชายจะเป็นคนปกป้องดูแลขณะที่นางเอกจะเป็นคนได้รับการดูแล

อีก 2 เรื่องลักษณะทางกายภาพของตัวละครนั้นคล้ายคลึงเพศชายทั้งคู่ (Love Sick และ Tharn Type) ในเรื่อง Love Sick ปุณณ์ (พระเอก) สูงกว่าโน้ (นายเอก) แต่ขนาดตัวของปุณณ์ กลับเล็กและบางกว่า ปุณณ์ไว้ผมยาวแต่โน้ไว้ผมสั้นทรงสกินเฮด ส่วนเรื่อง Tharn Type ทั้งสองฝ่าย สูงเกิน 180 ทั้งคู่ ร่างกายของทั้งสองคนเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ แถมตัวละครไทป์ (นายเอก) ยังมีรูปร่างแบบนักกีฬา จะเห็นได้ว่าตัวละครหลักทั้งสองเรื่องด้วยลักษณะทางกายภาพนั้นล้วนมีความเป็นชายทั้งคู่ แต่หากพิจารณาให้ลึกลงไปถึงรายละเอียดจะพบว่า นิยายทั้งสองเรื่องก็เป็นการถอดโครงสร้างภาพจำของนิยายชายหญิงมาเล่าใหม่ด้วยตัวละครชายที่มองจากภายนอกแล้วเห็นแต่ความเป็นชาย ตัวละครโน้ (นายเอก) จากเรื่อง Love Sick เป็นคนอ่อนไหวทางความรู้สึก เป็นคนที่ไวต่ออารมณ์แสดงออกเพียงเล็กน้อย ขอบงอนและหลบหน้าปุณณ์ทุกครั้งที่ยังหวงในตัวเองโดยยังไม่ทันได้ฟังคำอธิบาย และหลายครั้งก็ปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผล ลักษณะดังกล่าวเป็นนิสัยที่พบมากในตัวละครนางเอกนิยายชายหญิง

ส่วนตัวละครไทป์ (นายเอก) จากเรื่อง Tharn Type ภายนอกเต็มไปด้วยรูปร่างแบบผู้ชาย นิสัยที่แสดงออกก็เป็นนิสัยแบบผู้ชาย ทว่าเมื่อเจาะเข้าไปให้ลึกถึงปมหลักของตัวละครจะพบว่าไทป์เป็นตัวละครที่อ่อนไหวทางความรู้สึกมาก เพราะไทป์เคยโดนล่วงละเมิดทางเพศในวัยเด็ก จากเกย์จิ้งเกิลยัดเยียดเข้ากระดุกดำ ไทป์มักฝันร้ายเรื่องเดิมและเสียน้ำตาไปกับเหตุการณ์เหล่านั้นเข้าไป ซ้ำมาจนธาร (พระเอก) เป็นฝ่ายเข้ามาปลอบประโลมจนความหวาดกลัวของไทป์ลดลงจนหายไป ในที่สุด ธารค่อย ๆ พิสูจน์ความรักและความจริงใจที่ละนิดจนอีกฝ่ายยอมรับเป็นลักษณะโครงสร้างแบบเดียวกันกับนิยายชายหญิงที่พระเอกค่อย ๆ พิสูจน์ตนเองกับนางเอกจนเริ่มยอมรับทีละนิด และที่สำคัญแม้ภายนอกไทป์จะดูแข็งและร้องไห้ต่อหน้าคนอื่นยากมาก แต่ไทป์เป็นคนที่ดีมากและเก็บทุกอย่างไปฝัน แม้กระทั่งตอนที่เปิดเผยตนเอง ไทป์ก็ร้องไห้ไม่หยุดจนธารต้องเป็นฝ่ายปลอบ

2) ลักษณะนิสัยของตัวละคร ลักษณะนิสัยของตัวละครแต่ละเรื่องนั้นค่อนข้างแตกต่างกัน บางเรื่องฝ่ายหนึ่งใจร้อยอีกฝ่ายใจเย็น บางเรื่องใจร้อนทั้งคู่ และบางเรื่องก็ใจเย็นทั้งคู่

นิสัยส่วนใหญ่ของตัวละครนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่สิ่งหนึ่งที่พบว่าตัวละครมีความเหมือนกันคือนิสัยปากไม่ตรงกับใจ เช่น การชอบอีกฝ่ายไปแล้วแต่บอกว่าไม่ หรือการทำอะไรที่ตรงข้ามกับความรู้สึกตนเอง สิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับนิยายชายหญิงที่ตัวละครคิดแบบหนึ่งแต่แสดงออกอีกแบบหนึ่งโดยเฉพาะตัวละครพระเอกนางเอกที่ปากไม่ตรงกับใจ ทว่าใครความเหมือนกลับมีความต่างหนึ่งรายละเอียดที่แตกต่างกันระหว่างนิยายวายชายรักชายกับนิยายชายหญิงคือปมหรือประเด็นที่ตัวละครเลือกแสดงนิสัยปากไม่ตรงกับใจ ซึ่งในนิยายวายจะเป็นช่วงเวลาตัวละครยังไม่เปิดเผยตนเองอย่างเด็ด (นายเอก) จากทฤษฎีจิตเธอจะไม่ยอมพูดออกไปตรง ๆ ว่าชอบอีกฝ่ายเพราะเป็นเพื่อนกับค่าย (พระเอก) มานานถึงสามปีจึงกลัวจะเสียเพื่อนไป หรืออย่างไร (นายเอก) จากเรื่องเกียร์สีขาวกับกาวนสีฝุ่นที่ปากไม่ตรงกับใจอย่างรุนแรง ชอบพูดจาแรง ๆ และเสียดสีอีกฝ่ายแต่ภายในกลับรักอิฐตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกันตอน ม.6 ทั้งคู่เป็นเพื่อนกันจนเข้ามหาวิทยาลัยไปจึงไม่อยากเสียความสัมพันธ์ในฐานะเพื่อนรวมถึงไม่อยากสูญเสียช่วงเวลาดี ๆ ในอดีตไป เช่นเดียวกับชลธิ (นายเอก) จากเรื่องต้นหนชลธิที่รักต้นหน (พระเอก) มาก แต่ตนกลับไม่ยอมพูดออกไปว่ารู้สึกยังงั้นกับอีกฝ่ายเพราะต้นหนคือพี่ชายที่อยู่ข้างบ้านซึ่งทั้งคู่เติบโตมาด้วยกันตั้งแต่เด็กจึงกลัวจะสูญเสียความสัมพันธ์พี่น้องไป จะเห็นได้ว่าความปากไม่ตรงกับใจของตัวละครนายเอกทั้งสามมีจุดร่วมเดียวกันคือ นิสัยปากไม่ตรงกับใจสร้างขึ้นเพื่อปกปิดตัวตนไม่ให้อีกฝ่ายรับรู้ว่าเป็นชายรักชาย มิตินี้เองที่ทำให้นิยายวายชายรักชายกับนิยายชายหญิงมีความแตกต่างกัน เพราะแม้ว่านายเอกและนางเอกจะมีนิสัยปากไม่ตรงกับใจเหมือนกันแต่การแสดงออกของนายเอกนั้นทำไปเพราะกลัวจะสูญเสียความสัมพันธ์

ด้วยเหตุนี้จึงสามารถอธิบายได้ว่าตัวละครชายรักชายในนิยายวายมีความใกล้เคียงตัวละครพระเอกนางเอกในนิยายชายหญิง แม้จะเป็นฝ่ายชายทั้งคู่แต่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะสะท้อนความเป็นผู้หญิงออกมามากกว่า ซึ่งฝ่ายนั้นคือตัวละครนายเอก ไม่ว่าจะเป็นการสะท้อนออกมาในรูปแบบของลักษณะทางกายภาพและลักษณะนิสัย

3) ลักษณะทางสังคมของตัวละคร ประเด็นด้านลักษณะทางสังคมของตัวละครพบว่าตัวละครอยู่ในฐานะชนชั้นกลางไปยันร่ำรวย โดยตัวละครที่อยู่ในฐานะร่ำรวยจะมีทั้งหมด 8 เรื่องแบ่งออกเป็น พระเอกที่ร่ำรวยมีจำนวน 6 เรื่อง (Love sick, Sotus, Sotus S, Blue kiss, Dark blue kiss, Tharn Type) นายเอกที่ร่ำรวยมีจำนวน 2 เรื่อง (Love Mechanics, เกียร์สีขาวกับกาวนสีฝุ่น) ส่วนที่เหลือตัวละครจะอยู่ในฐานะชนชั้นกลาง โดยความร่ำรวยตัดสินจากการที่ครอบครัวของตัวละครหลักชายรักชายมีธุรกิจของตนเองหรือเป็นเจ้าของกิจการ เช่น ก้องภพ (พระเอก) จาก Sotus และ Sotus S ที่บ้านเป็นเจ้าของโรงงานพลาสติก ไป (นายเอก) จากเกียร์สีขาวกับกาวนสีฝุ่นซึ่ง

ครอบครัวเป็นเจ้าของโรงพยาบาลขนาดใหญ่ หลังเรียนจบไปก็กลับมาเป็นหมอที่โรงพยาบาลของพ่อแม่ โดยจะมีเพียง 5 เรื่องที่ตัวละครอยู่ในชนชั้นกลางทั้งพระเอกและนายเอก (ทฤษฎีจีบเธอ, เพราะเราคู่กัน, ด้ายแดง, Space, ต้นหนชลธิ) การจำแนกว่าตัวละครดังกล่าวอยู่ในชนชั้นกลางเพราะว่าบางคนมีเงินจ่ายค่าบัตรคอนเสิร์ตบางคนมีรถขับบางคนก็มีเครื่องดนตรีเป็นของตนเอง

เรื่องราวดังกล่าวนั้นแสดงถึงจินตนาการและแนวคิดทุนนิยมผสมผสานเข้ากับแนวคิดสุขนิยมของผู้เขียน โดยการเขียนให้ตัวละครฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนรวยหรือเป็นคนมีฐานะเมื่อเป็นเช่นนั้นก็จะสามารถช่วยเหลืออีกฝ่ายได้ หากมีปัญหาด้านการเงินเกิดขึ้นตัวละครจะไม่ตกต่ำถึงขีดสุดแต่จะได้รับการช่วยเหลือจากอีกฝ่ายทันที เมื่อตัวละครมีเงินหรืออยู่ในสถานะที่ร่ำรวยจึงสามารถทำอะไรตามใจได้มาก สามารถซื้อของกินของใช้ได้มาก สามารถพาคนรักไปเที่ยวได้อย่างอิสระ สามารถแก้ปัญหาที่คนธรรมดาซึ่งไม่ได้ร่ำรวยแก้ไขไม่ได้ เช่น กรณีของปณณ (พระเอก) จากเรื่อง Love Sick ที่สามารถช่วยโน้ (นายเอก) แก้ปัญหาเรื่องเงินได้โดยการเอาเงินเก็บส่วนตัวหลายหมื่นให้โน้ยืมไปใช้ก่อน หรืออย่างกรณีของก้องภพ (พระเอก) จากเรื่อง Sotus S ที่สามารถขอให้โรงงานของพ่อช่วยแก้ปัญหาให้บริษัทอาทิตย์ (นายเอก) ที่เร่งหาโรงงานมาผลิตโครงพลาสติกของเตาไฟฟ้าอย่างเร่งด่วนได้ เช่นเดียวกับฝั่งนายเอก ไป (นายเอก) จากเรื่องเกียรติสีขาวกับกานวณสีฝุ่น ที่สามารถใช้เงินแก้ปัญหาความรักให้เพื่อนสนิทได้ โดยการจองที่พักให้เพื่อนรักหนีไปพักใจแล้วตามไปภายหลังพร้อมเฉลยว่าที่พักเหล่านั้นคือที่พักประจำของครอบครัวตน เพื่อนรักจึงได้สมหวังกับคนรัก จะเห็นได้ว่าหากตัวละครเหล่านี้ไม่ได้ร่ำรวยจนเป็นเจ้าของธุรกิจ ก็จะไม่สามารถให้ความช่วยเหลือทั้งกับคนรักหรือเพื่อนสนิทได้ แนวคิดดังกล่าวจึงสะท้อนมุมมองของผู้เขียนซึ่งระบุว่าทุนนิยมนั้นส่งผลต่อสุขนิยมน่าว่าในทางกลับกันแม้ตัวละครจะมีเงินหรือร่ำรวยก็ไม่ได้ช่วยให้ตัวละครเปิดเผยตัวตนง่ายขึ้น อย่างไรก็ตามไปที่ร่ำรวยมากเพราะครอบครัวเป็นเจ้าของโรงพยาบาล แต่กลับทำให้ไปเครียดกว่าเก่า เพราะเป็นผู้สืบทอดตระกูลเพียงคนเดียว การเป็นชายรักชายทำให้ไม่มีลูกและมีทายาทสืบสกุลไม่ได้ ความร่ำรวยในนิยายบางเรื่องจึงส่งผลให้ตัวละครเปิดเผยตัวตนได้ยากขึ้น

ในขณะที่เดียวกันก็มีตัวละครที่อยู่ในชนชั้นกลาง การสร้างตัวละครเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงแนวคิดวัตถุนิยมผสมผสานเข้ากับแนวคิดสุขนิยมของผู้เขียน ตัวละครมีความสุขกับสิ่งของและวัตถุต่าง ๆ รวมทั้งวัตถุบางอย่างยังกลายเป็นแรงขับเคลื่อนให้ตัวละครกล้าทำบางสิ่งบางอย่าง เช่น ไทน์ (นายเอก) จากเรื่องเพราะเราคู่กันตัดสินใจเข้าชมรมดนตรีเพราะเห็นसारวทร (พระเอก) เล่นกีตาร์ในงานคอนเสิร์ตเป็นจุดเริ่มต้นให้ทั้งสองคนใกล้ชิดกันก่อนจะนำพามาซึ่งฉากที่ทั้งคู่อยู่ด้วยกันตอนเล่นดนตรีอีกหลายต่อหลายครั้ง เดิร์ด (นายเอก) จากเรื่องทฤษฎีจีบเธอเป็นเด็กนิเทศศาสตร์เอก

ฟิล์มจึงขึ้นชอบการดูหนังและนำหนังที่ดูมารีวิวลงในช่อง YouTube ของตนเอง ความชอบในการดูหนังของเติร์ดนั้นเหมือนกับค่าย (พระเอก) ซึ่งความชอบนี้นำไปสู่เส้นเรื่องหลักที่ตัวละครพยายามจับอีกฝ่ายเลียนแบบฉากต่าง ๆ ที่ตัวละครใช้จับกันในหนัง ไปจนถึงเรื่องราวของการเปิดเผยตนเองที่ค่ายได้รับรู้ว่าเติร์ดเป็นชายรักชายจากคลิปวิดีโอที่เติร์ดอัปเดตลง YouTube จากเหตุการณ์นั้นจึงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหลักที่ค่ายเริ่มหันมาสนใจและเป็นฝ่ายจับเติร์ดบ้าง หรืออย่างเรื่องด้ายแดง งาม (นายเอก) เป็นคนที่ทำอาหารเก่งและทำขนมไทยได้อร่อยมาก เนื้อเรื่องหลักได้ดำเนินผ่านขนมไทยแต่ละประเภทที่งามทำ ดิ้นค่อย ๆ รั้บรั้บอะไรหลาย ๆ อย่างจากขนม ส่งผลให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนเปลี่ยนแปลงไปแบบก้าวกระโดด ด้วยแนวคิดนี้เองไม่ว่าจะเป็นดนตรีก็ตาร์ภาพยนตร์และช่อง YouTube รวมไปถึงอาหารและขนมไทยจึงเป็นลักษณะการสร้างคุณค่าผ่านวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ให้ตัวละครชนชั้นกลางซึ่งกลายเป็นเอกลักษณ์ของนิยายแต่ละเรื่องซึ่งส่งผลต่อเส้นเรื่องหลัก เป็นการสะท้อนมุมมองของผู้เขียนซึ่งระบุว่าแนวคิดวัตถุนิยมนั้นส่งผลต่อสุขนิยม

เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดจะพบว่าแท้จริงแล้วมีหนึ่งตัวละครที่ค่อนข้างมีปัญหาด้านการเงินคือ อีฐ (พระเอก) จากเรื่องเกียรติสีขาวกับกาวนสีฝุ่น เนื่องจากพ่อของอีฐมีคนรักใหม่หลังแม่เสียชีวิต อีฐจึงทะเลาะกับพ่อและออกจากบ้านมาโดยไม่ขอเงินพ่ออีก ทุนดั้งเดิมคือพ่อของอีฐเป็นข้าราชการ ด้วยเหตุนี้อีฐจึงเกือบจะไม่มีเงินเรียนมหาวิทยาลัย ซึ่งพอมานเทียบกับนายเอกออกไปที่ครอบครัวเป็นเจ้าของโรงพยาบาลแล้วจึงแตกต่างกันมาก ทว่าในท้ายที่สุด (เล่ม 3 ของนิยาย) อีฐได้เปลี่ยนแปลงตนเองจากนักศึกษาปีหนึ่งที่ไม่ค่อยมีเงินกลายเป็นวิศวกรที่ทำงานมั่นคงและไม่มีปัญหาเรื่องเงินอีก

ลักษณะดังกล่าวตรงตามโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบ Melodrama ที่เป็นการเล่าเรื่องกระแสหลักแบบดั้งเดิม ความยากลำบากที่เกิดเป็นความพยายามที่จะต่อสู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีของละครหลัก ทั้งนี้อาจรวมไปถึงการตบตีแย่งชิงบางสิ่งบางอย่าง เช่นเดียวกับอีฐที่เผชิญเหตุการณ์คนรักใหม่ของพ่อพยายามกอบโกยแย่งชิงทรัพย์สินสมบัติและทุกสิ่งทุกอย่างที่อีฐควรจะได้รับ ผลลัพธ์การเล่าเรื่องด้วยโครงสร้างแบบ Melodrama คือแม้จะมีตัวละครที่ยากจนหรือขัดสนด้านการเงินปรากฏ ไม่ว่าตัวละครหลักนั้นจะเป็นเพศชายหรือหญิง เมื่อตัวละครได้ผ่านอุปสรรคระหว่างเรื่อง ในท้ายที่สุดตัวละครหลักจะได้รับการยกระดับขึ้น ในนิยายชายหญิงอาจเป็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งมีฐานะดีกว่าที่เข้ามาช่วยเหลืออีกฝ่าย หรืออย่างการเล่าเรื่องในรูปแบบวรรณกรรมหรือตระกูลเจ้าหญิง เช่นซินเดอเรลล่าที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเด็กกำพร้าผู้หญิงซึ่งอยู่ในการอุปถัมภ์ของแม่เลี้ยงกับพี่สาวบุญ

ธรรมสองคน แต่ถูกทารุณและใช้งานเยี่ยงทาส โดยภายหลังซินเดอเรลล่าได้พบรักกับเจ้าเมืองหรือเจ้าชายผู้สูงศักดิ์ จนกลายเป็นเจ้าหญิงหรือชนชั้นสูงในท้ายที่สุด

สรุปเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร

จากทั้งหมดที่อธิบายมาสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพพระเอกจะมีรูปร่างสูงใหญ่ นายเอกมีรูปร่างตัวเล็กน่ารัก ฝ่ายนายเอกจะเสียน้ำตาและอ่อนไหวง่ายกว่าฝ่ายพระเอก ตัวละครยังมีนิสัยที่ไม่ยอมพุดในสิ่งที่คิดเพราะกังวลในความสัมพันธ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงจึงไม่กล้าเปิดเผยตนเอง ส่วนประเด็นเกี่ยวกับลักษณะทางสังคม ตัวละครหลักอยู่ในชนชั้นกลางไปจนถึงร่ำรวย เมื่อฝ่ายหนึ่งร่ำรวยมีเงินมากกว่าก็จะสามารถใช้เงินในการแก้ปัญหาให้รอบข้างได้ไม่ว่าจะเป็นคนรักหรือเพื่อน ส่วนตัวละครที่อยู่ในชนชั้นกลางทั้งสองฝ่ายตัวละครจะมีความสุขจากสิ่งของและความชอบส่วนตัว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นภาพสะท้อนของแนวคิดทุนนิยมและวัตถุนิยมที่ทำให้เกิดสุขนิยม

4.1.2 เรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Exterior / Foreground)

เบื้องหน้าของตัวละครคือเหตุการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มเปิดฉากกระทั่งจบเรื่อง เป็นส่วนที่สามารถมองเห็นการกระทำของตัวละครอย่างชัดเจน เป็นกระบวนการเปิดเผยให้เห็นถึงลักษณะนิสัยและการกระทำ มี 8 องค์ประกอบ ดังนี้

อาชีพ (Profession) ตัวละครมีอาชีพอะไร ทำงานที่ไหน ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างเป็นอย่างไร เข้ากันได้ไหม ช่วยเหลือหรือให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันไหม มีความสัมพันธ์อันดีกันไหม

สถานภาพ (Status) ตัวละครหลักเป็นคนมีสถานภาพอย่างไร เช่น สถานภาพโสด อยู่คนเดียว เก็บตัว แต่งงาน หรืออยู่กินกันเฉย ๆ แยกกันอยู่ กรณีเคยมีแฟนมาก่อน หรือกำลังคบกับแฟนอยู่นั้นตัวละครหลักชายรักชายเคยคบกับผู้ชายมาก่อนหรือไม่

ชีวิตส่วนตัว (Private Life) ตัวละครหลักทำอะไรเมื่ออยู่คนเดียว ชอบสะสมอะไร มีงานอดิเรกอะไรที่น่าสนใจ โดยรวมแล้วชีวิตส่วนตัวอื่น ๆ คือช่วงชีวิตของตัวละครเมื่อต้องอยู่คนเดียว

ความต้องการของตัวละคร (Dramatic Need) ความต้องการของตัวละคร คือสิ่งที่ตัวละครอยากได้ อยากเอาชนะ ต้องการบรรลุสิ่งใดสิ่งหนึ่งระหว่างดำเนินเรื่อง

ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นการกำหนดความต้องการหรือตั้งเป้าหมายอย่างไรอย่างหนึ่งแก่ตัวละคร เป็นเรื่องกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกภายในและภายนอก ความขัดแย้งของตัวละครสามารถแบ่งได้เป็น 4 กรณี ดังนี้ ความขัดแย้งภายในจิตใจตนเอง ความขัดแย้งระหว่างบุคคล ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคม ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับธรรมชาติ

การบรรลุเป้าหมายตัวละคร (Character's Goal) เพื่อระบุทิศทางความเคลื่อนไหวว่าตัวละครต้องการสิ่งใด ควรจะดำเนินชีวิตไปทิศทางไหนโดยไม่จำเป็นต้องถูกหรือผิด เป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม

การเปลี่ยนแปลงตัวละคร (Change) ตัวละครแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงผ่านความขัดแย้ง ซึ่งความขัดแย้งเริ่มต้นด้วยการตัดสินใจจากประโยคสมมติ (Premise)

การเผยตัวตนของตัวละคร (Character Revealing) การเปิดเผยตัวตนตัวละครที่แท้จริงนั้นแตกต่างจากการเปิดเผยลักษณะนิสัย เพราะสิ่งที่ปรากฏไม่ใช่สิ่งที่เป็นหว่าคือสิ่งที่ตัวละครปิดบังไว้ในตอนแรกแต่เลือกเปิดเผยออกมา

โดยข้อมูลที่แสดงในภาคผนวก ก (ตาราง 2ก) สามารถสรุปประเด็นเกี่ยวกับเบื้องหน้าของตัวละครที่พบในนิยายวายแต่ละเรื่อง (ส่วนแรก) ดังแสดงในตารางต่อไปนี้ โดยประเด็นดังกล่าวจะจำแนกออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่คือ อาชีพ สถานภาพ ชีวิตส่วนตัว และระดับของความขัดแย้ง ในแต่ละประเด็นจะประกอบด้วยนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground)

เรื่องราวเบื้องหน้า (Foreground) ของตัวละครหลักชายรักชาย		
เบื้องหน้า	ประเด็นที่พบในนิยายแต่ละเรื่อง	จำนวน
ลักษณะอาชีพ	นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.5)	2
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ปริญญาตรี	23
	พนักงานบริษัท (พนักงานใหม่-เพิ่งเรียนจบ)	1
	รวม	26 คน
ลักษณะอาชีพ (คณะ)	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะวิศวกรรมศาสตร์	13
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์เอกฟิล์ม	2
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะดุริยางคศิลป์	1
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	1
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะบริหารธุรกิจ	1
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะเศรษฐศาสตร์	1
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะรัฐศาสตร์	1
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะนิติศาสตร์	1
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์	1
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คณะการจัดการ	1
รวม	23 คน	
ลักษณะอาชีพ (คณะของคู่พระ นาย)	พระเอกนายเอกเรียนคณะเดียวกัน	6
	พระเอกนายเอกเรียนคนละคณะกัน	5
	พระนายเรียนโรงเรียนเดียวกันแต่คนละห้อง	1
	พระนายฝ่ายหนึ่งอยู่ในวัยเรียน อีกฝ่ายอยู่ในวัยทำงาน	1
รวม	13 คู่	
ลักษณะอาชีพ (ชั้นปี)	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1	13
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2	1
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3	7
	นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4	0
รวม	21 คน	

เรื่องราวเบื้องหน้า (Foreground) ของตัวละครหลักชายรักชาย		
เบื้องหน้า	ประเด็นที่พบในนิยายแต่ละเรื่อง	จำนวน
ลักษณะอาชีพ (ชั้นปีของคู่พระ นาย)	พระเอกนายเอกเรียนชั้นปีที่ 1 ทั้งสองคน	4
	พระเอกนายเอกเรียนชั้นปีที่ 3 ทั้งสองคน	1
	พระเอกเรียนชั้นปีที่ 3 นายเอกเรียนชั้นปีที่ 1	3
	พระเอกเรียนชั้นปีที่ 1 นายเอกเรียนชั้นปีที่ 3	1
	พระเอกเรียนชั้นปีที่ 1 นายเอกเรียนชั้นปีที่ 2	1
	พระเอกเรียนชั้นปีที่ 3 นายเอกเพิ่งเป็นพนักงานใหม่	1
	รวม	11 คู่
สถานภาพ (ใน ตอนแรกของ นิยาย)	ปัจจุบันตัวละครมีแฟนเป็นผู้หญิง	3
	ปัจจุบันตัวละครมีคนคุยเป็นผู้หญิง	2
	ปัจจุบันตัวละครโสด (ไม่เคยมีแฟนมาก่อน)	11
	ปัจจุบันตัวละครโสด (มีแฟนเป็นผู้หญิงมาก่อน)	4
	ปัจจุบันตัวละครโสด (มีแฟนเป็นผู้ชายมาก่อน)	2
	ปัจจุบันตัวละครคบกับคนรักที่เป็นผู้ชาย	4
	รวม	26 คน
ชีวิตส่วนตัว	พระเอกนายเอกมีภาพสะท้อนความเป็นชายและหญิง	10
	พระเอกนายเอกไม่มีภาพสะท้อนความเป็นชายและหญิง	3
	รวม	13 คู่
ชีวิตส่วนตัว (ภาพ สะท้อนความเป็น ชายของพระเอก)	พระเอกที่ชอบเล่นกีฬา	4
	พระเอกที่ชอบเล่นดนตรี	2
	พระเอกที่ชอบการใช้กำลังและการทะเลาะวิวาท	5
	รวม	11 คน
ชีวิตส่วนตัว (ภาพ สะท้อนความเป็น หญิงของนายเอก)	นายเอกชอบชอบดูหนังและทำคลิปรีวิวหนังลง YouTube	1
	นายเอกชอบฟังเพลงและมักขอให้พระเอกเล่นกีตาร์ให้ฟัง	1
	นายเอกเป็นผู้นำเชียร์ของคณะและมหาวิทยาลัย	1
	นายเอกชอบใช้สบูกลิ่นดอกไม้และสามารถร้อยมาลัย	1
	นายเอกชอบทำอาหารและขนมไทย และอยู่ชมรมขนมไทย	1
	นายเอกที่ชอบสีชมพูหวาน ๆ และชอบตุ๊กตาน่ารัก	1
	รวม	6 คน

เรื่องราวเบื้องหน้า (Foreground) ของตัวละครหลักชายรักชาย		
เบื้องหน้า	ประเด็นที่พบในนิยายแต่ละเรื่อง	จำนวน
ชีวิตส่วนตัว (การยอมรับเพศวิถี)	ตัวละครไม่ยอมรับว่าตนเป็นเกย์ (อ้างว่าชอบแค่ผู้ชายคนนี้)	16
	ตัวละครยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์	9
	ตัวละครยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นตุ๊ด	1
	รวม	26 คน
ชีวิตส่วนตัว (ไม่ยอมรับในเพศวิถีว่าเป็นเกย์)	ตัวละครชายรักชายเคยคบผู้หญิงมาก่อน จึงคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรก	10
	ตัวละครชายรักชายไม่เคยมีคนรักมาก่อน จึงคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรก	6
	รวม	16 คน
ชีวิตส่วนตัว (ยอมรับในเพศวิถีว่าเป็นเกย์)	ตัวละครชายรักชายเคยคบคนรักเป็นผู้ชายก่อน คนรักปัจจุบันจึงไม่ใช่คนแรกที่เป็นเพศชาย	2
	ตัวละครชายรักชายไม่เคยมีคนรักมาก่อน จึงคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรก	7
	รวม	9 คน
ระดับของความขัดแย้ง	ตัวละครเกิดความขัดแย้งภายในตนเอง	22
	ตัวละครเกิดความขัดแย้งระหว่างบุคคล	24
	ตัวละครเกิดความขัดแย้งกับสังคม	11
	ตัวละครเกิดความขัดแย้งกับธรรมชาติ	1
	รวม	58 ครั้ง

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) มีบางส่วนที่ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตัวละครทั้งหมดเป็นนักเรียนและนักศึกษาทั้งหมด จะมีเพียงตัวละครอาทิตย์ใน Sotus S ซึ่งเป็นภาคต่อของเรื่อง Sotus พีว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท หรืออย่างระดับความขัดแย้งของตัวละคร

โดยทุก ๆ ตัวละครจะขัดแย้งภายในตนเองและขัดแย้งระดับบุคคล ยกเว้นตัวละครก้องภพอาทิตย์ในเรื่อง Sotus S และพีทเก้าในเรื่อง Dark blue kiss ซึ่งเป็นภาคต่อของนิยาย ในส่วนของระดับความขัดแย้งที่พบน้อยที่สุดคือความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับธรรมชาติ พบในตัวละครไทป์จาก

เรื่อง Tharn Type เพียงคนเดียว เนื่องจากตัวละครเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศจากผู้ชายในวัยเด็ก จึงส่งผลให้ตัวละครไม่ยอมรับและเกลียดชังชายรักชายทุกคน

องค์ประกอบที่สะท้อนความเป็นชายและความเป็นหญิงผ่านตัวละครหลักชายรักชายในนิยายวายคือชีวิตส่วนตัว ซึ่งนิยายวายจำนวน 10 เรื่อง (Blue kiss, ทฤษฎีจีบเธอ, Dark blue kiss, ด้ายแดง, เพราะเราคู่กัน, Tharn Type, Love Mechanics, Space, เกียร์สี่ขาวกาวน์สีฝุ่น และต้นหนชลธิ) มีภาพสะท้อนความเป็นชายและความเป็นหญิงในตัวละครหลักชายรักชายจากชีวิตส่วนตัว กิจกรรม ความชอบ และงานอดิเรกตัวละครทำ ส่วนอีก 3 เรื่องที่เหลือตัวละครไม่ได้มีภาพสะท้อนของความเป็นชายและความเป็นหญิงผ่านกิจกรรม ความชอบ และงานอดิเรกของตัวละคร (Love Sick, Sotus, Sotus S)

ภาพสะท้อนความเป็นชายของตัวละครพระเอกสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มคือพระเอกชอบเล่นกีฬาจำนวน 4 เรื่อง (เพราะเราคู่กัน, ด้ายแดง, เกียร์สี่ขาวกับกาวน์สีฝุ่น และต้นหนชลธิ) พระเอกชอบเล่นดนตรีจำนวน 2 เรื่อง (Tharn Type, เพราะเราคู่กัน) พระเอกที่ชื่นชอบการใช้กำลังและการทะเลาะวิวาทจำนวน 5 เรื่อง (Blue kiss, Dark blue kiss, Love Mechanics, เกียร์สี่ขาวกาวน์สีฝุ่น, ต้นหนชลธิ) จะเห็นได้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่อธิบายมาหากพูดถึงประเด็นดังกล่าวภาพจำของคนส่วนมากจะนึกถึงผู้ชายก่อนผู้หญิง เช่น ภาพคนเล่นกีฬากลางแจ้ง ภาพของคนที่เล่นดนตรีดีดกีตาร์ และตีกลอง ภาพของคนที่ใช้กำลังบังคับอีกฝ่ายชอบใช้กำลังในการแก้ปัญหาหรือมีเรื่องชกต่อย

ชีวิตส่วนตัวของตัวละครนายเอกในแต่ละเรื่องนั้นค่อนข้างแตกต่างกัน แต่ก็สามารถสะท้อนความเป็นหญิงในตัวละครออกมาผ่านชีวิตส่วนตัวและภาพสะท้อนของสังคม เดิร์ดจากทฤษฎีจีบเธอ ชอบการดูหนังและทำคลิปรีวิวหนังลงในช่อง YouTube ของตนเอง ไทน์จากเรื่องเพราะเราคู่กันเป็นคนชอบฟังเพลงจึงมักขอให้สารวัตรเล่นกีตาร์ของวงที่ชอบให้ฟังบ่อย ๆ แลมยังเป็นผู้นำเชียร์ของมหาวิทยาลัย คิงจากเรื่อง space เป็นคนชอบปลูกต้นไม้รักธรรมชาติชอบใช้สบู่กลิ่นดอกไม้และสามารถร้อยมาลัยได้ ภามจากเรื่องด้ายแดงเป็นคนชอบทำขนมและอาหารทำได้อร่อยมาก ๆ แลมยังอยู่ชมรมขนมไทย ชลธิจากเรื่องต้นหนชลธิเป็นคนที่ชอบชิมพุ่มไม่ว่าจะรถที่ขับหรือเสื้อผ้าก็มักเป็นชิมพุ่มแลมยังชื่นชอบตุ๊กตาน่ารัก สิ่งเหล่านี้มักสะท้อนผ่านกรอบแนวคิดของสังคมที่มองว่าเป็นค่านิยมที่ผู้หญิงถนัด เพราะหากพูดถึงสิ่งเหล่านี้ภาพแรกที่คนส่วนมากมองเห็นจะเป็นภาพของผู้หญิงก่อนผู้ชาย คนรีวิวหนัง คนนั่งฟังผู้ชายเล่นดนตรี คนที่เป็นผู้นำเชียร์ คนที่นำดอกไม้มานั่งร้อยเป็นพวงมาลัย คนที่ทำอาหารเก่งทำขนมไทยได้อร่อย คนที่ชอบชิมพุ่มและชอบตุ๊กตาเป็นชีวิตจิตใจ

จะเห็นได้ว่าแม้จะเป็นนิยายวายชายรักชายแต่ก็ยังมีการสะท้อนภาพของนิยายชายหญิง โดยการใส่ความเป็นชายให้ตัวละครพระเอกและใส่ความเป็นหญิงให้ตัวละครนายเอกผ่านความชอบกิจกรรมที่ทำและชีวิตส่วนตัว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นภาพจำที่คนส่วนใหญ่มองเห็น

ในทางกลับกันแม้ผู้เขียนจะใส่ภาพสะท้อนของความเป็นชายและความเป็นหญิงให้ตัวละคร ทว่าในมุมมองมิติด้านเพศวิถีกลับแตกต่างออกไป ตัวละครหลักชายรักชายบางคนมองว่าตนเป็นเพศชายที่ชอบผู้ชาย ในขณะที่ตัวละครหลักชายรักชายบางคนก็ยอมรับว่าตนเองเป็นเกย์ เพศวิถีของตัวละครหลักจึงค่อนข้างกำกวมระหว่างเกย์กับ ผู้ชายที่สามารถชอบผู้ชายซึ่งเป็นคนรักได้เพียงคนเดียว โดยจำนวนตัวละครหลักชายรักชายที่บอกว่าตนเป็นผู้ชายที่ชอบผู้ชายได้เพียงคนเดียวมีจำนวน 16 คน ซึ่งภายในกลุ่มดังกล่าวสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อยคือ (1) เป็นชายรักชายที่คบผู้หญิงมาก่อนจึงคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรกจำนวน 10 คน (ปุณณ, โน้, ค่าย, วี, ไทน์, ไทป์, อีฐ, ต้นหน, พีท จาก Blue kiss และ Dark blue kiss) และ (2) เป็นชายรักชายที่ไม่เคยมีคนรักมาก่อน จึงคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรกจำนวน 6 คน (ติน, งาม, ก้องภพกับอาทิตย์จาก Sotus และ Sotus S)

ตัวอย่างของตัวละครหลักชายรักชายที่คบผู้หญิงมาก่อนจึงคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรก เช่น ปุณณโน้จากเรื่อง Love sick โดยทั้งคู่ต่างมีคนรักเป็นผู้หญิงอยู่แล้ว แต่ด้วยความใกล้ชิดและการเป็นที่พึ่งให้กันหลาย ๆ เรื่องจึงทำให้ความรู้สึกของทั้งสองคนเปลี่ยนไป จากเพื่อนจึงขยับไปเป็นคนรู้ใจก่อนจะกลายเป็นคนรักในท้ายที่สุด ในตอนท้ายตัวละครทั้งสองได้ตัดสินใจเลิกกับแฟนผู้หญิงที่คบอยู่เพื่อที่ปุณณและโน้จะได้คบกันโดยไม่ต้องรู้สึกผิดกับแฟนตนเองเป็นต้น

ตัวอย่างของตัวละครหลักเป็นชายรักชายที่ไม่เคยมีคนรักมาก่อน จึงคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรก เช่นกรณีของก้องภพอาทิตย์จากเรื่อง Sotus โดยก้องภพมีความคิดว่าตนเป็นผู้ชายเช่นเดียวกับอาทิตย์ที่เป็นผู้ชายและเคยชอบผู้หญิงมาก่อน กระบวนการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของทั้งสองคนนั้นเกิดขึ้นจากความใกล้ชิดในลักษณะเดียวกันกับชายรักชายกลุ่มแรก ในท้ายที่สุดหลังตัวละครเอาชนะความรู้สึกด้านลบของตนเองได้จึงยอมรับตนเองและเปิดเผยตัวตนออกมา อีกกรณีหนึ่งคือตินงามจากเรื่องด้ายแดง ทั้งคู่ไม่เคยมีคนรักมาก่อนแต่เมื่อเจอหน้ากันทั้งสองคนกลับเกิดความรู้สึกบางอย่างส่งผลให้ความสัมพันธ์พัฒนาอย่างก้าวกระโดด จากเหตุการณ์ภาพในความฝันซึ่งเป็นภาพของชาติที่แล้ว ตินและงามมีอดีตชาติร่วมกัน ทั้งคู่จึงไม่ได้บอกว่าตนเป็นเกย์แต่เป็นผู้ชายที่ชอบคนรักซึ่งเป็นผู้ชายเพียงคนเดียว ภายในเรื่องมีเกย์ผู้ชายคนอื่นเข้ามาจีบงามแต่งามกลับปฏิเสธออกไปด้วยเหตุผลที่ว่าไม่ได้ชอบอีกฝ่าย

“มีแฟนหรือยังครับ”

ภามทำหน้าที่หิว “อะไรนะครับ” ได้แต่อุทานเพราะยังอึ้งอยู่

“มีแฟนหรือยัง ถ้ายังไม่มีแฟนจะจีบไง” ดาราหนุ่มทำตาเจ้าชู้ให้

คนโดนจีบทำตาปริบ ๆ ภามหลุบตามองพื้นก่อนจะซอื้นขึ้นสบตาอีกฝ่ายพลางคลี้อยม “เป็นเกียรติดามากครับที่มีดารามาจีบ ผมยังไม่มีแฟนหรอกครับ” กระซิบกระปายสะพายเหลือบมองนาฬิกาข้อมือ “งั้นก็จีบได้สิ อเล็กซ์ตาเป็นประกาย”

เด็กหนุ่มสายหัวปฏิเสธ “ยังไม่มีแฟน แต่ก็ไม่ได้อยากมีแฟนเป็นดาราคครับ”

บทสนทนาของภามกับพ้อเล็กซ์ - จากเรื่อง *ด้ายแดง* (2562)

ตัวละครหลักชายรักชายในกลุ่มถัดมาคือตัวละครที่ยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์จำนวน 9 คน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ (1) ตัวละครชายรักชายเคยคบคนรักเป็นผู้ชายก่อน คนรักปัจจุบันจึงไม่ใช่คนแรกที่เป็นเพศชาย ซึ่งมีจำนวน 2 คน (ธาร, มาร์ค) และ (2) ตัวละครชายรักชายไม่เคยมีคนรักมาก่อน จึงคบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรกซึ่งมีจำนวน 7 คน (ราม, คิง, สารวัตร, เติร์ด, ไป๋, แก้วจาก Blue kiss และ Dark blue kiss)

ตัวอย่างของตัวละครชายรักชายเคยคบคนรักเป็นผู้ชายก่อน เช่นธารจากเรื่อง Tharn Type ธารเคยคบกับคนรักซึ่งเป็นผู้ชายมาก่อนหลายคน ด้วยเหตุนี้ธารจึงยอมรับว่าตนเป็นเกย์ ไม่ได้รู้สึกแ่กับการเป็นเกย์เท่าไร แ่มกลุ่มเพื่อนและครอบครัวของธารก็ยังรับรู้เรื่องนี้ โดยแสดงตัวอย่างของการยอมรับในเพศวิถีของตนไว้ดังต่อไปนี้

รุ่นพี่ปีสามที่ยืมให้ผมอย่างไม่แน่ใจ ให้ผมเพียงรับคำในลำคอ มองอดีตแฟนรูปร่างผอมเพรียวที่บนไหล่สะพายกระเป๋าเบสคูใจเอาไว้ด้วย ไซ และเขาเป็นผู้ชาย

“ครับ” ผมรับคำเรียบ ๆ ยามที่ก้มลงมองมือถือตัวเองต่อ ไม่ใช่ไม่อยากคุยด้วย แต่เราจบกันไม่สวยเท่าไร ประจวบกับที่มีมือเข้าของผมเสร็จพอดี ผมจางตงค์ แล้วถืออาหารเข้าของผมเดินกลับไปโต๊ะ ซึ่งมีไอ้หลงนั่งอยู่ก่อนแล้วกำลังมองอดีตแฟนผมอยู่

“ทำทางจะมาดื้อขอคืนดี”

“ไร้สาระ” ผมบอกตเพียงเท่านั้น แล้วก็เริ่มต้นกิน ให้เพื่อนชี้ผมหัวเราะ แล้วมันก็วิจารณ์อย่างสนุกปาก

“ว่าไร้สาระไป มึงระวังเถอะ โจทก์เก่ามึงแต่ละคนแทบจะเดินชนกันตายทำในขณะเนี่ยละ ถ้าวันไหนต่อยกันแย่งมึง กูจะไม่แปลกใจเลย อ้อ ระวังรุมเมฆมึงให้ดีละ อยู่กับมึงทุกวัน เตี่ยจะถูกแฟนเก่ามึงตามหวง”

“มันปกติ”

“หืม” เพื่อนผมส่งเสียงเบา ๆ ให้ผมเงยหน้าขึ้นสบตา

“รูมเมทถูกเป็นผู้ชายปกติ” และใช่ ผมเป็นเกย์

บทสนทนาของธารกับหลง – จากเรื่อง *Tharn Type เกลียนักมาเป็นทีรักซะดี ๆ* (2562)

สำหรับตัวละครที่เคยมีคนรักเป็นผู้ชายมาก่อนจะยอมรับในเพศวิถีของตนเองตั้งแต่ต้นเรื่องว่าเป็นเกย์ ขณะที่ตัวละครชายรักชายไม่เคยมีคนรักมาก่อนจะยอมรับในช่วงกลางหรือท้ายเรื่องในช่วงเวลาที่ตัวละครเปิดเผยตนเองกับบุคคลรอบข้าง เช่น คิงจากเรื่อง *Space* คิงไม่เคยมีแฟนมาก่อนไม่เคยคิดเรื่องการมีคนรักมาก่อน มีเพียงความคิดที่ว่าตนเองน่าจะชอบผู้หญิงจนกระทั่งเริ่มรู้สึกดีกับราม (พระเอก) จึงเริ่มยอมรับว่าตนชอบผู้ชายและยอมรับว่าเป็นเกย์แถมยังเปิดเผยกับคนในครอบครัวอย่างยายเป็นคนแรก เพราะคิงสนิทกับยายมากที่สุดแถมยายกับคิงยังมีนิสัยที่เหมือนกัน

“ชอบเขา?” ยายยังคงถามคำถามเดิมด้วยใบหน้าจริงจัง ชอบผู้ชาย? ผมคิดตามที่เธอพูด ทุกครั้งที่ผมมองหน้ามันผมจะใจเต้น หน้าหน่อยก็เขินหน้าแดง เราจูบกัน...และผมก็ชอบสัมผัสนั่น

“ไม่รู้สิครับ ไม่น่าใจอะ อาจจะแค่หลงจากความใกล้ชิดก็ได้”

“แล้วถ้าชอบจริง ๆ แกจะทำยังไง”

“ไม่รู้สิครับ อาจจะจับ...หรือไม่ก็ไมจับ เราเป็นผู้ชายทั้งคู่ ผมไม่มั่นใจว่าเขาจะรับได้ไหมถ้าผมชอบเขาจริง ๆ” ที่พูดชะงัก...เอาจริง ๆ คือผมยังไม่มั่นใจสักหน่อยว่าชอบมันจริงรีเปล่า

“หรือ...ก็ดี”

“ยายไม่โกรธหน่อยหรือครับที่หลานตัวเองกำลังจะเป็นเกย์” ปกติหม่อมย่าหม่อมยายในละครหลังข่าวต้องอกแตกสิดอนที่ลูกหลานเป็นเกย์

“เป็นแล้วฆ่าคนตาย?”

“ไม่ครับ”

“งั้นก็เป็นไปเถอะ ชีวิตใครชีวิตมัน คนที่เลือกว่าจะเดินทางไหนคือเจ้าของชีวิต ยายไม่ได้เป็นเจ้าของชีวิตคิงสักหน่อย”

“ผมรักยาย”

“รู้แล้ว ๆ” ผมรักผู้หญิงคนนี้รักในความคิดรักในตัวตนรักทุกอย่างที่เป็นเธอ

บทสนทนาของคิงกับยาย – จากเรื่อง *Space ช่องว่างระหว่างเรา* (2563)

ลำดับสุดท้ายคือตัวละครหลักชายรักชายที่ยอมรับในเพศวิถีของตนเองว่าเป็นตุ๊ด คือชลธิจากรื่องต้นหนชลธิ ตุ๊ดกับเกย์มีความแตกต่างกันเล็กน้อยตรงที่ความรู้สึกภายในและการแสดงออกกับคนรอบข้าง เกย์บางคนเมื่อดูจากลักษณะภายนอกอาจไม่แตกต่างจากผู้ชายปกติ ขณะที่ตุ๊ดสามารถ

สังเกตได้จากท่าทางการเดิน เสื้อผ้าการแต่งกายหรือลักษณะวิธีการพูด ซึ่งในนิยายวายกลุ่มตัวอย่างมีเพียงแค่ชลธิคนเดียวที่ยอมรับว่าตนเป็นตุ๊ด

“ต่อหน้าแกงให้ได้อย่างนี้นะชล เพราะอีกสองสามวันต้นจะมาอยู่ข้างบ้านเรา ที่บ้านสวน”

“ถ้าพี่ต้นเจอผมตอนนี้ พี่เขารู้สึกว่าผมเป็นตุ๊ด หา!!!??” แอปเปิลที่กำลังกอดอยู่หล่นลงบนโต๊ะ แทบจะในทันที ตากลมโตสีน้ำตาลอ่อนหันมามองหน้าคนพูด “แม่พูดว่าอะไรนะ”

“บอกว่า ต้นจะมาอยู่ที่ข้างบ้านเรา จะตกใจอะไร ก็บ้านเขา จะมาอยู่ก็ไม่เห็นแปลก”

“แม่พูดจริงนะครับ ไม่ได้หลอกกันนะ” ...แตกตื่น ชัดเจน

“จะไปหลอกทำไม แต่แม่ว่าต้นเจอเราตอนนี้คงตกใจ ช่วยเอาที่คาดผมสีชมพูออกจากหัวก่อน เถอะ โปใหญ่กว่าหน้าอีก”

“ผมว่ามันก็น่ารักดีออก” ชลธิลุกขึ้นจากเก้าอี้ตัวที่นั่ง พุงไปคว้าหีบกระจกบานเล็กที่วางไม่ไกล มาถือไว้ในมือ

เขามองภาพสะท้อนของตัวเองในกระจก หลายปีที่ไม่ได้เจอกัน เขาเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง แต่ก่อนก็เหมือนเด็กผู้ชายทั่วไปนั่นแหละเพราะยังไม่รู้ว่าชอบผู้ชาย แต่หลังพี่ต้นไปเรียนที่กรุงเทพฯ ได้สักพักจนถึงปัจจุบัน ก็เปิดเผยตัวตนว่าไม่สนใจผู้หญิงอย่างเต็มภาคภูมิ

บทสนทนาของชลธิกับแม่ – จากเรื่องต้นหนชลธิ (2563)

จะเห็นได้ว่าแม่จะเป็นนิยายวายที่นำเสนอความรักของตัวละครชายรักชาย แต่ตัวละครส่วนใหญ่กลับไม่ยอมรับในเพศวิถีของตนว่าเป็นเกย์ บางตัวละครก็ระบุว่าตนเป็นเพศชายที่ชอบหรือรักผู้ชายได้แค่คนนี้คนเดียว ในขณะที่บางตัวละครนั้นทั้งยอมรับและเปิดเผยกับคนรอบข้างทั้งคนรัก ครอบครัวและเพื่อนทั้งหมดแถมยังไม่ปฏิเสธเวลามีผู้ชายคนอื่นเข้ามาเพราะหวังจะสานสัมพันธ์ลักษณะดังกล่าวสามารถสะท้อนผ่านตัวตนจริง ๆ ของมนุษย์ได้แค่บางส่วน เพราะมนุษย์ชายรักชายจะไม่ยึดติดกับกรอบความคิดที่ว่าตนเกิดมาเพื่อผู้ชายคนนี้เพียงคนเดียวและจะรักเพียงผู้ชายคนนี้เพียงคนเดียว ลักษณะการอ้างอิงเกี่ยวกับเพศวิถีดังกล่าวจึงไม่ค่อยพบในงานเขียนในรูปแบบเรื่องเล่า (Narrative) เพราะในนิยายผู้เขียนต้องการสร้างความโรแมนติกที่บางครั้งก็ค่อนข้างเกินจริงให้แก่ตัวละครหลักชายรักชาย ซึ่งความเกินจริงดังกล่าวนี้เรียกว่าการเล่าเรื่องแบบ เมโลดราม่า

โดยข้อมูลที่แสดงในภาคผนวก ก (ตาราง 3ก) สามารถสรุปประเด็นเกี่ยวกับเบื้องหน้าของตัวละครที่พบในนิยายวายแต่ละเรื่อง (ส่วนที่สอง) ดังแสดงในตารางต่อไปนี โดยประเด็นดังกล่าวจะจำแนกออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่คือ อาชีพ สถานภาพ ชีวิตส่วนตัว และระดับของความขัดแย้ง ในแต่ละประเด็นจะประกอบด้วยนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground)

เรื่องราวเบื้องหน้า (Foreground) ของตัวละครหลักชายรักชาย		
เบื้องหน้า	ประเด็นที่พบในนิยายแต่ละเรื่อง	จำนวน
ความขัดแย้ง	ความขัดแย้งส่งผลต่อเป้าหมายของตัวละคร	26
	ความขัดแย้งไม่ได้ส่งผลต่อเป้าหมายของตัวละคร	0
รวม		26 คน
เป้าหมาย	เป้าหมายส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของตัวละคร	26
	เป้าหมายไม่ได้ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของตัวละคร	0
รวม		26 คน
ความเปลี่ยนแปลง	ความเปลี่ยนแปลงส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนของตัวละคร	26
	ความเปลี่ยนแปลงไม่ได้ส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนของตัวละคร	0
รวม		26 คน
การเปิดเผยตัวตน	ตัวละครเปิดเผยตัวตนด้วยความรู้สึกอึดอัดหรือต้องการเลื่อนสถานะจากคนรู้จักไปสู่คนรัก	26
	ตัวละครเปิดเผยตัวตนด้วยความรู้สึกปกติ	0
รวม		26 คน

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) มีบางส่วนที่ข้อมูลเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตัวละครทั้งหมดล้วนเริ่มต้นด้วยการทำความรู้จักในสถานะเพื่อน รุ่นพี่รุ่นน้อง หรือคนรู้จัก ก่อนจะค่อย ๆ พัฒนาคำสัมพันธ์ โดยต้องผ่านจุดขัดแย้งที่ตัวละครเกิดความสับสนในตนเองจนกลายเป็นความอึดอัด ในท้ายที่สุดเมื่อตัวละครไม่สามารถกักเก็บความรู้สึกไว้ได้จึงเลือกที่จะเปิดเผยตัวตนออกมาไม่ว่าจะเป็นวิธีการเปิดเผยทางตรงหรือวิธีการเปิดเผยทางอ้อม

โดยหลังจากเปิดเผยตัวตนแล้ว ตัวละครถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่มคือยอมรับ ลังเล และต่อต้านในทันทีที่อีกฝ่ายเปิดเผยตัวตน เช่นกรณีของตินภามจากเรื่องด้ายแดง ภายหลังจากที่ตัวละครเปิดเผยตัวตนซึ่งกันและกัน ทั้งคู่ต่างยอมรับและไม่ต่อต้านในการเป็นชายรักชาย ขณะที่บุณณ์โนจจากเรื่อง Love sick ต่างเติมไปด้วยความลังเลเพราะทั้งสองคนคบกับแฟนผู้หญิงอยู่ขณะที่เปิดเผยตัวตนและสำหรับกรณีของตัวละครไทป์จากเรื่อง Tham Type ตัวละครมีการปฏิเสธอย่างรุนแรง ทั้งไม่ยอมรับ และหาวิธีที่จะไม่ต้องอยู่ร่วมกับอีกฝ่ายทุกวัน

ความขัดแย้ง เป้าหมาย ความเปลี่ยนแปลง และการเปิดเผยตัวตนสิ่งเหล่านี้ทำงานอย่างสอดคล้องกัน แม้ในรายละเอียดของความขัดแย้งและบางเป้าหมายจะแตกต่างกัน แต่ทั้งหมดนี้ล้วนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ตัวละครเกิดการเปิดเผยตนเอง ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นไปตามโครงสร้างการเล่าเรื่องที่ทำงานสัมพันธ์กับการเล่าเรื่องแบบเมโลดราม่า

ทุกตัวละครมีจุดเริ่มต้นทางการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายคลึงกัน คือจากการที่ตัวละครอยู่ในโลกเดิมของตนเอง กับเกิดความขัดแย้งบางอย่างซึ่งประเด็นด้านการขัดแย้งดังกล่าวล้วนเกี่ยวกับความรัก ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายพระเอกหรือนายเอกก็ตาม เช่น เดิร์ด (นายเอก) จากทฤษฎีจีบเธอที่แอบชอบค่าย (พระเอก) มาตลอดสามปีแต่เพราะเกรงกลัวในความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนจึงเก็บความรู้สึกทั้งหมดไว้คนเดียว แต่เพราะทู (เพื่อนสนิท) ได้รับรู้เรื่องดังกล่าวจึงได้นำเดิร์ดไปสู่การเปลี่ยนแปลง เดิร์ดจึงพยายามหาวิธีเปิดเผยตนเองโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ตนสมหวังในด้านความรัก ลักษณะดังกล่าวคล้ายคลึงกับชลธิ (นายเอก) จากเรื่องต้นหนชลธิที่แอบชอบต้นหน (พระเอก) ซึ่งเป็นพี่ชายข้างบ้านมาตั้งแต่เด็กและคิดจะเก็บความลับนี้ไว้ตลอดจนถึงช่วงที่ได้ย้ายไปอยู่กับพี่ต้นหนความขัดแย้งหลาย ๆ อย่างในใจทำงานร่วมกันอย่างหนักจนชลธิเริ่มตั้งเป้าหมาย ชลธิอยากมีต้นหนเป็นคนรัก ด้วยเหตุนี้จึงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์จนชลธิเกิดการเปิดเผยตนเองกับคนรัก

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการเล่าเรื่องตามโครงสร้างการเล่าเรื่อง (Narrative) โดยนิยายทุกเรื่องเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์แบบโรแมนติก (Romantic Relationship) ซึ่งเต็มไปด้วยเหตุการณ์ที่ค่อนข้างเกินจริงตามองค์ประกอบของเรื่องเล่าแบบเมโลดราม่า

เช่น ดินภามจากเรื่องด้ายแดง พระเอกนายเอกของเรื่องนี้รักกันตั้งแต่ชาติที่แล้ว เมื่อเจอกันจึงสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ได้แบบก้าวกระโดด รวมถึงความสัมพันธ์ของบุคคลรอบข้าง อย่างกรณีของภาม (นายเอก) ซึ่งในชาติที่แล้วก็เกิดเป็นชายรักชายและมีพี่สาวชื่ออันธิกา ก่อนจะมาเฉลยในภายหลังว่าอันธิการในชาตินี้คือคุณยายของดิน (พระเอก) โดยทั้งภามและคุณยายอันธิการพุ่งเข้าโหมกอดกันทันทีด้วยความคิดถึงตั้งแต่ครั้งแรก หรืออย่างกรณีของเดิร์ด (นายเอก) จากเรื่องทฤษฎีจีบเธอที่เปิดเผยตนเองโดยการไต่ถามเพื่อบอกความรู้สึกว่าชอบค่าย (พระเอก) ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นการที่เดิร์ดเลียนแบบมาจากฉากบอกรักจากภาพยนตร์เรื่อง love actually อีกเรื่องหนึ่งที่เต็มไปด้วยเหตุการณ์เกินจริงแบบสุดโต่งคือเรื่องเพราะเราคู่กัน เพราะไทน (นายเอก) โดนผู้ชายตามจีบจึงไปขอร้องให้สารวัตร (พระเอก) ตามจีบตนเองแบบหลอก ๆ ซึ่งการจีบกันแบบหลอก ๆ ของสารวัตรแท้จริงแล้วเป็นการจีบจริง ๆ เพราะสารวัตรชอบไทนอยู่ก่อนแล้ว ด้วยเหตุนี้การเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นใน

นิยายจึงเต็มไปด้วยความเกินจริงในรูปแบบเมโลดราม่าเพื่อสร้างความโรแมนติกให้ตัวละครหลักชายรักชายค่อย ๆ พัฒนาความสัมพันธ์

สรุปเรื่องราวเบื้องต้นของตัวละคร

ตัวละครส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ แคมป์เรียนชั้นปีที่ 1 สถานภาพตัวละครส่วนใหญ่เป็นโสดโดยไม่เคยมีแฟนมาก่อน ตัวละครในกลุ่มนี้จะเต็มไปด้วยความไม่มั่นใจ ส่วนตัวละครที่เคยมีคนรักเป็นผู้หญิงมาก่อนกำลังคุยหรือคบกับผู้หญิงจะเป็นตัวละครที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด เพราะต้องยอมรับตนเองให้ได้ว่าเป็นชายรักชาย สำหรับชีวิตส่วนตัวพบว่าส่วนใหญ่พระเอกนายเอกมีภาพสะท้อนความเป็นชายและหญิง และตัวละครส่วนใหญ่ไม่ยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์

ระดับความขัดแย้งพบว่าตัวละครมีการขัดแย้งระดับบุคคลมากที่สุดและขัดแย้งกับธรรมชาติน้อยที่สุด โดยตัวละครที่ขัดแย้งกับธรรมชาติจะมองว่าเกย์เป็นสิ่งผิด ความขัดแย้งเป้าหมายและความเปลี่ยนแปลงของตัวละครในแต่ละเรื่องนั้นเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนตามโครงสร้างการเล่าเรื่อง เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์แบบโรแมนติก (Romantic Relationship)

4.2 รูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

ผู้วิจัยได้จำแนกเนื้อหาภายในหัวข้อนี้ออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ 4.2.1 พัฒนาการของรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง และ 4.2.2 รูปแบบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

ประเด็นที่สนใจศึกษา

1. ตัวละครมีการใช้รูปแบบอะไรในการเปิดเผยตนเอง (พัฒนาการของรูปแบบ)
2. ครั้งแรกที่ตัวละครเปิดเผยตนเอง เลือกเปิดเผยกับใคร (เพื่อน คนรัก ครอบครัว)
3. ผลลัพธ์ที่ได้รับหลังจากตัวละครเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชายเป็นอย่างไร
4. การเป็นตัวละครหลักส่งผลต่อรูปแบบในการเปิดเผยตนเองอย่างไร
5. รูปแบบที่เกิดขึ้นในนิยายวายกับนิยายชายหญิงแตกต่างกันอย่างไร

4.2.1 พัฒนาการของรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของชายรักชายในนิยายวาย พบว่ารูปแบบของการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชายมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากตอนแรกสุดตอนสุดท้าย โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) คือ การเปิดเผยตนเองกับทุกคนที่อยู่รอบข้าง
2. เปิด 50% (กึ่งเปิด) คือ การเลือกเปิดเผยตนเองกับบางคน และเลือกปิดบังตนเองกับบางคน
3. ปิด 50% (กึ่งปิด) คือ การปิดบังตนเองกับคนรอบข้าง แต่เปิดเผยกับตนเอง
4. ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) คือ การปิดบังตนเองโดยไม่ยอมเปิดเผยกับใครแม้กระทั่งกับตนเอง

ทั้งนี้เมื่อลองศึกษาถึงรายละเอียดจากกลุ่มตัวอย่างจึงพบว่า รูปแบบในการเปิดเผยตัวตนนั้นสัมพันธ์กับความสามารถในการยอมรับตนเอง ชายรักชายที่ในกลุ่มปิดทั้งหมดอยู่ในสถานะที่ไม่ยอมรับตนเอง หรือไม่ยอมรับว่าตนเองชอบหรือมีความรู้สึกบางประการกับเพศเดียวกัน ในขณะที่ชายรักชายซึ่งอยู่ในกลุ่มกึ่งปิดจะเริ่มยอมรับตนเองว่าเป็นชายรักชาย แต่ด้วยเหตุที่ตัวละครกลัวการไม่ถูกยอมรับจากบุคคลโดยรอบ ตัวละครจึงเลือกเปิดเผยกับตนเองแต่ปิดบังกับบุคคลรอบข้าง

สำหรับตัวละครหลักชายรักชายที่อยู่ในกลุ่มกึ่งเปิดหรือเปิดทั้งหมด ตัวละครอยู่ในสถานะที่ยอมรับตนเองแล้ว จึงเลือกเปิดเผยตัวตนกับคนรอบข้าง ทว่าการยอมรับของบุคคลโดยรอบนั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือยอมรับชายรักชาย และไม่ยอมรับชายรักชาย เช่น ตัวละครหลักชายรักชายอาจเปิดเผยตัวตนกับทุกคน (เปิดทั้งหมด) ทว่าบุคคลในครอบครัวอย่างพ่ออาจยังไม่ยอมรับเรื่องที่ถูกตนเองเป็นชายรักชาย

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนิยายวายชายรักชายที่กลายเป็นซีรีส์ในช่วงปี พ.ศ. 2558-2563 จำนวน 13 เรื่อง ได้ผลสรุปดังตารางต่อไปนี้ (รายละเอียดของนิยายแต่ละเรื่องแสดงในภาคผนวก ง)

ตารางที่ 4.4 ตารางสรุปรูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

รูปแบบในการเปิดเผยตัวตน	การพัฒนาารูปแบบของตัวละคร		จำนวน (คน)	รวม (คน)
	เริ่มต้น	สิ้นสุด		
พัฒนาการจากปิดบังสู่เปิดเผย	ปิดทั้งหมด	กึ่งเปิด	3	19
	ปิดทั้งหมด	เปิดทั้งหมด	8	
	กึ่งปิด	กึ่งเปิด	2	
	กึ่งปิด	เปิดทั้งหมด	6	
ตัวละครอยู่ในรูปแบบเปิดเผย	กึ่งเปิด	เปิดทั้งหมด	5	7
	เปิดทั้งหมด	เปิดทั้งหมด	2	
รวม (คน)			26	26

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พบมากที่สุดจากนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง (26 คน) คือรูปแบบปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 8 คน โดยลักษณะของชายรักชายในกลุ่มดังกล่าวนี้เป็นชายรักชายที่เคยคบหรือเคยมีแฟนเป็นเพศหญิงมาก่อน ในขณะที่เดียวกันรูปแบบที่พบน้อยที่สุด คือรูปแบบกึ่งปิดสู่กึ่งเปิด และเปิดทั้งหมดมาตั้งแต่ต้น ซึ่งมีจำนวนอย่างละ 2 คน

จากข้อมูลที่แสดงในตารางผู้วิจัยขอจัดข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือกลุ่มแรกคือกลุ่มของคนส่วนใหญ่ที่ตัวละครมีการพัฒนารูปแบบการยอมรับตนเองจากปิดสู่เปิด (19 คน) ส่วนกลุ่มที่สองคือกลุ่มของตัวละครส่วนน้อย (7 คน) ซึ่งประกอบไปด้วยสองกลุ่มย่อยคือ กลุ่มที่ตัวละครเปิดเผยตนเองตั้งแต่ต้นและกลุ่มที่ตัวละครมีพัฒนาการในการเปิดเผยตนเองแบบกึ่งเปิดเผยไปสู่เปิดเผยทั้งหมด

ลำดับแรกของการวิเคราะห์คือกลุ่มของตัวละครที่มีการพัฒนารูปแบบการเปิดเผยตนเองจากปิดสู่เปิด (19 คน) จากรายละเอียดภายในพบว่ารูปแบบที่พบมากที่สุดคือการพัฒนาารูปแบบการเปิดเผยตัวตนจากปิดบังทั้งหมดไปสู่เปิดเผยทั้งหมดจำนวน 8 คน (ปุณณ์และโน้จจากเรื่อง Love sick, ค่ายจากทฤษฎีจีบเธอ, ไทน์จากเรื่องเพราะเราคู่กัน, รามจากเรื่อง Space, วิจากเรื่อง Love Mechanic, อธิจจากเรื่องเกียรติสีขาวกับกาวนัสสีฝุ่น, ต้นหนจากเรื่องต้นหนชลธิ) โดยทั้ง 8 คนสามารถ

แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มย่อยคือ (1) ตัวละครที่เป็นโสดแต่เคยคบกับผู้หญิงมาก่อน (2) ตัวละครกำลังคบกับผู้หญิงอยู่ และ(3) ตัวละครที่เป็นโสดและไม่เคยมีคนรักมาก่อน

(1) ตัวละครที่เป็นโสดแต่เคยคบกับผู้หญิงมาก่อนจำนวน 4 คน (ค้าย, ไทน์, ต้นหน, อีฐ) ตัวละครเหล่านี้เคยคบกับผู้หญิงมาก่อนการยอมรับตนเองว่าเป็นชายรักชายจึงเป็นเรื่องที่ยากลำบาก ตัวละครต้องใช้เวลาในการทบทวนความรู้สึกตนเองค่อนข้างมากกว่าจะก้าวข้ามความรู้สึกจนสามารถเปิดเผยตนเองได้ ซึ่งการเปิดเผยตัวตนของทั้งสามคนนั้นเหมือนกันเพราะทั้งสามคนค่อนข้างเป็นที่รู้จัก ค้ายเป็นหนุ่มฮอตประจำคณะนิเทศศาสตร์ ไทน์เป็นผู้นำเชียร์ของมหาวิทยาลัย ต้นหนเป็นที่รู้จักของคณะวิศวกรรมศาสตร์ รูปแบบสุดท้ายที่ตัวละครเลือกเปิดเผยจึงเป็นเปิดเผยทั้งหมด เพราะนอกจากตัวละครจะเปิดเผยตัวตนกับคนรักครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ตัวละครยังเลือกเปิดเผยตัวตนกับสาธารณชนอีกด้วย ซึ่งเหตุผลหนึ่งที่ตัวละครเลือกเปิดเผยกับสาธารณชนเป็นเพราะไม่ต้องการให้มีคนเข้าหาทั้งกับตนเองและเข้าหาคนรักของตน

(2) ตัวละครกำลังคบกับผู้หญิงอยู่จำนวน 3 คน (ปุ่น, โน้, วิ) การยอมรับตนเองการก้าวข้ามความรู้สึกของตัวละครในกลุ่มนี้คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวละครเคยคบกับผู้หญิงมาก่อน เพียงแต่ตัวละครต้องใช้ความพยายามที่มากกว่าในการเอาชนะความรู้สึก เพราะตนกำลังคบผู้หญิงอยู่แต่ในขณะที่เดียวกันกับรู้สึกดีกับผู้ชายอีกคน ลักษณะดังกล่าวเป็นหนึ่งในขั้นตอนของการนอกใจ โดยเมื่อพิจารณาเข้าไปถึงรายละเอียดจะพบว่า ปุ่นและวิมีลักษณะการนอกใจที่คล้ายคลึงกันคือตัวละครอยู่ในสถานะพระเอกที่มีแฟนเป็นผู้หญิงแต่กลับเริ่มรู้สึกดีกับผู้ชายที่เป็นนายเอก ทว่าก่อนที่จะตัวละครจะข้ามสถานะกับนายเอก ทั้งปุ่นและวิกลับจับได้ก่อนว่าผู้หญิงที่ตนกำลังคบอยู่ด้วยนั้นเป็นฝ่ายนอกใจ ทั้งสองก่อน แฟนของปุ่นนั้นเจอกับผู้ชายต่างโรงเรียนไปทั่วและส่วนใหญ่แฟนสาวของปุ่นก็เลือกมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลนั้น ๆ โน้ (นายเอก) ก็เคยโดนแฟนสาวของปุ่นเชิญชวนให้มีเพศสัมพันธ์กับตนเช่นกัน

เช่นเดียวกับวิที่แฟนสาวของเขาเริ่มเป็นฝ่ายห่างเหินและได้ข่าวมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าเธอมีผู้ชายอีกคนแถมยังโกหกสารพัด ทำยที่สุดทั้งปุ่นและวิจึงเลือกจบสถานะกับแฟนสาวแล้วเริ่มต้นความรักครั้งใหม่กับนายเอกซึ่งเป็นตัวละครเพศชาย ขณะที่กรณีของโน้นั้นแตกต่างออกไปเพราะการคบกันของโน้กับแฟนสาวเป็นการคบกันแบบไม่ได้จริงจัง แฟนสาวบอกทุกคนว่าโน้เป็นแฟนแต่ความรู้สึกของโน้คือเธอเป็นเพื่อนผู้หญิงที่ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้การจบความสัมพันธ์ในสถานะคนรักที่คบกับผู้หญิงสำหรับโน้จึงไม่ใช่เรื่องยาก เพราะความยากที่แท้จริงคือความกังวลที่โน้กลัวจะเสียเพื่อนผู้หญิงที่ดีที่สุดคนหนึ่งไป การสร้างตัวละครหลักชายรักชายซึ่งมีคนรักเป็นผู้หญิงแต่กลับรู้สึกดีกับผู้ชายอีกคนจึง

กลายเป็นรูปแบบหนึ่งของการนอกใจ แต่เพราะตัวละครเหล่านั้นเป็นพระเอกนายเอก เป็นตัวละครที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอภาพของคนที่ ในทฤษฎีแม่แบบจะเรียกตัวละครดังกล่าวว่า แม่แบบความเป็นตัวละครฮีโร่ (The Hero Archetype) ตัวละครหลักนั้นเต็มไปด้วยความกล้าและความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เผชิญ ตัวละครพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ทางความรักเพื่อรักษาความสัมพันธ์ไว้ ด้วยเหตุนี้เองผู้เขียนจึงสร้างสถานการณ์ให้ฝ่ายหญิงเป็นตัวร้าย เป็นแม่แบบความเป็นตัวละครด้านมืด (The Shadow) เพราะกล้านอกใจพระเอกอย่างกรณีของปทุมและวี หรือไม่ก็สร้างความสัมพันธ์คู่รักชายหญิงในรูปแบบเพื่อนต่างเพศที่ดีที่สุดแบบโน้ เพื่อไม่ให้ตัวละครหลักอย่างพระเอกและนายเอกกลายเป็นตัวร้าย

(3) ตัวละครที่เป็นโสดและไม่เคยมีคนที่รักมาก่อนจำนวน 1 คน (รวมจากเรื่อง Space) ตัวละครรานั้นถือเป็นตัวละครหลักชายรักชายที่แปลกที่สุดในบรรดากลุ่มตัวอย่าง เพราะตัวละครเป็นมนุษย์ประเภทปิดบังตัวตนตลอดเวลา หากเทียบกับบริเวณในหน้าต่างโฮสริแล้วตัวละครรามจะเปิดเผยตัวตนด้วยลักษณะบริเวณซ่อนเร้น (Hidden) ตลอดเวลา เพราะรามจะไม่เอ่ยปากพูดคุยกับคนไม่สนิทแม้แต่ประโยคเดียว จะมีเพียงการรับฟังนิ่ง ๆ แล้วพยักหน้าหรือส่ายหน้าเท่านั้น จะไม่เป็นฝ่ายเริ่มบทสนทนาหรือไม่ต้องการที่จะสื่อสารหรือโต้ตอบก็จะเงียบโดยไม่พูดอะไรออกมา มีเพียงกลุ่มเพื่อนสนิทเท่านั้นที่รามเปิดเผยตัวตนในอีกลักษณะแต่ก็ไม่ได้เปิดเผยออกไปทั้งหมด เพราะยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับความรักและปัญหาครอบครัวระหว่างรามกับพ่อที่เขาเก็บไว้เพียงคนเดียวโดยไม่ยอมเปิดเผยกับใครไม่ว่าจะเป็นกับคนรักครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน คิง (นายเอก) ได้ตั้งชื่อเล่นให้รามว่า นิ่ง เพราะเป็นคนที่นิ่งมาก โดยส่วนใหญ่แล้วเมื่อคิงต้องสื่อสารกับราม คิงจะกลายเป็นฝ่ายที่ต้องพูดหรือพิมพ์คนเดียว

“ไอนิ่งเดี๋ยวกู...”

“...”

เซี่ย...

ทำไมต้องทำหน้าที่ดำนากลัวด้วยวะ!

“นี่มีงูขู่เธอไอนิ่ง กูเป็นรุ่นพี่มีงนะ!” ผมแก้มองไว้วายอยู่ปากทำท่าถอน จนนักศึกษาหญิงข้าง ๆ หลุดขาออกมาเมื่อเห็นอย่างนั้นด้วยละ เจินวะ

“...” ไอรามไม่ได้ตอบอะไร มันมองมาเฉย ๆ สายตาเหมือนจะบอกว่า ‘นั่งอยู่เฉย ๆ เถอะนะ’
เฮ้! นี่มีงูขู่กูใหม่!

“เปลี่ยนที่กัน”

“...”

“ผมเป็นรุ่นพี่คุณนะ” ผมตีหน้าขำม จ้องรุ่นน้องตาเขม็งหวังให้อีกฝ่ายกลัว แล้วดูสิ่งที่มันทำ
“หึ”

บทสนทนาของรามกับคิง – จากเรื่อง *Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563)*

ด้วยเหตุนี้ตัวละครจึงเป็นมนุษย์ประเภทปิดบังตัวตนทั้งหมด ไม่ใช่แค่กับเรื่องของความรักแต่
เป็นคนที่ปิดบังกับทุกเรื่อง ทว่าในท้ายที่สุดรูปแบบการเปิดเผยตนเองของรามได้กลายเป็นเปิดเผย
ทั้งหมด เพราะในเรื่องมีฉากที่รามบอกว่าคิงเป็นแฟนต่อหน้าสาธารณชน เป็นช่วงเวลาที่ยิ่งกลายเป็น
พี่ว้ากปีสามและรามกลายเป็นพี่สันทนากการปีสองซึ่งกำลังตีกลองอยู่ รามได้เปิดเผยต่อหน้าเด็กปีหนึ่ง
คณะวิศวกรรมศาสตร์ว่าคิงเป็นแฟนของคน

“พี่น่ารักมากเลย ถึงพี่จะใจร้ายแต่ผมก็รักนะครับ”

“ฮึวว” เสียงโห่แซวดังขึ้นอีกครั้ง ดังกระหึ่มไปทั่วลานเกียร์ ภูก็อยากจะรับมุกใจจะขาดครับ ถ้า
ไม่คิดว่าต้องนั่งเก๊กให้พวกมึงกลัว ฮือออ

“ขอลาหน่อยได้ปะ...คนที่น้องพูดถึงเนี่ยหน้าตาเป็นไง”

“ก็สวย ๆ ครับ ใส่เสื้อนักศึกษาถูกระเบียบทุกตารางนิ้ว สูงไม่เกินร้อยแปดสิบ เหน็บปากกาสี
เขียวไว้ที่กระเป๋าด้วย” ปัด นั่นกูเลยครับ นั่นกูเลย

“เฮ้ยบังเอิญวะ” อยู่ดี ๆ ไอ้ภูก็แสวงทำหน้าแปลกใจ ยันตัวลุกขึ้นแล้วมองมาที่ผม เนี่ย...ผม
สังหรณ์ตั้งแต่ให้น้องบอกหน้าตาแล้ว แม่งต้องเล่นอะไรสักอย่างแหง

“เหมือนแฟนเพื่อนพี่เลย ไซ้ไหมวะราม”

น่าน ไอ้ภูเล่นกูแล้ว... ทั้งลานเจียบสจัด ทุกสายตาพุ่งเป้าไปที่ไอ้มือกลองลูกครึ่งและผม เพื่อน ๆ
ที่นั่งอยู่ต่างพากันกัดปากกลืนยิ้มจนตัวสั่น

“อ้อ คนนั้นอะแฟนผม” ผมรับรู้ได้เลยว่าบริเวณสองข้างแก้มเริ่มร้อน มุมปากทั้งสองข้างยกขึ้น
ไม่รู้ตัว ไอ้คู่หูพวกนี้...พวกมึงกำลังจะทำให้กูหลุดมาดนะสิ

“ฮึวว”

“เด็กมันรู้เองนะ เค้าไม่ได้บอก” ไอ้รามเท้าแขนกับกลอง มองมาที่ผมอย่างไม่ปิดบัง... ‘เค้า’ ไอ้
สรรพนามนั้นมันอะไรวะ คิดว่าคนฟังอย่างกูจะไม่ยิ้มเลย? มึงคิดผิดแล้ว

“กรี๊ดดด”

เพราะกูยิ้มกว้างมาก...

บทสนทนาของรามกับเด็กปีหนึ่ง – จากเรื่อง *Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563)*

ลำดับถัดมาของการวิเคราะห์คือกลุ่มตัวละครส่วนน้อยที่ตัวละครอยู่ในรูปแบบเปิดเผย (7 คน) ภายในกลุ่มนี้สามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่มย่อยคือ (1) ตัวละครที่อยู่ในช่วงกึ่งปิดสู่เปิดเผยตัวตน ทั้งหมดจำนวน 5 คน (ก้องภพและอาทิตย์จาก Sotus S, ภามจากเรื่องด้ายแดง, สารวัตรจากเรื่อง เพราะเราคู่กัน, ชลธิจากเรื่องต้นหนชลธิ) และ (2) ตัวละครที่เปิดเผยตัวตนตั้งแต่ต้นว่าเป็นชายรักชายจำนวน 2 คน (ธารจากเรื่อง Tharn Type และ มาร์คจากเรื่อง Love Mechanics)

(1) ตัวละครที่อยู่ในช่วงกึ่งปิดสู่เปิดเผยตัวตนทั้งหมดจำนวน 5 คน (ก้องภพ, อาทิตย์, ภาม, สารวัตร, ชลธิ) โดยภายในกลุ่มสามารถจำแนกออกเป็นสามกลุ่มย่อยตามความเหมือนและต่างของตัวละคร กลุ่มแรกคือตัวละครคบกันเป็นคนรักตั้งแต่ต้นเรื่องเนื่องจากเป็นนิยายภาคต่อจำนวน 2 คน (ก้องภพ, อาทิตย์) เพราะตัวละครคบกันเป็นคนรักแล้วจึงมีการเปิดเผยตัวตนกับเพื่อนและคนรอบข้าง แต่กลับไม่ใช่ทั้งหมดเพราะตัวละครไม่กล้าเปิดเผยตัวตนต่อที่ทำงาน โดยฝ่ายของอาทิตย์เป็นคนไม่ต้องการเปิดเผยตัวตนเพราะคิดว่าคนที่ตนเป็นชายรักชายนั้นเป็นสิ่งที่ผิดแปลกไปจากสังคม อาทิตย์จึงกลัวการถูกล้อเลียนในที่ทำงาน กลัวว่าตนจะกลายเป็นตัวตลกของเพื่อนร่วมงาน ก้องภพแม้จะอึดอัดที่ไม่สามารถแสดงตัวตนได้ว่าเป็นคนรักแต่ก็เลือกปิดบังสถานะตามความต้องการของอาทิตย์ โดยหลังจากที่อาทิตย์รู้ว่าเพื่อนร่วมงานไม่ได้มีท่าทีที่เปลี่ยนไปเมื่อรับรู้ว่ามีอาทิตย์กับก้องภพเป็นแฟนกัน เขาจึงกล้าที่จะเปิดเผยตัวตนในงานเลี้ยงของบริษัทต่อหน้าพนักงานทุกคน เป็นการก้าวข้ามจากรูปแบบกึ่งเปิดเผยตัวตนไปสู่การเปิดเผยตัวตนทั้งหมด

กลุ่มที่สองคือตัวละครโสดและแอบชอบอีกฝ่ายแต่ไม่กล้าพูดออกไปตรง ๆ (สารวัตร, ชลธิ) สารวัตรแอบชอบไทนมาตั้งแต่ตอน ม.6 และทั้งคู่ได้พบกันตอนปี 1 สารวัตรพยายามเข้าหาไทนและจีบแบบเนียน ๆ รวมถึงเปิดเผยตนเองทางอ้อมไปหลายครั้งแต่ไทนก็ยังไม่รู้ตัว เช่นเดียวกับชลธิที่แอบชอบต้นหนซึ่งเป็นพี่ชายที่อาศัยอยู่ข้างบ้าน ทั้งคู่เติบโตมาด้วยกันก่อนที่ต้นหนจะไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ และชลธิตามไปเรียน ทั้งสองมีจุดร่วมที่เหมือนกันอีกอย่างคือสารวัตรและชลธิได้เปิดเผยเรื่องที่ตนชอบผู้ชายกับคนรอบตัว สารวัตรเปิดเผยกับน้องชายและเพื่อนในกลุ่ม ส่วนชลธิเปิดเผยกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อน คนเดียวที่ตัวละครไม่กล้าเปิดเผยคือคนรักเพราะกลัวว่าจะไม่สมหวังเนื่องจากทั้งไทนและต้นหนต่างเคยคบผู้หญิงมาก่อน

และกลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มที่ตัวละครไม่เคยมีคนรักมาก่อนแต่ค่อนข้างเปิดกว้างในมุมมองของเพศวิถิ ตัวละครไม่ได้คิดเรื่องคนรักจึงไม่ได้จริงจังว่าอีกฝ่ายต้องเป็นหญิงหรือชาย ภามใช้ชีวิตในเมื่องคนเดียวขณะแม่และน้องชายอยู่ที่อเมริกาจึงคุ้นชินกับการใช้ชีวิตคนเดียว ตัวละครภามจึงไม่ได้คิดอะไรเกี่ยวกับเรื่องความรักเมื่อโดนเพื่อนในกลุ่มถามว่าภามชอบผู้หญิงหรือชอบผู้ชาย ด้วยทัศนคติ

เหล่านี้ภามจึงเป็นคนที่ค่อนข้างเปิดกว้างในเรื่องเพศจึงเริ่มต้นด้วยรูปแบบกึ่งเปิดเผย จนเมื่อภามได้พบกับดินทั้งคู่ได้กลายเป็นคนรักกันส่งผลให้ภามพัฒนารูปแบบมาเปิดเผยตัวตนทั้งหมด เพราะภามเปิดเผยเรื่องความรักกับเพื่อนกับครอบครัวและกับสาธารณชน

(2) ตัวละครที่เปิดเผยตัวตนตั้งแต่ต้นว่าเป็นชายรักชายจำนวน 2 คน (ธาร, มาร์ค) โดยทั้งสองตัวละครนั้นเปิดเผยตัวตนตั้งแต่ต้นว่าเป็นชายรักชาย ตัวละครเปิดเผยเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์ตั้งแต่ตอนแรกของนิยาย ซึ่งตัวละครธารและมาร์คเป็นตัวละครประเภทเดียวกัน คือในอดีตทั้งคู่เคยมีคนรักเป็นเพศชายมาก่อน กลุ่มเพื่อนและครอบครัวก็รับรู้ที่ธารและมาร์คเป็นชายรักชาย จะมีสิ่งหนึ่งที่แตกต่างกันคือครอบครัวของธารทุกคนต่างยอมรับและไม่ได้รู้สึกแค้นกับการที่ธารเป็นชายรักชายในขณะที่ครอบครัวของมาร์คนั้นแตกต่างออกไปเพราะมีเพียงแม่คนเดียวที่เข้าใจและยอมรับในตัวลูกชายแตกต่างจากพ่อที่ทั้งไม่พอใจแถมยังเอาแต่ประชนประชันเพศวิถีของลูกชายเพียงคนเดียว ทำให้มาร์คอี๊ดอดจู้สึกว่าบ้านไม่ใช่สถานที่ที่ปลอดภัยอีกต่อไป มาร์ครักแม่แต่กลับเกลียดพ่อเพราะคิดว่าพ่อเกลียดลูกชายซึ่งเป็นชายรักชาย กว่าพ่อของมาร์คจะยอมรับก็เข้าสู่ช่วงท้ายของเรื่อง

สรุปพัฒนาการของรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง

รูปแบบในการเปิดเผยตนเองของตัวละครสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือตัวละครส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบพัฒนาการจากปิดบังสู่เปิดเผย ในขณะที่ตัวละครส่วนน้อยอยู่ในรูปแบบเปิดเผย ในกลุ่มพัฒนาการจากปิดบังสู่เปิดเผยตัวละครส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบปิดทั้งหมดสู่เปิดเผยทั้งหมด ส่วนตัวละครที่เปิดเผยตัวตั้งแต่ต้นตั้งแต่ต้นกลับมีจำนวนน้อยที่สุด

4.2.2 รูปแบบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

1) รูปแบบนิยายวายและนิยายชายหญิง ผลการวิจัยในข้อ 4.1 ได้นำเสนอข้อมูลของตัวละครไว้ว่าตัวละครหลักชายรักชายมีภาพสะท้อนของความเป็นชายในตัวพระเอกและมีภาพสะท้อนของความเป็นหญิงในตัวละครนายเอกเป็นส่วนใหญ่ ทว่าตัวละครเหล่านี้กลับไม่ยอมรับในเพศวิถีของตนว่าเป็นชายรักชาย ตัวละครยังเต็มไปด้วยความเชื่อที่ว่าสามารถรักผู้ชายได้เพียงคนเดียว ลักษณะดังกล่าวเป็นการสร้างความโรแมนติกและการไม่กำหนดเพศวิถีให้ตัวละครผ่านผู้เขียน เพราะแม้ตัวละครจะชอบผู้ชายแต่กลับไม่ยอมรับว่าตนเป็นเกย์ นั้นเป็นค่านิยมประเภทหนึ่งของผู้ชมที่เสพสื่อวาย ผู้ชมกลุ่มดังกล่าวมักระบุว่าวายไม่ใช่เกย์แต่วายคือผู้ชายที่ชอบหรือรักผู้ชายได้แค่คู่ของตนเพียงคนเดียว ด้วยเหตุนี้เองความเชื่อดังกล่าวจึงถูกสะท้อนออกมาผ่านงานของผู้เขียนทำให้ตัวละครหลักชายรักชายไม่ยอมรับในเพศวิถีของตน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง

เมื่อเปรียบเทียบกับนิยายชายหญิง แต่ละเรื่องนั้นเต็มไปด้วยภาพสะท้อนของความเป็นชายในตัวพระเอกและภาพสะท้อนของความเป็นหญิงในตัวนางเอกเช่นเดียวกัน เพียงแต่ตัวละครจะยอมรับในเพศวิถีของตน พระเอกเป็นชายจริงนางเอกเป็นหญิงแท้ จึงไม่พบตัวละครพระเอกนางเอกที่อยู่ในกลุ่มเพศทางเลือกอย่างกรณีของพระเอกที่เคยคบผู้ชายมาก่อนแล้วจึงคบกับนางเอก หรือนางเอกที่เคยคบผู้หญิงมาก่อนแล้วจึงคบกับพระเอก สิ่งเหล่านี้เป็นค่านิยมรูปแบบหนึ่งที่ต้องการนำเสนอความเป็นชายจริงหญิงแท้ต่อสาธารณชนสำหรับงานเขียนในรูปแบบนิยายชายหญิง

งานเขียนทั้งสองประเภทนั้นส่งผลต่อรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง นิยายชายหญิงมีการพัฒนาจากปิดสู่เปิดเช่นเดียวกันแต่แตกต่างกันในรายละเอียด เพราะหนึ่งในขั้นตอนที่ให้นำพาตัวละครจากปิดสู่เปิดนั้นต้องอาศัยการยอมรับตนเองและการยอมรับจากคนรอบข้าง นิยายชายหญิงตัวละครมีเพียงการยอมรับในตัวตนของคนรักเพศตรงข้าม หรือการยอมรับว่าชอบหรือไม่ชอบอีกฝ่าย แต่ในนิยายวายซึ่งตัวละครเป็นชายรักชาย ตัวละครจะมีมิติการยอมรับที่ลึกกว่า เพราะการเป็นชายรักชายนั้นมีมิติความละเอียดอ่อนที่สูงกว่า บางตัวละครเช่น อาทิตย์จากเรื่อง Sotus จึงรู้สึกว่ามันผิดแปลกจากคนส่วนใหญ่ เพราะเมื่อเป็นชายรักชายจะตกเป็นเป้าสายตาของคนรอบข้าง ตกเป็นบุคคลที่กลายเป็นที่นินทาของคนอื่น ๆ ตัวละครชายรักชายจึงต้องเอาชนะความคิดในเชิงลบที่ก่อวนอยู่ภายในใจซึ่งเป็นค่านิยมที่ขัดแย้งกับสังคมของชายรักหญิงก่อนจะก้าวเข้ามาสู่การยอมรับตัวตนและเปิดเผยตนเองสู่บุคคลรอบข้าง

รูปแบบของการเปิดเผยตัวตนต่อบุคคลในครอบครัวที่ปรากฏในนิยายวายและนิยายชายหญิงก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน ในนิยายชายหญิงการเปิดเผยตัวตนของคนรักนั้นง่ายกว่าการเปิดเผยเรื่องราวของคนรักที่เป็นเพศเดียวกัน นิยายชายหญิงอาจมีปรากฏภาพของการไม่ยอมรับในครอบครัวและตัวตนของคนรัก แต่ในนิยายซึ่งตัวละครเป็นชายรักชายจะมีมิติที่ลึกกว่าเพราะนอกจากครอบครัวจะไม่ยอมรับในตัวตนของคนรักแล้ว อาจกลายเป็นความรู้สึกที่ผิดหวังหรือไม่ยอมรับในตัวตนของคนในครอบครัว ในความเหมือนมีความแตกต่างในรายละเอียด เช่น กรณีพ่อของไทป์จากเรื่อง Tharn Type ที่เป็นลมทันทีเมื่อรู้ว่าลูกชายของตนมีแฟนเป็นผู้ชายเพราะในอดีตไทป์เคยโดนผู้ชายล้วงละเมิดทางเพศในวัยเด็ก พ่อของไทป์จึงพยายามทุกวิถีเพื่อให้คนรักของลูกชายยอมแพ้และไปจากบ้าน ลักษณะของไทป์คล้ายคลึงกับนิยายชายหญิงที่พ่อของฝ่ายหญิงหาวิธีกลั่นแกล้งและกีดกันลูกสาวจากคนรักเพราะไม่ยอมรับ แต่อย่างกรณีของมาร์คจากเรื่อง Love Mechanics พ่อของมาร์ครับรู้เรื่องที่ลูกเป็นชายรักชายรวมถึงเรื่องคนรักของลูก แต่พ่อของมาร์คเอาแต่พุดจาเสียดสีประชดประชันทำร้ายจิตใจกับการเป็นชายรักชายเพราะพ่อไม่ยอมรับในตัวตนของลูกชาย ลักษณะดังกล่าวหากเทียบกับนิยายชายหญิงจะเป็นลักษณะของครอบครัวที่ผิดหวังในตัวลูกชายหรือลูกสาวที่ไปเลือกคนรักซึ่งพ่อแม่ไม่ยอมรับจึงพุดจาจากถากถางเสียดสีกดดันลูกไปเรื่อย ๆ แม้ทั้งสองกรณีข้างต้นจะมีความคล้ายคลึงกันแต่กลับแตกต่างในรายละเอียด เพราะนิยายวายซึ่งตัวละครหลักเป็นชายรักชายมี

มิติในด้านการยอมรับและการเปิดเผยตัวตนที่มากกว่านิยายชายหญิง ความคิดหรือค่านิยมของบางตัวละครนั้นสะท้อนมาจากชีวิตจริง แม้สังคมจะเปิดกว้างแต่มีมนุษย์บางคนก็ยังไม่ยอมรับหรือเปิดกว้างในเรื่องราวของเพศวิถี ตัวละครหลักชายรักชายจึงเต็มไปด้วยความกังวลและความอึดอัดในการเปิดเผยตัวตนต่อคนรอบข้าง

2) ตัวละครเอกและตัวละครร้าย (Protagonist and Antagonist) การเป็นตัวละครหลักของเรื่องนั้นเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลกับการเปิดเผยตนเอง โดยทุก ๆ ตัวละครก็ต้องเผชิญกับความยากลำบาก ความทรมานจากการไม่ได้รับการยอมรับในเพศวิถี หรือแม้กระทั่งการโดยทำร้ายจิตใจเพราะเป็นชายรักชาย แต่ในท้ายที่สุดตัวละครจะได้พบกับความสมหวังความสบายใจและความสุขที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยตนเองในทุกรูปแบบ

ทุกตัวละครแม้จะมีการดำเนินเรื่องที่แตกต่างกัน บางคนมีเพียงการเปิดเผยตัวตนกับคนรัก บางคนอาจเปิดเผยกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อน แต่หนึ่งสิ่งๆ ที่เหมือนกันในทุก ๆ ตัวละครคือ ไม่มีตัวละครใดสิ้นหวังหรือผิดหวังไปจนถึงตอนจบ เพราะตัวละครหลักชายรักชายจะได้รับการยอมรับในช่วงท้ายจากทุกคนที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตัวตนด้วย ไม่ว่าจะเป็นกับคนรักครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน ตัวละครหลักชายรักชายจะเกิดความภูมิใจ และรู้สึกดีใจมากที่ได้คบกับคนรักซึ่งเป็นเพศชาย บุคคลรอบข้างแม้จะมีบางคนที่ไม่ชอบหรือไม่เห็นด้วยในช่วงแรกอย่างกรณีของพ่อของไทป์จากเรื่อง Tharn Type หรือพ่อของวีพ้อของมาร์คจากเรื่อง Love Mechanics แต่ในท้ายที่สุดบุคคลเหล่านั้นก็จะยอมรับและมีความสุขไปกับตัวละครหลักชายรักชายในทุก ๆ เรื่อง

แนวคิดดังกล่าวเป็นลักษณะการสร้างเรื่องราวแบบสุขนิยม เป็นลักษณะการจบเรื่องแบบ Happy Ending ที่มีการคลี่คลายทุกขมและทุกข้อขัดแย้งภายในเรื่อง ด้วยเหตุนี้เมื่อเป็นตัวละครเอก (Protagonist) ซึ่งเป็นตัวดำเนินเรื่องในนิยายจึงส่งผลให้การเปิดเผยตัวตนของตัวละครเป็นไปอย่างราบรื่นทุกรูปแบบ

รูปแบบของตัวละครร้ายเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง โดยตัวร้ายที่อยู่ในนิยายสามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มคือ (1) ตัวร้ายที่ไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง และ (2) ตัวร้ายที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

(1) ตัวร้ายที่ไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง จะเป็นตัวร้ายที่ปรากฏออกมาในช่วงท้ายหลังจากที่พระเอกกับนายเอกเปิดเผยตัวตนกันแล้ว ตัวร้ายในลักษณะดังกล่าวเป็นตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อบั่นทอนความสัมพันธ์ของตัวละครหลัก เช่นเรื่อง Tharn Type โดยตัวร้ายภายในเรื่องคือเพื่อนสนิทของธาร (พระเอก) ตัวร้ายตัวนี้แฝงตัวอยู่ข้างพระเอกมานานและเดินเรื่องเป็นบทเพื่อนรักของพระเอกมาตลอดก่อนจะมาเฉลยในช่วงท้ายว่าคนที่สร้างเรื่องให้ธารต้องเลิกกับคนรักทุกคนคือเพื่อนสนิท ลักษณะดังกล่าวจึงไม่เกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตน เพราะตัวละครร้ายซึ่งเป็นเพื่อนของธารได้เข้ามาทำความรู้จักไทป์ (นายเอก) หลังจากที่ธารกับไทป์คบกันได้ระยะหนึ่งแล้ว หรืออย่างกรณีของ

เดิร์ดจากเรื่องทฤษฎีจีบเธอที่ตัวร้ายซึ่งเป็นผู้หญิงปรากฏตัวขึ้นในช่วงท้ายของเรื่อง ช่วงเวลานั้นค่าย (พระเอก) เดิร์ด (นายเอก) กำลังเรียนรู้และปรับตัวในความสัมพันธ์หลังจากที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับและเปิดเผยตัวตนซึ่งกันและกัน ทว่าตัวละครผู้หญิงคนหนึ่งได้ปรากฏตัวขึ้นและจูบค่ายในร้านเหล้าทำให้ เดิร์ดไม่เชื่อใจในตัวของค่ายอีก ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงพังทลายลง เดิร์ดจึงปิดกั้นความรู้สึกตนเอง กับคนรักอีกครั้งก่อนที่เรื่องราวดังกล่าวจะได้รับการเฉลยและคลี่คลายในตอนสุดท้าย ตัวร้ายใน ลักษณะนี้จึงเป็นตัวละครที่ไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชาย

(2) ตัวร้ายที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ามี ตัวร้ายที่อยู่ในกลุ่มดังกล่าวทั้งหมด 5 คน (แฟนปຸณณ์จากเรื่อง Love Sick, คนคุยของพีทจากเรื่อง Blue kiss, นักเรียนของแก้วจากเรื่อง Dark blue kiss, แฟนวีจากเรื่อง Love Mechanics, แฟนแก้ว ของต้นหนจากเรื่องต้นหนชลธิ) เมื่อวิเคราะห์ลงไปถึงรายละเอียดจะพบว่ามีเพียงเรื่อง Dark blue kiss เพียงเรื่องเดียวที่สร้างตัวละครร้ายเป็นตัวละครเพศชายซึ่งเป็นชายรักชายในขณะที่อีก 4 เรื่องที่ เหลือผู้เขียนได้มอบบทตัวร้ายที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองให้ตัวละครหญิง โดยตัวละครนทซึ่งเป็น นักเรียนของแก้วนั้นเกิดความสนใจในตัวของแก้ว จึงเดินทางพัฒนาความสัมพันธ์ทว่าในช่วงนั้นแก้วคบ กับพีทอยู่ก่อนแล้วเพียงแค่มิได้เปิดเผยความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและครอบครัวของแก้ว จึง กลายเป็นช่องว่างให้นนท์เข้ามาแทรกกลางเพื่อทำลายความสัมพันธ์ของทั้งสองโดยนนท์จะถือไพ่ เหนือกว่าตรงที่รับรู้ในความสัมพันธ์ของพีทแก้วและสามารถต่อรองว่าจะเปิดเผยเรื่องดังกล่าวให้ ครอบครัวของแก้วรู้ ซึ่งในตอนท้ายของเรื่องนนท์ได้ทำแบบนั้นทว่าแม่ของแก้วกลับรับรู้อยู่ก่อนแล้ว นนทจึงกลายเป็นตัวร้ายที่เป็นฝ่ายพ่ายแพ้ไป

สำหรับตัวละครร้ายซึ่งเป็นเพศหญิง 4 คนสามารถจำแนกได้เป็นสองกลุ่มย่อยคือ ตัว ละครร้ายส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนกับคนรักของตัวละครหลักชายรักชาย และตัวละครร้ายส่งผลต่อ การเปิดเผยตัวตนกับคนรักและครอบครัวของตัวละครหลักชายรักชาย กรณีแรกที่ตัวละครร้ายฝ่าย หญิงส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนกับคนรักมีจำนวน 3 เรื่อง (Love Sick, Love Mechanics, ต้นหน ชลธิ) ส่วนกรณีที่สองซึ่งตัวละครร้ายฝ่ายหญิงส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนทั้งกับคนรักและครอบครัวมี เพียง 1 เรื่อง (Blue kiss)

เรื่อง Love Sick และ Love Mechanics มีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันเพราะพระเอก จากทั้งสองเรื่องคบกับแฟนผู้หญิงอยู่แล้วทว่ากลับโดยคนรักที่เป็นผู้หญิงนอกใจไปหาผู้ชายคนอื่น โดยเฉพาะคนรักของปຸณณ์จาก Love sick ที่แฟนสาวนอกใจและนอกร่างไปมีเพศสัมพันธ์กับบุคคล อื่น ๆ ทั้งที่กำลังคบกับปຸณณ์อยู่ ส่วนเรื่องต้นหนชลธินั้นแตกต่างออกไปเพราะต้นหนได้เลิกกับคนรัก ซึ่งเป็นผู้หญิงแล้ว เพียงแต่คนรักอยากจะทำกลับมาขอคืนดีกับต้นหนแต่ต้นหนไม่ต้องการ ด้วยเหตุนี้ตัว ร้ายจึงใช้วิธีเข้าหาต้นหนทางฝ่ายชลธิและวางแผนการต่าง ๆ เพื่อเอาต้นหนคืน รวมไปถึงการสร้าง ความร้าวฉานให้ความรักของต้นหนชลธิ ลักษณะของทั้งสามเรื่องแม้จะมีส่วนที่แตกต่างกันแต่โดยรวม

แล้วตัวร้ายซึ่งเป็นผู้หญิงจากทั้งสามเรื่องนั้นส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนของตัวละครหลักชายรักชาย เพราะเมื่อรับรู้ว่ามีฝ่ายหญิงที่กำลังคบหรือเคยคบในอดีตเป็นตัวร้าย ตัวละครหลักจึงเริ่มตีตัวออกหาก และเปิดใจให้คนที่รักที่เป็นเพศชายมากขึ้นเรื่อย ๆ จนนำไปสู่การเปิดเผยตัวตนที่ทำให้ตัวละครที่เคยคบผู้หญิงกลายเป็นชายรักชาย

สำหรับเรื่อง Blue kiss นั้นค่อนข้างแตกต่างจากเรื่องอื่น เพราะตัวละครร้ายฝ่ายหญิงนั้นส่งผลโดยตรงต่อการเปิดเผยตัวตนของตัวละครหลักชายรักชายกับคนรักแถมยังส่งผลโดยตรงกับครอบครัวของตัวละครหลักชายรักชาย ตัวละครหญิงเป็นคนคุยของพีท (พระเอก) ซึ่งในจังหวะนั้นพีททั้งเบื่อและไม่สนใจจึงทำร้ายฝ่ายหญิงด้วยการหมิ่นประมาท ฝ่ายหญิงค่อนข้างเสียใจแก้ (นายเอก) จึงเป็นฝ่ายเข้าไปช่วยพูดให้กำลังใจและบอกว่าฝ่ายหญิงควรได้เจอผู้ชายคนอื่นที่ดีกว่าพีท เรื่องราวจึงพลิกกลับจากคนคุยของพีทกลายเป็นคนคุยของแก้ทำให้พีทโมโหมากเพราะคิดว่าตนหึงฝ่ายหญิง จนนำไปสู่การทะเลาะกันที่ทำให้กลุ่มเพื่อนต้องแตกหัก หลังจากนั้นแก้จึงไม่ได้คุยกับฝ่ายหญิงอีกกลายเป็นพีทที่เป็นฝ่ายกลับไปคุยแทนก่อนจะรู้ว่าที่ตนเองเกิดอาการหึงหวงไม่ใช่เพราะหวงฝ่ายหญิงแต่พีทกำลังหึงแก้ต่างหาก ด้วยเหตุนี้เองจึงนำไปสู่การเปิดเผยตัวตน เวลานั้นพีทอัดอั้นถึงขีดสุดจึงเปิดเผยกับแก้ออกไปตรง ๆ ทำให้ทั้งสองเลื่อนสถานะจากเพื่อนไปสู่คนรัก พีทเลือกตัดสายสัมพันธ์กับฝ่ายหญิงเป็นการถาวร หลังจากนั้นไม่นานฝ่ายหญิงได้รับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและรู้สึกโกรธพีทเป็นอย่างมาก จึงเอาคืนโดยการนำเรื่องที่พีทเป็นชายรักชายแถมยังคบเพื่อนในกลุ่มไปบอกพ่อของพีท ครอบครัวของพีทจึงรู้ว่าพีทเป็นชายรักชายแถมคบกับแก้ อยู่ จะสังเกตได้ว่าตัวละครหญิงตัวนี้ค่อนข้างพิเศษกว่าตัวละครหญิงอื่น ๆ เพราะส่งผลทั้งกับตัวละครหลักชายรักชายและครอบครัวของตัวละครหลักด้วย

อีกประเด็นหนึ่งที่พบในตัวละครร้ายคือ ตัวละครร้ายโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นฝ่ายหญิง จะมีเพียงเรื่อง Tharn Type และ Dark blue kiss เท่านั้นที่ตัวร้ายเป็นชายรักชาย สาเหตุที่ผู้เขียนสร้างตัวละครร้ายให้เป็นฝ่ายหญิงเพราะเดิมทีแล้วตัวละครหลักคบผู้หญิงมาก่อนจึงยังไม่ยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์ ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงสร้างตัวละครร้ายให้เป็นผู้หญิง เพราะตัวละครหลักชายรักชายยังไม่เข้าสู่กระบวนการเปิดเผยตัวตน (Coming out process) ในขณะเดียวกันที่เรื่อง Tharn Type และ Dark blue kiss สร้างตัวละครร้ายให้เป็นฝ่ายหญิงเพราะว่าตัวละครหลักชายรักชายได้ผ่านกระบวนการเปิดเผยตัวตนมาแล้ว ธารได้เปิดเผยกับทุกคนและยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์ ขณะที่แก้กำลังคบกับพีทอยู่แถมยังได้เปิดเผยตัวตนกับครอบครัวพีทไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ตัวละครร้ายที่ผู้เขียนสร้างจึงกลายเป็นตัวละครชายรักชาย

ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยในข้อ 4.2.1 พัฒนาการของรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง เพราะผลการวิจัยระบุว่าตัวละครส่วนใหญ่ (19 คน) มีการพัฒนารูปแบบการเปิดเผย

ตัวตนจากปิดสู่เปิด อีกทั้งตัวละครในกลุ่มดังกล่าวยังเต็มไปด้วยตัวละครที่เคยคบผู้หญิงมาก่อนหรือกำลังมีแฟนเป็นผู้หญิง ด้วยเหตุนี้ตัวร้ายที่เป็นเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าตัวร้ายที่เป็นชายรักชาย

3) ความใกล้ชิดประสบการณ์และการมีคนรัก ภาณุรัตน์ได้อธิบายในงานวิจัยไว้ว่า ประเด็นที่ส่งผลกับการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของบุคคลรักเพศเดียวกัน ประกอบด้วย 3 ประเด็นดังต่อไปนี้ (1) ความใกล้ชิดของครอบครัว (2) ประสบการณ์ส่วนตัว และ (3) การมีคนรักหรือไม่มีคนรัก ซึ่งเมื่อพิจารณารูปแบบในการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชายแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยายวายทั้ง 13 เรื่อง ประเด็นด้านความใกล้ชิดประสบการณ์และการมีคนรักนั้นส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนของตัวละคร

(1) เรื่องความใกล้ชิดของคนในครอบครัว ไปจากเรื่องเกียร์สี่ขาภักกับกานันส์ฝุ่น ไปเป็นคนทีเก็บบะไรไว้ในตัวเยอะมาก ไม่ค่อยปรึกษาหรือพูดคุยกับพ่อแม่จึงส่งผลให้ครอบครัวมีระยะห่างเกิดขึ้นร แถมไปยังมีความคิดว่าตนไม่ควรทำให้พ่อแม่ผิดหวังตั้งแต่เด็ก ด้วยเหตุนี้ไปจึงเลือกที่จะไม่เปิดเผยตัวตนกับครอบครัวและเลือกจบความสัมพันธ์กับคนรักที่คบกันมา 10 ปี ขณะที่คิงจากเรื่อง Space ช่องว่างระหว่างเรา เลือกเปิดเผยกับครอบครัวโดยการพูดออกไปตรง ๆ โดยคนแรกาคิงเลือกเปิดเผยคือยาย ด้วยเหตุผลที่ว่าคิงสนิทกับยายที่สุดในบ้านแถมยายยังมีนิสัยที่เหมือนกับตน คิงจึงคิดว่ายายจะรับฟัง เข้าใจ และให้คำปรึกษากับตนได้มากที่สุด ซึ่งยายก็เข้าใจและ ยอมรับในตัวคิงได้ทันทีที่หลานชายเปิดเผยกับเธอว่ารู้สึกชอบผู้ชาย

(2) เรื่องประสบการณ์ส่วนตัว ชลธิจากเรื่องต้นหนชลธิเปิดเผยตนเองกับทุกคนไม่ว่าจะเป็นครอบครัว กลุ่มเพื่อน เพื่อนคนรัก หรือแม้กระทั่งครอบครัวของคนรัก แต่บุคคลเดียวที่ชลธิเลือกไม่เปิดเผยตนเองคือคนรัก เพราะคนรักของชลธิเป็นพี่ชายที่อาศัยอยู่ข้างบ้านตั้งแต่เด็ก ทั้งสองคนเติบโตมาด้วยกัน ชลธิจึงกลัวว่าหากเปิดเผยตนเองไปแล้วคนรักจะไม่ยอมรับที่น้องชายข้างบ้านซึ่งโตมาด้วยกันเป็นชายรักชาย จนอาจทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ย่ำแย่ลง ในขณะที่ไทป์จากเรื่อง Tharn Type กลียดนักมาเป็นทีรักเซตี ๆ ตัวละครไทป์เกลียดเกย์เข้ากระดูกดำ ไม่ยอมรับตนเองและรังเกียจทุกคนซึ่งเป็นชายรักชาย กับคนรักของไทป์เองก็เช่นกันเพราะช่วงแรกไทป์รังเกียจจนพยายามหาทุกวิธีเพื่อขับไล่อีกฝ่ายให้ออกไปจากห้องของพวกเขา นั้นเป็นเพราะประสบการณ์ในอดีตซึ่งไทป์เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศตอนเด็ก บาดแผลเหล่านั้นยังรากลึกลงในใจและทำให้ประตุของการเปิดรับชายรักชายถูกปิดตาย ตอนที่ไทป์เปิดเผยตัวตนกับที่บ้าน พ่อที่ได้ยินว่าไทป์มีคนรักเป็นเพศชายจึงเป็นลมทันที

(3) การมีคนรักหรือไม่มีคนรัก การไม่เคยมีคนรักมาก่อนนั้นส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองที่ง่ายขึ้น อย่างกรณีของดินภามจากเรื่องด้ายแดง ตัวละครทั้งสองไม่เคยมีคนรักมาก่อน ด้วย

เหตุนี้จึงเปิดเผยตัวตนได้ง่ายและรวดเร็วทั้งกับคนรักครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ส่วนการมีคนรักมาก่อนนั้นแบ่งได้สองกรณี กรณีแรกคือตัวละครเคยคบผู้หญิงมาก่อน หากเป็นลักษณะนี้การเปิดเผยตนเองจะยากขึ้น เพราะตัวละครต้องใช้เวลาในการยอมรับตนเองค่อนข้างมากกว่าจะยอมรับได้ว่าตนชอบเพศชาย เช่น พิทจากเรื่อง Blue kiss เพื่อนแก่เหงา, วิจากเรื่อง Love Mechanics กลรักรุ่นพี่, ไทน์จากเรื่องเพราะเราคู่กันเป็นต้น กรณีที่สองคือการมีคนรักเป็นเพศชายมาก่อน ตัวละครที่อยู่ในกลุ่มนี้คือ ธารจากเรื่อง Tharn Type กลียดนักรมาเป็นทีรักเซตี ๆ และมาร์คจากเรื่อง Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ โดยตัวละครทั้งสองนั้นเปิดเผยตัวตนว่าเป็นชายรักชายตั้งแต่ต้นเรื่องอย่างง่ายดาย ครอบครัวของทั้งสองก็รับรู้เรื่องราวดังกล่าว จึงสามารถสรุปได้ว่าการคบกับคนรักเพศชายมาก่อนทำให้ตัวละครเปิดเผยกับครอบครัวง่ายขึ้นเมื่อมีคนรักใหม่ เนื่องจากยังไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่ตัวละครเคยคบกับผู้ชายมาก่อนแต่ยังไม่ได้เปิดเผยกับครอบครัว

สรุปรูปแบบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

นิยายวายและนิยายชายหญิงมีภาพสะท้อนของความเป็นชายและความเป็นหญิงทั้งคู่ สิ่งที่แตกต่างกันคือนิยายชายรักชายตัวละครต้องใช้ความพยายามในการยอมรับตนเองที่มากกว่า ตัวละครเอกและตัวละครร้ายก็เป็นสิ่งที่ส่งผล เพราะเป็นตัวละครเอกตัวละครทั้งหมดจึงสามารถเปิดเผยตนเองได้ ขณะที่ตัวละครร้ายบางตัวเข้ามามีบทบาทในการเปิดเผยตัวตน ความใกล้ชิดประสบการณ์และการมีคนรักก็ส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนเช่นเดียวกัน

4.3 วิธีการสื่อสารการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

ผู้วิจัยได้จำแนกเนื้อหาภายในหัวข้อนี้ออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ 4.3.1 วิธีการเปิดเผยตนเองของแต่ละคู่ความสัมพันธ์ และ 4.3.2 วิธีการสื่อสารอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

ประเด็นที่สนใจศึกษา

1. ตัวละครใช้วิธีการใดในการเปิดเผยตนเอง ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูด / เขียน / ให้ของ) หรือใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (การแสดงออก / รับรู้เอง) อย่างไร
2. ผลลัพธ์ที่ได้รับหลังจากตัวละครเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชายเป็นอย่างไร
3. การเลือกเปิดเผยตนเองของชายรักชายกับบุคคลถัดมา ใช้วิธีเดียวกับบุคคลแรกไหม
4. สถานที่และสถานการณ์ส่งผลต่อวิธีการเปิดเผยตนเองอย่างไร

4.3.1 วิธีการเปิดเผยตนเองของแต่ละคู่ความสัมพันธ์

จากแนวคิดทฤษฎีการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย งานวิจัยของไชโย นิธิอุบัติ ได้อธิบายถึงวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายจากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง 55 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวิธีการสื่อสาร 2 แบบ คือการสื่อสารทางตรง 8 คน และการสื่อสารทางอ้อม 47 คน (ไชโย นิธิอุบัติ, 2546) โดยจะวิเคราะห์ที่ละเรื่องและที่ละตัวละคร จนครบทั้ง 13 เรื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาคำวิจัยในข้อที่ 1 ที่ระบุไว้ว่า ตัวละครในนิยายวายชายรักชายมีรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองอย่างไร

จากกลุ่มตัวอย่างของชายรักชายในนิยายวาย พบว่าวิธีการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชายนั้นเป็นไปตามทฤษฎีที่ระบุว่า วิธีการเปิดเผยตนเองสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท เพียงแต่ในงานวิจัยฉบับนี้มีรายละเอียดปลีกย่อยที่พบในกลุ่มตัวอย่างมากกว่างานวิจัยเดิม

1. การเปิดเผยทางตรง หมายถึง การที่ชายรักชายเลือกสื่อสารออกไปตรง ๆ ว่าตนเป็นชายรักชายกับบุคคลรอบข้าง เช่น การพูด การส่งข้อความ การเขียน
2. การเปิดเผยทางอ้อม หมายถึง การที่ชายรักชายไม่สื่อสารออกไปตรง ๆ ว่าตนเป็นชายรักชายกับบุคคลรอบข้าง เช่น การปล่อยให้อีกฝ่ายรู้เองจากท่าทางที่แสดงออก การให้ของแทนใจ

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนิยายวายชายรักชายที่กลายเป็นซีรีส์ในช่วงปี พ.ศ. 2558-2563 จำนวน 13 เรื่อง ได้ผลสรุปดังตารางต่อไปนี้ (รายละเอียดของนิยายแต่ละเรื่องแสดงในภาคผนวก ง)

ตารางที่ 4.5 ตารางสรุปวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

คู่ความสัมพันธ์ ของชายรักชาย	จำนวนวิธีการในการเปิดเผยตนเอง (ครั้ง)		
	เปิดเผยทางตรง	เปิดเผยทางอ้อม	รวม
คนรัก	15	7	22
ครอบครัว	9	7	16
เพื่อน	6	10	16
รวม	30	24	54

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าวิธีการที่พบมากที่สุดจากนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง (54 ครั้ง) คือวิธีการเปิดเผยทางตรง ซึ่งพบมากในคู่ความสัมพันธ์ของคนรักและครอบครัวของชายรักชายผ่านวິจันภาษาด้วยวิธีการพูดออกไปตรง ๆ ส่วนกลุ่มเพื่อนของชายรักชายตัวละครมักเปิดเผยตนเองทางอ้อมผ่านวິจันภาษาด้วยวิธีการปล่อยให้รับรู้เอง

ข้อมูลข้างต้นได้อธิบายว่าตัวละครหลักชายรักชายมักใช้วิธีการสื่อสารทางตรงเพื่อการเปิดเผยตนเอง ซึ่งประกอบไปด้วยการพูดออกไปตรง ๆ หรือการเขียนข้อความบอกเล่าความรู้สึกเพื่อเปิดเผยตัวตนกับอีกฝ่าย ในขณะที่การเปิดเผยตัวตนทางอ้อมตัวละครจะไม่พูดออกไปตรง ๆ แต่มักปล่อยให้คนรอบข้างรับรู้เองผ่านการแสดงออก ปล่อยให้รับรู้จากคำบอกเล่าของคนอื่นอีกที รวมทั้งการสื่อสารออกไปทางอ้อมโดยการให้ของกับคนรักหรือการพูดบางประโยคแบบอ้อม ๆ เพื่อเปิดเผย

การเปิดเผยทางอ้อมโดยการปล่อยให้คนรอบข้างรับรู้เองผ่านการแสดงออก เช่นกรณีการเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวของเก๋จากเรื่อง Dark blue kiss เก๋ (นายเอก) คบกับพีท (พระเอก) ตั้งแต่ต้นเรื่อง แต่การคบกันของทั้งองกลับเป็นความลับ ทั้งคู่เปิดเผยตัวตนกับเพื่อนผู้หญิงในกลุ่มเพียงคนเดียว ส่วนครอบครัวทั้งสองคนได้เปิดเผยตัวตนกับครอบครัวทางฝั่งพีทในขณะที่เก๋ไม่ยอมเปิดเผยตัวตนกับแม่และน้องสาวเพราะกลัวว่าจะทำให้แม่เสียใจกลัวว่าจะทำให้แม่ผิดหวัง ตลอดทั้งเรื่องพีทจะมาค้างที่บ้านเก๋มากินข้าวเช้าพร้อมแม่และน้องสาวเช่นเดียวกับเก๋ที่ไปค้างบ้านเก๋ และหลาย ๆ ครั้งก็จะอ้างเหตุผลไปว่าเพื่อนมาทำรายงาน แม่เริ่มสังเกตถึงความใกล้ชิดและความสนิทสนมของลูกชายกับเพื่อนจนแม่รับรู้ได้เอง ในช่วงสุดท้ายของเรื่องเก๋โดนผอ. ซึ่งเป็นหัวหน้าของแม่ต่อว่า เพราะเป็นชายรักชายแต่ก็ได้แม่เป็นคนอธิบายเจรจาและปกป้องทั้งพีทและเก๋ว่าการเป็นชายรักชายไม่ใช่เรื่องที่ผิด เมื่อได้โอกาสแม่จึงบอกกับเก๋ว่ารู้เรื่องทั้งหมดมานานแล้วเพียงแต่กำลังรอให้เก๋เป็นฝ่ายบอกแม่เอง

“ผอ. เขาก็เป็นแบบนี้แหละ แก่แล้วแก่เลยไม่ยอมปรับทัศนคติตัวเอง เรื่องอื่นเขาก็ดีนะแต่เรื่องนี้ไม่ไหวจริง ๆ แก้วไม่ต้องขอโทษแม่หรือลูก แม่รู้อยู่แล้วว่าเขาเป็นยังไง ที่จริงตอนจะให้แก้วไปตีวหนังสือให้ลูกชายเขานะแม่อีกคิดว่าจะให้ไปตีมัย แต่คิดไปคิดมามันก็ไม่เกี่ยวกับ เรามีความสามารถก็ควรจะได้ใช้ความสามารถของเราให้เป็นประโยชน์ แม่อังคิดเลยว่าถ้า ผอ. เขารู้เขาอาจจะมองเกียรติขึ้น แต่ที่ไหนได้...” แม่ไม่พูดต่อเหมือนละไว้ในฐานที่เข้าใจตรงกัน

“แล้วแม่รู้เรื่องนันที้ได้ยังไงครับ” พิทถามด้วยความอยากรู้

“ก็พอจะเดาออกตั้งแต่วันที่นันที้มาถามแม่เรื่องพิทกับแก้วแล้ว พยายามบอกแม่ว่าเราสองคนสนิทกันมานานแหละ ปกติถ้าคนไม่ได้คิดอะไรจะถามทำไม นนที้กับแม่ก็ไม่ได้สนิทกันมาก่อน”

“แม่นี้โคตรเท่เลย”

พิทชมจากใจตอนที่ถูก ผอ. ต่ำเสีย ๆ หาย ๆ เขาโกรธมากจนไม่รู้จะตอบโต้ยังไง ยิ่งอยู่ต่อหน้าแม่ด้วยแล้วเขาก็ยิ่งกลัวว่าถ้าพูดอะไรจะส่งผลกระทบต่อแม่ด้วย แต่เขาไม่คิดเลยว่าแม่จะออกตัวปกป้องพวกเขาสองคนได้อย่างเข้มแข็งใจเย็น ใช้คำพูดที่มีเหตุผลและทำให้ ผอ. อึ้งจนเสียงไม่ออกเลยสักคำ

“แก้วเป็นลูกของแม่ แก้วจะเป็นอะไรแม่อีกทั้งนั้นแหละ แล้วพิทก็ตีกับแก้ว ตีกับแม่และก๊ีบ...ไม่มีเหตุผลอะไรที่แม่จะรังเกียจพิทเลย ต่อไปทั้งสองคนก็จะได้คบกันแบบสบายใจแล้วนะ ส่วนก๊ีบนะไว้ให้น้องโตกว่านี้หน่อยแล้วค่อยบอกน้องก็ได้ แต่เด็กสมัยนี้เขาใจกว้างคงไม่คิดอะไรไม่ดีหรอก”

“ครับแม่แล้วแก้วจะพิสูจน์ตัวเองให้ได้ จะไม่ให้ใครมาว่าเกิดมาเสียชาติเกิดอีกแล้ว”

“ไม่ต้องกดดันตัวเองหรือแก้ว” แม่ยิ้มปลอบโยน “เอาจริง ๆ ที่ผ่านมามีแก้วก็เป็นเด็กดีทำให้แม่กับน้องภูมิใจมากแล้วนะ และแม่อีกยอมรับในตัวแก้วโดยไม่ต้องพิสูจน์ตัวเองเลย” พิทกับแก้วมองหน้ากัน พวกเขาเข้าใจในสิ่งที่แม่พูดเป็นอย่างดี แม่อังกำลังจะบอกว่าต่อให้เกิดมาเป็นเพศที่สามหรือเพศอะไรก็ตาม... คนเราก็มีสิทธิ์จะใช้ชีวิตอย่างอิสระได้อย่างเท่าเทียมกัน

“เฮ้อ! สบายใจจั่งรู้อย่างนี้แก้วบอกแม่อังตั้งนานแล้วนะ”

แก้วหันไปยิ้มกับแม่พิทก็พิมพ์มาเป็นเชิงเย้ยแก้วว่า ‘เห็นมัยก๊ีบบอกมึงแล้ว’ จนแก้วอดหันหันใส่ไม่ได้ แต่เขาก็ไม่ได้ตอบโต้เพราะตอนนี้เขามีความสุขมากจริง ๆ สำหรับเขาแล้วคนนอกจะมองยังไงก็ไม่สำคัญหรอก เขาขอให้คนที่เขารักและครอบครัวของเขายอมรับได้แค่นั้นเขาก็ไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว

บทสนทนาของแก้วกับแม่ – จากเรื่อง *Dark blue kiss รักไม่ระบุสถานะ (2562)*

การเปิดเผยทางอ้อมจึงเป็นการจับสังเกตจากความเปลี่ยนแปลงที่ละน้อยในตัวตนของชายรักชายจนสามารถรับรู้ได้ว่าความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายเปลี่ยนไป อย่างกรณีของตัวละคร ปุณณ์โน้จากเรื่อง *Love sick* ที่เปิดเผยตัวตนทางอ้อมกับเพื่อนก็เช่นกัน การเปิดเผยทางอ้อมเกิดขึ้นหลังจากตัวละครเลื่อนสถานะจากเพื่อนไปเป็นคนรักทั้งสองก็ไม่ได้เปิดเผยกับคนรอบตัว แต่เพื่อนของทั้งสองฝ่ายค่อย ๆ สังเกตถึงความเปลี่ยนแปลงได้ที่ละน้อย เช่นเมื่อก่อนทั้งสองคนเป็นเพื่อนที่ไม่ได้สนิทกันมากเท่าไรแต่ปัจจุบันทั้งคู่กลับตัวติดกันแทบจะตลอดเวลา มาโรงเรียนพร้อมกันกลับบ้านพร้อมกัน ปุณณ์ชอบแวะมาหาโน้ที่ห้องชมรมดนตรี เช่นเดียวกับโน้ที่ชอบแวะไปหาปุณณ์ที่ห้องสภา

โรงเรียน รวมไปถึงบรรยากาศรอบตัวที่แม่ทั้งสองจะพยายามปกปิดแต่บางการแสดงออกในเวลาที่ทั้งคู่อยู่ด้วยกันก็อยู่ในสายตากลุ่มเพื่อน ด้วยเหตุนี้กลุ่มเพื่อนของทั้งสองฝ่ายจึงรับรู้ว่าคุณณกับโนไม่ใช่เพื่อนกัน และรอว่าให้ทั้งคู่จะพูดออกมาตรง ๆ

วิธีถัดมาซึ่งเป็นการเปิดเผยทางอ้อมคือการใช้ของแทนใจการใช้สัญลักษณ์บางอย่างเพื่อสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญ ลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นในเรื่อง Sotus ในฉากกริมทะเล เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากก้องภพ (พระเอก) ได้รับเกียรติมาจากภาควิชาจากการเข้าร่วมกิจกรรมจนได้รุ่น แต่ตัวก้องภพกลับนำเกียรติมาให้อาทิตย์ (นายเอก) ซึ่งอาทิตย์ทั้งโมโหและไม่เข้าใจในการกระทำที่เกิดขึ้น ก้องภพจึงบอกให้อาทิตย์ลองไปถามรุ่นพี่คนอื่น ๆ ดูว่าการให้เกียรติหมายถึงอะไร ก่อนที่อาทิตย์จะได้รับคำอธิบายจากรุ่นพี่คนอื่น ๆ ว่า การฝากเกียรติไว้ที่ใครก็เหมือนกับการฝากใจไว้ที่คนคนนั้น

“ผมมีของจะให้พี่ครับ”

“อะไร”

“แบมือมาสสิครับ” คนถูกสั่งมองทำที่ยึกยักเรื่องมากของอีกฝ่ายอย่างซึกเริ่มจะหงุดหงิด แต่สุดท้ายก็แบมืออีกข้างที่ไม่ได้ถือกระป๋องเบียร์ออกไป เขาเห็นก้องภพล้วงมือเข้าไปในกางเกง ก่อนกำอะไรบางอย่างวางลงบนฝ่ามือของเขา วัตถุสีเงินเป็นรูปพื้นเพื่องซึ่งเขาเพิ่งจะส่งน้องปีหนึ่งหลายร้อยคนไปเอามันมา...เกียรติภาค

“คุณเอามาคืนให้ผมทำไม!” อาทิตย์ตะโกนลั่นอารมณ์โกรธเริ่มปะทุ...คิดว่ามันจะคุยด้วยดี ๆ แต่กลับไม่พียงต้องหาเรื่องมาชวนทะเลาะให้เขาโมโหจนได้ เพราะไอ้การที่เอาเกียรติที่รุ่นพี่มอบให้มาคืนแบบนี้มันดูถูกศักดิ์ศรีเฮตวักชัด ๆ ทว่าคนโดนข้อหาดันรีบปฏิเสธบอกเหตุผล

“เปล่าครับ ผมแค่ฝากพี่เอาไว้”

“แล้วทำไมต้องฝากไว้ด้วย!”

ก้องภพไม่ได้ตอบคำถาม ตรงข้ามกลับแสดงสีหน้าแปลกใจ

“อ้าว...พี่ไม่รู้หรือครับ ผมนึกว่าพี่รู้ความหมายของมันไปแล้ว จังพี่ลองไปถามพี่เดียร์ดูสิครับ”

ประโยคนั้นไม่ได้ช่วยไขความกระจ่าง แต่สร้างความมั่นใจให้ซ้ำสอง...ความหมายของเกียรติคืออะไรแล้วทำไมเขาต้องไปถามจากพี่เดียร์ด้วยวะ ในเมื่อเขาเป็นเฮตวักก็ต้องรู้ที่อยู่แล้วว่าเกียรติมันสำคัญยังไง...

“พี่เดียร์ครับ เกียรติรุ่นนี้มันมีความหมายอะไรหรือครับ”

ประธานรุ่นปีสี่หันมามองรุ่นน้องในตำแหน่งเฮตวักงง ๆ หลังจากอีกฝ่ายเดินมานั่งใกล้ ๆ

“ถามอะไรแปลก ๆ เมมาแล้วหรือเรา...เกียรติมันก็หมายถึงสัญลักษณ์ของความสามัคคีใจ แล้วก็ยังเป็นของสำคัญของเด็กวิศวะ เพราะกว่าจะได้มันลำบาก”

ยังได้ฟังคำยืนยันก็ยิ่งตอกย้ำความหงุดหงิด...เห็นไหม ไอ้ก้องภพ เขาก็ว่าแล้วมันจะมีความหมายอะไรได้อีก ไอ้ 0062 คงเคยอยากแกล้งกวนประสาทเขาจริง ๆ ด้วย ที เสียแรงที่อุตส่าห์ไปทำตัวดีคุยกับมัน! อาทิตย์ยกเบียร์ขึ้นกระดกให้คลายอารมณ์รุ่น ขณะพี่เดียร์ตอบทสนทนาที่เหลือเหมือนเพิ่งนึกได้

“อ้อ...แล้วก็เพราะว่ามันสำคัญนั่นแหละ เกียร์มันก็เลยเหมือนใจของเด็กวิศวะ เลยมีคนเปรียบกันว่า ‘เกียร์อยู่ที่ใจ ใจอยู่ที่เกียร์ ผากเกียร์ไว้ที่ใคร ผากใจไว้ที่คนนั้น’” เบียร์แทบพุ่งพรวดออกมาจากปาก อาทิตย์สลักไอค็อกแค๊ก จนพีเดียร์ที่อยู่ใกล้ต้องช่วยตบไหล่ให้ผ่อนคลาย

“ค่อย ๆ กินก็ได้ สำลักซะหน้าแดงเลย ตกลงเราเมาเบียร์ปกป้องเดียวจริง ๆ เหรอวะ”

พีเดียร์พูดล้อขำ ๆ ทว่าอาทิตย์ไม่ได้ขำตามไปด้วย กลับพยักหน้ารับโดยไม่เอียง

“ครับ ผมเมา”

ใช่...เพราะเขากำลังเมา ความรู้สึกในใจของเขามันถึงได้สั่นแปลก ๆ ทั้งหน้าก็เห่อร้อนขึ้นมาดื้อ ๆ และสาเหตุการเมาคงไม่ได้มาจาก ลม ฟ้า ทะเล หรือกระป๋องเบียร์ แต่มันมาจาก ‘เกียร์’

...เกียร์ที่เขาจับผากไว้จากใครบางคน

บทสนทนาของก้องภพกับอาทิตย์ - จากเรื่อง *Sotus พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (2559)*

อีกวิธีที่ตัวละครเลือกใช้ในการเปิดเผยทางอ้อมผ่านสิ่งของหรือวัตถุคือการที่ตัวละครเปิดภาพถ่ายในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่เคยมีร่วมกันกับอีกฝ่าย ลักษณะการเปิดเผยดังกล่าวเกิดขึ้นกับตัวละครอิฐจากเรื่องเกียร์สีขาวกับกาวนสีฝุ่น ซึ่งอิฐใช้วิธีเรียกไปเข้าไปในห้องมืด ๆ ที่มีเพียงพวกเขาสองคน อิฐเรียกให้ไปนั่งตรงเก้าอี้ข้าง ๆ ก่อนจะค่อย ๆ เปิดภาพกิจกรรมและช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ทั้งคู่เคยมีร่วมกัน ลักษณะดังกล่าวสามารถบอกเล่าความรู้สึกได้ดีกว่าการพูดออกไปตรง ๆ เพราะในแต่ละภาพล้วนเป็นช่วงเวลาในอดีตที่บันทึกความทรงจำในช่วงนั้น ๆ เอาไว้

ประเภทสุดท้ายของการเปิดเผยทางอ้อมคือเปิดเผยทางอ้อมด้วยวิธีการพูดออกไปอ้อม ๆ หรือใช้วัตถุจนภาษาเป็นตัวสื่อสาร เป็นลักษณะของการเปิดเผยตัวตนที่ไม่สื่อสารออกไปตรง ๆ ว่าเป็นชายรักชายหรือกำลังชอบอีกฝ่ายตรง ๆ แต่จะใช้คำพูดอื่นเพื่อแฝงนัยยะบางอย่างในข้อความ อย่างกรณีของไทน้จากเรื่องเพราะเรารักกัน ไทน้ (นายเอก) มักบอกคนรอบข้างเสมอว่าตนเป็นผู้ชายที่ชอบผู้หญิงแถมยังเคยคบผู้หญิงมาก่อน แต่กลับหงุดหงิดอารมณ์เสียและยอมรับออกมาภายหลังว่าตนหึงสาววัตร (พระเอก) รวมทั้งการพูดออกไปในช่วงที่เมาหรือไม่ได้สติหรือการจิบ อย่างกรณีของรามคิงจากเรื่อง Space เพราะทั้งคู่เผลอจิบกันตอนเมา เหตุการณ์ดังกล่าวเริ่มต้นขึ้นที่การหยอกล้อกันก่อนนอนหลังจากที่ทั้งสองฝ่ายดื่มเหล้ากันมาอย่างหนัก คิงล้ำมากกว่าทุกครั้งและเมื่อได้ใกล้ชิดจนร่างกายสัมผัสกันคิงจึงเปิดเผยตนเองออกไป

สำหรับวิธีการเปิดเผยทางตรง เมื่อวิเคราะห์เข้าไปถึงรายละเอียดจะพบว่าวิธีการเปิดเผยตนเองทางตรงประกอบไปด้วย 2 กลุ่มย่อย คือ(1) การเปิดเผยตนเองทางตรงที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง และ (2) การเปิดเผยทางตรงที่ค่อนข้างเกินจริง สำหรับการเปิดเผยตัวตนที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงนั้นจะ

มาในรูปแบบของการเปิดเผยในครอบครัวกับคนรัก ขณะที่การเปิดเผยตนเองด้วยวิธีตรงซึ่งค่อนข้างเกินจริงจะพบในรูปแบบการเปิดเผยตัวตนกับคนรัก

(1) การเปิดเผยตนเองทางตรงที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เช่นกรณีที่คิงเลือกเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวโดยคิงเลือกเปิดเผยกับยายเป็นคนแรกเพราะคิงสนิทกับยายมากที่สุดแถมยายยังมีนิสัยที่เหมือนคิง การเปิดเผยที่เกิดขึ้นมีจุดเริ่มต้นจากคิงที่เริ่มไม่มั่นใจในความรู้สึกของตนเองที่เหมือนจะเริ่มชอบรามไปแล้วทั้งที่เป็นผู้ชายทั้งคู่ คิงกังวลกับเรื่องที่เป็นมากจึงปรึกษาและเปิดเผยกับยาย

“ชอบเขา?” ยายยังคงถามคำถามเดิมด้วยใบหน้าจริงจัง ชอบผู้ชาย? ผมคิดตามที่เธอพูด ทุกครั้งที่ผมมองหน้ามันผมจะใจเต้น หน้าหนอยก็เขินหน้าแดง เราจูบกัน...และผมก็ชอบสัมผัสมัน

“ไม่รู้สิครับ ไม่นั่นใจอะ อาจจะแค่หลังจากความใกล้ชิดก็ได้”

“แล้วถ้าชอบจริง ๆ แกจะทำยังไง”

“ไม่รู้สิครับ อาจจะจับ...หรือไม่ก็จับ เราเป็นผู้ชายทั้งคู่ ผมไม่มั่นใจว่าเขาจะรับได้ไหมถ้าผมชอบเขาจริง ๆ” ที่พูดชะยว...เอาจริง ๆ คือผมยังไม่มั่นใจสักหน่อยว่าชอบมันจริงรีเปล่า

“หรือ...ก็ดี”

“ยายไมโกรธหนอยหรือครับที่หลานตัวเองกำลังจะเป็นเกย์” ปกติหม่อมย่าหม่อมยายในละครหลังข่าวต้องออกแตกสิดตอนที่ลูกหลานเป็นเกย์

“เป็นแล้วฆ่าคนตาย?”

“ไม่ครับ”

“นั่นก็เป็นไปเถอะ ชีวิตใครชีวิตมัน คนที่เลือกว่าจะเดินทางไหนคือเจ้าของชีวิต ยายไม่ได้เป็นเจ้าของชีวิตคิงสักหน่อย”

“ผมรักยาย”

“รู้แล้ว ๆ” ผมรักผู้หญิงคนนี้รักในความคิดรักในตัวตนรักทุกอย่างที่เป็นเธอ

บทสนทนาของคิงกับยาย – จากเรื่อง *Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563)*

จะเห็นได้ว่าการเปิดเผยตนเองของคิงนั้นมีความใกล้เคียงการเปิดเผยในชีวิตจริงที่ชายรักชายเกิดความไม่มั่นใจในอดีตและต้องการปรึกษาใครสักคนเพื่อหาทางออก คิงเองก็เป็นเช่นนั้นเลยเลือกปรึกษาและเปิดเผยตัวตนกับยาย ลักษณะดังกล่าวยังเกิดขึ้นกับการเปิดเผยตัวตนทางตรงกับคนรัก เหตุการณ์ดังกล่าวมีความใกล้เคียงความเป็นจริงเช่นเดียวกัน อย่างกรณีของชลธิจากเรื่องต้นหนชลธิชลธิ (นายเอก) อยู่ในสภาวะที่อึดอัดมากเพราะตัวเขาได้ย้ายมาอยู่ห้องพักเดียวกับต้นหน (พระเอก) ด้วยความใกล้ชิดและการสัมผัสร่างกายทำให้ชลธิทำตัวไม่ถูก ชลธิไม่สามารถเก็บความรู้สึกทั้งหมดได้จึงเปิดเผยตัวตนทางตรงกับต้นหนพร้อมทั้งเลือกเก็บของย้ายของไปอยู่คนเดียว

“พี่ต้นไปไหนมาครับ” ชลธิ์เริ่มบทสนทนา ในขณะที่ริมฝีปากที่ต้นบิดม้มไว้แน่นไม่พูดอะไร

“ไปหาไอ้โน้มา คือกูมีเรื่องที่ต้องคุยกับมึง...เรื่องเมื่อกี้ที่กูจับขามึง”

“ครับ” พยักหน้าลงเมื่อไม่รู้จะพูดอะไร ฝ่ามือขึ้นเหงื่อของเขาถูกไล่ออกไปมาอยู่ใต้โต๊ะ ทั้งที่แอร์เย็นเฉียบ แต่ไม่รู้ทำไมเหงื่อถึงซึม

“กูไม่ได้จะทำอะไรมึง กูรู้สึกว่ายากลองจับ ไม่ได้คิดอะไรมากกว่านั้นเลยมันอาจจะฟังดูแปลก ๆ คือกู...กู...”

“พี่ต้นคิดอะไรกับผมหรือเปล่า” รวบรวมความกล้าถามในสิ่งที่ตัวเองสงสัย เขายอมรับว่ารู้สึกไม่ดีจากการถูกทำรุ่มร่ามในขณะที่ไม่ได้เป็นอะไรกัน อยากให้คำตอบเป็นอย่างที่ใจคิด แต่สิ่งที่พี่ต้นคิดกลับไม่เป็นอย่างที่ใจหวัง

“เปล่า กูไม่ได้คิด กูแค่อยากรู้อาขามึงจะนิ่มเหมือนแก้มมึงมั๊ย แต่มึงสบายใจได้ กูไม่ได้ชอบมึงหรือคิดอะไรเกินเลยคำว่าพี่น้อง”

“ฉันผมบอกตามตรงว่าผมระวังพี่จะไม่คิดอะไร แต่ผมก็ไม่แน่ใจว่าผมจะนอนร่วมเตียงกับพี่อย่างสบายใจได้เหมือนเดิมหรือเปล่า” เจ็บวะเจ็บ

“มันจะไม่เกิดขึ้นอีก กูสัญญา กูก็ไม่รู้ว่าทำไมถึงทำแบบนั้นลงไปเหมือนกัน กูไม่เข้าใจตัวเอง แต่รับประกันเลยว่าจะไม่มีอีก” พัง ให้มันพังให้หมดเลย

“พี่เคยสังเกตไหมว่าคนที่เข้าหาผมมีแต่เพศเดียวกัน คือผมจะบอกว่ายังดีล่ะ ผมค่อนข้างไวกับสัมผัสของผู้ชาย” ยกมือขึ้นลูบต้นคอพูดอ้อมในเรื่องที่ชอบเพศเดียวกัน

“มึงจะบอกว่าเป็นเพราะว่า มึงมีเสน่ห์ต่อเพศเดียวกันสินะ กูเลยอยากจับตัวมึง”

“เปล่า...”

“แล้ว?”

“ผมกำลังคิดเรื่องจะย้ายออกไปอยู่คนเดียว”

“ไม่” พี่ต้นหน้าเขื่อนลงไปนิดก่อนจะเอนตัวพิงกับผนังเก้าอี้ นานทีเดียวก่อนจะพูดออกมาอีกครั้ง

“โกรธอะไรวะก็กูขอโทษแล้ว”

“ไม่ได้โกรธ แต่ผมเป็นเกย์” แล้วในที่สุดก็พูดออกไป

“...มึง”

บทสนทนาของต้นหนกับชลธิ์ – จากเรื่องต้นหนชลธิ์ (2563)

(2) การเปิดเผยทางตรงที่ค่อนข้างเกินจริง การเปิดเผยในลักษณะดังกล่าวพบในกระบวนการเปิดเผยตนเองกับคนรัก ซึ่งจะมีรายละเอียดในการเปิดเผยที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละเรื่อง อย่างไรก็ตามกรณีของเต็รต์จากเรื่องทฤษฎีจีบเธอ หลังจากเพื่อนรักของเต็รต์ (นายเอก) รับรู้ว่เต็รต์แอบชอบค้าย (พระเอก) ทั้งคู่จึงพยายามหาวิธีให้เต็รต์บอกความรู้สึกและเปิดเผยตัวตนกับค้าย โดยวิธีการที่เลือกคือการเปิดเผยทางตรงด้วยการเขียนบอกความรู้สึกลงในแผ่นป้าย วิธีการดังกล่าวเต็รต์กับเพื่อนได้โอเค

มาจากภาพยนตร์เรื่อง Love Actually ซึ่งตัวละครบอกเล่าความรู้สึกแก่อีกฝ่ายโดยการเขียนข้อความลงบนแผ่นป้าย

“อ้าว! ไอ้เดิร์ด มึงมาทำไมเนี่ย” ใบหน้าหล่อเหลามองมาอย่างสงสัย แต่ผมไม่พูดอะไรทั้งนั้น นอกจากยิ้มแล้วถือแผ่นบอร์ดสีขาวหลายแผ่นเอาไว้ในมือ และค่อย ๆ เปิดมันออกทีละแผ่นด้วยมือสั่นเทา เมื่อคืนได้ทุ่มมันนอนเขียนให้ ยอมสละความนิยมที่ต้องรีบส่งรูปให้สาวของมันมาช่วยผม

แผ่นที่หนึ่งมีข้อความเขียนว่า...

'หวัดดี'

ผมเลื่อนแผ่นบอร์ดวางไว้กับพื้น ก่อนข้อความแผ่นที่สอง สาม และต่อ ๆ มาจะปรากฏ

'วันนี้เป็นเหมือนวันธรรมดา แต่ก็มีสิ่งที่ไม่ธรรมดาคือบอกมึง'

'มึงเป็นเหมือนสิ่งพิเศษ ไม่ได้พิเศษแบบนี้'

ป้ายต่อมาปรากฏรูปยอดมนุษย์หลายตัว เช่น แบทแมน ซูเปอร์แมน หรือแม้แต่กับตันอเมริกา

'แต่มึงพิเศษกว่านั้น'

'วันนี้เลยอยากบอกกับมึงเกี่ยวกับสิ่งพิเศษสำหรับกู'

บอร์ดสามแผ่นสุดท้ายที่อยู่ในมือบอกความรู้สึกทุกอย่างที่ผมมีต่อไอ้ค่ายหมดแล้ว

'กู'

'ชอบ'

'มึง'

หลังจากเปิดแผ่นป้ายหมดทุกแผ่น ผมทำได้แค่นิ่งแล้วส่งยิ้มให้ดูเหมือนคนตัวสูงกว่าตรงหน้า จะอึ้งอยู่หน่อย ๆ ก่อนจะเอ่ยเสียงบางเบาออกมา

“ไอ้เดิร์ด มึง...”

“มึงรับรู้ถึงความรู้สึกกูแล้วใช่ไหมไอ้ค่าย กู...”

“โคตรเจ๋งเลยไอ้สัด! กูขอยืมมุกนี้ไปจีบสาวนะ ก็คิดอยู่ว่าจะจีบด้วยวิธีแหวกแนวแบบไหนดี”

“เอ่อ...”

“มึงรู้จากไอ้เบนใช่ไหมว่ากูกำลังหาวิธีจีบสาวอยู่ ชอบใจมากเพื่อนเดิร์ด มึงทำให้กูนึกถึง Love Actually เลยว่ะ”

มึงก็ทำให้กูนึกถึงความพึงพินาศเหมือนกัน

“รักมึงนะเว้ย” กูโคตรเกลียดมึงเลยสัด แต่สิ่งที่ตอบไปได้กลับมีแค่...

“ไม่เป็นไร” และถูกมันดึงเข้าไปกอดอย่างรักใคร่

โอ้ย ไอ้เวร! ผมเชื่อแล้วครับว่าคนโง่งอย่างมันบออะไรไปมันก็คงโง่งอยู่อย่างนั้น กูเลยอยากเดินเข้าไปในส้วมแล้วเอาหัวมุดคอห่านตาย ไอ้ค่าย ไอ้สันตน์ นี่กูชอบมึงได้ยังไงวะถามจริง!!!

บทสนทนาของค่ายกับเดิร์ด - จากเรื่องทฤษฎีจีบเธอ (2562)

การเปิดเผยทางตรงของเดิร์ดจึงเป็นการเปิดเผยตัวตนที่เลียนแบบวิธีการมาจากภาพยนตร์ จึงเป็นการเปิดเผยที่ค่อนข้างเกินจริง วิธีการถัดมาเป็นวิธีการเปิดเผยตนเองทางตรงที่ตัวละครพูดออกไปตรง ๆ แต่ลักษณะของคำพูดมีการประดิษฐ์ให้หวานและโรแมนติกกว่าที่ควรจะเป็นเลย กลายเป็นความเกินจริงที่เกิดขึ้น ลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นกับตัวละครคิงจากเรื่อง Space ในเวลานั้นคิง (นายเอก) รักรู้และยอมรับตนเองแล้วว่าตนเป็นชายรักชาย แถมคิงยังชอบราม (พระเอก) ไปแล้ว คิง จึงตั้งใจและเตรียมประโยคหวาน ๆ มาบอกอีกฝ่ายเพื่อจะได้เลื่อนสถานะจากรุ่นพี่รุ่นน้องไปสู่สถานะ คนรักทั้งที่ตอนนั้นรามก็เตรียมตัวมาเปิดเผยกับคิงเช่นเดียวกันทว่ากลับโดนคิงตัดหน้าก่อน

การตกลงกลับบ้านไปกับพ่อเป็นสิ่งที่ผมเลือกเอง มันมีหลายเหตุผลที่ทำให้ผมตอบตกลง ข้อแรกเลย...ผมเกรงใจพี่คิง ข้อที่สอง...ผมไม่อยากชอบพี่เขาไปมากกว่านี้ เพราะถ้าชอบมากกว่านี้ผมต้องทิ้งอ่า เหมือนไอ้ตั้งจะพูดว่าหึงหึง ๆ ที่ไม่มีสิทธิ์มันทุเรศนะ ถ้าไม่อยากทุเรศก็ทำให้ตัวเองมีสิทธิ์

แล้วไอ้กูก็บอกว่า ชีวิตคนเราเกิดมาแล้วก็ตาย มึงไม่คิดจะลองทำอะไรตามใจตัวเองหน่อยหรอวะ กูไม่ได้หมายถึงทำตามความอยากนะ กูหมายถึงทำตาม ‘หัวใจ’ นั่นสินะ...บางทีผมก็ควรจะต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อสิทธิ์ของหัวใจ

“ฟังกูก่อน” นี่พระเจ้ากำลังแกล้งผมรีเปล่า? ตอนนี่ผมกำลังมีความกล้านะ เฮ้อ...ก็ดีเหมือนกัน ผมจะได้มีเวลาเตรียมคำพูด

“เมื่อเร็ว ๆ นี้กูเพิ่งได้เมล็ดพันธุ์มา”

“...”

“ไม่รู้มันขึ้นมาตอนไหน รู้ตัวอีกทีก็ออกดอกซะแล้ว”

“กูไม่ได้ทำอะไรเลยนะ ไม่ได้รดน้ำไม่ได้ใส่ปุ๋ย กูไม่ได้ทำแต่คนอื่นทำ”

“...”

“ก็ไม่เชิงทำหรอก เขาไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าทุกอย่างที่เขาทำ ทำให้เมล็ดพันธุ์ของกูเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ”

“...”

“จากเมล็ดกลายเป็นดอก จากดอกกลายเป็นผล จากผล...ก็กลายเป็นเมล็ดอีกที”

“...”

“แต่กูปลูกต้นนี้ซ้ำไม่ได้แล้ววะ เพราะต้นเดียวก็กินพื้นที่เกือบหมดเลย มึงเอาไปปลูกได้ปะ”

“ต้นอะไร” ต้นอะไรกันที่ปลูกแล้วกินพื้นที่เกือบหมด พี่เขาใช้คำว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้แสดงว่ามันเป็นต้นไม้ที่ขึ้นเร็วสินะ แม่ผมน่าจะชอบต้นไม้ที่มีดอกออกผลเร็วแบบนี้

“ต้นรัก”

“...”

“เอาไปปลูกในใจมึงได้ไหม ตอนนี่ใจกูเต็มแล้ว”

“...”

“กูชอบมึง ขอจีบได้ไหม”

“...”

“ขอโทษที่มุกเสี้ยว เจินว่ะ ฮ่า ๆ”

โลกของผมหยุดหมุนไปตั้งแต่คำว่าตันรัก วันนี้เป็นวันแรกที่ผมรู้สึกว่าเป็นที่รักของพระเจ้า

“ตกลงว่าไง นี่มีง้ออยู่รึเปล่าเนี่ย?”

“จับได้ แต่จะติดไหมก็อีกเรื่อง”

บทสนทนาของรามกับคิง – จากเรื่อง *Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563)*

ทั้งหมดที่อธิบายมาแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยตัวตนของชายรักชายเป็นเรื่องที่ยาก แต่การเปิดเผยตัวตนในรูปแบบนิยายวายนั้นไม่ได้ยากลำบากเท่าบุคคลในชีวิตจริง บุคคลในสังคมชายรักชายมักเปิดเผยตนเองทางตรงเป็นส่วนน้อย เพราะนิยมปล่อยให้คนรอบข้างรับรู้เองจากการกระทำและการแสดงออกมากกว่า ทว่าในงานเขียนรูปแบบนิยายนั้นเป็นสื่อที่นำเสนอการเปิดเผยทางตรงได้อย่างเรียบง่าย ตัวละครจะเต็มไปด้วยความกล้าในการสื่อสารออกไปตรง ๆ กับคนรอบข้างว่าตนเป็นชายรักชาย โดยในบางครั้งการเปิดเผยตัวตนอาจเชื่อมโยงเข้ากับแนวคิดด้านวัตถุนิยมซึ่งเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่น การแสดงออกด้วยการให้ของและภาพถ่ายบันทึกความทรงจำ ณ ช่วงเวลาต่าง ๆ จึงกลายเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อวิธีการสื่อสาร เช่นเดียวกับการใช้ประโยชน์ข้อความที่หวานเกินจริงหรือวิธีการสื่อสารบางอย่างที่ไม่พบในชีวิตจริง ผู้อ่านมองเห็นสิ่งเหล่านั้นและยอมรับได้เนื่องจากเป็นงานเขียนในรูปแบบนิยาย แลผมผู้อ่านบางคนยังชอบวิธีการดังกล่าวมากกว่าการเปิดเผยที่เหมือนชีวิตจริงมากเกินไป เพราะความเกินจริงในเรื่องส่งผลโดยตรงต่อความบันเทิงและความสุขทางใจของผู้อ่าน ด้วยเหตุนี้ภายในนิยายจึงประกอบไปด้วยการเปิดเผยที่ทั้งเกินจริงและใกล้เคียงความจริงขึ้นอยู่กับการออกแบบฉากของนักเขียนแต่ละคน

สรุปวิธีการเปิดเผยตนเองของแต่ละคู่ความสัมพันธ์

ละครส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับคนรัก ทั้งวิธีการพูดออกไปตรง ๆ หรือเขียนข้อความผ่านแผ่นป้าย ซึ่งบางวิธีก็เป็นลักษณะการเปิดเผยที่ค่อนข้างเกินจริง การเปิดเผยทางอ้อมกับคนรัก มีทั้งประโยชน์บอกรักแบบอ้อม ๆ การให้ของแทนใจหรือการสร้างช่วงเวลาที่น่าจดจำ สำหรับการเปิดเผยตนเองกับครอบครัวตัวละครนิยมเปิดเผยทางตรง ส่วนการเปิดเผยกับเพื่อนตัวละครนิยมเปิดเผยทางอ้อมมากกว่า

4.3.2 วิธีการสื่อสารอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

1) สถานที่ในการเปิดเผยตนเอง (Private or public place) สถานที่ในการเปิดเผยตนเองเป็นองค์ประกอบหนึ่งทางผลต่อวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเอง สถานที่ที่สามารถจำแนกออกเป็นสองกลุ่มใหญ่คือพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ และหากจำแนกออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ จะพบว่าห้องนอนของตัวละครหลักชายรักชาย บ้านของตัวละครหลักชายรักชาย มหาวิทยาลัย เวทีในงานแสดง บนโลกออนไลน์ ในงานเลี้ยงบริษัท เป็นต้น

หากอธิบายถึงพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ (Private or public place) จะพบว่านิยายจำนวน 12 เรื่องมีการเปิดเผยตัวตนกับคนรักในพื้นที่ส่วนตัว และอีก 9 เรื่องมีการเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะ โดยจะมีนิยายจำนวน 8 เรื่องที่ซ่อนทับเรื่องการเปิดเผยตัวตนอยู่ 1 เรื่องที่เปิดเผยในพื้นที่สาธารณะเพียงอย่างเดียวคืออาทิตย์จากเรื่อง Sotus S โดยตัวละครเลือกเปิดเผยตัวตนในงานเลี้ยงส่งท้ายให้นักศึกษาฝึกงานเพราะอาทิตย์อยากให้กองทัพมั่นใจในตัวเขาเนื่องจากก่อนหน้านี้อาทิตย์พยายามปิดบังเรื่องที่คบกันในบริษัทมาตลอด

ส่วน 8 เรื่องที่ซ่อนทับในการเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะตัวละครมีการเปิดเผยในพื้นที่ส่วนตัวกับคนรัก แต่เลือกเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะต่อหน้าคนมาก ๆ เมื่อเป็นการเปิดเผยตัวตนต่อสังคม ซึ่งการเปิดเผยต่อพื้นที่สาธารณะนั้นเป็นผลมาจากการที่ตัวละครเป็นบุคคลสาธารณะ ตัวละครที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ ธาร, ดิน, ค่าย, สารวัตร, วิ, อัฐ, ชลธิ, คิง โดยธารเป็นนักดนตรีในร้านเหล้า ดินเป็นประธานชมรมว่ายน้ำที่มีคนจำนวนมากติดตาม ค่ายเป็นหนุ่มฮ็อตประจำคณะ สารวัตรเป็นนักดนตรีที่เป็นที่รู้จักของทั้งมหาวิทยาลัย วิเป็นเดือนมหาวิทยาลัย อัฐเป็นรองเดือนมหาวิทยาลัย ชลธิได้ลงตำแหน่งเดือน popular vote และคิงเป็นแฮตตัวก ซึ่งเหตุผลหลักที่ตัวละครเลือกเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะเพราะไม่ต้องการให้มีคนเข้ามาจีบหรือเข้ามายุ่งกับคนรักของตนอย่างเช่นกรณีของชลธิจากเรื่องต้นหนชลธิ ต้นหน (พระเอก) พูดคุยเรื่องของการประกวดดาวเดือนที่ชลธิ (นายเอก) ได้ลงตำแหน่ง popular vote ต้นหนบอกว่าหวงชลธิมาก ไม่อยากให้รับดอกไม้จากผู้ชาย นั่นจึงเป็นเหตุผลให้ต้นหนอยากเปิดเผยสถานะนี้กับคนรอบข้าง

“มึงจะได้ไม่หนีกูอีก ด้วยเหตุผลที่ว่ากูไม่รัก รักจะตายอยู่แล้วครับ แดกเข้าไปได้กูแดกเข้าไปแล้ว”

“รู้แล้วว่ารักมากกกกก...พี่ ผมหลงรูปคุณนะ”

“มือที่ถ่ายเมื่อกี่?”

“อืม จะแท็กไปด้วยแค่ปชั่นว่าอะไรดี”

“รักพี่ต้นมากคะ พี่ต้นหล่อที่สุด” พี่ต้นจิบปากจิบคอทำเสียงเล็กเสียงน้อย ทำเอาอารมณ์โรมแมน

ติก...หมดกัน

“ก็แยะละ”

“In relationship with Thonhon แปะหัวใจต่อท้ายอันนี้เอาจริงนะ” พี่ต้นคลายมือออกจากกัน ไปหยิบโทรศัพท์ในช่องด้านหลังมาแล้วส่งให้ “รหัสเดียวกับรหัสนักศึกษาตั้ง Relationship ให้ด้วย”

“ทำไม่เป็น ไม่เคยขึ้นกับใคร” นิ่งอึ้งเมื่อพี่ต้นบอกรหัสผ่านโทรศัพท์ เขาวากันว่าถ้าผู้ชายให้รหัสผ่านมือถือกับคุณ แปลว่าเขาจริงใจไร้ซึ่งความลับ...

พี่ต้นให้ก็แปลว่าจริงใจ น่ารักจังเลยนะพี่ต้นเนี่ย

“งั้นมึงลองรูปไปก่อนก็ได้ คีนี่น่ารักอ่ะ In relationship with ma babe เอง”

“ใครกันแน่ทำหน้าที่ร้อน พี่ชอบหยอด แต่ไม่รู้ตัว”

“มึงหนีไม่พ้นแล้วชล” ...ยอกย้อนแก่ง

“ก็จะอยู่กับพี่ไปเรื่อย ๆ นี่แหละ” มือที่ห่างออกไปเมื่อครู่กลับมาสอดประสานกันอีกครั้งเหลือให้เขาใช้มือข้างที่ว่างกดอัปโหลดรูปภาพสองมือที่ถ่ายไว้

In relationship with ma babe ไม่แท้ก็ใครทั้งนั้น...ตามวิถีเซเลบ

แต่ความอยากรู้อยากเห็นก็ไม่ได้ถูกปล่อยทิ้งไว้นาน เพราะภายในคืนนั้น คนบางคนก็อัปเดตสถานะ ว่าใครกันคือเจ้าของมือที่สวมแหวนคู่กับชลี...

บทสนทนาของต้นหนกับชลี – จากเรื่องต้นหนชลี (2563)

สำหรับตัวละครที่เลือกเปิดเผยตนเองในพื้นที่ส่วนตัวแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มย่อย คือ (1) เปิดเผยในห้องนอนของตัวละครจำนวน 8 เรื่อง (Love sick, Sotus, Blue kiss, ทฤษฎีจีบเธอ, Tharn Type, เพราะเราคู่กัน, Love Mechanics, ต้นหนชลี) (2) เปิดเผยในบ้านแต่ไม่ใช่ห้องนอนหรือห้องส่วนตัวจำนวน 2 เรื่อง (Dark blue kiss, ด้ายแดง) (3) เปิดเผยในมหาวิทยาลัยหรือที่อื่น ๆ แต่เป็นพื้นที่ส่วนตัวจำนวน 2 เรื่อง (Space, เกียร์สี่ขาวกาวนสี่ฝุ่น)

(1) การเปิดเผยในห้องนอนของตัวละครเป็นการเปิดเผยต่อคนรักทุกเรื่อง ตัวละครต้องการความเป็นส่วนตัวจึงพูดคุยกันในห้องนอนที่สามารถทำอะไรได้สะดวกและปลอดภัยจากสายตาของคนรอบข้าง ส่วน (2) การเปิดเผยในบ้านแต่ไม่ใช่ห้องนอนจะเป็นลักษณะการเปิดเผยตัวตนต่อครอบครัว อย่างกรณีด้ายแดงจะเป็นจังหวะที่แม่ของภาม video call มาจากต่างประเทศตอนที่ภามนั่งอยู่กับทุกคนในห้องอาหาร ขณะที่เก้าจากเรื่อง Dark blue เปิดเผยกับแม่ในห้องนั่งเล่นหลังกลับมาจากโรงเรียนของแม่ การเปิดเผยในลักษณะนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อเปิดเผยกับคนในครอบครัว ส่วนสุดท้ายคือ (3) เปิดเผยในมหาวิทยาลัยหรือที่อื่น ๆ แม้จะเป็นสถานที่ภายนอกแต่ตัวละครก็ต้องการความเป็นส่วนตัวในการเปิดเผยตัวตนกับคนรัก ราวคิงจากเรื่อง space เปิดเผยตัวตนในเด็นท์ที่ค่ายตอนกลางคืนซึ่งภายในเด็นท์มีแค่ทั้งสองคนที่นอนด้วยกัน ส่วนกรณีของอิฐไปจากเรื่องเกียร์สี่ขาวกับกาวนสี่ฝุ่นแม้จะเป็นการเปิดเผยที่ห้องหนึ่งในมหาวิทยาลัยแต่ก็เป็นห้องที่มีเพียงอิฐกับไป

จากที่อธิบายมาทั้งหมดจึงสามารถสรุปได้ว่าเมื่อตัวละครต้องการเปิดเผยตัวตนกับคนรักตัวละครหลักชายรักชายจะต้องการความเป็นส่วนตัวที่สูงมาก หากไม่ได้เปิดเผยในห้องนอนก็จะ เป็นสถานที่อื่นซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัว ส่วนการเปิดเผยกับครอบครัวหรือคนรอบข้างอาจแปรเปลี่ยนไป ตามบริบทของเรื่อง ส่วนการเปิดเผยตัวตนต่อพื้นที่สาธารณะเกิดขึ้นเฉพาะในกรณีที่ตัวละครเป็น บุคคลสาธารณะและตัวละครไม่ต้องการให้ผู้ชายคนอื่น ๆ เข้ามายุ่งกับคนรักของตน

2) สถานการณ์ในการเปิดเผยตนเอง (Situation) สถานการณ์ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนสามารถจำแนกออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่คือ (1) ตัวละครไม่ใช้อารมณ์แถมมีการคิดมา เป็นอย่างดีและไม่พึ่งพาแอลกอฮอล์จำนวน 8 เรื่อง (Sotus, Sotus S, Dark blue kiss, ทฤษฎีจีบ เธอ, Tharn Type, ด้ายแดง, เกียร์สีขาวกวนสีฝุ่น, ต้นหนชลธิ) (2) ตัวละครเผลอพูดออกไปด้วย อารมณ์ไม่ปกติหรือเป็นเพราะแอลกอฮอล์จำนวน 5 เรื่อง (Love sick, Blue kiss, เพราะเราคู่กัน, Space, Love Mechanics)

(1) ตัวละครไม่ใช้อารมณ์แถมมีการคิดมาเป็นอย่างดีและไม่พึ่งพาแอลกอฮอล์ จะพบว่าตัวละครภายในกลุ่มนี้มีการวางแผนและคิดมาอย่างรอบคอบโดยไม่ใช้อารมณ์ในการเปิดเผย ตนเอง อย่างกรณีของเต็รต์จากทฤษฎีจีบเธอที่เลือกวิธีการเปิดเผยโดยการเขียนความรู้สึกลงในป้าย แบบภาพยนตร์เรื่อง Love Actually เช่นเดียวกับอิฐจากเกียร์สีขาวกับกวนสีฝุ่นที่เตรียมพร้อมมา เป็นอย่างดีในการจัดเตรียมสถานที่และภาพถ่ายของตนกับคนรักเพื่อการบอกเล่าความรู้สึก หรืออย่าง ธารจากเรื่อง Tharn Type ที่เตรียมคำตอบไว้ตั้งแต่ต้นแล้วว่าหากโดนถามก็จะบอกทุกคนออกไปตรง ๆ ว่าตนเป็นเกย์ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการเปิดเผยที่ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์

(2) ตัวละครเผลอพูดออกไปด้วยอารมณ์ไม่ปกติหรือเป็นเพราะแอลกอฮอล์ สาเหตุหลักของการเปิดเผยตัวตนในลักษณะนี้เป็นผลมาจากแอลกอฮอล์ที่ตัวละครดื่มเข้าไป ซึ่งการดื่ม แอลกอฮอล์เข้าไปทำให้ตัวละครกล้ามากขึ้น กล้าที่จะพูดความรู้สึกออกไปตรง ๆ และกล้าที่จะเปิดเผย ตนเองออกไปท่ามกลางความอึดอัดหรือความรู้สึกสับสนที่ตัวละครต้องเผชิญ การเปิดเผยตัวตนที่ เสวร้ายที่สุดคือการเปิดเผยของ วิมาร์คจากเรื่อง Love Mechanics เพราะจุดเริ่มต้นของเรื่องนี้เกิด จากการที่มาร์ค (นายเอก) เมามากและไปไว้วายใส่วี (พระเอก) ส่งผลให้วีต้องพามาร์คกลับบ้าน และด้วยอารมณ์ความโมโหกับความโกรธภายในทำให้วีบังคับให้มาร์คมีเพศสัมพันธ์กับตน ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนจึงเข้าใกล้จุดแตกหักก่อนจะกลับมาเป็นพี่น้องกันได้อีกครั้ง เพียงแต่ ความรู้สึกภายในของตัวละครนั้นเปลี่ยนไปแล้วทั้งคู่รู้สึกว่าตนเป็นมากกว่าพี่น้อง และวีก็เปิดเผยกับมาร์ค

โดยการพูดออกไปตรง ๆ ในช่วงเวลาที่ตนเองอ่อนแอถึงขีดสุดเพราะเพิ่งจับได้ว่าแฟนสาวที่คบกันมาสามปีกำลังโกหกและนอกใจตน

“ขอยู่แบบนี้แป๊บหนึ่ง” ผมตอบแล้วขยับเข้าไปชิดโอบเอวมันเข้ามา แล้วหันหน้าเข้าชอกคอสีสวยหลับตาลงช้า ๆ หวังจะผ่อนคลายจากเรื่องต่าง ๆ มาร์คไม่ได้กอดผมตอบ แต่มันก็ไม่ได้ผลสักออก เสียงเครื่องปรับอากาศกับเสียงของลมหายใจของเราคือเสียงที่ชัดเจนที่สุด

ในเวลานี้น้ำตาผมค่อย ๆ ไหลออกจากหางตาซึมลงเปื้อนเสื้อเชิ้ตสีขาของมาร์ค เหมือนมันจะรู้สึกตัวเพราะหน้าหล่อก้มลงมาองผม ผมไม่พูดอะไรแค่ปล่อยน้ำตาให้ไหลอยู่อย่างนั้น พร้อมกับกระซิบกอดมันเข้ามาให้เราสองคนแนบชิดกว่าเดิม

เวลาผ่านไปหลายนาที และแต่ละนาทีที่ผ่านไปมันทำให้ใจผมรู้สึกเบาลง ยอมรับว่าอยู่กับมาร์คแล้วรู้สึกดีขึ้น แต่หลาย ๆ เรื่องระหว่างผมกับมันก็ยังคงกวนใจผมอยู่ ผมผละออกมาหลังจากที่ร้องไห้จนพอใจ แล้วไอ้เด็กตัวสูงนี้ก็ได้ทำอะไร มันมองมาที่ผมสายตาสั้นไหวกับปากที่กำลังเผยออกทำให้ใจผมเต้นแรง มาร์คเป็นห่วงผมใช่ไหม...

“อยู่เป็นเพื่อนพี่ก่อนนะครับ” จบคำพูดของผมปากสวยที่เคยขบริมฝีปากตัวเองก็ฉกลงมาที่ปากผมอย่างที่ผมตั้งตัวไม่ทัน ผมลืมหันมองคนตรงหน้าที่หน้าหล่อ ๆ ของมันอยู่ใกล้กับผมนิดเดียว ปากสวยนั้นดูริมฝีปากผมก่อนจะย่นลิ้นเข้ามาเกี่ยว ผมเปิดปากออกแล้วหลับตาลงจับความรู้สึกทุกอย่างที่มันส่งผ่านมาให้อย่างชัดเจนมาร์คมันผละออกจากปากผมแล้วจับที่แก้มผมเบา ๆ ความรู้สึกแปลก ๆ กับอาการที่เขาเรียกว่าใจสั่นกำลังเกิดขึ้นกับผมผมลืมหันมองคนที่ตัวสูงเกือบจะเท่าผมตรงหน้าสายตาสั้นมองมาสะท้อนบอกผมทุกอย่าง

“อยู่กับผม...อย่าคิดถึงเขาซะ”

บทสนทนาของวิกกับมาร์ค - จากเรื่อง *Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ (2563)*

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับกรณีนี้ตัวละครเปิดเผยตัวตนเพราะแอลกอฮอล์สามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มคือตัวละครพอมีสติกับตัวละครไม่มีสติ สำหรับตัวละครที่เปิดเผยตนเองเพราะเมาแต่ยังพอมีสติมีจำนวน 3 เรื่อง (Love sick, Blue kiss, เพราะเราคู่กัน) ลักษณะของตัวละครทั้งสามเรื่องคล้ายคลึงกันคือตัวละครดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปไม่มากส่งผลให้ตัวละครมีสติอยู่ แต่เพราะความคึกฤทธิ์ในอารมณ์และความอี้อัศจรรย์ระหว่างความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายที่ต่างคนต่างหลบหน้าและไม่พอใจในตัวตนของอีกคนตัวละครจึงตัดสินใจเปิดเผยตัวตนและบอกเล่าความรู้สึกโดยใช้แอลกอฮอล์เป็นตัวช่วย

ช่วงเวลาพักใหญ่ที่เราทั้งคู่ต่างเจียบไป เหลือเพียงเสียงเบียร์เท่านั้นที่หลังไหลลงลำคอไม่หยุดหย่อน จนผมคิดว่าจะมอมตัวเองแล้วมาหลับไปทั้งอย่างนี้เลยดีไหม

“มีงูรู้รึเปล่าว่ากูเคยรักเอมมากขนาดไหน” อยู่ดี ๆ ปุณณก็พูดคำนี้ออกมา ผมรู้สึกราวกับมีมีดฟันเล่มปักกลางหัวใจ

“จะไปรู้ด้วยได้ไง เรื่องของพวกมึง”

“ไม่ว่าเธอจะทำอะไร กูเคยให้อภัยเขาทุกอย่าง เขาจะงอแงเอาแต่ใจบังคับให้กูฝืนใจทำอะไรขนาดไหน กูก็คิดว่ากูยอมเขาได้ทุกอย่าง จนกระทั่งวันพุธ ที่มึงมาขอความช่วยเหลือจากกูจนวันนี้ มันแปลกไปหมด” ผมทนฟังมันพูดจาวกวนไม่ได้แล้วจริง ๆ

“หมายความว่าไงของมึงวะ แปลก? กูตกวิชาภาษาไทย” ผมจ้องใบหน้าด้านข้างของปุ่นณ์ที่สุดลมหายใจเข้าปอดเฮือกใหญ่ก่อนครั้งหนึ่ง แล้วพ่นคำพูดทั้งหมดออกมาโดยไม่ยอมมองหน้าผม

“โน้ มึงปล่อยกูไว้อย่างนี้สักพักเถอะ กูทนตัวเองไม่ไหวแล้วที่กูดายใจแต่มีง กูแหม่งหน้าไม่อายุที่จะจูบมึงทั้ง ๆ ที่กูไม่รู้เลยด้วยซ้ำว่าความรู้สึกพวกนี้มันเกิดได้ยังไง แล้วมาตั้งแต่เมื่อไหร่ กูรู้ตัวอีกที่กูก็คิดไปแล้วว่ากูดายใจให้คนที่อยู่ข้าง ๆ กูเป็นมึง ทุกครั้งที่มึงมาช่วยกู มาดูแลกู กูคิดเสมอว่าอยากให้เป็นที่เป็นฝ่ายดูแลมึง กูมันเชื่อที่บริสุทธิ์ใจกับมึงไม่ได้ แม้กระทั่งทุกครั้งที่อยู่ใกล้กัน กูยังต้องห้ามใจอย่างหนักไม่ให้ตัวเองสัมผัสมึง...ซึ่งมึงรู้ไหมว่ายิ่งนานไปมันก็ยิ่งอยากขึ้นทุกที เราห่างกันสักพักเถอะกูแทบจะควบคุมตัวเองไม่ได้อยู่แล้ว”

บทสนทนาของปุ่นณ์กับโน้ตอนเมา – จากเรื่อง *Love sick ชุมนทางเกงน้ำเงิน (2558)*

ตัวละครเปิดเผยตนเองเพราะเธอไม่มีสติ เรื่อง Space ความรู้สึกในตอนนั้นคงไม่ค่อยมีสติ เนื่องจากเห็นภาพของรามเป็นหญิงสาวไปช่วงหนึ่งก่อนที่จะหยอกล้อกันต่อโดยการจี๋เอว ทว่าฝ่ายที่หัวเราะจนขำกลิ้งกลับมีแค่คนเดียว การหยอกล้อที่เกิดขึ้นทำให้ทั้งสองคนเข้าใกล้กันมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นแนบชิดกัน สิ่งเหล่านั้นทำให้บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นจนกระทั่งคิงและรามต่างเปิดเผยตนเองทางอ้อมด้วยการจูบและจูบตอบรับในคืนนั้น

“ผมขออวยอิมครั้งนี้ของคุณ พอมองมันทำให้ผมต้องอิมตาม...เหมือนที่กำลังทำอยู่” ร่างบางทั้งตัวลงนอนทับร่างสูง เขยิบตัวเข้าไปให้ใบหน้าตัวเองอยู่ในระดับเดียวกับคนข้างล่าง หากตอนนี้คิงมีสติมากกว่านี้อีกสักนิด...เขาจะไม่มีทางทำเรื่องแบบนี้

“...”

“ชอบตา มันสวยจนอยากอยากได้มาครอบครอง...หืม วันนี้สวยกว่าทุกวันเลยนะ”

“...”

“ชอบจุมูก มันโต่งจนผมอิจฉา...” ทุกครั้งที่คิงเอ่ยถึงอวัยวะใด เขาก็จะเลื่อนหน้าลงไปใกล้เพื่อให้อวัยวะของอีกฝ่ายสัมผัสกับของตัวเอง ไล่ตั้งแต่ตา จุมูก...

“ชอบปาก มันมีเสน่ห์จนบางครั้งผมก็อยากจูบ...เหมือนตอนนี่” “ไม่รู้ว่ตั้งแต่เมื่อไหร่ที่ใบหน้าของทั้งสองอยู่ใกล้กันขนาดนี้ พวกเขารู้ว่าสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นมันคืออะไร...ไม่สิ มันเกิดขึ้นแล้ว

กลับปากสวยตกลงบนริมฝีปากบาง คิงแตะไว้อย่างนั้นเหมือนยังไม่กล้าที่จะทำอะไร แต่เพียงไม่นานหลังจากนั้นลิ้นร้อนก็แทรกเข้าไปภายใน ตัวคิงเกี่ยวหยอกล้อกับลิ้นอีกฝ่ายอย่างชำนาญ เป็นการจูบที่

เนิ่นนานจนแทบจะขาดอากาศ มีบ้างที่ทั้งสองผลออกมาเพื่อหายใจและมองหน้ากัน แต่ไม่นานก็ถูกดึงดู
ให้กลับเข้าหากันอีกครั้งด้วยความปรารถนาในรสชาติหอมหวาน

ถ้าพูดถึงภายนอก นอกจากจูบแล้วก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น หากพูดถึงภายใน...มีบางอย่างกำลังก่อ
เกิดขึ้นในใจของทั้งสองฝ่าย

บทสนทนาของรามาภิกับคิงตอนเมา – จากเรื่อง *Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563)*

จะเห็นได้ว่าตัวละครส่วนมากใช้การเปิดเผยตนเองโดยอย่างมีสติ บางคนมีการ
วางแผนในการเปิดเผยตนเองมาเป็นอย่างดี แต่ก็มีบางตัวละครที่ต้องอาศัยแอลกอฮอล์เพื่อเป็นตัว
ช่วย และไม่ว่าแอลกอฮอล์จะทำให้ตัวละครมีสติหรือไม่มีสติแต่ก็ทำให้ตัวละครมีความกล้ามากขึ้น
ตัวละครจึงกล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึก กล้าที่จะพูดปัญหาหรือเรื่องที่ทำให้อัดอั้นใจออกมาตรง ๆ และ
กล้าที่จะเปิดเผยตัวตนกับคนรัก

สรุปวิธีการสื่อสารอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

จากที่อธิบายมาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่าตัวละครนิยมเปิดเผยกับคนรักในพื้นที่ส่วนตัว แต่
จะเปิดเผยกับสาธารณะเพราะมีเหตุผลอื่น ๆ รวมทั้งแอลกอฮอล์ยังเป็นตัวช่วยที่ทำให้ตัวละครมี
ความกล้า กล้าที่จะพูดถึงความอัดอั้นภายในจนนำไปสู่การเปิดเผยตัวตน

4.4 ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์)

การวิเคราะห์ในหัวข้อนี้ส่งผลโดยตรงกับปัญหาคำวิจัยในข้อที่ 2 ที่ระบุไว้ว่า ความสัมพันธ์
ของตัวละครก่อนและหลังการเปิดเผยตนเองเป็นอย่างไร (คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักชายรัก
ชายกับคนรัก ตัวละครหลักชายรักชายกับเพื่อน และตัวละครหลักชายรักชายกับครอบครัว)

ผู้วิจัยได้จำแนกเนื้อหาภายในหัวข้อนี้ออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ 4.4.1 การยอมรับตนเองใน
ความสัมพันธ์ชายรักชาย 4.4.2 การยอมรับของบุคคลรอบข้างในความสัมพันธ์ชายรักชาย และ 4.4.3
ความสัมพันธ์อื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

ประเด็นที่สนใจศึกษา

1. ระดับการยอมรับตนเองในความสัมพันธ์ชายรักชาย ของตัวละครหลักเป็นอย่างไร
(ยอมรับทั้งหมด กึ่งยอมรับ กึ่งไม่ยอมรับ และไม่ยอมรับทั้งหมด)
2. ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายกับบุคคลรอบข้างก่อนเปิด ระหว่างเปิด และ
หลังเปิดเผยตนเองเป็นอย่างไร (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

3. บุคคลรอบข้าง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว) สามารถยอมรับตัวตนของชายรักชายได้ตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยหรือต้องใช้เวลาในการยอมรับตัวตนของชายรักชาย
4. การเปลี่ยนทิศทางความสัมพันธ์ จากเพื่อน/รุ่นพี่รุ่นน้อง/คู่กัด ไปสู่การเป็นคนรัก รวมถึงความสัมพันธ์แอบแฝงในรูปแบบอื่น ๆ เช่น soulmate และ Friend with benefit

4.4.1 การยอมรับตนเองในความสัมพันธ์ชายรักชาย

จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของชายรักชายในนิยายวาย พบว่าความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชายมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากตอนแรกสุดตอนสุดท้ายซึ่งขึ้นตรงกับระดับการยอมรับ โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) คือ การที่บุคคลยอมรับและรู้สึกภูมิใจในสิ่งที่ตัวละครชายรักชายเป็น แสดงออกว่าพึงพอใจต่อบุคคลซึ่งเป็นชายรักชาย
2. ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) คือ การที่บุคคลยอมรับ แต่ภายในยังเต็มไปด้วยความสับสนและไม่มั่นใจ จึงไม่แสดงออกว่าพึงพอใจต่อบุคคลซึ่งเป็นชายรักชาย
3. ไม่ยอมรับ 50% (กึ่งไม่ยอมรับ) คือ การไม่ยอมรับตัวตนของชายรักชาย แต่ไม่แสดงอาการไม่พึงพอใจออกมาเมื่อต้องใกล้ชิดบุคคลซึ่งเป็นชายรักชาย
4. ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) คือ การไม่ยอมรับตัวตนของชายรักชาย และแสดงการไม่ยอมรับออกมาทั้งหมด

โดยส่วนมากแล้วบุคคลต่าง ๆ จะมีความสัมพันธ์อันดีในช่วงก่อนเปิดเผยตัวตน ทว่าเมื่อตัวละครหลักเปิดเผยตัวตนออกมา ความสัมพันธ์ที่แสดงออกนั้นสามารถปรากฏได้ 2 ประเภทคือ เป็นความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นหรือเป็นความสัมพันธ์ที่ย่ำแย่ลง แม้ความสัมพันธ์ระหว่างที่เปิดเผยตัวตนจะอยู่ในระดับที่ย่ำแย่ลง แต่ในท้ายที่สุดความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายกับบุคคลอื่น ๆ จะดีขึ้นเรื่อย ๆ ภายหลังจากเปิดเผยตัวตน

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนิยายวายชายรักชายที่กลายเป็นซีรีส์ในช่วงปี พ.ศ. 2558-2563 จำนวน 13 เรื่อง ได้ผลสรุปดังตารางต่อไปนี้ (รายละเอียดของนิยายแต่ละเรื่องแสดงในภาคผนวก ง)

ตารางที่ 4.6 ตารางสรุปรูปแบบการยอมรับตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

รูปแบบการยอมรับตนเอง		จำนวน (คน)
เริ่มต้น	สิ้นสุด	
ไม่ยอมรับทั้งหมด	ยอมรับทั้งหมด	9
กึ่งไม่ยอมรับ	ยอมรับทั้งหมด	1
กึ่งยอมรับ	ยอมรับทั้งหมด	9
ยอมรับทั้งหมด	ยอมรับทั้งหมด	7
รวม		26

จากตาราง 4.6 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการยอมรับตนเองที่พบมากที่สุดจากนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง (26 คน) คือพัฒนาการจากรูปแบบไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 9 คน โดยลักษณะของชายรักชายในกลุ่มดังกล่าวนี้เป็นชายรักชายที่เคยคบหรือเคยมีแฟนเป็นเพศหญิงมาก่อนและพัฒนาการจากรูปแบบกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 9 คน โดยลักษณะของชายรักชายในกลุ่มดังกล่าวนี้ประกอบด้วยบุคคลที่ไม่เคยมีคนรักมาก่อนและกำลังคบกับคนรักเพศชายอยู่ ในขณะที่เดียวกันรูปแบบการยอมรับตนเองที่พบน้อยที่สุด คือพัฒนาการจากรูปแบบกึ่งไม่ยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 1 คน

ตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกภายในมากที่สุดคือตัวละครที่อยู่ในกลุ่ม พัฒนาการจากรูปแบบไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 9 คน (โน้จาก Love sick, อาทิตย์จาก Sotus, พีทจาก Blue kiss, ค่ายจากทฤษฎีจีบเธอ, ไทป์จาก Tham Type, ไทน์จากเพราะเราคู่กัน, วีจาก Love Mechanics, อิฐจากเกียร์สี่ขาไปกับกาวนสีฝุ่น, ต้นหนจากต้นหนชลธิ์) จากข้อมูลทั้งหมดสามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่มคือ (1) กลุ่มที่ตัวละครเคยคบผู้หญิงมาก่อนจำนวน 6 คน (พีท, ค่าย, ไทน์, ไทป์, อิฐ, ต้นหน) (2) กลุ่มที่ตัวละครกำลังคบกับคนรักผู้หญิงอยู่จำนวน 2 คน (โน้, วี) และ (3) กลุ่มที่ตัวละครไม่เคยมีคนรักมาก่อนแต่ตัวละครคิดว่าตนเป็นผู้ชายปกติที่ชอบผู้หญิงจำนวน 1 คน (อาทิตย์) บุคคลทั้ง 9 คนนี้ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับตนเองยากที่สุดเพราะต้องเอาชนะความเชื่อและทัศนคติของตนเองซึ่งระบุว่าตนเป็นผู้ชาย ตนเคยคบผู้หญิงมาก่อน ตนกำลังคบผู้หญิงอยู่ หรือตนเป็นผู้ชายที่ชอบผู้หญิงมาตลอดแม้จะไม่เคยมีแฟน เมื่อตัวละครสามารถยอมรับตนเองได้ก็จะเข้าสู่กระบวนการเปิดเผยตนเอง (Coming out process) ตัวละครทุกตัวล้วนพัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมดไปสู่การยอมรับทั้งหมด โดยสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อกรยอมรับตนเองสำหรับตัวละครหลักชายรักชายคือความรู้สึกภายในที่อัดอั้นหรือเข้าใกล้จุดแตกหักในความสัมพันธ์

“วีรักมันแม่...อีก...รัก”

“รักใคร่ลูกวีรักใคร่ลูกไปบอกเขาสิแล้วก็ถามเขาว่าเขารักลูกไหม?” แม่ลูบแผ่นหลังผมเพื่อปลอบเสียงหวานเอ่ยกระซิบเบา ๆ เพื่อถามและแนะนำ

“มันรักวี...แต่มันไม่ยอมให้วีบอกว่ารักมัน” ผมพูดกับไหล่ของแม่แล้วปล่อยให้ น้ำตามันไหลต่อ แม่ยกมือขึ้นลูบหัวผมอยู่นานจนมือคู่นั้นค่อย ๆ ลดลงมาที่ไหล่ผมแล้วดันผมออกมา

“ไหน...เล่าให้แม่ฟังสิ” ผมเริ่มเล่าเรื่องของผมกับมาร์คให้แม่ฟังตั้งแต่เห็นมันวันแรกที่เดินเข้ามา คณะหน้าหนึ่ง ๆ ที่เดินมาพร้อมกับว่าที่เดือนวิเศษ ๆ รอยยิ้มน้อย ๆ ที่วาดไว้ตรงมุมปากมันเวลาที่หันไปหาเพื่อนสนิทหรือแม่แต่ตอนที่มันยิ้มกว้างจนตาปิดเวลาที่โดนรุ่นพี่แกล้งผมบอกให้แม่รับรู้ที่ภายใต้หน้าหนึ่ง ๆ นั้นมาร์คของผมสดใสแค่ไหนจนถึงวันที่ผมทำร้ายมันมันกลายเป็นคนนิ่ง ๆ นิ่งจนแทบเหมือนคนไม่มีความรู้สึกบางครั้งก็เหม่อลอยจนผมที่มองอยู่รู้สึกผิดผมเลยเข้าหามันเราเริ่มแลกเปลี่ยนอะไรหลาย ๆ อย่างและมันก็ช่วยผมได้ในหลาย ๆ เรื่อง

ผมบอกกับแม่ว่ามาร์คทำให้ผมรู้จักอีกความรู้สึกหนึ่งความรู้สึกที่เรียกว่ารักแบบไม่ต้องการสิ่งตอบแทน มาร์คไม่เคยเรียกร้องทั้ง ๆ ที่มันเองมีสิทธิ์ในตัวผมไม่ต่างจากใคร มันไม่เคยไว้วางใจเวลาผมทำให้มันไม่พอใจ มีแต่ผม...ผมที่ไว้วางใจผมที่เรียกร้อง ผมเองที่ทำทุกอย่างทั้งทั้ง ๆ ที่มาร์คมันประคองมาตั้งนาน ทั้ง ๆ ที่มาร์คมันอดทนมาขนาดนั้น แต่ผมกลับทำพังในไม่กี่นาที

บทสนทนาของวีกับแม่ - จากเรื่อง *Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ (2563)*

จากตัวอย่างข้างต้นเป็นช่วงเวลาที่มาร์ค (นายเอก) เดินออกไปจากชีวิตวี (พระเอก) เพราะวียังคงไม่ตัดขาดกับคนรักผู้หญิงที่คบกันอยู่ เหตุการณ์ดังกล่าวจึงเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้วียอมรับตนเองทั้งหมด ยอมรับว่าชอบและรักมาร์คจริง ๆ ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชายอย่างไร้ข้อกังขา

ถัดมาคือตัวละครที่พัฒนาการจากรูปแบบกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมดซึ่งมีจำนวน 9 คน (เก้า จาก Blue kiss, เดิร์ดจากทฤษฎีจีบเธอ, ดินกามจากด้ายแดง, สารวัตรจากเพราะเราคู่กัน, ราม และคิงจาก Space, ไปจากเกียรตินี้ชวากับกาวนสีฝุ่น) คำว่ากึ่งยอมรับนั้นหมายถึงรูปแบบการยอมรับที่กำกวม ตัวละครรับรู้และรู้ตัวแล้วว่าตนเป็นชายรักชายแต่เพราะความกังวลบางอย่างตัวละครจึงปกปิดว่าตนเป็นชายรักชาย บางคนก็รู้สึกแสบกับการเป็นชายรักชายเพราะทำให้คนรอบตัวผิดหวัง บางคนก็ไม่กล้าที่จะเปิดเผยออกไปเพราะกลัวว่าความสัมพันธ์ที่เป็นอยู่จะสั่นคลอน

“บัดซบ” เขาสบถออกมาเมื่อรู้สึกขึ้นตรงทางตา ไปเอาผ้าห่มขึ้นมาปิดหน้าก่อนจะปล่อยโฮออกมาอย่างสุดจะทันทน ความฝันของเขาพังทลายไปหมดแล้วเขาเกลียดความจริงที่ต้องรู้ว่าตัวเองไม่ใช่อะไรที่รัฐจะชอบได้เลยเขาเกลียดตัวเองที่เกิดมาเป็นผู้ชาย แต่ดันชอบผู้ชายด้วยกันเกลียดที่รู้ว่าเปลี่ยนแปลงตัวเองไม่ได้พอ ๆ กับที่รู้ว่าเขาก็คงเปลี่ยนอิฐไม่ได้เลยเช่นกัน

ไปปล่อยเสียงสะท้อนออกมาอย่างพ่ายแพ้ น้ำตาที่ไหลอาบทั้งสองแก้มไม่หยุดในเวลานี้คือการยอมรับโดยสภาพว่าความคาดหวังกำลังทำร้ายหัวใจของเขามันปวดร้าวราวกับมีมือที่มองไม่เห็นกำลังถึงมิดสักเล่มและกำลังแล่ก่อนเนื้อของเขาเป็นชิ้น ๆ มันจุกในอกเจ็บและทรมาน

มือของเขากำกาวนสีฝุ่นที่เคยเป็นดั่งกำลังใจในการไปโรงเรียนของเขา แต่วันนี้ความเย็นเฉียบของโลหะที่สัมผัสได้มันมีแต่ความเจ็บปวดเขาโคตรเกลียดตัวเองที่จริงจังกับความรูสึกบ่าบอนี่จนร้องให้ทั้งที่เขาควรจะแค่ชอบไอ้อีฐเล่น ๆ แท้ ๆ ทั้งที่เขาควรจะไม่เป็นอะไรทั้งที่เขาควรจะก้าวผ่านมันไปอย่างง่ายดายเขาปิดไฟห้องนอนจนมืดสนิทไม่มีแสงไฟไม่มีเสียงอะไรทั้งสิ้นนอกจากเสียงร้องไห้ของเขาที่ราวกับว่ามันจะดังขึ้นมาจากหัวใจของเขาเองไปพยายามเช็ดน้ำตาที่ไหลออกมาไม่หยุด แต่เหมือนนานเท่าไรหมันก็ไม่จบสักที...เขาจะทรมานทรมานในคืนนี้เป็นคืนสุดท้าย

ความคิดของไป - จากเรื่องเกียรติสาวกับกาวนสีฝุ่น (2563)

อารมณ์และความรูสึกที่ไปกำลังเผชิญจึงเรียกว่ากึ่งยอมรับตนเอง เพราะไปยอมรับในความรูสึกของตนแล้ว ทว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกลับไม่เป็นไปตามที่คิด ไปชอบอิฐแต่อิฐดันมีแฟนอยู่แล้ว แกรมแฟนของอิฐยังเป็นผู้หญิง ไปจึงตัดสินใจร้องไห้ออกมาให้หมดแล้วปิดตายความรูสึก ไปจะไม่ชอบอิฐอีกแล้วเพราะการชอบอิฐมันทำให้ไปเจ็บปวดมากเกินไป

รูปแบบถัดมาคือการที่ตัวละครพัฒนารูปแบบจากกึ่งไม่ยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมดซึ่งมีเพียงคนเดียวคือ ปุณณ์จากเรื่อง Love sick ตัวละครปุณณ์นั้นเป็นผู้ชายที่เต็มไปด้วยความสมบูรณ์แบบ บ้านรวยหน้าตาดีเรียนเก่งขยันชอบกิจกรรมและงานส่วนกลางของโรงเรียนและไม่เคยทำให้พ่อแม่ผิดหวัง แกรมปุณณ์ยังมีคนรักที่เป็นผู้หญิงอยู่แล้ว ทว่าด้วยเหตุบังเอิญจึงทำให้ปุณณ์ได้สนิทกับโน้ ความรูสึกบางอย่างเริ่มก่อควนในใจ ปุณณ์รูสึกดีและรูสึกสบายใจเมื่อมีโน้อยู่ข้าง ๆ แต่เมื่อมองกลับมาสู่ความเป็นจริงปุณณ์กลับมองไม่ออกเลยว่าความสัมพันธ์ของทั้งคู่จะไปต่อได้อย่างไร ปุณณ์จึงพยายามหลบหน้าและหลีกเลี่ยงการพูดคุยกับอีกฝ่าย แต่นั่นกลับไม่เป็นผลดีต่อทั้งสองคนเลยสักนิด

“ทำไมมึงต้องห้ามตัวเองไม่ให้สัมผัส” ปุณณ์สายหน้าทั้งที่ยังหลับตาแน่น

“เพราะสิ่งที่มึงหยาบยื่นให้กูมา คือความเป็นเพื่อนที่มีค่ามากเกินไปที่จะทรยศมัน เพราะมึงเป็นผู้ชายคนหนึ่งเหมือนกันกับที่กูเป็น เพราะมึงมียูริข้าง ๆ เหมือนกับที่กูมีเอม เพราะสิ่งที่กูคิดมันอาจจะทำให้มึงเกลียดกูจนไม่อยากเป็นเพื่อนกูต่ออีกเลยก็ได้ มึงเข้าใจไหมว่าเหตุผลทุกอย่างบอกว่ากูจะเป็นแบบนี้ไม่ได้ กูกำลังจะทำผิดต่อทุกอย่างแล้ว กู...กู...กูทำอะไรไม่ถูกแล้ว”

นี่เป็นครั้งแรกที่ผมเห็นคนเก่งอย่างปุณณ์จนตรอก เสียงมันสั้นก่อนจะเค้นคำพูดออกมา

“กูไม่อยากให้ทุกอย่างผิดไปยิ่งกว่านี้อีกแล้ว...”

คำพูดนั้นทำให้ผมสลดลงอย่างช่วยไม่ได้ใน เมื่อใบหน้าสีน้ําหวานของปุ่นณ์แจ่มชัดว่าเจ้าของมัน กำลังอ่อนแอเพียงใด ย้าเตือนผมว่าผู้ชายคนหนึ่งที่เห็นไม่ใช่ปุ่นณ์ภูมิพัฒน์ของใครต่อใคร ไม่ใช่แม้แต่เลขาฯ สถานักเรียนผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ชายตรงหน้าผมเป็นแค่ปุ่นณ์ ไร่ปุ่นณ์...เด็กผู้ชายธรรมดา ที่อยู่ในช่วงจัดการ ความรู้สึกของตัวเอง แม้ทำท่าเหมือนจะไปไม่รอด ซิกหน้าด้านซ้ายที่บิดเบี้ยวนั้นทำให้ผมต้องผลอมอง ปุ่นณ์อย่างหลงใหล จนไม่รู้เหมือนกันว่าอะไรที่สั่งให้ผมจับมือข้างนั้นมากุม ด้วยหวังว่าความเข้มแข็งจะถูก ส่งผ่านไป

ผมพยายามค้นหาความจริงจากดวงตาคู่นั้นที่เต็มไปด้วยคำถามของความไม่เข้าใจ

“สิ่งที่มันอยากทำคืออะไร” ปุ่นณ์มองหน้าผมที่สบตาเขานิ่งอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะวาดแขนข้างหนึ่ง ครอบตัวผมไว้ พร้อมโน้มใบหน้าคมคายให้คล้อยใกล้เข้ามาเรื่อย ๆ ทั้งหมดนี้เรียกความรู้สึกของวันก่อนที่ ผมเคยมีกลับมาอีกครั้ง ริมฝีปากหุ่นสีอมส้มประชิดติดริมฝีปากของผมก่อนจะกระซิบถ้อยคำหนึ่งแผ่วเบา “ผมอยากมีโน้”

หากเราปล่อยให้ช่วงเวลานี้ผ่านไปโดยไม่ต้องคำนึงถึงอนาคตที่จะตามมาเลย...ได้ไหมนะ...

บทสนทนาของปุ่นณ์กับโน้ตอนเมา – จากเรื่อง *Love sick ชุมนทางเกว่น้ำเงิน (2558)*

จะเห็นได้ว่าการก่อนที่ตัวละครจะยอมรับตนเอง หรือพัฒนารูปแบบไปสู่การยอมรับตนเอง ทั้งหมดตัวละครหลักชายรักชายล้วนต้องเผชิญอารมณ์สะเทือนใจและความอ่อนไหวทางความรู้สึกนับ ครั้งไม่ถ้วน โดยในท้ายที่สุดเมื่อตัวละครเอาชนะความรู้สึกเหล่านั้นได้ก็จะนำไปสู่การยอมรับตนเอง ทั้งหมด

สรุปการยอมรับตนเองในความสัมพันธ์ชายรักชาย

สามารถสรุปได้ว่า ตัวละครที่มีการพัฒนาการจากรูปแบบไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด มากที่สุด ส่วนกรณีที่พบน้อยที่สุดคือพัฒนาการจากรูปแบบกึ่งไม่ยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด ซึ่งกรณีนี้ตัวละครจึงเต็มไปด้วยความสับสน ส่งผลให้จุดเริ่มต้นของตัวละครอยู่ในลักษณะกึ่งไม่ยอมรับตนเอง

4.4.2 การยอมรับของบุคคลรอบข้างในความสัมพันธ์ชายรักชาย

จากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของชายรักชายในนิยายวาย พบว่าความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง ของตัวละครหลักชายรักชายมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากตอนแรกสุดตอนสุดท้าย โดยขึ้นตรงกับ ระดับการยอมรับของบุคคลรอบข้าง โดยสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก คือ การที่บุคคลยอมรับในตัวตนของชายรักชายตั้งแต่ครั้งแรกที่มีการเปิดเผยตนเอง ไม่ได้รู้สึกอึดอัดต่อต้านหรือไม่เข้าใจในตัวชายรักชาย

2. ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก คือ การที่บุคคลไม่ยอมรับในตัวตนของชายรักชายตั้งแต่ครั้งแรกที่มีการเปิดเผยตนเอง บุคคลนี้อาจเต็มไปด้วยความอึดอัด การต่อต้าน รวมทั้งยังไม่เข้าใจในตัวชายรักชาย ต้องใช้เวลาในการยอมรับ

จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนิยายวายชายรักชายที่กลายเป็นซีรีส์ในช่วงปี พ.ศ. 2558-2563 จำนวน 13 เรื่อง ได้ผลสรุปดังตารางต่อไปนี้ (รายละเอียดของนิยายแต่ละเรื่องแสดงในภาคผนวก ง)

ตารางที่ 4.7 ตารางสรุปความสัมพันธ์ของชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์)

คู่ความสัมพันธ์ ของชายรักชาย	ความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง (ครั้ง)		
	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	รวม
คนรัก	15	7	22
ครอบครัว	14	2	16
เพื่อน	22	0	22
รวม	51	9	60

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่พบในนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง (60 ครั้ง) เป็นไปในแนวทางเดียวกันทุกคู่ความสัมพันธ์ คนรักของตัวละครหลักชายรักชายส่วนใหญ่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก ครอบครัวของตัวละครหลักชายรักชายส่วนใหญ่มีการยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก เช่นเดียวกับเพื่อนของตัวละครหลักชายรักชายที่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกทุกครั้ง

การเปิดเผยตนเองต่อคนรักแล้วคนรักยอมรับในทันทีตั้งแต่ครั้งแรกมีจำนวน 15 ครั้ง (ปุณณ์ โน้จจากเรื่อง Love sick, พีทเก้าจากเรื่อง Blue kiss, เติร์ตจากเรื่องทฤษฎีจีบเธอ, ธารจากเรื่อง Tharn Type, ดินภามจากเรื่องด้ายแดง, สารวัตรจากเรื่องเพราะเราคู่กัน, รามคิงจากเรื่อง Space, มาร์คจากเรื่อง Love Mechanics, อีฐูไปจากเกียร์สี่ขาไปกับกานส์ฝุ่น, ชลธิจากเรื่องต้นหนชลธิ) ลักษณะของตัวละครทั้งหมดสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มย่อย คือกลุ่มที่ตัวละครรู้สึกดีหรือแอบชอบอีกฝ่ายอยู่ก่อนจำนวน 13 คน (ปุณณ์, โน้, พีท, เก้า, เติร์ต, ดิน, ภาม, สารวัตร, ราม, คิง, อีฐู, ไป, ชลธิ) กับกลุ่มที่ตัวละครไม่ได้รู้สึกดีหรือไม่ได้แอบชอบอีกฝ่ายอยู่ตั้งแต่ต้นจำนวน 2 คน (ธาร, มาร์ค) จะเห็นได้ว่าเมื่อตัวละครแอบชอบหรือเริ่มรู้สึกดีกับอีกฝ่ายอยู่ก่อนแล้วหลังจากเปิดเผยตนเองออกไปคนรักของชายรักชายก็จะสามารถยอมรับได้ในทันที ส่วนกรณีของธารและมาร์คที่ไม่ได้แอบชอบหรือรู้สึกดีกับ

อีกฝ่ายแต่ยังสามารถยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรกนั้นเป็นเพราะตัวละครทั้งสองเปิดเผยตัวตนกับรอบข้างทั้งหมดอยู่ก่อนแล้ว แถมตัวละครทั้งสองยังเป็นชายรักชายที่ยอมรับในเพศวิถีของตนว่าเป็นเกย์ตั้งแต่ต้นเรื่อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ตัวละครสามารถยอมรับในตัวตนอีกฝ่ายได้ทันที

การเปิดเผยตนเองต่อคนรักแล้วคนรักไม่ยอมรับในทันทีตั้งแต่ครั้งแรกมีจำนวน 7 ครั้ง (ก้องภพและอาทิตย์จาก Sotus, ค่ายจากทฤษฎีจีบเธอ, ไทป์จาก Tharn Type, ไทน์จากเพราะเราคู่กัน, วิจาก Love Mechanics, ต้นหนจากต้นหนชลธิ) ซึ่งความสัมพันธ์ในกลุ่มนี้ตัวละครทั้งหมดไม่ได้ชอบหรือรู้สึกดีอยู่กับอีกฝ่ายในแง่ของคนรัก อย่างกรณีของก้องภพกับอาทิตย์ ไทป์และวีจะมาในรูปแบบของคู่กัดเพราะทั้งสี่ตัวละครล้วนไม่ชอบในตัวตนของอีกฝ่ายต้องใช้เวลาพักใหญ่กว่าความรู้สึกและความสัมพันธ์จะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไป สำหรับกรณีของค่ายจะมองอีกฝ่ายเป็นเพื่อนรัก ต้นหนเองก็มองอีกฝ่ายเป็นเหมือนน้องชายที่โตมาด้วยกัน ไทน์ก็มองอีกฝ่ายเป็นเพื่อนในชมรมและเป็นแรงบันดาลใจในการเล่นดนตรี ตัวละครในกลุ่มนี้ทั้งหมดจึงไม่คิดที่จะก้าวกายหรือเปลี่ยนแปลงสถานะจากที่เป็นอยู่ไปสู่ความสัมพันธ์ในรูปแบบของคนรัก

“มึงเป็นเกย์หรือเปล่า”

“เป็น” นั่นก็ทำให้ไทป์บอเสียงเข้ม

“ถ้ามึงเป็น กูก็ต้องบอกมึงตรง ๆ ว่ากูเกลียดเกย์”

“แล้วจะให้ทำยังไง” ธาราเองก็ไม่คิดเหมือนกันว่าอีกฝ่ายจะรู้เร็วขนาดนี้ และก็ไม่คิดเหมือนกันว่าจะพูดตรง ๆ คนเราถึงเกลียดยังไงไม่ชอบยังไงตราบใดที่อีกฝ่ายยังไม่สร้างความเดือดร้อนมันคงไม่พูดออกมาหรอก และเหมือนคำถามตรง ๆ ของเขาก็ทำให้ไทป์ตรงเหมือนกัน

“ไม่กูก็มึงต้องย้ายออก”

“ทำไม แค่กูเป็นเกย์นี่ถึงรังเกียจขนาดนี้เลย”

“เอออูรังเกียจ” และเช่นเคยที่ไทป์แสดงออกตรง ๆ เหมือนยามที่เพื่อนถามทุกครั้ง

“กูเป็นเกย์แล้วกูไปทำอะไรให้มึง”

“ถึงมึงไม่ได้ทำ แต่ยังไงกูก็ไม่อยู่ร่วมห้องกับเกย์!”

“งั้นมึงก็ย้ายออกเพราะไม่ใช่กูที่มีปัญหา แต่เป็นมึงที่มีปัญหา!” จากตอนแรกที่ค่อนข้างรู้สึกดีกับรุมเมทคนนี้ ตอนนี้ความคิดธารเปลี่ยนไปแล้วเพราะไม่คิดว่ามันจะเป็นพวกใจแคบขนาดนี้ ซึ่งคนฟังก็กำหมัดแน่นแล้วบอกด้วยอารมณ์ที่ร้อนขึ้น

“ไอธาร!” คราวนี้ไทป์ขึ้นเสียง “กูบอกอีกครั้งว่ากูจะไม่อยู่ร่วมห้องกับมึง กูเกลียดเกย์ เกลียดเข้ากระดูกดำ เป็นไปได้กูจะไม่ทางเฉียดเข้าใกล้พวกมึงเด็ดขาด บอกให้รู้นะ หายใจอากาศเดียวกันกูยังขยะแขยงเลย!!!”

บทสนทนาของธารกับไทป์ - จากเรื่อง *Tharn Type* เกลียดนักมาเป็นที่รักซะดี ๆ (2562)

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นจุดเริ่มในความสัมพันธ์ของธารและไทป์ ธารเป็นชายรักชายที่ยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์ เขาจึงยินดีต่อการเปิดเผยกับคนรอบข้างว่าตนเป็นเกย์ ขณะที่ไทป์เป็นมนุษย์ที่เกลียดเกย์เพราะในวัยเด็กเคยถูกเกย์ล่วงละเมิดทางเพศ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จากเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันจึงแปรเปลี่ยนไปสู่คู่กัดก่อนจะกลายมาเป็นคนรักในท้ายที่สุด

ความสัมพันธ์ในรูปแบบถัดมาคือการที่ตัวละครหลักชายรักชายเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว ซึ่งมีการยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกจำนวน 14 ครั้ง (พีทจากเรื่อง Blue kiss, เก้าจากเรื่อง Dark blue kiss, ธารจากเรื่อง Tharn Type, ดินภามจากเรื่องด้ายแดง, สารวัตรไพนธ์จากเรื่องเพราะเราคู่กัน, รามคิงจากเรื่อง Space, มาร์คจากเรื่อง Love Mechanics, อิฐไปจากเรื่องเกียร์สีขาวกับกาวนสีฝุ่น, ต้นหนชลธิจากเรื่องต้นหนชลธิ) และมีการไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกจำนวน 2 ครั้ง (ไทป์จากเรื่อง Tharn Type, วีจากเรื่อง Love Mechanics)

สำหรับกรณีที่ครอบครัวยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรกสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มคือ (1) ตัวละครเปิดเผยตั้งแต่ต้นเรื่องครอบครัวจึงยอมรับได้อยู่แล้วจำนวน 3 คน (ธาร, มาร์ค, ชลธิ) ทั้งสามคนนั้นเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวตั้งแต่ต้นเรื่อง แฉมายอมรับในเพศวิถีของตนแล้ว ธารกับมาร์คยอมรับว่าตนเป็นเกย์ในขณะที่ชลธิยอมรับว่าตนเองเป็นคู่กัดกับครอบครัว

(2) ตัวละครที่ครอบครัวรับรู้ครั้งแรกในตอนเปิดตัวตัวละครเปิดเผยตัวตนจำนวน 5 คน (สารวัตร, ราม, คิง, อิฐ, ดิน) ทั้ง 5 คนหลังจากที่คบคนรักเป็นชายรักชายก็ได้เปิดเผยกับครอบครัว โดยแต่ละครอบครัวมีปฏิกิริยาที่แตกต่างกันออกไป บางครอบครัวก็ตกใจ บางครอบครัวก็แสดงอาการเป็นห่วงมากกว่า เป็นเพราะครอบครัวเพิ่งรับรู้ครั้งแรกจึงส่งผลให้ตกใจและเป็นห่วงไปพร้อมกัน ซึ่งหลังจากที่เปิดเผยแล้วคนในครอบครัวจะแสดงความเข้าใจและยอมรับในตัวตนของชายรักชายทันที

“เพื่อนเธอ” ท่านย่า แต่ดวงตากลับไปก้ำไปที่ลูกชายคนโตเสียมากกว่า

“ไม่ใช่ครับ”

“แล้วเป็นอะไร”

“แฟนผม”

ตอนนั้นเองที่โลกเหมือนหยุดหมุนไปชะงัด ๆ ไอ้สารวัตรยอมบอกความจริงกับท่านด้วยใบหน้าเรียบนิ่งของมัน แต่คนที่อยู่นิ่งนี่คือ...กูเอง

“คบกันเมื่อไหร่”

“ไม่นานมานี้”

“แล้วคิดจะบอกพ่อตอนไหน”

“ยังไม่ได้คิดครับ”

ความเจ็บเข้าปกคลุมทั่วพื้นที่ แม้แต่เสียงลมต่อสู้ของผู้กองก็ยังเจ็บลงถนัดตา รวากับเจ้าของมือถือรู้ว่าตอนไหนควรเล่นหรือตอนไหนไม่ควร กับแม่ไอ้สารวัตรผมเจอท่านก่อนหน้านั้นแล้วท่านเป็นคนใจดี แต่กับพ่อ

“อยู่ด้วยกันนานแล้วหรือ”

“ยะ...ยังครับ มะ...ไม่ได้อยู่ด้วยกันครับ แค่เมื่อคืน แค่เมื่อคืนสารวัตรผมเลยช่วยดูเฉย ๆ”
เจ้าตัวเอี่ยมมือมาจับมือผมเอาไว้พร้อมกับบอกเสียงนุ่ม

“ไหนใจเย็นอย่าลน” ฮือออออ กูอยากร้องไห้ ให้หายทुरนทुरาย “ผมรู้ว่าพ่อเสียใจ”

“แล้วรู้ได้ยังไงว่าพ่อเสียใจ”

“ก็เดา”

“ตั้งแต่เกิดมาพ่อเคยบังคับแก้มี่ยตอนเช้า ม.หนึ่ง แกอยากเรียนที่ไหนพ่อก็ให้เรียนตอน ม.สาม แกบอกไม่ยอมสอบเข้าเตรียมนายร้อยพ่อก็ไม่เคยห้าม ไม่เคยห้ามแม้แต่ตอนเรียนมหา'ลัยแกเลือกเรียนในคณะที่คนอื่นไม่เรียน พ่อก็ปล่อยให้แกได้เลือกอนาคตเป็นของตัวเอง”

“...”

“ทุกวันนี้พ่อไม่เคยเสียใจนะที่แกเลือกสิ่งที่แกรัก”

“แล้วพ่อเสียใจมั๊ยที่ผมไม่ใช่ลูกผู้ชาย ผมไม่ได้เลือกปกป้องผู้หญิง”

“เป็นลูกผู้ชาย เกิดมาไม่จำเป็นต้องปกป้องผู้หญิง แค่ปกป้องคนที่ลูกรักได้ก็คือลูกผู้ชายจะกังวลไปทำไม” ตอนนั้นเองที่ผมได้รู้ความจริงอีกข้อของไอ้สารวัตร ครอบครัวของมันอบอุ่นจริง ๆ

บทสนทนาของสารวัตรกับพ่อ – จากเรื่องเพราะเรารู้กัน (2563)

(3) ตัวละครที่ครอบครัวรับรู้ก่อนที่ตัวละครจะเปิดเผยตัวตนจำนวน 6 คน (พีท, แก้ว, งาม, ไทน์, ไป, ต้นหน) ตัวละครทั้ง 6 มีความคล้ายคลึงกันตรงที่คนในครอบครัวมีการรับรู้ว่าคุณชายเป็นชายรักชายทั้งจากการสัมผัสด้วยตนเองและจากคำบอกเล่าของคนอื่น ด้วยเหตุนี้เมื่อตัวละครหลักชายรักชายเข้าสู่กระบวนการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว ครอบครัวจึงสามารถยอมรับได้ในทันที

“จำคำแม่ให้ตึนนะลูก ไปไม่เคยติดหนึ่นุญคุณพ่อกับแม่แม่แต่ชนิดเดียว ลูกไม่จำเป็นต้องตอบแทน ไม่ต้องชดใช้อะไรพ่อกับแม่ทั้งนั้น ถ้ามีใครสักคนต้องติดหนึ่นุญคุณกันครอบครัวนี้คงจะตั้งเป็นพ่อกับแม่ที่ติดหนึ่นุญมากกว่า” คำพูดของแม่เขาเหมือนเป็นเครื่องปลดเปลื้องความทุกข์ทรมานที่เขาแบกมาตลอดชีวิต

ไปรู้สึกเหมือนตัวเองได้รับสิทธิที่จะเป็นอิสระอย่างที่เขาไม่เคยคิดมาก่อน เขาเผลอเข้าไปในอ้อมกอดอุ่นนั้นอย่างไม่มีอะไรจะอธิบายความรักที่เขามีต่อพ่อและแม่ของเขาได้

“เฮ้อ พ่อกับแม่ไม่โกรธหรือครับที่ผม เฮ้อ มีแฟนเป็นผู้ชาย” “ไปที่ตอนนี้ถอนตัวออกจากอ้อมอกแม่และเช็ดน้ำตาที่ไหลจะทะเลแล้วเอ่ยถามพ่อแม่อย่างตะกุกตะกัก

“ไม่หรอกจ้ะ ความจริงพ่อกับแม่ก็รู้เรื่องนี้มาสักพักแล้ว” คุณกุศยาพูดพร้อมลูบหัวลูกชายอย่างเอ็นดู

“อ้าว” เขาอุทานมาแบบงง ๆ

“ก็ลุงคงคนซื่อบริที่ไปรับไปส่งเชิงตอนมอปลายเขามาฟ้องพ่อนะสิ ว่าเอ็งชอบให้จอตรดแอบดูผู้ชายหน้าหล่อเตะบอล โห้ย ทำอะไรประเจิดประเจ้อจริง ๆ แถมผ่านไปไม่กี่เดือนพวงกุญแจที่เอ็งรักนักรักหนาก็ยังไปแขวนอยู่บนกระเป๋าไอ้หนุ่มนั่นด้วย แม่เอ็งยังบ่นเลยว่าเอ็งตาถึง เพราะไอ้หนุ่มนั่นมันหล่อดี ฮ่า ฮ่า ฮ่า” คุณมนตรีพูดพร้อมระเบิดเสียงหัวเราะออกมาอย่างสบายใจ

“พ่อ!” ไปพูดอย่างตกใจ

“พ่อแม่ทุกคนก็รู้ทั้งนั้นแหละลูก ว่าลูกของตัวเองเป็นอะไร ขึ้นอยู่กับจะพูดหรือไม่พูดมากกว่า พ่อกับแม่ตกลงกันแล้วว่ามันเป็นสิทธิ์ของไปนะที่จะบอกหรือไม่บอกพ่อกับแม่ก็ได้ พ่อกับแม่ก็ได้แค่ออู้อยู่ห่าง ๆ แบบเป็นห่วงเท่านั้นแหละจ้ะ” คุณกุศยาพูดพร้อมลูบหัวเขาอีกครั้งอย่างเอ็นดู

บทสนทนาของไปกับแม่และพ่อ – จากเรื่องเกียรตินี้ชากับกาวนสีฝุ่น (2563)

ลำดับสุดท้ายคือการไม่ยอมรับของครอบครัวตั้งแต่ครั้งแรกจำนวน 2 ครั้ง ซึ่งสาเหตุของการไม่ยอมรับนั้นแตกต่างกัน ครอบครัวของวีไม่ยอมรับเพราะพ่อฝากความหวังและฝากอนาคตทั้งหมดไว้ที่วี เมื่อวีเป็นชายรักชายจึงทำให้พ่อผิดหวังจนไม่สามารถยอมรับได้ ในขณะที่ครอบครัวของไต้บั้นนี้แตกต่างออกไป เพราะไต้บั้นเคยถูกผู้ชายล้วงละเมิดทางเพศในวัยเด็กจนกลายเป็นบาดแผลทางใจที่ยังรากลึก พ่อของไต้บั้นจึงเป็นลมทันทีที่เห็นในขณะที่แม่สามารถยอมรับได้เพราะเคารพในการตัดสินใจของลูกชาย ซึ่งการไม่ยอมรับของครอบครัวในช่วงแรกนั้นแสดงออกผ่านการกระทำของตัวละคร อย่างกรณีพ่อของวีที่ลูกออกไปจากโต๊ะอาหารทันทีที่วีเปิดเผยตัวตน และกรณีของพ่อไต้บั้นที่พยายามทำทุกวิธีเพื่อไล่ให้ธารกลับไป

ตัวละครมีการพัฒนาความสัมพันธ์กับคนรักและเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว กรณีคนรักยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรกเป็นเพราะตัวละครรู้สึกดีหรือแอบชอบอีกฝ่ายอยู่ก่อนหรือไม่ก็เป็นเพราะตัวละครยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นชายรักชาย เมื่อคนรักเปิดเผยตัวตนจึงสามารถยอมรับได้ทันที กรณีคนรักไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกเพราะเป็นคู่กัดกันมาก่อน เป็นพี่น้องหรือเพื่อนสนิทที่ไม่เคยมองอีกฝ่ายเป็นคนรัก ตัวละครจึงไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกแต่ต้องใช้เวลา สำหรับการเปิดเผยกับครอบครัวส่วนใหญ่ครอบครัวจะยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรกไม่ว่าจะเป็นการรับรู้ครั้งแรกหรือแอบรู้มาก่อนว่าลูกเป็นชายรักชาย หากไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกเป็นเพราะครอบครัวตั้งความหวังกับตัวของชายรักชายไว้สูง หรือเป็นเพราะตัวละครเคยมีปมในอดีตจากชายรักชายจึงทำให้ครอบครัวเป็นห่วงจนไม่ยอมรับ

สรุปการยอมรับของบุคคลรอบข้างในความสัมพันธ์ชายรักชาย

สามารถสรุปได้ว่าส่วนใหญ่แล้วคนรักยอมรับชายรักชายตั้งแต่ครั้งแรก เช่นเดียวกับครอบครัวและเพื่อนของชายรักชายที่สามารถยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรก กรณีที่คนรักไม่สามารถยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรกเป็นเพราะตัวละครเคยคบผู้หญิงมาก่อนหรือกำลังคบผู้หญิงอยู่ กรณีของครอบครัวเป็นเพราะครอบครัวตั้งความหวังไว้สูงหรือตัวละครมีปมวัยเด็กครอบครัวจึงไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก

4.4.3 ความสัมพันธ์อื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

1) ตัวละครรู้จักกันมาก่อน จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าลักษณะของตัวละครที่มีความสัมพันธ์แบบรู้จักกันมาก่อนมีจำนวนทั้งหมด 10 เรื่อง (Love sick, Sotus S, Blue kiss, Dark blue kiss, ทฤษฎีจีบเธอ, ด้ายแดง, Love Mechanics, เพราะเราคู่กัน, เกียร์สี่ขา กับ กาวนีสี่ฝุ่น, ต้นหนชลธิ) โดยหากตัดนิยายภาคต่ออย่าง Sotus S และ Dark blue kiss ออกไปจะพบว่ามีนิยายที่ตัวละครรู้จักหรือเคยเจอกันมาก่อน 8 เรื่อง ซึ่งจะสามารถจำแนกออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ (1) ตัวละครรู้จักกันน้อยกว่าหนึ่งปีจำนวน 1 เรื่อง (Love Mechanics) (2) ตัวละครรู้จักกันมากกว่าหนึ่งปีจำนวน 4 เรื่อง (Blue kiss, ทฤษฎีจีบเธอ, เพราะเราคู่กัน, เกียร์สี่ขา กับ กาวนีสี่ฝุ่น) (3) ตัวละครรู้จักกันตั้งแต่เด็กจำนวน 2 เรื่อง (Love sick, ต้นหนชลธิ) (4) ตัวละครรู้จักกันตั้งแต่ชาติก่อนจำนวน 1 เรื่อง (ด้ายแดง)

หากใช้วิธีการจัดกลุ่มตามความคล้ายของแต่ละเรื่องจะพบว่า มีนิยายที่ตัวละครรู้จักกันมาก่อนแค่ผิวเผินจำนวน 4 เรื่อง (Love sick, Blue kiss, Love Mechanics, เพราะเราคู่กัน) และตัวละครรู้จักกันมาก่อนอย่างลึกซึ้งจำนวน 4 เรื่อง (ทฤษฎีจีบเธอ, เกียร์สี่ขา กับ กาวนีสี่ฝุ่น, ต้นหนชลธิ, ด้ายแดง) กรณีการรู้จักอย่างผิวเผินที่น่าสนใจคือปมฉันทน์จากเรื่อง Love sick เพราะรู้จักกันมาตั้งแต่เด็กเพียงแต่เรียนคนละห้องกันจึงไม่สนิท แต่เพราะเหตุการณ์บางอย่างทั้งสองคนจึงได้ใกล้ชิดกันมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นคนที่เข้าใจกันมากที่สุด ส่วนเรื่อง Blue kiss และเพราะเราคู่กันเป็นการเล่าเรื่องของความบังเอิญในตัวละครทั้งสองฝ่าย พืทแก้วจาก Blue kiss ไม่ถูกกันมากตอนมัธยมแต่กลับได้มาเรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันขณะเดียวกันแถมยังอยู่กลุ่มเดียวกันอีก ในขณะที่เรื่องเพราะเราคู่กันเป็นความบังเอิญของเรื่องรักแรกพบ สารวัตรหลงรักไทน์ตั้งแต่ครั้งแรกทั้งที่ยังไม่รู้ชื่อของอีกฝ่าย สารวัตรพยายามตามหาไทน์ตลอดระยะเวลาหนึ่งปีแต่ก็ไม่พบ ความบังเอิญพาทั้งคู่กลับมาพบกันเพราะทั้งสองคนได้เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันและไทน์เป็นฝ่ายเดินเข้ามาหาสารวัตรเอง ตัวละครในลักษณะนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ เช่นจากเป็นเพื่อนหรือคนรู้จักก่อนจะมาเป็นคนรัก

สำหรับกรณีตัวละครรู้จักกันมาก่อนอย่างลึกซึ้งตัวละครจะมีความผูกพันที่มากกว่ากรณีแรก เพราะประเภทนี้ตัวละครจะรู้จักนิสัยใจคอและความชอบส่วนตัวของอีกฝ่ายเป็นอย่างดี เช่นกรณีของค้ายกับเดิร์ดจากเรื่องทฤษฎีจิบเธอ เดิร์ดเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดสำหรับค้ายทว่าเดิร์ดกลับแอบชอบค้ายอยู่ฝ่ายเดียวตั้งแต่ปีหนึ่งจนถึงปัจจุบันที่เรียนปีสาม กรณีของไปจากเกียรส์ชิวากวานส์ฝู่นก็คล้ายคลึงกับเดิร์ด เพราะไปชอบอิฐตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกันตอน ม.6 แถมยังชอบมาตลอดจนเข้ามหาวิทยาลัยแต่ไปเลือกที่จะเก็บความรู้สึกทั้งหมดเอาไว้เพราะคิดว่ายังไงตนก็ไม่มีทางสมหวัง ชลธิจากเรื่องต้นหนชลธิก็มีลักษณะที่คล้ายกันเพราะแอบชอบต้นหนตั้งแต่เด็กจนกระทั่งตนได้เข้าเรียนมหาวิทยาลัย ความรู้สึกที่แอบชอบจึงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งตัวละครตัดสินใจเปิดเผยตัวตนกับอีกฝ่าย จะเห็นได้ว่าตัวละครในกลุ่มนี้แม้จะรู้จักกันมานานแต่ก็ไม่มีช่วงเวลาให้พัฒนาความสัมพันธ์ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นคนเริ่มชอบก่อนแถมยังเป็นคนที่เก็บความรู้สึกทั้งหมดไว้คนเดียว

กรณีที่น่าสนใจที่สุดของตัวละครรู้จักกันมาก่อนอย่างลึกซึ้งคือดินภามจากเรื่องด้ายแดง เพราะตัวละครรู้จักกันมาตั้งแต่ชาติก่อน ตัวละครเป็นคนที่รักกันในชีวิตที่แล้วแต่เพราะเป็นชายรักชายจึงถูกครอบครัวยึดกันทั้งสองคนจึงจบชีวิตที่การฆ่าตัวตาย ในตอนที่ไปเกิดใหม่ทั้งสองคนมีด้ายแดงแห่งโชคชะตาผูกไว้ที่นิ้ว หน้าที่าของทั้งคู่เปลี่ยนไปแต่ความรู้สึกความชอบและลักษณะนิสัยบางอย่างยังคล้ายคลึงชาติที่แล้ว ทั้งสองคนค่อย ๆ ระลึกถึงอดีตได้จากความฝันส่งผลให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายพัฒนาแบบก้าวกระโดดและสมหวังในความรักรจนเลื่อนสถานะเป็นคนรัก ด้ายแดงแห่งโชคชะตาจึงเป็นเหมือนสิ่งที่ยึดเหนี่ยวทั้งสองคนให้เคียงคู่กัน เป็นคู่ชีวิตที่ไม่อาจแยกจากกันได้

ด้วยเหตุนี้การเล่าเรื่องโดยให้ตัวละครรู้จักกันมาก่อนไม่ว่าจะเป็นการรู้จักกันแบบผิวเผินหรือการรู้จักกันอย่างลึกซึ้ง เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมตัวละครจะค่อย ๆ เรียนรู้ก้าวข้ามและพัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่สถานะคนรัก แม้จะเป็นสภาวะแอบรักอีกฝ่ายแค่ข้างเดียว เป็นความรักที่ไร้วิ้ววของความสมหวัง ไม่ว่าจะทั้งสองฝ่ายจะต้องเผชิญอุปสรรคมากเพียงใด ในท้ายที่สุดตัวละครทั้งสองก็จะได้กลับมาเคียงคู่กันตอนท้ายเล่ม เป็นความสัมพันธ์ที่สะท้อนถึงค่านิยมคู่ชีวิต (Soulmate) โดยเฉพาะเรื่องด้ายแดงที่แสดงให้เห็นว่าแม้ความตายก็ไม่อาจแยกทั้งสองออกจากกันได้

2) ความสัมพันธ์แบบคู่กัดและ FWB จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าลักษณะของตัวละครที่เริ่มต้นความสัมพันธ์แบบคู่กัดหรือ FWB (Friend with benefit) มีจำนวนทั้งหมด 7 เรื่อง (Sotus, Sotus S, Blue kiss, Dark blue kiss, เกียรส์ชิวากับกวานส์ฝู่น, Tharn Type, Love Mechanics) ทั้ง 7 เรื่องนั้นเริ่มต้นที่ความสัมพันธ์แบบคู่กัดทั้งหมด โดยจะมีเพียงแค่ 2 เรื่องเท่านั้นที่อยู่ในรูปแบบความสัมพันธ์คู่กัดและ FWB (Tharn Type, Love Mechanics)

สำหรับความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นด้วยคู่กัดเพียงอย่างเดียวกลุ่มแรกคือรูปแบบของนิยายภาคต่อ ตัวละครก้องภพและอาทิตย์จาก Sotus และ Sotus S กับตัวละครพีทและเก้าจาก Blue kiss และ Dark blue kiss โดยทั้งสองเรื่องนี้จะพบความสัมพันธ์ในรูปแบบคู่กัดเพียงภาคแรกเท่านั้น เพราะในภาคที่สองตัวละครหลักชายรักชายได้เลื่อนสถานะกลายเป็นคนรักเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก้องภพเป็นเด็กปีหนึ่งที่โดนว่ากด้วยอาทิตย์ซึ่งเป็นเฮ้ดว๊ากปีสาม ก้องภพไม่เข้าใจในเหตุผลและการกระทำของอาทิตย์ที่เอาแต่กลั่นแกล้งรุ่มร่ามจึงพยายามหาวิธีช่วยเหลือเพื่อนและก่อวณกลับไป ทั้งสองคนจึงกลายเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องที่ไม่ชอบหน้ากันก่อนที่จะก่อภพจะค่อย ๆ รู้จักตัวตนที่แท้จริงของอาทิตย์ ความสัมพันธ์จากคู่กัดจึงกลายเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องที่สนิทสนมและเข้าใจกัน จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ไปสู่รูปแบบของคนรักตอนท้ายเรื่อง เช่นเดียวกับพีทเก้าที่เริ่มต้นจากการมีเรื่องในโรงเรียนแต่กลับต้องมาเรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันคณะเดียวกันแถมยังต้องมาอยู่กลุ่มเดียวกัน ช่วงแรกทั้งสองคนจึงกลายเป็นคู่กัดที่ไม่มีวันญาติดีก่อนจะผ่านอะไรหลาย ๆ อย่างจึงทำให้ทั้งคู่กลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน แต่เพราะมีเรื่องผู้หญิงเข้ามาเกี่ยวเลยทำให้ทั้งสองคนทะเลาะกันอีกครั้ง เมื่อเวลาผ่านไปตัวละครจึงรับรู้และเข้าใจในความรู้สึก พีทและเก้าจึงยอมรับตนเองและนำไปสู่การเปิดเผยตัวตนและเปลี่ยนสถานะจากเพื่อนไปสู่คนรัก

ความสัมพันธ์ที่เริ่มต้นด้วยคู่กัดเพียงอย่างเดียวกลุ่มถัดมามีเพียงแค่เรื่องเดียวคือเรื่องเกียร์สีขาวกับกาวสีฝุ่น หน้าแรกของนิยายเล่มที่หนึ่งแสดงให้เห็นว่าไปไม่ถูกกับอริฐเลยสักนิดจนแทบจะทะเลาะกันตลอดเวลา แถมอริฐยังกวนประสาทและชวนไปแข่งขันอีก ทั้งคู่จึงกลายเป็นคู่กัดในรูปแบบของคู่แข่งเพื่อที่จะเอาชนะกันและกัน เรื่องราวดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ ก่อนที่ผู้เขียนจะพ่ายอนเล่าไปถึงเรื่องราวในวัยมัธยมที่ไปประทับใจในตัวอริฐเพราะอริฐเป็นฝ่ายเข้ามาช่วยเขาจากอันตราย แต่เขากลับต้องมาแข่งกับอริฐเพื่อแย่งกันใช้ห้องชมรม ไร่ความคิดของไปแม้จะแสดงออกว่าไม่ชอบแต่ไปก็ไม่ได้รู้สึกตัวอริฐเป็นคู่แข่งจริง ๆ และเพราะความปากแข็งจึงทำให้ทั้งคู่กลายเป็นคู่กัดจนกระทั่งคบกัน

กลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มที่ตัวละครอยู่ในรูปแบบความสัมพันธ์คู่กัดและ FWB ซึ่งมีเพียงสองคู่คือ ตัวละครธารและไทป์จากเรื่อง Tharn Type กับตัวละครวิมาร์คจากเรื่อง Love Mechanics สำหรับกรณีของธารไทป์ทั้งสองเริ่มต้นเป็นรูมเมทที่ดีต่อกันก่อนที่ไทป์จะรู้ว่าธารเป็นเกย์ ไทป์เป็นมนุษย์ที่เกลียดเกย์เข้ากระดูกดำ ไทป์ยืนยันที่จะให้ธารย้ายออกไปแถมยังพยายามทำทุกวิธีเพื่อขับไล่อีกฝ่าย ด้วยเหตุนี้ธารและไทป์จึงกลายเป็นคู่กัดตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทว่าหลังจากนั้นกลับมีช่วงเวลาและเหตุการณ์บางอย่างผ่านเข้ามา ผู้เขียนได้ใส่อากที่ตัวละครไทป์สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองภายในห้อง แล้วธารเข้ามาเห็นจึงเข้าไปช่วยเพื่อเป็นการเอาคืน ทั้งสองคนเริ่มติดใจและขยับจากการสำเร็จความ

ใครไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ของทั้งสองจึงกลายเป็น FWB ที่สามารถมีอะไรกันได้เมื่อทั้งสองฝ่ายต้องการ เรื่องราวดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงจุดวิกฤตที่ตัวละครก้าวข้ามการยอมรับตนเอง ไทป์ยอมรับและเปิดเผยตัวตนกับธารทำให้ทั้งสองเปลี่ยนสถานะเป็นคนรัก

วิมาร์คในเรื่อง Love Mechanics ก็มีความคล้ายคู่ของธารไทป์เพียงแต่ว่าจุดเริ่มต้นของทั้งสองนั้นยำแยกว่า วิมาร์คเริ่มต้นทำความรู้จักกันในฐานะรุ่นพี่รุ่นน้องในคณะ แต่เพราะว่ามาร์คดันมาจนไม่ได้สติในร้านเหล้าจึงพากลับมาที่บ้านของตน มาร์คเริ่มโวยวายจนทำให้วิโกรธ ทั้งสองจึงมีเพศสัมพันธ์กันโดยที่มาร์คไม่ยินยอมและวิทำไปเพื่อเป็นการสั่งสอน แถมในเวลานั้นวิยังมีคนรักที่เป็นผู้หญิงอยู่แล้วด้วย มาร์คและวิจึงกลายเป็นคู่กัดกันนับตั้งแต่ตอนนั้น แต่เพราะเหตุการณ์อะไรหลาย ๆ อย่างทั้งคู่จึงมีอะไรกันอีกหลายต่อหลายครั้ง จากขัดขืนแปรเปลี่ยนเป็นเต็มใจ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงกลายเป็นเหมือนคู่ขามากกว่ารุ่นพี่รุ่นน้อง มาร์ครู้สึกอึดอัดและอยากจะจบความสัมพันธ์แต่นั้นเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากเพราะโดนแฟนสาวนอกใจ มาร์คจึงไม่นิยามความสัมพันธ์ของตนเองและอยู่ข้าง ๆ วิ หลังจากที่ทั้งสองผ่านอะไรมาด้วยกันจึงได้เลื่อนสถานะไปสู่การเป็นคนรัก

ความสัมพันธ์แบบคู่กัดเป็นความสัมพันธ์รูปแบบหนึ่งที่พบในนิยาย ในตอนต้นตัวละครต้องเผชิญกับอะไรบางอย่างเพื่อสร้างความรู้สึกไม่ชอบอีกฝ่ายจนกลายเป็นทะเลาะกัน ก่อนที่เรื่องราวจะค่อย ๆ แปรเปลี่ยนไปที่ละนิดจนกลายเป็นรักกัน ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นไปได้ยากในชีวิตจริงเพราะการไม่ชอบใครคนหนึ่งแล้วเป็นเรื่องยากที่จะสานสัมพันธ์หรือเปลี่ยนความคิดต่ออีกฝ่าย เพราะเป็นงานเขียนตัวละครจึงเปลี่ยนแปลงความรู้สึกทั้งหมดได้ง่าย รวมไปถึงลักษณะตัวละครที่อยู่ในกลุ่ม FWB ที่คบกันโดยผลประโยชน์จากเรื่องบนเตียง ในชีวิตจริงสถานะดังกล่าวอาจเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวและไม่มีการสานสัมพันธ์ต่อ แต่ในงานเขียนจากกลุ่มตัวอย่างนั้นเลวร้ายยิ่งกว่า กรณีของไทป์นั้นโดนธารเข้ามาช่วยสำเร็จความใคร่แบบไม่เต็มใจ และกรณีของมาร์คที่โดนวิบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ถือเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Harassment) ที่รุนแรงทางความรู้สึกมาก ๆ ในชีวิตจริงการโดนบังคับแบบมาร์คถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการข่มขืนที่ไม่สามารถให้อภัยได้ แต่เนื่องจากเป็นงานเขียนความสัมพันธ์ของตัวละครจึงพัฒนาต่อ ตัวละครจึงไม่โกรธเคืองแถมยังก้าวไปสู่สถานะ FWB ก่อนจะกลายเป็นคนรัก ลักษณะการเล่าเรื่องดังกล่าวค่อนข้างคล้ายคลึงเรื่องเล่าแบบเมโลดราม่าของละครทีวีรูปแบบเก่า พระเอกเป็นคู่กัดกับนางเอก พระเอกนางเอกเกลียดกันจะเป็นจะตาย พระเอกข่มขืนหรือล่วงละเมิดทางเพศนางเอก นางเอกเกลียดพระเอกมากแต่พอยู่กันไปเรื่อย ๆ กลับกลายเป็นความรัก หรือในอีกแง่หนึ่ง เรื่องราวที่เกิดขึ้นถือเป็นการนำเสนอความโลภสวຍ (Romanticize) ผ่านงานเขียนในรูปแบบนิยายวายของตัวละครหลักชายรักชาย

3) ความสัมพันธ์เกิดขึ้นในรั้วมหาวิทยาลัย จากตารางที่ 4.2 ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) ในหัวข้อ 4.1.2 แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในวัยมัธยมมีจำนวน 2 คนคือปฐมและโน้จากเรื่อง Love sick ในขณะที่ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในระดับมหาวิทยาลัยมีจำนวนมากถึง 23 คน ตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าค่านิยมของสังคมไทยให้คุณค่ากับการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากกว่าการเรียนในระดับมัธยมศึกษา ลักษณะดังกล่าวนี้แตกต่างจากงานเขียนในรูปแบบนิยายวัยรุ่นของประเทศญี่ปุ่น เพราะเน้นการบอกเล่าความสัมพันธ์ในรั้วโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ เน้นการบอกเล่าความสัมพันธ์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวละครในนิยายวัยรุ่นของญี่ปุ่นจึงเป็นเด็กนักเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากค่านิยมของประเทศญี่ปุ่นที่ให้คุณค่าในรั้วโรงเรียนมากกว่าในรั้วมหาวิทยาลัย สำหรับคนญี่ปุ่นวัยมัธยม เป็นช่วงชีวิตที่มีสีสันมากที่สุด เพราะเต็มไปด้วยความฝันและความหวัง แตกต่างจากชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยมีแต่การเรียนเพื่อหาเส้นทางเข้าบริษัทที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นการใช้ชีวิตแบบเดิมตามค่านิยมของคนญี่ปุ่นหรือในอีกแง่หนึ่งคือนักเรียนญี่ปุ่นส่วนหนึ่งหลังจบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเริ่มต้นเข้าสู่การทำงานทันที แตกต่างจากนักเรียนไทยที่หลังจบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ เพราะสังคมไทยยอมรับวุฒิปริญญาตรีมากกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

4) นิยายภาคต่อและนิยายภาคเดียว จากกลุ่มตัวอย่างนิยายทั้งหมดจำนวน 13 เรื่องสามารถจำแนกนิยายออกได้สองกลุ่มคือ นิยายภาคต่อและนิยายภาคเดียวจบ นิยายภาคต่อมีจำนวน 4 เรื่อง (Sotus และ Sotus S, Blue kiss และ Dark blue kiss) ส่วนนิยายที่เป็นภาคเดียวจบมีจำนวนทั้งสิ้น 9 เรื่อง (Love sick, ทฤษฎีจีบเธอ, Tharn Type, ด้ายแดง, เพราะเราคู่กัน, Space, Love Mechanics, เกียร์สีขาวกับกาวน์สีฝุ่น, ต้นหนชลธิ) โดยทั้งสองกลุ่มนี้มีโครงสร้างที่ทั้งเหมือนและแตกต่างกัน

สำหรับโครงสร้างของการเล่าเรื่อง ทั้งสองกลุ่มมีการเล่าเรื่องที่เหมือนกันตามทฤษฎีเรื่องเล่า (Narrative) มีช่วงของการเปิดเรื่องดำเนินเรื่องและปิดเรื่อง แต่สิ่งที่แตกต่างกันคือประเด็นภายในเรื่อง เกี่ยวกับความสัมพันธ์และการเปิดเผยตัวตนของตัวละครหลักชายรักชาย นิยายภาคต่อเป็นนิยายเล่มเดียวในขณะที่นิยายภาคเดียวจบจำนวนหน้าค่อนข้างหนาหรืออาจมีมากกว่าหนึ่งเล่ม

โดยนิยายเล่มเดียวจบจะมีเส้นเรื่องหลักและเส้นความสัมพันธ์ที่หลากหลาย บางเรื่องมีประเด็นของการไม่ยอมรับตัวตนอีกฝ่ายการไม่ยอมรับของครอบครัวการนำตัวละครแฟนเก่าเข้ามาเกี่ยว แม้กระทั่งประเด็นเรื่องมือที่สามหรือบททดสอบด้านความรักที่หลากหลาย เพียงเส้นเรื่อง

หลักเพียงเส้นเดียว ในขณะที่นิยายภาคต่อจะมีเส้นเรื่องหลักเพียงเส้นเดียวเรื่องราวจะสิ้นสุดลงเมื่อตัวละครสามารถยอมรับและเปิดเผยตนเองต่อบุคคลรอบข้าง

นิยายเรื่อง Sotus เรื่องราวเริ่มต้นตอนก้องภพ (พระเอก) อยู่ปีหนึ่งและอาทิตย์ (นายเอก) อยู่ปีสามเริ่มต้นที่สถานะรุ่นพี่รุ่นน้องที่เป็นคู่กัดกัน เรื่องราวของทั้งคู่จบลงที่อาทิตย์ยอมรับว่าตนชอบก้องภพ ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชายแล้วทั้งคู่จึงเปลี่ยนสถานะจากรุ่นพี่รุ่นน้องไปสู่คนรัก นิยายเรื่อง Sotus S เรื่องราวเริ่มต้นที่ก้องภพและอาทิตย์คบกันมา 2 ปี ก้องภพกลายเป็นนักศึกษาชั้นปีที่สาม ขณะที่อาทิตย์กลายเป็นพนักงานบริษัท ทั้งคู่รักกันแต่ก็มีระยะห่างเกิดขึ้นเพราะฝ่ายหนึ่งต้องทำงานและฝ่ายหนึ่งเป็นนักศึกษา ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เหมือนจะดีแต่ก็มีบางอย่างซุกซ่อนไว้ เพราะอาทิตย์ไม่กล้าเปิดเผยตัวตนกับก้องภพในพื้นที่สาธารณะโดยเฉพาะในที่ทำงาน ด้วยเหตุนี้ช่วงที่ก้องภพมาฝึกงานในบริษัทของอาทิตย์ทั้งคู่จึงปกปิดว่าเป็นคนรักกัน เรื่องราวของทั้งคู่จบลงตรงที่อาทิตย์ตัดสินใจเปิดเผยต่อหน้าพนักงานในบริษัททุกคนว่าเขากับก้องภพเป็นแฟนกัน

นิยายเรื่อง Blue kiss เริ่มต้นที่พีท (พระเอก) และเก๋า (นายเอก) เรียนที่เดียวกัน และทั้งคู่เคยทะเลาะกัน ด้วยความบังเอิญทำให้ทั้งสองเข้าเรียนปีหนึ่งในมหาวิทยาลัยเดียวกันและดันมาอยู่กลุ่มเดียวกัน ความสัมพันธ์ในตอนเริ่มจึงเป็นคู่กันก่อนจะกลายเป็นเพื่อนและแปรเปลี่ยนสู่คนรัก เรื่องราวในนิยายจบลงที่ตัวละครหลักเปิดเผยตนเองกับครอบครัว พีทเก๋าเปิดเผยกับพ่อของพีทว่าเป็นแฟนกันในตอนสุดท้าย ส่วนนิยายเรื่อง Dark blue kiss เริ่มต้นที่พีทเก๋าคบกันมาได้สักระยะ ซึ่งในหนังสือไม่ได้ระบุว่าช่วงเวลาดังกล่าวห่างจากในนิยายเล่มแรกแค่ไหน ทั้งสองคนอยู่ในสถานะแฟนพีทเปิดเผยกับครอบครัวแล้วเหลือเพียงแค่เก๋าที่ยังไม่ได้เปิดเผยกับครอบครัว ทั้งสองคนยังคงรักกันดีมีการสลับไปนอนค้างบ้านของอีกฝ่ายอยู่เรื่อย ๆ ช่วยกันเรียนช่วยกันแก้ปัญหาและช่วยกันเป็นกำลังใจ ในเวลาที่ท้อ ตอนสุดท้ายของเรื่องจบลงที่พีทเก๋าเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวฝั่งเก๋า ซึ่งเก๋าก็ปรับความเข้าใจกับแม่จากที่ต้องรู้สึกอึดอัดและปิดบังตลอดมา

จะเห็นได้ว่าในนิยายภาคต่อจะมีเพียงประเด็นเกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตนเป็นประเด็นหลักเพียงอย่างเดียว เมื่อตัวละครยอมรับและเปิดเผยตัวตนออกไปก็จะเข้าสู่ตอนสุดท้ายของเรื่อง ในขณะที่นิยายภาคเดียวจบจะมีการเล่นแง่มุมในความสัมพันธ์อื่น ๆ เช่นความมั่นคงในตัวคนรัก การเพิ่มประเด็นแฟนเก่าหรือมือที่สาม การใส่ตัวร้ายเข้ามาเพื่อทดสอบตัวหลัก ช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในนิยายภาคต่อขึ้นอยู่กับผู้เขียนแต่ละคน ซึ่งความสัมพันธ์ของตัวละครในนิยายภาคต่อถือว่าเป็นความสัมพันธ์อันดี เพียงแต่อาจมีประเด็นอะไรบางอย่างแอบแฝงอยู่ในเรื่อง เช่น การรู้สึกไม่มั่นคงในความรัก การไม่กล้าเปิดเผยตัวตนของคนรักต่อหน้าคนอื่น การไม่กล้าเปิดเผยตัวตนกับครอบครัว

สรุปความสัมพันธ์อื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

สามารถสรุปได้ว่าตัวละครที่รู้จักกันมาก่อน อาจเปิดเผยตัวตนง่ายหรือยากกว่าเดิมก็ได้ เพราะบางตัวละครที่รู้จักกันมานานทำให้ตัวละครกลัวที่จะสูญเสียความสัมพันธ์ บางความสัมพันธ์ เริ่มต้นที่คู่กัดหรือ FWB และในท้ายที่สุดจะกลายเป็นคนรัก นิยายส่วนใหญ่เน้นการนำเสนอเรื่องราว ในรั้วมหาวิทยาลัยเพราะเป็นค่านิยมหลักของไทย ส่วนกรณีของนิยายภาคต่อเรื่องราวจะสิ้นสุดลงที่ การเปิดเผยตัวตน จุดเริ่มในความสัมพันธ์ของนิยายภาคต่อคือตัวละครคบกันมาระยะหนึ่งแล้ว

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “การเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย” เป็นงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบ และวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย รวมถึงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวายกับตัวละครอื่น ๆ ในรูปแบบของกลุ่มความสัมพันธ์ พร้อมทั้งวิเคราะห์ว่ารูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวายมีกี่ประเภท ประเภทใดพบมากที่สุด ตัวละครเลือกใช้วิธีการในการเปิดเผยตนเองอย่างไร ประเภทใดพบมากที่สุด รวมไปถึงระดับการยอมรับตนเองของตัวละครชายรักชายและตัวละครอื่น ๆ ว่าตัวละครแต่ละตัวต้องผ่านความรู้สึกใดบ้าง ทั้งก่อนเปิดเผยตนเอง ระหว่างเปิดเผยตนเอง และภายหลังการเปิดเผยตนเอง แต่ละเรื่องมีนัยสำคัญของรูปแบบวิธีการและ ความสัมพันธ์อย่างไรบ้าง โดยจะวิเคราะห์ร่วมกันทั้งเรื่องราวในอดีตและเรื่องราวในปัจจุบันที่ตัวละคร กำลังเผชิญ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้อาศัยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยตนเอง แนวคิดด้านการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย แนวคิดเกี่ยวกับชายรักชาย เพศสภาพและเพศวิถี ความหลากหลายทางเพศ แนวคิดด้านการเล่าเรื่อง ทั้งการเล่าเรื่องในสื่อบันเทิงคดี การสร้างตัวละครและ องค์ประกอบอื่น ๆ การเล่าเรื่องของชายรักชาย แนวคิดเกี่ยวกับนิยายวาย ทั้งความหมาย วิวัฒนาการ และองค์ประกอบของนิยายวาย ไปจนถึงงานวิจัยเกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตนของชายรักชาย และงานวิจัยเกี่ยวกับสื่อบันเทิงคดีของชายรักชาย

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย รูปแบบ และวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย รวมถึงความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวายกับตัวละครอื่น ๆ เป็นคู่ความสัมพันธ์ ในรูปแบบการวิเคราะห์เนื้อความ (Textual Analysis) โดยสามารถแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 นำเสนอผลการวิจัยองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของตัวละครชายรักชายในนิยายวายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 13 เรื่อง (19 เล่ม) โดยนำเสนอเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร และเรื่องราวเบื้องหน้าตัวละคร
- ส่วนที่ 2 นำเสนอผลการวิจัยรูปแบบในการเปิดเผยตนเองของตัวละครชายรักชายในนิยายวายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 13 เรื่อง (19 เล่ม) โดยจำแนกออกเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ พัฒนาการของรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง และรูปแบบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

- ส่วนที่ 3 นำเสนอผลการวิจัยวิธีการสื่อสารการเปิดเผยตนเองของตัวละครชายรักชายในนิยายวายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 13 เรื่อง (19 เล่ม) โดยจำแนกออกเป็น 2 องค์ประกอบ วิธีการเปิดเผยตนเองของแต่ละคู่ความสัมพันธ์ และวิธีการสื่อสารอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง
- ส่วนที่ 4 นำเสนอผลการวิจัยความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 13 เรื่อง (19 เล่ม) โดยจำแนกออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่การยอมรับตนเองในความสัมพันธ์ชายรักชาย การยอมรับของบุคคลรอบข้างในความสัมพันธ์ชายรักชาย และความสัมพันธ์อื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง

ภายหลังจากการศึกษาวิจัยตามที่กล่าวมาทั้งหมด ให้ข้อสรุป การอภิปรายผล ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะในงานวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ข้อสรุปของงานวิจัยเป็นการสรุปตามประเด็นของวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1.รูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย โดยจะจำแนกข้อสรุปออกเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง รูปแบบที่ตัวละครหลักชายรักชายเลือกใช้ในการเปิดเผยตนเอง และวิธีการที่ตัวละครหลักชายรักชายเลือกใช้ในการเปิดเผยตนเอง 2.ความสัมพันธ์จากการเปิดเผยตนเองระหว่างของตัวละครชายรักชายและตัวละครอื่น ๆ (เพื่อน ครอบครัว สังคม) ในนิยายวาย โดยจะจำแนกข้อสรุปออกเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง ทั้งการยอมรับตนเองและการได้รับการยอมรับจากคนรักครอบครัวและเพื่อน

โดยในหัวข้อนี้จะจำแนกข้อสรุปออกเป็น 4 ประเด็นย่อยตามผลการวิจัยในบทที่ 4 คือ 5.1.1 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย 5.1.2 รูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย 5.1.3 วิธีการสื่อสารการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย และ 5.1.4 ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์)

5.1.1 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

เรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะนิสัย และลักษณะทางสังคมของตัวละครหลักชายรักชายเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการเปิดเผยตัวตน ลักษณะทางกายภาพพระเอกจะมีรูปร่างสูงใหญ่ นายเอกมีรูปร่างบอบบางตัวเล็กน่ารัก หากรูปร่างของทั้งสองฝ่ายมีลักษณะสูงใหญ่ทั้งคู่ภาพสะท้อนลักษณะทางกายภาพจะแปรเปลี่ยนไปเป็นลักษณะนิสัยและความ

อ่อนไหวทางความรู้สึก ฝ่ายนายเอกจะเสียน้ำตาและอ่อนไหวง่ายกว่าฝ่ายพระเอก รวมถึงตัวละครยังมีนิสัยที่ไม่ยอมพุดในสิ่งที่คิดเพราะกังวลในความสัมพันธ์ที่อาจเปลี่ยนแปลง ตัวละครจึงไม่กล้าเปิดเผยตนเองออกไป ลักษณะทางกายภาพและลักษณะนิสัยของพระเอกนายเอกยังเป็นภาพสะท้อนของความชายและความป็นหญิงในตัวละครหลักชายรักชาย ส่วนประเด็นเกี่ยวกับลักษณะทางสังคม ตัวละครหลักอยู่ในชนชั้นกลางไปจนถึงร่ำรวย เมื่อฝ่ายหนึ่งร่ำรวยมีเงินมากกว่าก็จะสามารถใช้จ่ายในการแก้ปัญหาให้รอบข้างได้ไม่ว่าจะเป็นคนรักหรือเพื่อน ส่วนตัวละครที่อยู่ในชนชั้นกลางทั้งสองฝ่ายตัวละครจะมีความสุขจากสิ่งของและความชอบส่วนตัว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นภาพสะท้อนของแนวคิดทุนนิยมทำให้เกิดสุขนิยมและวัตถุนิยมทำให้เกิดสุขนิยม และหากมีตัวละครฝ่ายใจฝ่ายหนึ่งเป็นคนยากจน ตัวละครจะได้รับการยกระดับในตอนหลัง ตามโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบ Melodrama เพื่อให้ตัวละครที่ลำบากยากแค้นได้พบชีวิตที่มีความสุข เพื่อจะจบเรื่องแบบสุขนิยม โดยลักษณะทางสังคมล้วนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง ในนิยายบางเรื่องความร่ำรวยและหน้าตาทางสังคมอาจทำให้ตัวละครหลักชายรักชายเปิดเผยตัวตนยากขึ้น

เรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) ลักษณะอาชีพตัวละครส่วนใหญ่ (23คน จาก 26คน) เป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในคณะวิศวกรรมศาสตร์ (13คน จาก 23คน) แถมยังเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (13คน จาก 21คน) ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงค่านิยมของสังคมไทยที่ให้คุณค่ากับการเรียนระดับมหาวิทยาลัยมากกว่าวัยมัธยมหรือวัยทำงาน แถมยังมุ่งเน้นไปที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเปรียบเสมือนจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ โดยเฉพาะคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นภาพจำของสังคมว่าเป็นคณะสำหรับผู้ชาย สำหรับสถานภาพตัวละครส่วนใหญ่เป็นโสดโดยไม่เคยมีแฟนมาก่อน (11คน จาก 26คน) ตัวละครที่อยู่ในกลุ่มนี้จะเต็มไปด้วยความไม่มั่นใจ ส่วนตัวละครที่เคยมีคนรักเป็นผู้หญิงมาก่อนกำลังคุยหรือคบกับผู้หญิง (9คน จาก 26คน) เป็นตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เพราะต้องยอมรับตนเองให้ได้ว่าเป็นชายรักชายก่อนจะนำไปสู่การเปิดเผยตนเอง สำหรับชีวิตส่วนตัวพบว่าส่วนใหญ่พระเอกนายเอกมีภาพสะท้อนความเป็นชายและหญิง (10คู่ จาก 13คู่) โดยพระเอกจะชอบเล่นกีฬาชอบเล่นดนตรีหรือไม่ก็ชอบใช้กำลังในการแก้ปัญหา ส่วนนายเอกจะชอบดูหนังฟังเพลงชอบทำรีวิวชอบทำอาหารชอบทำขนมชอบดอกไม้ต้นไม้ชอบสีชมพูหวาน ๆ และตุ๊กตาน่ารัก ซึ่งตัวละครส่วนใหญ่ไม่ยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์ (16คน จาก 26คน) เพราะตัวละครหลักเคยคบผู้หญิงมาก่อนและเพิ่งคบผู้ชายเป็นครั้งแรก ส่วนตัวละครที่ยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์เป็นเพราะตัวละครเคยคบกับคนรักเพศชายมาก่อนหรือไม่ก็เพราะตัวละครไม่เคยมีคนรักมาก่อน และได้คบคนรักซึ่งเป็นเพศชายครั้งแรก ลักษณะอาชีพ สถานภาพ และชีวิตส่วนตัวของตัวละครหลักจึงเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตน

เรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) ในส่วนของระดับความขัดแย้ง พบว่าตัวละครมีการขัดแย้งภายในตนเอง (22 ครั้ง) ขัดแย้งระดับบุคคล (24 ครั้ง) ขัดแย้งกับสังคม (11 ครั้ง) และขัดแย้งกับธรรมชาติ (1 ครั้ง) โดยตัวละครที่ขัดแย้งกับธรรมชาติจะมองว่าเกย์เป็นสิ่งผิดเป็นสิ่งมีชีวิตที่น่ารังเกียจอันเนื่องมาจากปมในสมัยเด็กที่ตัวละครถูกล่วงละเมิดทางเพศจนกลายเป็นบาดแผลภายในใจ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นส่งผลให้ตัวละครมีอคติและเหมารวม (stereotype) ว่าเกย์ทั้งหมดเป็นคนเลว ส่วนความขัดแย้งเป้าหมายและความเปลี่ยนแปลงของตัวละครในแต่ละเรื่องนั้นเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตน หลังจากตัวละครเกิดความขัดแย้งจะเริ่มตั้งเป้าหมายและพยายามเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เป็นเพื่อนำไปสู่การเปิดเผยตัวตนตามโครงสร้างการเล่าเรื่อง ซึ่งนิยายทุกเรื่องล้วนเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์แบบโรแมนติก (Romantic Relationship) และเต็มไปด้วยเหตุการณ์ที่ค่อนข้างเกินจริงตามองค์ประกอบของเรื่องเล่าแบบเมโลดราม่า

5.1.2 รูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

พัฒนาการของรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง รูปแบบในการเปิดเผยตนเองของตัวละครสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือตัวละครส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบพัฒนาการจากปิดบังสู่เปิดเผย (19 คน) ในขณะที่ตัวละครส่วนน้อยอยู่ในรูปแบบเปิดเผย (7 คน) สำหรับตัวละครที่อยู่ในกลุ่มพัฒนาการจากปิดบังสู่เปิดเผยตัวละครส่วนใหญ่ (8 คน จาก 19 คน) อยู่ในรูปแบบปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด ลักษณะตัวละครที่อยู่ในกลุ่มนี้คือตัวละครพระเอกนายเอกที่เคยมีคนรักเป็นผู้หญิงมาก่อน กำลังคุยกับผู้หญิงหรือมีแฟนเป็นเพศหญิงอยู่ ในช่วงเริ่มที่ตัวละครเป็นชายรักหญิงจึงอยู่ในรูปแบบปิดทั้งหมด ตัวละครจะไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย แต่เมื่อเนื้อเรื่องดำเนินไปเรื่อย ๆ ตามโครงสร้างการเล่าเรื่องตัวละครจะเปลี่ยนความคิดและยอมรับตนเองจนนำไปสู่การเปิดเผยตนเองในรูปแบบเปิดทั้งหมด อีกส่วนหนึ่งคือตัวละครที่อยู่ในรูปแบบเปิดเผยซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุดในการวิจัย (2 คน จาก 26 คน) คือตัวละครชายรักชายที่มีการเปิดเผยตัวตนตั้งแต่นั้น โดยตัวละครเปิดเผยกับบุคคลรอบข้างว่าเป็นชายรักชายตั้งแต่ตอนแรกไม่ว่าจะเป็นต่อคนรักครอบครัวกลุ่มเพื่อนและสาธารณชน อีกทั้งตัวละครเหล่านั้นยังยอมรับในเพศวิถีว่าตนเป็นเกย์

รูปแบบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองได้แก่ (1) รูปแบบนิยายวายและนิยายชายหญิงทั้งนิยายวายและนิยายชายหญิงมีภาพสะท้อนของความเป็นชายและความเป็นหญิงทั้งคู่ สิ่งที่แตกต่างกันคือนิยายชายรักชายตัวละครต้องใช้ความพยายามในการยอมรับตนเองที่มากกว่า เช่นเดียวกับครอบครัว เพราะในนิยายชายหญิงจะมีเพียงการยอมรับในตัวอีกฝ่าย แต่ในนิยายวายต้องยอมรับด้วยว่าเป็นชายรักชาย (2) ตัวละครเอกและตัวละครร้ายก็เป็นสิ่งที่ส่งผลเช่นเดียวกัน เพราะเป็นตัวละครเอกตัวละครทั้งหมดจึงสามารถเปิดเผยตนเองได้ แม้จะมีอุปสรรคหรือการไม่ยอมรับเกิดขึ้นแต่

ท้ายที่สุดทุกตัวละครก็จะได้รับการยอมรับ ขณะที่ตัวละครร้ายบางตัวเข้ามามีบทบาทในการเปิดเผย เช่นกรณีที่ว่าร้ายเป็นคนรักของพระเอกนายเอก ความห่างเหินและการนอกใจจากตัวละครร้ายจะทำให้ตัวละครหลักเข้าใจและยอมรับตนเองจนนำไปสู่กระบวนการเปิดเผยตนเอง (3) ความใกล้ชิด ประสบการณ์และการมีคนรัก ตัวละครจะเลือกเปิดเผยตัวตนกับคนที่สนิทมากที่สุด ประสบการณ์ที่ตัวละครได้รับส่งผลต่อการยอมรับตนเอง การมีคนรักในอดีตมาก่อนก็ส่งผลเช่นกันเพราะหากมีคนรักเป็นเพศชายการเปิดเผยตัวตนก็จะเป็นเรื่องง่ายแต่หากเคยมีคนรักเป็นเพศหญิงมาก่อนการเปิดเผยตัวตนก็จะเกิดได้ยากขึ้น

5.1.3 วิธีการสื่อสารการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

วิธีการเปิดเผยตนเองของแต่ละคู่ความสัมพันธ์ ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยตัวตนสองวิธีคือเปิดเผยทางตรงและเปิดเผยทางอ้อม ตัวละครส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (15 ครั้ง จาก 22 ครั้ง) มีทั้งวิธีการพูดออกไปตรง ๆ หรือเขียนข้อความผ่านแผ่นป้าย ซึ่งบางวิธีก็เป็นลักษณะการเปิดเผยตัวตนที่ค่อนข้างเกินจริง เช่นการเลียนแบบการเปิดเผยตนเองเหมือนในภาพยนตร์ หรือการใช้ประโยคสารภาพรักที่หวานเกินจริง ทั้งนี้ผู้อ่านสามารถยอมรับได้เพราะอยู่ในรูปแบบงานเขียน อีกทั้งผู้อ่านบางส่วนยังชื่นชมความเกินจริงในลักษณะดังกล่าว การเปิดเผยทางอ้อมกับคนรัก (7 ครั้ง จาก 22 ครั้ง) จะมีทั้งประโยคบอกรักแบบอ้อม ๆ การให้ของแทนใจหรือการสร้างช่วงเวลาที่น่าจดจำ การเปิดเผยทางอ้อมโดยการให้ของจึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่สะท้อนแนวคิดวัตถุนิยม โดยการให้คุณค่ากับสิ่งของที่อีกฝ่ายมอบให้ สำหรับการเปิดเผยตนเองกับครอบครัว ตัวละครมีการเปิดเผยทางตรงด้วยการพูดออกไปตรง ๆ (9 ครั้ง) และเปิดเผยทางอ้อมโดยการปล่อยให้ที่บ้านรับรู้เอง (7 ครั้ง) ส่วนการเปิดเผยกับเพื่อนเป็นทางตรง (6 ครั้ง) และทางอ้อม (10 ครั้ง) ซึ่งการเปิดเผยทางอ้อมด้วยการปล่อยให้อีกฝ่ายรับรู้เองต้องอาศัยการสังเกตความเปลี่ยนแปลงของตัวละครหลักชายรักชายทีละน้อย

องค์ประกอบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองได้แก่ สถานที่ที่ใช้ในการเปิดเผยตนเองและสถานการณ์ที่ใช้ในการเปิดเผยตนเอง (1) สถานที่ที่ใช้ในการเปิดเผยตนเอง ในขั้นตอนการเปิดเผยตัวตนกับคนรักตัวละครต้องการความเป็นส่วนตัว การเปิดเผยจึงเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัวอย่างห้องนอนหรือที่บ้านของตัวละครและแม้ว่าจะเป็นการเปิดเผยกับคนรักที่มหาวิทยาลัยก็จะเป็นการเปิดเผยในพื้นที่ส่วนตัวอย่างห้องน้ำหรือห้องเรียนที่ตัวละครหลักอยู่ด้วยกันแค่สองคน ส่วนการเปิดเผยตัวตนในพื้นที่สาธารณะประกอบไปด้วยประเด็นสองข้อ 1. ตัวละครชายรักชายเป็นที่รู้จักหรือเป็นบุคคลสาธารณะ และ 2. ตัวละครเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะเพราะไม่ต้องการให้บุคคลอื่น ๆ เข้าใกล้คนรัก

ของตน (2) สถานการณ์ในการเปิดเผยตนเองสามารถแบ่งออกได้สองกลุ่มคือ 1. ตัวละครมีการวางแผนมาเป็นอย่างดีเพื่อการเปิดเผยตนเอง (8 เรื่อง) ตั้งแต่การเลือกจังหวะและช่วงเวลาสำหรับการเปิดเผยไปจนถึงการสร้างประโยคและข้อความในการเปิดเผยตนเอง และ 2. ตัวละครพูดออกไปด้วยอารมณ์ไม่ปกติหรือพึ่งพาแอลกอฮอล์ (5 เรื่อง) การพึ่งพาแอลกอฮอล์นั้นทำให้ตัวละครมีความกล้า ตัวละครจึงกล้าพูดถึงปัญหาหรือเรื่องอึดอัดใจในความสัมพันธ์ออกมาตรง ๆ ก่อนจะนำไปสู่การเปิดเผยตนเอง

5.1.4 ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์)

การยอมรับตนเองในความสัมพันธ์ชายรักชาย ตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกภายในมากที่สุดคือตัวละครที่อยู่ในกลุ่มพัฒนาการจากรูปแบบไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด (9 คน จาก 26 คน) ภายในกลุ่มนี้มีทั้งตัวละครที่เคยคบผู้หญิงมาก่อน ตัวละครที่กำลังคบผู้หญิงอยู่ และตัวละครที่ไม่เคยมีแฟนมาก่อนแต่เป็นผู้ชายที่ชอบผู้หญิง บุคคลที่อยู่ในกลุ่มนี้ถือเป็นตัวละครที่ยอมรับตนเองยากที่สุดเพราะต้องเอาชนะความเชื่อและทัศนคติของตนเองซึ่งระบุว่าตนเป็นผู้ชายที่ชอบผู้หญิง ซึ่งสิ่งที่ส่งผลต่อการยอมรับตนเองคือความรู้สึกภายในที่อึดอัดหรือเข้าใจจุดแตกหักในความสัมพันธ์ เมื่อสามารถยอมรับตนเองได้ก็จะเข้าสู่กระบวนการเปิดเผยตนเอง ส่วนกรณีที่พบน้อยที่สุด คือพัฒนาการจากรูปแบบกึ่งไม่ยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด (1 คน จาก 26 คน) เป็นลักษณะของตัวละครที่เต็มไปด้วยความสมบูรณ์แบบและมีแฟนเป็นผู้หญิงแล้วทว่าภายในตนเองกลับรู้สึกดีกับผู้ชายอีกคน ตัวละครจึงเต็มไปด้วยความสับสน ส่งผลให้จุดเริ่มต้นของตัวละครอยู่ในลักษณะกึ่งไม่ยอมรับตนเอง

การยอมรับของบุคคลรอบข้างในความสัมพันธ์ชายรักชาย สำหรับการยอมรับตัวตนของชายรักชายจากบุคคลรอบข้างประกอบด้วยสองประเภทคือยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกและไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก ส่วนใหญ่แล้วคนรักยอมรับชายรักชายตั้งแต่ครั้งแรก (15 ครั้ง จาก 22 ครั้ง) ตัวละครที่อยู่ในกลุ่มนี้มีทั้งตัวละครที่แอบชอบอีกฝ่ายอยู่ตั้งแต่แรกและตัวละครที่ยอมรับในเพศวิถีของตนว่าเป็นเกย์จึงสามารถยอมรับคนรักได้ในทันที ส่วนกรณีที่คนรักไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก (7 ครั้ง จาก 22 ครั้ง) เป็นลักษณะของตัวละครที่ไม่ได้ชอบหรือรู้สึกดีกับอีกฝ่ายในแง่ของคนรักต้องใช้เวลาพักใหญ่กว่าความรู้สึกและความสัมพันธ์จะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง ถัดมาคือการยอมรับของครอบครัว ส่วนใหญ่แล้วครอบครัวยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก (14 ครั้ง จาก 16 ครั้ง) ครอบครัวในกลุ่มนี้จะแสดงความห่วงใยและความเข้าใจกับตัวละคร พ่อแม่บางคนก็รับรู้มาก่อนแล้วว่าลูกเป็นชายรักชายจากการสังเกตพฤติกรรมและคำบอกเล่าของคนอื่น ๆ จึงสามารถยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรก ส่วนกรณีที่ครอบครัวไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก (2 ครั้ง จาก 16 ครั้ง) เป็นเพราะคนในครอบครัวคาดหวังในตัวละครหลักไว้มากจึงรับไม่ได้ในครั้งแรก รวมถึงตัวละครหลักอาจมีปมในวัยเด็กจนครอบครัวเป็นห่วงและไม่ยอมรับ ส่วนการความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายกับเพื่อน เพื่อนทุกคนเข้าใจและยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก (22 ครั้ง จาก 22 ครั้ง)

ความสัมพันธ์อื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเอง (1) ตัวละครรู้จักกันมาก่อน (10เรื่อง จาก 13เรื่อง) ได้แก่ 1.ตัวละครที่รู้จักกันแบบผิวเผินซึ่งประเภทนี้ต้องอาศัยช่วงเวลาของการพัฒนาความสัมพันธ์ 2.ตัวละครที่รู้จักกันมานานประเภทนี้ตัวละครจะไม่กล้าเปิดเผยเพราะกลัวสูญเสียความสัมพันธ์กลัวเสียพี่น้องกลัวเสียเพื่อนรักที่คบกันมาหลายปี 3.ตัวละครรู้จักกันอย่างลึกซึ้งซึ่งเป็นตัวละครที่รู้จักกันตั้งแต่ชาติก่อนแล้วโชคชะตาผูกโยงให้ทั้งสองกลับมาพบกันใหม่ การที่ตัวละครรู้จักกันมาก่อนจึงเป็นค่านิยมที่ผู้เขียนสะท้อนผ่านการเป็นคู่ชีวิต (2) ความสัมพันธ์แบบคู่กัดและ FWB ตัวละครเป็นคู่กัด (7เรื่อง) การเป็นคู่กัดเริ่มต้นขึ้นในตอนที่ตัวละครมีปัญหากันขัดแย้งกันหรือมีทัศนคติไม่ตรงกัน ตัวละครต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจตัวตนของอีกฝ่ายเพื่อเปลี่ยนจากคู่กัดเป็นเพื่อนหรือพี่น้องก่อนจะเปลี่ยนแปลงไปสู่คนรัก ส่วน FWB (2เรื่อง) เป็นลักษณะของตัวละครที่เป็นคู่กัดตัวละครทะเลาะกันจนนำไปสู่การล่วงละเมิดทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม เป็นรูปแบบหนึ่งของ Sexual Harassment ที่ไม่สามารถยอมรับได้ในชีวิตจริง แต่ผู้เขียนเลือกสะท้อนออกมาในรูปแบบของความโรแมนติก ให้ตัวละครติดใจในเซ็กส์และต้องการมากขึ้นเรื่อย ๆ จากคู่กัดจึงกลายเป็นเพื่อนเซ็กส์ก่อนจะแปรเปลี่ยนไปเป็นคนรัก นับเป็นการนำเสนอความโลภสวย (Romanticize) ผ่านงานเขียน (3) ความสัมพันธ์ในรั้วมหาวิทยาลัย (12เรื่อง จาก 13เรื่อง) ในกลุ่มตัวอย่างนำเสนอตัวละครซึ่งเป็นนักศึกษาเกือบทั้งหมดมีเพียงเรื่องเดียวที่เป็นเด็กมัธยม แตกต่างจากงานเขียนญี่ปุ่นที่เน้นการนำเสนอเรื่องราววัยมัธยมเพราะญี่ปุ่นให้คุณค่ากับวัยมัธยม ขณะที่ไทยให้คุณค่ากับการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยมากกว่า (4) นิยายภาคต่อและนิยายภาคเดียว ส่วนน้อยเป็นนิยายภาคต่อ (4เรื่อง จาก 13เรื่อง) นิยายภาคต่อจะสิ้นสุดเรื่องราวที่การเปิดเผยตัวตนทั้งการเปิดกับคนรักการเปิดกับครอบครัวหรือการเปิดกับเพื่อนร่วมงาน โดยความสัมพันธ์ตอนเริ่มในเล่มต่อตัวละครคบกันเป็นคนรักแล้ว มีทั้งช่วงเวลาห่างจากภาคแรกไม่นานและห่างจากภาคแรกเป็นเวลาสองปี ส่วนนิยายภาคเดียวจะมีประเด็นที่มากกว่าทั้งเส้นเรื่องความสัมพันธ์ การเพิ่มตัวละครร้ายเข้ามาเพื่อทดสอบตัวละครหลัก ไปจนถึงแง่มุมในความสัมพันธ์อื่น ๆ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

เนื้อหาในส่วนของการอภิปรายผลการวิจัยจะแบ่งรายละเอียดของการอภิปรายตามแนวคิดทฤษฎีจากบทที่ 2 โดยขึ้นอยู่กับประเด็นที่ศึกษา โดยสามารถจำแนกหัวข้อย่อยของการอภิปรายไว้ได้ทั้งหมด 6 ข้อ คือ 5.2.1 อภิปรายตามแนวคิดและทฤษฎีการเปิดเผยตนเอง 5.2.2 อภิปรายตามแนวคิดด้านการเล่าเรื่อง 5.2.3 อภิปรายตามแนวคิดการสร้างตัวละคร 5.2.4 อภิปรายตามแนวคิดนิยายวายและหลักศีลธรรม 5.2.5 อภิปรายตามลักษณะของตัวละคร และ 5.2.6 อภิปรายตามประเด็นเพศกับการยอมรับของสังคม

5.2.1 อภิปรายตามแนวคิดและทฤษฎีการเปิดเผยตนเอง

โจเซฟและแฮร์ริสันได้สร้างแผนภูมิเกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตนไว้ 4 บริเวณ ซึ่งความสัมพันธ์ของชายรักชายตามทฤษฎีระบุไว้ว่า ชายรักชายจะอยู่ในพื้นที่บริเวณซ่อนเร้น (The Hidden Pane) ที่รับรู้และรู้จักตนเองดีว่าชอบผู้ชาย ทว่าความรู้สึกดังกล่าวกลับถูกปิดบังไว้เนื่องจากการที่ชายรักชายจะสื่อสารโดยตรงในครั้งแรกเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากจึงกลายเป็นความสัมพันธ์แบบ I know but you don't know ทำให้กลุ่มชายรักชายต้องใช้ชีวิตอย่างลึนระทึก บางคนต้องคบกับแฟนซึ่งเป็นชายเช่นเดียวกันอย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพื่อไม่ให้ครอบครัวล่วงรู้ความลับ หากชายรักชายสามารถก้าวข้ามพื้นที่ตรงจุดนี้ได้โดยการเปิดเผยตนเอง หรือลดพื้นที่ในช่อง บริเวณซ่อนเร้น (The Hidden Pane) แล้วไปขยายพื้นที่ในช่อง บริเวณเปิด (The Open Pane) อันนำมาซึ่งการยอมรับของคนในครอบครัวต่อกลุ่มชายรักชายให้กลายเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบ I know and you know จนสร้างความสุขในชีวิตของชายรักชายได้

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าชายรักชายจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 13 เรื่องให้ผลลัพธ์การเปิดเผยตนเองเช่นเดียวกับคำอธิบายของโจเซฟและแฮร์ริสัน เพราะเมื่ออยู่ในบริเวณซ่อนเร้น ตัวละครจะเต็มไปด้วยความรู้สึกกระวนกระวาย อึดอัดไม่สบายใจจนเข้าใกล้จุดที่ไม่สามารถแบกรับทุกอย่างได้ ตัวละครจึงเลือกที่จะเปิดเผยตนเองออกมา และได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ตัวอย่างที่ตรงกับทฤษฎีนี้คือเก้าจากเรื่อง Dark blue kiss รักไม่ระบุงสถานะ ซึ่งเก้าพยายามคบกับคนรักอย่างปิดบังไม่ว่าจะปิดบังจากครอบครัวหรือปิดบังจากเพื่อน ตัวละครจึงเต็มไปด้วยความอึดอัดทุกครั้งที่ครอบครัวถามถึงความสัมพันธ์ของทั้งสองแล้วเก้าตอบได้เพียงว่าเป็นเพื่อนกัน และหลังจากที่เก้าเปิดเผยตัวตนกับแม่ออกไป จึงได้รับรู้ว่าแม่ดูออกมานานแล้วเพียงแต่รอให้เก้าพูดออกมาตรง ๆ แม่เข้าใจและไม่ได้ต่อว่าอะไร เก้าและแม่จึงได้ขยับความสัมพันธ์ไปอยู่ในพื้นที่ I know and you know

สำหรับขั้นตอนการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย Eil Coleman ได้อธิบายในโมเดลการเปิดเผยตนเองไว้ว่า ขั้นตอนการเปิดเผยตนเองนั้นประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1.ช่วงเวลาก่อนการเปิดเผยออกมา (Pre-Coming Out) 2.การเปิดเผยสถานภาพรักเพศเดียวกัน (Coming Out) 3.การค้นหาและทดลอง (exploration) 4.การสร้างความสัมพันธ์ครั้งแรก (First relation) และ 5.การบูรณาการ (Integration) (Coleman, 1982) ในขณะที่ Carrion และ Lock ได้สร้างแบบจำลองการเปิดเผยตัวตนซึ่งประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่1 การค้นพบภายในของเป้าหมายทางเพศ ขั้นที่2 การสำรวจสิ่งดึงดูดใจต่อการตอบสนองทางเพศ ขั้นที่3 การยอมรับตัวเองทางเพศแบบผสมผสานในระยะแรก ขั้นที่4 ความสอดคล้องกันในการตรวจสอบ ขั้นที่5 การยอมรับตัวตนทางเพศแบบบูรณาการ ขั้นที่6 การรวมตัวกันของความนับถือตนเอง ขั้นที่7 การสร้างอัตลักษณ์ในตนเองแบบบูรณาการ

ในวัยผู้ใหญ่ และขั้นที่ 8 อัตลักษณ์ในตนเองแบบบูรณาการภายในบริบททางสังคม (Carrion & Lock, 1997)

เมื่อเปรียบเทียบขั้นตอนการเปิดเผยตัวตนกับกลุ่มตัวแล้วแล้วจึงพบว่า ขั้นตอนการเปิดเผยตนเองของตัวละครหลักชายรักชายในนิยายวายนั้นไม่ตรงกับโมเดลของ Eil Coleman เนื่องจาก Coleman อธิบายว่าหลังจากชายรักชายเข้าสู่ขั้นตอน 2.การเปิดเผยสถานภาพรักเพศเดียวกัน จะเข้าสู่ขั้นตอน 3.การค้นหาและทดลอง ซึ่งเปรียบเสมือนช่วงของการลองผิดลองถูก ทั้งการมีปฏิสัมพันธ์หรือร่วมสังสรรค์กับคนที่มีความสนใจทางเพศเช่นเดียวกับตน ก่อนจะเข้าสู่ 4.การสร้างความสัมพันธ์ครั้งแรก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าขั้นตอนที่ 3 นั้นแทบไม่จำเป็นเลยสำหรับการเปิดเผยตัวตน เพราะหลังจากตัวละครหลักชายรักชายเปิดเผยตัวตนกับคนรักก็จะเข้าสู่ขั้นตอนสร้างความสัมพันธ์ครั้งแรกทันที หากจะมีขั้นตอนก่อนหน้านั้นจะเป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นก่อนการเปิดเผยตัวตน อย่างค้ำจากทฤษฎีจีบเธอที่มีการเปิดเผยตัวตนกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อขอคำปรึกษาและหาวิธีในการเปิดเผยตัวตนกับคนรักพร้อมทั้งหาวิธีที่จะทำให้คนรักยอมรับในตัวเขา หรือในอีกแง่หนึ่งอาจมองว่านิยายเป็นการเลือกและจัดกลุ่มจึงไม่ได้นำเสนอเรื่องราวตามชีวิตจริงในรูปแบบของ Coleman หรือเพราะเป็นงานเขียนที่เกิดขึ้นจากนักเขียนผู้หญิงจึงทำให้ไม่ตรงกับโมเดล หากพิจารณาให้ลึกลงไปถึงรายละเอียดในขั้นตอนที่ 3 ของแบบจำลองเป็นขั้นตอนของการทดลองและค้นหาหมายถึงการที่ชายรักชายจะเริ่มมีปฏิสัมพันธ์มีการร่วมสังสรรค์พูดคุยกับชายรักชายคนอื่นไปจนถึงการทดลองมีเพศสัมพันธ์กับชายรักชายด้วยกัน ลักษณะดังกล่าวเป็นค่านิยมของโลกตะวันตกที่เปิดกว้างในเรื่องเพศ ค่านิยมเหล่านั้นล้วนแตกต่างจากค่านิยมของไทยที่ไม่สามารถยกเรื่องเพศมาพูดกันเป็นเรื่องปกติในทุกสถานการณ์ สังคมไทยเป็นสังคมของความเกรงใจและมองบางอย่างเป็นเรื่องส่วนตัวแตกต่างจากโลกตะวันตกที่สามารถพูดคุยแบบเปิดกว้างกันได้ทุกเรื่อง ด้วยเหตุนี้จากสิ่งที่นักเขียนเพศหญิงมองเห็นตัวตนของชายรักชายในสังคมจึงกลายมาเป็นงานเขียน การเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวายจึงไม่ตรงกับโมเดลของ Eil Coleman ในภาคหน้าเมื่อเรื่องเพศกลายเป็นเรื่องที่เปิดกว้างมากขึ้นในสังคมไทย จนสามารถหยิบยกมาปรึกษากันได้เป็นเรื่องปกติ รูปแบบการเปิดเผยตัวตนของชายรักชายอาจเปลี่ยนไปและตรงกับโมเดลของ Eil Coleman

Carrion และ Lock บอกว่าขั้นตอนแรกคือการค้นพบภายในของเป้าหมายทางเพศ โดยขั้นตอนนี้จะเต็มไปด้วยความสับสนของรสนิยมทางเพศ จุดเริ่มต้นนี้ตรงกับกลุ่มตัวอย่างทุกเรื่องเพราะเมื่อตัวละครมีเป้าหมาย หรือเริ่มสนใจในตัวตนของอีกฝ่ายก็จะอยู่ในความรู้สึกที่สับสนและเริ่มตั้งคำถามกับตนเองเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนที่ 2 คือการสำรวจสิ่งดึงดูดใจต่อการตอบสนองทางเพศ ขั้นตอนที่ 3 การยอมรับตัวเองทางเพศแบบผสมผสานในระยะแรก และขั้นที่ 4 ความสอดคล้องกันในการ

ตรวจสอบ กระบวนการเหล่านี้ตรงกับตัวละครชายรักชายที่กำลังพัฒนารูปแบบการยอมรับตนเอง ขึ้นตอนดังกล่าวคือช่วงเวลาตัวละครอยู่กับความคิดตนเองร่วมกับคำแนะนำจากคนรอบข้าง ทั้งการ ชั่งน้ำหนักทางความรู้สึก เพื่อเข้าสู่ขั้นตอนที่ 5 การยอมรับตัวตนทางเพศแบบบูรณาการ โดยขั้น ตอนนี้ตัวละครจะเริ่มเปิดเผยตนเองกับคนรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นคนรักครอบครัวหรือเพื่อน ตัวละคร จะยอมรับและเปิดเผยกับตนเองก่อนในขั้นตอนที่ 3 แล้วจึงเปิดเผยกับคนรอบข้างในขั้นตอนที่ 5 ส่วน ขั้นตอนที่เหลือก็เป็นการเปิดเผยในระดับที่มากขึ้น ทั้งการเปิดเผยต่อสังคม การภาคภูมิใจในสิ่งที่ตน กับคนรักเป็น ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างในนิยายวายทุกเรื่อง เพราะช่วงสุดท้ายทุกตัวละครต่าง ภูมิใจและมีความสุขที่ได้คบกับคนรักซึ่งเป็นเพศเดียวกัน

ในประเทศไทยก็ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเองของชายรักชายเช่นกัน โดย งานวิจัยดังกล่าวจะมุ่งเน้นไปที่วิธีการในการเปิดเผยตนเอง งานวิจัยของไชโย นิธิอุบัติ ได้อธิบายถึง วิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง 55 คน พบว่ากลุ่ม ตัวอย่างมีวิธีการสื่อสาร 2 ประเภท คือการสื่อสารทางตรง 8 คน และการสื่อสารทางอ้อม 47 คน โดย สรุปแล้วผลลัพธ์ของงานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่เลือกที่จะเปิดเผยตนเองทางอ้อมมากกว่า (ไชโย นิธิอุบัติ, 2546)

จากผลการวิจัยในบทที่ 4 แสดงให้เห็นว่าวิธีการที่พบมากที่สุดจากนิยายวายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 เรื่อง (54 ครั้ง) คือวิธีการเปิดเผยทางตรง จำนวน 30 ครั้ง ในขณะที่วิธีการเปิดเผย ทางอ้อมมีจำนวน 24 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็นคู่ความสัมพันธ์ของชายรักชายกับคนรักเปิดเผยทางตรง จำนวน 15 ครั้ง เปิดเผยทางอ้อมจำนวน 7 ครั้ง คู่ความสัมพันธ์ของชายรักชายกับครอบครัวเปิดเผย ทางตรงจำนวน 9 ครั้ง เปิดเผยทางอ้อมจำนวน 7 ครั้ง ในขณะที่คู่ความสัมพันธ์ของชายรักชายกับ เพื่อนเปิดเผยทางตรงจำนวน 6 ครั้ง เปิดเผยทางอ้อมจำนวน 10 ครั้ง หรือสามารถสรุปได้ว่า ทั้งคน รักและครอบครัวตัวละครหลักชายรักชายมุ่งเน้นวิธีการเปิดเผยตนเองทางตรงผ่านวจนภาษาด้วย วิธีการพูดออกไปตรง ๆ ขณะที่กลุ่มเพื่อนของชายรักชายตัวละครมักเปิดเผยตนเองทางอ้อมผ่านอวจน ภาษาด้วยวิธีการปล่อยให้รับรู้เอง

ผลลัพธ์ของงานวิจัยแสดงผลในรูปแบบที่ชัดเจน เป็นผลมาจากบริบทและการขับเคลื่อนของ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไป งานวิจัยของไชโย นิธิอุบัติ ศึกษาวิธีการสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของชาย รักในปี 2546 ในขณะที่งานวิจัยฉบับนี้ทำขึ้นในปี 2563 โดยมีกระแสสังคมและการเปิดรับเพศ ทางเลือกที่เปิดกว้างขึ้น โดยเฉพาะตัวตนของชายรักชาย ที่ปรากฏทั้งในนิยายวาย ซีรีส์วาย และบท ภาพยนตร์ แล้วยังมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี การเปิดเผยทางตรงด้วยวิธีพูดออกไปตรง ๆ ใน

ปี 2563 จึงง่ายกว่าการพูดออกไปตรง ๆ ในปี 2546 และในอนาคตข้างหน้าเมื่อสังคมไทยเปิดกว้าง และยอมรับตัวตนของชายรักชายมากขึ้น การเปิดเผยตัวตนโดยวิธีการพูดออกไปตรง ๆ จะกลายเป็น เรื่องปกติที่สามารถทำได้ง่ายขึ้น การเปิดเผยตัวตนที่เกิดขึ้นจึงเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ

อีกสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะงานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาในรูปแบบของงานเขียนในหมวดนิยายวาย การเปิดเผยตนเองทางตรงในรูปแบบนิยายซึ่งกำหนดโดยผู้เขียน จึงง่ายกว่าการเปิดเผยทางตรงในชีวิตจริง ผู้เขียนมีการเลือกมุมมองและวิธีการนำเสนอโดยการให้ตัวละครพูดหรือเขียนออกไปตรง ๆ ผสมผสานกับการสร้างความโรแมนติกในฉากที่เปิดเผยตัวตนจนการเปิดเผยตัวตนบางครั้งกลายเป็นลักษณะที่ เกินจริง อย่างกรณีที่ตัวละครเลียนแบบการเปิดเผยตัวตนจากฉากในภาพยนตร์ หรือการที่ตัวละครใช้ ถ้อยคำประดิษฐ์ที่หวานเกินจริงกับคนรักเพื่อนำเสนอตัวตน ก็เป็นการนำเสนอที่ทำให้เห็นว่าการเปิดเผยตัวตนนั้นไม่ใช่เรื่องที่ยากเกินไป ในการเปิดเผยตัวตนไม่จำเป็นต้องอยู่ในอารมณ์เครียดหรือ กัดดันแต่สามารถเปิดเผยด้วยอารมณ์โรแมนติกได้ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่เอื้อให้ การยอมรับเพศทางเลือกในสังคมเปิดกว้างขึ้น

5.2.2 อภิปรายตามแนวคิดด้านการเล่าเรื่อง

ทฤษฎีเรื่องเล่า (Narration) ซึ่งเป็นแนวคิดโครงสร้างการเล่าเรื่องของอริสโตเติล แบ่ง ออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1.การเปิดเรื่อง (Opening) 2. การดำเนินเรื่อง (Developing) 3.การ จบเรื่อง (Ending) โดยในการดำเนินเรื่องจะมีขั้นตอนย่อยอีกทั้งหมด 3 ขั้นตอนคือ การสร้างความ ขัดแย้ง (Conflict) การดึงเข้าสู่ภาวะวิกฤต (Climax) และภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution) ซึ่ง องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนทำงานกันอย่างเป็นระบบ (Field Syd, 2005; นิวัฒน์ ศรีสัมมาชีพ, 2551; รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2548)

ผลลัพธ์ของงานวิจัยในบทที่ 5 พบว่าวิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย นั้นเป็นไปตามทฤษฎีเรื่องเล่าทุก ๆ เรื่อง เริ่มแรกคือการเปิดเรื่อง ตัวละครหลักชายรักชายคนที่หนึ่งจะ ได้พบกับตัวละครหลักชายรักชายคนที่สอง และเมื่อเข้าสู่การดำเนินเรื่อง ตัวละครจะได้พบกับความ ขัดแย้งที่เกิดขึ้นซึ่งค่อย ๆ ไหลระดับเพิ่มไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งตัวละครได้เข้าสู่ภาวะวิกฤต (Climax) ใน จุดนี้เองที่ตัวละครทั้งหมดต่างเต็มไปด้วยความเครียด ความอึดอัด ความกลัว และความไม่มั่นใจ นานาประการ ตัวละครทั้งหมดใช้เวลาในช่วงนี้ไม่เท่ากันกว่าจะยอมรับและเปิดเผยตนเองออกไปเพื่อ นำไปสู่ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution) ก่อนจะดึงเข้าสู่เนื้อเรื่องในช่วงถัดไป

เนื้อเรื่องหลังจากตัวละครเปิดเผยตัวตนว่าเป็นชายรักชายนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ การใส่จุดขัดแย้งอื่น ๆ เพื่อเพิ่มปมทางความรักและความสัมพันธ์แล้วดำเนินเรื่องต่อ กับการดำเนิน

เข้าสู่ฉากสุดท้ายของเรื่อง โดยประเภทแรกที่ใส่จุดขัดแย้งเพื่อดำเนินเรื่องต่อนั้นมีจำนวน 9 เรื่อง (15เล่ม) ขณะที่ประเภทที่สองซึ่งดำเนินเข้าสู่ฉากสุดท้ายของเรื่องมีจำนวน 4 เรื่อง (4เล่ม) ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าประเภทแรกเป็นที่นิยมสำหรับงานเขียนมากกว่าประเภทที่สอง

หากดูให้ลึกลงไปจะพบว่านิยายประเภทที่หนึ่งนั้นประกอบไปด้วยนิยายเล่มเดียวจบ นิยายสองเล่มจบ และนิยายสามเล่มจบ ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นโครงสร้างการเล่าเรื่องที่ยาวและเน้นการดำเนินเรื่องในส่วนอื่นนอกเหนือจากการเปิดเผยตัวตนแล้วคบกันในฐานะคนรัก เช่น ต้นหนจากเรื่องต้นหนชลธิซึ่งเป็นนิยายเล่มเดียวจบ หลังจากต้นหนยอมรับตนเองและตัดสินใจคบกับคนรักแล้วเนื้อเรื่องยังคงดำเนินต่อ โดยตัวละครแพนเก่าซึ่งเป็นผู้หญิงของต้นหนนั้นเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ดินภามจากเรื่องด้ายแดงซึ่งเป็นนิยายสองเล่มจบหลังจากตัวละครเปิดเผยตนเองกับคนรักแล้วก็เริ่มเปิดเผยตนเองต่อกับคนอื่น ๆ ทั้งครอบครัวฝั่งดินและครอบครัวฝั่งภามก่อนจะดึงเข้าสู่เส้นเรื่องหลักซึ่งเป็นอดีตชาติของทั้งดินและภาม อีฐูไปจากเรื่องเกียร์สีขาวกับกาวนสีฝุ่นซึ่งเป็นนิยายสามเล่มจบ เนื้อเรื่องหลังจากอีฐูเปิดเผยตัวตนกับไปแล้วอีฐูได้ตัดสินใจเริ่มจีบไปในเล่มสอง และสำหรับเล่มสามเป็นเรื่องราวในช่วงที่ทั้งคู่คบกันมาสิบปี ซึ่งไปตัดสินใจบอกเลิกในวันที่อีฐูกำลังจะขอแต่งงานเพราะไปไม่กล้าเปิดเผยตนเองกับที่บ้านว่าเป็นชายรักชาย อีกทั้งความรักและความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่องเกียร์สีขาวกับกาวนสีฝุ่นไม่ได้มีแค่คู่อีฐูไปแต่ในนิยายยังบอกเล่าความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายคู่รองซึ่งเป็นเพื่อนในกลุ่มของอีฐูไปอย่างเพียวและโปค ตัวละครคู่นี้มีการพัฒนาความสัมพันธ์เช่นเดียวกับอีฐูไปตามโครงสร้างการเล่าเรื่อง ด้วยเหตุนี้นิยายประเภทแรกจึงเป็นนิยายที่ค่อนข้างหนาหรือมีจำนวนเล่มต่อสองหรือสามเล่ม

สำหรับนิยายประเภทที่สองซึ่งดำเนินเข้าสู่ฉากสุดท้ายของเรื่องทันทีที่ตัวละครเปิดเผยตนเองเสร็จ คือเรื่อง Sotus พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง, Sotus S, Blue kiss เพื่อนแค้นเหงา และ Dark blue kiss รักไม่ระบุสถานะ จะที่แสดงจะเห็นว่านิยายในกลุ่มนี้เป็นนิยายภาคต่อจากภาคหนึ่งสู่ภาคสองโดยใช้ตัวละครเดิม การเปิดเผยที่เกิดขึ้นในเล่มแรกจึงเป็นการเปิดเผยเพียงแค่มิติหนึ่งก่อนจะดึงเข้าสู่ตอนจบของเรื่องส่วนในมิติอื่น ๆ ผู้เขียนได้เริ่มต้นการเปิดเผยตัวตนอีกครั้งในภาคสอง อย่างกรณีของก้องภพอาทิตย์จากเรื่อง Sotus ตัวละครมีการเปิดเผยแค่คนรักอย่างเดียว ซึ่งอาทิตย์ยอมรับและเปิดเผยในตอนท้ายและเนื้อเรื่องได้จบลงทันที ขณะที่ภาคสองเรื่อง Sotus S ได้เล่าถึงช่วงเวลาที่ยังคบกันมาสองปี อาทิตย์ได้เป็นพนักงานในบริษัทส่วนก้องภพเป็นเด็กฝึกงาน มิติการเปิดเผยตัวตนในครั้งนี้ที่เพิ่มขึ้นมาคือการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนร่วมงาน ซึ่งอาทิตย์ได้เปิดเผยตนเองในช่วงท้ายของนิยายก่อนจะตัดเข้าสู่ฉากจบ เช่นเดียวกับพี่ทแก้วใน Blue kiss เพราะพี่ทแก้วได้เปิดเผยตัวตนแก่พ่อของพี่ท หลังจากนั้นเนื้อเรื่องก็ตัดเข้าสู่ฉากจบ ในขณะที่ภาคต่อเรื่อง Dark blue kiss เริ่มเรื่องที่ทั้งคู่คบกันมา

สักระยะ แต่แกก็ยังไม่กล้าเปิดเผยตนเองกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อน จึงขอร้องให้พี่ช่วยปิดเรื่องที่ทั้งสองคนคบกันไว้เป็นความลับ และในช่วงสุดท้ายของเรื่องแกก็ได้เปิดเผยตนเองกับแม่ก่อนจะตัดเข้าสู่ฉากจบของเรื่อง ด้วยเหตุนี้ นิยายประเภทที่สองจึงเป็นนิยายที่ค่อนข้างบางหรือมีจำนวนแค่เล่มเดียวจบ เพราะไม่ได้มีเส้นเรื่องการดำเนินอื่น ๆ การทดสอบความสัมพันธ์ความรักระหว่างชายรักชาย ไปจนถึงรูปแบบการเปิดเผยตัวตนต่อคู่ความสัมพันธ์ที่ครบทุกมิติ

นายพินดำซึ่งเป็นผู้เขียนนิยายวายเรื่องเกียรลีชากับกานวณสีผู้ได้อธิบายในวิชาเขียนนิยาย 101 ไว้ว่า การดำเนินเรื่องของตัวละครนั้นประกอบด้วยเส้น 2 เส้นคือ เส้นเรื่องหลักและเส้นความสัมพันธ์ เส้นเรื่องหลักคือตัวละครมีหน้าที่อะไรต้องทำอะไรและมีเป้าหมายอะไร ส่วนเส้นความสัมพันธ์คือการที่ตัวละครหลักมีการพัฒนาความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างอย่างไรบ้าง ไม่ว่าจะ เป็นทั้งกับคนรักครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน โดยวิธีการกำหนดเส้นดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับแนวทางของผู้เขียนแต่ละคนไปจนถึงปมความขัดแย้งและรายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ทั้งการออกแบบโครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก และมุมมอง ด้วยเหตุนี้ นิยายที่เป็นสองหรือสามเล่มจบจึงมีมิติของเส้นเรื่องหลักและเส้นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนกว่า

5.2.3 อภิปรายตามแนวคิดการสร้างตัวละคร

อริสโตเติล อธิบายว่า ตัวละครหมายถึง การแสดงออกของบุคคลซึ่งทำหน้าที่เสริมโครงเรื่อง และแรงจูงใจเป็นส่วนเชื่อมโยงกับสาเหตุและผลลัพธ์ (Cause and Effect) ที่ทำให้เกิดอารมณ์ สะเทือนใจซึ่งทำงานกับความรู้สึกของผู้ชม ทั้งรูปแบบของความสงสารและความหวาดกลัว (Pity and Fear) ความเปราะบางของตัวละครสามารถสร้างความสงสารและความหวาดกลัวให้ผู้ชมได้ การสร้างตัวละครให้อยู่ในความทรงจำของผู้ชมต้องเหมือนกับว่าตัวละครมีตัวตนอยู่จริง ต้องทำให้ผู้ชมเชื่อในการกระทำ (รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, 2558) การออกแบบตัวละครในนิยายวายก็เช่นเดียวกันผู้เขียนต้องทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะเทือนใจและเชื่อในตัวละครเชื่อในการกระทำและเชื่อในสิ่งที่ตัวละครรู้สึก ผู้อ่านต้องรู้สึกได้ถึงความอึดอัดในการเป็นชายรักชาย ต้องลุ่มไปพร้อมตัวละครในตอนที่เปิดเผยตนเอง และเกิดความสงสารขึ้นเมื่อตัวละครไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง เมื่อมีสิ่งเหล่านี้ตัวละครก็จะมีมิติที่สมจริงและคล้ายคลึงมนุษย์จริง ๆ และตราตรึงในความทรงจำของผู้อ่านมากขึ้น

โดยการสร้างความสมจริงให้ตัวละครนั้นต้องสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละคร (characterization) ให้เป็นตัวละครแบบมีมิติ (round character) ตัวละครต้องมีคุณสมบัติ มีความซับซ้อนด้านอารมณ์เหมือนมนุษย์จริง ๆ มีภูมิหลังมีความลับมีเรื่องที่ไม่อยากเปิดเผยกับรอบข้าง มีบุคลิกและลักษณะนิสัยที่คล้ายคลึงมนุษย์จริง ๆ ลักษณะดังกล่าวนิยมใช้กับตัวละครหลัก ส่วนตัว

ละครซึ่งเป็นตัวประกอบจะเป็นตัวละครแบบแบน (flat character) ที่มีบุคลิกไม่ซับซ้อนหรือมีเพียงมิติเดียว

งานวิจัยชิ้นนี้ค้นพบว่าตัวละครหลักชายรักชายทั้งหมดในเรื่องเป็นตัวละครแบบแบบมีมิติ (round character) ตัวละครหนึ่งตัวจะมีมากกว่าหนึ่งอารมณ์แถมอารมณ์เหล่านั้นยังขัดแย้งไม่ไปในแนวทางเดียวกัน รวมถึงการแสดงออกถึงสิ่งต่าง ๆ สำหรับตัวละครยังเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามเนื้อเรื่อง ตัวละครหลักชายรักชายจึงเต็มไปด้วยความสมจริงที่คล้ายคลึงกับมนุษย์ ทุกการแสดงออกจึงมีเหตุผลคอยอธิบายไปจนถึงมิติด้านอารมณ์ที่รองรับการกระทำต่าง ๆ

การสร้างความกลมหรือความมีมิติให้แก่ตัวละครจะทำให้ตัวละครหลักชายรักชายมีมิติความเป็นมนุษย์ที่ใกล้เคียงตัวตนของชายรักชายในชีวิตจริง ตัวละครเจ็บปวดเพราะไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวก็เปรียบเหมือนกรณีของบุคคลซึ่งเป็นชายรักชายและไม่ได้รับการยอมรับจากคนในครอบครัว ยิ่งสร้างมิติให้ตัวละครมากเท่าไรยิ่งสะท้อนตัวตนของความเป็นมนุษย์ให้แก่ตัวละครมากเท่านั้น โดยในแต่ละเรื่องจะมีวิธีสร้างความกลมให้ตัวละครที่แตกต่างกัน บางเรื่องเป็นการใส่บุคลิกหรือความชอบให้ตัวละครและทำให้ตัวละครเป็นผู้รู้จริงในด้านนั้น ๆ

กรณีตัวละครไปจากเรื่องเกียร์สีขาวกับกานส์ฝุ่น ไปเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ เป็นคนที่เก่งที่สุดในโรงเรียนจนผู้อำนวยการส่งไปแข่งขันวิชาการ พอเข้ามาวิทยาลัยก็ได้เรียนหมอ ตัวเรื่องเต็มไปด้วยฉากที่แสดงถึงความสามารถในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับโรค ซึ่งสิ่งเหล่านั้นทำให้คนดูเชื่อว่าไปเป็นหมอจริง ๆ ไม่ใช่แค่ตัวละครหนึ่งที่เราคิดว่ามีความรู้ลึก นอกจากนี้ไปยังเป็นคนที่ปิดตายกับคำว่ารัก เนื่องจากไปแอบชอบอริฐตั้งแต่ครั้งแรกที่พบกันแล้ว ซึ่งครั้งนั้นเป็นวันที่ไปหนีคนขับรถส่วนตัวไปขึ้นรถเมย์กลับบ้านเอง แล้วโดนโรงเรียนคู่อริเข้ามาทำร้ายร่างกายเพื่อแย่งเข็มขัดโรงเรียน ผู้ที่เข้ามาช่วยคืออริฐไปจึงตกหลุมรักอีกฝ่ายตั้งแต่วันนั้น แต่เพราะอริฐเป็นคู่แข่งที่โรงเรียน อริฐไม่ชอบหน้าเขา แถมอริฐยังมีคนรักที่เป็นผู้หญิง ไปเจ็บปวดกับสิ่งที่เผชิญมาก ๆ เขาจึงตัดสินใจว่าในชีวิตนี้จะไม่ขอมีความรักที่เจ็บปวดแบบนี้อีก จากสิ่งที่ไปพบเจอมาทั้งหมดทำให้ตัวละครไปมีมิติและเข้าใจการเป็นมนุษย์จริง ๆ ที่เจ็บปวดจากการไม่ได้รับการยอมรับส่งผลให้ไม่กล้าเปิดเผยตัวตนอีก การสะท้อนตัวตนของชายรักชายในนิยายจึงจำเป็นอย่างมากที่ต้องทำให้ตัวละครมีความกลม เพราะจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความคิดความรู้สึกและความเจ็บปวดที่ตัวละครต้องเผชิญตลอดทั้งเรื่อง

องค์ประกอบด้านบรรยากาศก็เช่นเดียวกัน เช่นการประชุมเชียร์การวักของอาทิตย์จากเรื่อง Sotus ที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้มองเห็นด้านที่ดีและด้านที่แย่ของประชุม การเล่าถึงสังคมในโรงเรียนชายล้วนในเรื่อง Love Sick ของปณณและโน้ หรืออย่างการที่เติร์ดจากเรื่อง

ทฤษฎีจิตเธอ มีงานอดิเรกเป็นการรีวิวหนังลงช่อง Youtube เป็นต้น องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้ตัวละครสมจริงมากขึ้น

การสร้างคาแรคเตอร์ที่ดีคือการเข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ เป็นต้นแบบของตัวละคร (Archetype) ซึ่งแสดง บุคลิกลักษณะ (Personality) และอุปนิสัยตัวละคร (Character traits) เหมือนอัตลักษณ์บุคคลของมนุษย์ โดยบทบาทและพฤติกรรมมนุษย์นั้นมีหลากหลายและซับซ้อน การสร้างตัวละครที่ปรากฏในสื่อจึงนิยมเพียง 6 แม่แบบของตัวละครที่สำคัญ เพื่อนำมาใช้ในการเล่าเรื่อง คือ The Hero , The Shadow , The Fool , The Anima/Animus , The Mentor และ The Trickster (Tillman, 2011)

งานวิจัยชิ้นนี้พบว่าการสร้างการสร้างคาแรคเตอร์ของตัวละครทั้งหมดจากนิยายกลุ่มตัวอย่าง 13 เรื่องนั้นพบเพียงแม่แบบเดียวเท่านั้นคือ แม่แบบความเป็นตัวละครฮีโร่ (The Hero Archetype) ทั้งฝ่ายพระเอกและนายเอกเป็นภาพสะท้อนที่ต้องการจะสื่อว่าตัวละครหลักของเรื่องต้องมีคุณลักษณะของความเป็นฮีโร่ เป็นลักษณะของตัวละครที่มีความกล้าและพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เป็น ลักษณะดังกล่าวหากอธิบายคือ ตัวละครหลักชายรักชายนั้นมีความกล้า มีความทะเยอทะยาน และมีความพยายามที่จะทำตามเป้าหมายของตนเองให้สำเร็จ ทั้งการขยับเข้าไปในความสัมพันธ์ของการเป็นชายรักชาย การเอาชนะความรู้สึกในแง่ลบ การยอมรับตนเอง การเปิดเผยตนเอง ไปจนถึงการพัฒนาความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง แม้จะไม่ใช้การต่อสู้กับความชั่วร้ายโดยตรงแต่ก็เป็นการเอาชนะความคิดในเชิงลบของจิตใจ ศัตรูในที่นี้จึงไม่ใช่ตัวละครร้าย (Antagonist) ที่มาในรูปแบบของ คน แต่คือศัตรูที่มาในรูปแบบการทำลายความมั่นใจ (Self-confidence) และทำลายความภูมิใจในตนเอง (Self-esteem) ซึ่งในตอนท้ายของนิยายทุกเรื่องตัวละครหลักชายรักชายได้เอาชนะตัวร้ายดังกล่าวจนสำเร็จ ตัวละครหลักในนิยายวายทุกเรื่องจะมีทั้งความมั่นใจ (Self-confidence) และความภูมิใจในตนเอง (Self-esteem) กับการเป็นชายรักชาย รวมไปถึงคู่ความสัมพันธ์คนรักครอบครัว และเพื่อนอีกด้วย

สำหรับแม่แบบความเป็นตัวละครด้านมืด (The Shadow) คือตัวละครที่ เต็มไปด้วยความชั่วร้าย ไร้ศีลธรรม มีความรู้สึกด้านลบที่เป็นด้านมืดของจิตใจในตัวละคร หรือแสดงสัญชาตญาณดิบของมนุษย์ไม่แตกต่างจากสัตว์ออกมา เป็นความรู้สึกไร้กฎเกณฑ์ของศีลธรรมและสังคม นึกจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 เรื่อง (26 คน) พบว่ามีตัวละครหนึ่งที่เป็นแม่แบบความเป็นตัวละครด้านมืดในช่วงต้นก่อนจะกลายเป็นแม่แบบความเป็นตัวละครฮีโร่ ตัวละครนั้นคือวีจากเรื่อง Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ จากเหตุการณ์ที่วีเจอมาร์คในร้านเหล้าในสภาพที่เมามากเลยพากลับมาบ้านตนเอง แต่มาร์ค

เขาไม่ได้สติแถมพูดว่าจะเอาเพื่อนสนิทของตนเป็นเมียทั้งที่ฝ่ายนั้นเพิ่งคบกับคนรักไป วิจึงไม่สามารถยับยั้งความโกรธในใจได้ ความรู้สึกกลบจึงเป็นฝ่ายชนะ วิเลือกสั่งสอนมาร์คโดยการบังคับอีกฝ่ายให้มีเพศสัมพันธ์กับตน เป็นการกระทำที่รุนแรงและไม่สนใจเสียงกรีดร้องและคราบน้ำตาของอีกฝ่าย การกระทำทั้งหมดนั้นเต็มไปด้วยความโกรธ ซึ่งในตอนนั้นวิกิมีคนรักที่เป็นผู้หญิงอยู่แล้ว หลังจากนั้นวิจึงเริ่มรู้สึกผิดและทำดีกับมาร์คก่อนจะตกหลุมรักอีกฝ่ายและกลายเป็นตัวละครแม่แบบความเป็นตัวละครฮีโร่แทน

5.2.4 อภิปรายตามแนวคิดนิยายวายและหลักศีลธรรม

โตมร ศุขปรีชา ได้อธิบายในเรื่อง “สุดขอบของความเป็นไปได้” เพื่อชวนให้ผู้ฟังตกตะกอนทางความคิด ในหัวข้อความรักร่วมสายเลือดเดียวกันว่า Incest คือการที่คนมีสายเลือดเดียวกันมีเพศสัมพันธ์กัน ไม่ใช่แค่กับพี่น้องแต่รวมไปถึงพ่อแม่และคนในครอบครัว ซึ่งไม่ได้เป็นความผิดทั้งหมดเพราะระดับของการ Incest นั้นมีความรุนแรงที่แตกต่างกัน อย่างกรณี Incest 100% คือแฝดเหมือนกับแฝดเหมือนเนื่องจาก DNA ของทั้งคู่จะเหมือนกันทั้งหมด ในขณะที่พ่อแม่กับลูกมีความเหมือนของ DNA จะลดลง 50% ในหลายวัฒนธรรมมีการแต่งงานกันระหว่างคนในครอบครัว มีชาวแม็กซิโกแต่งงานกับลูก แม่มีลูกตอนอายุน้อยและพราวจากลูก ทั้งคู่กลับมาเจอกันใหม่ตอนอายุราว 40 ปี แล้วทั้งคู่แต่งงานกัน สุดท้ายแม่ถูกศาลตัดสินว่าผิดแล้วจับขังคุกด้วยข้อหาความผิดฐาน Incest อีกเรื่องคือพี่น้องชายหญิงในเยอรมันถูกแยกกันตั้งแต่เด็ก พอโตมาได้กลับมาเจอกันด้วยความบังเอิญแล้วแต่งงานกันโดยไม่รู้ตัว สุดท้ายโดนจำคุกเพราะความผิดแม่จะไม่รู้ ทำไมคนร่วมสายเลือกรักกันจึงเป็นความผิด หากว่าพี่น้องมีเพศสัมพันธ์กันแค่ครั้งเดียว ฝ่ายหญิงกินยาคุมฝ่ายชายใส่ถุงยางอนามัยจะส่งผลอย่างไรในเมื่อความสัมพันธ์ของพี่น้องก็ดีขึ้นแถมไม่มีปัญหาเรื่องพันธุกรรมเพราะมีเครื่องป้องกัน (โตมร ศุขปรีชา, 2561)

จากที่โตมรได้อธิบายมานั้นเป็นรูปแบบหนึ่งของความรักที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งความรักประเด็นดังกล่าวก็มีในกลุ่มของนิยายเช่นกัน ธัญวลัยได้จัดประเภทของความหมายนิยายวายไว้ โดยหนึ่งในนั้นคือรูปแบบที่ตัวละครมีความรักและมีความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว เรียกว่านิยายประเภทค้ำคอรร์ ค้ำคอรร์ คำนี้มาจากศีลธรรมค้ำคอรร์รวมกับฮาร์ดคอรร์ ค้ำคอรร์จึงเป็นการอธิบายสภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออก เนื่องจากการทำผิดศีลธรรม ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นเรื่องทางกามารมณ์ หรือเน้นไปที่ความสัมพันธ์ทางเพศอย่างผิดศีลธรรม ไม่ว่าจะ เป็น คู่พี่น้องชายหญิง หรือ คู่พี่น้องวาย แต่ถ้าไม่ใช่สายเลือดเดียวกันจะยังไม่ถึงขั้นค้ำคอรร์ และยังหมายรวมถึงความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรมระหว่างคนสายเลือดเดียวกัน (ธัญวลัย, 2558)

งานวิจัยชิ้นนี้ค้นพบว่าลักษณะความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายนั้นไม่มีรูปแบบคำคอร์เกิดขึ้น เป็นการสะท้อนผ่านค่านิยมว่าสังคมยังไม่เปิดรับความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายที่เป็นคนในครอบครัว ซึ่งหากมีการศึกษานิยายกลุ่มดังกล่าวจะได้ประเด็นด้านการเปิดเผยตัวตนที่เพิ่มขึ้น ตัวละครจะเปิดเผยกับคนในครอบครัวอย่างไรหากคนรักเป็นคนในครอบครัว หรือตัวละครจะเปิดเผยกับเพื่อนอย่างไรเมื่อคบกับคนในครอบครัว มิติของการยอมรับตนเองจะลึกซึ้งขึ้นเพราะนอกจากต้องยอมรับว่าเป็นชายรักชายแล้วยังต้องยอมรับความสัมพันธ์ในครอบครัว รวมถึงการถูกมองว่าแปลกประหลาดในสังคมอีก ซึ่งความรักประเภทนี้มีอยู่ในรูปแบบของนิยาย เพียงแต่นิยายเรื่องดังกล่าวนั้นเป็นประเด็นอ่อนไหวระดับบุคคลจนถึงมวลรวม จึงไม่ได้ถูกนำไปสร้างเป็นซีรีส์และไม่ได้มีการโปรโมทหรือวางขายตามร้านหนังสืออย่างแพร่หลายเหมือนนิยายวายวัยรุ่นทั่วไป จึงดูเหมือนมีผู้อ่านเสฟงานประเภทนี้น้อย

ในความเป็นจริงนิยายวายหมวดคำคอร์นั้นมีมากในระดับหนึ่ง ไม่ว่าจะมาในรูปแบบของนิยายออนไลน์หรือนิยายรูปเล่ม รวมทั้งยังมีงานที่ได้ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ไปจนถึงงานเขียนประเภทนิยายทำมือที่ผู้เขียนพิมพ์ขายเอง ตัวอย่างของนิยายวายประเภทคำคอร์ที่ตีพิมพ์เป็นหนังสือ เช่น เรื่องน้องชายคนนี้ที่หวงของ Clazzical สำนักพิมพ์เซ็นส์บุ๊ก ที่บอกเล่าความสัมพันธ์ของพี่น้องน้องร่วมสายเลือดแต่คนละแม่ เรื่อง Sun & Moon รักข้ามเส้นของดองก็สำนักพิมพ์ Peachy pie ที่บอกเล่าความสัมพันธ์ของพ่อลูกในสายเลือดซึ่งผู้เป็นแม่เสียชีวิตไปแล้ว ลูกชายเริ่มตกหลุมรักพ่อและมีความสัมพันธ์มากขึ้นเรื่อย ๆ หรืออย่างเรื่องปล่อยผมไปเถอะพี่ชาย Brother, please let me go! ของ KonieWinky ซึ่งเป็นนิยายทำมือที่มียอดอ่านออนไลน์จำนวน 2.53 ล้านครั้ง ณ วันที่ 25 มิถุนายน 2564 เรื่องนี้ได้นำเสนอมุมมองความรักของพี่น้องเพศชายในสายเลือดเดียวกันทั้งที่พ่อแม่เดียวกันและคนละแม่ เนื่องจากผู้เป็นพ่อมีภรรยาถึง 5 คน และมีลูกชายซึ่งเป็นชายรักชายทั้งหมด 7 คน เป็นต้น

จากจำนวนตัวเลขยอดอ่าน 2.53 ล้านครั้งทั้งที่เป็นนิยายทำมือรวมทั้งอีกสองเรื่องที่ออกกับสำนักพิมพ์ล้วนแสดงให้เห็นว่า คนจำนวนหนึ่งยอมรับงานเขียนในลักษณะดังกล่าว แม้จะเป็นนิยายที่มีรูปแบบศีลธรรมหมิ่นเหม่ จึงสามารถอธิบายได้ว่าสังคมอาจยอมรับแค่ส่วนหนึ่ง และคนส่วนมากอาจไม่ยอมรับในประเด็นดังกล่าว เพราะแม้จะไม่มีข้อถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องพันธุกรรมเข้ามาเกี่ยวเนื่องจากชายรักชายไม่สามารถมีลูกด้วยกันได้ ความรักของคนในสายเลือดก็ยังเป็นประเด็นอ่อนไหวทางความรู้สึก งานเขียนในลักษณะดังกล่าวจึงถูกจำกัดอยู่ในรูปแบบของหนังสือ และไม่มีผู้จัดคนไหนกล้านำเรื่องดังกล่าวไปสร้างเป็นละครซีรีส์ สังคมยอมรับและเปิดรับเรื่องเพศแต่ก็ไม่ได้ยอมรับจนถึงที่สุดเช่นเดียวกับเรื่องดังกล่าว ที่คนส่วนมากยังไม่ยอมรับความรักในสายเลือดเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้หากสามารถนำนิยายวายกลุ่มที่มีความรักเกี่ยวโยงกันในสายเลือดหรือกรณีของ Incest มาวิเคราะห์ในอนาคต อาจได้รับผลลัพธ์ของงานวิจัยที่แตกต่างออกไปจากในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบในการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย วิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย ไปจนถึงความสัมพันธ์ของชายรักชายกับคนรอบข้างเมื่อตัวละครหลักชายรักชายมีความสัมพันธ์กับคนในสายเลือด

การเปิดเผยตัวตนของชายรักชายนับเป็นเรื่องที่ยากแล้ว แต่การเปิดเผยเรื่องดังกล่าวกับคนรักซึ่งเป็นคนในครอบครัวนั้นเป็นสิ่งที่ยากลำบากยิ่งกว่า โดยเฉพาะเมื่อพูดถึงระดับถัดไปของการเปิดเผยตัวตน ว่าเป็นชายรักชายที่คบคนในสายเลือดเป็นคนรักกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อน เช่นเดียวกับประเด็นการยอมรับตนเอง เนื่องจากค้ำคอรเป็นประเด็นอ่อนไหวทางความรู้สึก การยอมรับตนเองของชายรักชายในกลุ่มดังกล่าวจะมีมิติที่เพิ่มมากขึ้น เพราะนอกจากการยอมรับว่าตนเป็นชายรักชายแล้วยังต้องยอมรับเพิ่มอีกชื่อว่าคนที่ตนเองรักเป็นคนในครอบครัวของตน อีกทั้งยังมีเรื่องราวของการยอมรับจากคนรอบข้าง ด้วยเหตุที่เป็นศีลธรรมอันหมิ่นหมิ่น ตัวละครอื่น ๆ ที่อยู่รอบข้างชายรักชายอาจใช้เวลามากกว่ากลุ่มตัวอย่างของนิยายวายที่กลายเป็นซีรีส์ หรืออาจได้ผลลัพธ์ใหม่ที่คู่ความสัมพันธ์แต่ละคู่ไม่ยอมรับในตัวตนของชายรักชายตั้งต้นจนจบ

5.2.5 อภิปรายตามลักษณะของตัวละคร

งานวิจัยชิ้นนี้ค้นพบว่าลักษณะทางกายภาพของตัวละครกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนั้นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือเป็นผู้ชายที่มีความเป็นอุดมคติสูงมาก รูปร่างหน้าตาหล่อเก็นจริง ผิวขาวกระจ่างใสเป็นส่วนใหญ่ มีผิวคล้ำเป็นส่วนน้อยหาว่าไม่มีใครผิวดำแบบนิโกร ทุกคนรูปร่างดีไม่มีไขมันส่วนเกินในทุกสรีระ บางคนร่างกายเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อทั้งที่ไม่เคยออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ในขณะที่อีกฝ่ายซึ่งเป็นนายเอกนั้นเน้นรูปร่างที่ตัวเล็กผอมเพรียว ที่สำคัญคือพระเอกจะมีส่วนสูงที่มากกว่านายเอกเสมอ แม้จะมีตัวละครไทป์จากเรื่อง Tharn Type เกลียตนักมาเป็นทีรักชะติ ๆ ที่ค่อนข้างหลุดออกจากแบบแผนของนายเอกที่ตัวเล็กบอบบาง แต่โดยรวมแล้วลักษณะทางกายภาพของตัวละครนั้นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

สำหรับลักษณะนิสัยของตัวละคร งานวิจัยชิ้นนี้ค้นพบว่าตัวละครหลักชายรักชายมีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือการไม่ยอมรับความรู้สึกตนเอง ไม่ยอมพูดหรือบอกสิ่งที่คิดออกไปตรง ๆ มีอะไรมักเก็บอะไรมากกว่า ต้องรอจนกระทั่งความสัมพันธ์ถึงจุดสั่นคลอนจนเกือบจะแตกหัก ตัวละครจึงยอมเปิดเผยตัวตนออกไป ไม่ว่าจะเป็นกับคนรักหรือครอบครัว อีกส่วนหนึ่งที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันคือตัวละครหลักชายรักชายนั้นเป็นคนดีที่รักเดียวใจเดียว ไม่มีการออกนอกกลุ่มนอกทางจากคนรัก เป็น

ลักษณะเดียวกันกับละครโทรทัศน์ที่มอบบทบาทให้พระเอกนางเอกเป็นคนดี พระเอกเป็นฝ่ายปกป้อง และนางเอกเป็นฝ่ายไม่สู้คน จะมีเพียงค่ายจากเรื่องทฤษฎีจีบเธอและวีจากเรื่อง Love Mechanics กลักรุ่นพี่เท่านั้น ที่เป็นคนเลวในช่วงแรก ค่ายเป็นคนที่ย้ายแพนบ่อย มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงไปเรื่อย ๆ เหมือนคนที่ชอบเปลี่ยนคู่คน สำหรับวีคือคนที่บังคับมาร์คให้มีเพศสัมพันธ์กับตนเองทั้ง ที่อีกฝ่ายไม่ได้สมยอมแถมวียังมีคนรักที่เป็นผู้หญิงอยู่แล้ว แต่หลังจากที่ตัวละครเปิดเผยตนเองกับคนรัก ทั้งคู่ได้กลายเป็นคนดีทันที ค่ายไม่เคยยุ่งกับผู้หญิงคนอื่นอีกหลังตัดสินใจจะจริงจังกับเต็ร็ด เช่นเดียวกับวีที่ไม่เคยบังคับชมพูนาร์คอีก

เช่นเดียวกับลักษณะทางสังคมและสถานะทางการเงินของตัวละคร งานวิจัยชิ้นนี้ค้นพบว่าตัวละครหลักชายรักชายในกลุ่มตัวอย่างนั้นมีแต่ชนชั้นกลางในเมืองไปจนถึงคนที่ร่ำรวยจากการที่ครอบครัวเป็นเจ้าของธุรกิจหรือเจ้าของกิจการ ลักษณะดังกล่าวถือเป็นการสะท้อนแนวคิดทุนนิยมสุดโต่งโดยเฉพาะในนิยายเรื่องที่ว่าตัวละครมีการใช้เงินเพื่อแก้ปัญหา ตัวละครที่ร่ำรวยตัวละครที่มีฐานะตัวละครที่เป็นชนชั้นสูงตัวละครเหล่านี้คือภาพสะท้อนของบุคคลในอุดมคติที่มีพร้อมทุกอย่างเปรียบเสมือนผู้ชายในฝันที่หลายคนหวังจะได้ครอบครองและมีความสุขกับคนกลุ่มนั้น แบบแผนส่วนใหญ่ที่ค้นพบคือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมักมีสถานะทางการเงินที่มากกว่า จากกลุ่มตัวอย่างจึงไม่ปรากฏตัวละครชายรักชายที่เป็นคนชนชั้นล่าง เช่น ชายรักชายซึ่งประกอบอาชีพเก็บขยะ ชายรักชายซึ่งประกอบอาชีพพนักงานร้านสะดวกซื้อ ชายรักชายซึ่งประกอบอาชีพผู้รักษาความปลอดภัย อีกประเด็นคือตัวละครทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นนักเรียนและนักศึกษาที่มีเงินในระดับหนึ่ง ในงานวิจัยยังไม่พบตัวละครหลักชายรักชายที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งมีฐานะยากจนถึงขั้นต้องกู้เงินและยื่นขอทุนเป็นค่าเทอมและค่าใช้จ่ายในการเรียน

จากที่อธิบายมาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างการเล่าเรื่อง (Narrative) หลักของกลุ่มตัวอย่างนั้นเหมือนกันทั้งหมด ชายรักชายในนิยายวางหน้าตาดีทั้งคู่ คนหนึ่งเต็มไปด้วยความเข้มแข็งและมาดแมน ในขณะที่อีกคนนั้นมีความบอบบางไม่ว่าจะเป็นสภาวะทางร่างกายหรือสภาวะทางอารมณ์ นายเอกแต่ละคนนั้นเต็มไปด้วยความอ่อนไหวทางอารมณ์คล้ายคลึงกับตัวละครผู้หญิง คล้ายนิยายชายหญิงที่นำเสนอความรักของชนชั้นกลาง ทั้งหมดนี้แสดงออกมาในลักษณะที่คล้ายคลึงคู่รักชายหญิงปกติ เพียงแต่ทำการเปลี่ยนบริบท (Context) เปลี่ยนตัวละคร (Character) เปลี่ยนอายุ เปลี่ยนสังคมและเปลี่ยนสภาพแวดล้อม (Environment) โดยการเพิ่มมิติของการเปิดเผยตัวตนและการยอมรับตนเองที่มากขึ้น เพราะหากเป็นคู่รักชายหญิงปกติการพัฒนาในระดับของการเปิดเผยตัวตน

และการยอมรับทั้งจากตนเองและคนรอบข้างอาจไม่ได้สูงเท่าคู่รักชายรักชาย เนื้อหาในส่วนนี้จึงกลายเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เรื่องราวน่าติดตามมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้เองคำว่าเกย์หรือชายรักชายจึงไม่เป็นความจริง (Unrealistic) ชายรักชายในนิยายนั้นเต็มไปด้วยความเป็นอุดมคติซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความโรแมนติก (Romantic) ทั้งรูปร่างหน้าตาฐานะการเงินความสามารถและบทสนทนาที่เกิดขึ้นบางช่วง สิ่งเหล่านี้ล้วนไม่ใช่ความจริง ผู้เขียนเพียงต้องการนำเสนอภาพหรือมุมมองหนึ่งของชายรักชายเท่านั้น การเปิดเผยตนเองในความเป็นจริงนั้นเป็นเรื่องที่ยากลำบาก ในนิยายผู้เขียนจึงทำให้เรื่องราวต่าง ๆ เรียบง่ายขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านั้นล้วนเต็มไปด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าในท้ายที่สุดแล้วไม่มีนิยายเรื่องใดที่จบลงแบบตัวละครไม่ยอมเปิดเผยตัวตน และไม่มีเรื่องใดเลยที่ตัวละครจะไม่ได้รับการยอมรับ ทั้งจากคนรักครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ในความเป็นจริงอาจพบมิติทางความรักที่ชายรักชายเปิดเผยตัวตนกับคนรักแต่ไม่สมหวัง เพราะอีกฝ่ายชอบผู้หญิง หรืออย่างในบางกรณีที่ชายรักชายบางคนเปิดเผยตัวตนกับครอบครัวและอาจต้องใช้เวลายาวนานถึงสิบปีกว่าครอบครัวจะยอมรับได้ ไปจนถึงกรณีที่ชายรักชายโดนทำร้ายร่างกายจากคนในครอบครัวหรือถูกส่งไปบำบัดหรือพบจิตแพทย์เพื่อให้กลับมาเป็นผู้ชายที่ชอบผู้หญิงตามเดิม จากกลุ่มตัวอย่างไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการเปิดเผยตัวตนของชนชั้นล่าง จึงไม่รู้ว่าคนในกลุ่มนั้นมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับการเปิดเผยตัวตน เพราะฉะนั้นภาพของเกย์หรือภาพของชายรักชายที่แตกต่างหรือหลุดออกจากกรอบที่สังคมมองจึงไม่ถูกนำเสนอในพื้นที่สาธารณะ แม้จะมีคนอ่านจำนวนมากแต่สิ่งที่น่าสนใจก็เป็นเพียงภาพภาพหนึ่งของชายรักชายที่ประกอบสร้างโดยผู้เขียนเท่านั้น

ในอนาคตกระบวนการเหล่านี้สามารถทดลองทำได้ในรูปแบบหนังสือทำมือ เช่นการสร้างตัวละครชายรักชายที่ไม่หล่อ การสร้างตัวละครรูปร่างอ้วนท้วมผิวคล้ำดำเข้มแบบนิโกร การสร้างตัวละครชายที่เลวตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อสังเกตความแตกต่างที่เกิดขึ้น ว่าหากตัวละครหลักชายรักชายในนิยายมีความสมจริงมากขึ้นหรือขาดความโรแมนติกไป จะส่งผลต่อผลลัพธ์ของงานวิจัยในลักษณะใด

5.2.6 อภิปรายตามประเด็นเพศกับการยอมรับของสังคม

นิยายบางกลุ่มสะท้อนสังคม แต่นิยายวายนั้นแตกต่างออกไป เพราะสังคมเป็นภาพสะท้อนถึงแง่มุมต่าง ๆ รวมถึงตัวตนและเพศวิถีของชายรักชายให้ปรากฏในนิยาย ด้วยเหตุนี้ประเด็นเรื่องเพศกับการยอมรับของสังคมจึงแปรผันตามเรื่องเล่าในนิยาย และจำนวนนิยายวายที่กลายเป็นซีรีส์ในแต่ละปี

จุดเริ่มต้นของนิยายวายนั้นถูกเข้าใจว่าเป็นสื่อลามกจึงถูกตีพิมพ์อยู่ใต้ดินเพราะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ทว่าในปัจจุบันเรื่องราวของชายรักชายและเพศทางเลือกนั้นเปิดกว้างและเป็นที่

ยอมรับมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จำนวนนิยายวายที่กลายเป็นซีรีส์จึงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี 2562 เป็นต้นมา ที่อุตสาหกรรมบันเทิงเปลี่ยนแปลงการนำเสนอละครซีรีส์ธรรมดาไปสู่ละครซีรีส์วายที่นำเสนอมุมมองความรักของชายรักชาย โดยเฉพาะในปี พ.ศ.2564 ที่มีนิยายวายเรื่องแรกมาสู่ละครช่องสามซึ่งเป็นสื่อมวลชนกระแสหลักสำหรับคนส่วนใหญ่ในประเทศ (นิยายวายเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ของปราบต์)

อีกประเด็นที่เห็นได้ชัดจากนิยายวายกลุ่มตัวอย่าง คือในปีแรก ๆ ที่นิยายกลายเป็นซีรีส์ ตัวละครหลักชายรักชายจะเต็มไปด้วยความสับสนและไม่กล้าเปิดเผยตนเอง ทั้งกับคนรักครอบครัวและกลุ่มเพื่อน อย่างกรณีของโน้จจากเรื่อง Love sick ชุลมุนทางเกงน้ำเงิน (ปี2558) ที่แม้จะคบกับปทุมแล้วก็ยังไม่คิดจะเปิดเผยกับเพื่อน ต้องรอจนกระทั่งเพื่อนรับรู้เองผ่านความสัมพันธ์ที่ทั้งคู่แสดงออกโน้ถึงจะยอมเปิดเผยออกไปตรง ๆ กับเพื่อน ถัดมาคืออาทิตย์จจากเรื่อง Sotus พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (ปี2559) ที่เชื่อมโยงไปยัง Sotus S (ปี2560) ซึ่งเป็นภาคสอง ตัวละครอาทิตย์เป็นคนที่ไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย กว่าที่ยอมรับก็เป็นตอนสุดท้ายของหนังสือ แถมในภาคต่อก็ยังไม่กล้าเปิดเผยตัวตนต่อที่ทำงานเพราะเป็นพื้นที่สาธารณะ กว่าอาทิตย์จะยอมเปิดเผยตัวตนจริง ๆ ก็คือตอนจบของหนังสือ เช่นเดียวกับตัวละครเก้าจจากเรื่อง Blue kiss เพื่อนแท้เหงา (ปี2561) ที่โยงไปยังภาคต่ออย่าง Dark blue kiss รักไม่ระบุสถานะ (ปี2562) ที่ตัวละครไม่ยอมเปิดเผยตนเองกับคนรอบข้างเพื่อนที่รู้ก็มีเพียงเพื่อนผู้หญิงที่รับรู้โดยบังเอิญ เช่นเดียวกับครอบครัวที่เก้าไม่ยอมเปิดเผยตัวตนจนกระทั่งช่วงสุดท้ายของนิยายภาคสอง ที่เกิดเหตุการณ์ในตอนจบทำให้เก้ายอมเปิดเผยตนเองกับแม่ จะเห็นได้ว่าตัวละครจากนิยายในกลุ่มนี้สะท้อนถึงการไม่ยอมรับตนเองและกลัวการไม่ยอมรับจากคนรอบข้าง

ขณะที่ตัวละครหลักชายรักชายจากนิยายในปี 2562-2563 จะมีการยอมรับตนเองที่ง่ายกว่าและกล้าเปิดเผยตัวตนต่อคนรอบข้างมากกว่า เช่น ธารจจากเรื่อง Tharn Type กลียดนักมาเป็นที่รักดี ๆ (ปี2562) และชลธิจจากเรื่องต้นหนชลธิ (ปี2563) ตัวละครธารและชลธิมีการเปิดเผยตนเองกับคนรอบข้างตั้งแต่ตนว่าตนเป็นชายรักชาย ไม่ว่าจะเป็นการพูดออกไปตรง ๆ หรือแม้กระทั่งการแสดงออกทางร่างกาย ทั้งสองคนเปิดเผยกับเพื่อนและครอบครัวแถมยังยอมรับและไม่ได้รู้สึกผิดอะไรกับการที่ตนเป็นชายรักชาย เป็นต้น หรืออย่างในกรณีของ ดินภามจจากเรื่องด้ายแดง (ปี2562) และคิงจจากเรื่อง Space ช่องว่างระหว่างเรา (ปี2563) ตัวละครทั้งสามแม้จะเกิดความรู้สึกลังเลหรือไม่มั่นใจในการเปิดเผยตัวตน แต่ก็กล้าเปิดเผยออกไปซึ่งขั้นตอนการเปิดเผยตัวตนนั้นไม่ได้ซับซ้อนและยากลำบากเท่ากลุ่มตัวอย่างในช่วงปี 2558-2561

สิ่งต่าง ๆ ดังที่อธิบายข้างต้นล้วนเป็นองค์ประกอบที่ระบุว่านิยายวายไม่ได้สะท้อนสังคมแต่สังคมต่างหากที่สะท้อนผ่านนิยายวาย ไม่ว่าจะเป็ค่านิยมการยอมรับชายรักชายที่เพิ่มขึ้น อุตสาหกรรมสื่อบันเทิงที่จับกลุ่มตลาดชายรักชายมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ล้วนประกอบสร้างจนกลายเป็นนิยายวาย

ในความเป็นจริงแล้วนับว่ายังมีนิยายวายที่สะท้อนสังคมอยู่แต่เป็นจำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับทั้งหมด อีกทั้งนิยายส่วนนั้นไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยชิ้นนี้ หากพิจารณาจากประชากรทั้งหมด 55 เรื่อง จะพบว่านิยายวายเรื่องที่มีประเด็นสะท้อนสังคมได้แก่ นิทานพันดาวของ Bacteria (ซีรีส์ปี2564) และคุณหมิปาฏิหาริย์ของปราปต์ (ละครปี2564) สำหรับนิทานพันดาวนั้นเป็นการสะท้อนถึงความเหลื่อมล้ำของคนรวยคนจนและคนชายขอบ นายเอกเป็นคนรวยที่ใช้เงินอย่างไม่เคยนึกรู้สึกเสียดาย เป็นลูกชายของอดีตผู้บัญชาการทางทหาร ขณะที่พระเอกเป็นเพียงทหารยศร้อยเอกซึ่งประจำการอยู่ที่ตะเข็บชายแดนภาคเหนือ โดยนายเอกที่รวยมาก ๆ ได้ไปใช้ชีวิตเป็นครูอาสาที่หมู่บ้านผาบันดาวที่อยู่สุดขอบเข็ยงราย สถานที่แห่งนั้นไม่มีแม้กระทั่งไฟฟ้าและสัญญาณโทรศัพท์มือถือ หรืออย่างน้อยเรื่องคุณหมิปาฏิหาริย์ซึ่งตัวละครพ่อของนายเอกเป็นทหารที่มีหัวใจค่อนข้างโบราณ จึงไม่ยอมรับกรณีที่ลูกชายจะมีคนรักเป็นผู้ชาย พ่อจึงหาทางกีดกันลูกชายจากคนรักทุกวิธี แคมผู้เป็นแม่ยังไม่สามารถช่วยเหลือปกป้องหรือเป็นที่พึ่งให้แก่ลูกชายได้ เป็นหนึ่งในการสะท้อนถึงปัญหาปิตาธิปไตยของสังคม

สรุปอภิปรายผลการวิจัย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถสรุปประเด็นการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้ดังนี้ (1) รูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย ขั้นตอนการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวายนั้นเป็นไปตามแบบจำลองของ Carrion และ Lock ชายรักชายจะใช้เวลาส่วนมากไปกับการยอมรับตนเองแล้วเปิดเผยกับตนเองและเปิดเผยกับคนรอบข้าง ซึ่งความยากง่ายในการเปิดเผยของแต่ละคนรวมทั้งบุคคลแรกที่ชายรักชายเลือกเปิดเผยนั้นเป็นไปตามงานวิจัยของกาญรัตน์ที่ระบุว่า การเปิดเผยตนเองของชายรักชายขึ้นอยู่กับระดับความใกล้ชิด ประสบการณ์ส่วนตัว และการมีหรือไม่มีคนรัก สำหรับวิธีการในการเปิดเผยตนเอง ผลการศึกษานั้นตรงข้ามกับงานวิจัยของไซโย เพราะงานวิจัยชิ้นนี้ชายรักชายเลือกเปิดเผยตนเองทางตรงผ่านการพูดออกไปตรง ๆ มากกว่าการเปิดเผยทางอ้อม เนื่องด้วยเพราะสังคมเปิดกว้างขึ้นและการเปิดเผยตนเองที่เกิดขึ้นอยู่ในรูปแบบของงานเขียน การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองทางตรงจึงสามารถทำได้ง่ายขึ้น

(2) ความสัมพันธ์ของตัวละครชายรักชายในนิยายวาย (คู่ความสัมพันธ์) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชายนั้นเป็นไปตามโครงสร้างการเล่าเรื่อง โดยตัวละครหลักชายรักชายจะเลือกเปิดเผยตนเองสภาวะวิกฤต (climax) ของเรื่อง โดยจุดดังกล่าวนั้นตัวละครจะเต็มไปด้วยความอึดอัดทางความรู้สึกจนไม่สามารถเก็บเป็นความลับได้อีกต่อไป เรื่องราวหลังจากนั้นถูกแบ่งออกเป็นสองประเด็นคือ เข้าสู่ตอนจบของเรื่องทันทีหลังจากเปิดเผยตนเอง กับตัวละครมีการดำเนินเรื่องเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ต่อในรูปแบบของคู่รัก สำหรับการยอมรับตนเองในแต่ละคู่ความสัมพันธ์ ส่วนใหญ่แล้วคนรอบข้างมักจะยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรกที่ตัวละครหลักชายรักชายเปิดเผยตนเอง โดยเฉพาะเพื่อนและคนรัก เพราะเพื่อนทุกคนยอมรับได้ตั้งแต่ครั้งแรก เช่นเดียวกับครอบครัวที่มีเพียง 2 ครั้งเท่านั้นที่คนในครอบครัวไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก ด้วยเหตุที่งานวิจัยดังกล่าวศึกษาผลลัพธ์ในรูปแบบของหนังสือนิยาย ทุกเรื่องลงเอยอย่างมีความสุข จึงไม่พบคู่ความสัมพันธ์ใดที่ไม่ยอมรับในตัวตนของชายรักชายในตอนสุดท้าย รวมทั้งยังไม่พบปฏิกริยาต่อต้านตัวละครหลักชายรักชายจนกลายเป็นการทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายร่างกาย

5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อจำกัดหลักที่พบในงานวิจัยชิ้นนี้คือการเลือกเพียงนิยายวายซึ่งกลายเป็นละครซีรีส์มาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จากการสัมภาษณ์คนที่ทำงานในแวดวงซีรีส์วาย คนที่ทำการเลือกซื้อลิขสิทธิ์นิยายไปทำละครซีรีส์วายให้อธิบายไว้ว่า การเลือกนิยายมาสร้างเป็นซีรีส์มีกฎเกณฑ์และข้อจำกัดที่หลากหลาย สิ่งสำคัญที่สุดในการเลือกคือเนื้อเรื่องที่มีความแปลกใหม่เป็นพล็อตที่น่าสนใจ นามปากกาของผู้เขียนเป็นสิ่งที่มีผล เพราะหากผู้เขียนเคยมีนิยายที่นำไปสร้างเป็นซีรีส์แล้วโอกาสในการซื้อเรื่องถัดไปมาสร้างซีรีส์ก็จะง่ายกว่า ประเภทของซีรีส์ที่ตรงกับความต้องการของแพลตฟอร์มก็เป็นสิ่งสำคัญ ผู้ผลิตบางรายจะไม่ซื้อนิยายบางประเภทด้วยเหตุผลที่ว่าต้นทุนในการผลิตไม่มากพอ หรือตัวเรื่องไม่ใช่แนวทางที่ผู้ผลิตทำ Genre ของนิยายแต่ละเรื่องจึงมีผลต่อการตัดสินใจ เพราะเป็นข้อจำกัดหลักในกระบวนการทำงานของการสร้างละครซีรีส์ เช่น ช่องนี้อาจฉายแต่ซีรีส์แนว comedy ทางช่องจึงเลือกซื้อเฉพาะนิยายแนว comedy เพื่อมาสร้างเป็นละครซีรีส์ เป็นต้น

ผู้ผลิตบางรายบอกว่าความดังและกระแสของนิยายมีผลต่อการเลือกซื้อเข้ามาทำเป็นละครซีรีส์ สำนักพิมพ์ที่ผลิตหนังสือนิยายก็มีผลเช่นกัน เพราะหากเป็นสำนักพิมพ์ขนาดใหญ่ ตัวสำนักพิมพ์จะมีแผนการตลาดที่ส่งเสริมทั้งนิยายและซีรีส์ โดยสำนักพิมพ์ที่ผู้สร้างนิยมซื้อคือ สำนักพิมพ์ในเครือแจ่มใส (EverY) และสำนักพิมพ์ในเครือสภาพ (Deep) รายละเอียดดังกล่าวค่อนข้างตรงกับกลุ่ม

ตัวอย่างของการวิจัยเพราะ มีหนังสือในเครือแจ่มใส (Every) จำนวน 4 เรื่อง (5เล่ม) และหนังสือในเครือสถาพร (Deep) จำนวน 2 เรื่อง (3เล่ม) ขณะที่สำนักพิมพ์อื่น ๆ มีเพียงอย่างละ 1 เรื่องเท่านั้น

ยังมีนิยายอีกจำนวนมากที่มีประเด็นน่าสนใจคู่ควรกับการนำมาศึกษา เช่นนิยายเรื่อง Love is wall รบให้สุด หยดที่นาย ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง ที่พ่อของฝ่ายพระเอกไม่ยอมรับกับการที่ลูกจะเป็นชายรักชาย จึงเกิดการทำร้ายร่างกายขึ้นในครอบครัว ขณะที่นิยายจากกลุ่มตัวอย่างหากครอบครัวไม่เห็นด้วยหรือไม่พอใจจะมีเพียงการเฝ้าหรือการแสดงออกทางคำพูดเท่านั้นว่าไม่เห็นด้วยอย่างกรณีของ พ่อโหดจากเรื่อง Tharn Type เกลียดนักมาเป็นที่รักซะดี ๆ ซึ่งตัวละครพ่อนั้นหาวิธีกลั่นแกล้งคนรักของลูกชายสารพัด ขณะที่พ่อของมาร์คจากเรื่อง Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ แสดงออกโดยการพูดเสียดสีบั่นทอนความรู้สึกของลูกชายเท่านั้น

อีกประเด็นที่เป็นข้อจำกัดคือการไม่ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายด้านอาชีพ ตัวละครทั้งหมดอยู่ในวัยเรียนที่เป็นนักเรียนและนักศึกษาเท่านั้น แม้จะมีอาชีพจากเรื่อง Sotus S ซึ่งอยู่ในวัยทำงานแต่ก็เป็นตัวละครที่ส่งมาจากภาคแรกที่เริ่มต้นจากการเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3

งานวิจัยของปกครองบุญหลง อธิบายไว้ว่าอาชีพเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเปิดเผยตัวตนของชายรักชาย โดยสามารถจำแนกอาชีพออกได้เป็นสองกลุ่ม คือ อาชีพที่สังคมเหมารวมพิจารณาว่าเป็นชายรักชาย และอาชีพที่ชายรักชายก้าวเข้าสู่พื้นที่อาชีพกลุ่มคนรักต่างเพศ ซึ่งผู้ที่อยู่ในอาชีพที่สังคมเหมารวมว่าเป็นชายรักชายนั้นมีโอกาสที่จะเปิดเผยตัวตนว่าเป็นชายรักชายง่ายกว่ากลุ่มคนที่อยู่ในอาชีพชายรักชายก้าวเข้าสู่พื้นที่อาชีพกลุ่มคนรักต่างเพศ

ด้วยเหตุที่งานวิจัยมีเพียงตัวละครที่ประกอบอาชีพนักเรียนนักศึกษาเท่านั้น มิติด้านอาชีพจึงไม่ส่งผลต่อการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายววาย ในความเป็นจริงแล้วยังมีนิยายอีกหลายเรื่องที่น่าเสนอเรื่องราวของตัวละครที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งหากสามารถนำนิยายเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นมาเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยได้ อาจได้ข้อผลลัพธ์ของงานวิจัยที่น่าสนใจมากขึ้น

ตัวอย่างของนิยายที่อยู่ในประชากรแต่ไม่ได้ถูกนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เช่น รักนาย My Ride ของรังสิมันต์(หมอตู้ต) ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Deep โดยตัวละครหลักชายรักชายทั้งสองประกอบอาชีพวินมอเตอร์ไซด์และนายแพทย์ ก็จะมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างในลักษณะอาชีพไปจนถึงลักษณะทางสังคมของตัวละครระหว่างตัวละครที่เป็นหมอกับวินมอเตอร์ไซด์ ว่าองค์ประกอบเหล่านั้นส่งผลต่อความยากในการเปิดเผยตนเองทั้งกับคนรักครอบครัวและเพื่อนของทั้งสองฝ่ายอย่างไรบ้าง หรืออย่างเรื่อง Lovely Writer นับสิบจะจูบ ของวาฬกลิ้ง ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Deep ตัวละครหลักชายรักชายทั้งสองประกอบอาชีพนักแสดงพระเอกซีรีส์สวยและนักเขียนนิยายววายซึ่งเป็น

ผู้ชายที่เคยชอบผู้หญิงมาก่อน นอกจากจะเป็นประเด็นเรื่องความแตกต่างทางด้านอาชีพแล้วนิยายเรื่องนี้ยังมีมิติที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง เพราะพระเอกของเรื่องรับบทพระเอกนิยายจึงมีกระแสคู่จิ้นเกินขั้นและเมื่อพระเอกเปิดเผยตัวตนว่าเป็นชายรักชายหรือชอบนักเขียนซึ่งไม่ใช่คู่จิ้นของตนจะส่งผลในเชิงลบต่อหน้าที่การงาน เพราะตัวละครจะโดนกระแสแฟนคลับคู่จิ้นตีกลับว่าไม่ยอมติดตามผลงานเพราะไม่อิน ต้นสังกัดจึงหาทางออกโดยการให้ตัวละครปิดบังตนเอง เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ปรากฏในกลุ่มตัวอย่างคือตัวละครอยากจะทำเปิดเผยตัวละครพร้อมที่จะเปิดเผยแต่ไม่สามารถทำได้ เพราะหน้าที่การงาน

5.4 ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

จากที่อภิปรายในข้างต้นว่า ตัวละครหลักชายรักชายบางประเภทไม่ถูกค้นพบในกลุ่มตัวอย่าง เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากนักเรียนและนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักชายซึ่งไม่ได้เป็นคนชนชั้นกลางหรือร่ำรวยจากการที่ครอบครัวเป็นเจ้าของธุรกิจ ข้อเสนอแนะหลักของงานวิจัยคือการขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้กรณีศึกษาที่หลากหลายมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นมิติด้านอาชีพของตัวละครหรือมิติที่ตัวละครมีความแตกต่างกันโดยสถานะทางสังคม เช่น เรื่องรักนาย My Ride ของรังสิมันต์ (หมอตู้ต) ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Deep หรืออย่างเรื่อง Lovely Writer นับลีจะจูบ ของวาฬกลิ้ง ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Deep เป็นต้น

อีกกลุ่มที่น่าสนใจและนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์คือนิยายที่ตัวละครอยู่ในกลุ่มชนชั้นล่าง (อยู่ในครอบครัวที่ยากจนและต้องสู้ชีวิตอย่างมาก) กลุ่มตัวอย่างในลักษณะดังกล่าวปรากฏในรูปแบบของนิยายวายเพียงแต่ยังไม่ถูกนำไปสร้างเป็นซีรีส์ อาจเป็นเพราะความโรแมนติกที่เกิดขึ้นให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมได้ไม่เท่ากันยายจากกลุ่มตัวอย่าง เช่น นิยายเรื่องเมียทาสและโหดสัง “รัก” เสีย ของ star_diamond ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Lavender , You warm my heart #อุ่นไอรัก ของดิน ของ NEERANAN ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Deep และเขาบอกผมว่าไม่ใช่วันนี้ Not today, He said ของ Ms.Ambiguous ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Hermit เป็นต้น

บรรณานุกรม

- BitterSweet (2557). **SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นาบู.
- BitterSweet. (2560). **SOTUS S**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นาบู.
- Coleman, E. (1982). **Developmental Stages of the Coming Out Process**. Journal of Homosexuality.
- DeMasi, S. (2006). **Shopping for love; online dating and the making of a cyber culture**. In Steven Seidman, Nancy Fischer and Chet Meeks (eds.). *Introducing the New Sexuality Studies*, pp. 208-216. London and New York; Routledge.
- Down, W., & Wright, L. A. (1998). **Playwriting from formula to form: a guide to writing a play**. Orlando: Harcourt Brace College.
- FADDIST. (2562). **LOVE MECHANICS กลรักรุ่นพี่**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ม.ป.ท: สำนักพิมพ์ NanaNaRiS.
- FRUHAUF, C. A., OREL, N. A., & JENKINS, D. A. (2009). **The Coming-Out Process of Gay Grandfathers: Perceptions of Their Adult Children's Influence**. Journal of GLBT Family Studies.
- Giddens, A. (1922). **Modernity and self-identity: self and society in the late modern age**. Oxford: Polity Press,
- Grov, C., & Bimbi, D. S. (2006). **Race, Ethnicity, Gender, and Generational Factors Associated With the Coming-Out Process Among Gay, Lesbian, and Bisexual Individuals**. Journal of Sex Research.
- Hideko Sunshine. (ม.ป.ป.). **Blue Kiss เพื่อนแก่เหงา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว.
- Hideko Sunshine. (ม.ป.ป.). **Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว.
- Indrytime. (2563). **LOVE SICK ซูลมุนกางเกงน้ำเงิน (1-2)**. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์ Deep.
- Jackson, P. A. (2011). **Bangkok's early twenty first century queer boom**. In Peter A. Jackson (ed.) *Queer Bangkok*, pp. 17-42. Chiangmai: Hong Kong University Press.
- JittiRain. (ม.ป.ป.). **เพราะเรา...คู่กัน (1-2)**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว.
- JittiRain. (ม.ป.ป.). **ทฤษฎีจีบเธอ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว.
- Kaufman, G., & Raphael, L. (1996). **Coming out of shame; transforming gay and lesbian lives**. New York: Doubleday.

- LazySheep. (2562). **ด้ายแดง (1-2)**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ม.ป.ท: สำนักพิมพ์เฮอริมิท.
- Mame. (2562). **TharnType Story เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ เล่ม (1-2)** [ปกนักแสดง].
ม.ป.ท: ผู้แต่ง.
- Mosher, C. M. (2001). **The Social Implications of Sexual Identity Formation and the Coming-Out Process: A Review of the Theoretical and Empirical Literature.**
THE FAMILY JOURNAL: COUNSELING AND THERAPY FOR COUPLES AND FAMILIES,
Vol. 9 No. 2 ; 164-173
- Newman, B. S., & Muzzonigro, P. G. (1993). THE EFFECTS OF TRADITIONAL FAMILY VALUES ON THE COMING OUT PROCESS OF GAY MALE ADOLESCENTS.
Adolescence; Apr 1993 - Jun 1993; 28, 109; Social Science Premium Collection.
- Pickering, K. (2005). **Key concepts in drama and performance.** New York: Palgrave.
- Sowilo. (2563). **นิยายวายคืออะไร**. [สืบค้นออนไลน์]. เว็บไซต์ True ID. เข้าถึงได้จาก:
https://cities.trueid.net/bangkok/นิยายวายคืออะไร-trueidintrend_66303 [1 พฤศจิกายน 2563]
- Springnews. (2560). **ไขข้อข้องใจ “นิยายวาย” คืออะไร?**. [สืบค้นออนไลน์]. สำนักข่าวสปริงนิวส์.
เข้าถึงได้จาก: <https://www.springnews.co.th/entertain/42697> [24 มิถุนายน 2563]
- WeComics Official. (2562). **OMEGAVVERSE คืออะไร**. [สืบค้นออนไลน์]. เว็บไซต์ we comics.
เข้าถึงได้จาก: <https://www.wecomics.in.th/blogs/1505> [1 พฤศจิกายน 2563]
- Wilson, E. (1998). **The theater experience.** 7th ed. New York: The McGraw-Hill.
- เดลินิวส์. (2563). **ทำความเข้าใจนิยายวายกับสังคม LGBT**. [สืบค้นออนไลน์]. สำนักข่าวเดลินิวส์, เข้าถึง
ได้จาก: <https://www.dailynews.co.th/article/767911> [11 พฤศจิกายน 2563]
- โตมร ศุขปรีชา. (2561). **เถื่อนทอล์ค มหาลัยเถื่อนปี5 “สุดขอบของความเป็นไปได้” จิตไม่ว่างเพราะ
พุ่งชนไปวันวัน**. [สืบค้นออนไลน์]. Youtube, เข้าถึงได้จาก:
<https://www.youtube.com/watch?v=PjuV-xIMr0c> [25 มิถุนายน 2564]
- ไชโย นิธิอุบัติ. (2546). **การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยศิริ บุญยกุลศรีรุ่ง. (2553). **เพศสภาพและเพศวิถีชายรักชายในภาพยนตร์ไทย**. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาสื่อสารมวลชน. คณะนิติศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยรัฐ. (2559). **ชายรักชายในไทย**. [สืบค้นออนไลน์]. ไทยรัฐออนไลน์. เข้าถึงได้จาก:
<https://www.thairath.co.th/content/707729> [12 ตุลาคม 2562]

- ไพโรจน์ บุญประกอบ. (2539). **การเขียนสร้างสรรค์ ; เรื่องสั้น-นวนิยาย**. หน้า 66-70
- กาญจรัตน์ อินทร์รัตน์. (2554). การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวของบุคคลที่รักเพศเดียวกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเพศศาสตร์ (สหสาขาวิชา) คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การเขียนนวนิยายเบื้องต้น**. (2548). [สืบค้นออนไลน์] เว็บไซต์ <http://www.forwriter.com/mysite/forwriter.com/newwriterroom/newwritebasic.htm> [10 พฤศจิกายน 2563].
- คชาธิป พาณิชตระกูล. (2556). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์ว่าด้วยชายรักชายในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ปี พ.ศ. 2555: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์ เชิงวิพากษ์**. วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมชัดลึก. (2561). **ลีลาห์ อัลคอร์น ลาตายให้โลกจำ**. [สืบค้นออนไลน์]. สำนักข่าวคมชัดลึก, เข้าถึงได้จาก: <https://www.komchadluek.net/news/today-in-history/356908> [11 พฤศจิกายน 2563]
- คิตะธรรมา. (ม.ป.ป.). **องค์ประกอบของนิยาย**. เด็กดี. [สืบค้นออนไลน์]. เว็บไซต์: http://my.dekd.com/apinitta/blog/?blog_id=10120135 [10 พฤศจิกายน 2563].
- ฐิติภูมิ งามสมจันทร์, ธนาภรณ์ กองพล และ เอมิกา รุ่งวานิชการ. (2553). **อิทธิพลของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์แรงจูงใจใฝ่ใกล้ชิด การเปิดเผยตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเองต่อการใช้แอปพลิเคชัน "การรับเพื่อน" ในเฟซบุ๊ก**. โครงการปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐรดา อยู่ศิริ, สุพิชฌาย์ นันทพานนท์ และ หทัยพร พิระชัยรัตน์. (2557). **ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเอง ความเหงา และการทำหน้าที่ของครอบครัวต่อพฤติกรรม การเสพติดอินเทอร์เน็ต**. โครงการปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญวลัย. (2558). **คำศัพท์นำรัฐบับสาววาย[Y]บัณฑิต**. [สืบค้นออนไลน์]. เว็บไซต์ธัญวลัย. เข้าถึงได้จาก: <https://www.tunwalai.com/blog/78/คำศัพท์นำรัฐบับสาววาย บัณฑิต> [31 ตุลาคม 2563]
- ฉันทา ว่องนราวิชิต. (2562). **กระบวนการคัดเลือก พัฒนาศักยภาพนักแสดง และการเพิ่มมูลค่าให้กับนักแสดงซีรีส์วาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นทกร. (2563). **ต้นหนชลธิ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ปทุมธานี: สำนักพิมพ์ Deep.
- นายพินต้า. (2562). **เกียร์สี่ขา กับ กาวร์สี่ฝุ่น (1-3)**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เซ็นส์บุ๊กพับลิชชิง.

- ปกครอง บุญหลง. (2554). **อัตลักษณ์ชายรักชาย : การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชายใน
อัตชีวประวัติและบทละครร่วมสมัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีและ
วรรณคดีเปรียบเทียบคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปกครอง บุญหลง. (2554). **อัตลักษณ์ชายรักชาย : การเปรียบเทียบตัวละครชายรักชายใน
อัตชีวประวัติและบทละครไทยร่วมสมัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. คณะอักษรศาสตร์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2548). **ปั่นบทธะกตหนัง**. กรุงเทพมหานคร: อาทิตยส์สนิทจันทร์.
- รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. (2558). **การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง**. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันดี สันติวุฒิมณี. (2560). เกิดมาเพื่อเป็นเกย์ : สสำรวจงานวิจัยชายรักชายในอุษาคเนย์. [สืบค้น
ออนไลน์]. เว็บไซต์the101.world. เข้าถึงได้จาก: <https://www.the101.world/>
- วิทยา พุ่มยิ้ม. (2550). **ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ.2544-2548**. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีไทย. คณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภาวรรณ คงสุวรรณ. (2561). **นิยายวาย : กระแสนิยม และกระจกสะท้อนสังคมที่ 'ไร้เดียงสา ทาง
เพศ'**. [สืบค้นออนไลน์]. เว็บไซต์ The101. เข้าถึงได้จาก:
<https://www.the101.world/what-yaoi-tell-us/#:~:text=%20นิยายวาย> [28 ตุลาคม
2563]
- สิรภพ แก้วมาก. (2558). **การสร้างตัวละครหลักและวิธีการเล่าเรื่องของชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย**.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขานิเทศศาสตร์. คณะนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- หม่อมแม่. (2561). **Space ช่องว่างระหว่างเรา**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เซ็นส์บุ๊กพับลิช
ซิง.
- องค์ประกอบการเขียนนิยาย**. (ม.ป.ป.). [สืบค้นออนไลน์]. เว็บไซต์: [https://sites.google.com
/site/niyayfic/niyay/xngkh-prakxb-niyay-1](https://sites.google.com/site/niyayfic/niyay/xngkh-prakxb-niyay-1) [10 พฤศจิกายน 2563].
- อรรวรรณ วิชญวรรณกุล. (2559). **ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background)

ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 1ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ประวัติส่วนตัว			ลักษณะทางสังคม	มุมมองความเชื่อของตัวละคร	ทัศนคติของตัวละคร
		ลักษณะทางกายภาพ	ลักษณะนิสัย	ลักษณะทางสังคม			
Love Sick 2558	บุญณ์	บุญณ์ ภูมิพัฒน์ เป็นผู้ชายตัวเล็กที่สูงกว่าโน้ แม้จะตัวเล็กแต่กลับแข็งแรงกว่าโน้ มาก ไว้ผมยาว เป็นคนต่างตัว ดูกระเป๋ยบตลอดเวลา	เป็นคนนิ่งลึกดูสุขุม แต่พอได้รู้จักก็โลลซิดแล้วจะกลายเป็นคนที่กวนมากพอสมควร มีความรับผิดชอบสูง ไม่เคยออกนอกกฎ	เป็นลูกชายคนโตมีน้องสาวหนึ่งคน ครอบครัวจริงจัง และตั้งความหวังกับลูกชาย เป็นเลขาสถานโรงเรียน สนับสนุนเพื่อนในห้องและเพื่อนในสภา	ศรัทธากับความรักที่มอบให้แฟนสาวตลอดมา จึงรู้สึกผิดมากที่ตนเองทำเหมือนกำลังนอกใจคนรัก	อยู่ในกรอบและกฎระเบียบตามทีทุกอย่างกำหนดไว้แล้ว	
	โน้	นภัทร นวจินดา กานต์ ผู้ชายตัวเล็ก ไม่เตี้ย แต่สูงน้อยกว่าบุญณ์ มีพุงเล็กน้อย ได้ผมทรงสกินเฮด ชอบแต่งตัวมีศิลปะเย็บ	ชอบทำอะไรเฮฮา ตลก ๆ เวลาอยู่กับเพื่อนเป็นคนใจดี คอยปลอบรู้น้องในชมรมตลอด ใจดีจนปฏิเสธคนไม่เป็น	เป็นลูกคนเดียวที่บ้านเป็นเชื้อจีน ครอบครัวไม่ค่อยเคร่งกับเงินเท่าไร เป็นประธานชมรมดนตรี สนับสนุนเพื่อนในห้องและกลุ่มเพื่อนในชมรม	เป็นคนไม่ค่อยเชื่อเรื่องความรัก เพราะไม่คิดว่าตนจะชอบหรือรักใคร่ได้จริง ๆ	ไม่เคยมีกรอบหรือกฎระเบียบอะไรในชีวิต	

ตารางที่ 1ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ประวัติส่วนตัว			มุมมองความเชื่อของตัวเอง ละคร	ทัศนคติของตัวเองละคร
		ลักษณะทางกายภาพ	ลักษณะนิสัย	ลักษณะทางสังคม		
SOTUS 2559	ก้องภพ	เด็กผู้ชายปีหนึ่ง คิวเข้มหน้าตาดี แต่รังสีแรงรังสีกลัวผู้ช่วยทั้งคณะ สูงราว ๆ 188 เซนติเมตร ชอบ ปีนเกลียวฟ้าวก	เป็นคนเห็นอกเห็นใจ คอยเป็น ห่วงคนรอบรอบข้างเสมอ มีความ เป็นผู้มีสูง	เป็นที่รักของเพื่อน ๆ เพราะคอย ออกหน้ารับความผิดแทนเพื่อน ๆ เสมอ เรียนเก่ง เป็นเดือน มหาวิทยาลัย	ไม่เข้าใจในความหมกมุ่นของ ระบบ SOTUS ว่าทำไมต้อง เป็นแบบนั้นแบบนี้ จึง ก่อกรณเพื่อativityเป็นการเอา คืน	รักษาคำพูด มีเหตุผลแต่ ต้องการคำอธิบายในเรื่อง บางเรื่อง
	อาทิตย์	หนุ่มหน้าคม นัยยะดู สูง 178 เซนติเมตร ไว้หนวดไว้ผมยาว เซอร์ ๆ ชอบการตะโกนเสียงดัง ๆ ตอนวัก	รักเพื่อน รักภักศวิชา ยึดมั่นใน กฎระเบียบ และเป็นแบบอย่าง ในรุ่นน้อง	เป็นคนรักเพื่อน ตอนที่ป่วยและ อยู่หอคนเดียวมีเพื่อนมาช่วย ดูแล เป็นเฮ้ดวักก็ 3 ที่น้อง ๆ เกรงกลัว	ต้องการสั่งสอนรุ่นน้องให้ดี ที่สุดในฐานะเฮดวัก อาทิตย์เชื่อว่าวิธีการนี้จะทำ ให้ทุกคนกลมเกลียวสามัคคี	รักษาคำพูด เด็ดกึ่งหนึ่งต้อง ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มี เกลียว
SOTUS 2560	ก้องภพ	เฮ้ดวักก็ 3 ที่รับช่วงต่อจาก อาทิตย์ มีวิศุฑูที่เต็มไปด้วย ความอบอุ่น สูงราว ๆ 188 เซนติเมตร	เป็นกึ่งใจสำหรับคนรอบข้าง เสมอ ชอบช่วยเพื่อน โดยเฉพาะที่อาทิตย์	เป็น เฮ้ ด วัก ของ คณะ วิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่ 3 และ เป็นนักศึกษฝึกงานในบริษัทที่ พ่ออาทิตย์ทำงาน	เชื่อว่าความรักเป็นเรื่องของ คนสองคน แคมยังเป็นห่วง ความรู้สึกอาทิตย์กว่าใคร ๆ	มองความรักเป็นเรื่องปกติ อยากใกล้ชิดเพื่อ อาทิตย์
	อาทิตย์	พนักงานใหม่ของบริษัทใน ตำแหน่งวิศวกรจัดซื้อ ชยัน เรียนรู้งาน ไม่เลียงหรือขึ้นเสียง กับใครนอกจากก้องภพ	เป็นคนหัวอ่อน ใครใช้ให้ทำ อะไรก็ยอมทำตามไปเสียทุก อย่าง ปฏิเสธใครไม่เป็นนอกจาก ก้องภพ	เป็นพนักงานน้องใหม่ที่เพิ่ง บรรจุในตำแหน่งวิศวกรจัดซื้อ ใช้เวลาเรียนรู้งานอยู่พักใหญ่ กว่าจะปรับตัวกับงานและเพื่อน ร่วมงานได้	เชื่อว่าความรักเป็นเรื่องของ คนในสังคม โลกการทำงาน ไม่เหมือนมหาวิทยาลัย ต้อง พบเจอสายตามากมาย หรือที่ทำงาน	มองความรักเป็นเรื่องไม่ ปกติในสายตาคนอื่น อึด อัดเวลาก่อนภาพแสดง ความรู้สึกตอนอยู่ข้างนอก หรือที่ทำงาน

ตารางที่ 1ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ประวัติส่วนตัว		ลักษณะทางสังคม	มุมมองความเชื่อของตัวเอง	ทัศนคติของตัวละคร
		ลักษณะทางกายภาพ	ลักษณะนิสัย			
Blue Kiss 2561	พีท	สูง 183 เซนติเมตร รูปร่างสูงใหญ่ มีความแมนแบบผู้ชายเต็มร้อย ผิวลีแลนออน ๆ หน้าคม ดวงตาสีผสมดำสนิท ฐานะร่ารวย หน้าตั้ง เหมือนคนชอบหาเรื่องคนอื่น	เป็นคนขี้โมโหอารมณ์ร้อน ปากไม่ตีไม่ค่อยฟังใคร ขอโทษใครก่อนไม่เป็น ชอบใช้กำลังในการแก้ปัญหาช่วงมัธยมแต่ลดละไปช่วงเข้ามหาวิทยาลัย	เป็นคนเรียนอ่อนเป็นหางของกลุ่ม เป็นทายาทเพียงคนเดียวของเจ้าของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ร่ำรวยจนใคร ๆ รู้จัก เปลี่ยนคนคุยผู้หญิงไปเรื่อยเมื่อเบื่อ มีศัตรูอยู่บ้างจากเรื่องต่อเรื่อง	ใช้เงินเก่ง เมื่อไม่พอใจจะแสดงออกผ่านสีหน้าที่นึ่งที่ปากทหมา เก็บอารมณ์ไม่	พีทเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย
	เก้า	สูง 178 เซนติเมตร รูปร่างค่อนข้างผอมบางแต่ไม่แก่ง่าง เพราะมีกล้ามเนื้อกำลังดี หน้าตาใสสะอาด แนวไอศอลบอยแต่งตัวแนว ๆ ดูเจ้าสำอาก ยิ้มแก้งอ้อยาศัยดี	เป็นคนใจเย็น แต่ไม่ค่อยพูดแต่ปากไวโยนบางเวลา เมื่อไม่พอใจอะไรชอบเบียดไปไวมากกว่าพูดออกไป ถ้าไม่ถึงจุดที่ถือัดจนทนไม่ไหวจะไม่ระเบิดออก	เป็นคนเก่งเป็นหัวของกลุ่ อยู่บ้านหลังเล็ก ๆ กับแม่ และน้องสาวน้องสาวชื่ออีกิบอยู่ชั้น ม.3 แม่เป็นคุณครู ฐานะทางบ้านไม่ได้ร่ำรวยสนิทกับเรนที่เป็นเพื่อนวัยมัธยมและพี่ชั้นพี่ชายเรน	ประหยัดเงิน สามารถซ่อนอารมณ์ความรู้สึกไวภายใต้สีหน้าได้ ปากไม่ได้เฉพาะกับพีท	เก้าเป็นคนมองโลกในแง่ดี
ทฤษฎีจิบเฮอ 2562	ค้าย	ชื่อจริงคือขุนพล ภารกิจสมัยเป็นคนกวาดตั้น เป็นหนุ่มฮอตที่เจ้าชู้กะล่อน ไปไหนมาไหนด้วยบักไปบักที่ทรงมาก ๆ	ชอบดูหนังและ ชอบหวานแสนห้กับผู้หญิงไปทั่ว ถ้าต้องเลือกระหว่างผู้หญิงกับเพื่อน จะเลือกผู้หญิง	ทุกคนในคณรู้กันดีว่าค่าไอศโชนในเรื่องผู้หญิง ทั้งคำพูดที่เปรี้ยวพราวกับสาว ๆ และเรื่องขบขันตึงตังที่ขาดไม่ได้	ไม่เชื่อเรื่องความรัก ไม่คิดจะหยดที่ใคร ๆ เดียวจนกระทั่งยอมรับว่าชอบเดีร์ด	ไม่เชื่อเรื่องความรัก ไม่คิดจะหยดที่ใคร ๆ เดียวจนกระทั่งยอมรับว่าชอบเดีร์ด
	เดีร์ด	เป็นผู้ชายตัวเล็กน่ารัก ผิวขาว ขนดสีดั่งขนหมา ชอบพูดแรง ๆ ทำร้ายจิตใจผู้ฟัง พูดตรงทุกอย่าง ยกเว้นเรื่องค่า	เป็นคนชอบดูหนังและอิตคลิบรีวิวงั้นลง YouTube ซึ่งชอบการเขียนบท และเต็มทีกับทุกอย่างที่ทำ	เป็นคนเดียวในแก๊งที่ไม่มีใครเรื่องผู้หญิงเข้ามาเกี่ยว เรียนเก่งจนเป็นคนคอยตัวให้เพื่อนที่รุ่นแแตกต่างจากคนอื่นในกลุ่ม	เชื่อว่าวันหนึ่งเพื่อนรักอย่างค้ายจะหันมามองตนมากกว่าเพื่อน และเมื่อถึงวันนั้นตนจะสมหวัง	เต็มทีกับทุกอย่างทั้งเรื่องเรียน กิจกรรม และเรื่องเพื่อน ให้ใจทุกคน โดยเฉพาะค้าย

ตารางที่ 1ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) (ต่อ)

นัยเรื่อง	ตัวละคร	ประวัติส่วนตัว			มุมมองความเชื่อของตัวละคร	ทัศนคติของตัวละคร
		ลักษณะทางกายภาพ	ลักษณะนิสัย	ลักษณะทางสังคม		
Dark Blue Kiss 2562	พีท	รูปร่างสูงใหญ่ แมนแบบผู้ชายเต็มร้อย ผิวแทนอ่อน ๆ หล่อแบบคนเคย ตาสีดำ ผมสีดำนสนิท ฐานร้าวรอยใจกว้างกับเพื่อน	เป็นคนอารมณ์ร้อน แฉมเมื่อก่อนยังชอบใช้กำลังในการแก้ปัญหา จนกระทั่งมาคบกับแก๊ง จึงเริ่มใจเย็นลง	ใช้ชีวิตอยู่แค่บ้านตนเอง บ้านเก่า และมหาวิทยาลัยกับเพื่อน อยู่กลุ่มจูบ จาคา แสนต์ และแก๊ง ไม่มีเรื่องต้อยดีเหมือนเมื่อก่อน	เชื่อว่าคนที่สามารถเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ในสังคม จึงไม่ชอบให้พิทแสดงออกมากเกินไปในเวลาอยู่ข้างนอก	ไม่ค่อยแคร์ใครนอกจากเก่าและคนใกล้ชิดเก่า
Tharn Type 2562	ธาร์	รูปร่างผอมบางกว่าพีท ไม่แก๊งๆ เพราะมีกล้ามเนื้อ หน้าตาสะอาดคล้ายไอศดอล บอย ดูเจ้าสำออง ยิ้มแก๊ง อ้อๆ คายดี	เป็นคนใจเย็น ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ เก็บความรู้สึก ความรู้สึก รักการประพรมประพรม ไม่ชอบพูดความรู้สึก	อยู่กลุ่มจูบ จาคา แสนต์ และพีท มีแม่เป็นครูโรงเรียน และต้องไปสอนลูกชายผอ. ซึ่งผอ. เป็นคนที่เกลียดชายรักชายมาก ๆ	เชื่อว่าคนที่สามารถเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ในสังคม จึงไม่ชอบให้พิทแสดงออกมากเกินไปในเวลาอยู่ข้างนอก	แคร์สายตาของสังคม และคนรอบข้าง โดยเฉพาะความรู้สึกของคนในครอบครัวอย่างแม่
		ผู้ชายผิวขาวหน้าตาดี ส่วนสูงเกิน 180 ฟุต มีกล้ามเนื้อเป็นลูกเสี้ยว จมูกคมเป็นสัน มีเขี้ยว แฉกขว	เป็นคนมั่นใจกับคนอื่น สุขุมใจเย็นมาก ๆ เป็นคนมีอารมณ์สุนทรีย์ ชอบเสียบุฟฟิ่งเปิดเพลง	รู้จักคนหลายกลุ่ม ทั้งเพื่อนในคณะและเพื่อนร่วมงานที่เล่นดนตรีด้วยกัน เป็นลูกคนกลาง มีพี่ชายและน้องสาว	เชื่อว่าการเป็นชายรักชายไม่ใช่เรื่องผิดอะไรตราบดีที่ "ไม่" ได้ไปสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนรอบข้าง	การได้เลือกทางเดินของตนเองคือสิ่งที่ดีที่สุด ไม่ว่าจะในอนาคต การใช้ชีวิต เพศ หรือคณะ
	ไทป์	ผู้ชายผิวเข้มหน้าตาดี ส่วนสูงเกิน 180 ฟุต นึกก็หา เนื่องจากเป็นคนได้ ดวงตาสีเข้มมาก ขนด้ายาว	เป็นคนปากสุขขี้ติดการใช้คำหยาบคาย พูดอะไรไม่รู้จำกัดอารมณ์ร้อนและเกลียดเคย์มาก	มีเพื่อนไม่ค่อยเยอะ สนิทกับเพื่อนที่คบกับมาดอน ม.ปลายมากที่สุด เป็นลูกคนเดียวที่บ้าน เป็นธุรกิจบั้งกะโลริมทะเล	เชื่อว่าชายรักชายทุกคนเหมือนกัน เป็นพวกฝักใฝ่ในเรื่องเพศ มีอะไรกับคนอื่นไม่ทั่ว น่ารักเก๋ขย	เคยเป็นสิ่งมีชีวิตที่น่ารังเกียจ เกย์ทุกคนก็เหมือนกันหมด นำขยขย

ตารางที่ 1ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ประวัติส่วนตัว		ลักษณะทางสังคม	มุมมองความเชื่อของตัวละคร	ทัศนคติของตัวละคร
		ลักษณะทางกายภาพ	ลักษณะนิสัย			
ด้ายแดง 2562	ติน	รูปร่างดี วงศ์เนตร ผิวแทน ดวงตาสีเขียว ร่างกายสูงใหญ่ มีกล้ามเนื้อจากการเล่นมวย มีรอยสักที่ต้นขารูปเข็มทิศ เป็นคนที่มีเงินเย็บตนดูน่ากลัว	เป็นคนจริงจังไปหมดทุกอย่าง ไม่เล่นไม่เข้า แต่นิสัยหลักๆ นั้น กลับค่อย ๆ เปลี่ยนเมื่อเจอภาม ตินซึ่งแค่งและอิมแกง	ตินโตมากับยี่ต่งประเทศไม่สนิทกับพ่อ แม่ และพี่น้อง โดยเฉพาะครอบครัวฝั่งแม่ ที่มหาวิทยาลัยตินเป็นประธานชมรมว่ายน้ำ	มักเห็นภาพในความฝัน ติน รู้สึกผูกพันกับคนนั้นมาก เขา มักมองหาใครบางคนอยู่ในเสมอ ซึ่งคนคนนั้นคืออิมแกง	อยากพบคนที่กำลังฝันตามหา มีความสุข และเข้าใจภาพความฝัน
	ภาม	ภาม ได้ริวจิ หน้าตาดี น่าเอ็นดู เป็นคนยิ้มง่าย ชอบแสดงออกทางสีหน้า โดยเฉพาะเวลาเงินจะหน้าแดงมาก ๆ	เป็นคนมีน้ำใจ ชอบทำอาหาร และขนมไทยมาก ๆ จึงชอบทำขนมไปแบ่งคนอื่นเสมอ บางครั้งก็ช่วยสอนเพื่อนทำขนม	สนิทกับบิมและมะม่วง ติมอยู่ ชมรมว่ายน้ำ กับ ติ น ส่วนมะนาวสนิทกับน้องสาวที่ติ น แม่ ภามอยู่เมืองนอก และภามไม่รู้จักครอบครัวฝั่งพ่อ	มักเห็นภาพในความฝัน ภาม รู้สึกผูกพันกับคนนั้นมาก เขา มักมองหาใครบางคนอยู่ในเสมอ ซึ่งคนคนนั้นคือพัตติน	อยากพบคนที่กำลังฝันตามหา มีความสุข และเข้าใจภาพความฝัน
เพราะเราคู่กัน 2563	สารวัตร	เป็นผู้ชายหล่อเข้ม สุขุม อดุบ หนึ่ง ไม่เป็นมิตร แต่กลับมีเสน่ห์น่าดึงดูด ซื่อสัตย์ ไม่ค่อยสนโลก ชอบเล่นดนตรี	เป็นคนที่มีพื้นที่ส่วนตัวสูงมาก อยู่แต่เฉพาะกับกลุ่มเพื่อนตัวเอง ไม่เล่นโซเชียลมีเดีย มีความดีสูง	เป็นคนที่เล่นกีตาร์เก่งมากในชมรมดนตรี อยู่กับกลุ่มเพื่อนสิงห์ขาว ชอบการเล่นฟุตบอล มีน้องชายชื่อผู้กอง	เชื่อว่าถ้าได้พบเพื่อนอีกครั้ง คือโอกาส และตนเองจะไม่ปล่อยให้มันพลาดไปอีกเป็นครั้งที่สอง ชอบเล่นดนตรี	ในอดีตเคยไม่กล้า แต่วันนี้ที่ได้รับโอกาสอีกครั้งจะกล้าให้มากขึ้น
	ไชน	เป็นผู้ชายน่ารัก ข่างพูดขำจก ชอบสร้างสีสันและบรรยากาศ กล้าแสดงออก ยิ้มเก่ง อัจฉริยะดี	เป็นคนอึดอัดที่สุดในทุกคน ได้เป็นปกติ ชอบการสร้างเสียงหัวเราะ เสพติดใจเจียมใจดี	เป็นคนขี้กลัว ชอบเล่นดนตรี	เคยอยากมีความรักดี ๆ แบบคนอื่นบ้าง ไม่ได้ยอมให้ผู้ชายเป็นแฟน ชอบฟังเพลงสครับเป็นชีวิตจิตใจ	เคยอยากมีแฟนดี ๆ ลึกคนไม่ใช่เหมือนอย่างที่ผ่านมา

ตารางที่ 1ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ประวัติส่วนตัว			มุมมองความเชื่อ ของตัวละคร	ทัศนคติของตัวละคร
		ลักษณะทางกายภาพ	ลักษณะนิสัย	ลักษณะทางสังคม		
space 2563	ราม	เป็นผู้ชายรูปร่างสูงใหญ่หน้าตาดี คล้ายลูกครึ่งชาวต่างชาติ บินร่างกาย เต็มไปด้วยรอยสักทั้งที่คอ หน้าอก และมือ เป็นคนหน้านิ่ง ๆ ไม่คุยกับใคร ชอบคุยกับหมามากกว่าคุยกับคน	เป็นคนไม่พูดเมื่อพบคนที่ไม่รู้จัก หรือไม่สนิท แต่เมื่ออยู่กับคนที่สนิทจะเป็นอีกแบบ ชอบเก็บอะไรหลายอย่างไว้ไม่พูดออกไป ถ้าต้องสื่อสารจะเลือกริธีหมามากกว่า	เป็นคนค่อนข้างเก็บตัว อยู่กับเพื่อน กลุ่มตัวเอง รักสัตว์และเลี้ยงสุนัขอยู่สามตัว มีน้องชายหนึ่งคน คบใครตัวอบอุ่น แต่พอกลับบ้านออกไปคบผู้หญิงอื่นซึ่งเป็นเพื่อนของราม	เชื่อว่าเมื่อไหร่สักอย่างไปจะได้ความรักจากสิ่งนั้น กลับมา แต่พอกลับก็กลายเป็นความเขินอาย	ไม่เชื่อในความรักหรือ ความจริงใจของคนอื่น ๆ
	คิง	เป็นผู้ชายตัวเล็กหน้าตาดี หน้าหวาน จนใครใครหลายคนชมว่าสวย เป็นคนยิ้มง่าย ยิ้มแย้มใจดี ชอบคุยกับคนอื่น ๆ ไปด้วย เป็นคนดีสัพธ์ ๆ ที่ชอบทำอะไรแปลก ๆ	เป็นคนใช้ชีวิตอย่างไม่มีระเบียบ แบบแผน ยากทำอะไรทั้งทำ ออก พูดอะไรก็พูด ไม่ค่อยคิดอะไร เป็นคนที่ใจดีมาก ๆ และแสร้งทำรู้สึกของคนรอบข้างเสมอ	เป็นที่รักของเพื่อน ๆ คิงเป็นคนเรียนเก่งจนได้ท็อปเกือบทุกวิชาจึงเป็นดีดอร์รี่ที่เพื่อน ๆ และรุ่นน้อง มีพี่เป็นสาวสวย มีพ่อแม่มีนิสัยแปลก มียายซึ่งนิสัยเหมือนตนอยู่ที่ต่างจังหวัด	เชื่อว่ากันหนึ่งรุ่นน้องนิสัยเจี๊ยบ ๆ ที่ไม่ยอมคุยกับใครจะยอมคุยกับตนสักวัน จึงทำตัวแบบเดิมเสมอต้นเสมอปลาย	สนใจอะไรแปลก ๆ ที่คนอื่นไม่สนใจ แถมยังอยากเอาชนะสิ่งเหล่านั้นอยู่เรื่อย
กลรักกรุ๊ป 2563	วี	เป็นคนหล่อที่หน้าตาดีมาก ๆ เป็นอดีตเด็กมัธยมที่ขี้เกียจที่ปัจจุบันยังมีคนพูดถึงอยู่เป็นจำนวนมาก รูปร่างสูงใหญ่ มีเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้ามสูงมาก	ชอบกีฬาฟุตบอล ไม่แคร์กระแสหรือสิ่งที่กลายเป็นข่าวเกี่ยวกับตนเอง ชอบอยู่กับเพื่อนกลุ่มวิเศษ แต่กลับไม่ชอบปรึกษาเพื่อน	เป็นอดีตเด็กมัธยมที่ขี้เกียจ จึงคบกับคนมัธยมที่ขี้เกียจอยู่คนเดียวอยู่ปกติพักอยู่เฉพาะบ้านตนเองและห้องของพ่ออยู่เท่านั้น ที่บ้านไม่ได้ร่ำรวย	เชื่อในความรักที่มั่นคง และสม่ำเสมอของตน จึงเชื่อว่าแฟนสาวของเขาจะไม่มีความรักใคร่	มั่นคงเชื่อมั่นกับความรัก จะได้รักที่มั่นคง เช่นเดียวกัน
	มารีค	โดยพื้นฐานเป็นคนหน้าตาดีอยู่แล้ว บางมุมค่อนข้างน่ารักและบางมุมก็ค่อนข้างไปทางหล่อ และดึงดูดเพศเดียวกัน	ชอบการว่ายน้ำเป็นพิเศษ คบกับคนง่าย มีเพื่อนหลากหลายทั้งเพื่อนมัธยมปลายและเพื่อนกลุ่มวิเศษ ชอบแก้ปัญหาไว้คนเดียว	เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ อยู่คนเดียวไม่ค่อยกลับบ้านเพราะไม่ชอบพ่อแต่รักแม่มาก เพราะแม่เป็นกำลังใจเดียวสำหรับตัวเขาที่บ้านฐานะดีมาก ๆ	เชื่อมั่นและเชื่อใจว่าอีกฝ่ายจะจริงใจในความรัก เชื่อว่าวันหนึ่งอีกฝ่ายจะตัดใจจากความรักและไม่ทำร้ายตนเอง	เชื่อมั่น เชื่อใจ เชื่อมั่นหัวอีกฝ่ายว่าวันหนึ่งตนจะมีความสุข

ตารางที่ 1ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหลังตัวละคร (Background) (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ประวัติส่วนตัว		มุมมองความเชื่อ ของตัวละคร	ทัศนคติของตัวละคร
		ลักษณะทางกายภาพ	ลักษณะทางสังคม		
เกียรติสีขาวกับการไล่ฝัน 2563	อิฐ	เป็นผู้ชายที่แต่งตัวมีตระกูลสูง ตั้งแต่วัยเด็ก ฐานะดีมีเงิน ยาวถึงต้นคอ กางเกงขาเล็กลง เกือบเป็นทรงเดฟ รองเท้าผ้าใบสี อุจาด	เป็นคนที่ชอบการแข่งขัน เป็น มนุษย์ที่ค่อนข้างแสร้งคนรอบ ข้าง เป็นคนขี้ม่งาย มีเสน่ห์ มีคน ชื่นชอบเป็นจำนวนมาก	เชื่อว่าความรักคือการ มีพื้นที่ปลอดภัยที่กลายเป็น ความสบายใจให้แก่นั่น คน รักควรเป็นคนแรกที่ส่งเสริม ความฝันของกันและกัน	คนรักคือพื้นที่ปลอดภัยที่ คอยเป็นกำลังใจให้กัน
	ไป	เป็นผู้ชายตัวสูงข้อมแมงตัวเนียบ ชายเสื้ออยู่ในขอบกางเกงเสมอ ผิวขาวดกกับผมสีดำขลับที่ไม่ เคยทาสี แม้แต่ครั้งเดียว เวลา ปกติชอบทำหน้าที่เป็น	หากสนิท ทักนโป่งจะเป็นคนปาก หนักที่ซ่อนไว้ด้วยตามใจดี แต่ หากเป็นคนที่ไม่สนิทกันจะไม่ พูดหรือคุยอะไรราวกับไม่รู้จัก กัน	เชื่อว่าคนเราไม่จำเป็นต้องมี ความรักก็สามารถใช้ชีวิตอยู่ ได้ ไปจึงไม่เปิดใจให้ใครและ ไม่คิดว่าตนเองเหมาะจะกับ ความรัก	แค่ความทรงจำดี ๆ ที่เคย ได้รักก็สามารถหลอเล่ียง ชีวิตที่เหลือให้มีความสุขได้
ต้นหนชลธิ 2563	ต้นหน	เป็นคนรูปร่างสูงใหญ่ ส่วนสูง 185 เซนติเมตร หนาเกือบจนคน รอบข้างกลัว บนหน่าอกสีกรุป สมอเรือ ที่คิ้วและที่ปากมีการ เจาะและใส่จิวส์เงิน	เป็นคนร้อนไม่ค่อยฟังใคร รุนแรง ขี้ทั้งขี้ทวง ชอบตัดสินใจ โดยใช้อารมณ์เป็นที่ตั้ง จนหลาย ครั้งแผล่ออารมณ์กับชลธิ	เชื่อว่าตนเองเป็นผู้ชายที่ ชอบผู้หญิงมาตลอดจนได้ อยู่กับชลธิ ช่วงแรกก็ยังเชื่อ แบบนี้จนกระทั่งถึงตอนที่ อีกฝ่ายก้าวออกไป จึงยอม เปิดใจ	เป็นตัวละครที่ตนเองวาง เนื่องจากไม่รู้เท่าที่คนอื่น และไม่รู้ใจตัวเอง จึง กลายเป็นคนมองที่อารมณ์ ร้อนที่ชอบเอาชนะคนอื่น
	ชลธิ	เป็นผู้ชายตัวเล็กน่ารัก ส่วนสูง 167 เซนติเมตร เป็นคนหวานที่ ชอบแต่งตัวหวาน ๆ ขี้บรัลสีชมพู ชอบใส่ชุดนอนอันน่ารักตุ่น	เป็นคนน่ารักสดใสที่ใคร ๆ อยากรู้ หา เพื่อนผู้หญิงดูออกในทันทีว่าชลธิ เป็นชายรักชาย ขณะที่มีผู้ชายส่วนใหญ่ เข้ามาเพราะต้องการความรักเพื่อ จีบ	ชอบต้นหนตั้งแต่เด็ก ตอน แรกเชื่อในความรักที่ไม่หวัง ผล แต่เมื่อได้อยู่ใกล้ ๆ กลับ อยากได้พี่เขาเป็นแฟน และ คิดว่าต้องเป็นจริงสักวัน	เป็นคนใจเย็นที่มีเหตุผล รับ ฟัง ทำอะไรเป็นขั้นตอน จึง กลายเป็น คนฉลาดที่ใจ เย็น และเชื่อว่าสักวันตนจะ สมหวัง

องค์ประกอบเรื่องราวเบื้องหน้าไม่อาจนำเสนอได้ในตารางเดียวเนื่องจากความยาวของหน้ากระดาษ จึงตัดแบ่งองค์ประกอบทั้งหมดออกเป็นตารางที่ 2ก และ 3ก ดังแสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 2ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) จำแนกตามลักษณะความขัดแย้ง

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	อาชีพ	สถานภาพ	ชีวิตส่วนตัว	ความต้องการ	ระดับความขัดแย้งของตัวละคร		
						ภายใน	บุคคล	สังคม
Love Sick 2558	ปุดณ์	นักเรียน ม.5 (เลขาสภาโรงเรียน)	ปัจจุบันมีแฟน เป็นผู้หญิงอยู่	ชอบทำงานของส่วนกลาง หลังเลิกเรียนจะไปนั่งอยู่ที่ห้องสภานักเรียนทุกวัน	ต้องการมีโน้ยังข้าง ๆ แม้จะรู้ว่าเรื่องระหว่างพวกเขาเป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้น	/	/	
	โน้	นักเรียน ม.5 (ประธานชมรมดนตรี)	ปัจจุบันมีแฟน เป็นผู้หญิงอยู่	ดูเล่นทุกคนในชมรมดนตรี คอยแก้ปัญหาให้ทุกคนตอนบ่ประภาดและแบ่งเล่นดนตรีที่ต่างตรงเรียน	ต้องการมีปุดณ์อยู่ข้าง ๆ แม้จะรู้ว่าเรื่องระหว่างพวกเขาเป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้น	/	/	
SOTUS 2559	ก้องภพ	นักศึกษา ปี1 (วิศวกรรมศาสตร์)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	ตื่นเช้า ชอบกาแฟนเย็น ชอบกินอาหารรสจัด แต่งตัวเนี้ยบ	ต้องการเข้าใจที่อาทิติดยมากขึ้น อยากใกล้ชิดและคอยดูแล	/	/	
	อาทิติย์	นักศึกษา ปี3 (วิศวกรรมศาสตร์)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	ตื่นสาย ชอบขนมชมพูเย็น ชอบกินอาหารรสเผ็ด แต่งตัวง่าย ๆ	ต้องการสร้างน้องให้ถึงฝั่งฝัน พยายามจะไม่สนใจก้องภพ	/	/	/
SOTUS S 2560	ก้องภพ	นักศึกษา ปี3 (นักศึกษาดิจิทัล)	กำลังคบกับ อาทิติย์	ตื่นเช้า ชอบกาแฟนเย็น ชอบได้ยินเสียงและชอบหยอดอาทิติย์	อยากใกล้ชิดอาทิติย์มากกว่าที่เป็น อยากแสดงความรักให้เต็มที่			
	อาทิติย์	พนักงานใหม่ (วิศวกรจัดซื้อ)	กำลังคบกับ ก้องภพ	ตื่นสาย ชอบขนมชมพู ชอบใช้ปากกาที่ก้องภพซื้อให้	ไม่ต้องการให้ก้องภพที่ใกล้ชิดเวลาอยู่ข้างนอก แคร่สายตาคนอื่น			/

ตารางที่ 2ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) จำแนกตามลักษณะความขัดแย้ง (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	อาชีพ	สถานภาพ	ชีวิตส่วนตัว	ความต้องการ	ระดับความขัดแย้งของตัวละคร		
						ภายใน	บุคคล	สังคม
Blue Kiss 2561	พีท	นักศึกษา ปี1 (วิศวกรรมศาสตร์)	มีคนคุยเป็น ผู้หญิง	ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบสังสรรค์ สร้างเรื่องให้เพื่อน ๆ	ไม่พอใจและต้องการให้แกเลิกยุ่งกับ ฟองเบียร์	/	/	/
	แก้ว	นักศึกษา ปี1 (วิศวกรรมศาสตร์)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	ชอบอยู่บ้านอยู่กับแม่และน้องสาว ชอบถ่ายรูป	ไม่ต้องการให้พ่อเบียร์เข้าใจพิพาทผิด จึงช่วยเป็นคนกลางให้	/	/	/
ทฤษฎีจิบเธอ 2562	คายน	นักศึกษา ปี3 (นิเทศเอกพิเศษ)	มีคนคุยเป็น ผู้หญิง	ชอบดูหนัง เสพติดเซ็กซ์ ต้องพา ผู้หญิงมาห้องบ่อย ๆ	แม้จะมีผู้หญิงเข้ามาหลายคน แต่ก็ยัง ต้องการให้เธียรอยู่ข้าง ๆ	/	/	/
	เดิร์ด	นักศึกษา ปี3 (นิเทศเอกพิเศษ)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	ชอบดูหนังและชอบทำคลิปวีวหนึ่ง ลงช่อง YouTube	อยากให้คายนหันมามอง และเริ่มต้น ในความสัมพันธ์รูปแบบคนรัก	/	/	/
Dark Blue Kiss 2562	พีท	นักศึกษา (วิศวกรรมศาสตร์)	กำลังคบกับแก้ว	คอยรับส่งแก้วทุกวัน ชอบไปค้าง บ้านแก้วไม่ทำให้แก้วมาค้างที่บ้าน	อยากแสดงออก อยากแสดงความรัก กับแก้วมากกว่าที่เป็น	/	/	/
	แก้ว	นักศึกษา (วิศวกรรมศาสตร์)	กำลังคบกับพีท	ตั้งใจเรียน เป็นตัวแสบส่วนตัวให้ พีท ต้องโกหกแม่เรื่องพีท	ไม่ต้องการให้พีทแสดงความรักต่อ หน้าคนอื่นเพราะกลัวคนงงู	/	/	/
Tham Type 2562	ธาร	นักศึกษา ปี1 (ดุริยางคศิลป์)	โสด (มีแฟนเป็น ผู้ชายมาก่อน)	ชอบการฟังเพลงและเล่นดนตรีมาก ๆ ทุ่มเทให้การซ้อม	ช่วงแรกต้องการให้พีทเลิกคิด ดอน หลังต้องการให้พีทเปิดใจ	/	/	/
	ไพบ์	นักศึกษา ปี1 (วิทยุกีฬา)	โสด (มีแฟนเป็น ผู้หญิงมาก่อน)	ชอบและถนัดการว่ายน้ำมาก ๆ แต่ กลับเลือกฟุตบอลตามเพื่อน	ช่วงแรกต้องการให้ธารย้ายห้อง แต่ ดอนหลังกลับหาธารไม่ได้	/	/	/

ตารางที่ 2ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) ตามลักษณะความขัดแย้ง (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	อาชีพ	สถานภาพ	ชีวิตส่วนตัว	ความต้องการ	ระดับความขัดแย้งของตัวละคร			
						ภายใน	บุคคล	สังคม	ธรรมชาติ
ด้ายแดง 2562	ติน	นักศึกษา ปี3 (บริหารธุรกิจ)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	ชื่นชอบและถนัดการว่ายน้ำมาก ๆ	ช่วงแรก ๆ เป็นห่วงภรรยา จึงต้องการไปรับไปส่ง	/	/	/	
	ภาม	นักศึกษา ปี1 (เศรษฐศาสตร์)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	ชื่นชอบการทำอาหารและการทำขนม ไทยมาก ๆ	ภามมักตอบแทนด้วยการทำอาหาร และขนมให้อีกฝ่ายกิน	/	/	/	
เพราะเราคู่ กัน 2563	สรวี ตร	นักศึกษา ปี1 (รัฐศาสตร์)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	ชอบเล่นฟุตบอลเป็น ชอบดนตรี เล่น กีตาร์ได้เก่งมาก	ต้องการจีบแฟนแบบจริงจัง ต้องการให้ ไทม์มาเป็นแฟน	/	/	/	
	ไทม์	นักศึกษา ปี1 (นิติศาสตร์)	โสด (มีแฟนเป็น ผู้หญิงมาก่อน)	เป็นผู้แนะนำเชียร์ของมหาวิทยาลัย ชอบ การฟังเพลงวงสตาร์บ	ต้องการให้สรวีตรกลับใจเพื่อคลัด กรีน ตนเองจะได้จีบผู้หญิงได้	/	/	/	
space 2563	ราม	นักศึกษา ปี1 (วิศวกรรมศาสตร์)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	ชอบความเงบสงบ รักสัตว์มาก ๆ โดยเฉพาะสุนัข	ในช่วงเวลาที่เขากำลังอ่อนแอ รวมต้องการคนอยู่ข้าง ๆ คนนั้นคือคิง	/	/	/	
	คิง	นักศึกษา ปี2 (วิศวกรรมศาสตร์)	โสด (ไม่เคยมี แฟนมาก่อน)	รักอิสระ ชอบธรรมชาติ ชอบปลูก ต้นไม้ ชอบกินมะละลิ ร้อยมาลัยเป็น	ต้องการให้รามหันมาสนใจและพูดคุย กับตนเหมือนกลุ่มเพื่อนรวม	/	/	/	
กลรักรุ่นพี่ 2563	วี	นักศึกษา ปี3 (วิศวกรรมศาสตร์)	ปัจจุบันมีแฟน เป็นผู้หญิงอยู่	ชอบการออกกำลังกาย โดยเฉพาะการ เล่นฟุตบอล	ต้องการแคร์ที่มั่นคง แต่หลังถูก นอใจ เขากลับต้องการมารัก	/	/	/	
	มาร์ค	นักศึกษา ปี1 (วิศวกรรมศาสตร์)	โสด (มีแฟนเป็น ผู้ชายมาก่อน)	ไม่ชอบการออกกำลังกายกลางแจ้งแต่ ชอบว่ายน้ำ	ต้องการสมหวังในความรัก ต้องการให้ไทม์มารัก	/	/	/	

ตารางที่ 2ก ตารางแสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) ตามลักษณะความขัดแย้ง (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	อาชีพ	สถานภาพ	ชีวิตส่วนตัว	ความต้องการ	ระดับความขัดแย้งของตัวละคร			
						ภายใน	บุคคล	สังคม	ธรรมชาติ
เกียรตินิวกับกานาลี	อิฐ	นักศึกษา ปี1 (วิศวกรรมศาสตร์)	โสด (มีแฟนเป็นผู้หญิงมาก่อน)	เรียนไม่เก่ง ชอบการแข่งขัน และชอบเล่นกีฬา	อยากพัฒนาความสัมพันธ์กับไปให้มากขึ้น	/	/		
	ปูน	นักศึกษา ปี1 (แพทยศาสตร์)	โสด (ไม่เคยมีแฟนมาก่อน)	เป็นคนที่ยืดหยุ่นมาก ๆ ชอบอ่านหนังสือไม่ชอบเล่นกีฬา	ต้องการใช้ชีวิตปกติแบบเดิม ไม่อยากมีรักครั้งใหม่	/	/		
ต้นหนชลี	ต้นหน	นักศึกษา ปี3 (วิศวกรรมศาสตร์)	โสด (มีแฟนเป็นผู้หญิงมาก่อน)	ชอบกินเนื้อย่าง ชอบสูบบุหรี่เวลาเครียด ชอบเล่นกีฬา	อยากให้ชลีอยู่ข้าง ๆ ทั้งในตอนที่อ่อนแอและเวลาปกติแบบพี่น้อง	/	/	/	
	ชลี	นักศึกษา ปี1 (การจัดการ)	โสด (ไม่เคยมีแฟนมาก่อน)	ชอบตุ๊กตาและของน่ารัก แต่ไม่ชอบออกกำลังกาย	ต้องการให้พี่ต้นหนหันมามอง ไม่ใช่แบบพี่น้องแต่เป็นแบบคนรัก	/	/		

ตารางที่ 3ก แสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) ตามความเปลี่ยนแปลงสู่การเปิดเผยตัวตน

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ความขัดแย้ง	เป้าหมาย	ความเปลี่ยนแปลง	การเปิดเผยตัวตน
Love Sick 2558	ปณณ	รู้สึกติดกับโนเนนทั้งที่อีกฝ่ายเป็นผู้ชาย แคมทั้งปณณและชายยังมีแฟนอยู่แล้ว	อยากอยู่ใกล้ ๆ อยากดู แล อยากเป็นคนที่ดี คนที่ดี คอย แก้แค้นให้ทุกวิน	ความสัมพันธ์จากเพื่อนค่อย ๆ ขยับเปลี่ยนสถานะที่ละน้อยผ่านเรื่องราวมากมาย ทั้งคู่จับมือและค่อย ๆ ผ่านเรื่องยาก ๆ ไปด้วยกัน	ความรู้สึกบางอย่างรบกวนในอก ปณณอยากทำอะไรหลาย ๆ อย่างกับโนเนน ที่แม้จะพยายามเว้นระยะห่าง หรือพยายามหลบหนีก็ทำไม่ได้ ปณณจึงสารภาพความรู้สึกทั้งหมดต่อโนเนน
	โนเนน	รู้สึกติดกับปณณทั้งที่อีกฝ่ายเป็นผู้ชาย แคมทั้งปณณและชายยังมีแฟนอยู่แล้ว	อยากอยู่ใกล้ ๆ อยากเห็นอีกฝ่ายยิ้ม แบบมีความสุขใน ทุก ๆ วัน	ความสัมพันธ์จากเพื่อนค่อย ๆ ขยับเปลี่ยนสถานะที่ละน้อยผ่านเรื่องราวมากมาย ทั้งคู่จับมือและค่อย ๆ ผ่านเรื่องยาก ๆ ไปด้วยกัน	ความรู้สึกบางอย่างรบกวนในหัว โนเนนพยายามทำตัวเป็นปกติ แต่กลับเป็นปณณที่เปลี่ยนไป เมื่อทนนไม่ได้จึงถามออกตรง ๆ ทำให้ปณณยอมเปิดเผยความรู้สึกทั้งหมด ก่อนที่โนเนนจะเปิดตาม
SOTUS 2559	ก้องภาพ	เริ่มรู้สึกติดกับพิอาทิตย ทั้งที่รู้ว่าอีกฝ่ายเป็นผู้ชาย แต่ยอมรับไม่ได้	อยากเรียนรู้ อยาก ใกล้ชิดอยากดูแลพิ อาทิตย	ก้องภาพตัดสินใจบอกความในใจให้กับพิอาทิตย ตั้งแต่การมอบเกียรติให้เป็นสื่อแทนใจ การบอกความรู้สึกอีกฝ่ายตอบกลับ แม้จะโดนหลบหน้าแต่ก็ยังพยายามจะพูดความจริง	ก้องภาพเปิดเผยตัวเองกับพิอาทิตยตั้งแต่ตอนที่มันใจในความรู้สึกของตัวเองของอีกฝ่าย โดยไม่ได้คาดหวังเรื่องเพศ วิธีการของตัวเองคือการมอบเกียรติที่เพิ่งได้รับมาเป็นสัญลักษณ์แทนใจให้พิอาทิตย
	อาทิตย	เริ่มรู้สึกติดกับก้องภาพทั้งที่รู้ว่าอีกฝ่ายเป็นผู้ชาย ซึ่งอาทิตยไม่ยอมรับ	ไม่ อยาก ให้ ความสัมพันธ์ ก้าวไป ไกลกว่า พี่น้อง เพราะ ยอมรับไม่ได้	ไม่ยอมรับความจริงในตัวเอง ไม่ยอมรับตัวเองติดกับก้องภาพเกินกว่าพี่น้อง ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพยายามวิ่งหนีออกมาจนถึงเหตุการณ์ที่รู้ใจตนเอง จึงยอมรับทุกอย่างไม่	พิอาทิตยเต็มใจได้ช่วยออกดีเรื่องเพศที่ไม่ยอมรับตลอดมา แต่ท้ายที่สุดเมื่อได้รับคำแนะนำจากคนใกล้ตัว จึงเลือกฟังเสียงจากข้างใน มากกว่าความเชื่อเดิม ๆ ว่าผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง อาทิตยเปิดใจกับก้องภาพด้วยกายจูบแทนคำตอบ และมอบเกียรติให้ในตอนท้าย

ตารางที่ 3ก แสดงเรื่องราวเบื้องต้นของตัวละคร (Foreground) ตามความเปลี่ยนแปลงสู่การเปิดเผยตัวตน (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ความขัดแย้ง	เป้าหมาย	ความเปลี่ยนแปลง	การเปิดเผยตัวตน
SOTUS 2560	ก้องภพ	อยากแสดงความรักกับ อภิตย์เหมือนคู่รักทั่วไป แต่ทุกครั้งก็แสดงออกกลับทำให้ อภิตย์ ยอมรับ และแสดง อภิตย์ ยอมรับ มากกว่าที่เป็นในปัจจุบัน	อยากให้ความสัมพันธ์พัฒนาขึ้นไปอีกระดับ อยากให้อภิตย์ ยอมรับ และแสดงความรู้สึกมากกว่าที่เป็นในปัจจุบัน	ก้องภพพยายามจะแสดงออกมากขึ้น และทุกครั้งก็กลับทำให้อภิตย์โกรธ โดยเฉพาะตอนที่เห็นภพถ่ายตอนจูบกัน อภิตย์โกรธจนไม่ยอมเจอหน้า สถานะรักจึงสั้นคลอน ก้องภพจึงคืนเกียรติให้อภิตย์เพื่อให้กลับไปพบพาน	เมื่อมีภาพหลุด ก้องภพพยายามเข้าใจอภิตย์ทุกอย่าง แต่กลับโดนปฏิเสธความสัมพันธ์หลายต่อหลายครั้ง จึงตั้งใจจะถอยห่างออกเพื่อให้อภิตย์ได้พบทราบนตนเองว่าต้องการมีเขาอยู่ในชีวิตสำหรับสถานะคนรักอีกไหม เพราะสองปีที่คบกันมาดูไม่มีอะไรคืบหน้าในความสัมพันธ์เลยสักนิด
	อภิตย์	ไม่พอใจที่ก้องภพชอบแสดงความรักข้างนอก ทั้งพูดคำหวาน ขยับมาใกล้ หรือแม้กระทั่งการจับมือ	อยากให้อภิตย์พอใจกับพฤติกรรมที่แสดงออกต่อหน้าคนอื่น ให้ทำเหมือนเป็นพี่น้องกันเฉย ๆ ไม่ใช่นักชู้สาวที่แอบอยู่ต่อหน้าเพื่อนร่วมงาน	หลังจากมีภาพถ่ายตอนที่อภิตย์จูบกับก้องภพที่ริมทะเลในไลน์ บริษัท อภิตย์ก็กลับเปลี่ยนไปเป็นคนละคน ดีดอออกหากและไม่ยอมพูดคุยกับก้องภพอีกเลย เพราะไม่ยอมรับสิ่งที่คนอื่นนิยาม ทั้งคู่ค่อย ๆ หายไปจากชีวิตกันและกัน	อภิตย์ใช้เวลาพบพานกับตนเองพักใหญ่จนกระทั่งถึงวันที่ก้องภพฝึกงานเสร็จและกำลังจะกลับไปเรียนที่มหาวิทยาลัย อภิตย์จึงยอมรับและเปิดใจให้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างตน ในงานเลี้ยงสงฆ์ที่บริษัทจัดให้นักศึกษาฝึกงานอภิตย์ได้เปิดเผยตนเองด้วยความรู้สึกเต็มใจและยอมรับต่อหน้าทุกคน
Blue Kiss 2561	พีท	เริ่มรู้สึกว่าการรักซึ่งกันทุกวันตอนที่เริ่มสนิทกัน แต่ก็พยายามสละความเคียดนี้ทิ้ง เพราะเป็นผู้ชายทั้งคู่	ไม่พอใจ และไม่ต้องการให้แกยุ่งกับฟองเบียร์และคนอื่น ๆ	ความใกล้ชิดทำให้ทั้งสองเปลี่ยนไป ตอนแรกพีทเข้าใจว่าหาทางผู้หญิงแต่พอเข้าไปกับคนอื่น เขากลับห่วงก้านมากกว่าเดิม เมื่อถึงจุดหนึ่งจึงสามารถความรู้สึกออกไป	เปิดเผยตนเองครั้งแรกกับคนรักอย่างกล้าหาญซึ่งความเข้าใจและบอกว่าตนเองหวังและน่าจะชอบแก่มาก่อนจะจูบอีกฝ่าย ตอนหลังเปิดเผยกับพ่อเพราะโดนจับได้
	แก้ว	เริ่มชอบพีท แต่รู้ว่าไม่เป็นไปได้ เพราะอีกฝ่ายชอบผู้หญิง และกำลังคุยกับฟองเบียร์อยู่	ไม่พอใจที่พีทเอาแต่ใจอารมณ์จนไม่ฟังเหตุผล อยากให้อีกฝ่ายเข้าใจ	ความใกล้ชิดที่เริ่มสนิทกันจนเริ่มรับรู้ได้ว่าตนเองใจเต้นแรงและเริ่มคิดถึงอีกฝ่ายเกินเพื่อน และต้นเหตุและก้านหนักเพราะความหวังดีที่จะทำให้พีทไม่ได้เป็นผู้หญิงเกลียด	ไม่เปิดเผยตัวตนกับทุกคนทั้งกับคนที่ชอบอย่างพีท เพื่อนทุกคน และครอบครัว แก้วเก็บความรู้สึกทั้งหมดไว้คนเดียว ตอนหลังเปิดเผยกับพ่อเพื่อเพราะโดนจับได้

ตารางที่ 3ก แสดงเรื่องราวเบื้องต้นของตัวละคร (Foreground) ตามความเปลี่ยนแปลงสู่การเปิดเผยตัวตน (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ความขัดแย้ง	เป้าหมาย	ความเปลี่ยนแปลง	การเปิดเผยตัวตน
ทฤษฎีจีบ เฮอ 2562	ค้าย	ค้ายยอมรับไม่ได้ที่เดวิดคิด กับตนเกินเพื่อน แต่เมื่ออีก ฝ่ายถอยห่างออก ค้ายจึง ทนไม่ได้	ตอนแรกพยายามทำให้เดวิด ตัดใจจากตน ส่วนตอนหลัง พยายามทำทุกอย่างให้เดวิด กลับมาชอบ	เมื่อเดวิดเริ่มถอยห่างออกไปเรื่อย ๆ จึงกลายเป็น ความรู้สึกบางอย่างที่หายไป ค้ายยอมรับตนเองว่า ไม่ได้คิดกับเดวิดแค่เพื่อนอีกแล้ว เมื่อยอมรับถึงตั้ง หน้าตั้งตาเดินหน้าจีบอีกฝ่ายอย่างเต็มที่	หลังจากค้ายได้ดูคลิปสารภาพความรู้สึกของเดวิดจึง เกิดความรู้สึกบางอย่าง ค้ายเลือกเปิดเผยตนเองกับรุ่น พี่คนหนึ่งก่อน เมื่อได้คำแนะนำมามีชัยยอมรับตนเองได้ หลังจากนั้นจึงเปิดกับเพื่อในกลุ่มอีกสองคนเพื่อบอก ว่าจะเดินหน้าจีบเดวิด
	เดวิด	ตั้งใจจะเก็บความลับเรื่องที่ ชอบค้ายต่อไป แต่สุดท้าย ก่อน เดวิดจึงคิดจะ สารภาพรักกับค้าย	ในช่วงแรกพยายามจะ สารภาพความรู้สึกและบอก รักค้าย ส่วนช่วงหลังพยายาม จะตัดใจจากค้าย	เมื่อได้รับคำแนะนำจากทิวเดวิดจึงเปิดเผยตนเองกับ ค้าย แต่อีกฝ่ายก็ไม่ได้คิดจริงจัง แลเมย์รู้ความจริง ว่ากำลังโดนหลอกใจ เดวิดเจ็บและเสียใจมาก จึงเลือก ที่จะตัดใจจากค้าย	ครั้งแรกเปิดเผยกับทิวแบบไม่ได้ตั้งใจโลกก่อน เมื่อทิวว่า เดวิดชอบค้ายมามากตลอดจึงสนับสนุนและช่วยเหลือ เต็มที่ เดวิดเดินหน้าเปิดเผยตนเองกับค้ายตาม คำแนะนำของทิว แต่กลับไม่เป็นผล ในวันที่เสียใจเดวิด ตัดสินใจระบายความรู้สึกของตนเอง
Dark Blue Kiss 2562	พืท	อยากแสดงความรักกับแก้ว เหมือนคู่รักทั่วไป แต่ทุก ครั้งที่แสดงออกกลับทำให้ อีกฝ่ายกังวลใจ	อยากให้ความสัมพันธ์พัฒนา ไปอีกระดับ อยากให้แก้วกล้า บอกเรื่องที่คบกันกับเพื่อน และครอบครัว	พืทไม่ได้เร่ร่อนอะไร และพยายามเข้าใจคนรักทุก อย่าง ไม่ว่าจะเป็นการเปิดเผยต่อกลุ่มเพื่อน หรือ แม้กระทั่งการเปิดเผยต่อครอบครัวของแก้ว พืทคอย อยู่ข้าง ๆ และให้กำลังใจเสมอ	พืทคอยอยู่ข้าง ๆ แก้วเสมอ รวมทั้งตอนที่เปิดเผย ตนเองกับแก้ว ซึ่งเป็นการเปิดเผยด้วยความรู้สึกไม่ไหว เนื่องจากอีกฝ่ายพยายามแทรกกลางและทำเป็นสนใจ แก้วทำให้พืทใจเย็นอย่างก้าวไม่ได้ ส่วนตอนที่เปิดกับแม่ พืทก็คอยให้กำลังใจแก้ว
	แก้ว	กังวลใจทุกครั้งพืทแสดง ความรักข้างนอก ทำให้แก้ว ต้องหาคำโกหกมาถามมา พูดกับครอบครัว	อยากให้พืทลดการแสดงออก ต่อหน้าคนอื่น ให้ทำเหมือน เป็นเพื่อนกันเฉย ๆ เพราะ กลัวว่าคนอื่นจะจับได้	แก้วเริ่มเปิดกับคนที่สนิทอย่างนนท์ เพราะเริ่มรู้ว่า อีกฝ่ายสนใจ แต่แก้วก็ไม่กล้าเปิดเต็มที่เพราะกลัว เรื่องจะไปถึงพ่อแม่และแม่ แต่เพราะพืทให้กำลังใจ เสมอ แก้วจึงไม่กังวลเท่าช่วงแรก ๆ	ตอนเปิดกับนนท์เป็นการเปิดเผยอย่างไม่เต็มใจ แต่ จำเป็นต้องเปิด เช่นเดียวกับตอนที่เปิดกับแม่เนื่องจาก พอรู้เรื่องทั้งหมดเขาก็เป็นชายรักชาย เป็นฝ่ายมาบอก แม่ของแก้ว แต่ความหวังปรากฏหลังจากนั้น ว่าแม่รู้อยู่ แล้ว เพียงแต่รอให้ลูกชายบอกเอง

ตารางที่ 3ก แสดงเรื่องราวเบื้องต้นของตัวละคร (Foreground) ตามความเปลี่ยนแปลงสู่การเปิดเผยตัวตน (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ความขัดแย้ง	เป้าหมาย	ความเปลี่ยนแปลง	การเปิดเผยตัวตน
Tham Type 2562	จาร์	จาร์จะเกลียดเพื่อนร่วมห้องนิสัยโหดแต่เขากลับไม่ยอมย้ายออกไป ถึงได้รู้เหตุผลแท้จริง	เป้าหมายแรกคือการทำให้ไทป์ยอมแม่แพ่และเลิกทหาเรื่องย้ายห้อง แต่เป้าหมายถัดมาเป็น การพิชิตใจอีกฝ่าย	เพราะมองเห็นตัวตนที่อ่อนแอซึ่งไทป์พยายามปกปิดไว้ จาร์จึงพยายามเข้าใจอีกฝ่าย เรียนรู้ว่าไทป์เกลียดยกย่องเป็นเพราะอะไร จนสุดท้ายเขาก็เลิกอดทนกับรักอีกฝ่ายไปในที่สุด	เมื่อไทป์รู้จักเพื่อนสนิทที่รวมแม่ของตนเป็นเกย์ ไทป์จึงเอ่ยปากถามตรง ๆ ซึ่งจาร์ตอบไปตามตรงว่าเขาเป็นเกย์ ไทป์จึงเริ่มคิดถึงแต่เพื่อนนั้น ส่วนเรื่องที่จาร์เป็นเกย์จาร์เปิดเผยต่อทุกคนอยู่แล้ว ไม่ว่าจะครอบครัว คนรัก หรือเพื่อน
	ไทป์	ไทป์เป็นคนที่เกลียดเกย์เข้า กระตุกคำ ด้วยเหตุนี้เขาจึงพยายามทำทุกวิถีเพื่อให้อัยการยอม	เป้าหมายแรกคือต้องการให้จาร์ย้ายออกไป ทว่าในตอนหลังกลับไม่ใช้เพราะจาร์ได้กลายเป็นเกย์คนแรกที่ไทป์ไวใจ	ไทป์เริ่มยอมรับและเห็นความดีในตัวอีกฝ่าย จึงเริ่มลดอคติและไม่เหมารวมว่าเกย์ทุกคนเลวร้ายหมด เขาเริ่มเปิดใจและเล่าความลับสมัยเด็กที่กลายเป็นบาดแผลให้จาร์ฟัง	หลังจากที่ไทป์เริ่มยอมรับในตัวจาร์ว่าเกย์ไม่ได้เหมือนกันหมดทุกคน เขาก็เริ่มเปิดใจให้อีกฝ่ายในสถานที่มากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่แฟน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มเล็งลึกขึ้น ไทป์พยายามจะคบกับจาร์ตั้งแต่ยังไม่สามารถกลับไปขอขมขื่นได้แล้ว เขาก็เปิดเผยกับจาร์แล้วจึงได้เป็นแฟนกัน
ด้ายแดง 2562	ติน	ตินเห็นภาพในฝันซ้ำแล้วซ้ำเล่า และเมื่อเข้าไปใกล้ภาพ ภาพในฝันยิ่งชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ	อยากจะทำใจความฝันนั้น และอยากผสมหวังในเรื่องความรักกับภาม	ติารู้จักภามโดยความบังเอิญ แต่เป็นความบังเอิญที่ค่อนข้างแปลก ทั้งที่เพิ่งรู้จักกันแต่ติงกลับรู้สึกว่าคุณค่าในตัวคุณนั้นเคยและรู้ จักภามเป็น น้อย่างดี ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงพัฒนาอย่างรวดเร็ว	การเปิดเผยกับคนรักเป็นการที่ทั้งสองคนแสดงความรักต่อกันและกันจนคนรักรับรู้ตัวเอง กลุ่มเพื่อนก็เช่นกันเพราะรับรู้ได้เอง ติงเปิดเผยกับน้องชายและน้องสาวก่อน ตามด้วยยาย และท้ายที่สุดคือพ่อแม่ตอนที่พาคคนรักกลับบ้าน
	ภาม	ภามเห็นภาพในฝันซ้ำแล้วซ้ำเล่า และเมื่อเข้าไปใกล้ภาพในฝันยิ่งชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ	อยากจะทำใจความฝันนั้น และอยากผสมหวังในเรื่องความรักกับติน	ภามรู้สึกดีในตัวความบังเอิญ แต่เป็นความบังเอิญที่ค่อนข้างแปลก ทั้งที่เพิ่งรู้จักกันแต่ภามกลับรู้สึกว่าคุณค่าในตัวคุณนั้นเคยและรู้ จักตินเป็น น้อย่างดี ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงพัฒนาอย่างรวดเร็ว	การเปิดเผยกับคนรักเป็นการที่ทั้งสองคนแสดงความรักต่อกันและกันจนคนรักรับรู้ได้เอง กลุ่มเพื่อนก็เช่นกันเพราะรับรู้ได้เอง ภามเปิดเผยกับแม่ผ่านโทรศัพท์ เพราะแม่อยู่ต่างประเทศ และในเวลานั้นติงเองก็กำลังอยู่ข้าง ๆ ภาม

ตารางที่ 3ก แสดงเรื่องราวเบื้องต้นของตัวละคร (Foreground) ตามความเปลี่ยนแปลงสู่การเปิดเผยตัวตน (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ความขัดแย้ง	เป้าหมาย	ความเปลี่ยนแปลง	การเปิดเผยตัวตน
เพราะเราคู่กัน 2563	สาวตรี	ตอนแรกสาวตรีปฏิเสธ ไทน์หัวชนฝา แต่ก็เปลี่ยนมายอมช่วยแก๊งจับ	จากที่ตอนแรกแก๊งจับตามคิซออีกฝ่าย กลายเป็นต้องการจับไทน์ให้ติดจริง ๆ	หลังจากที่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่อันแย่งเพราะไทน์คิดจะไปจับผู้หญิงคนอื่น สาวตรีจึงไม่สามารถเก็บความรู้สึกทั้งหมดได้ จึงเลือกรูปไทน์ไป	สาวตรีมีโลกส่วนตัวสูง แต่พอบอกว่าจะจับไทน์ก็เปิดทุกอย่าง ยอมเล่นโซเชียลเพื่อจับไปแบบเปิดเผยซึ่งที่ปกปิดไม่ชอบ ซึ่งสาวตรีเปิดเผยตนเองหลายครั้ง เพียงแค่ไทน์ไม่ยอมเชื่อจนโดนจับ
	ไทน์	คิดว่าแค่แก๊งจับเฉย ๆ แต่กลับรู้สึกมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งไทน์ไม่ยอมรับ	ไทน์แค่อยากมีแฟนดี ๆ สักคนเหมือนที่ผ่านมาที่ตัวเองคบกับแฟนผู้หญิงมาตลอด	ต้องการให้สาวตรีตรงมากขึ้นทำให้กรีนเลี้ยงกับตนเอง แต่ความรู้สึกบางอย่างข้างในกลับเปลี่ยนแปลงไปทีละนิด เพราะตนเองเริ่มหันเหจากการแก๊งจับของสาวตรี	ไทน์ไม่ยอมรับ คิดว่าอีกฝ่ายแค่แก๊งทำ ที่ผ่านมากเคยคบแต่ผู้หญิงเลยไม่คิดว่าตัวเองจะคบผู้ชายได้ สาวตรีไม่ใช่แบบที่เขาชอบเลยสักนิด จึงไม่ยอมรับความรู้สึกตนเอง
space 2563	ราม	รามไม่ชอบคนที่พูดมาก เขาออกจะรักคาถุที่คิงเอาแต่ชวนคุยฝ่ายเดียว	อยากได้ที่คิงห่างออก อยากให้พูดน้อยลง รวมถึงการไม่คุยในแชตอยู่คนเดียว	ในวันที่อ่อนแอจากปัญหาครอบครัว รามต้องการใครสักคนเป็นที่พึ่งพิง ที่คิงอยู่ตรงนั้นพอดี เขาก็จึงเริ่มเปิดใจให้อีกฝ่าย เริ่มพูดคุยและเล่าปัญหาให้อีกฝ่ายฟัง จนตัวเขาไม่สามารถขจัดที่คิงได้	รามไม่ได้เปิดเผยในทางตรงตอนแรก แต่เพื่อน ๆ ของเขาได้ออก ทั้งจากท่าทีที่แสดงออกและการหงุดหงิดที่มีสาเหตุมาจากภารกิจในตัวเอง รามใช้ความกล้าเป็นอย่างมากเพื่อจะบอกว่าชอบอีกฝ่าย แต่กลับโดนคิงดัดหน้าบอกก่อน
	คิง	คิงเป็นคนรักอิสระและอยากเอาชนะ พอเห็นคินนิง ๆ เจ็บ ๆ ไม่พูดไม่จาเลยอยากเอาชนะ	ต้องการให้รามหันมาสนใจ และพูดคุยกับตนเองอย่างเต็มที่ พูดคุยกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม	คิงได้รู้จักตัวคินนิงมารวมมากขึ้น ไม่ได้ผ่านการพูดคุยแต่ผ่านการกระทำต่าง ๆ ที่อีกฝ่ายแสดงออก ทั้งคินนิงหันมาคุยกับคิงเรื่อย ๆ จนคิงสามารถอ่านใจอีกฝ่ายได้ทุกอย่าง	คิงแรกคิงได้เปิดเผยกับอีกฝ่ายทางอ้อมโดยการจับตอนที่มา เขารู้ได้คร่าว ๆ ก่อนจะใช้เวลาในการทบทวนตนเองอยู่พักใหญ่ ๆ ก่อนจะใช้เวลาในการตนเองว่าชอบอีกฝ่าย และขอจับราม ซึ่งคินนิงรามไม่ได้ปฏิเสธแต่อย่างใด

ตารางที่ 3ก แสดงเรื่องราวเบื้องต้นของตัวละคร (Foreground) ตามความเปลี่ยนแปลงสู่การเปิดตัวตัวตน (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ความขัดแย้ง	เป้าหมาย	ความเปลี่ยนแปลง	การเปิดตัวตัวตน
กสิกรรุ่นพี่ 2563	วี	เริ่มรู้สึกกับมาร์คที่คบกับพลอยอยู่ และยังมากขึ้นเมื่อรู้ว่าพลอยนอกใจ	อยากให้มาร์คอยู่ข้าง ๆ ไม่ไปใกล้ชิดหรืออยู่ไกลกับผู้ชายคนอื่น ๆ ที่เข้ามาหามาร์ค	เมื่อได้รู้จักมาร์คครั้งแรกก็เริ่มไม่ใกล้ชิดอีกฝ่ายมากขึ้น ได้เข้าไปอยู่ในชีวิตอีกฝ่าย และค่อย ๆ รู้สึกดีโดยไม่รู้ว่า แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่ยอมรับว่าตนชอบอีกฝ่ายไปแล้ว แต่เริ่มยอมรับตนเองนอกใจ	ในวันทีรู้ว่าโดนนอกใจ ก็แสดงความอ่อนแอออกมา และบอกที่ต้องการอีกฝ่าย ก่อนจะพูดถึงเหนือ (ผู้ชายอีกคนที่พยายามเข้ามาเพื่อจีบมาร์ค) และบอกอีกฝ่ายว่าหวัง
	มาร์ค	เริ่มรู้สึกกับอีกฝ่ายที่ละนิดทั้งที่รู้ตั้งแต่แรกอยู่แล้วว่าวีคบกับแฟนผู้หญิงอยู่	อยากสมหวังในความรัก อยากให้ตนเองกลายเป็นคนรักสำหรับวี	จากครั้งแรกที่เริ่มต้นด้วยความผิดพลาดและความโกรธเริ่มกลายเป็นความเมตตาและการ มาร์คขอวีโดยไม่รู้ว่า ขอที่อีกฝ่ายคอยเป็นห่วงตอนอกหัก คอยคอยเตือนตอนที่	มาร์คเปิดตัวตนเองต่อตนเองอย่างตั้งแต่มารคอยู่แล้ว เปิดตัวแยกกับที่บ้านว่าขอผู้ชาย เปิดตัวยอมรับสมยอมทางเพศของตนเองกับกลุ่มเพื่อน ทุกคนที่เข้าหามาร์คจึงมีแต่ผู้ชาย
เกียรติศึกษากับกาวสีฝุ่น 2563	อิฐ	อิฐควรจะเป็นคู่แข่งของไป แต่กลายเป็นว่าอิฐเข้าหาไปมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่รู้ว่า จะ เป็น ที่มหาวิทยาลัย กองประกวด หรือหอพัก	ดี ๆ ก ว ร ฒ น า ความสัมพันธ์ระหว่างตนกับไป และรู้ว่าไปเป็นคนที่ใกล้ชิดความพ่ายแพ้ จึงใช้วิธีนี้ในการท้าทายอีกฝ่าย	เมื่อก่อนตอนมัธยมอิฐและไปจะแข่งขันกัน อิฐไม่ชอบไปมาก ๆ เพราะเป็นลูกคนรวยที่เอาแต่ใช้คนอื่น จึงไม่สนใจและติดอกติดใจจากอีกฝ่าย แต่ต่างจากปัจจุบันที่อิฐเป็นฝ่ายเข้าหาไปอยู่เรื่อย ๆ ตอนที่เกิดและตอนที่สร้างชื่อ 950 มาเป็นอีกตัวตน	อิฐตัดสินใจเปิดตัวหลังจากงานประกวดดาวเดือนสิ้นสุดลง โดยการนัดไปมาเจอด้วยชื่อ 950 อิฐเปิดภาพของไปทั้งหมดก่อนจะสารภาพความรู้สึกที่มีต่ออีกฝ่ายว่าอิฐแอบชอบมาตลอดตั้งแต่มัธยม แต่เพราะยังไม่มั่นใจอะไรเลย ๆ อย่างจึงต้องเก็บรวบรวมความกล้ามาจนถึงวันนี้ที่เข้าเปิดตัว ความรู้สึกที่งั้นงั้นออกไป
	ไป	ทั้งที่เคยเป็นคู่แข่งกับอิฐมาก่อน แต่เมื่อเวลาผ่านไปกลับได้มาสนิทกัน และระดับความสนิทยังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ	ต้องการเอาชนะอิฐให้ได้ เพื่อทวงคืนความรักของตัวเองอย่างการสนทนาที่เคยเสียใจที่อีกฝ่ายไปตอนมัธยมกลับคืนมา	ในอดีตไปเคยชอบอิฐมาก ๆ ชอบจนกลายเป็นรัก แต่เพราะรู้ว่ามันไม่มีทางสมหวัง ไปจึงตีตัวออกห่าง เว้นระยะภายในพื้นที่ปลอดภัยของตนเอง แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยังยอมให้อิฐเข้ามาในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้นเรื่อย ๆ	ไปเปิดตัวต่อตัวตนเองออกมาตั้งแต่อดีตแล้วว่าเขาชอบอิฐ จีรูกาวสีฝุ่นเป็นสัญลักษณ์แทนตัวตนของอีกฝ่าย แต่เน้นเป็นสิ่งที่ไม่ใคร่รู้แม้กระทั่งตัวเอง ไปเปิดตัวกับอีกฝ่ายว่าแอบชอบมาตั้งแต่สมัยมัธยมเช่นกันด้วยการเล่ารายละเอียดผ่านจีรูกาวสีฝุ่น

ตารางที่ 3ก แสดงเรื่องราวเบื้องหน้าของตัวละคร (Foreground) ตามความเปลี่ยนแปลงสู่การเปิดเผยตัวตน (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	ความขัดแย้ง	เป้าหมาย	ความเปลี่ยนแปลง	การเปิดเผยตัวตน
ต้นหนชลธี 2563	ต้นหน	ไม่ยอมรับว่าตนเองชอบชลธี ทั้งที่ตนหึงหวงอีกฝ่ายอยู่เรื่อยเวลาที่มีผู้ชายเข้าใกล้	อยากให้ชลธีอยู่ข้าง ๆ แบบพี่ น้องเฉย ๆ แต่ความรู้สึกตนเองกลับไม่คิดแค่นั้น	ความโดดเดี่ยวที่อยู่คนเดียวได้รับการเติมเต็มจากชลธี จนกลายเป็นสภาพติดต้นหนจึงอยู่คนเดียวไม่ได้ ความผูกพันนี้ค่อย ๆ กลายเป็นความรัก ทว่าต้นหนกลับไม่ยอมรับว่าตนเองชอบชลธี	เมื่ออีกฝ่ายก้าวออกจากชีวิตและกำลังจะไปเริ่มต้นใหม่จึงอยู่นิ่งไม่ได้ พยายามกลับไปเข้าในชีวิตชลธีอีกครั้ง และตอนที่ได้เห็นผู้ชายคนอื่นเข้าใกล้จึงทนไม่ได้ และยอมรับกับตนเอง ก่อนจะสารภาพความรู้สึกทั้งหมดกับชลธี
	ชลธี	ติดต่อกับการที่ต้องเก็บความรู้สึกซึ่งเป็นไปได้แค่พี่น้องเอาไว้ข้างใน	อยากให้พี่ต้นหนเองตนเองแบบคนรัก อยากรู้ออกไปแต่กลัวเสียพี่น้อง	เมื่อมีโอกาสใกล้ชิดและทำความรู้จักกับต้นหนมากขึ้น ความรู้สึกแอบชอบจึงเปลี่ยนไป ชลธีแอบชอบมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นความยึดติดที่ต้องเก็บทุกอย่างไว้คนเดียว	ทั้งที่เปิดเผยกับทุกคนแต่ปิดบังกับต้นหน แต่เพราะความยึดติดเข้าสู่จุดปะทะ ชลธีไม่สามารถปิดบังได้อีกแล้ว จึงพูดออกไปว่าตนเป็นเกย์และแอบชอบอีกฝ่าย พร้อมทั้งตัดสินใจก้าวออกมาจากชีวิตอีกฝ่าย เพื่อให้ตนเองตั้งใจ

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์รูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเองของชายรักชายในนิยายวาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. Love sick ชุลมุนทางเกงน้ำเงิน (2558)

รูปภาพที่ 1 รูปภาพปุณณ์ (ด้านขวา) โน้ (ด้านซ้าย) จากเรื่อง Love sick ชุลมุนทางเกงน้ำเงิน
ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: ปุณณ์ กับ โน้

ผู้เขียน: INDRYTIMES

สำนักพิมพ์: DEEP

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่หนึ่ง มุมมองของนายเอก (โน้)

ประเด็นภายในเรื่อง: พระเอกและนายเอกคบกับแฟนผู้หญิงอยู่

เรื่องย่อ

โน้เป็นประธานชมรมดนตรี แต่เกิดปัญหาเพราะชมรมโดนตัดไปสองหมื่นบาท ทำให้โน้ต้องวิ่งมาขอร้องที่สภาโรงเรียน และคนเดียวที่เขาพบคือปุณณ์ เลขาสถานักเรียน โน้พยายามอ่อนวอนขอร้องให้ปุณณ์ช่วยเพราะชมรมจำเป็นต้องใช้เงินในการซื้อเครื่องดนตรีชิ้นใหม่ ปุณณ์จึงรับปากว่าจะช่วยแต่กลับมีข้อแลกเปลี่ยนคือ โน้ต้องแกล้งมาเป็นแฟนกับปุณณ์ โน้ทั้งหัวเสียไม่ยอมรับและไม่เข้าใจในสิ่งที่ปุณณ์ขอร้อง เพราะทั้งโน้และปุณณ์ต่างมีแฟนกันทั้งคู่อยู่แล้ว แถมแฟนของทั้งสองคนยังเป็นเด็กสาวรุ่นราวคราวเดียวกันที่เรียนอยู่โรงเรียนคอนแวนต์ใกล้เคียง ๆ ปุณณ์จึงให้เหตุผลในภายหลังที่บ้านจะให้เขาดูตัว ปุณณ์ไม่เคยปฏิเสธที่บ้านได้ แต่น้องสาวเขาจะเป็นคนช่วยพูดให้ หากพี่ชายของเธอมีแฟนเป็นผู้ชาย โน้จึงตกลงช่วยปุณณ์อย่างจำใจเพื่อแลกกับเงินสองหมื่นของชมรม

การตกลงเป็นแฟนกันปลอม ๆ ทำให้ทั้งสองคนสนิทกันอย่างรวดเร็ว เรื่องนี้เป็นความลับระหว่างทั้งคู่ มีเพียงน้องสาวของปुณณ์และป้าแม่บ้านเท่านั้นที่เข้าใจผิด โน้เข้าออกแถมนอนค้างบ้านปुณณ์เป็นปกติ ซึ่งเหตุการณ์ที่เปลี่ยนความรู้สึกของทั้งสองฝ่ายคือช่วงเวลาที่ปुณณ์ป่วย โน้มาดูแล เพราะเป็นต้นเหตุ อากาการของปुณณ์หนักขึ้นเรื่อย ๆ แลมช่วงเย็นแฟนสาวของปुณณ์ดันโทรตามให้ ออกไปซื้อของเป็นเพื่อน โน้ไม่พอใจมาก ๆ จึงตามไปเจียบ ๆ ก่อนจะไปเห็นช่วงที่ปุณณ์เป็นลมหมดสติ โน้ทั้งเป็นห่วงและโกรธแฟนสาวของปุณณ์ไปพร้อมกันก่อนจะพาปุณณ์กลับมาพักที่บ้านพร้อมทั้งคอยดูแลตลอดคืน ความรู้สึกของทั้งสองได้เปลี่ยนแปลงไปเรียบร้อยแล้ว

ทั้งโน้และปุณณ์ต่างรู้สึกดีกับอีกฝ่ายมากกว่าเพื่อนคนหนึ่ง แต่เพราะทั้งสองคนมีแฟนแล้วจึงเกิดความรู้สึกผิด ทั้งคู่จึงตกลงกันว่าสถานะที่มีให้กันคือการเป็นเพื่อน แม้จะว่าทั้งสองคนจะทั้งหึงและหวงในตัวอีกฝ่าย และหลายครั้งทั้งคู่ก็ไม่อาจห้ามความรู้สึกเหล่านี้ได้ ปุณณ์เริ่มห่างเหินกับแฟนมากขึ้น เป็นช่วงเวลาพอเหมาะที่โน้ได้รู้เรื่องสำคัญว่าแฟนของปุณณ์กำลังมีคนอื่น โน้ไม่กล้าพอจะบอกเรื่องดังกล่าวกับปุณณ์เพราะไม่อยากจะเห็นอีกฝ่ายเศร้าจนกระทั่งปุณณ์ได้รู้เรื่องนี้ด้วยตนเอง โน้เป็นคนที่ยอมอยู่ข้าง ๆ ตอนปุณณ์อ่อนแอ จนในที่สุดปุณณ์ก็เลิกกับแฟนสาวและกลับมาหาโน้อย่างเดิม

เมื่อปุณณ์พร้อมจะเริ่มต้นใหม่แล้วก็ป็นตาของโน้บ้าง ครั้งนี้โน้ได้นัดแฟนสาวออกมาพบเพื่อบอกเรื่องสำคัญ เรื่องที่เขาพบคนที่ชอบแล้ว ในความเป็นจริงโน้ไม่ได้มีแฟน แต่ผู้หญิงคนนั้นเข้ามาเป็นเพื่อนสนิท เธอชอบโน้มากและหวังว่าสักวันโน้จะหันมามองเธออย่างคนรัก แต่ถ้าโน้พบคนที่รัก เธอก็พร้อมจะแสดงความยินดี ทั้งสองคนนี้ตาไหลในการบอกเล่าเพื่อจบความสัมพันธ์ในสถานะคนรักก่อน แม้ความสัมพันธ์ระหว่างโน้กับแฟนสาวจะจบแบบไม่ค่อยดี แต่ท้ายที่สุดทั้งคู่ก็กลับมาเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันได้อีกครั้ง เมื่อโน้กลับมาเข้มแข็ง เขาจึงเริ่มต้นใหม่กับปุณณ์ในสถานะแฟน

โน้ค่อนข้างเงินและไม่กล้าเปิดเผยหรือแสดงตัวต่อคนรอบข้างเท่าไร แตกต่างจากปุณณ์ที่บอกคนรอบข้างอย่างชัดเจน โน้เงินและอายุกับการโดนเพื่อนแฉวทำให้ปุณณ์น้อยใจเป็นพัก ๆ แต่ในที่สุดโน้ก็ยอมรับและกล้าบอกทุกคนในความสัมพันธ์ของพวกเขา สิ่งสำคัญที่ทั้งคู่ต้องเผชิญคือปุณณ์ทะเลาะกับพ่อเรื่องตุ๊ด น้องสาวของปุณณ์ไม่สามารถช่วยเหลืออะไรได้ และปุณณ์ก็ไม่ยอมบอกพ่อกำลังคบใครอยู่ จนโน้รู้สึกผิดและคิดโทษตนเองว่าเป็นต้นเหตุให้ปุณณ์ต้องทะเลาะกับครอบครัว

เมื่อทั้งคู่เปิดใจกันปุณณ์จึงพาโน้ไปที่บ้านพร้อมยืนยันกับพ่อกับว่าคนที่คบอยู่เป็นคนดี ปุณณ์จะไม่เสียใจในสิ่งที่เลือก ถ้าอีกฝ่ายพร้อมจะพามาเจอทันที เมื่อพ่อเห็นแบบนี้จึงไม่ได้ว่าอะไรและยอมรับในสิ่งที่ลูกชายเลือก โน้ยิ้มกว้างกับสิ่งที่เกิดและนึกขอบคุณที่ปุณณ์ทำเพื่อเขา แม้จะไม่ได้เปิดเผยกับที่บ้าน แต่เมื่อถึงวันที่พร้อม ปุณณ์และโน้จะบอกที่บ้านว่าคนข้าง ๆ คือคนรักของพวกเขา

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- ปुณณ์ พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) ปุณณ์คบแฟนผู้หญิง และไม่คิดว่าจะชอบโน้
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) ปุณณ์กล้าบอกทุกคนที่อยู่รอบข้างว่าโน้เป็นแฟน
- โน้ พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) โน้คบแฟนผู้หญิง และไม่คิดว่าจะชอบปุณณ์
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) โน้กล้าบอกทุกคนที่อยู่รอบข้างว่าปุณณ์เป็นแฟน

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- ปุณณ์ ตัวละครเปิดเผยตนเองกับคนรักทางตรง (พูดความรู้สึกออกไปตรง ๆ)
ตัวละครเปิดเผยตนเองกับเพื่อนทางอ้อม (ปล่อยให้รู้เองผ่านการกระทำ)
- โน้ ตัวละครเปิดเผยตนเองกับคนรักทางตรง (พูดความรู้สึกออกไปตรง ๆ)
ตัวละครเปิดเผยตนเองกับเพื่อนทางอ้อม (ปล่อยให้รู้เองผ่านการกระทำ)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- ปุณณ์ เปิดเผยกับคนรัก ผ่านการแสดงออกทางคำพูดและร่างกายว่าชอบอีกฝ่าย
เพราะโน้คือคนที่เข้าใจปุณณ์มากที่สุด แถมยังสับสนและกังวลทุกอย่างเหมือนกัน
- โน้ เปิดเผยกับคนรัก ผ่านการแสดงออกทางคำพูดและร่างกายว่าชอบอีกฝ่าย
เพราะปุณณ์คือคนที่เข้าใจโน้มากที่สุด แถมยังสับสนและกังวลทุกอย่างเหมือนกัน

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

- ปุณณ์ เต็มไปด้วยความรู้สึกมากมาย ทั้งมีความสุขกับโน้ และรู้สึกผิดกับแฟนสาว
กลุ่มเพื่อนดูประหลาดใจเล็กน้อยแต่ก็ยอมรับ สนับสนุน และชอบแซว
- โน้ เต็มไปด้วยความรู้สึกมากมาย ทั้งมีความสุขกับโน้ และรู้สึกผิดกับแฟนสาว
กลุ่มเพื่อนดูประหลาดใจเล็กน้อยแต่ก็ยอมรับ สนับสนุน และชอบแซว

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

หลังเปิดเผยกับคนรัก ปุณณ์และโน้เลือกเปิดเผยกับกลุ่มเพื่อนโดยปล่อยให้รับรู้เองในช่วงแรก ก่อนที่จะพูดออกไปตรง ๆ เมื่อโดนเพื่อนถามถึงความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่ เรื่องของทั้งสองคนจึงกระจายไปทั่วโรงเรียน ช่วงแรกโน้ไม่ต้องการเปิดเผยความสัมพันธ์กับเพื่อนเพราะยังสับสนและกลัวโดนล้อ จนกระทั่งเพื่อนเข้ามาถามตรง ๆ จึงยอมพูดออกไปตรง ๆ

ปุณณ์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องดังกล่าวกับแฟนสาว ขณะที่โน้เปิดเผยว่าตนชอบปุณณ์กับแฟนสาว โดยการปล่อยให้เธอรับรู้เอง (แฟนสาวโผล่มาเห็นตอนโน้จูบกับปุณณ์) เพราะปุณณ์จับกับแฟนสาวไม่ดี ขณะที่โน้จับกับแฟนสาวด้วยการเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน โน้จึงยอมเปิดเผยตัวตนกับแฟนสาว

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง Love sick ชุลมนทางเกงน้ำเงิน

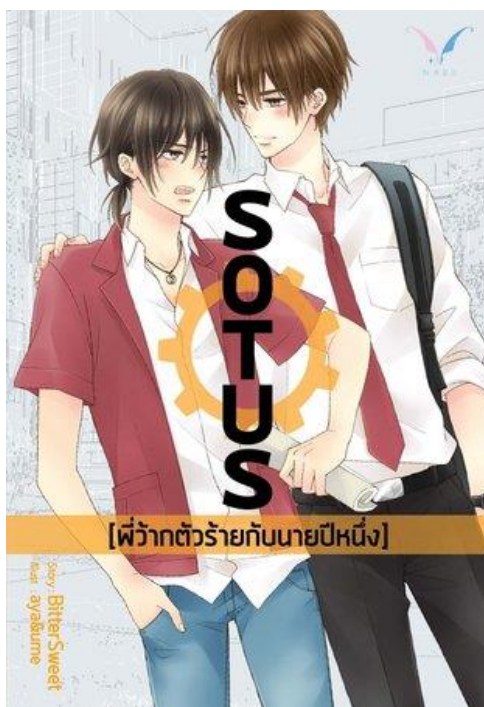
- บุณณ์ พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
 กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดความรู้สึกออกไปตรง ๆ)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้รู้เองผ่านการกระทำ)
- โน้ พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
 กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดความรู้สึกออกไปตรง ๆ)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้รู้เองผ่านการกระทำ)

2. SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (2559)

รูปภาพที่ 2 รูปภาพก้องภพ (ด้านขวา) อาทิตย์ (ด้านซ้าย) จากเรื่อง SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: ก้องภพกับอาทิตย์

ผู้เขียน: Bitter Sweet

สำนักพิมพ์: Nabu

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่สาม มุมมองของผู้เขียน

ประเด็นภายในเรื่อง: ทั้งคู่ไม่เคยคบกับผู้ชายมาก่อน และอาทิตย์ไม่ยอมรับว่าชอบผู้ชาย

เรื่องย่อ

ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มีระบบที่ใช้กันมาเนิ่นนาน คือระบบ SOTUS เป็นการสอนกฎระเบียบต่าง ๆ และความสามัคคีด้วยความกดดัน หรือที่เรียกว่าการว้ากซึ่งคนที่คอยควบคุมทุกอย่างในฐานะเฮดว้ากคือพี่อาทิตย์ ทุกคนเกรงกลัวพี่อาทิตย์มากทั้งวิธีการพูด การกดดัน และการใช้เสียงตะโกนที่ดังมาก ๆ ทว่ากลับมีคนหนึ่งที่กล้าปิ่นเกลียวพี่ว้ากคนนี้ คนคนนั้นคือก้องภพเด็กปีหนึ่งที่ ไม่เข้าใจในระบบ SOTUS ว่าทำไมรุ่นพี่ถึงต้องใช้วิธีการแบบนี้ โดยประโยคแรกที่ก้องภพใช้ปิ่นเกลียวพี่อาทิตย์คือ “ถ้าผมจับพี่ทำเมีย เกียร์ของพี่ก็เหมือนเกียร์ของผมไงครับ” ประโยคนั้นทำให้พี่อาทิตย์โมโหหนักมาก ความรู้สึกภายในกำลังถูกรุ่นน้องหยามต่อหน้าคนนั้บร้อย หยามทั้งที่ตัวเองเองก็ไม่ได้ชอบผู้ชาย เช่นเดียวกันกับก้องภพที่ไม่ได้ชอบผู้ชาย แต่ทำไปเพราะต้องการเอาชนะ

หลังจากนั้นพี่อาทิตย์ได้คอยหาจังหวะในการกลั่นแกล้งก้องภพอยู่เรื่อย ๆ แต่ก้องภพกลับไม่มีที่ทำว่าจะสลด เขายังชอบก่อกวนรุ่นพี่อยู่เสมอ ความบังเอิญเกิดขึ้นเมื่อห้องนอนพี่อาทิตย์อยู่ตรงข้ามห้องนอนก้องภพ และเขาต้องเจอกันได้แทบทุกวัน พี่อาทิตย์ชอบนมเย็นก้องภพชอบกาแฟเย็น พี่อาทิตย์ชอบกินเผ็ดก้องภพชอบกินจืด แถมความบังเอิญยังทำให้ทั้งสองคนกลายเป็นรุ่นน้องรุ่นพี่รหัสสายโคกันอีก ทั้งคู่ยังพบกันเรื่อย ๆ ทั้งที่ร้านอาหารใต้หอที่มหาวิทยาลัยและในห้องระเบียบเชียร์ จนกลายเป็นความสัมพันธ์แปลกประหลาดระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง พี่อาทิตย์ได้เจอเพื่อนผู้หญิงสมัยมัธยม และพี่อาทิตย์บอกว่าตนเองเคยชอบเพื่อนคนนั้น เหตุการณ์นั้นทำให้ก้องภพเริ่มแสดงท่าทีแปลก ๆ ด้วยสาเหตุเพราะก้องภพเริ่มจะชอบพี่อาทิตย์ไปแล้ว

ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องของทั้งคู่ดำเนินไปเรื่อย ๆ จนถึงวันที่ก้องภพได้รุ่นแล้วฝากเกียรติที่สำคัญให้พี่อาทิตย์ ด้วยประโยคชวนคิดที่ว่า “ฝากเกียรติไว้ที่ใคร ก็เหมือนฝากใจไว้ที่คนนั้น” พี่อาทิตย์เคยถามตอนที่ไปนอนค้างกับก้องภพว่าที่คอยดูแลและทำอะไรให้หลาย ๆ อย่างเพราะคิดอะไรกับตนเองหรือเปล่า แต่ตัวเขาก็ไม่กล้าจะฟังคำตอบ ทว่าในตอนที่กำลังนอนหลับ พี่อาทิตย์ยังคงลืมตาอยู่และเขาก็ได้ยินความจริงจากปากก้องภพว่ารุ่นน้องคนนี้กำลังชอบเฮตวัก นั่นจึงทำให้พี่อาทิตย์เริ่มหลบหน้าก้องภพและกลัวในความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาจะไม่ใช่น้องกันเหมือนเดิม

คืนหนึ่งท่ามกลางสายฝนก้องภพรู้สึกอึดอัดกับสถานะที่ตนเผชิญจึงตั้งใจจะไปบอกความรู้สึกทั้งหมดให้พี่อาทิตย์ฟัง ทว่าในจังหวะที่กำลังจะสารภาพความรู้สึกออกไปอีกฝ่ายกลับตัดสายลง พี่อาทิตย์กำลังกลัว กลัวว่าตนเองจะชอบผู้ชาย จากนั้นความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มห่างออกจากกัน เหมือนกับการกลายเป็นคนไม่รู้จักกัน ก้องภพกลับมารักษาระยะห่างระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องกับพี่อาทิตย์โดยไม่มีการปิ่นเกลียวอีก ไม่เจอหน้าไม่พูดคุยไม่ทำตัวใกล้ชิดเหมือนที่ผ่านมา ทว่าความรู้สึกของพี่ว้ากลับไม่เหมือนเดิม พี่อาทิตย์ได้ปรึกษารุ่นพี่คนหนึ่งในงานแต่งงานได้คำตอบ เขาภูมิใจตัวเองและยอมรับได้ในที่สุด เขาพาก้องภพเดินไปตามเส้นทางบนสะพานพระราม 8 เมื่อได้จังหวะที่เหมาะสมพี่อาทิตย์จึงบอกความรู้สึกให้อีกฝ่ายรับรู้ เขาเป็นผู้ชายอีกฝ่ายเป็นผู้ชาย เขาเป็นรุ่นพี่อีกฝ่ายเป็นรุ่นน้อง ดูหลาย ๆ อย่างจะเป็นไปไม่ได้แต่ตัวเขาก็อยากรู้จักก้องภพให้มากกว่านี้ สิ้นสุดประโยคนั้นพี่อาทิตย์ก็จูบก้องภพแบบที่ไม่เคยทำมาก่อน เป็นจูบครั้งแรกของทั้งสองฝ่าย และท้ายที่สุดพี่อาทิตย์ก็ได้ส่งเกียรติให้ก้องภพได้ดูแล เหมือนที่พี่อาทิตย์ได้ดูแลเกียรติของก้องภพ

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ พัฒนาการจากกึ่งปิดสู่กึ่งเปิด

ช่วงแรก ปิด 50% (กึ่งปิด) ก้องภพยอมรับว่าชอบพี่อาทิตย์แต่ไม่กล้าบอกใคร

ช่วงหลัง เปิด 50% (กึ่งเปิด) กล้าเปิดเผยตนเองกับคนรักและกลุ่มเพื่อน

อาทิตย์ พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่กึ่งเปิด

ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) อาทิตย์ไม่ยอมรับว่าตนชอบก้องภพ

ช่วงหลัง เปิด 50% (กึ่งเปิด) กล้าเปิดเผยตนเองกับคนรักและกลุ่มเพื่อน

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ ครั้งแรกใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (การให้ของ)

ครั้งที่สองใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดอ้อม ๆ)

ครั้งที่สามใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดความรู้สึกตอนอีกฝ่ายหลับ)

ครั้งที่สี่ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดความรู้สึกผ่านโทรศัพท์มือถือ)

อาทิตย์ ตัวละครไม่ยอมเปิดเผยตนเอง จนกระทั่งคนรักเป็นฝ่ายเปิดเผยก่อน ทว่าอาทิตย์

กลับไม่ยอมรับในความสัมพันธ์ของชายรักชาย จึงปฏิเสธโดยการตีตัวออกหาก

ยอมเปิดเผยตนเองในตอนท้าย ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (จูบ)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ เปิดเผยครั้งแรกกับคนรัก ผ่านการให้ของ การพูดอ้อม ๆ และพูดตรง ๆ

เพราะเป็นคนแรกที่ทำให้รับรู้ตัวตนเป็นชายรักชายและหวังจะกลายเป็นคนรัก

อาทิตย์ เปิดเผยครั้งแรกกับคนรัก ผ่านการจูบแทนคำตอบของความสัมพันธ์

เพราะยอมรับตัวตนได้แล้วจึงบอกก้องภพคนแรกเพราะก้องภพเปิดเผยมาก่อน

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ มั่นใจว่าตนเองชอบพี่อาทิตย์ไปแล้ว ทั้งที่ไม่รู้ตัวว่าเริ่มชอบตั้งแต่ตอนไหน สิ่งที่ก้อง

ภพกังวลในการเปิดเผยตัวตนแต่ละครั้งคือกลัวการสูญเสียความสัมพันธ์

อาทิตย์ ครั้งแรกที่ก้องภพเปิดเผยตัวตน ทั้งที่เขินแต่กลับคิดว่าอีกฝ่ายล้อเล่น

ครั้งที่สองหลังจากก้องภพพูด อาทิตย์เกิดความรู้สึกบางอย่างในใจ

ครั้งที่สามหลังจากก้องภพพูด อาทิตย์นอนไม่หลับเพราะเอาแต่กังวลทั้งคืน

ครั้งที่สี่อาทิตย์ตัดสายโทรศัพท์ของก้องภพทิ้งโดยไม่รอให้พูดจบ

เมื่ออาทิตย์ยอมเปิดเผยตนเอง เขามั่นใจในความสัมพันธ์และพร้อมจะก้าวไป

ข้างหน้าพร้อมกัน คราวนี้อาทิตย์ไม่ลังเลเลยแม้แต่น้อย ชัดเจนทั้งสถานะและ

ความรู้สึกที่มีต่อก้องภพ

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ ไม่มีการเปิดเผยตนเองกับบุคคลอื่น ๆ นอกเหนือจากคนรัก

เพราะตอนสุดท้ายในนิยายคือการเปิดเผยตัวตนกับคนรัก

อาทิตย์ ไม่มีการเปิดเผยตนเองกับบุคคลอื่น ๆ นอกเหนือจากคนรัก

เพราะตอนสุดท้ายในนิยายคือการเปิดเผยตัวตนกับคนรัก

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

ก้องภพ พัฒนารูปแบบจากกึ่งปิด (ปิด 50%) สู่กึ่งเปิด (เปิด 50%)

กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ให้ของ) ก่อนจะเปิดเผยทางตรง (พูดความรู้สึก
ตอนอีกฝ่ายหลับ)

อาทิตย์ พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่กึ่งเปิด (เปิด 50%)

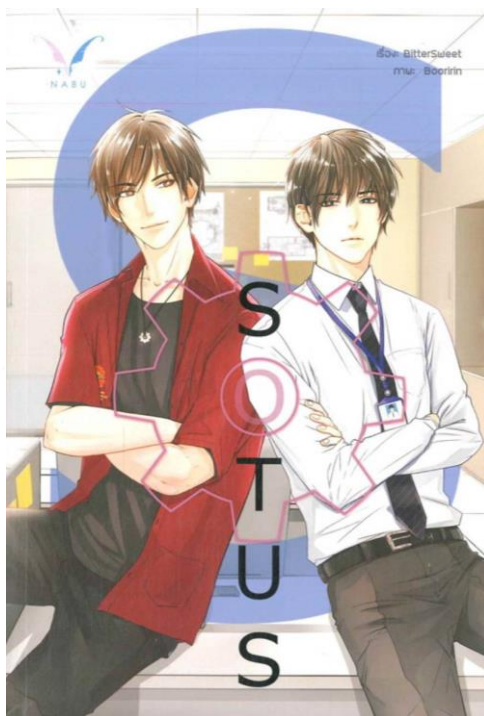
กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางเปิดเผยทางอ้อม (จูบ)

3. SOTUS S (2560)

รูปภาพที่ 3 รูปภาพก๊องภพ (ด้านซ้าย) อาทิตย์ (ด้านขวา) จากเรื่อง SOTUS S

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: ก๊องภพกับพี้อาทิตย์

ผู้เขียน: Bitter Sweet

สำนักพิมพ์: Nabu

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่สาม มุมมองของผู้เขียน

ประเด็นภายในเรื่อง: แม้คบกันแต่อาทิตย์ไม่ยอมเปิดเผยสถานะในที่สาธารณะและที่ทำงาน

เรื่องย่อ

เหตุการณ์ภายในเรื่องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดถัดจาก *SOTUS* ที่ว่าก๊องภพกับนายปีหนึ่ง เป็นเวลา 2 ปี ก๊องภพกลายเป็นนักศึกษาชั้นปีที่สามในขณะที่อาทิตย์เพิ่งสำเร็จการศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้ เรื่องราวเริ่มต้นขึ้นที่ก๊องภพได้กลายเป็นพี่ว่าก และอาทิตย์ได้กลายเป็นพนักงานใหม่ในบริษัทที่เขาเคยฝึกงานในแผนกผลิต ทว่าคราวนี้อาทิตย์กลับได้ทำงานในตำแหน่งวิศวกรจัดซื้อ เรื่องราวดำเนินผ่านอาทิตย์เป็นหลักและมุ่งเน้นไปในส่วนของชีวิตวัยทำงาน

การเริ่มต้นเป็นพนักงานใหม่ให้ความรู้สึกเหมือนการย้อนไปเป็นเด็กปีหนึ่งอีกครั้งที่อาทิตย์ต้องพยายามเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากรุ่นพี่ในที่ทำงาน ช่วงแรกอาทิตย์ค่อนข้างเครียดเพราะปรับตัวกับการทำงานไม่ได้ บางทีก็โดนเพื่อนร่วมงานชักใช้เรื่องส่วนตัวโดยเฉพาะเรื่องแฟนทำให้อาทิตย์อ้าอึ้งจนไปไม่เป็นเพราะไม่อยากเปิดเผยต่อที่ทำงานว่าตนคบผู้ชาย บางทีก็โดนรุ่นพี่ที่ทำงานหลอกใช้งาน

หลอกให้ทำงานแทนและแย่งผลประโยชน์ไป บางทีก็โดนกลั่นแกล้ง แต่เมื่ออาทิตย์เรียนรู้ ตั้งใจ จนสามารถพิสูจน์ตัวเองได้ ทุกคนในแผนกจึงยอมรับ โดยเฉพาะที่เอิร์ธที่มีอคติกับอาทิตย์ในช่วงแรก

ความลำบากใจเกิดขึ้นเมื่ออาทิตย์มารู้ทีหลังว่าก้องภพจะมาฝึกงานที่บริษัทตนทำให้ไม่พอใจเป็นอย่างมาก ทั้งน้อยใจที่อีกฝ่ายไม่ยอมบอกและกลัวว่าคนในบริษัทจะล่วงรู้ความลับว่าทั้งคู่คบหากัน ก้องภพเรียนรู้งานในหลาย ๆ แผนก และมักแฉะเวียนนำเอกสารมาส่งให้อาทิตย์ที่แผนกจัดซื้อเสมอ เรื่องเอกสารเป็นเพียงข้ออ้างแต่แท้จริงแล้วก้องภพทำไปเพราะต้องการใกล้ชิดอาทิตย์

บริษัทพาพนักงานไปสัมมนา ก้องภพจึงได้ไปทะเลกับอาทิตย์ กลางวันเป็นกิจกรรมกลางแจ้ง ขณะที่กลางคืนเป็นงานสังสรรค์ เมื่ออยู่กันแค่สองคนริมทะเลบรรยากาศจึงพาไปทำให้ก้องภพเปลอ จูบอาทิตย์ หลังจากนั้นไม่นานผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อเรียกประชุมด่วนเนื่องจากสินค้าเสียหายทำให้ฝ่ายผลิตและฝ่ายจัดซื้อต้องกลับโรงงานทันที ปัญหาที่เกิดขึ้นคือวัสดุที่ใช้ผลิตหม้อไฟฟ้าคุณภาพต่ำกว่าที่ควรจึงโดนตีกลับหมด ทุกคนพยายามแก้ไขแต่ก็สามารถแก้ไขได้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น ก้องภพเป็นฝ่ายช่วยเหลือทุกคนเพราะติดต่อคนที่ช่วยผลิตชิ้นส่วนได้ อาทิตย์ได้ไปเจอประธานบริษัทคนนั้นก่อน จะรู้ความจริงว่าเขาเป็นพ่อก้องภพ อาทิตย์ไม่พอใจเป็นอย่างมากที่ก้องภพไม่บอกว่าเป็นพ่อ

ปัญหาเก่ายังไม่ทันได้เคลียร์ปัญหาใหม่ก็ตามมาเมื่อไลน์บริษัทปรากฏรูปที่ก้องภพกับอาทิตย์จูบกักริมทะเล พนักงานในไลน์บริษัทต่างคุยกันอย่างออกอรรถรส การนิทล้าหลังจึงเริ่มต้นขึ้น ตั้งแต่ตอนนั้น เมื่ออาทิตย์ได้ล่วงรู้ถึงเรื่องในไลน์จึงทำให้ตนเองอับอายเป็นอย่างมาก เพราะสิ่งที่เข้า กลั้วที่สุดคือกลัวว่าคนในบริษัทจะล่วงรู้ว่าเขาคบผู้ชายอยู่ เขากลับการถูกนิทล้าไปต่าง ๆ นานา อาทิตย์จึงใช้วิธีวิ่งหนีปัญหาและหลบหน้าไม่ยอมพูดคุยกับก้องภพ แล้วยังเว้นระยะห่างไว้จนเหมือนกลายเป็นคนไม่รู้จักกัน เมื่อก้องภพเห็นเช่นนั้นจึงเสียใจและคิดว่าสองปีที่คบกันมานั้นมีความหมายใหม่ ก้องภพจัดการถอดเกียร์ที่อาทิตย์ฝากไว้คืนกลับไปเพื่อให้อีกฝ่ายได้ทบทวนความรู้สึกตนเอง

นับแต่นั้นทั้งคู่ก็ไม่ได้พูดคุยกัน อาทิตย์ใช้เวลาอยู่กับตัวเอง ในไลน์บริษัทเป็นข่าวใหม่ที่ปรากฏ ขึ้นมาลอบข่าวเก่าของเขา ก้องภพค่อย ๆ หายไปจากชีวิต ไม่ได้พูดคุยกันทั้งที่ทำงานและที่พัก เหมือน กลับมาอยู่คนเดียวอีกครั้ง ใช้เวลาพักใหญ่กว่าอาทิตย์จะยอมรับ เมื่อถึงวันสุดท้ายของการฝึกงาน ทางบริษัทได้จัดงานเลี้ยงอำลาให้นักศึกษาฝึกงาน โดยช่วงท้ายก้องภพต้องขึ้นไปบนเวทีเพื่อพูดถึงความรู้สึก ที่ได้มาฝึกงานที่นี่ อาทิตย์วิ่งขึ้นไปและพูดแทรกเข้ามาว่าตัวเขากับก้องภพเป็นแฟนกัน ถือเป็นการ เปิดเผยที่ยอมรับตัวตนทั้งอาทิตย์และก้องภพ ความสัมพันธ์หลังจากนั้นจึงดีขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งคู่กล้าเดินจับ มือกันข้างนอก ไม่แคร์สายตาคนอื่นจนเกินไป และในท้ายที่สุดอาทิตย์ได้ส่งเกียร์ชิ้นใหม่ให้ก้องภพ กลับไปดูแล เกียร์ที่ครั้งหนึ่งเป็นของเขาและอีกครั้งหนึ่งเป็นของก้องภพ

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ พัฒนาการจากกึ่งเปิดสู่เปิดทั้งหมด

ช่วงแรก เปิด 50% (กึ่งเปิด) แม้เปิดกับเพื่อน แต่ยังไม่กล้าเปิดกับเพื่อนร่วมงาน

ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดกับเพื่อนร่วมงาน และเตรียมกับที่บ้าน

อาทิตย์ พัฒนาการจากกึ่งเปิดสู่เปิดทั้งหมด

ช่วงแรก เปิด 50% (กึ่งเปิด) แม้เปิดกับเพื่อน แต่ยังไม่กล้าเปิดกับเพื่อนร่วมงาน

ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดกับเพื่อนร่วมงาน และเตรียมกับที่บ้าน

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อนหรือรุ่นน้องในคณะ (ปล่อยให้รู้เอง)

ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อนร่วมงาน (ปล่อยให้รู้เอง)

ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อมกับที่ทำงานตอนฝึกงาน (ภาพถ่าย)

อาทิตย์ ตัวละครไม่ยอมเปิดเผยตนเอง จนกระทั่งยอมรับตัวตนในสังคมการทำงานได้

จึงยอมเปิดเผยตนเองตอนท้าย ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับที่ทำงาน (พูดตรง ๆ)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ เปิดเผยครั้งแรกกับเพื่อนร่วมงานของคนรัก (พีเอิร์ธ)

เพราะพีเอิร์ธเป็นฝ่ายเข้ามาทักก้องภพว่าคบกับอาทิตย์ พีเอิร์ธสังเกตจนรู้เอง

อาทิตย์ เปิดเผยและยอมรับครั้งแรกกับที่ทำงาน (พนักงานทุกคน)

เพราะแค่ความรู้สึกก้องภพมาก จึงเปิดกับทุกคนเพื่อให้เข้าใจเขากับก้องภพ

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ การเปิดเผยตนเองกับเพื่อนร่วมงานของคนรัก (พีเอิร์ธ) ให้ผลในเชิงบวก เพราะอีก

ฝ่ายเข้าใจในความสัมพันธ์นี้เป็นอย่างดีและไม่คิดจะนำไปพูดต่อ หน้าที่ยังอยากให้

ก้องภพและอาทิตย์ได้แสดงความรักในแบบของตัวเองตอนอยู่กับเธอด้วย

อาทิตย์ ครั้งแรกที่เปิดต่อที่ทำงานเป็นสิ่งที่ไม่คาดคิด เพราะเป็นการเปิดเผยตนเองที่ไม่เต็ม

ใจและไม่ยอมรับ ทำให้ตัวเขาตีตัวออกหากจากคนรัก และทำเป็นเหมือนคนไม่รู้จัก

กันเพื่อไม่ให้โดนสังคมในที่ทำงานนินทา

เมื่ออาทิตย์ยอมรับตนเองได้เผยตนเอง เขามั่นใจในความสัมพันธ์เป็นห่วงความรู้สึก

คนรักมากกว่าเสียงนินทาจากรอบข้าง คราวนี้อาทิตย์ไม่ลังเลเลยแม้แต่น้อย ชัดเจน

ทั้งสถานะและความรู้สึกที่มีต่อก้องภพ แถมยังไม่แคร์สายตาของรอบข้างจนเกินไปแบบ

ช่วงแรก

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ หลังจากเปิดเผยครั้งแรกกับเพื่อนร่วมงานของคนรัก (พีเอิร์ธ) ก็เปิดเผยกับพนักงานทุกคนในบริษัทแบบไม่ได้ตั้งใจ เนื่องจากเป็นภาพหลุด
 อาทิตย์ ครั้งแรกเปิดเผยแบบไม่เต็มใจกับพนักงานทุกคนในบริษัท จนกระทั่งถึงช่วงที่ยอมรับตนเอง ครั้งถัดมาจึงเปิดเผยตนเองกับทุกคนในบริษัทตอนงานเลี้ยงอำลาคณะศึกษาศึกษา
 ผีกังวาน เป็นการเปิดเผยกับคนกลุ่มเดิมแต่ต่างกันว่าความรู้สึกในการยอมรับตนเอง

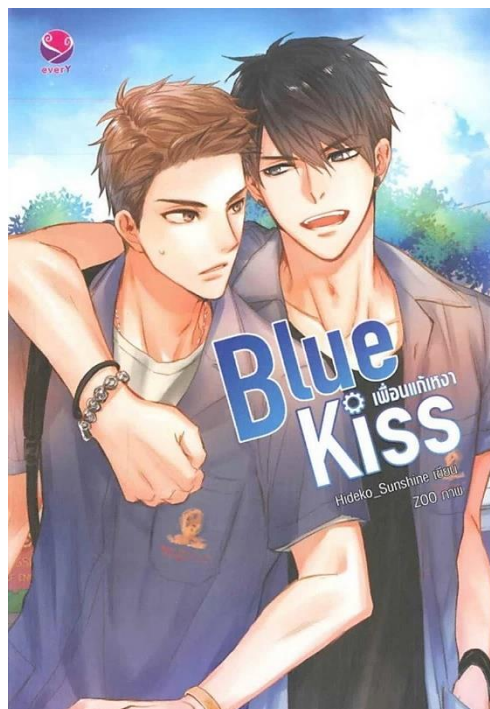
สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง SOTUS S

ก้องภพ พัฒนารูปแบบจากกึ่งเปิด (เปิด 50%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ตัวเอง)
 กับเพื่อนร่วมงาน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ตัวเอง)
 อาทิตย์ พัฒนารูปแบบจากกึ่งเปิด (เปิด 50%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
 กับเพื่อนร่วมงาน ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูด)

4. Blue Kiss เพื่อนแก้เหงา (2561)

รูปภาพที่ 4 รูปภาพพีท (ด้านขวา) เก้า (ด้านซ้าย) จากเรื่อง Blue Kiss เพื่อนแก้เหงา

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: พีทกับเก้า

ผู้เขียน: Hideko_Sunshine สำนักพิมพ์: every

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่สาม มุมมองของผู้เขียน

ประเด็นภายในเรื่อง: พีทคบกับผู้หญิงมาก่อน ไม่เคยคบกับผู้ชาย และไม่คิดจะชอบผู้ชาย
เรื่องย่อ

ตอนเรียนมัธยมปลาย เก้า วิ่งเข้าไปช่วยเพื่อนสนิทอย่างเรนที่กำลังโดนทำร้ายร่างกายอยู่ด้วย เหตุผลว่าไปยุ่งกับแฟนของอีกฝ่าย คนคนนั้นคือ พีท เขาจึงโดนหมายหัวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา คิดว่าเรื่องแย ๆ จะจบลงตรงมัธยมปลาย แต่ความโชคร้ายกลับเล่นงานให้หนักขึ้น เมื่อพีทกับเก้าดันสอบติดที่เดียวกัน คณะเดียวกันมหาวิทยาลัยเดียวกัน และที่สำคัญทั้งคู่ยังต้องมาอยู่ในกลุ่มเดียวกันอีก แม้ปัจจุบันพีทจะลดการต่อยตีเหมือนสมัยมัธยมปลายแล้ว แต่ความไม่กินเส้นกันระหว่างทั้งคู่ยังคงอยู่ จนกระทั่งเพื่อนในกลุ่มจึงเริ่มจับสังเกตได้ความผิดปกติได้ เพื่อน ๆ เลยพยายามหาทางให้พีทและเก้าได้พูดคุยปรับความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อจะได้กระชับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

จุดเปลี่ยนสำคัญคือวันที่พีทโดนคู่อริซ้อมจนบาดเจ็บแล้วเก้าวิ่งเข้ามาช่วย ซึ่งหนึ่งในอริกลุ่มนั้นมีเรนซึ่งเป็นเพื่อนของเก้าอยู่ คนกลุ่มนั้นจึงถอยไป พีทจึงเริ่มเห็นความดีในตัวเก้า เมื่อเวลาผ่านไป

ทั้งคู่ปรับความเข้าใจกันได้มากขึ้น พิทและเก้าค้นพบว่าทั้งคู่เข้ากันได้ดีกว่าที่คิด เข้ากันได้ดีจนกระทั่งเก้าเริ่มคิดอะไรเกินเลยเพราะตัวเองดันใจดันแรงกับพิท ซึ่งเก้าเองก็รู้ว่าเพื่อนที่กำลังคุยกับผู้หญิงอยู่ ไม่มีทางหันมาชอบตัวเองได้ ความผิดหวังเริ่มต้นอีกครั้งเมื่อพิทเริ่มรำคาญผู้หญิงที่ตนเองคุยอยู่ เธอชื่อฟองเปียร์เรียนคนละมหาวิทยาลัย เธอมาหาพิทถึงที่แต่โดนปฏิเสธเก้าไม่ยอมให้พิทโดนเกลียดจึงเข้าไปคุยแทนเพื่อปลอบใจ ฟองเปียร์จึงคุยกับเก้าตั้งแต่นั้นมาจนในที่สุดเธอก็ชอบเก้า พิทโมโหหนักมากตอนเห็นฟองเปียร์มาหาเก้าที่มหาวิทยาลัย แฉมเธอยังขอเวลาไปคุยกับเก้าสองต่อสองก่อนจะจูบเก้า พิทโมโหมากวิ่งมากระซอกทั้งคู่ออกแล้วต่อหน้าเก้าไปอย่างแรง กลายเป็นจุดแตกหักระหว่างความสัมพันธ์ของเพื่อนทั้งสอง

เก้าโกรธและไม่ยอมคุยกับพิท พิทย้อนกลับไปคุยกับฟองเปียร์ เก้าเริ่มห่างออกจากกลุ่มด้วยเหตุผลที่ว่าไปรับงานถ่ายรูปให้พีซันซึ่งเป็นพี่ชายของเรนที่กำลังเปิดร้านกาแฟ เมื่อเก้าไปกับพีซันจะทำให้พิทอารมณ์เสีย ความสัมพันธ์ของทั้งคู่แยลงเรื่อย ๆ เก้าอยู่เฉย ๆ แต่พิทกับประชดประชันมากขึ้นทุกครั้งที่เก้าไปกับพีซันเป็นแบบนี้จนเพื่อนในกลุ่มแซวว่าพิทชอบเก้าหรือเปล่าทำไม่ถึงได้หวงจนออกนอกหน้า นั่นทำให้พิทเริ่มตกตะกอนกับความคิดของตัวเองว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเพราะเขาหวงฟองเปียร์หรือหวงเก้ากันแน่ วันที่เก้าไปกินบิงย่างกับพีซันพิทแอบตามไปด้วย ไปนั่งโต๊ะเดียวกันและเป็นคนอาสาพาเก้าไปส่งที่บ้าน และทั้งคู่ก็ทะเลาะกันบนรถเพราะพิทพาเก้ากลับไปบ้านตัวเอง ทั้งคู่ทะเลาะกันในห้องนอนอย่างหนักเมื่อเก้าเปิดใจพูดความรู้สึกตัวเอง พิทจึงเริ่มใจเย็นลงบ้างและบอกอีกฝ่ายว่าทั้งหมดที่ทำไปไม่ใช่เพราะฟองเปียร์แต่เพราะหวงเก้า ตัวเขาชอบเก้าแล้วแต่อาจจะยังไม่มั่นใจ เก้าได้ยืนดั่งนั้นแม้จะดีใจแต่ก็ยอมให้พิทคุยกันเป็นเพื่อนไปก่อน

พิทใช้เวลาไม่นานหลังจากนั้นก็เป็นคนชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ เขาปฏิเสธฟองเปียร์และจริงจังแค่กับเก้าคนเดียว เริ่มพาเก้าเข้าบ้านบ่อย ๆ แต่แม้ทั้งคู่จะคบกันก็ไม่ได้บอกคนรอบข้างแต่อย่างใด ภายในกลุ่มมีแค่เพื่อนผู้หญิงคนเดียวที่ล่วงรู้ความลับนี้โดยบังเอิญ ทว่าในวันที่พิทพาเก้ากลับมาค้างที่บ้านพ่อของพิทกลับมีสีหน้าเคร่งเครียดเหมือนรู้อะไรบางอย่าง กลางดึกเขาบอกลูกชายให้วันรุ่งขึ้นมาคุยกัน ใช้เวลาคาดคั้นไม่นานว่าทั้งสองคนเป็นแฟนกันหรือไม่ ก่อนที่พิทกับเก้าจะสารภาพว่าทั้งคู่คบกันอยู่ ตอนแรกเป็นแฟนแต่ไป ๆ มา ๆ เป็นทั้งแฟนและเพื่อนพร้อมกัน พ่อของพิทยอมรับได้และไม่ได้ขัดอะไรกับทั้งสองฝ่าย แต่อยากให้คบกันเงียบ ๆ เพราะเดี๋ยวนี้ทำอะไรคนก็ชอบจับตามอง อะไรนิดหน่อยก็พูดกันสนุกปาก ก่อนจะบอกลูก ๆ ว่าที่ตนรู้เพราะฟองเปียร์นำเรื่องนี้มาบอก พิทจึงไปคุยกับฟองเปียร์ให้รู้เรื่อง ต่างฝ่ายต่างขอโทษซึ่งกันและกัน ฟองเปียร์ทั้งโกรธและเสียใจ เพราะพิทเหมือน

จะกลับมาและอยู่ ๆ กลับหายไป ท้ายที่สุดพิทขอคบกับเก้าอย่างเป็นทางการเพราะที่ผ่านมายุ่ด้วยกันแบบไม่ได้ขอคบ เป็นการคบกันแบบเงียบ ๆ โดยไม่ต้องให้ใครรู้ตามที่พอพิทแนะนำ

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

พิท พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่กึ่งเปิด
ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) พิทไม่ยอมรับว่าชอบผู้ชาย
ช่วงหลัง เปิด 50% (กึ่งเปิด) กล้าเปิดเผยตนเองกับคนรักและครอบครัว

เก้า พัฒนาการจากกึ่งปิดสู่กึ่งเปิด
ช่วงแรก ปิด 50% (กึ่งปิด) เก้ายอมรับว่าชอบพิทแต่ไม่กล้าบอกใคร
ช่วงหลัง เปิด 50% (กึ่งเปิด) กล้าเปิดเผยตนเองกับคนรักและครอบครัว

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

พิท ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (พูดและจูบ)

เก้า ตัวละครไม่ยอมเปิดเผยตนเอง จนกระทั่งคนรักเป็นฝ่ายเปิดเผยก่อน จึงใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อมด้วยอวัจนภาษาแทนคำพูด (จูบกลับ)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

พิท เปิดเผยกับคนรัก (เก้า) พิทเป็นฝ่ายเริ่มก่อนโดยบอกว่า “กูน่าจะชอบมึง”
เพราะคิดว่าเป็นคนที่จะเข้าใจและหวังจะเลื่อนสถานะกลายเป็นคนรัก

เก้า เปิดเผยกับคนรัก (พิท)
เพราะอีกฝ่ายเปิดเผยมาก่อนจึงเปิดกลับและหวังเลื่อนสถานะกลายเป็นคนรัก

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

พิท ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนดีขึ้นมาก เพราะทั้งคู่เข้าใจกันและกัน ติดตรงที่พิทยังไม่ค่อยแน่ใจว่าชอบเก้าจริงไหม เพราะก่อนหน้านี้เคยคบแต่ผู้หญิง

เก้า ค่อนข้างแน่ใจ เพราะชอบพิทมาก่อนแล้ว เก้าจึงให้เวลาพิทได้ทบทวนตัวเองและในระหว่างนี้ให้คบกันเป็นเพื่อนไปก่อน เพื่อให้พิทมีเวลาไปเคลียร์กับฟองเปียร์ที่กำลังคุยกันอยู่

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

พิทกับเก้าเลือกเปิดเผยตนเองกับแค่คนรักเท่านั้น บุคคลที่สองเป็นการเปิดเผยโดยความบังเอิญ เพราะแสนดี (เพื่อนผู้หญิงคนเดียวในกลุ่ม) เดินเข้ามาเห็นตอนทั้งคู่กำลังหยอกล้อกันในรถ เธอจึงเข้าใจความสัมพันธ์ของทั้งสองในทันที และเพราะทั้งคู่ขอไว้ แสนดีจึงเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ

บุคคลถัดมาเป็นการเปิดเผยตนเองแบบไม่ตั้งใจอีกครั้ง โดยคราวนี้คือพ่อของพิท พ่อเรียกพิทและเก้าเข้าไปคุยในห้องทำงานก่อนจะชักใช้หาความจริง เพราะตนเองได้รับข่าวจากฟองเปียร์มาว่า

ลูกชายตนเองกับลั้งคบกับเพื่อนผู้ชาย แถมเมื่อกลางดึกเขายังได้เห็นตอนที่ลูกชายตนเองกำลังหยอก ล้อกับเพื่อนชายมากกว่าสถานะเพื่อนปกติ พ่อไม่ได้ว่าอะไร แค่ขอให้เก็บเรื่องที่คบกันไว้เงียบ ๆ เพราะเป็นห่วงว่าทั้งสองคนจะถูกคนรอบข้างพุดในทางที่ไม่ดี

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง Blue Kiss เพื่อนแท้เหงา

- พีท พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู้กึ่งเปิด (เปิด 50%)
 กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พุดและจูบ)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (รับรู้โดยบังเอิญ)
 กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (รับรู้จากคนอื่น)
- แก้ว พัฒนารูปแบบจากกึ่งปิด (ปิด 50%) สู้กึ่งเปิด (เปิด 50%)
 กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (จูบตอบกลับ)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (รับรู้โดยบังเอิญ)

5. ทฤษฎีจีบเธอ (2562)

รูปภาพที่ 5 รูปภาพค่าย (ด้านซ้าย) เดิร์ด (ด้านขวา) จากเรื่อง ทฤษฎีจีบเธอ

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: ค่ายเดิร์ด

ผู้เขียน: JittiRain

สำนักพิมพ์: everY

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่หนึ่ง มุมมองของเดิร์ดครึ่งเล่ม ค่ายอีกครึ่งเล่ม

ประเด็นภายในเรื่อง: เดิร์ดไม่ยอมเปิดกับกลุ่มเพื่อน เพราะแอบชอบเพื่อนในกลุ่ม
เรื่องย่อ

เดิร์ดเป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ปี 3 เอกฟิล์ม มีเพื่อนสนิทสามคนคือ ค่าย หู และโบน ทั้งสี่คนรวมกลุ่มกันเป็นก๊งโหด เดิร์ดมีงานอดิเรกเป็นการรีวิวนั่งลงในช่อง YouTube ของตนเอง นาน ๆ ที่ค่ายจะมาช่วยรีวิบบ้าง ทุกคนเป็นเพื่อนกันมาจนขึ้นปีสาม ซึ่งเดิร์ดแอบชอบค่ายมาตลอด แต่ถึงกระนั้นก็ไม่กล้าเปิดเผยกับอีกฝ่ายออกไปตรง ๆ ว่ากำลังชอบ เพราะค่ายเป็นผู้ชายที่คบแต่ผู้หญิงมาตลอด เป็นเสียผู้หญิงที่เปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ แลมห่ายยังมีคติประจำใจอีกหนึ่งข้อ คือจะไม่เอาเพื่อนเป็นแฟนเด็ดขาด นั่นจึงทำให้เดิร์ดไม่กล้าสารภาพความรู้สึกออกไป เพราะกลัวการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างเพื่อน

เดิร์ดต้องเสียใจและเสียน้ำตาให้กับการกระทำของค่ายอยู่หลายต่อหลายครั้ง จนกระทั่งหู (เพื่อนสนิทในกลุ่ม) เข้ามาที่ห้องแล้วพบความจริงที่ว่าเดิร์ดแอบชอบค่ายมาตลอดตั้งแต่วันแรกที่รู้จัก

กัน ทูอยู่ข้างเดิร์ดและแนะนำให้สารภาพความรู้สึกออกไปตรง ๆ โดยวิธีการสารภาพความรู้สึกจึงเลียนแบบมาจากหนังที่เปิดอยู่เรื่อง Love Actually วันถัดไปเดิร์ดจึงเปิดเผยตนเองกับค้ายด้วยแผ่นป้ายบอกความรู้สึกเหมือนในหนัง แต่ค้ายกลับคิดว่าเพื่อนหาวิธีจีบสาวแบบใหม่ให้ตนเท่านั้น

เมื่อวิธีนั้นไม่สำเร็จจึงสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้เดิร์ดย้ายไปอยู่ห้องค้ายเพื่อให้ได้ใกล้ชิดกันมากขึ้นจะได้มีโอกาสสารภาพความรู้สึก ทุกอย่างเป็นไปได้สวยและเหมือนว่าค้ายจะชอบอีกฝ่ายอยู่เหมือนกัน ทว่าความจริงกลับปรากฏเมื่อเดิร์ดแอบไปได้ยินค้ายกับบอน (เพื่อนอีกคนในกลุ่ม) คุยกันว่าที่ผ่านมามีทั้งหมดเป็นเพราะบอนบอกว่าเดิร์ดน่าจะแอบชอบ จึงบอกให้ค้ายแกล้งอ่อยจะได้รู้ความจริง เดิร์ดรู้สึกเสียความรู้สึกเป็นอย่างมากจึงตัดสินใจก้าวออกมา เดิร์ดย้ายกลับมาอยู่กลับหูและเล่าทุกอย่างให้ฟังพร้อมบอกว่าตนจะตัดใจ ช่วงเวลานี้ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนเข้าใจจุดแตกหัก ค้ายยังไม่เข้าใจว่าเพื่อนโกรธอะไร ในขณะที่ทุกคนรู้ความจริงกันหมดแล้ว คราวนี้เดิร์ดจึงตัดใจจริง ๆ

ในช่วงเวลาที่เดิร์ดกำลังตัดใจ ค้ายกลับรับรู้ถึงความจริงอีกอย่างว่าเพื่อนรักกำลังแอบชอบตนเองอยู่ จากการที่ค้ายไปขอยืมคอมพิวเตอร์ของเดิร์ด ทำให้เห็นคลิปวิดีโอรีวิวหนังเรื่องล่าสุดที่อัปเดตไว้เป็นแบบส่วนตัว ในคลิปนั้นเดิร์ดสารภาพความจริงทุกอย่างว่าตนแอบชอบค้ายมาตลอดและพยายามปิดบังเรื่องนี้มาจนถึงปีสาม ค้ายรับไม่ได้จึงหาวิธีให้เดิร์ดตัดใจโดยการพาผู้หญิงมาหลอกว่าเป็นแฟน ก่อนจะปลื้มตัวไปอยู่กับรุ่นพี่คนหนึ่งที่ไม่ได้สนิทกันเท่าไร

หลังใช้เวลาอยู่กับตัวเองบวกกับคำแนะนำของรุ่นพี่ค้ายจึงยอมรับว่ามีใจให้เดิร์ด หลังจากนั้นค้ายกลับมาพบหูและบอนพร้อมบอกทั้งคู่ว่าจะจีบเดิร์ด บอนเห็นด้วยขณะที่หูเห็นต่างเพราะอยู่ข้างเดิร์ด หูไม่อยากเห็นเพื่อนเจ็บอีกเพราะที่ผ่านมามีเดิร์ดเสียน้ำตาให้ค้ายไปมาก แถมตอนนี้เดิร์ดกำลังจะตัดใจ ซึ่งค้ายเป็นฝ่ายไม่ยอมแพ้และเดินหน้าจีบทั้งที่รู้ว่าอีกฝ่ายกำลังจะตัดใจจากตน

ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เดินเข้าสู่จุดวิกฤต เดิร์ดรู้สึกแย่มากเพราะคิดว่าค้ายกำลังปั่นหัวตัวเอง จึงตั้งใจจะตัดเพื่อน แต่ค้ายได้เปิดเผยตนเองและสารภาพความจริงกับเดิร์ดว่ารู้เรื่องทุกอย่างแล้ว ทั้งเรื่องที่ยกฝ่ายแอบชอบมาตลอด และเรื่องของเพื่อนในกลุ่ม ทั้งคู่ได้ปรับความเข้าใจกันแต่ถึงกระนั้นเดิร์ดก็ยังมีกำแพงที่สร้างไว้ปกป้องความรู้สึกตนเอง ในท้ายที่สุดเดิร์ดจึงให้โอกาสและลองเปิดใจให้ค้ายอีกครั้ง พร้อมดูความประพฤติไปเรื่อย ๆ ว่าจะยังทำตัวแบบเดิมอยู่หรือไม่

ค้ายทำตัวดีมากแตกต่างจากเมื่อก่อนราวฟ้ากับเหว เป็นคนดีแบบไม่เคยเป็นมาก่อน ทว่ากลับมีเรื่องเข้าใจผิดเกี่ยวกับผู้หญิงเข้ามาเล็กน้อย ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่สั้นลงอีกครั้ง ตอนแรกเดิร์ดตั้งใจจะตัดค้ายออกไปจากชีวิตแบบจริงจัง แต่เมื่อได้ปรับความเข้าใจกันว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเพียงเรื่องเข้าใจผิด ทุกอย่างก็กลับมาลงตัว ในท้ายที่สุดเมื่อความรู้สึกทุกอย่างชัดเจนและมั่นคง ทั้งสองจึงเปลี่ยนสถานะจากเพื่อนสนิทไปเป็นแฟนเต็มตัว

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- ค่าย พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) ค่ายไม่ยอมรับว่าตนชอบผู้ชาย
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดเผยตนเองกับทุกคน
- เดิร์ด พัฒนาการจากกึ่งปิดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 50% (กึ่งปิด) เดิร์ดยอมรับว่าชอบค่ายแต่ไม่กล้าบอกใคร
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดเผยตนเองกับทุกคน

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- ค่าย ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับคนไม่สนิท (พูดและขอคำปรึกษา)
ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับเพื่อน (พูดออกไปตรง ๆ)
ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (พูดออกไปตรง ๆ)
- เดิร์ด ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อน (เพื่อนทั้งสองคนในกลุ่มตัวเอง)
ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (เขียนข้อความใส่ป้ายว่าชอบอีกฝ่าย)
ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับคนรัก (ค่ายเห็นวิดีโอความรู้สึกของเดิร์ดในคอม)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- ค่าย เปิดเผยครั้งแรกกับคนไม่สนิท (พี่ตัน)
เพราะคิดว่าเป็นคนนี้น่าจะเข้าใจ พี่ตันมีประสบการณ์ด้านความรัก
- เดิร์ด เปิดเผยครั้งแรกกับเพื่อน (ทู)
เพราะความบังเอิญที่ทูเข้ามาในห้อง เดิร์ดเลยมีทुकอยช่วยเหลือ

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

- ค่าย การเปิดเผยกับคนไม่สนิทอย่างพี่ตันทำให้ค่ายยอมเปิดใจยอมรับตนเอง
การเปิดเผยกับเพื่อนเพื่อต้องการให้ช่วยจีบคนรัก โบนเห็นด้วย แต่ไม่เห็นด้วย
การเปิดเผยกับคนรักทำให้เดิร์ดเริ่มยอมรับและเปิดใจให้ค่ายอีกครั้ง
- เดิร์ด การเปิดเผยกับเพื่อนโดยบังเอิญ เพื่อนทั้งสองคนยอมรับและต่างเอาใจช่วย
การเปิดเผยกับคนรักครั้งแรก ค่ายไม่รู้ว่าเดิร์ดจริงจัง จึงเป็นเพื่อนเหมือนเดิม
การเปิดเผยกับคนรักด้วยคลิปวิดีโอในเครื่องตนเองที่อีกฝ่ายเข้ามาดูแบบไม่ตั้งใจ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ค่ายยอมรับว่าลึก ๆ ชอบเดิร์ดอยู่เหมือนกัน

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- ค่าย เปิดเผยตนเองกับเพื่อน (ทูและโบน) เพราะคิดว่าทั้งคู่จะเข้าใจและหาทางช่วยเหลือ
เปิดเผยตนเองกับคนรัก (เดิร์ด) เพราะชอบเดิร์ดและต้องการจะก้าวสู่สถานะคนรัก
- เดิร์ด เปิดเผยตนเองกับคนรัก (ค่าย) เพราะต้องการจะเลื่อนสถานะเป็นคนรัก

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง ทฤษฎีจิบเธอ

- ค่าย พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
 กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)
- เตีร์ด พัฒนารูปแบบจากกึ่งปิด (ปิด 50%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
 กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (เขียนข้อความใส่ป้ายว่าชอบอีกฝ่าย) ก่อนจะ
 เปิดเผยทางอ้อม (ค่ายมาเห็นวิดีโอสารภาพความรู้สึกของเตีร์ดในคอมพิวเตอร์)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (เพื่อนทั้งสองคนในกลุ่มรู้อเอง)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

6. Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ (2562)

รูปภาพที่ 6 รูปภาพปกหลังพีท (ด้านขวา) เก้า (ด้านซ้าย) จากเรื่อง Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: พีทกับเก้า

ผู้เขียน: Hideko_Sunshine สำนักพิมพ์: everY

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่สาม มุมมองของผู้เขียน

ประเด็นภายในเรื่อง: เก้าไม่ยอมเปิดกับเพื่อนและครอบครัวรวมถึงสังคมว่าคบผู้ชาย

เรื่องย่อ

สืบเนื่องจากนิยายเรื่อง Blue Kiss เพื่อนแก่เหงา ที่พีทเก่าตกลงเป็นแฟนกัน ทั้งคู่คบกันมาได้พักใหญ่แล้ว แต่ถึงกระนั้นทั้งสองคนก็ยังไม่เปิดเผยสถานะให้ใคร ในกลุ่มมีเพียงแสบดีที่เป็นเพื่อนผู้หญิงเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้รับความสัมพันธ์นี้โดยบังเอิญ และในหลายต่อหลายครั้งเธอยังต้องคอยช่วยพีทและเก้าปกปิดความลับเรื่องที่ทั้งคู่คบกันต่อหน้าเพื่อนคนอื่น เพราะเก้าไม่ยอมอยากให้เพื่อนรู้ ไม่อยากให้เพื่อนคนอื่น ๆ ในคณะรู้

ในส่วนของการคบกับพีทได้เปิดเผยตนเองกับพ่อเรียบร้อย พ่อพีทเข้าใจและยอมรับได้ ตอนแรกพ่อตั้งใจจะให้พีทซึ่งเป็นทายาทเพียงคนเดียวแต่งงานกับผู้หญิงดี ๆ และสืบทอดธุรกิจ แต่เมื่อได้ล่วงรู้ในความสัมพันธ์ดังกล่าวก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะพ่อให้ความสำคัญกับความสุขของลูกชายเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนเก้ายังไม่ได้เปิดเผยตนเองต่อแม่และน้องสาว

เก้าไม่กล้าเปิดเผยตัวตนเพราะกลัวแม่จะรับไม่ได้ แม่เก้าเป็นคุณครูจึงกลัวว่าสถานะทางสังคมจะไม่เปิดกว้างและทำให้ผู้เป็นแม่ผิดหวัง หลายครั้งแม่เอ่ยถามในความสัมพันธ์ของพวกเขา โดยเฉพาะพีทที่คอยไปรับไปส่งเก้าทุกวัน มาค้างคืนที่บ้านบ่อย ๆ และมาร่วมรับประทานอาหารเข้ากับครอบครัวเก้าเป็นประจำ ซึ่งทุกครั้งที่แม่ถามจะนำมาซึ่งความอึดอัดใจ

แม่มีงานสำคัญให้เก้าช่วยคือการไปสอนลูกชาย ผอ. โดยผอ.เป็นคนหัวโบราณและรังเกียจเพศที่สามเป็นอย่างมาก เก้าไม่ยอมไปแต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เพราะเรื่องนี้อาจส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานแม่เพราะผอ.มาขอร้องเรื่องนี้กับแม่โดยตรง เก้าจึงรับปากและไปสอนนนท์ (ลูกชายผอ.) ที่บ้าน

พีทไม่ถูกชะตากับนนท์มาก ๆ เป็นเพราะอีกฝ่ายเป็นเด็กกวน ๆ ที่ปากไม่ดี ชอบหาเรื่องและยังสนใจในตัวเก้าอย่างออกนอกหน้า บางทีก็เอาแต่ยิ้มโหมโจนพีทเกือบกุมอารมณ์ตัวเองไม่อยู่ เก้าเองก็ไม่ชอบเด็กคนนี้แต่เพราะรับปากกับแม่ไว้แล้วจึงไม่สามารถปฏิเสธได้ทำให้ต้องจำใจสอน

นับวันนนท์มีแต่จะพยายามสร้างความรำฉานให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่มากขึ้น ทั้งหยอกทั้งหยอดเก้าขณะเรียนหนังสือ แถมยังเข้าใกล้แสร้งทำดีกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มจนทำให้พีทแทบทนไม่ไหว พร้อมทั้งยังไปถามความสัมพันธ์ของทั้งคู่กับแม่ของเก้า ความอึดอัดก่อตัวมากขึ้น พีทอารมณ์เสียไม่พอใจที่เก้ายังต้องไปสอนนนท์ที่บ้าน ส่วนเก้าก็ลำบากใจและเป็นกังวลว่าแม่จะรู้ความจริง

นนท์ยิ้มโหมถึงขีดสุดโดยการพูดจาเสีย ๆ หาย ๆ กับพีทจนเกือบจะระงับอารมณ์ไม่อยู่ แต่โชคดีที่ได้เก้าเตือนสติพีทจึงเป็นฝ่ายพลิกเกมมาอยู่เหนือกว่า พีทจึงปมอีกฝ่ายเรื่องพ่อที่ไม่ยอมเปิดรับเพศที่สามจนนนท์ข่มขู่ทั้งคู่ว่าจะเอาเรื่องที่ทั้งคู่เป็นชายรักชายไปฟ้องพ่อ พีทไม่ได้มีท่าทีเกรงกลัวเลยแม้แต่น้อย จึงทำให้นนท์เป็นฝ่ายโมโหแทน เขาจะเข้าไปต่อยพีทแต่กลับเป็นฝ่ายโดนต่อยแทน

นนท์เจียบหายไป จนกระทั่งวันที่พีทและเก้ามาช่วยงานแม่ที่โรงเรียน ผอ.เดินตรงเข้ามาหาแม่และบอกว่าหลังจากนี้ไม่ต้องให้เก้าไปสอนลูกชายเขาอีกแล้ว ผอ.พูดจาแย ๆ ใส่ว่าเก้าเป็นชายรักชาย เอาแต่มั่วสุมทำเรื่องไม่ดีที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ การต่อว่าสารพัดทำให้พีทโมโหแทน ซึ่งผอ.ไม่มีทีท่าว่าจะหยุด เพราะหลังจากว่าเก้าเสร็จก็หันไปต่อว่าพีทต่อ ทั้งคู่จึงเจียบไม่รู้จะตอบได้อย่างไรจนกระทั่งแม่เป็นฝ่ายพูดขึ้นว่า เป็นชายรักชายมันไม่ดีอย่างไร เพราะลูกชายตนเป็นเด็กดีมาตลอด ไม่เคยทำอะไรเสื่อมเสียอย่างที่ผอ.กล่าว รวมทั้งต่อว่ากลับไปด้วยเหตุผลที่ว่า ปัญหาการทำร้ายร่างกายมันเริ่มต้นที่ลูกชายผอ. เพราะเป็นชายรักชายเหมือนกันและเข้ามาสนใจเก้า ก่อนจะทิ้งท้ายให้อีกฝ่ายเปิดใจไปกับบุคคลสมัยใหม่ยึดติดกับความคิดเดิม ๆ ผอ.โมโหและเดินหนีไป

แม่บอกภายหลังว่ารู้เรื่องที่ทั้งคู่คบกันมานานแล้ว เพียงแต่รอให้ลูก ๆ เป็นฝ่ายบอกเอง แม่ได้ใจจะชดอะไร แม่ยอมรับได้และอยากให้ลูกมีความสุขกับสิ่งที่

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- พีท** พัฒนาการจากกึ่งเปิดสู่เปิดทั้งหมด
 ช่วงแรก เปิด 50% (กึ่งเปิด) กล้าเปิดเผยตนเองกับคนรักและครอบครัวตน แต่ยังไม่กล้าเปิดเผยกับกลุ่มเพื่อนและครอบครัวของแก้ว
 ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดเผยกับทุกคน ทั้งครอบครัวตน ครอบครัวของแก้วและกลุ่มเพื่อน
- แก้ว** พัฒนาการจากกึ่งเปิดสู่เปิดทั้งหมด
 ช่วงแรก เปิด 50% (กึ่งเปิด) กล้าเปิดเผยตนเองกับคนรักและครอบครัวพีท แต่ยังไม่กล้าเปิดเผยกับกลุ่มเพื่อนและครอบครัวของตนเอง
 ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดเผยกับทุกคน ทั้งครอบครัวตน ครอบครัวของแก้วและกลุ่มเพื่อน

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- พีท** ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับคนไม่สนิทอย่างนบนท์เพราะเข้ามาแทรกกลางระหว่างพีทแก้ว (ทะเลาะกันและพูดออกไปตรง ๆ)
- แก้ว** ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อมกับแม่ (ปล่อยให้อีกฝ่ายรู้เอง)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- พีท** เปิดเผยกับคนไม่สนิท (นบนท์) ซึ่งตอนนั้นพีทโมโหมาก เพราะนบนท์เข้ามาอยู่กับแก้ว พีทจึงต้องการให้นบนท์เลิกยุ่งกับคนรักของตน
- แก้ว** เปิดเผยกับคนไม่สนิท (นบนท์) ซึ่งตอนนั้นแก้วอึดอัดมาก เพราะนบนท์เข้ามาอยู่กับตน แก้วมีแฟนแล้วจึงต้องการให้นบนท์เลิกยุ่งกับตน

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

การเปิดเผยตนเองกับคนไม่สนิทอย่างนบนท์ นบนท์ต้องการเข้ามาแทรกกลางความรักของพีทแก้ว ทำให้ทั้งคู่ทะเลาะกันทั้งทางคำพูดและการกระทำ จนนำไปสู่จุดแตกหักที่สองฝ่ายไม่สามารถมองหน้ากันได้ นบนท์จึงเอาคืนโดยการนำเรื่องที่พีทแก้วเป็นชายรักชายไปบอกพ่อตนเอง

พีท แม้จะมีปากเสียงจนทะเลาะกัน แต่พีทก็รู้สึกโล่งใจที่ได้เคลียร์กับอีกฝ่าย เพราะหลังจากนั้นนบนท์จะไม่เข้ามาอยู่กับแก้วอีก

แก้ว กังวลเป็นอย่างมากว่าการที่นบนท์รู้เรื่องดังกล่าวจะส่งผลให้แม่รู้เรื่องที่พีทแก้วคบกัน
 แก้วไม่ได้กลัวพ่อนบนท์แต่กลัวว่าแม่จะผิดหวังที่เขาเป็นชายรักชาย

ในระหว่างนั้นพีทยังคงคอยให้กำลังใจคนรักเสมอ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดก็ต้องเกิด ซึ่งพีทพร้อมจับมือก้าวไปพร้อมแก้ว

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ถัดจากคนไม่สนิทย่างนันทคือ ผอ. ซึ่งเป็นพ่อนนทที่รู้เรื่องดังกล่าวจากลูกชาย ผอ. นำเรื่องที่เกิดขึ้นมาต่อกับต่อหน้าแม่แก้ว ทำให้แม่รับรู้ผ่านคำบอกของ ผอ. ทว่าแม่กลับตอบ ผอ. กลับไปอีกอย่าง เพราะแม่แก้วรู้เรื่องทุกอย่างอยู่ก่อนแล้วจากการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของลูกชาย ซึ่งแม่ไม่ได้เห็นว่า การที่ลูกชายคบผู้ชายเป็นเรื่องผิดแต่อย่างใด

ถัดจากที่แก้วเปิดเผยกับแม่ ก็เปิดเผยกับกลุ่มเพื่อนทุกคนเพราะคิดว่าเพื่อนน่าจะยอมรับตัวตนของพวกเขาได้ ตอนแรกที่มีเพียงแสนดีคนเดียวที่รู้ (เพื่อนผู้หญิง) จูนและธาดาจึงได้รับรู้ในความสัมพันธ์ของพีทแก้ว (เพื่อนผู้ชาย) ส่งผลให้เพื่อนในคณะบางคนรับรู้เรื่องดังกล่าว ซึ่งทุกคนไม่ได้ต่อว่าอะไรแถมยังเปิดรับในความสัมพันธ์ชายรักชายระหว่างพีทและแก้ว (ไม่มีฉากที่ตัวละครเปิดเผยตัวตนกับเพื่อน มีเพียงเหตุการณ์หลังจากที่ทั้งคู่เปิดเผยตนเองเรียบร้อยแล้ว)

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ

พีท	พัฒนารูปแบบจาก กิ่งเปิด (เปิด 50%) สู้เปิดทั้งหมด (เปิด 100%) กับมือที่ 3 ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (ทะเลาะกันและพูดออกไปตรง ๆ)
แก้ว	พัฒนารูปแบบจาก กิ่งเปิด (เปิด 50%) สู้เปิดทั้งหมด (เปิด 100%) กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้อีกฝ่ายรู้เอง)

7. Tharn Type เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ (2562)

รูปภาพที่ 7 รูปภาพธาร (ด้านซ้าย) ไทป์ (ด้านขวา) จากเรื่อง Tharn Type เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: ธารกับไทป์

ผู้เขียน: MAME

สำนักพิมพ์: นักเขียนทำมือ

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่สาม มุมมองของผู้เขียน

ประเด็นภายในเรื่อง: นายเอกเกลียดเกย์ขั้นรุนแรง

เรื่องย่อ

ธารและไทป์เป็นนักศึกษาปีหนึ่งที่เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่หอใน ทั้งสองกลายเป็นรูมเมตกัน ทั้งคู่เริ่มต้นด้วยการเป็นเพื่อนที่ดีทว่าสิ่งที่ทำให้ทั้งสองคนเริ่มแตกกันคือนิสัยเกลียดเกย์ขั้นรุนแรงของไทป์ เมื่อไทป์รู้ว่ารูมเมตเป็นเกย์จึงไม่พอใจเป็นอย่างมาก ถึงขั้นไม่สามารถอยู่ร่วมห้องกันได้ ธารไม่เข้าใจว่าตนทำอะไรผิดและคนที่มีความผิดก็คือไทป์ ธารตั้งต้นว่าไม่สลับห้อง ไทป์ก็ไม่สามารถไปขอเปลี่ยนห้องกับคนอื่นได้ สงครามระหว่างเกย์และคนที่เกลียดเกย์เข้ากระดูกดำจึงเริ่มต้นขึ้นที่หอใน

ไทป์พยายามหาเรื่องธารทุกวัน หาวิธีกำจัดอีกฝ่ายให้ย้ายห้อง แต่ธารกลับไม่ยอมและมีวิธีโต้กลับ จนกระทั่งถึงตอนที่ไทป์ป่วยหนักอันเนื่องมาจากบาดแผลในอดีตที่ฝังอยู่ในใจ ในอดีตไทป์เคย

โตนล่องละเมิดทางเพศตอนอายุ 12 ปี เป็นบาดแผลทางใจที่มีเพียงครอบครัวที่รู้ และบาดแผลนั้นได้กลับมาอีกครั้งตอนที่ไต้ป๋ออยู่ในห้องกับธาร ซึ่งครั้งนี้ธารเป็นคนปลอบและคอยดูแล

ไต้ป๋อเริ่มรู้สึกผิดกับเพื่อนร่วมห้องเพราะธารนิสัยดีเกินไป ทั้งที่เขาเกลียดอีกฝ่ายมากแต่ธารก็ยังคอยดูแลหาข้าวหาน้ำเฝ้าไข้ตลอดเวลาที่ป่วย ไต้ป๋อจึงยอมจบสงครามระหว่างพวกเขา ความสัมพันธ์ของทั้งคู่พัฒนาขึ้น ไต้ป๋อยอมรับธารแต่กลับไม่ยอมรับเกย์คนอื่น ด้วยเหตุนี้ไต้ป๋อจึงเผลอไปมีเรื่องกับรุ่นพี่ที่เป็นชายรักชาย ไต้ป๋อพูดจาต่อท้ออีกฝ่ายอย่างเสียหาย จนกลายเป็นข่าวใหญ่โต คนทั้งมหาวิทยาลัยเกลียดไต้ป๋อแต่ธารยังอยู่ข้าง ๆ และธารยังเป็นคนพูดคุยกับรุ่นพี่พวกนั้นเพื่อจบปัญหา ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงก้าวกระโดดขึ้นไปอีกขั้น ธารเป็นมากกว่าเพื่อนแต่ยังไม่ใช่แฟน

ไต้ป๋อคิดว่าสิ่งที่เกิดเป็นอารมณ์ชั่ววูบ ตนไม่มีทางชอบผู้ชายได้ ด้วยเหตุนี้ไต้ป๋อจึงเริ่มจีบผู้หญิงอย่างจริงจังเพื่อหวังคบเป็นแฟน เมื่อธารรู้จึงไม่พอใจมาก ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งคู่จึงย่ำแย่ลง จนกระทั่งถึงวันที่ไต้ป๋อตัดสินใจจะขอผู้หญิงคนนั้นเป็นแฟน ทว่าใบหน้าธารกลับเด่นชัดในความรู้สึก ไต้ป๋อพยายามข่มใจให้ชอบผู้หญิงตรงหน้าแต่สุดท้ายก็ทำไม่ได้ เขาจึงกลับไปหาธารที่ห้องและสารภาพความรู้สึกทั้งหมดรวมถึงเปิดเผยตนเอง ก่อนที่ทั้งคู่จะเลื่อนสถานะเป็นคนรักในคืนนั้น

ทั้งสองคนย้ายออกมาอยู่หอนอก แม้จะเริ่มคบกันแล้วแต่ไต้ป๋อยังไม่ยอมเปิดเผยความสัมพันธ์ให้บุคคลภายนอกรับรู้ ด้วยเหตุนี้แฟนเก่าของธารจึงกลับมามีบทบาทอีกครั้ง เมื่อเจอแฟนเก่าอีกฝ่ายไต้ป๋อจึงเกิดความรู้สึกบางอย่างในใจ เขาแทบไม่รู้จะอะไรเกี่ยวกับธารเลยในขณะที่แฟนเก่ารู้หมดทุกอย่าง ความโกรธของไต้ป๋อได้ปะทุขึ้นตอนที่แฟนเก่าธารตามมาทีหอ ไต้ป๋อยอมรับข้อนี้ไม่ได้ ด้วยความโมโหจึงตะโกนบอกสถานะอีกฝ่ายพร้อมทั้งการแสดงความเป็นเจ้าของ ทำให้แฟนเก่าของธารยอมถอยกลับไป หลังจากนั้นไต้ป๋อจึงเริ่มเปลี่ยนตนเอง ใส่ใจอีกฝ่ายมากขึ้น กล้าบอกคนใกล้ชิดว่าตนคบกับผู้ชาย นั่นจึงทำให้ธารพาแฟนไปเปิดตัวกับที่บ้าน ซึ่งทุกคนในบ้านเอ็นดูไต้ป๋อเป็นอย่างมาก

อุปสรรคเกิดขึ้นอีกครั้งเมื่อแฟนคนล่าสุดของธารกลับมา แถมเป็นคนทีธารรักมากและเลิกกันแบบค้ำคา ธารหนักใจมากจนเผลอโกหก ไต้ป๋อจับโกหกได้และตามไปตักพบแฟนเก่าธารเพื่อเจรจาต่อรองถึงสิ่งที่กำลังจะเกิด ด้วยเหตุผลบางอย่างทำให้ไต้ป๋อยอมอ่อนลง อีกฝ่ายมีความลับบางอย่างที่เป็นบาดแผลจากอดีตเหมือนกับตน ไต้ป๋อตกลงที่จะช่วยและสามารถช่วยได้จริง ทุกอย่างจึงกลายเป็นความสัมพันธ์ที่ลงตัว แฟนเก่าคนนี้ได้กลายเป็นน้องชายที่น่ารักสำหรับธารและไต้ป๋อ

หลังหมดเรื่องราวต่าง ๆ ไต้ป๋อจึงตัดสินใจพาแฟนไปเปิดตัวกับที่บ้านบ้าง ทว่าการเปิดตัวครั้งนี้กลับสร้างความลำบากใจเพราะพ่อของไต้ป๋อไม่ยอมรับการที่ลูกชายมีแฟนเป็นผู้ชาย ธารจึงต้องใช้เวลาต่อสู้พิสูจน์ความรักเพื่อเอาชนะใจพ่อตาหัวดีไปอีกหลายปี

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

ธาร เปิด 100% (เปิดทั้งหมด)

ไต้ป๋อ พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่กึ่งเปิด

ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) ไต้ป๋อไม่ยอมรับว่าตนชอบผู้ชาย แลเมเกลียดเกย์มาก
ช่วงหลัง เปิด 50% (กึ่งเปิด) เพราะเปิดเผยตนเองกับคนรัก เพื่อนสนิท ครอบครัว
ของตนเอง ครอบครัวของคนรัก และคนรอบตัวของคนรักเท่านั้น

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

ธาร ตัวละครเปิดเผยตนเองกับบุคคลรอบข้างแบบ 100% อยู่แล้ว

ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (พูดออกไปตรง ๆ เมื่อโดนถาม)

ไต้ป๋อ ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (สารภาพความรู้สึกออกไปตรง ๆ)

ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อนสนิท (เพื่อนรับรู้เองจากการแสดงออก)

ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับครอบครัว (บอกพ่อและแม่ว่าธารคือคนรัก)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ธาร เปิดเผยกับแฟนเก่า (เพื่อนพี่ชาย) ตั้งแต่สมัยมัธยม เพราะเป็นคนรักคนแรก ก่อนที่
จะเปิดเผยกับทุกคน ไต้ป๋อเป็นคนแรกที่เปิดเผยแล้วทะเลาะกันเพราะไต้ป๋อเกลียดเกย์

ไต้ป๋อ เปิดเผยกับคนรัก (ธาร) เพราะอีกฝ่ายทำให้เขาเอาชนะบาดแผลในอดีตได้

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

ธาร ทุกครั้งที่เปิดเผยกับคนรอบข้างธารได้รับการยอมรับ ยกเว้นไต้ป๋อที่ต่อต้านขั้นรุนแรง
อันเนื่องมาจากบาดแผลในอดีตทำให้อคติจนเหมารวมว่าเกย์คือสิ่งที่น่ารังเกียจ
ช่วงเวลาหลังจากที่เปิดเผยกับไต้ป๋อจึงเต็มไปด้วยความอึดอัด

ไต้ป๋อ ช่วงที่กำลังจะเปิดเผยสับสนเป็นอย่างมากเพราะไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย เมื่อ
เปิดเผยกับคนรักไปแล้วไต้ป๋อก็ยังไม่สามารถยอมรับได้ทั้งหมด นอกจากเพื่อนสนิท
ไต้ป๋อจึงไม่กล้าเปิดเผยความสัมพันธ์ของตนกับคนรักให้รอบข้างรับรู้

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

หลังไต้ป๋อเปิดกับธารก็เปิดเผยกับเพื่อนสนิทเพราะคิดว่าเพื่อนจะเข้าใจ จากนั้นจึงค่อย ๆ
เปิดเผยกับคนรอบข้าง ตั้งแต่แฟนเก่าของธาร ครอบครัวของธาร เพื่อนสนิทของธาร เพื่อนร่วมงาน
ของธาร ไปจนถึงครอบครัวของตนเองเพราะต้องการให้ทุกคนเข้าใจและยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเลือก ซึ่ง
การเปิดเผยกับครอบครัวไต้ป๋อเลือกเปิดเผยกับพ่อก่อนจากนั้นจึงเป็นแม่ เพราะพ่อเป็นคนมารับเขากับ
ธารเลยเปิดเผยไปก่อน เมื่อกลับมาเจอแม่ที่บ้านจึงเปิดเผยกับแม่หลังจากพ่อ เพราะหวังให้พ่อแม่
เข้าใจยอมรับและเปิดทางให้ความรักระหว่างพวกเขา

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง Tharn Type เกลียดนักมาเป็นที่รักกันซะดี ๆ

- ธาร   รูปแบบเปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
             กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ เมื่อโดนถาม)
- ไต่ป๋   พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู้กึ่งเปิด (เปิด 50%)
             กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (สารภาพความรู้สึกออกไปตรง ๆ)
             กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (เพื่อนรับรู้เองจากการแสดงออก)
             กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (บอกพ่อและแม่ว่าธารคือคนรัก)

8 Until we meet again ต้ายแดง (2562)

รูปภาพที่ 8 รูปภาพดิน (ด้านขวาเล่ม1) ภาม (ด้านซ้ายเล่ม1) จากเรื่อง ต้ายแดง

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: ดินกับภาม

ผู้เขียน: LAZYSHEEP

สำนักพิมพ์: Hermit

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่สาม มุมมองของผู้เขียน

ประเด็นภายในเรื่อง: ในอดีตพ่อไม่ยอมรับและกีดกันอย่างรุนแรง

เรื่องย่อ

ภาม เด็กหนุ่มหน้าตาน่ารักที่มีนิสัยขี้อายมาก ๆ ตั้งแต่เด็กภามจะฝันเห็นคนในความฝันตลอด เป็นคู่รักชายรักชายชื่อกรณ์และอินทัช ทั้งคู่ฆ่าตัวตายตามกันด้วยการยิงปืนที่ขมับเพราะพ่อของทั้งสองฝ่ายไม่ยอมรับที่ลูกชายของตนมีแฟนเป็นเพศชาย ฝันนั้นทำให้ภามเป็นคนที่มีความผิดปกติกับเสียงดัง ๆ และมักช็อกกับทุกอย่างที่คล้ายเสียงปืน ภามทำอาหารและขนมเก่งมากรวมทั้งยังอยู่ชมรมชมรมไทย ภามมีเพื่อนสนิทในคณะสองคนคือ มะนาวและทิม มะนาวเป็นเพื่อนผู้หญิงซึ่งอยู่ชมรมการแสดง มะนาวมีเพื่อนสนิทอีกคนในชมรมชื่อเดล ขณะที่ทิมอยู่ชมรมว่ายน้ำ

ภามไปหาทิมที่ชมรมว่ายน้ำจึงได้พบรุ่นพี่ประธานชมรมว่ายน้ำโดยบังเอิญ แค่นี้ก็พอที่พบกับภามก็เต็มไปด้วยความรู้สึกโหยหา คิดถึง และอยากเจอ คนคนนั้นคือดิน ผู้ชายตัวสูงผิวเข้มที่มีดวงตาสีเขียว ในวันนั้นดินได้พบกับภามเช่นกัน ตัวเขาเองก็มีความรู้สึกบางอย่างเกิดขึ้นในหัวใจ

ด้วยความบังเอิญทำให้ทั้งสองคนเริ่มทำความรู้จักกัน มีสิ่งหนึ่งที่ตึงกังวลและเป็นห่วงมาก มาก ๆ คือ เหตุการณ์ที่ภามตกใจเสียงหม้อแปลงระเบิดจนลงไปนั่งสั่นได้โต๊ะ ดินจึงมารู้ภายหลังจากหม้อว่าภามเป็นโรค Hyperventilation ซึ่งอาการจะกำเริบหนักทุกครั้งที่ได้ยินเสียงดัง ๆ ดินกลายเป็นคนไปรับไปส่งขณะที่ภามมักตอบแทนด้วยการชวนอีกฝ่ายมากินข้าวเข้าที่ห้อง ความสัมพันธ์ของทั้งคู่พัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป และอะไรบางอย่างทำให้ทั้งสองคนรักและเข้าใจกันมาก ๆ จนทั้งคู่ตัดสินใจคบกัน จากสถานะพี่น้องจึงแปรเปลี่ยนไปเป็นสถานะคนรัก

ดินมีความฝันคล้ายภาม เขาฝันเห็นชายรักชายคู่หนึ่งคือกรณ์และอินทัช ด้วยเหตุนี้ดินจึงรบกวนให้พี่ศิลป์ซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่อยู่ข้างห้องของภามช่วยตามสืบเรื่องนี้ให้ ศิลป์พยายามสืบเรื่องดังกล่าวแต่กลับได้ข้อมูลของอินทัชคนเดียว เพราะข้อมูลของกรณ์โดนปิดบัง อินทัชฆ่าตัวตายด้วยปืนหลายสิบปีมาแล้ว ซึ่งญาติเพียงคนเดียวที่อินทัชหลงเหลืออยู่คือพี่สาว และพี่สาวของอินทัชก็คือคุณยายของดินนั่นเอง ดินค่อนข้างตกใจเพราะเขาไม่เคยพบยายตนเองมาก่อน

ดินได้มาพบยายของตน ได้พูดคุยถึงเรื่องราวต่าง ๆ จนรับรู้ได้ถึงกรณ์ที่อยู่ในตัวของดิน ช่วงเวลาถัดมาดินได้พามาพบกับยายของตน ทั้งยายและภามต่างร้องไห้ใส่กันด้วยความคิดถึงและห่วงหา อินทัชยังอยู่ในร่างของภาม อินทัชผู้เป็นน้องชายที่เสียชีวิตไปแล้วเมื่อหลายปีก่อน

แม่ภามโทรมาหาจากอเมริกาว่าปู่กำลังป่วยหนัก จึงให้ภามรีบไปพบครอบครัวทางฝั่งลุง ตั้งแต่เด็กจนโตภามไม่เคยรู้จักครอบครัวฝั่งพ่อมาก่อน ภามตกใจมากที่ลูกพี่ลูกน้องของตนซึ่งเคยเห็นหน้ากันสมัยเด็กกลายเป็นรุ่นพี่ข้างห้องอย่างพี่ศิลป์ ภามมาถึงบ้านของพี่ศิลป์จึงได้เจอกับคุณลุงและได้ไปเห็นภาพถ่ายเก่า ๆ เมื่อหลายปีก่อน สิ่งที่ทำให้ภามตกใจจนอาการ Hyperventilation กำเริบคือภาพถ่ายเก่า ๆ ที่ถูกเก็บไว้ในกล่องของกรณ์และอินทัช บ้านหลังนี้คือบ้านของกรณ์ ผู้เป็นปู่ซึ่งเป็นเจ้าของบ้านก็คือพ่อของกรณ์ที่เคยกีดกันความรักกับลูกชายฆ่าตัวตาย

ภามหายตัวไปจากบ้านพร้อมกุญแจคอนโดของกรณ์ ภามโทรบอกดินว่ากำลังไปบ้านของเรา ดินรีบตาม ไปที่คอนโดหลังเก่าของกรณ์และอินทัช ภามร้องไห้และเห็นภาพอดีตซ้อนทับ เห็นร่างของกรณ์ยิงตัวตาย เห็นกองเลือดมากมาย และเห็นทุกอย่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดินพยายามปลอบแต่ภามปฏิเสธราวกับคนตรงหน้าไม่ใช่ภามที่เขารู้จักแต่เป็นอินทัช ปู่ของภามและครอบครัวทุกคนปรากฏตัวปู่ขอโทษและเล่าถึงเหตุการณ์ในอดีต กรณ์และอินทัชในร่างของดินและภามจึงยกโทษให้

กรณ์และอินทัชจากไปตั้งแต่วันนั้น คนที่หลงเหลืออยู่มีแค่ดินและภาม ภามไม่ป่วยและไม่ฝันเหมือนเมื่อก่อนอีกแล้ว ดินก็เหมือนกัน ช่วงแรกความรักของทั้งคู่ไม่ได้เปลี่ยนไป เขาไม่ใช่ตัวแทนความรักของกรณ์และอินทัช แต่เป็นดินและภามที่รักกันด้วยหัวใจของทั้งคู่จริง ๆ

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- ดิน พัฒนาการจากกึ่งปิดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 50% (กึ่งปิด) เพราะดินไม่สนใจใคร ไม่ได้มองใครในเชิงคนรัก
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) เพราะดินกล้าเปิดเผยกับทุกคนที่อยู่รอบตัว
- ภาม พัฒนาการจากกึ่งเปิดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก เปิด 50% (กึ่งเปิด) เพราะภามไม่ได้สนใจใคร และไม่ได้ปิดกั้นเพศชาย
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) เพราะภามกล้าเปิดเผยกับทุกคนที่อยู่รอบตัว

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- ดิน ตัวละครเปิดเผยตนเองกับคนรักทางอ้อม (ปล่อยให้รู้เองผ่านการกระทำ)
ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับครอบครัว (พูดออกไปตรง ๆ)
ตัวละครเปิดเผยตนเองกับเพื่อนทางอ้อม (ปล่อยให้รู้เองผ่านการกระทำ)
- ภาม ตัวละครเปิดเผยตนเองกับคนรักทางอ้อม (ปล่อยให้รู้เองผ่านการกระทำ)
ตัวละครใช้วิธีการเปิดเผยทางตรงกับครอบครัว (พูดออกไปตรง ๆ)
ตัวละครเปิดเผยตนเองกับเพื่อนทางอ้อม (ปล่อยให้รู้เองผ่านการกระทำ)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- ดิน เปิดเผยกับคนรัก ผ่านการแสดงออกทางคำพูดและร่างกายว่าชอบอีกฝ่าย
เพราะคิดว่าอีกฝ่ายจะเข้าใจและรู้สึกเหมือนกับตนเอง
- ภาม เปิดเผยกับคนรัก ผ่านการแสดงออกทางคำพูดและร่างกายว่าชอบอีกฝ่าย
เพราะคิดว่าอีกฝ่ายจะเข้าใจและรู้สึกเหมือนกับตนเอง

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

- ดิน คนรักยอมรับและไม่มีท่าทีที่ขัดขืน แถมยังเข้ากันได้ดีเป็นอย่างมาก
กลุ่มเพื่อนดูประหลาดใจเล็กน้อยแต่ก็ยอมรับ สนับสนุน และชอบแซว
ในตอนแรกเหมือนพ่อของดินจะไม่ยอมรับ แต่กลับยอมรับโดยไม่ว่าอะไร
- ภาม คนรักยอมรับและไม่มีท่าทีที่ขัดขืน แถมยังเข้ากันได้ดีเป็นอย่างมาก
กลุ่มเพื่อนดูประหลาดใจเล็กน้อยแต่ก็ยอมรับ สนับสนุน และชอบแซว
น้องชายของภามดูไม่พอใจเล็กน้อย ขณะที่แม่ยอมรับและไม่ได้ว่าอะไร

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ดินและภามเลือกเปิดเผยกับเพื่อนและคนรอบตัวเป็นลำดับถัดมาเพราะคิดว่าคนรอบตัวจะยอมรับโดยเฉพาะครอบครัว กรณีครอบครัวของดิน เขาเลือกเปิดเผยกับน้องชายและน้องสาวก่อน เพราะใกล้ชิดมากที่สุดตามด้วยยายและพ่อแม่ ขณะที่ภามเปิดเผยกับแม่และน้องชายพร้อมกัน

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง Until we meet again ต้ายแดง

- ดิน พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
 กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ตัวเองผ่านการกระทำ)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ตัวเองผ่านการกระทำ)
 กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)
- ภาม พัฒนารูปแบบจากกึ่งเปิด (เปิด 50%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
 กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ตัวเองผ่านการกระทำ)
 กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ตัวเองผ่านการกระทำ)
 กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)

9 เพราะเราคู่กัน (2563)

รูปภาพที่ 9 รูปภาพสารวัตร (ด้านซ้าย) ไทน์ (ด้านขวา) จากเรื่อง เพราะเราคู่กัน

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: สารวัตรไทน์

ผู้เขียน: JittiRain

สำนักพิมพ์: everY

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่หนึ่ง มุมมองของไทน์เป็นหลัก สารวัตรเป็นรอง

ประเด็นภายในเรื่อง: ไทน์เคยคบแต่แฟนผู้หญิง ไม่เคยและไม่เคยคิดจะชอบผู้ชาย

เรื่องย่อ

ไทน์ ทีปกร ตอนเรียนมัธยมปลายคบกับแฟนผู้หญิงมาครบทุกรูปแบบ แฟนเด็กเรียน แฟนน่ารักมุ้งมิ้งแถมบ้าก๊อ้ง แฟนเรื่องมาก แฟนอวดรวย แฟนเรียกร้องความสนใจ แฟนที่เอะอะอะไรก็เม่นส์มา หลังจากสอบเข้ามหาวิทยาลัยในคณะนิติศาสตร์ก็ได้พบชีวิตใหม่ที่มีคนมาสารภาพรักด้วย คุณก็ว่าคนที่มาสารภาพรักดันเป็นผู้ชาย คนคนนั้นคือกรีนเป็นผู้ชายตัวใหญ่ที่หัวใจเปี่ยมไปด้วยความเป็นผู้หญิง กรีนพยายามเข้าหาไทน์ทุกวิถี และแม้จะปฏิเสธไปกี่ครั้งกรีนก็ยังไม่ยอมแพ้ บทสรุปที่เพื่อน ๆ ของไทน์แนะนำคือให้หาใครสักคนมาแกล้งเป็นแฟนเพื่อไม่ต้องให้กรีนตามตื้อ ตอนแรกเพื่อน ๆ ช่วยกันหาผู้หญิงแต่ดันไม่สำเร็จ จึงลงเอยด้วยโอเดียขอให้นุ่มฮอตที่เล่นกีตาร์หน้าเวทิจนผู้คนที่ความสนใจ คนคนนั้นคือสารวัตร ทว่าความยากลำบากคือการต้องไปขอให้คนไม่รู้จักรักมาแกล้งเป็นแฟน ซึ่งสารวัตรเป็นคนที่มนุษยสัมพันธ์แย่มาก ๆ ไม่เล่นโซเชียล ไม่ค่อยแคร์ผู้คนรอบข้าง การเข้าหาเพื่อทำความรู้จักจึงเหลือแค่การเล่นดนตรี ไทน์จึงไปสมัครเข้าชมรมดนตรีตามสารวัตร

นิสัยของสารวัตรตรงข้ามกับไทนโดยสิ้นเชิงจึงทะเลาะกันบ่อย ตอนแรกสารวัตรปฏิเสธแบบ หัวชนฝา แต่พอเห็นแฟนคลับส่งขนมมาให้ไทน เขาจึงตอบตกลงแกล้งจีบเพื่อช่วยกันกรีนออก แต่วิธีการแกล้งจีบของสารวัตรค่อนข้างแปลก เช่นการซื้อขนมให้อีกฝ่ายลับหลังกรีน การหยิบเอา เครื่องดื่มของไทนไปกิน การสอนกีตาร์การให้ไทนยืมกีตาร์ การเปลี่ยนสภาพห้องนอนตามที่ไทนบอก การสมัครไอจีใหม่ทั้งที่ปกติตนเองเป็นคนไม่เล่นโซเชียลนั้นเพื่อเอาไว้จีบไทน สารวัตรเริ่มหยอดไทน เป็นพัก ๆ ไม่ว่าจะผ่านทางออฟไลน์หรือออนไลน์ ทว่ากรีนกลับไม่ยอมแพ้เพราะยังตามมาเข้าชมรมดนตรี กรีนยังไม่เชื่อเรื่องสารวัตรจีบไทน ไทนเองก็เริ่มมีความรู้สึกบางอย่างว่าที่สารวัตรจีบตนเองเล่น ๆ อยู่จำเป็นต้องทำขนาดนี้เลยไหม และหลายครั้งก็ทำให้ไทนหัวน้ําหวทางความรู้สึก

จุดเปลี่ยนทางความรู้สึกที่สำคัญคือตอนที่สารวัตรต้องแยกตัวไปซ้อมดนตรีเตรียมแสดงโชว์ ไทนจึงเลือกไปจีบผู้หญิงอีกคน และพอสารวัตรมาเห็นจึงไม่พอใจ สารวัตรทะเลาะกับไทนที่ห้องนอน ตอนอีกฝ่ายบอกว่าไม่ต้องมาแกล้งจีบแล้วเพราะตนจะเดินหน้ากับผู้หญิงคนนี้ สารวัตรโมโหมากจึง ออกคำสั่งว่า “กูจองมึงแล้ว เพราะงั้นห้ามจีบใคร” พุดไปพร้อมจูบแรกที่มอบให้ ไทนสับสนทาง ความรู้สึก รุ่งขึ้นเพื่อน ๆ ของไทนมาหาเพราะรู้ว่าสารวัตรมาค้ำจิ้งเอ๊ยแฉวไม่หยุดว่าจากแกล้งจีบ เล่น ๆ คิดจริงหรือเปล่า ช่วงเวลานี้ทั้งคู่เริ่มมีอาการทึงหวงกันและกัน เริ่มยอมรับความรู้สึกของกัน และกัน และเริ่มกล้าจับมือกันในงานคอนเสิร์ต

แม้จะปรึกษาเพื่อนแล้วแต่ไทนยังคงกังวลเพราะสารวัตรเป็นที่รู้จักของคนจำนวนมาก สารวัตรจึงพุดกับไทน “ลองมัย ลองเรียนรู้กัน ไม่ต้องชอบมากก็ได้ ขอแค่เข้าใจกันก็พอ” ทว่าหลังจาก นั้นความขัดแย้งได้เกิดขึ้นอีกจากความเข้าใจผิดของไทนที่คิดว่าสารวัตรไปชอบผู้หญิงอีกคนที่เล่น กีตาร์ด้วยกัน ใช้เวลาพักใหญ่กว่าจะกลับมาเป็นแบบเดิม สารวัตรขอไทนเป็นแฟนตอนที่ไทนกำลังเล่น กีตาร์แสดงโชว์ของชมรมอยู่ไทนดูอึ้งและซีอก พี่ในชมรมจึงเดินเข้ามาบอกว่านี่คือการส่วนหนึ่งของการแสดงในชมรม หลังจากนั้นมื่ออะไรเกิดขึ้นอีกหลายอย่างโดยเฉพาะการให้คำปรึกษาของเพื่อนในกลุ่ม วันนั้นไทนทำไอติมตกเพื่อนจึงพุดว่า “อ่อยยไหมละ กินไอติมที่เหลือแต่โคน ถ้าไม่ยอมเสียมัน ไปอีก ก็เลือกเอาว่าจะรักษามันไว้ดี ๆ หรือปล่อยให้มันตกแล้วเก็บขึ้นมาใหม่ แต่ไม่เหมือนเดิม” หลังจากนั้นสารวัตรได้ไปดูหนังกับไทน เป็นหนังเศร้าที่จีบไม่สวย สารวัตรบอกไทนว่าถ้าเป็นเรื่องจริง เราสามารถเลือกตอนจบเองได้ก่อนจะขอไทนเป็นแฟน ซึ่งครั้งนี้ไทนตอบตกลง

ไทนตกลงคบกับอีกฝ่ายแบบเงียบ ๆ คนกลุ่มแรกที่อยู่เรื่องคือเพื่อนสารวัตรและเพื่อนไทน ก่อนจะเป็นเพื่อนในชมรม และตามด้วยเหล่าแฟนคลับของสารวัตร และท้ายที่สุดจึงเป็นน้องชายของ สารวัตรและพี่ชายของไทนที่รู้เรื่อง

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

สารวัตร พัฒนาการจากกึ่งเปิดสู่เปิดทั้งหมด

ช่วงแรก เปิด 50% (กึ่งเปิด) สารวัตรยอมรับว่าชอบไทนแต่ไม่กล้าบอกตรง ๆ จึงเปิดเผยกับเพื่อนในกลุ่ม เพื่อให้เพื่อนหาวิธีช่วยให้ตนสมหวังกับไทน

ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดกับคนรักครอบครัวและสาธารณชน
ไทน พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด

ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) ไทนไม่ยอมรับว่าตนชอบผู้ชาย

ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดกับคนรักเพื่อนพี่ชายและสาธารณชน

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

สารวัตร ครั้งแรกใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (เขียนว่าจะจีบอีกฝ่าย)

ครั้งที่สองใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดอ้อม ๆ ถึงสิ่งที่ชอบและโยงหาอีกฝ่าย)

ครั้งที่สามใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (พูดว่าชอบหลังติดตามไอจี)

ครั้งที่สี่ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดว่าชอบผ่านสิ่งที่โดนถาม)

ครั้งที่ห้าใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดว่าชอบตรง ๆ ตอนที่อีกฝ่ายหลับไปแล้ว)

ครั้งที่หกใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (จูบ)

ไทน ไม่ยอมเปิดเผยตนเอง จนคนรักเปิดเผยก่อน ทว่าไทนกลับลี้เลในความสัมพันธ์ของชายรักชาย พอเริ่มยอมรับจึงเริ่มเปิดเผยทางอ้อม (ยอมรับและบอกว่าหวง)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

สารวัตร เปิดเผยครั้งแรกกับคนรัก (ไทน) เพราะชอบไทนมานานจึงอยากให้ไทนยอมรับ

ไทน เปิดเผยครั้งแรกกับคนรัก (สารวัตร) เพราะสารวัตรเป็นฝ่ายเปิดเผยมาก่อน

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

สารวัตร สารวัตรชอบไทนมานานแล้ว การแสดงทั้งหมดเพียงแค่ต้องการวางท่าว่าเล่นตามบทอีกฝ่าย สิ่งที่สารวัตรกังวลในการเปิดเผยตัวตนแต่ละครั้งคือกลัวการสูญเสียความสัมพันธ์ เพราะไทนคบผู้หญิงมาตลอด

ไทน ครั้งที่หนึ่งถึงห้า ไทนเกิดความหวั่นไหวในหัวใจ แต่คิดว่าสารวัตรแกล้งกวนจึงไม่ได้คิดจริงจังอะไร ทั้งที่เขินแต่กลับคิดว่าอีกฝ่ายล้อเล่น

ครั้งที่หกหลังจากโดนสารวัตรจูบ ไทนตั้งตัวไม่ทันและเริ่มไม่มั่นใจในความสัมพันธ์

เพราะตนไม่เคยคบผู้ชายมาก่อนจึงตั้งตัวไม่ทัน ไทนเกิดความรู้สึกบางอย่างในใจ

เมื่อไทนยอมเปิดเผยตนเอง จึงสารภาพออกไปว่าหวงอีกฝ่ายเวลามีคนเข้ามาใกล้

และในท้ายที่สุดจึงตอบตกลงคบสารวัตรเป็นแฟน

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

สารวัตร เปิดเผยตนเองกับครอบครัว (พ่อ) เพราะพ่อมาหาสารวัตรที่ห้อง สารวัตรจึงเปิดเผย

เพราะหวังว่าพ่อจะเข้าใจและยอมรับในความสัมพันธ์ของเขากับไทนได้

ไทน เปิดเผยตนเองกับเพื่อน (กลุ่มเพื่อนผู้ชาย) เพราะสถานการณ์พาไป

เปิดเผยตนเองกับครอบครัว (พี่ชาย) เพราะสถานการณ์พาไป

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง เพราะเรารู้กัน

สารวัตร พัฒนารูปแบบจากกึ่งเปิด (เปิด 50%) สู่เปิดเผยทั้งหมด (เปิด 100%)

กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (เขียนและพูดออกไปตรง ๆ) และทางอ้อม (จูบ)

กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)

ไทน พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดเผยทั้งหมด (เปิด 100%)

กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ยอมรับและบอกว่าหวังอีกฝ่าย)

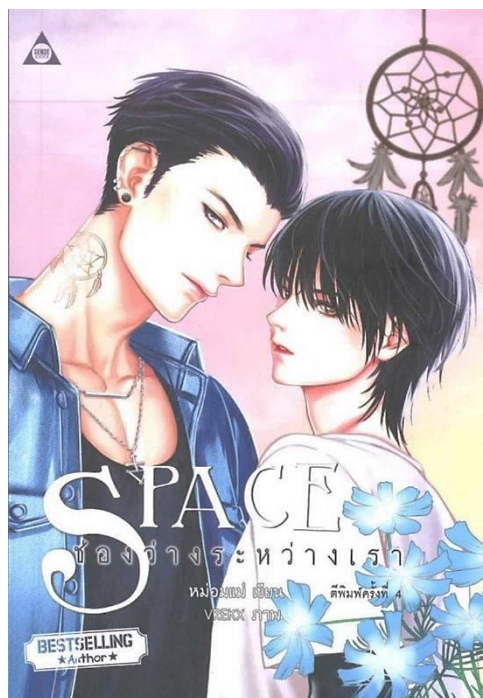
กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ตัวเองผ่านการกระทำ)

กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้อีกฝ่ายรับรู้เองก่อนจะสารภาพ)

10. Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563)

รูปภาพที่ 10 รูปภาพรวม (ด้านซ้าย) คิง (ด้านขวา) จากเรื่อง Space ช่องว่างระหว่างเรา

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: รัมคิง

ผู้เขียน: หม่อมแม่

สำนักพิมพ์: Sense book

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่หนึ่ง มุมมองของคิงเป็นหลัก รัมเป็นรอง

ประเด็นภายในเรื่อง: พระเอกเป็นคนปิดกั้นทุกอย่าง นายเอกไม่ชอบผู้ชาย

เรื่องย่อ

รัมเป็นรุ่นน้องคณะวิศวกรรมศาสตร์ปีหนึ่ง ขณะที่คิงเรียนปีสองคณะเดียวกัน นิสัยทั้งคู่แตกต่างกันแบบสุดขั้ว คิงเป็นคนติสต์ ๆ ไร้เรื่องผิดปกตินิสัยแปลก ๆ ที่ชอบอะไรไม่เหมือนคนส่วนใหญ่ พูดมากและคุยกับคนอื่นไปทั่ว แถมยังเป็นคนที่เรียกเก่งมาก ๆ จนได้ฉายาว่าเทพคิง ส่วนรัมเป็นคนที่ไม่ค่อยพูด แทบจะปิดบังตัวตนเกือบ 100% เมื่อต้องอยู่กับคนที่ไม่สนิท สิ่งเหล่านี้ทำให้คิงสนใจในตัวรุ่นน้อง ความนิ่งและความเงียบกลายเป็นสิ่งที่เขาอยากเอาชนะ คิงจึงพยายามเข้าหา รุ่นน้อง พูดคุยสารพัดตั้งแต่การพูดปากเปล่าตอนเจอหน้า การพิมพ์ข้อความหาอีกฝ่ายเพื่อพูดคุยผ่านช่องแชต ทั้งการส่งข้อความ ส่งรูปภาพและคลิปวิดีโอ แต่ปฏิกิริยาตอบกลับของรุ่นน้องมีเพียงความนิ่งเงียบ ไม่พูดอะไรไม่ตอบข้อความ เหมือนว่าคิงไม่มีตัวตนอยู่ตรงนั้น นั่นยิ่งทำให้ตัวเขาอยากเอาชนะ รุ่นน้องคนนี้มากขึ้นเรื่อย ๆ จนคิงจับทางได้ว่ามีเรื่องหนึ่งที่รัมยอมคุยด้วย

คิงเป็นรุ่นพี่ที่เรียนเก่งมาก ๆ จนเป็นคนตัวใหญ่เพื่อนทุกคนในกลุ่ม เขาจึงใช้ความสามารถนี้ในการต่อรองกับรุ่นน้องเพื่อให้อีกฝ่ายยอมคุยด้วย แม้จะเป็นการตีวงหนังสือที่อีกฝ่ายใช้การพยักหน้าส่ายหน้าและเงียบแทนการส่งเสียง แม้มรามจะไม่ได้พูดอะไรแต่คิงกลับเข้าใจอีกฝ่ายผ่านสีหน้าเรียบนิ่ง คิงกลายเป็นคนที่อ่านสีหน้าอีกฝ่ายออกว่ารุ่นน้องกำลังคิดอะไรอยู่ในใจ คิงจึงพูดคุยกับอีกฝ่ายเป็นปกติและต่อบทสนทนาได้เรื่อย ๆ ทั้งตอนตัว และตอนที่เจอหน้ากันในสถานที่ต่าง ๆ

คิงบอกทุกคนว่าชอบผู้หญิงแต่กลับสนใจรามที่เป็นผู้ชายจนเพื่อน ๆ เข้าใจผิด คิงไม่ได้ใส่ใจและยังคงทำแบบเดิมไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งวันที่รามมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อ พ่อรามนอกใจแม่ รามอัดอัดที่ต้องอยู่บ้าน ที่พึ่งเดียวที่มีคือคิง รามจึงย้ายเข้ามาอาศัยที่ห้องของคิง ช่วงนั้นเป็นช่วงปิดเทอมรามกับคิงจึงกลายเป็นคนที่ตัวติดกันตลอดเวลา ไปไหนมาไหนด้วยกัน กินข้าวด้วยกัน และนอนด้วยกัน ความสัมพันธ์ของทั้งสองพัฒนาแบบก้าวกระโดด รามเปิดใจกับคิงมากขึ้น เขาเล่าเรื่องครอบครัวให้อีกฝ่ายฟัง และเพราะคิงเป็นห่วงความรู้สึกของรามมาก จึงพยายามให้อีกฝ่ายยิ้มตลอด

เมื่อผ่านอะไรหลาย ๆ อย่างไปด้วยกันความรู้สึกของทั้งสองจึงเริ่มเปลี่ยนไป รามได้เห็นมุมที่อ่อนแอของคิง ได้เห็นความดีความเอาแต่ใจที่ปกติไม่เคยเห็น เช่นเดียวกับคิงที่ได้รู้จักรามในหลาย ๆ มุม ทั้งคู่เริ่มใจเต้นตอนอยู่ใกล้กัน เพราะชอบอีกฝ่ายไปแล้วแบบไม่ทันตั้งตัว พอติดกับช่วงที่พ่อกลับมาขอโทษและพารามกลับไปที่บ้าน ทั้งสองได้ทบทวนความรู้สึกตัวเอง คิงไม่รู้ว่ารุ่นน้องคิดยังไงกับตน เช่นเดียวกับรามที่คิดมาตลอดว่าคิงชอบผู้หญิง ทั้งสองจึงเริ่มตีตัวออกหากจากกัน

เมื่อวันที่ทั้งคู่ไปต่างจังหวัดจึงได้พบหน้ากันอีกครั้ง คราวนี้เพื่อน ๆ ของทั้งคู่ต่างลงใจของอีกฝ่าย รามเกิดอาการหึงหวงในตัวคิงจนอยากจะแสดงออก คิงเองก็เกิดความรู้สึกบางอย่างเช่นกัน รามเริ่มทนกับความคิดตนเองไม่ได้จึงตั้งใจจะเปิดเผยตนเองว่าชอบคิง แต่ดันโดนอีกฝ่ายชิงตัดหน้าบอกว่าชอบก่อน รามจึงบอกให้คิงจีบ รุ่นพี่จึงเดินหน้าจีบรุ่นน้อง ความสัมพันธ์กลายเป็นแบบช่วงแรกที่คิงเป็นฝ่ายคุยคนเดียว คิงเริ่มท้อเพราะอีกฝ่ายไม่สนใจ แถมยังมีเรื่องผู้หญิงเข้ามาทำร้ายจิตใจ คิงจึงถอดใจและกลับไปอยู่บ้านยายที่ต่างจังหวัด และเมื่อรามรับรู้จึงตามไปเจอและขอโทษที่ทำให้เข้าใจผิดถึงที่บ้าน คิงไม่ได้ยกโทษให้ในทันทีแต่กลับบอกอีกฝ่ายว่าถ้าอยากให้เหมือนเดิม ให้รามเป็นฝ่ายจีบเขา กลับบ้าง รามตอบตกลงในทันทีแบบไม่ต้องคิด และเขาก็เริ่มจีบพี่คิงอย่างจริงจัง

รามเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง คราวนี้เขาแทบจะเปิดเผยตัวตนทั้งหมดแบบคิง กล้าจับมือในที่สาธารณะ กล้าบอกความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง และกล้าจีบอย่างเปิดเผยโดยไม่สนใจสายตาที่รบกวนข้างมองมา ท้ายที่สุดทั้งคู่ก็ได้คบกันเป็นแฟน โดยที่รามเป็นฝ่ายขอคิงคบหลังจากที่เขาสักคำว่า 'King' บนร่างกายตนเอง

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- ราม พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) รามเป็นคนปิดบัง ไม่พูดไม่จา เป็นมนุษย์ประเภท introvert ที่จะพูดคุยหรือส่งยิ้มให้เพื่อนสนิทเท่านั้น คนรอบข้างจึงไม่มีทางรู้ ความคิดและความรู้สึกของราม
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) รามกล้าเปิดเผยตนเองกับคนรัก กลุ่มเพื่อน ครอบครัว และสาธารณชน
- คิง พัฒนาการจากกึ่งปิดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 50% (กึ่งปิด) คิงเป็นคนค่อนข้างเปิดเผย คิดอะไรก็พูดออกไปทั้งหมด เป็นมนุษย์ extrovert ซึ่งสามารถคาดเดาความรู้สึกของอีกฝ่ายถูกเสมอ เพียงแต่ คิงยังไม่ยอมรับว่าตนชอบผู้ชาย แถมคิดว่าตนยังชอบผู้หญิง
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) คิงกล้าเปิดเผยตนเองกับคนรัก กลุ่มเพื่อน และ ครอบครัว และสาธารณชน

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- ราม ครั้งแรกตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับคนรัก (พูดออกไปอ้อม ๆ)
ครั้งที่สองตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับคนรัก (จูบตอบรับตอนที่เมา)
ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อน (ปล่อยให้เพื่อนรู้เอง)
ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับครอบครัว (ปล่อยให้ครอบครัวรู้เอง)
- คิง ครั้งแรกตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับคนรัก (จูบอีกฝ่ายตอนที่เมา)
ครั้งที่สองตัวละครเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (พูดออกไปตรง ๆ)
ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับครอบครัว (พูดออกไปตรง ๆ กับยายตามด้วยพี่สาว)
ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อน (ปล่อยให้เพื่อนรู้เอง)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- ราม เปิดเผยครั้งแรกกับคนรัก (คิง) เพราะสถานการณ์พาไป ทั้งคู่เมามาก
- คิง เปิดเผยครั้งแรกกับคนรัก (ราม) เพราะสถานการณ์พาไป ทั้งคู่เมามาก

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

- ราม การเปิดเผยตนเองทางอ้อมโดยการพูดลอย ๆ ไม่ทำให้อีกฝ่ายรับรู้ แต่วันที่รามจูบตอบรับแม้คิงจะเมาแต่ก็สามารถจดจำทุกอย่างได้ สถานะของทั้งสองเปลี่ยนแปลงไปหลังจากนั้น เหมือนมีช่องว่างเกิดขึ้นระหว่างทั้งคู่
ครอบครัวของรามค่อนข้างนิ่ง น้องชายรามชอบคิงมาก ส่วนเพื่อนกลุ่มรามคอยเอาใจช่วยรามเรื่องคิงตลอด

คิง หลังเปิดเผยผ่านการจับทั้งคู่มีระยะห่างกันมากขึ้น ส่งผลให้คิงคิดมากและปรึกษา
ยายจนนำไปสู่การเปิดเผยตัวตน ซึ่งยายรับได้และเข้าใจคิงมาก ๆ พี่สาวของคิงเองก็
เช่นกัน คิงยอมรับตัวเองยอมรับอีกฝ่ายก่อนจะเปิดเผยครั้งที่สองและเดินหน้าจับ
ราม

กลุ่มเพื่อนของคิงค่อนข้างเห็นด้วยที่ทั้งสองใกล้ชิดกัน แถมยังชอบเอ๋อแซว

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ราม เปิดเปิดเผยตนเองกับกลุ่มเพื่อน (เพื่อนผู้ชายวิศวะ) เพราะคิดว่าเป็นคนที่จะเข้าใจและ
ให้คำแนะนำกับตัวเขาเกี่ยวกับความรักได้

คิง เปิดเปิดเผยตนเองกับครอบครัว (เปิดกับยายก่อนและลำดับถัดมาจึงเป็นพี่สาว) เพราะ
คิดว่าเป็นคนที่จะเข้าใจและจะช่วยหาทางออกให้ตนเองได้

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง Space ช่องว่างระหว่างเรา

ราม พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (พูดอ้อม ๆ และจับตอรับตอนที่เมา)
กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้เพื่อนรับรู้เอง)

กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ครอบครัวรับรู้เอง)

คิง พัฒนารูปแบบจากกึ่งปิด (ปิด 50%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (จับอีกฝ่ายตอนที่เมา) ก่อนจะเปิดเผยทางตรง
(พูดออกไปตรง ๆ)

กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้เพื่อนรับรู้เอง)

กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ กับยายตามด้วยพี่สาว)

11. Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ (2563)

รูปภาพที่ 11 รูปภาพวี (ด้านขวา) มาร์ค (ด้านซ้าย) จากเรื่อง กลรักรุ่นพี่

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: วิมาร์ค

ผู้เขียน: Faddist

สำนักพิมพ์: Nananaris

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่หนึ่ง มุมมองของวีและมาร์คสลับกันคนละตอน

ประเด็นภายในเรื่อง: พระเอกมีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่ก่อนแล้ว

เรื่องย่อ

มาร์คชอบพีปีสามอยู่คนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของวี แต่อีกฝ่ายเพิ่งประกาศคบกับแฟน มาร์คเสียใจมากจึงข้อมใจตนที่ร้านเหล้า วีมองเห็นสภาพของรุ่นน้องร่วมคณะยำแยมเป็นอย่างมากจึงตั้งใจจะเข้าไปพูดคุยและช่วยเหลือ แต่เพราะความเมาในรสสุราทำให้มาร์คขาดสติ จึงพูดจาเสีย ๆ หาย ๆ ต่อหน้า วีไม่พอใจเป็นอย่างมาก จากที่ตั้งใจจะพามาร์คกลับบ้านคนเดียว ๆ ดันพาอีกฝ่ายกลับมาที่บ้าน คนหนึ่งเมาจนไม่ได้สติสวนอีกฝ่ายโมโหจนขาดสติ วีและมาร์คจึงมีอะไรกันคืนนั้น

มาร์คตื่นเช้าขึ้นมาและพอจำเหตุการณ์เมื่อคืนได้จึงไม่ได้ไว้วางใจออกไป นั่นเป็นครั้งแรกที่มาร์คมีอะไรกับผู้ชายคนอื่นโดยที่ตนเองเป็นฝ่ายรับ แม้ครั้งนี้จะเป็นครั้งแรกที่วีมีอะไรกับผู้ชายแต่เขาก็ไม่ได้มีท่าที่รู้สึกผิดแต่อย่างใด ไม่ได้หลงใหล และการกระทำที่ผ่านมาเป็นเพียงความโกรธ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่สิ้นสุดลงที่คืนนั้น ทั้งสองกลับมาเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องคณะวิศวกรรมศาสตร์ดั้งเดิม และวิกียังคงคบกับพลอย (แฟนสาวที่คบกันมาตั้งแต่ปี 1) ซึ่งพักอยู่ข้างห้องของมาร์ค

ทั้งสองคนยังคงใช้ชีวิตตามเดิม มาร์คค่อนข้างเสียความรู้สึกด้านความรักเพราะคนที่ตนเองชอบเพิ่งมีแฟนแถมตนเองยังเพิ่งมีอะไรกับวี ในช่วงแรกทั้งคู่เข้าหน้ากันไม่ติด มาร์คไม่พอใจในกรกระทำของวี หลังจากนั้นก็มีช่วงที่มาร์คพยายามตัดใจและพาผู้ชายคนอื่นกลับมาห้อง แต่ท้ายที่สุดมาร์คก็ต้องลงเอยกับวีทุกครั้ง ความรู้สึกค่อย ๆ เปลี่ยนไป มาร์คชอบวี เขารับรู้ถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งต้องห้าม เขาไม่ควรคิดอะไรเกินเลยกับคนที่มีแฟนอยู่แล้ว โดยเฉพาะวีที่รักแฟนมาก แถมวัยยังเป็นอดีตเดือนมหาวิทยาลัย เรื่องราวของวีจึงโดนคนในสังคมจับตาค่อนข้างมาก

มาร์คพยายามตีตัวออกหากทว่าวียังคงวนเวียนและกลับเข้ามาในชีวิต ความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญก็เกิดขึ้นเมื่อวีรู้ว่าแฟนสาวอยู่กับผู้ชายคนอื่น วียเสียใจมากเพราะไม่คิดว่าแฟนจะนอกใจ วียอ่อนแอและกลับมาหามาร์คที่พยายามตัดใจ เมื่อเห็นน้ำตาของรุ่นพี่มาร์คจึงใจอ่อน และยอมรับในความสัมพันธ์ว่าตนเองพร้อมจะอยู่เคียงข้างอีกฝ่ายในสถานะอะไรก็ได้ ขอแค่ได้อยู่ข้าง ๆ ทั้งคู่อยู่กันแบบเงียบ ๆ โดยไม่บอกใคร แต่วีก็ทำให้มาร์คเสียใจอีกหลายต่อหลายครั้ง ทั้งความไม่ชัดเจนในสถานะ ทั้งการที่ยังไม่สามารถตัดใจจากคนเก่าได้ รวมไปถึงสถานะของรุ่นพี่ที่ยังไม่เลิกกับแฟนสาว เพียงแต่แค่ของเว้นระยะห่าง มาร์คยอมรับและพยายามเข้าใจอีกฝ่าย

วิตตัดสินใจจะเลิกกับแฟนสาวอย่างถาวรจึงนัดอีกฝ่ายไปเจอกัน วิหายไบนานมากจนมาร์คไม่มั่นใจว่าจะเลิกกันได้จริง มาร์ครอกระทั้งช่วงเย็นและไปหาวีที่ร้านเหล้าตามที่นัดหมายกับเพื่อนไว้ มาร์คเห็นวีจุกกับพลอยในห้องน้ำหัวใจที่อ่อนแอจึงแหลกสลาย ความสัมพันธ์ของทั้งคู่อย่าแยลง มาร์คหนีกลับบ้าน มาร์คเล่าทุกอย่างให้แม่ฟังเพื่อขอกำลังใจ ขณะที่วีอยู่ในสภาพย่ำแย่เหมือนตายทั้งเป็น

เหตุการณ์ฝ่ายไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเปิดเทอมวีเข้ามาแต่มาร์คหนีออก เป็นแบบนี้ไปเรื่อย ๆ มาร์คโกรธมากและอยากจะตัดใจทว่ากลับไม่เข้มแข็งพอจะทำได้ วันหนึ่งที่วีเจอมาร์คในร้านเหล้า วิตะโกนบอกรักอีกฝ่ายเสียงดังลั่นร้าน ทำให้คนสาธารณะเริ่มรับรู้ในความสัมพันธ์ของเขาทั้งสอง และกระแสหลักจะเน้นไปทางการโจมตีมาร์คที่เป็นผู้ชายและปฏิเสธวี มาร์คยังคงไม่ใจอ่อนและประชดประชันอีกฝ่ายมากขึ้น จนวันหนึ่งมาร์คเมามาก วิเลยพาอีกฝ่ายกลับมาที่บ้านเหมือนวันแรก คืนนั้นมาร์คจึงยอมรับความรู้สึกตนเองและเริ่มพูดดี ๆ กับวี

วิตามง้อมาร์ค เพื่อนของทั้งสองฝ่ายรับรู้ในความสัมพันธ์ ครอบครัวของทั้งสองเองก็เช่นกัน ทางครอบครัวของวียอมรับและไม่กีดกันความสัมพันธ์ของทั้งสอง แม้ในช่วงแรกพ่อวีจะไม่เห็นด้วยก็ตาม ขณะที่ครอบครัวมาร์คไม่เห็นด้วย แม่เห็นว่าครอบครัวของทั้งสองคนแตกต่างกันเกินไป ในขณะที่พ่อดูไม่ค่อยยอมรับทั้งสอง และเมื่อพ่อแม่ของทั้งสองครอบครัวได้พูดคุยกัน พ่อของมาร์คจึงไม่กีดกันความรักของทั้งคู่ วิและมาร์คคบกันเงียบ ๆ แบบนั้นไปหนึ่งปี ทุกคนยอมรับในความสัมพันธ์ของคนทั้งสอง และท้ายที่สุดทั้งคู่จึงประกาศสถานะต่อสาธารณะชนด้วยเฟซบุ๊ก

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- วี พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) วีไม่ยอมรับว่าตนชอบเพศชาย แกรมยังคงคบกับแฟน
ผู้หญิงอยู่ จึงไม่เคยคิดว่าจะชอบมาร์ค
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) วีกล้าเปิดเผยตนเองกับคนรัก กลุ่มเพื่อน
ครอบครัว และสาธารณชน
- มาร์ค เปิด 100% (เปิดทั้งหมด)

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- วี ตัวละครใช้วิธีเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (พูดออกไปตรง ๆ)
ตัวละครใช้วิธีเปิดเผยทางตรงกับครอบครัว (พูดออกไปตรง ๆ)
ตัวละครใช้วิธีเปิดเผยทางตรงกับเพื่อนผู้หญิงที่สนิทกับคนรัก (พูดออกไปตรง ๆ)
ตัวละครใช้วิธีเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อนและคนรอบข้าง (ปล่อยให้ตัวเอง)
- มาร์ค ตัวละครเปิดเผยตนเองกับคนรอบข้างอยู่ก่อนแล้ว
เปิดเผยเรื่องของคนรักทางตรงกับแม่ (พูดออกไปตรง ๆ)
เปิดเผยเรื่องของคนรักทางอ้อมกับพ่อ (อีกฝ่ายรู้โดยบังเอิญ)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- วี เปิดเผยครั้งแรกกับคนรัก (มาร์ค) เพราะคิดว่าเป็นคนที่จะเข้าใจและอยู่ข้าง ๆ
- มาร์ค เรื่องชายรักชายตัวละครเปิดเผยเรื่องดังกล่าวกับทุกคนอยู่แล้ว
แต่หากเป็นเรื่องคนรัก มาร์คเปิดเผยกับวีเป็นคนแรก เพราะชอบอีกฝ่ายก่อน

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

- วี หลังเปิดเผยกับคนรักแล้วความสัมพันธ์ทุกอย่างดีขึ้นเรื่อย ๆ
หลังเปิดเผยกับเพื่อนผู้หญิงที่สนิทกับคนรัก เพื่อนไม่ได้มีท่าทีที่เปลี่ยนไป แกรมยังคง
คอยตามช่วยเหลือให้สมหวังกับคนรักอยู่บ่อยครั้ง
หลังเปิดเผยกับเพื่อนและคนรอบข้าง เพื่อนทุกคนเข้าใจ แต่คนรอบข้างโดยเฉพาะ
กระแสในโลกออนไลน์กลับค่อนข้างไปในทางที่ย่ำแย่ เพราะโดนวิจารณ์อย่างหนัก
- มาร์ค ตัวละครเปิดเผยตนเองกับคนรอบข้างอยู่ก่อนแล้ว
หลังเปิดเผยเรื่องคนรักกับแม่ อีกฝ่ายทั้งเข้าใจและเห็นใจมาก ๆ แกรมยังแนะนำให้
มาร์คตัดใจเร็ว ๆ จะได้ไม่ต้องร้องไห้เสียใจให้คนที่ทำร้ายความรู้สึก
หลังเปิดเผยกับพ่อ อีกฝ่ายไม่เห็นด้วยมาก ๆ จนต้องขอไปพบครอบครัวของวี

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

วี เปิดเผยตนเองกับครอบครัว เพราะอยากให้ครอบครัวเข้าใจและยอมรับทั้งตัวเขา และคนรักของเขา เพียงแต่ว่าครอบครัวดั้นยอมรับไม่ได้ในช่วงแรก

มาร์ค เปิดเผยเรื่องคนรักกับครอบครัว (แม่) เพราะแม่คือคนที่เข้าใจมาร์คมากที่สุด

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง Love Mechanics กลักรุ่นพี่

วี พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)

กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)

กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ กับเพื่อนผู้หญิงที่สนิท)

กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)

มาร์ค รูปแบบเปิดทั้งหมด (เปิด 100%)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

12. เกียร์สีขาวกับกาวนีสีฝุ่น (2563)

รูปภาพที่ 12 รูปภาพอิฐ (ด้านขวา) ไป (ด้านซ้าย) จากเรื่อง เกียร์สีขาวกับกาวนีสีฝุ่น

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: อิฐไป

ผู้เขียน: นายพินต้า

สำนักพิมพ์: Sense book

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่สาม มุมมองของผู้เขียน

ประเด็นภายในเรื่อง: พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน นายเอกปิดกั้นตนเองเรื่องความรัก

เรื่องย่อ

อิฐและไปเป็นเพื่อนที่รู้จักกันตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยความบังเอิญทั้งคู่จึงได้มาเรียนที่มหาวิทยาลัยเดียวกัน อิฐเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ ขณะที่ไปเรียนคณะแพทยศาสตร์ อิฐได้เป็นเดือนของคณะวิศวกรรมศาสตร์ขณะที่ไปกำลังพยายามจะปฏิเสธตำแหน่งเดือนคณะแพทยศาสตร์ ทว่าอิฐกลับเข้ามาท้าทายอีกฝ่ายว่าให้ลองแข่งกันเหมือนตอนมัธยม ไปมีของรักของหวงอยู่หนึ่งชิ้นคือจี้รูปกาวนีสีฝุ่น ทว่ากลับเสียมันให้อิฐไปจากการเดิมพันเมื่อปีก่อน ไปรับคำท้าและอิฐรับปากว่าหากอีกฝ่ายได้เป็นเดือนมหาวิทยาลัย เขาจะคืนจี้รูปกาวนีสีฝุ่นให้

เมื่อเข้ามากองประกวดดาวเดือนไปได้เพื่อนใหม่คือโฟคซึ่งเป็นเดือนคณะทันตแพทย์ ทั้งคู่เริ่มสนิทกันเพราะโฟคอ้างว่าเขาเป็นบัดดี้ของไปตั้งทำหน้าที่คอยไปรับไปส่ง ส่วนไปได้บัดดี้เป็นอิฐซึ่งตัวเขาไม่ได้รู้สึกอยากทำหน้าที่นั้นสักเท่าไรจึงทำเป็นไม่สนใจ อิฐเริ่มเข้ามาในชีวิตไปอีกครั้งและคราวนี้พิเศษกว่าช่วงมัธยม อิฐมานั่งกินข้าวกับไปและเริ่มกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันอีกฝ่าย

ไปได้รับความชื่นชมจากใครบางคนที่ตั้งชื่อไลน์ว่า 950 แถมยังต้องประหลาดใจเมื่ออีกฝ่ายคอยส่งขนมและอาหารมาให้อยู่เรื่อย ๆ แถมยังแทบจะทักมาคุยทุกวันราวกับต้องการจีบ ไปตอบไลน์อีกฝ่ายด้วยความเอือมระอา อยากจะบล็อกอยู่หลายครั้งแต่ก็ยังไม่ทำ ไปพยายามคาดคั้นอีกฝ่ายจนกระทั่งได้รู้ว่า 950 คือเพื่อนที่โรงเรียนสมัยมัธยม ในท้ายที่สุดแล้วอีกฝ่ายจึงบอกกับไปว่าตนจะเปิดเผยตัวตน สารภาพและพูดความจริงทุกอย่างเมื่องานประกวดดาวเดือนสิ้นสุดลง

เมื่อโฟคเริ่มสนิทกับไป โฟคจึงสารภาพความรู้สึกว่าชอบอีกฝ่ายและขอจีบ ไปค่อนข้างตกใจ ตัวเขาไม่ได้รังเกียจชายรักชายเพียงแต่ไม่ศรัทธาเรื่องความรัก เขาไม่ต้องการมีความรักไม่ว่ากับใคร จึงปฏิเสธโฟคไป เมื่อเวลาผ่านไปไปเริ่มเป็นกระแสกับผู้ชายคนอื่นในกองประกวด ทั้งกับโฟคและอิฐ แต่โดยส่วนใหญ่เขาไปทางอิฐเนื่องจากมีภาพตอนที่ทั้งคู่อยู่ด้วยกันค่อนข้างเยอะ เหตุการณ์นั้นทำให้โฟคหึงและพูดกับไปตรง ๆ นั่นทำให้ไปต้องปลอบใจอีกฝ่ายและขอให้ความรู้สึกที่มีทั้งหมดสิ้นสุดลงที่สถานะเพื่อน ทั้งคู่จะเป็นเพื่อนกันต่อและไปอยากจะทำให้โฟคยอมรับและตัดใจได้ในเร็ววัน

อิฐกับไปสนิทกันมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อก่อนทั้งสองเป็นคู่แข่งกันเพราะต้องแย่งชิงห้องชมรมที่ใช้ร่วมกันจากการแข่งขันกับโลกภายนอก ไปแข่งด้านวิชาการส่วนอิฐแข่งด้านกีฬา การเป็นเพื่อนในอดีตจึงเหมือนเป็นคู่แข่งกันมากกว่า แตกต่างกับในปัจจุบันที่ทั้งคู่ได้รับความรู้สึกของคำว่าเพื่อนจริง ๆ ไปยังไม่รู้ว่า 950 คือใคร เวลาของการประกวดดาวเดือนเริ่มใกล้เข้ามา แต่ละคนเริ่มแยกย้ายกันไปซ้อมการแสดงและความสามารถพิเศษของตนเอง ซึ่งไปเลือกที่จะร้องเพลงเกี่ยวกับความรัก

การประกวดเริ่มต้นขึ้น ไปร้องเพลงเกี่ยวกับความรัก เกี่ยวกับรักครั้งหนึ่งที่ผ่านเข้ามาและตราตรึงอยู่ในความทรงจำตลอดไป ตัวเขาไม่ต้องการรักดี ๆ หรือรักครั้งใหม่ เพราะความทรงจำจากความรักในอดีตนั้นมากเพียงพอที่จะหล่อเลี้ยงความรู้สึกของไปไปตลอดชีวิตแล้ว การประกวดสิ้นสุดลงและไปได้ตำแหน่งเดือนมหาวิทยาลัย ก่อนจะกลับไปแยกตัวไปตามที่ 950 นัดหมายไว้

ประตูห้องเปิดออก ไปตกใจเป็นอย่างมากเมื่อคนที่เขานัดหมายไว้นั่งรออยู่ก่อน และคน ๆ นั้นคืออิฐ อีกฝ่ายชี้ให้เขาเดินเข้ามาในที่เก้าอี้ว่างด้านข้าง ก่อนจะกดเล่นภาพที่แสดงบนโปรเจกเตอร์ นั่นคือวิดีโอที่รวบรวมภาพของไปในอิริยาบถต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยมัธยมจนถึงภาพล่าสุดตอนที่ไปได้รับรางวัลเดือนมหาวิทยาลัย อิฐสารภาพว่าตนเองคือ 950 ตัวเลขดังกล่าวคือเลขห้องชมรมที่ทั้งคู่เคยแย่งกันสมัยมัธยม อิฐเปิดเผยตนเองว่าชอบอีกฝ่ายมานานแต่ไม่กล้าสารภาพความรู้สึกออกไป จึงรอจังหวะและโอกาส อิฐมอบเกียรติบัตรให้ไปแทนสัญลักษณ์ของการจอง และขอจีบอีกฝ่ายเป็นเวลา 30 วัน ไปตอบตกลงเพราะแท้จริงแล้วอิฐคือรักแรกที่ตนแอบรักมานาน เป็นรักที่ไม่เคยคิดว่าจะสมหวัง จีรูปกาวนสีฝุ่นที่อยู่บนหูของอิฐ เช่นเดียวกับจีรูปเกียรติบัตรของไป

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- อิฐ พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) อิฐมีแฟนเป็นผู้หญิง และไม่ยอมรับว่าชอบไป
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดเผยกับคนรัก กลุ่มเพื่อน และครอบครัว
- ไป พัฒนาการจากกึ่งปิดสู่เปิดทั้งหมด
ช่วงแรก ปิด 50% (กึ่งปิด) ไปชอบอิฐมากแต่รู้ว่าเป็นไปไม่ได้ จึงเก็บทุกอย่างไว้
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดเผยกับคนรัก กลุ่มเพื่อน และครอบครัว

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

- อิฐ ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับคนรัก (ใช้ภาพแทนความหมายว่าแอบรักอีกฝ่าย)
ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับเพื่อน (พูดออกไปตรง ๆ)
ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับครอบครัว (พูดออกไปตรง ๆ)
- ไป ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อน (ไม่ปฏิเสธว่าเป็นชายรักชายตอนโดนเพื่อนผู้ชาย
ขจีบ)
ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับคนรักหลังจากที่อีกฝ่ายเปิดก่อน (พูดความรู้สึก ยอมให้
อีกฝ่ายจีบ และพูดถึงของรักตนเองซึ่งเป็นตัวแทนของอีกฝ่ายมาตลอด)
ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับครอบครัว (ปล่อยให้ครอบครัวรู้เอง)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- อิฐ เปิดเผยครั้งแรกกับเพื่อนของคนรัก (ว่าน) เพราะเป็นเพื่อนสนิทของไปจึงหวังว่าอีก
ฝ่ายจะเข้าใจและสามารถช่วยให้เขาสมหวังกับไปได้
- ไป เปิดเผยครั้งแรกกับเพื่อนสนิท (ว่าน) เพราะเป็นเพื่อนสนิทที่สุดตั้งแต่มัธยม

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

- อิฐ การเปิดกับเพื่อนของสนิทคนรักอย่างว่าน ไม่ได้มีฉากในเรื่องแต่มีการกล่าวถึง
การเปิดกับคนรัก หลังสารภาพความรู้สึก ได้พัฒนาความสัมพันธ์ขึ้นไปอีกขั้น อิฐได้
จีบไปอย่างเปิดเผย ไม่ต้องปลอมตัวเป็น 950 อีกต่อไป
การเปิดกับครอบครัว น้ำของอิฐเอ็นดูไปเป็นอย่างมาก
- ไป การเปิดกับเพื่อนสนิทอย่างว่าน ไม่ได้มีฉากในเรื่องแต่มีการกล่าวถึง
การเปิดกับเพื่อนอย่างโพค ไปไม่ยอมให้อีกฝ่ายจีบเพราะรู้ว่าตนเองคงไม่มีทางชอบ
แต่ก็ไม่ตีตัวออกหากหรือปฏิเสธความเป็นเพื่อน
การเปิดเผยกับคนรัก ได้พัฒนาความสัมพันธ์ขึ้นไปอีกขั้น อิฐได้จีบไปอย่างเปิดเผย
ไม่ต้องปลอมตัวเป็น 950 อีกต่อไป
การเปิดเผยกับครอบครัว ทำให้ไปได้พบกับอิสราภาพครั้งแรกในชีวิต

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

- อิฐ   เปิดเผยตนเองกับคนรัก (ไป) เพราะต้องการพัฒนาความสัมพันธ์
เปิดเผยตนเองกับครอบครัวตนเอง (น้ำ) เพราะต้องการให้ยอมรับ
- ไป   เปิดเผยตนเองกับเพื่อน (โปก) เพราะสถานการณ์พาไป
เปิดเผยตนเองกับคนรัก (อิฐ) เพราะอีกฝ่ายเปิดเผยมาก่อน
เปิดเผยตนเองกับครอบครัวตนเอง (พ่อและแม่) เพราะสถานการณ์พาไป

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง เกียรติชิวกับกาวนีสี่ฝู่น

- อิฐ   พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ใช้ภาพแทนความหมายว่าแอบรักอีกฝ่าย)
กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)
กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)
- ไป   พัฒนารูปแบบจากกึ่งปิด (ปิด 50%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)
กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดความรู้สึก ยอมให้อีกฝ่ายจับ และพูดถึงของ
รักตนเองซึ่งเป็นตัวแทนของอีกฝ่ายมาตลอด)
กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ไม่ปฏิเสธว่าเป็นชายรักชายตอนโดนเพื่อน
ผู้ชายขจีบ)
กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ปล่อยให้ครอบครัวรับรู้เอง)

13. ตันหนชลธิ (2563)

รูปภาพที่ 13 รูปภาพตันหน (ด้านขวา) ชลธิ (ด้านซ้าย) จากเรื่อง ตันหนชลธิ

ตัวละครชายรักชายที่ใช้ในการวิเคราะห์: ตันหนชลธิ

ผู้เขียน: นทกร

สำนักพิมพ์: Deep

Point of View: เล่าเรื่องผ่านบุคคลที่สาม มุมมองของผู้เขียน

ประเด็นภายในเรื่อง: พระเอกคบผู้หญิงมาก่อน นายเอกไม่ยอมเปิดกับพระเอก

เรื่องย่อ

ชลธิอาศัยอยู่ข้างบ้านพี่ตันหน ตอนเด็กทั้งคู่สนิทกันมากพี่ตันหนจะคอยช่วยดูแลปกป้องชลธิ ทุกครั้งที่โดนแกล้ง ความรู้สึกของเด็กน้อยในวันนั้นยังไม่แน่ชัด แต่เมื่อพี่ตันหนย้ายไปเรียนที่กรุงเทพฯ ชลธิจึงเริ่มรู้ใจตนเองว่าลึก ๆ แล้วชอบพี่ตันหน ช่วงมัธยมศึกษาตอนปลายจึงเปิดเผยตนเองกับคนรอบข้างว่าเป็นชายรักชายซึ่งค่อนข้างฮอตมากมากในโรงเรียน แต่ชลธิก็ไม่เคยคบกับใครเพราะลึก ๆ แล้วเขาชอบเพียงพี่ตันหนแค่คนเดียว

ชลธิเข้าไปส่องเฟซบุ๊กตันหนตามปกติแล้วเห็นว่ารูปคู่ที่พี่เขาถ่ายกับแฟนหายไปพร้อมทั้งสถานะใหม่ล่าสุดที่ระบุว่าโสด ชลธิดีใจจนวิ่งไปบอกแม่ซึ่งแม่เชียร์ให้เดินหน้าเข้าหาอีกฝ่ายเต็มที่ เมื่อตันหนเพิ่งเลิกกับแฟนจึงตั้งใจมาพักใจที่บ้านริมทะเล ชลธิเข้ามาทักทายและอาสาไปอยู่เป็นเพื่อนพี่

ต้นหนในช่วงที่รู้สึกแย่ ทั้งไปเที่ยวด้วยกันนอนด้วยกันคอยรับฟังและให้กำลังใจอีกฝ่าย ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เมื่อต่อติดค่อย ๆ พัฒนาขึ้นทีละน้อยจนกระทั่งถึงช่วงเวลาเปิดเทอม

เมื่อเปิดเทอมมาถึงชลธิได้เข้ามาหาวิทยาลัยและย้ายมาอยู่กับต้นหนที่หอพัก ทั้งคู่ยังคงไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด ชลธิได้เพื่อนใหม่ของตนเองและได้รู้จักเพื่อนพี่ต้นซึ่งเป็นคู่รักชายรักชาย ด้วยความน่ารักของชลธิจึงค่อย ๆ มีผู้ชายเข้ามา ทั้งการเขียนคำหวานให้ การมาดักกรอเพื่อเจอ การเข้ามาทักหรือพูดคุยเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ แม้ชลธิจะตีตัวออกหากเพื่อตัดขาดทว่าบางคนกลับดื้อไม่เลิก ในท้ายที่สุดต้นหนจึงเป็นฝ่ายเข้ามาจัดการคนพวกนั้นจนไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ชลธิอีก

ความรู้สึกแปลกประหลาดของต้นหนเริ่มต้นขึ้นเมื่อตนเองอยากใกล้ชิดมากขึ้น อยากสัมผัสร่างกายอีกฝ่ายมากขึ้น จนผลลไปลู่ต้นขาอีกฝ่ายตอนนอน ชลธิตื่นขึ้นมาโวยวายทำให้ต้นหนตกใจและรีบออกไปปรึกษาเพื่อนในกลุ่มซึ่งเป็นคู่รักชายรักชาย เมื่อได้รับคำแนะนำจึงกลับมาอธิบายว่าเป็นเรื่องเข้าใจผิด แต่เพราะความอึดอัดชลธิจึงไม่สามารถเก็บความรู้สึกได้จึงเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักชายและแอบชอบต้นหนมาตลอด เมื่อสารภาพความรู้สึกไปแล้วชลธิจึงตัดสินใจย้ายออกจากหอพัก

เมื่อเวลาผ่านไปชลธิได้รับคำแนะนำจากเพื่อนสนิทให้ตัดใจจากต้นหน ชลธิพยายามทำอย่างนั้นแต่ต้นหนดันกลับเข้ามาในชีวิตด้วยสถานะพี่น้อง ชลธิพยายามไม่ใส่ใจจนกระทั่งถึงงานเลี้ยงที่ภาควิชา ชลธิผลลตีมแอลกอฮอล์เข้าไป เมื่อเมาและโดนผู้ชายคนอื่นใกล้ชิดและกำลังจะลวนลามต้นหนได้โผล่เข้ามาปกป้อง และพาชลธิกลับหอ แท้จริงแล้วต้นหนแอบตามมาพร้อมกลุ่มเพื่อนและนั่งเฝ้าอยู่ห่าง ๆ เพื่อนพยายามคาดคั้นกับต้นหนให้สารภาพว่าชอบชลธิ ตอนแรกต้นหนปฏิเสธเสียงแข็ง แต่เมื่อเห็นผู้ชายคนอื่นเข้าใกล้จึงยอมรับไปตรง ๆ ทั้งคู่กลับมาถึงหอพักและต้นหนเป็นฝ่ายเปิดใจและเปิดเผยตนเองว่าชอบอีกฝ่าย พร้อมทั้งการก้าวเข้าสู่สถานะใหม่ จากพี่น้องข้างบ้านกลายเป็นสถานะแฟน

เมื่อทั้งคู่เป็นแฟนกันคนรอบข้างจึงเริ่มรู้ตัว แฟนเก่าต้นหนจึงกลับมาเพื่อเอาชนะ ความเข้าใจผิดและความอยากเอาชนะเริ่มต้นขึ้น ชลธิพยายามไม่ใส่ใจกับเรื่องเล็กน้อยที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งย้ำเตือนต้นหนตลอดว่าอย่าเข้าไปข้องเกี่ยวอะไรกับแฟนเก่า อย่ามองหน้าอย่าสบตาและอย่าพูดคุย โดยเฉพาะในงานเลี้ยงรุ่น ทว่าต้นหนกลับไม่ได้ทำตามเลยสักอย่าง ทั้งพูดคุยจ้องตาและโดนอีกฝ่ายตลบหลังโดยการถ่ายรูปตอนจูบไว้ เมื่อชลธิเห็นรูปดังกล่าวจึงรีบมาหาต้นหนที่งาน พร้อมบอกเลิกทันที

ชลธิกลับมาอยู่บ้านริมทะเล ซึ่งต้นหนใช้ความพยายามอย่างมากในการง้ออีกฝ่าย เป็นครั้งแรกที่คิดจะพยายามทำอะไรหลาย ๆ อย่างที่ไม่เคยทำเพื่อให้อีกฝ่ายกลับมา เมื่อทั้งคู่ดีขึ้นจึงกลายเป็นคู่รักที่เข้าใจกันมากกว่าเดิม สำหรับเรื่องแฟนเก่าชลธิใช้ไม้แข็งโดยการนัดไปพบและจัดการปัญหาด้วยตนเอง ทั้งคู่คบกันอย่างเปิดเผย ทั้งกลุ่มเพื่อน ครอบครัวชลธิ ครอบครัวต้นหน และสาธารณชน

1) รูปแบบที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

ต้นหน พัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด

ช่วงแรก ปิด 100% (ปิดทั้งหมด) ต้นหนไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย ก่อนหน้านี้ก็เพิ่งเลิกกับแฟนผู้หญิง และที่สำคัญยังไม่คิดว่าชลธิเป็นชายรักชายด้วย
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดเผยตนเองกับคนรัก กลุ่มเพื่อน ครอบครัว และสาธารณชน

ชลธิ พัฒนาการจากกึ่งเปิดสู่เปิดทั้งหมด

ช่วงแรก เปิด 50% (กึ่งเปิด) ชลธิเปิดเผยตนเองกับทุกคน ยกเว้นต้นหนซึ่งเป็นคนรักของชลธิเพียงคนเดียวที่ไม่กล้าเปิดเผย
ช่วงหลัง เปิด 100% (เปิดทั้งหมด) กล้าเปิดเผยตนเองกับคนรักและกลุ่มเพื่อน

2) วิธีการที่ตัวละครใช้ในการเปิดเผยตนเอง

ต้นหน ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับเพื่อน (ยอมรับและพูดออกไปตรง ๆ)

ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (พูดออกไปตรง ๆ)

ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับครอบครัวคนรัก (พูดออกไปตรง ๆ)

ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับทุกคน (พิมพ์ข้อความขึ้นสถานะในเฟซบุ๊ก)

ชลธิ ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับครอบครัว (ครอบครัวรับรู้เอง)

ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับเพื่อนคนรัก (กลุ่มเพื่อนรับรู้เอง)

ตัวละครเปิดเผยทางตรงกับคนรัก (พูดออกไปตรง ๆ)

ตัวละครเปิดเผยทางอ้อมกับทุกคน (ทุกคนรับรู้เอง)

3) บุคคลแรกที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ต้นหน เปิดเผยครั้งแรกกับเพื่อน (กลุ่มเพื่อน) เพราะสถานการณ์บังคับ

ชลธิ เปิดเผยครั้งแรกกับครอบครัว (แม่) ตัวละครเปิดเผยกับแม่อยู่ก่อนแล้ว

4) ผลลัพธ์หลังจากตัวละครเปิดเผยตนเอง

ต้นหน การเปิดเผยกับเพื่อนเกิดจากการคาดคั้นให้ต้นหนยอมรับว่าชอบชลธิ จึงรู้ใจตนเอง

การเปิดเผยกับคนรัก หลังสารภาพความรู้สึก ต้นหนกับชลธิจึงได้คบกัน

การเปิดเผยกับครอบครัวคนรัก แม่ของชลธิเอ็นดูต้นหนเป็นอย่างมาก เพราะรู้มาตั้งแต่แรกแล้วว่าชลธิแอบชอบอีกฝ่ายมาหลายปี จึงไม่ได้ห้ามแต่อย่างใด

การเปิดเผยกับทุกคน ทำให้รอบข้างไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ชลธิเพื่อสานสัมพันธ์อีก

ชลธิ การเปิดเผยกับครอบครัว แม่ชลธิรู้ตั้งแต่แรกแล้วว่าลูกตนเองชอบผู้ชาย แม่ยอมรับ

การเปิดเผยกับเพื่อนคนรัก โดนดูออกทันที เพื่อนคนรักค่อนข้างเอ็นดูชลธิ

การเปิดเผยกับทุกคน ทำให้รอบข้างมีแต่คนเข้าหาชลธิเพื่อสานสัมพันธ์

การเปิดเผยกับคนรักทำให้ความสัมพันธ์แย่ลงเพราะต้นหนไม่ยอมรับ ชลธิจึงต้อง
ย้ายออกมาอยู่คนเดียวจนกระทั่งถึงตอนที่ต้นหนยอมรับและเปิดเผยตนเอง

5) บุคคลถัดมาที่ตัวละครเลือกเปิดเผยตนเอง

ต้นหน เปิดเปิดเผยตนเองกับคนรัก (ชลธิ) เพราะชลธิเป็นฝ่ายเปิดก่อนและตนเพิ่งยอมรับได้
เปิดเผยตนเองกับครอบครัวคนรัก (แม่ชลธิ)

ชลธิ เปิดเปิดเผยตนเองกับทุกคน (เพื่อน เพื่อนคนรัก คนรอบข้างทุกคน)
เปิดเผยตนเองกับคนรัก (ต้นหน) เพราะอึดอัดในความสัมพันธ์ที่เหมือนจะเกินพินิจ
แต่ก็เป็นได้แค่พินิจ แม้จะกังวลแต่ก็เปิดเผยไปเพื่อความสบายใจ

สรุปรูปแบบและวิธีการเปิดเผยตนเอง ต้นหนชลธิ

ต้นหน พัฒนารูปแบบจากปิดทั้งหมด (ปิด 100%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)

กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)

กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (ยอมรับและพูดออกไปตรง ๆ)

กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)

ชลธิ พัฒนารูปแบบจากกึ่งเปิด (เปิด 50%) สู่เปิดทั้งหมด (เปิด 100%)

กับคนรัก ใช้วิธีการเปิดเผยทางตรง (พูดออกไปตรง ๆ)

กับเพื่อน ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (เพื่อนรับรู้เอง)

กับครอบครัว ใช้วิธีการเปิดเผยทางอ้อม (ครอบครัวรับรู้เอง)

ภาคผนวก ค

ข้อมูลการยอมรับตนเองของตัวละครหลักชายรักชาย

ข้อมูลความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนเปิด ระหว่างเปิด และหลังเปิดเผยแพร่ตนเอง

วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เรื่องที่ 1 Love sick ชุลมุนทางเงงน้ำเงิน (2558)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

- ปุ่น** พัฒนาการจากกึ่งไม่ยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
 ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 50% (กึ่งไม่ยอมรับ) ปุ่นบอกกับโน้อกไปว่าตนมีแฟนเป็น
 ผู้หญิง และไม่ได้คิดว่าตนจะมีแฟนเป็นผู้ชาย ทั้งที่เป็นคนขอให้โน้แกลงมาเป็นแฟน
 ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ปุ่นมีความสุขที่ได้คบกับโน้ กล้าบอก
 รักโน้ กล้าบอกกลุ่มเพื่อน กล้าบอกคนรอบข้างในความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา
- โน้** พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด
 ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) เมื่อได้ยินปุ่นขอให้ตนมาเป็นแฟน
 ก็โกรธจนหัวฟัดหัวเหวียง โน้ไม่พอใจมากเพราะไม่ได้ชอบผู้ชาย แถมไม่คิดว่าปุ่น
 จะชอบผู้ชาย
 ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) โน้มีความสุขที่ได้คบกับปุ่น รวมถึงกล้า
 บอกรักกล้าบอกกลุ่มเพื่อน กล้าบอกคนรอบข้างในความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ปุ่นโน้)** เป็นเพื่อนที่รู้จักกันมานานเพราะเรียนโรงเรียนเดียวกันตั้งแต่ประถมแต่
 ไม่ได้สนิทกันเพราะอยู่คนละห้อง เมื่อเกิดเรื่องขึ้นทั้งคู่จึงสนิทกันอย่าง
 รวดเร็ว
- เพื่อน (ปุ่นโน้)** เป็นเพื่อนที่ดี นิสัยดีผู้ชาย ไปไหนไปกัน มีอะไรจะคอยช่วยเหลือกัน
 ตลอด กวนกันเป็นกิจวัตรประจำวัน ทุกวันมีแต่เสียงหัวเราะ

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ปุ่นโน้)** ทั้งสองคนเต็มไปด้วยความรู้สึกมากมาย ทั้งสับสน ไม่มั่นใจ กังวล กลัว และมี
 ความสุข เพราะทั้งคู่มีแฟนอยู่แล้วแต่กลับรู้สึกดีเวลามีอีกฝ่ายอยู่ข้าง ๆ
- เพื่อน (ปุ่นโน้)** กลุ่มเพื่อนค่อนข้างตกใจ แปลกใจเล็กน้อย แต่ก็ยอมรับ สำหรับบางคนเกิด
 ความรู้สึกที่โน้ไม่วางใจในตนเองถึงไม่ยอมเล่าให้ฟัง

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ปุ่นโน้)** ทั้งสองคนเข้าใจซึ่งกันและกัน ก่อนจะจับมือผ่านอุปสรรคทุกอย่างมาด้วยกัน
 ปุ่นชอบกวนชอบแกล้งชอบดูแล ขณะที่โน้ชอบเวลามีอีกฝ่ายอยู่ข้าง ๆ
- เพื่อน (ปุ่นโน้)** เป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเหมือนเดิม เพียงแต่จะคอยตามแซวปุ่นโน้อยู่เรื่อย ๆ
 ซึ่งมีแต่โน้คนเดียวที่เดือดร้อนไปกับคำแหย่แซวของเพื่อน ๆ

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

ชมรมดนตรีถูกตัดงบประมาณสองหมื่นบาท ทำให้โน้ตต้องวิ่งมาขอร้องทางสภาโรงเรียนให้ช่วยเหลือ ซึ่งปุ่นเป็นคนเดียวที่อยู่ที่นี่และสามารถช่วยเหลือได้ แต่ปุ่นมีข้อแลกเปลี่ยนเล็ก ๆ คือโน้ตต้องมาเป็นแฟนกับตนเอง

ความขัดแย้ง (Conflict)

โน้ตไม่พอใจมากที่ปุ่นพูดแบบนั้น เขาไม่ได้ชอบผู้ชายแถมมีแฟนเป็นผู้หญิง ปุ่นเองก็เช่นกัน ทว่าปุ่นกลับเฉลยภายหลังว่าแค่เป็นการแกล้งเป็นแฟนกันต่อหน้าน้องสาวปุ่นเฉย ๆ

ภาวะวิกฤต (Climax)

ทั้งที่โน้ตตกลงแกล้งเป็นแฟนกับปุ่นแค่ต่อหน้าน้องสาวเท่านั้น แต่ความรู้สึกหลาย ๆ อย่างของทั้งสองคนกลับเปลี่ยนแปลงไป ทั้งคู่เริ่มมีความรู้สึกดี ๆ ต่อกัน มีความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจ แต่เพราะทั้งสองคนมีแฟนเป็นผู้หญิงอยู่แล้วจึงรู้สึกผิดกับตนเองมาก โน้พยายามจะกลับมาเป็นเพื่อนแบบเดิม แต่ปุ่นทำไม่ได้จึงหลบหน้าหลบตาอีกฝ่าย จนความสัมพันธ์ของทั้งสองคนไม่เหมือนเดิม

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

ทั้งปุ่นและโน้ต่างยอมรับและเปิดเผยตัวตนซึ่งกันและกันว่าต้องการอีกฝ่าย อยากให้อีกฝ่ายอยู่ข้าง ๆ อยากเลื่อนสถานะกับอีกฝ่ายให้มากกว่าเพื่อน ทั้งสองคนจับมือก้าวผ่านอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแฟนที่ทั้งสองคนคบ เรื่องเพื่อน เรื่องคนรอบตัวได้อย่างราบรื่น

การจบเรื่อง (Ending)

ทั้งสองคนเป็นแฟนกัน ไม่มีใครไม่เห็นด้วยกับความรักของทั้งคู่ แม้กระทั่งแฟนสาวของโน้ก็ร่วมยินดีกับความรักในครั้งนี้อย่างจริงใจในตอนสุดท้าย

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง Love sick ซุลมุนกางเกงน้ำเงิน

ปุ่น พัฒนาจากกึ่งไม่ยอมรับ (ไม่ยอมรับ 50%) สู่ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

โน้ พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 2 SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (2559)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

คนรัก (ก้องภพ) พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด

ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) ก้องภพยอมรับว่าชอบพี่อาทิตย์แต่กังวลจนไม่กล้าบอก

ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ก้องภพมีความสุขที่ได้คบกับอาทิตย์ รวมถึงกล้าบอกรักและกล้าบอกกลุ่มเพื่อนในความสัมพันธ์ของพวกเขา

คนรัก (อาทิตย์) พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด

ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) อาทิตย์ไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย ช่วงหลังยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) อาทิตย์มีความสุขที่ได้คบกับก้องภพ

รวมถึงกล้าบอกรักและกล้าบอกกลุ่มเพื่อนในความสัมพันธ์ของพวกเขา

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (ก้องภพ) เป็นรุ่นน้องที่ชอบตั้งคำถามและสงสัยในระบบโซตัส ชอบกวนประสาทพี่ว้ากจนตนเองโดนพี่อาทิตย์สั่งทำโทษอยู่บ่อยครั้ง และก้องภพเริ่มจะชอบอีกฝ่ายโดยไม่รู้ตัว ภายในจึงเต็มไปด้วยความอึดอัด

คนรัก (อาทิตย์) เป็นพี่ว้ากที่ยึดมั่นในตำแหน่งหน้าที่ หงุดหงิดกับการกระทำของก้องภพตลอดที่ชอบเข้ามาวุ่นวายในชีวิตตนเอง จนอาทิตย์เกิดความรู้สึกบางอย่างขึ้นในใจ เขาเป็นห่วงก้องภพมากกว่ารุ่นน้องคนอื่น ๆ

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (ก้องภพ) หลังจากเปิดเผยตนเองครั้งแรกโดยการมอบเกียรติให้ ก้องภพรู้สึกดีขึ้นแต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่กล้าบอกอีกฝ่ายไปตรง ๆ เพราะกลัวและกังวลในความสัมพันธ์ จะเข้าหาให้มากขึ้นก็กังวล จะถอยออกมาก็ไม่กล้า

คนรัก (อาทิตย์) เมื่อรู้ความหมายของเกียรติ อาทิตย์เริ่มทำตัวเปลี่ยนไป ไม่กล้าอยู่ใกล้ไม่กล้าสบตา เพราะกังวลในความสัมพันธ์และไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย ทั้งที่ตัวเขาเองก็มีความรู้สึกบางอย่างกับก้องภพ

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (ก้องภพ) หลังก้องภพเปิดเผยตนเอง พี่อาทิตย์ได้ตีตัวออกหาก สถานะพี่น้องและความสัมพันธ์แยลงเรื่อย ๆ ก้องภพจึงพยายามเข้มแข็งและค่อย ๆ ก้าวออกมา เว้นระยะเหมือนเป็นแค่รุ่นน้องธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น

คนรัก (อาทิตย์) อาทิตย์ใช้เวลาส่วนใหญ่ทบทวนตัวเอง เขาไม่ได้มีความสุขเลยสักนิดที่ก้องภพ
 ค่อย ๆ กลายเป็นคนไม่รู้จัก เมื่อถึงจุดที่ยอมรับทุกอย่างได้ เขาจึงเปิดเผย
 ตนเองกับก้องภพบ้าง ทั้งคู่จึงมีความสุขกับสถานะใหม่ที่ไม่ใช่พี่น้อง

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

ก้องภพเป็นเด็กปีหนึ่งที่สงสัยในกฎของเหล่าพี่ว้ากคณะวิศวกรรมศาสตร์ หลายครั้งจึงหาเรื่อง
 กวนประสาทพี่อาทิตย์ซึ่งเป็นเฮกกว่ากจนโดนสั่งทำโทษไปหลายครั้ง ทั้งคู่ค่อย ๆ รู้จักกันมากขึ้นผ่าน
 กิจกรรมรับน้องและชีวิตส่วนตัวที่อยู่หอพักฝั่งตรงข้ามกัน

ความขัดแย้ง (Conflict)

ทั้งคู่เกิดความรู้สึกบางอย่างในหัวใจ ก้องภพยอมรับความรู้สึกดังกล่าวได้ก่อน แตกต่างจากอาทิตย์
 ที่ไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชายจึงปฏิเสธกับตัวเองทุกครั้งที่มีความคิดลักษณะนี้เข้ามาในหัว ทว่าเมื่อ
 เวลาผ่านไปก้องภพกลับไม่สามารถเก็บความรู้สึกเหล่านี้ได้อีกต่อไป จึงเปิดเผยตนเองกับพี่อาทิตย์ทั้ง
 ทางตรงและทางอ้อม

ภาวะวิกฤต (Climax)

พี่อาทิตย์ไม่ยอมรับในความสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นชายรักชาย จึงตีตัวออก
 หากจากก้องภพ แม้ก้องภพจะพยายามมากเพียงใดก็ไม่สามารถเข้าใกล้อาทิตย์ได้ ก้องภพจึงตระหนัก
 รู้ และเว้นระยะห่างเพื่อกลับไปเป็นคนรู้จักคนหนึ่งของพี่อาทิตย์เท่านั้น

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

อาทิตย์กังวลและไม่มีความสุขในความสัมพันธ์ดังกล่าวเลยสักนิด เมื่อปรึกษารุ่นพี่ที่สนิทกัน
 ในงานแต่ง จึงยอมรับในที่สุดว่าตัวเองก็รู้สึกเช่นกัน อาทิตย์เปิดเผยตนเองกับก้องภพ ทั้งคู่ก้าวข้าม
 สถานะของการเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องไปสู่สถานะใหม่

การจบเรื่อง (Ending)

อาทิตย์นำเกียรติมาให้ก้องภพ เป็นเกียรติที่ตนเองเคยได้รับสมัยปีหนึ่ง เขาฝากให้ก้องภพช่วย
 ดูแลเหมือนที่ตัวเขากำลังดูแลเกียรติของก้องภพอยู่

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง

ก้องภพ พัฒนาจากกึ่งยอมรับ (ยอมรับ 50%) สู่ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับคนรัก ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง ต้องใช้เวลา

อาทิตย์ พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับคนรัก ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง ต้องใช้เวลา

เรื่องที่ 3 SOTUS S (2560)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

ก้องภพ ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด)

ช่วงแรก ไม่กล้าเปิดเผยกับเพื่อนร่วมงาน กลัวเพื่อนร่วมงานไม่ยอมรับ

ช่วงหลัง กล้าเปิดเผยกับเพื่อนร่วมงาน ไม่กลัวการไม่ถูกยอมรับ

อาทิตย์ ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด)

ช่วงแรก ไม่กล้าเปิดเผยกับเพื่อนร่วมงาน กลัวเพื่อนร่วมงานไม่ยอมรับ

ช่วงหลัง กล้าเปิดเผยกับเพื่อนร่วมงาน ไม่กลัวการไม่ถูกยอมรับ

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

เพื่อนร่วมงานคนรักและพนักงานทุกคนในที่ฝึกงาน (ก้องภพ)

พนักงานในบริษัทล้วนเอ็นดูก้องภพเนื่องจากเป็นเด็กฝึกงานที่สุภาพน่ารัก มีมารยาท รู้วิธีเข้าหาผู้ใหญ่ เป็นกันเองกับเพื่อนร่วมงาน แล้วยังเป็นคนเก่งที่เฉลียวฉลาด และสามารถแบ่งเบาภาระได้ค่อนข้างมาก

เพื่อนร่วมงานและพนักงานทุกคนในที่ทำงาน (อาทิตย์)

พนักงานในแผนกจัดซื้อค่อนข้างสนิทกัน ทุกคนเริ่มเข้ากับอาทิตย์ได้ดีเมื่อผ่านไปได้ช่วงหนึ่ง แม้อันแรกอาทิตย์จะทำอะไรผิดพลาดจนไม่เป็นที่พอใจกับคนในแผนกก็ตาม

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

เพื่อนร่วมงานคนรักและพนักงานทุกคนในที่ฝึกงาน (ก้องภพ)

เพื่อนร่วมงานคนรักไม่ได้มีท่าทีรังเกียจแต่อย่างใด เธอเลือกพูดเรื่องนี้กับก้องภพแค่สองคน เนื่องจากเข้าใจและไม่อยากให้คิดมาก ความสัมพันธ์ระหว่างก้องภพกับพีเอิร์ธค่อนข้างดีเพราะอีกฝ่ายเข้าใจ

ทุกคนในบริษัทมีท่าทีเปลี่ยนไปเมื่อรับรู้ผ่านภาพที่เขาจับกับอาทิตย์ หลายคนบ่นว่าเสียดาย หลายคนแซวไปต่าง ๆ นานาในไลน์ ทว่าทุกสิ่งทุกอย่างกลับจบแค่ในไลน์ไม่ได้มีการพูดต่อให้ก้องภพได้ยิน รวมทั้งเพื่อนร่วมงานหรือคนที่สนิทกับก้องภพออกจะเป็นห่วงทั้งเขาและอาทิตย์มากกว่า

เพื่อนร่วมงานและพนักงานทุกคนในที่ทำงาน (อาทิตย์)

อาทิตย์รับไม่ได้กับสิ่งที่เกิดขึ้นเพราะกลัวการโดนอ่อยแซว ยิ่งเห็นข้อความยิ่งคิดไปเองต่าง ๆ นานา ทว่าเมื่อกลับมาที่แผนกจัดซื้อทุกอย่างกลับปกติ จนดูเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เพื่อนสนิทอาทิตย์ยังให้กำลังใจอีกด้วยว่าอย่า

คิดมาก แต่เป็นตัวเขาเองที่ยอมรับไม่ได้จนความสัมพันธ์ระหว่างเขากับก้อง
ภพสั้นคลอนจนเหมือนกลายเป็นคนที่ไม่รู้จักกัน

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

เพื่อนร่วมงานคนรักและพนักงานทุกคนในที่ฝึกงาน (ก้องภพ)

ทุกอย่างดำเนินไปตามปกติ ไม่ได้มีพนักงานคนใดเอ่ยแซวเรื่องที่ตั้งคู่คบกัน
ก้องภพยังเข้ากันได้ดีกับทุกคน ไม่เว้นแม้กระทั่งฝ่ายผลิตที่คนกำลังฝึกงาน
ทว่าสิ่งที่ย้ำแค้นกลับเป็นความสัมพันธ์ของตัวเขากับคนรัก

เพื่อนร่วมงานและพนักงานทุกคนในที่ทำงาน (อาทิตย์)

ช่วงแรกที่เปิดเผยแบบไม่ตั้งใจ อาทิตย์คิดไปเองต่าง ๆ นานา แต่เมื่อเวลา
ผ่านไปข่าวใหม่ในบริษัทก็มากลบข่าวเก่าเรื่องของเขา ใช้เวลาพักใหญ่กว่า
จะยอมรับได้ จึงตระหนักได้ว่าควรแค้นรักมากกว่าสายตารอบข้าง เมื่อ
เปิดเผยกับทุกคนในบริษัทอีกครั้ง คราวนี้ความสัมพันธ์ของเขากับก้องภพ
จึงกลับมาดีกว่าเดิม กล้าเดินจับมือและแสดงความรักกันมากขึ้น ในส่วน
ของที่ทำงานก็ไม่ได้มีใครเอ่ยแซวเรื่องนี้แต่อย่างใด ทุกคนเข้าใจ

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

อาทิตย์กลายเป็นพนักงานใหม่ในฝ่ายจัดซื้อ ส่วนก้องภพกลายเป็นเฮັดว๊ากปี 3 ซึ่งมารับ
ตำแหน่งแทนเฮັดว๊ากคนก่อน อาทิตย์เริ่มต้นทำงานในบริษัทก็ได้เรียนรู้งานมากมายที่ไม่เคยทำ เขามัก
คิดถึงก้องภพบ่อย ๆ เพราะไม่ได้มีเวลาอยู่ด้วยกันเหมือนแต่ก่อน

ความขัดแย้ง (Conflict)

ก้องภพพยายามแสดงความรักกับอีกฝ่าย แต่อาทิตย์กลับไม่ชอบให้คนรักแสดงออกตอนอยู่
ในที่สาธารณะเพราะกลัวสายตาที่รอบข้างมองมา อาทิตย์ไม่อยากโดนนินทาไม่อยากกลายเป็นตัว
ประหลาดในสายตาคนอื่น

ทั้งคู่ค่อนข้างห่างกัน จนก้องภพได้มาเป็นนักศึกษาฝึกงานในบริษัทที่คนรักทำงานอยู่ แม้
อาทิตย์จะไม่พอใจที่อีกฝ่ายไม่ยอมบอกอะไรล่วงหน้า แต่ทั้งสองคนก็ได้ใกล้ชิดกันอีกครั้ง บางวันได้ตื่น
เข้าไปทำงานพร้อมกัน ได้กินข้าวด้วยกัน ได้กลับหอพักด้วยกัน ได้นอนด้วยกัน แต่ถึงกระนั้นอาทิตย์ก็
ยังไม่พอใจทุกครั้งที่ก้องภพแสดงออกด้านความรักมากเกินไปเมื่ออยู่ในบริษัท

ภาวะวิกฤต (Climax)

มีภาพหลุดที่ก้องภพและอาทิตย์จูบกันริมทะเล นั้นทำให้เกิดการนินทากันในไลน์บริษัท
อาทิตย์เครียดกับเรื่องนี้มากเพราะสิ่งที่เขากำลังมาทั้งหมดกำลังเกิดขึ้น ความสัมพันธ์ของตัวเขากับ

ก้องภพถือว่าย่าแม่ เพราะอาทิตย์ทำเหมือนอีกฝ่ายเป็นคนไม่รู้จักรักกัน ทั้งหลบหน้า ไม่ยอมมาพูดคุย ไม่ทำเหมือนอย่างแต่ก่อน จนก้องภพคืนเกียรติให้อีกฝ่ายกลับไปทบทวนถึงความสัมพันธ์ที่ผ่านมา

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

อาทิตย์คลายกังวลได้ตอนที่ยอมรับตนเอง เมื่อเห็นว่าวันสุดท้ายของการฝึกงานมาถึงและคนรักที่เคยพักห้องข้าง ๆ ได้ย้ายออกไปแล้ว ความรู้สึกบางอย่างเกิดขึ้นในใจ ตัวเขากำลังจะต้องห่างเหินกับก้องภพอีกครั้ง เมื่อรับรู้และยอมรับได้ว่าตนควรห่วงความรู้สึกคนรักมากกว่าสายตาจากรอบข้าง อาทิตย์จึงเปิดเผยตนเองกับทุกคนบริษัทในงานเลี้ยงส่งเด็กฝึกงานโดยการชี้แจงถึงสถานะของตนเอง และเหตุผลที่เกรงกลัวในช่วงก่อนหน้าให้ทุกคนฟัง ก้องภพดีใจมากที่คนรักทำแบบนี้

การจบเรื่อง (Ending)

อาทิตย์นำเกียรติให้อีกฝ่ายให้กลับมาทบทวนไปแก้ไขใหม่ กลายเป็นเกียรติที่ครั้งหนึ่งเป็นของเขา และอีกครึ่งหนึ่งเป็นของก้องภพ เป็นเกียรติของกันและกัน ความสัมพันธ์ระหว่างคนรักดีขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งจากของแทนใจ การกระทำที่ได้แสดงออกมากขึ้น ได้เดินจับมือต่อหน้าคนอื่น ๆ รวมไปถึงความสัมพันธ์ของอาทิตย์และเพื่อนร่วมงาน ไม่มีใครเอ่ยแซวเขาอีกเลยไม่ว่าจะเป็นในแผนกจัดซื้อหรือแผนกผลิตที่สนิทด้วย

ท้ายที่สุดอาทิตย์จะต้องทำงานต่อไปและก้องภพกลับไปเรียน แม้จะต้องห่างกันอีกครั้ง แต่คราวนี้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่พัฒนาไปไกลกว่าสองปีที่แล้ว ก้องภพพาคนรักเข้าบ้านไปพบครอบครัว และอาทิตย์ก็ตั้งใจจะทำแบบนี้เช่นกัน

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง SOTUS S

ก้องภพ พัฒนาจากกึ่งไม่ยอมรับ (ไม่ยอมรับ 50%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับเพื่อนร่วมงาน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

อาทิตย์ พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับเพื่อนร่วมงาน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 4 Blue Kiss เพื่อนแก้เหงา (2561)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

- พีท พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) พีทไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) พีทมีความสุขที่ได้คบกับแก้้ รวมถึงกล้า
บอกรักและกล้าบอกครอบครัวในความสัมพันธ์ของพวกเขา
- แก้้ พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) แก้้ยอมรับว่าชอบพีทแต่ไม่กล้าบอกใคร
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) แก้้มีความสุขที่ได้คบกับพีท แต่ลึก ๆ
แล้วยังคงกลัวคนอื่นไม่ยอมรับอยู่

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (พีทแก้้) เป็นเพื่อนรักที่สนิทกันมาก ๆ จนกระทั่งมีผู้หญิง (ฟองเบียร์) เข้ามาเกี่ยว
เลยกลายเป็นการทะเลาะกันที่รุนแรง จนแทบไม่มองหน้ากัน
- เพื่อน (แสนดี) เป็นเพื่อนผู้หญิงคนเดียวในกลุ่มที่สนิทกับทั้งพีทและแก้้ แสนดีต้องเป็นคน
คอยห้ามหรือช่วยหาจังหวะให้พีทกับแก้้ได้ปรับความเข้าใจกันเสมอ
- ครอบครัว (พ่อ) ช่วงแรกความสัมพันธ์ของพีทและพ่อไม่ค่อยดีเท่าไร เพราะชอบมีเรื่องชก
ต่อยมาให้หนักใจ แต่หลังจากเป็นเพื่อนกับแก้้ พีททำตัวดีและตั้งใจขึ้น
ความสัมพันธ์ของพ่อและพีท รวมทั้งพ่อพีทและแก้้จึงค่อนข้างดีมาก ๆ

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (พีทแก้้) เต็มไปด้วยอารมณ์รุนแรงโกรธที่ต่างฝ่ายต่างไม่พอใจซึ่งกันและกัน และเมื่อ
ต่างฝ่ายต่างเปิดเผยซึ่งกันและกันแล้วทุกอย่างกลับกลายเป็นราบรื่น
เพียงแต่พีทยังไม่ค่อยแน่ใจเรื่องที่ตนชอบผู้ชาย จึงยังคงเป็นเพื่อนกันก่อน
- เพื่อน (แสนดี) เต็มไปด้วยความสับสนและงุนงง เพราะความบังเอิญที่แสนดีเดินมาเห็น
ฉากที่ไม่ควรจะเห็น เธอจึงรีบเดินกลับไปพร้อมรับปากว่าจะไม่บอกใคร
- ครอบครัว (พ่อ) ช่วงแรกเต็มไปด้วยความไม่พอใจราวกับคนไม่ยอมรับ แต่เมื่อพีทและแก้้
พูดกับพ่อตรง ๆ สิ่งที่แสดงออกกลับเปลี่ยนไป เพราะพ่อพีทไม่ได้ว่าอะไร

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (พีทแก้้) ในช่วงแรกหลังจากเปิดเผยตนเองไปแล้วทั้งคู่ยังคงคบกันในสถานะเพื่อน
เพราะพีทยังไม่ค่อยแน่ใจ เลยทะเลาะกันเกี่ยวกับความสัมพันธ์บ่อยครั้ง
เมื่อพีทมีผู้หญิง (ฟองเบียร์) มาเกี่ยว และแก้้มีผู้ชาย (พีซัน) มาเกี่ยว

เพื่อน (แสนดี) ยังคงทำตัวเป็นเพื่อนที่แสนดีตามเดิม หลายครั้งที่พีทเก่าทะเลาะกันเพื่อนในกลุ่มคนอื่น ๆ จะสงสัยว่าทั้งคู่ทะเลาะกันเรื่องอะไร มีเพียงแสนดีคนเดียวที่รู้ว่าต้นเหตุของการทะเลาะเป็นเพราะความหึงหวง เพียงแต่เธอไม่ได้พูดอะไรออกไปตามที่รับปากพีทเก่าไว้

ครอบครัว (พ่อ) พ่อพีทไม่ได้ต่อว่าหรือกีดกันอะไร เพียงแต่เป็นห่วงลูกว่าอาจจะโดนคนรอบข้างหรือใครที่ไหนเอาไปพูดในทางที่ไม่ดี จึงอยากให้คบกันแบบเงียบ ๆ รวมถึงยังบอกให้พีทไปเคลียร์กับผู้หญิง (ฟองเบียร์) ให้เรียบร้อย

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

พีทเก่าไม่ถูกกันตั้งแต่สมัยมัธยมแต่ดันมาเรียนคณะเดียวกันมหาวิทยาลัยเดียวกันแถมอยู่กลุ่มเดียวกันเลยทะเลาะกันประจำ แต่เพราะเก่าเข้าไปช่วยพีทตอนโดนรุมทำร้ายร่างกายทำให้ความสัมพันธ์ทั้งคู่ดีขึ้นเรื่อย ๆ กลายเป็นเพื่อนสนิท

ความขัดแย้ง (Conflict)

เพราะความสนิทที่ใกล้ชิดกันเก่าเผลอชอบพีทไปแล้วในขณะที่พีทเองก็เริ่มเห็นว่าแก่น่ารักขึ้นเรื่อย ๆ พีทเริ่มเล่าเรื่องผู้หญิง (ฟองเบียร์) ที่คุย ๆ กันอยู่ว่าไม่โอเค แก่ก็แนะนำจนกระทั่งเธอคนนั้นมาหาที่มหาวิทยาลัยแต่พีทกลับไม่สนใจ เก่าไม่ยอมให้ผู้หญิงเกลียดพีทเลยอาสาไปปลอมใจแทนทว่าผู้หญิงกลับเปลี่ยนมาชอบเก่าแทนทำให้พีทหงุดหงิด

ภาวะวิกฤต (Climax)

ความสัมพันธ์ของทั้งคู่แตกหักเมื่อพีทเห็นเก่าจูบกับผู้หญิงของตัวเอง พีทวิ่งเข้าไปต่อจากนั้นทั้งคู่ก็ไม่คุยกันอีกเลย แต่ยังคงอยู่กลุ่มเดียวกัน พอเจอหน้ากันพีทก็ต้องการเรื่องราวเก่าตลอด พีทกลับไปคุยกับผู้หญิงตามเดิมเพราะคิดว่าที่เข้าไปทั้งหมดเพราะหวังผู้หญิง แต่ความหงุดหงิดยังไม่หายไปแถมยังทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อมีผู้ชาย (ซัน) เข้ามาสนิทกับเก่า พีทพยายามจิกกัดและหาทางขัดขวางก่อนจะขอเคลียร์เรื่องต่าง ๆ กับเก่าที่บ้านตน ทว่ามันกลับทำให้ความอึดอั้นที่เก่าสะสมมาตลอดระเบิดออก เก่าต่อว่าพีทอย่างหนัก

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

พีทขอโทษและเปิดใจคุยกับอีกฝ่ายว่าตนเองน่าจะเริ่มชอบเก่าเข้าแล้ว เมื่อเปิดเผยตนเองกับอีกฝ่ายความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงพัฒนาแบบก้าวกระโดด ทว่าสถานะที่ไม่ชัดเจนยังทำร้ายทั้งคู่อยู่ ทุกอย่างลงตัวเมื่อพีทยอมรับว่าต้องการจริงจังกับเก่า ทุกอย่างเข้าที่เข้าทาง เหตุการณ์ดำเนินไปเรื่อย ๆ จนทั้งคู่ได้เปิดเผยตนเองกับเพื่อน (แสนดี) และครอบครัว (พ่อพีท) ทุกคนยอมรับและเข้าใจ

การจบเรื่อง (Ending)

หลังจากปัญหาทั้งหมดคลี่คลายแล้วพีทไม่มีเรื่องผู้หญิงติดพันจึงขอคบเป็นแฟนกับแก้วแบบจริงจัง แก้วตอบตกลงและบอกว่าให้คบกันแบบเงียบ ๆ ไม่ต้องให้ใครรู้ตามคำแนะนำของพ่อพีท

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง Blue Kiss เพื่อนแก่เหงา

- พีท พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
 กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
- แก้ว พัฒนาจากกึ่งยอมรับ (ยอมรับ 50%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
 กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 5 ทฤษฎีจีบเธอ (2562)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

- ค่า ย พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) ค่า ย ไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ค่า ย มีความสุขที่ได้คบกับเตีร์ด รวมถึง
กล้าบอกรักและกล้าบอกคนรอบตัวความสัมพันธ์ของพวกเขา
- เตีร์ด พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) เตีร์ดยอมรับว่าชอบค่า ย แต่ไม่กล้าบอกใคร
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) เตีร์ดมีความสุขที่ได้คบกับค่า ย รวมถึง
กล้าบอกรักและกล้าบอกคนรอบตัวความสัมพันธ์ของพวกเขา

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ค่า ย เตีร์ด) เป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก เตีร์ดเป็นฝ่ายแอบชอบมาตลอดและต้องรู้สึกเจ็บ
ทุกครั้งทีเห็นค่า ย มา กับผู้หญิง เตีร์ดเก็บความลับทั้งหมดนี้ไว้คนเดียว
- เพื่อน (ทั้งกลุ่ม) เพื่อนแก๊งโหดเป็นกลุ่มเฮฮาไปไหนไปกัน เรื่องประจำที่ทุกคนมักคุยกันจึง
เป็นเรื่องผู้หญิง บางทีก็พาดพิงไปยังผู้หญิงของค่า ย ซึ่งเตีร์ดไม่ได้แสดงออก
ว่าชอบค่า ย หรือบอกเพื่อนในกลุ่มแม้แต่คนเดียว
- คนไม่สนิท (ค่า ย) ไม่ได้มีการพูดถึงในเรื่อง

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ค่า ย เตีร์ด) เตีร์ดพยายามเปิดกับค่า ย แล้ว แต่อีกฝ่ายไม่คิดว่าพูดจริง คิดว่าเป็นการพูด
หรือบอกเล่น ๆ จึงไม่ใส่ใจ จนเตีร์ดตีตัวออกหาก ค่า ย จึงเริ่มเข้าหาบ้าง
บรรยากาศตอนค่า ย เปิดค่อนข้างแย เพราะเตีร์ดกำลังจะตัดใจ
- เพื่อน (ทั้งกลุ่ม) บรรยากาศช่วงแรกตอนที่เตีร์ดเปิดกับคนอื่น ๆ เพื่อนทั้งสองค่อนข้างเห็น
ใจและเข้าใจเป็นอย่างดี แตกต่างจากตอนค่า ย ที่ความเห็นแยกออก โบน
เห็นด้วยกับค่า ย แต่ไม่เห็นด้วยเพราะอยู่ข้างเตีร์ด
- คนไม่สนิท (ค่า ย) เข้าใจค่า ย มาก ๆ และให้คำแนะนำอย่างดีจนทำให้ค่า ย ยอมรับตนเอง

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ค่า ย เตีร์ด) หลังจากค่า ย เปิดเปิดเผยตนเอง ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนดีขึ้นเรื่อย ๆ เตีร์ด
ไม่อคติและเปิดใจให้ค่า ย อีกครั้ง ในท้ายที่สุดทั้งคู่จึงคบกัน
- เพื่อน (ทั้งกลุ่ม) เพื่อนแก๊งโหดค่อนข้างดีใจ และอวยแซวค่า ย กับเตีร์ดอยู่บ่อย ๆ เวลาไปไหน
มาไหนด้วยกันสองคน หรือแม้กระทั่งตอนที่ค่า ย แทะกึ่งให้เตีร์ด
- คนไม่สนิท (ค่า ย) ไม่ได้มีการพูดถึงในเรื่อง

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

เดิร์ดแอบชอบค่ายมาตลอดตั้งแต่ปีหนึ่ง แต่เพราะค่ายเป็นเสือผู้หญิงที่คบแต่ผู้หญิง เปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อย ๆ แอ้มผู้หญิงบางคนยังสร้างความลำบากใจให้แก่เดิร์ด เพราะแบบนั้นเดิร์ดจึงเลือกเก็บความลับทั้งหมดไว้ที่ตัวเองเพียงคนเดียว

ความขัดแย้ง (Conflict)

วันหนึ่งตอนเดิร์ดกำลังรู้เรื่องราวของค่ายมาดู ทูเข้ามาในห้องทำให้รู้ความจริงว่าเดิร์ดแอบชอบค่ายมาตลอด เพื่อนจึงสนับสนุนและหาวิธีเพื่อให้เดิร์ดสารภาพความรู้สึกกับค่าย ทว่าปัญหาที่ตามมาคือเดิร์ดรู้ว่าค่ายกำลังหลงใจตน แอ้มยังทำเรื่องแยะ ๆ ใส่ เดิร์ดจึงคิดจะตัดใจ

ภาวะวิกฤต (Climax)

เดิร์ดเลือกตัดใจไปแล้ว แต่ค่ายเพิ่งมารู้ว่าอีกฝ่ายชอบ เมื่อยอมรับตนเองค่ายจึงเดินทางกลับบ้าน ในขณะที่เดิร์ดเริ่มปิดกั้น ความสัมพันธ์ทุกอย่างย่ำแย่ลงไปเรื่อย ๆ ทั้งปัญหาระหว่างค่ายเดิร์ดและปัญหาระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เดิร์ดเริ่มอยู่กับเพื่อนน้อยลงและไปอยู่กับกลุ่มเขียนบทละครนิเทศศาสตร์แทน ความสัมพันธ์ของทั้งคู่แย่งเรื่อย ๆ จนถึงจุดแตกหักที่เดิร์ดกำลังจะตัดเพื่อนกับค่าย

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

ในสภาวะที่ใกล้แตกหัก ค่ายเลือกเปิดเผยตนเองและสารภาพความจริงถึงทุกสิ่งที่ทำกับเดิร์ด สารภาพความรู้สึกทั้งหมดที่เปลี่ยนไป เดิร์ดรับฟังและเริ่มเปิดใจให้ค่ายอีกครั้ง ค่ายทำตัวดีขึ้นมากต่างจากเมื่อก่อน ทุกอย่างไปได้สวย

การจบเรื่อง (Ending)

มีเรื่องเข้าใจผิดเกี่ยวกับผู้หญิงเข้ามาเล็กน้อย ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่สั้นคลอนอีกครั้ง แต่เมื่อได้ปรับความเข้าใจกันว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเพียงการเข้าใจผิด ทุกอย่างก็ลงตัว และในท้ายที่สุดทั้งสองคนก็เปลี่ยนสถานะจากเพื่อนสนิทกลายเป็นแฟนเต็มตัว

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง ทฤษฎีจีบเธอ

ค่าย	พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
	กับคนรัก ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง ต้องใช้เวลา
	กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
เดิร์ด	พัฒนาจากกึ่งยอมรับ (ยอมรับ 50%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
	กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
	กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 6 Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ (2562)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

- พีท ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด)
 ช่วงแรก ไม่กล้าเปิดเผยกับเพื่อน กลัวเพื่อนไม่ยอมรับ
 ช่วงหลัง กล้าเปิดเผยกับเพื่อน ไม่กลัวการไม่ถูกยอมรับ
- แก้ว ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด)
 ช่วงแรก ไม่กล้าเปิดเผยกับเพื่อนและครอบครัว กลัวการไม่ยอมรับ
 ช่วงหลัง กล้าเปิดเผยกับเพื่อนและครอบครัว ไม่กลัวการไม่ถูกยอมรับ

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนไม่สนิท (นนท์) เป็นลูกชายผอ.ที่แก้วต้องไปตีหนังสือให้ ในใจของแก้วไม่ได้อยากไปสอน
 เด็กคนนี้เลยสักนิด เพราะนนท์เป็นเด็กช่างกวน และเหมือนกำลังสนใจแก้ว
 อยู่ไม่น้อย แก้วจึงระวังตัวเป็นอย่างมาก ในขณะที่พีทไม่ถูกชะตาอีกฝ่าย
 เพื่อน (ธาดา,จูน) ในกลุ่มมีเพียงแสดคนเดียวที่รับรู้ความสัมพันธ์ของพีทแก้ว ธาดาไม่ค่อยได้
 สนใจทั้งคู่เท่าไร แต่จูนกลับสงสัยมากขึ้นทุกวันเมื่อเห็นทั้งสองใกล้ชิดมาก
 ขึ้น ทุกครั้งที่จูนสงสัยพีทแก้วต้องหาเรื่องโกหกและแสดจะเป็นคนช่วยปิด
 ครอบครัว (แม่) ความสัมพันธ์ของแม่กับพีทแก้วเป็นไปอย่างราบรื่น แก้วไม่เคยทะเลาะกับคน
 ในครอบครัว ส่วนแม่มักจะเอยถามถึงพีทแก้วบ่อย ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน
 เรื่องเพื่อนหรือแม้กระทั่งเรื่องแฟน และทุกครั้งที่พูดถึงเรื่องดังกล่าว แก้วจะ
 มีท่าทีอึดอัดและกังวลจนพูดไม่ค่อยออก

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนไม่สนิท (นนท์) เป็นการเปิดเผยตนเองอย่างจำเป็นเพราะเข้าใกล้จุดแตกหักอัน
 เนื่องจาก นนท์แสดงออกว่าอยากเป็นเจ้าของแก้วมากเกินไป ทำให้พีท
 โมโหจนแทบคุมตัวเองไม่อยู่ นนท์และพีททะเลาะกันแถมนนท์ยังขู่ว่าจะ
 บอกพ่อเรื่องนี้
- เพื่อน (ธาดา,จูน) ไม่มีปรากฏภายในเรื่อง
- ครอบครัว (แม่) ผอ.มาต่อว่าพีทแก้วต่อหน้าแม่ ว่าไปตามหิงหวงถึงที่บ้านและทำร้ายร่างกาย
 ลูกชายตนเอง พีทโกรธจนตัวสั่น แก้วพูดอะไรไม่ออก ขณะที่แม่เป็นฝ่าย
 ปกป้องทุกคน เพราะแม่รู้เรื่องทุกอย่างมานานแล้ว ทำให้พีทแก้วมองแม่ใน
 แง่มุมใหม่ เพราะสิ่งที่เห็นไม่ใช่ความผิดหวังแต่เป็นความเข้าใจ

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนไม่สนิท (นนท์) หลังจากที่สนิททะเลาะกับพิทจนแตกหัก และผอ.มาต่อว่าพิทแก้tóหน้าแม่ซึ่งผอ.เป็นฝ่ายเสียหน้า ตัวละครนนท์ก็ไม่ได้ปรากฏออกมาอีก

เพื่อน (ธาดา, จูน) ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนอยู่ในตอนพิเศษช่วงท้ายเล่ม เป็นความสัมพันธ์ที่เพื่อนทุกคนเข้าใจ ยอมรับ และไม่มีใครต่อว่า มีเพียงการเอ่ยแหวงของจูนที่ออกแนวมั่นใจพิทแก้tóที่ชอบแสดงความรักต่อหน้าเพื่อนเท่านั้น

ครอบครัว (แม่) แก้วและแม่ได้ปรับความเข้าใจกันหลังจากนั้น ทำให้แก้วรู้ว่าแม่รู้เรื่องนี้มานานแล้ว แม่ยอมรับได้ทุกอย่าง แต่ไม่ยอมทำให้ลูกลำบากใจเลยไม่พูดอะไรออกไป เพราะแม่อยากให้ลูกชายได้มีความสุขกับคนรัก

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

พิทแก้tóคบกันมาได้ระยะหนึ่งแล้ว ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ในฐานะคนรักเป็นไปอย่างราบรื่น เพียงแต่แก้tóยังกังวลกับสถานะของตนเองจึงไม่กล้าเปิดเผยกับคนรอบข้างว่าตนเป็นชายรักชายแถมยังคบกับพิท ด้วยเหตุนี้ทั้งสองคนจึงต้องหาเรื่องโกหกเพื่อนในกลุ่มบ่อย ๆ เวลาไปไหนมาไหนด้วยกันหรือใกล้ชิดกันจนน่าสงสัย รวมทั้งแก้tóยังคงต้องโกหกแม่อยู่บ่อย ๆ ว่าพิทเป็นแค่เพื่อน

ความขัดแย้ง (Conflict)

ลูกชายของผอ.กำลังจะเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยจึงฝากให้แม่มาขอร้องแก้tóเพื่อตัวลูกชายตน แก้วกังวลมากเนื่องจากผอ.เป็นคนหัวโบราณไม่เปิดรับและรังเกียจเพศที่สาม จึงกลัวว่าเรื่องที่ตนคบกับพิทจะโดนเปิดเผย แต่ถึงกระนั้นแก้tóก็ไม่ปฏิเสธแม่ พร้อมทั้งไปตีวโหน่นท์ (ลูกชายผอ.ถึงบ้าน)

ภาวะวิกฤต (Climax)

เมื่อลูกชายผอ.เห็นแก้tóจึงมีท่าทีเปลี่ยนไป เพราะไม่ใช่แค่ต้องการคนสอนแต่ต้นสนใจอีกฝ่ายจนอยากพัฒนาความสัมพันธ์ หลายครั้งนนท์เอ่ยปากถามถึงสถานะระหว่างพิทแก้tó แต่แก้tóมักตอบทุกครั้งว่าอีกฝ่ายเป็นเพื่อน เมื่อพิทเห็นว่านนท์เริ่มล้ำเส้นเกินไปก็ได้แต่หงุดหงิดเพราะทำอะไรไม่ได้เนื่องจากเรื่องนี้อาจส่งผลโดยตรงต่อแก้tóและแม่ พิทจึงได้แต่เก็บความรู้สึกไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงวันที่นนท์แสดงตัวตนที่แท้จริงออกมาว่าอยากเป็นเจ้าของแก้tó พิทโกรธจัดจนเกิดการทะเลาะกับอีกฝ่าย และการทะเลาะกันครั้งนั้นทำให้นนท์แค้นทั้งคู่เป็นอย่างมากจนคิดจะทำลายความสัมพันธ์ของทั้งคู่โดยการบอกผอ.ว่าอีกฝ่ายเป็นชายรักชาย

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

ผอ.มาต่อว่าและโวยวายใส่พิทแก้tóและแม่ในที่ทำงาน ผอ.พูดจาไม่ดีใส่ทั้งสองคนว่าการเป็นชายรักชายมีแต่จะทำเรื่องเสื่อมเสีย เป็นที่น่าอับอายไปทั่ว พิทโกรธจนเลือดขึ้นหน้าแต่กลับทำอะไร

ไม่ได้ แก้วเองก็พูดอะไรไม่ออก คนเดียวที่กล้าเถียงผอ.กลับไปคือแม่ เพราะแม่รู้เรื่องราวทั้งหมดอยู่แล้วและไม่เคยเห็นว่าลูกชายทำเรื่องไม่ดีอะไร ท้ายที่สุดแม่บอกให้ผอ.ลองกลับไปทบทวนดูใหม่ และเปิดใจให้โลกสมัยใหม่แทนการยึดติดความเชื่อเดิม ๆ ได้แล้ว

การจบเรื่อง (Ending)

หลังจากปัญหาทั้งหมดคลี่คลายแก้วได้ปรับความเข้าใจกับแม่ ครอบครัวไม่ได้กีดกันอะไรและอยากให้ลูกชายเลือกเส้นทางที่มีความสุขที่สุด แก้วสบายใจมาก ๆ พี่เองก็ดีใจกับเรื่องนี้มากเช่นกัน

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ

พีท ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

แก้ว ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เรื่องที่ 7 Tharn Type เกลียตนักมาเป็นที่รักดี ๆ (2562)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

ธาร ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด)
 ธารยอมรับตนเอง ไม่รู้สึกแย่กับการเป็นชายรักชาย เพราะไม่เคยทำให้ใครเดือดร้อน
 ไทป์ พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด
 ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) ไทป์ไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย
 ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ไทป์มีความสุขที่ได้คบกับธาร รวมถึงกล้า
 บอกรักและกล้าบอกคนรอบข้างในความสัมพันธ์ของพวกเขา

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (ธาร) ก่อนธารจะเปิดเผยกับไทป์ ทั้งคู่เป็นรูมเมทที่ความสัมพันธ์ดีมาก เข้ากันได้
 ดีทั้งนิสัยส่วนตัวและการใช้ชีวิตร่วมกัน ธารแอบมองไทป์เป็นบางครั้งแต่ก็
 หยุดความคิดตนเองไว้แค่เพื่อนเพราะรู้ว่าอีกฝ่ายเป็นผู้ชาย
 คนรัก (ไทป์) ไทป์เกลียดเกย์และเกลียดธารมาก จนกระทั่งได้รู้ว่าตอนที่ตนป่วยธารเป็น
 คนคอยดูแลตลอด ความสัมพันธ์หลังจากนั้นจึงเริ่มดีขึ้น ไทป์เริ่มรู้สึก
 บางอย่างแต่ก็ไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย
 เพื่อน (ไทป์) เพื่อนสนิทเข้าใจไทป์ทุกอย่าง ยกเว้นเรื่องเดียวคือการเกลียดเกย์เข้ากระดูก
 ดำ เพื่อนพยายามพูดให้ไทป์เปลี่ยนใจแต่ก็ทำไม่ได้ ความสัมพันธ์อยู่ใน
 ระดับที่ดีเพราะสนิทกันมาก เพื่อนเลือกอยู่ข้างไทป์ตลอด
 ครอบครัว (ไทป์) ความสัมพันธ์ของครอบครัวอยู่ในระดับที่ดี พ่อค่อนข้างคาดหวังให้ไทป์มี
 แพนเร็ว ๆ ขณะที่แม่ไม่ได้ต้องการให้ลูกพุ่งเป้าสนใจเรื่องความรัก

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (ธาร) หลังจากธารเปิดอกไปว่าตนเป็นเกย์ทำให้ความสัมพันธ์อยู่ในระดับที่
 แย่แย่ เพราะไทป์เกลียดเกย์เข้ากระดูกดำ ธารจึงต้องทนฟังคำดูถูกและ
 การกลั่นแกล้งจากไทป์เพื่อบังคับให้ย้ายห้อง
 คนรัก (ไทป์) ไทป์สับสนถึงขีดสุด แม้จะรู้สึกดีกับธารแต่กลับไม่ยอมรับตนเองว่าเป็นชายรัก
 ชาย ไทป์จีบผู้หญิงและหวังจะคบเป็นแฟน ความสัมพันธ์ระหว่างเขาและธาร
 จึงกลับมาแย่อีกครั้ง แย่จนกระทั่งไทป์ยอมรับและเปิดเผยตนเอง
 เพื่อน (ไทป์) เพื่อนทั้งประหลาดใจและตกใจเป็นอย่างมาก เพราะที่ผ่านมามีไทป์
 แสดงออกว่าเกลียดเกย์มากกว่าอะไรทั้งนั้น แม้จะไม่ค่อยเข้าใจแต่ก็
 พยายามทำความเข้าใจ ความสัมพันธ์ของเพื่อนไม่ได้เปลี่ยนไป

ครอบครัว (ไทป์) ตอนที่ไทป์แนะนำธรรว่าเป็นแฟนพ่อตกใจจนถึงขีดสุดพร้อมทั้งเป็นลมล้มพับไป ในขณะที่แม่เข้าใจและยอมรับในสิ่งที่ไทป์เลือก

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (ธรร) ธรรค่อย ๆ เริ่มเรียนรู้ทีละนิดจากความอ่อนแอที่ไทป์แสดงออกมาตอนที่ป่วย จนได้รู้ความจริงว่าที่เกลียดเกลียดเป็นเพราะเคยโดนล่วงละเมิดทางเพศในวัยเด็ก ธรรจึงเริ่มปรับตัวอยู่ร่วมกับไทป์ได้ ทว่ากลับไม่มองไทป์เป็นเพื่อนอีกต่อไป เพราะตัวเขาเริ่มชอบอีกฝ่ายมากกว่าเพื่อนไปแล้ว

คนรัก (ไทป์) ความสัมพันธ์ทั้งคู่ดีขึ้นมาก ไทป์ยอมรับตนเองมากขึ้น แต่ยังไม่สามารถยอมรับได้ 100% เพราะเมื่อรอบข้างถามไต่ไต่ยังไม่กล้าตอบว่าเป็นแฟนกัน ต้องใช้เวลาเรียนรู้อีกพักใหญ่กว่าจะยอมรับและกล้าบอกคนรอบข้าง

เพื่อน (ไทป์) ความสัมพันธ์ทั้งคู่ไม่ได้เปลี่ยน เพื่อนยังคงเป็นที่ปรึกษาให้ไทป์ ที่เพิ่มเติมขึ้นมาอีกเรื่องคือเพื่อนสนิทดันกลายเป็นที่ปรึกษาด้านความรักเพิ่มอีกเรื่อง

ครอบครัว (ไทป์) แม่เป็นฝ่ายเข้าข้าง ขณะที่พ่อเป็นฝ่ายต่อต้าน ไม่ยอมรับแต่ไม่ปฏิเสธจนถึงขั้นไล่ เพียงแต่พยายามหาสารพัดวิธีทำให้ธรรเป็นฝ่ายยอมแพ้

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

ทั้งสองเป็นเพื่อนร่วมห้องกัน ทุกอย่างควรจะเป็นไปได้ดีแต่เพราะธรรเป็นเกย์และไทป์เกลียดเกลียดเข้ากระดูกดำ ไทป์จึงไม่ยอมรับการอยู่ร่วมห้องกับธรร

ความขัดแย้ง (Conflict)

ไทป์พยายามหาวิธีไล่ธรรออกจากห้องแต่กลับไม่เป็นผลสักวิธี ทั้งคู่จึงอยู่ด้วยกันอย่างขัดแย้งจนกระทั่งไทป์ล้มป่วยจากบาดแผลในอดีต ธรรทั้งสงสารและเป็นห่วงจึงคอยอยู่ข้าง ๆ ดูแลไทป์ตลอดจนหายดี ไทป์จึงเริ่มมองอีกฝ่ายเปลี่ยนไป

ภาวะวิกฤต (Climax)

ไทป์เผลอไปมีเรื่องกับชายรักชายคนอื่น ดันไปพูดจาตู่ถูกตำหนิอย่างเสียหาย ส่งผลให้ป้าและโดนคนทั้งมหาวิทยาลัยเกลียด ทว่าเกย์คนเดียวที่ไม่เกลียดไทป์คือธรร ธรรคอยอยู่ข้าง ๆ คอยปลอบ ไทป์จึงตัดสินใจพูดความจริงว่าตนเคยโดนล่วงละเมิดทางเพศในวัยเด็ก ธรรกลายเป็นคนที่ช่วยแก้ปัญหาให้ ไทป์จึงเริ่มรู้สึกดีกับอีกฝ่ายทว่าเขากลับไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย ไทป์จึงพยายามจีบผู้หญิงเพื่อหวังว่าตนจะได้ตัดขาดจากสายสัมพันธ์ระหว่างตนกับธรร

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

ยิ่งไทป์พยายามมากเท่าไรยิ่งเหมือนเป็นการหลอกตัวเอง เพราะท้ายที่สุดก็ไม่สามารถลงเอยกับผู้หญิงได้ จึงกลับมาขอโทษและเริ่มต้นสถานะใหม่กับธาร ทั้งคู่จึงกลายเป็นคู่รักกัน ไทป์เริ่มยอมรับตนเองมากขึ้นที่ละนิดจนสามารถเปิดเผยกับรอบข้างได้

การจบเรื่อง (Ending)

ไทป์เลิกเกลียดเกย์ เลิกตัดสินคนอื่นด้วยเรื่องเพศ เข้าใจในความแตกต่างของมนุษย์ที่ไม่ใช่การเหมารวม และกล้าเปิดเผยว่าตนเป็นชายรักชายกับเรื่องคนรักให้ครอบครัวรับรู้

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง Tharn Type

ธาร	ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
	กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
	กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
ไทป์	พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
	กับคนรัก ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง ต้องใช้เวลา
	กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 8 Until we meet again ด้ายแดง (2562)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

- ดิน พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) ดินยอมรับว่าชอบภาม แต่สิ่งที่เขากลัวคือกลัวครอบครัวไม่ยอมรับ กลัวว่าจะเป็นเหมือนภาพในความฝันของภรณ์และอินทซ์ที่พ่อแม่ไม่ยอมรับ
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ดินมีความสุขที่ได้คบกับภาม รวมถึงกล้าบอกรักกล้าบอกกลุ่มเพื่อน กล้าบอกครอบครัวในความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา
- ภาม พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) ภามยอมรับว่าชอบดิน แต่สิ่งที่เขากลัวคือกลัวครอบครัวไม่ยอมรับ กลัวว่าจะเป็นเหมือนภาพในความฝันของภรณ์และอินทซ์ที่พ่อแม่ไม่ยอมรับ
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ภามมีความสุขที่ได้คบกับดิน รวมถึงกล้าบอกรักกล้าบอกกลุ่มเพื่อน กล้าบอกครอบครัวในความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ดินภาม) เป็นรุ่นพี่รุ่นน้องที่พบกันโดยบังเอิญ แต่ในความบังเอิญทั้งคู่กลับรู้สึกคุ้นเคยเหมือนรู้จักกันมาก่อน
- เพื่อน (ดินภาม) เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน คอยให้คำปรึกษาและให้การช่วยเหลือตลอด
- ครอบครัว (ดิน) ความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในระดับที่ย่ำแย่ เพราะดินโตมากับย่าคนเดียว
- ครอบครัว (ภาม) แม่และน้องชายของภามอยู่ต่างประเทศ ทั้งคู่โทรมาหาเสมอ

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ดินภาม) หลังเปิดเผยแล้วทั้งคู่พัฒนาความสัมพันธ์ได้รวดเร็วขึ้น ดินค่อย ๆ เปลี่ยนไปจากแต่ก่อนเป็นคนเงียบ ๆ กลายเป็นคนที่ยิ้มบ่อยขึ้นจากการแกล้งภาม
- เพื่อน (ดินภาม) กลุ่มเพื่อนค่อนข้างตกใจ ทุกคนแปลกใจเล็กน้อย แต่ก็ยอมรับ
- ครอบครัว (ดิน) ทุกคนค่อนข้างแปลกใจแต่ก็ยอมรับ โดยเฉพาะน้องชายน้องสาวและยาย
- ครอบครัว (ภาม) แม่และน้องชายยอมรับในสิ่งที่ภามเลือก แม่เข้าใจภามมาก ๆ

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (ดินภาม) เป็นคู่รักที่เข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งสองคนรักและเข้าใจกันมาก ๆ
- เพื่อน (ดินภาม) เป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเหมือนเดิม เพียงแต่จะคอยตามแซวดินภามอยู่เรื่อย ๆ
- ครอบครัว (ดิน) ความสัมพันธ์ในครอบครัวอยู่ในระดับที่ดีขึ้นมาก ดินได้พูดคุยกับทุกคน ได้ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ทุกคนเติมเต็มช่องว่างของกันและกัน

ครอบครัว (ภาม) แม่วางใจมาก ๆ ที่ภามมีแฟน เพราะตนอยู่ต่างประเทศจึงไม่สามารถดูแล ลูกชายได้อย่างใกล้ชิด แม่จึงฝากดินให้ดูแลภามอยู่บ่อย ๆ

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

ภามสะดุ้งตื่นจากความฝันที่มองเห็นคู่รักชายรักชายฆ่าตัวตายเพราะพ่อของพวกเขาไม่ยอมรับที่ลูกรักมีแฟนเป็นเพศชาย เป็นความฝันที่ภามเจอตั้งแต่เด็กและทำให้กลัวเสียงดัง ภามได้พบรุ่นพี่คนหนึ่งเข้าชมรมว่ายน้ำของเพื่อนโดยบังเอิญ ครั้งแรกที่เห็นหน้าอีกฝ่ายเขาน้ำตาไหลราวกับได้พบคนที่คิดถึงมานานแสนนาน ซึ่งคนคนนั้นคือพีติน ประธานชมรมว่ายน้ำ

ความขัดแย้ง (Conflict)

ทั้งคู่เกิดความรู้สึกบางอย่างในหัวใจ แม้จะเป็นความบังเอิญแต่ทั้งดินและภามกลับคุ้นเคยกับอีกฝ่ายมาก ๆ ทำให้พัฒนาความสัมพันธ์ได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่เดียวกัน ยิ่งใกล้ชิดมากเท่าไรก็ยิ่งทำให้ทั้งสองคนฝันเรื่องกรรมและอินทัชมากขึ้นเรื่อย ๆ และทุกครั้งที่ฝันภามจะต้องร้องไห้ให้กับภาพในหัว ดินจึงพยายามหาคำตอบกับเรื่องที่พวกเขากำลังเผชิญ

ภาวะวิกฤต (Climax)

ยิ่งใกล้ชิดกันอาการของภามยิ่งรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ดินใช้เวลาพักใหญ่จนกระทั่งได้ข้อมูลของอินทัชมา เขารับรู้แล้วว่าชาติก่อนของตนคือกรรม ขณะที่ชาติก่อนของภามคืออินทัช ด้วยเหตุนี้เองทั้งสองคนจึงกลัวว่าครอบครัวจะไม่ยอมรับและกีดกันพวกเขาอย่างเต็มที่กรรมและอินทัชโดน จนความตายกลายเป็นผู้พรากพวกเขาออกจากกัน ที่สำคัญคือครอบครัวในอดีตของอินทัชคือครอบครัวทางฝั่งแม่ในปัจจุบันของดิน และครอบครัวในอดีตของกรรมคือครอบครัวทางฝั่งพ่อในปัจจุบันของภาม

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

ดินคอยอยู่ข้าง ๆ ภามทุกครั้ง ในตอนที่ภามเปิดเผยเรื่องคนรักกับครอบครัวจึงผ่านไปอย่างรวดเร็ว ภามเสียน้ำตามากที่สุดตอนเปิดเผยกับยายของดิน เนื่องจากยายของดินคือพี่สาวของอินทัชที่ฆ่าตัวตายไปเมื่อหลายปีก่อน อินทัชยังอยู่ในร่างของภาม รวมไปถึงตอนที่ภามเปิดเผยตนเองกับครอบครัวฝั่งพ่อซึ่งเป็นครอบครัวในอดีตของกรรม ก็ได้ดินเป็นคนที่ยอมอยู่ข้าง ๆ จนทำให้ทั้งสองคนสามารถก้าวข้ามอุปสรรคเรื่องนี้ไปพร้อมกันได้

การจบเรื่อง (Ending)

ทั้งคู่ไม่ฝันถึงอดีตชาติอีกแล้ว อาการของภามดีขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ตกใจกับเสียงดัง ๆ ราวกับว่ากรรมและอินทัชได้จากพวกเขาไปแล้ว จึงเหลือแค่ดินภามที่เป็นคู่รักธรรมดาคนหนึ่ง

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง Until we meet again ด้ายแดง

- ดิน พัฒนาจากกิ่งยอมารับ (ยอมารับ 50%) สู้ยอมารับทั้งหมด (ยอมารับ 100%)
 กับคนรัก ยอมารับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับครอบครัว ยอมารับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับเพื่อน ยอมารับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
- ภาม พัฒนาจากกิ่งยอมารับ (ยอมารับ 50%) สู้ยอมารับทั้งหมด (ยอมารับ 100%)
 กับคนรัก ยอมารับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับครอบครัว ยอมารับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับเพื่อน ยอมารับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 9 เพราะเราคู่กัน (2563)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

สารวัตร พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด

ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) สารวัตรยอมรับว่าชอบพี่อาทิตย์แต่กังวลว่าจะไม่สมหวังจึงไม่กล้าบอกออกไปตรง ๆ

ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) สารวัตรมีความสุขที่ได้คบกับไทน่ กล้าบอกรัก กล้าบอกเพื่อน กล้าบอกครอบครัว และคนรอบข้างในความสัมพันธ์ของพวกเขา

ไทน่ พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด

ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) ไทน่ไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย เพราะในอดีตไทน่คบแต่แฟนผู้หญิงมาตลอด แถมช่วงแรกไทน่ยังคิดจะจีบผู้หญิงที่สารวัตรกำลังตามจีบตนเองอยู่

ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ไทน่มีความสุขที่ได้คบกับสารวัตร กล้าบอกรัก กล้าบอกเพื่อน กล้าบอกครอบครัว และคนรอบข้างในความสัมพันธ์ของพวกเขา

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (สารวัตรไทน่) เป็นเพื่อนในชมรมดนตรี ไทน่ขอให้สารวัตรตามจีบตน เพื่อขจัดกรีน ซึ่งสารวัตรชอบไทน่ตั้งแต่แรกแต่ไม่พูดออกไป เพราะไทน่เคยคบแต่ผู้หญิง

เพื่อน (ไทน่) เพื่อนไทน่เป็นกลุ่มเฮฮาไปไหนไปกัน ชอบยิงมุขชอบเล่นตลก และชอบพากันไปส่องสาวตามสถานที่ต่าง ๆ ทุกคนในกลุ่มรักกันมาก

ครอบครัว (สารวัตร) ช่วงแรกครอบครัวของสารวัตรมีปรากฏมาแค่แม่และน้องชาย แม่เป็นคนใจดี ส่วนน้องเป็นคนกวน ๆ นิสัยแบบเดียวกับสารวัตร

ครอบครัว (ไทน่) พี่ชายของไทน่เป็นคนเนี้ยบและค่อนข้างดุ ความสัมพันธ์ที่น้องยังเหมือนเดิม แต่กลับไม่เปิดใจยอมรับสารวัตรเพราะดันไปหยาบคายใส่

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (สารวัตรไทน่) สารวัตรเกิดความโล่งใจเพราะได้แสดงออกตามที่อยากแสดง ขณะที่ไทน่เกิดความกระอักกระอ่วนบางอย่างเพราะตนไม่เคยคบผู้ชาย จึงคิดภาพไปต่าง ๆ นานา แต่ก็ไม่ถึงกับปิดใจไม่ยอมรับ

เพื่อน (ไทน่) เริ่มตีตัวออกหากจากเพื่อน จากที่ตอนแรกจะคอยเล่าเรื่องสารวัตรให้ฟัง กลับเล่าน้อยลง และปิดบังเรื่องที่ยังฝ้ายมานอนค้างด้วย

ครอบครัว (สารวัตร) พ่อของสารวัตรเป็นตำรวจยศใหญ่ พ่อไม่ได้ต่อว่าอะไร ไม่ได้สนใจว่าคนที่ลูกคบต้องเป็นผู้หญิง พ่อยอมรับได้ทุกอย่างไม่ว่าลูกจะเลือกอะไร

ครอบครัว (ไทน) พี่ชายของไทนรู้มาตั้งนานแล้วแต่แกล้งทำเป็นไม่รู้ ตอนแรกรับไม่ได้แต่เมื่อได้เห็นความสัมพันธ์ของทั้งคู่ที่ดูมีความสุขดีจึงยอมรับ พี่ไทนเป็นห่วงไทน

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (สารวัตรไทน) หลังจากที่ไทนเปิดใจยอมรับในความสัมพันธ์ชายรักชายทุกอย่างก็ดีขึ้น ทั้งคู่เข้ากันได้ดีและเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น แม้จะมีเรื่องแฟนเก่าของสารวัตรมากวนใจ แต่ท้ายที่สุดทั้งคู่ก็ผ่านเรื่องนั้นมาด้วยกันอย่างราบรื่น

เพื่อน (ไทน) กลุ่มเพื่อนสนิทกันเหมือนเดิม แถมยังสนิทกับกลุ่มเพื่อนสารวัตรด้วย เพื่อนยอมรับกันทุกคน แม้ช่วงแรก ๆ จะชอบแซวก็ตาม

ครอบครัว (สารวัตร) พ่อยอมรับและเปิดทางให้ลูกชาย แม้จึงยอมรับตามไปด้วย ไทนสบายใจ แถมยังดูเข้ากันได้ดีกับน้องชายสารวัตรที่ชอบใช้ไทนเป็นเครื่องมือในการกลั่นแกล้งพี่ชายตนเองซึ่งเป็นคนชั่วหวัง

ครอบครัว (ไทน) พี่ชายของไทนเปิดใจยอมรับ ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องดีเหมือนเดิม รวมทั้งพี่ไทนยังไม่กีดกันสารวัตรเหมือนอย่างช่วงแรก

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

ไทนเพิ่งเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยภาคเหนือซึ่งห่างไกลบ้าน ไทนมาอยู่คนเดียวจึงอยากมีแฟน แต่คนที่เข้ามาชอบคราวนี้กลับเป็นผู้ชายใจหญิง ไทนจึงต้องหาผู้ชายคนอื่นมาจีบตัวเองเพื่อเป็นการบังหน้า ให้อีกฝ่ายตัดใจ

ความขัดแย้ง (Conflict)

ไทนขอร้องให้สารวัตรมาจีบตน เพราะตอนนั้นสารวัตรดังในหมู่เพื่อนและมหาวิทยาลัยมาก จากการแสดงกีตาร์ ตอนแรกสารวัตรปฏิเสธแต่ไทนก็ยังพยายามตื้อจนเข้ามาในชมรมดนตรี ไทนได้ขนมจากเพื่อนผู้หญิงใจดีใจ แต่สารวัตรแหย่ไปและตอบตกลงว่าจะจีบ หลังจากนั้นสารวัตรจึงจีบไทนหลายต่อหลายครั้ง ทั้งต่อหน้าและลับหลังทุกคนที่อยู่รอบตัวไทน

ภาวะวิกฤต (Climax)

สารวัตรกำลังจีบอย่างจริงจัง แต่ไทนกลับคิดว่าอีกฝ่ายแกล้งจีบไปอย่างนั้น ตนเองจึงเริ่มคิดจะเดินหน้าจีบเพื่อนผู้หญิงในชมรม และนั่นทำให้สารวัตรไม่พอใจเป็นอย่างมาก ไทนเป็นห่วงความรู้สึกอีกฝ่ายเพราะช่วงที่ผ่านมาสารวัตรก็คอยอยู่ข้าง ๆ มาตลอดจึงตั้งใจจะขอโทษ และบอกอีกฝ่ายตรง ๆ ว่าจะเดินหน้าจีบผู้หญิง สารวัตรโกรธมากจนไม่สามารถเก็บความรู้สึกทั้งหมดที่มีได้จึงเผลอจูบไทนไป

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

ไทน์เกิดความกระวนกระวายใจ เพราะเป็นครั้งแรกที่โดนผู้ชายจับ ที่ผ่านมามันคบกับแฟนผู้หญิงมาโดยตลอด จึงเริ่มไม่มั่นใจในความสัมพันธ์ข้างหน้า กลัวเพื่อนจะล้อ กลัวจะโดนคนอื่นมองไม่ดี กลัวครอบครัวไม่ยอมรับ กลัวในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น และเมื่อเวลาผ่านไปความรู้สึกเริ่มชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ ไทน์ยอมรับว่าหึงหวงเวลามีคนเข้าใกล้สารวัตร และท้ายที่สุดก็ยอมรับไม่ได้หากวันหนึ่งตนต้องมองเห็นสารวัตรคบกับคนอื่น ไทน์จึงตกลงเป็นแฟนกับสารวัตร

การจบเรื่อง (Ending)

หลังจากที่ไทน์ตกลงเป็นแฟนกับสารวัตร เพื่อนก็แซวกันยกใหญ่ เป็นความหรรษาที่เกิดขึ้น กระแสวิพากษ์วิจารณ์มีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ เช่นเดียวกันกับความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ถึงย้ายมาอยู่ด้วยกันแล้วก็ยังมีเรื่องทะเลาะกันอยู่เรื่อย ๆ มีการหึงหวงเมื่อคนอื่น ๆ เข้าใกล้คนรักตน และท้ายที่สุดทั้งคู่ก็จับมือก้าวข้ามผ่านอุปสรรคทุกอย่างมาได้อย่างราบรื่น

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง เพราะเราคู่กัน

สารวัตร พัฒนาจากกึ่งยอมรับ (ยอมรับ 50%) สู่ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

ไทน์ พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)

กับคนรัก ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง ต้องใช้เวลา

กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 10 Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

- ราม พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) เพื่อนในกลุ่มเป็นชายรักชายรามจึงค่อนข้าง
ยอมรับ รามยอมรับว่าชอบคิงแต่กังวลว่าจะไม่สมหวังจึงไม่กล้าบอกออกไปตรง ๆ
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) รามมีความสุขที่ได้คบกับคิง กล้าบอกรัก
กล้าบอกกลุ่มเพื่อน ครอบครัว และคนรอบข้างในความสัมพันธ์ของพวกเขา
- คิง พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) เพื่อนในกลุ่มเป็นชายรักชายคิงจึงค่อนข้าง
ยอมรับ คิงยอมรับว่าชอบรามแต่กังวลว่าจะไม่สมหวังจึงไม่กล้าบอกออกไปตรง ๆ
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) คิงมีความสุขที่ได้คบกับไทม์ กล้าบอกรัก
กล้าบอกกลุ่มเพื่อน ครอบครัว และคนรอบข้างในความสัมพันธ์ของพวกเขา

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (รามคิง) คนหนึ่งพูดมากพูดไม่หยุดในขณะที่อีกคนไม่พูดอะไร แต่แปลกตรงที่แม้ราม
จะไม่พูดอะไรแต่คิงสามารถอ่านสีหน้าและเข้าใจสิ่งที่อีกฝ่ายคิดโดยไม่ต้อง
พูดออกมาได้ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่มีระยะห่างระหว่างกันและกัน
- เพื่อน (รามคิง) เป็นเพื่อนกับปกติ แต่เวลามีปัญหาอะไรรามและคิงกลับไม่ยอมปรึกษา
เพื่อน
- ครอบครัว (ราม) ความสัมพันธ์ของทุกคนในบ้านดีหมด ยกเว้นพ่อกับราม เพราะรามไปล่วงรู้
ความลับว่าพ่อแอบนอกใจแม่ไปคบกับเพื่อนสมัยเด็กของตน
- ครอบครัว (คิง) ความสัมพันธ์ของคิงและครอบครัวนั้นอบอุ่นมาก ๆ ครอบครัวนี้เป็น
ครอบครัวที่ค่อนข้างตลก คิงสามารถพูดคุยกับทุกคนในบ้านได้ แต่คนที่คิงส
นิทใจมากที่สุดคือคุณยายที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด เพราะเป็นคนที่มินิสัย
เหมือนคิงมากที่สุด

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (รามคิง) ทั้งคู่ต่างชอบกันแต่กลับกระวนกระวายและไม่มั่นใจว่าอีกฝ่ายจะชอบตน
ความสัมพันธ์ในช่วงนี้ค่อนข้างตึง แม้จะสนิทกันกว่าแต่ก่อน แต่เพราะความ
หึงหวงและความอึดอัดมากมายที่อัดแน่นอยู่ในใจ จึงทำให้คิงเป็นฝ่าย
เปิดเผยตนเองกับรามก่อนโดยการขจีบ ซึ่งรามตอบตกลงแม้ไม่แสดงออก
แต่รามก็ดีใจมาก

เพื่อน (รามคิง) เพื่อนของทั้งสองฝ่ายดูประหลาดใจเล็กน้อยว่ารามและคิงไปคุยกันตอนไหน ทำไมอยู่ดี ๆ ถึงมาชอบกันได้ เพราะลักษณะการใช้ชีวิตของทั้งสองแตกต่างกันแบบสุดขั้ว

ครอบครัว (ราม) ครอบครัวรับรู้ได้โดยไม่ต้องพูดออกไปตรง ๆ ไม่มีใครต่อต้านหรือปฏิเสธคิง แถมน้องชายของรามยังคงจะชอบคิงมาก ๆ

ครอบครัว (คิง) คิงเลือกเปิดเผยกับยายเพราะคิดว่ายายจะเข้าใจซึ่งคิงคิดถูก ยายเข้าใจไม่โกรธ ไม่ต่อว่าอะไรที่คิงบอกว่าตนเป็นชายรักชาย รวมไปถึงพี่สาวคนโต อย่างคำฟ้าที่คิงสนิหรงจากยาย พี่คำฟ้าออกจะเป็นห่วงคิงมากกว่า

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (รามคิง) ความสัมพันธ์ของทั้งคู่แทนที่จะดีขึ้นกลับกลายเป็นความใกล้ชิดแบบช่วงแรกที่คิงต้องพูดและคุยคนเดียว รามกลับไปนั่งไม่พูดอะไรแบบช่วงแรก จนคิงถอดใจคิดว่าอีกฝ่ายไม่สนใจ รามจึงยอมเปิดเผยในส่วนที่เหลือซึ่งตนเองปิดบังไว้ ทั้งคู่ได้ปรับความเข้าใจกัน ก่อนที่รามจะจับคิงกลับและได้เป็นแฟนกันที่สุดในที่สุด

เพื่อน (รามคิง) ทั้งเพื่อนของวีและมาร์คคอยช่วยเหลือทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะปลอบใจตอนที่ทะเลาะกับคนรัก คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเรื่องต่าง ๆ

ครอบครัว (ราม) ไม่ได้มีการกล่าวถึงในเรื่อง

ครอบครัว (คิง) ในช่วงแรกหลังเปิดเผยตนเองครอบครัวของคิงออกจะไม่ชอบรามเท่าไรนัก โดยเฉพาะยายที่เขม่นรามอยู่หลายครั้ง เพราะเขาเป็นต้นเหตุที่ทำให้คิงเสียใจจนต้องหนีกลับมาพักที่บ้านยาย แต่เมื่อรามและคิงได้ปรับความเข้าใจกันยายจึงยอมรับและไม่ได้ว่าอะไร

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

คิงและรามรู้จักกันในรั้วคณะวิศวกรรมศาสตร์ คิงเป็นพี่ปีสองส่วนรามเป็นน้องปีหนึ่ง ทั้งสองมีบุคลิกและลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันแบบสุดขั้ว โดยเฉพาะคิงที่ชอบสนใจในสิ่งที่คนอื่นไม่สนใจ สนใจรุ่นน้องคนนี้มีทุกอย่างตรงข้ามกับเข้า

ความขัดแย้ง (Conflict)

คิงพยายามเข้าหารุ่นน้องคนนี้ด้วยการเป็นรุ่นพี่ที่ดี ทุกอย่างควรจะเป็นไปอย่างราบรื่น แต่ติดที่ว่ารามเป็นคนที่ไม่เจียมเกินไป คิงจึงต้องคุยคนเดียวอยู่บ่อยครั้ง แต่นั่นก็ไม่ทำให้คิงยอมแพ้ ตัวเขาพยายามเข้าใกล้รุ่นน้องคนนี้เรื่อย ๆ จนรามเริ่มรู้สึกปลอดภัยที่มีคิงอยู่ใกล้ ๆ รามไม่ได้รู้สึกรำคาญรุ่นพี่คนนี้อีกต่อไป

ภาวะวิกฤต (Climax)

รามเริ่มเปิดเผยหลายสิ่งหลายอย่างกับคิง รวมไปถึงปัญหาครอบครัว ซึ่งทุกครั้งที่รามรู้สึกแค้นคิงจะคอยอยู่ข้าง ๆ และทำเรื่องตลก ๆ ให้อีกฝ่ายยิ้มออกมาได้ทุกครั้ง ความสัมพันธ์ของทั้งคู่พัฒนากันอย่างก้าวกระโดดจนเริ่มชอบกัน แต่เพราะไม่รู้ว่าอีกฝ่ายคิดยังไง ต่างคนจึงต่างเก็บความรู้สึกเหล่านั้นเอาไว้ข้างใน โดยเฉพาะรามที่เริ่มหึงหวงในตัวคิงแต่กลับไม่มีสิทธิ์

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

เมื่อถึงจุดที่ทั้งสองคนยอมรับตนเองและยอมรับว่าทำใจไม่ได้เมื่อต้องเห็นอีกฝ่ายคบกับคนอื่น รามรวบรวมความกล้าทั้งหมดจะไปสารภาพ แต่กลับโดนคิงตดหน้าพูดก่อน ทำให้รามรู้สึกโง่งงเป็นอย่างมาก เพราะช่วงก่อนหน้าความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาถือว่าแย่่มาก ๆ

การจบเรื่อง (Ending)

คิงทำการจีบรามก่อน แม้จะมีเรื่องเข้าใจผิดอยู่ แต่ทุกอย่างก็คลี่คลาย รามจีบคิงกลับอีกครั้ง ก่อนที่ทั้งคู่จะใกล้ชิดและเข้าใจกันมากขึ้นเรื่อย ๆ รามเปลี่ยนไปมาก เพราะตัวเขายอมเปิดเผยความสัมพันธ์ของคนรอบข้าง แคมยังพูดต่อหน้ารุ่นน้องว่าเขาจีบคิงอยู่ ก่อนที่ท้ายที่สุดทั้งคู่จะตกลงคบกัน

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง Space ช่องว่างระหว่างเรา

ราม	พัฒนาจากกึ่งยอมรับ (ยอมรับ 50%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
	กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
	กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
	กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
คิง	พัฒนาจากกึ่งยอมรับ (ยอมรับ 50%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
	กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
	กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
	กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 11 Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ (2563)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

- วี พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) วีไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) วีมีความสุขที่ได้คบกับมาร์ค รวมถึงกล้า
บอกรักและกล้าบอกคนรอบข้างในความสัมพันธ์ของพวกเขา
- มาร์ค ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด)
มาร์คยอมรับตนเอง ไม่รู้สึกเกี่ยวกับการเป็นชายรักชาย เพราะไม่เคยทำให้ใคร
เดือดร้อน

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (วิมาร์ค) ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ค่อนข้างแย่มาก มาร์คไม่พอใจที่วีทำแบบนั้นกับตนเอง
ขณะที่วีก็เริ่มรู้สึกผิดกับสิ่งที่ทำลงไป มาร์คเริ่มชอบวีแต่อีกฝ่ายมีแฟน
มาร์คเลยพยายามเดินออกมาเพื่อตัดใจจากอีกฝ่าย
- เพื่อน (วิมาร์ค) เป็นเพื่อนกับปกติ แต่เวลามีปัญหาอะไรวีและมาร์คกลับไม่ยอมปรึกษา
เพื่อน
- ครอบครัว (วี) ครอบครัวไม่ค่อยเห็นด้วยกับการเป็นชายรักชาย เพราะพี่ชายของวีเปิดเผย
ตัวตนกับครอบครัวว่าเป็นชายรักชายกับที่บ้านไปแล้ว พ่อแม่จึงตั้ง
ความหวังเกี่ยวกับอนาคตไว้ที่สูงมาก
- ครอบครัว (มาร์ค) ความสัมพันธ์ของมาร์คและครอบครัวอยู่ในระดับที่ย่ำแย่ มาร์ครักแม่มาก
แต่เกลียดพ่อ เพราะพ่อไม่เข้าใจที่มาร์คเป็นชายรักชายแถมยังขัดคำสั่งมา
เรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยห่างไกลจากบ้านแทนที่จะไป
ทางนักกีฬาว่ายน้ำ

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (วิมาร์ค) มาร์คคอยห่างแต่วีกลับเข้ามา ความรู้สึกของวีแย่มาก ๆ วีต้องการให้
มาร์คอยู่ข้าง ๆ ตอนทีอ่อนแอมาจากแฟนสาว เมื่อได้เปิดเผยออกไปจึง
กลายเป็นความโล่งใจ และมาร์คก็ยอมอยู่กับวีต่อแม้จะไม่มีสถานะ
- เพื่อน (วิมาร์ค) เพื่อนของทั้งสองฝ่ายดูประหลาดใจเล็กน้อยว่าวิมาร์คไปคุยกันตอนไหน
ทำไมอยู่ดี ๆ ถึงมาชอบพอกันได้
- ครอบครัว (วี) พ่อค่อนข้างรับไม่ได้กับสิ่งที่วีแสดงออก จึงบอกให้วีคิดเรื่องนี้ดี ๆ เมื่อเวลา
ผ่านไปในช่วงที่ความสัมพันธ์ของวิมาร์คแย่มากที่สุด วิหมดสภาพและกลับมา
ร้องไห้กับครอบครัว พ่อแม่จึงเข้าใจและมองความสุขของลูกเป็นอันดับแรก

ครอบครัว (มาร์ค) มาร์คอ่อนแอมาก จึงยอมกลับมาที่บ้านเพื่อรับกำลังใจจากแม่ แม่เข้าใจ และเห็นใจมาก ๆ แตกต่างจากพ่อที่ยังคงพูดจาไม่เข้าหูอยู่เรื่อย ๆ เมื่อผ่านช่วงที่แย่มากที่สุดมาได้ครอบครัวจึงมาหาที่หอพัก และเจอมาร์คอยู่กับวีสองคน พ่อรับไม่ได้จนต้องขอไปพบครอบครัวของวีเพื่อพูดคุยเรื่องนี้

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (วีมาร์ค) ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ดีขึ้นเรื่อย ๆ วีเปิดรับมาร์คมากขึ้น แม้มีช่วงที่ตัดขาดจากแฟนสาวไม่ได้ แต่เมื่อเวลาผ่านไปทั้งคู่ได้ผ่านอะไรไปด้วยกัน มีทะเลาะกันบ้างไม่พอใจกันบ้าง แต่ท้ายที่สุดก็ลงเอยกันอย่างเข้าใจ

เพื่อน (วีมาร์ค) ทั้งเพื่อนของวีและมาร์คคอยช่วยเหลือทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะปลอบใจตอนที่ทะเลาะกับคนรัก คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเรื่องต่าง ๆ

ครอบครัว (วี) ทุกคนในครอบครัวสนับสนุนที่วีคบกับมาร์คโดยเฉพาะพ่อของวี ที่เป็นฝ่ายพูดคุยและอธิบายให้พ่อของมาร์คเข้าใจและยอมรับในความสุขของลูกชาย

ครอบครัว (มาร์ค) หลังจากที่พ่อยอมเปิดใจให้ทั้งคู่ ความสัมพันธ์ของมาร์คและพ่อก็ดีขึ้น ครอบครัวมาร์คชวนวีมาที่บ้าน พูดคุยไถ่ถามและมีการคุยเล่นกันอีกหลาย ๆ อย่าง พ่อเปิดใจให้ทั้งคู่ ทำให้มาร์คและพ่อเข้าใจซึ่งกันและกัน

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

มาร์คเมาและเพ้อถึงเพื่อนวีหนักมาก ความเมารุนแรงจนผลอดพูดจาไม่ดีใส่ทำให้วีโกรธมาก วีพามาร์คกลับบ้าน และด้วยความโมโหทำให้ทั้งสองคนผลอดมีอะไรกัน เป็นครั้งแรกที่มาร์คเป็นฝ่ายรับและเป็นครั้งแรกของวีที่มีอะไรกับผู้ชาย ซึ่งวีเองก็คบกับแฟนสาวอยู่

ความขัดแย้ง (Conflict)

ทุกอย่างควรจะสิ้นสุดลงที่คืนนั้น ทว่าความรู้สึกมาร์คกลับเปลี่ยนไป เมื่ออีกฝ่ายเข้าใกล้จึงเริ่มหวั่นไหว มาร์คผลอดขอวีทั้งที่รู้ว่าอีกฝ่ายมีแฟนอยู่แล้ว พอจะถอยห่างวีก็เข้าหา ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงย่ำแย่ลงจนกระทั่งวีเปิดเผยความรู้สึกตนเอง ว่าวีเองก็ต้องการให้มาร์คอยู่ข้าง ๆ

ภาวะวิกฤต (Climax)

มาร์คยอมรับกับสิ่งที่เกิดไม่ว่าจะในสถานะไหนขอเพียงแคให้วีอยู่ข้าง ๆ แต่มาร์คกลับโดนทำร้ายจิตใจซ้ำแล้วซ้ำเล่า ไม่ว่าจะด้วยเหตุการณ์ที่วีไม่ชัดเจนกับตนเอง กระแสสังคมที่เข้าข้างให้วีกลับไปอยู่กับแฟนสาว วีตั้งใจจะไปบอกเลิกแฟนสาว แต่มาร์คกลับไปเห็นภาพที่วีกำลังจูบกับแฟน มาร์คเจ็บจนไม่สามารถทนได้อย่างที่ผ่านมา ทั้งสองจึงแตกหักกัน

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

มาร์คหนีมาอยู่ที่บ้านไม่ยอมพบหน้าวี จนกระทั่งเปิดเทอมก็ยังคงทำตัวเหินห่างไม่ใกล้ชิดอีก ฝายอย่างที่ผ่านมา มาร์คพยายามจะตั้งใจในขณะที่วีพยายามตามง้อ ในวันที่มาร์คเมาถึงขีดสุดจึง ยอมรับความรู้สึกทั้งหมดและเปิดเผยสิ่งต่าง ๆ กับวีทั้งสองจึงได้ปรับความเข้าใจและกลับมาคุยกัน ใหม่อีกครั้ง

การจบเรื่อง (Ending)

ทั้งคู่ใกล้ชิดและเข้าใจกันมากขึ้นเรื่อย ๆ วีได้เปิดเผยความสัมพันธ์และสถานะของตนกับ มาร์คให้ครอบครัวรับรู้ มาร์คเองก็เช่นกัน แม้ในช่วงแรกพ่อของมาร์คจะรับไม่ได้ แต่เมื่อได้คุยกับพ่อ ของวี ทศนคติทางศาสนาจึงเปลี่ยนไป ครอบครัวทั้งสองฝายยอมรับกัน และมีความสุขกับความรัก ของลูกชายที่คบกับผู้ชาย

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง Love Mechanics กลักรุ่นพี่

วี	พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
	กับคนรัก ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง ต้องใช้เวลา
	กับครอบครัว ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง ต้องใช้เวลา
	กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
มาร์ค	ยอมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
	กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
	กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
	กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 12 เกียรติสีขาวกับกาวนีสีฝุ่น (2563)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

- อิฐ พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) อิฐค่อนข้างหมั่นไส้ไปและไม่ชอบหน้า
ไปช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) อิฐมีความสุขที่ได้คบกับไป รวมถึงกล้า
บอกรักและกล้าบอกทุกคนในความสัมพันธ์ของพวกเขา
- ไป พัฒนาการจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
ช่วงแรก ยอมรับ 50% (กึ่งยอมรับ) ไปรับรู้และยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย แต่ไป
เกลียดที่ตนเองเป็นแบบนี้ จึงพยายามปิดกั้นตนเองจากความรักและจากคนที่เขารัก
ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ไปมีความสุขที่ได้คบกับอิฐ รวมถึงกล้า
บอกรักและกล้าบอกทุกคนในความสัมพันธ์ของพวกเขา

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (อิฐไป) ทั้งคู่เป็นเหมือนคู่แข่งกันตลอดเวลา อิฐชอบท้าทายขณะที่ไปอยากจะ
เอาชนะอีกฝ่าย ตอนมัธยมค่อนข้างเห็นห่าง แต่ตอนมหาวิทยาลัยทั้งคู่
ค่อนข้างสนิทกัน อิฐกวนขณะที่ไปปากหมา ทั้งสองคนจึงชอบเถียงกันอยู่
บ่อยครั้ง และนั่นจึงทำให้ทั้งคู่สนิทกันมากขึ้น
- เพื่อน (ไป) ไปและโศภิตมีความสัมพันธ์ค่อนข้างดี เป็นเพื่อนที่คอยช่วยเหลือกัน
- ครอบครัว (อิฐ) น่ารักและคอยเป็นห่วงเป็นใยอิฐเสมอ
- ครอบครัว (ไป) ไปมองพ่อแม่เป็นผู้มีพระคุณ ไปรักและเคารพทั้งสองคนมาก รักมากจนไม่
กล้ามีชีวิตเป็นของตนเอง จึงไม่กล้าพาอิฐไปพบครอบครัว

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

- คนรัก (อิฐไป) ไปตกใจมากในวันที่อิฐมาเปิดเผยตนเอง ในส่วนลึกตัวของไปแม้จะแอบคิด
ว่า 950 คืออิฐ แต่ก็ไม่กล้าคิดอย่างนั้น เพราะไปกลัวว่าตนเองจะคิดไปเอง
และต้องเสียใจเหมือนในอดีต ส่วนของอิฐเมื่อได้เปิดเผยตนเองแล้วก็ทำให้
เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงพัฒนาไปอีกขั้น
- เพื่อน (ไป) ไปไม่ได้ปฏิเสธว่าไม่ชอบผู้ชายตอนที่โศภิตเปิดเผยตนเองว่าสนใจเขา แต่ไป
ปฏิเสธอีกฝ่ายด้วยเหตุผลที่ว่าเขาจะไม่ชอบโศภิตไปมากกว่าเพื่อนคนหนึ่งแน่
ๆ ถึงโศภิตจะรู้สึกแค้นแต่ทั้งสองคนก็ยังเป็นเพื่อนกัน
- ครอบครัว (อิฐ) นำไม่ได้มีท่าทีตกใจหรือไม่ยอมรับในตัวอิฐและไปเลยสักนิด แถมยังมีท่าที่
เอ็นดูไปด้วย

ครอบครัว (ไป) ไปร้องไห้เสียใจในตอนที่มีอิฐพูดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของพวกเขาต่อหน้าพ่อแม่ แม้ว่าพ่อแม่จะรู้มานานแล้วแต่ไปก็ยังร้องไห้เสียใจหนักมาก

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

คนรัก (อิฐไป) หลังจากที่ทั้งคู่เปิดเผยตนเองซึ่งกันและกัน จากสถานะเพื่อนจึงแปรเปลี่ยนสถานะกลายเป็นคนคุย อิฐเปลี่ยนสรรพนามกับอีกฝ่ายกลายเป็นคนพูด เพราะ ในขณะที่ไปยังคงปากหมาเช่นเดิม คิดที่ว่าจะเงินจนแสดงออกทางสีหน้าแทน ทั้งสองคนกลายเป็นส่วนหนึ่งซึ่งกันและกัน อิฐจีบไปอย่างเปิดเผยเป็นเวลา 30 วันก่อนที่จะขอคบในวันสุดท้าย ซึ่งไปตอบตกลง

เพื่อน (ไป) ไปยืนยันปฏิเสธว่าไปคือเพื่อน ตอนแรกเหมือนความสัมพันธ์ของทั้งคู่จะย่ำแย่ลงแต่กลับไม่เป็นเช่นนั้น ทั้งคู่ยังเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ไปยังคงคอยช่วยเหลือไปในเรื่องต่าง ๆ ไปจนถึงเรื่องของความรักทำให้ไปได้สมหวังกับความรักดี ๆ เช่นกัน

ครอบครัว (อิฐ) ความรักสำหรับครอบครัวของอิฐยังเหมือนเดิม ไปสนิทกับครอบครัวอิฐมากขึ้น ครอบครัวของอิฐต่างร่วมแสดงความยินดีในวันที่อิฐและไปแต่งงานกัน

ครอบครัว (ไป) ระยะห่างในครอบครัวลดลง พ่อกับแม่ไปเอ็นดูอิฐเหมือนลูกชายอีกคน ทั้งคู่ต่างร่วมแสดงความยินดีในงานแต่งงานของอิฐและไป

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

อิฐกับไปได้มาเรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน อิฐเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไปเรียนคณะแพทยศาสตร์ อิฐเผลอได้ยินเรื่องที่ไปกำลังปฏิเสธรุ่นพี่เรื่องการประกวดดาวเดือน อิฐจึงท้าทายอีกฝ่ายให้แข่งกัน และหากไปเป็นฝ่ายชนะเขาจะยอมคืนกานส์ฝู่นซึ่งเป็นของรักของหวงอีกฝ่ายให้

ความขัดแย้ง (Conflict)

ไปเป็นคนรักการใช้ชีวิตเรียบง่าย ๆ แบบไม่วุ่นวาย แต่ตนเองดันไปตอบตกลงประกวดเดือนแข่งกับอิฐ ไปแทบไม่มีใครรู้จักแตกต่างจากอิฐที่มีฐานแฟนคลับอยู่มากพอสมควร ทั้งสองคนได้เริ่มปรับความเข้าใจเข้าหากัน จนสนิทกันมากขึ้นเรื่อย ๆ ในตอนแรกไปพยายามตีตัวออกห่างจากอีกฝ่าย แต่อะไรหลาย ๆ อย่างทำให้ตัวเขาเปิดรับอิฐเข้ามาในชีวิตมากขึ้นเรื่อย ๆ

ภาวะวิกฤต (Climax)

คนในมหาวิทยาลัยเริ่มจิ้นตัวของอิฐกับไปมากขึ้นเรื่อย ๆ ไปไม่ค่อยได้เล่นโซเชียลมีเดียจึงไม่ค่อยรับรู้เรื่องราวของสิ่งที่เกิดขึ้น และเมื่อได้รู้ตัวของไปก็ทำเป็นไม่สนใจอะไร ทั้งที่ลึก ๆ ข้างในตนเองกลับสนใจเสียจากคนรอบข้างกว่าใคร ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ดำเนินไปเรื่อย ๆ จนถึงวันประกวดดาว

เดือนที่เป็นการตัดสินการแข่งขันระหว่างทั้งคู่ ไปชนะการประกวด และไปได้ไปพบกับคน ๆ หนึ่งที่รอเจอเขาอยู่ คน ๆ นั้นคืออิฐ

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

อิฐฉายวิดีโอซึ่งเป็นภาพของไปที่เขาถ่ายไว้ทั้งหมดตั้งแต่ตอนมัธยมจนถึงภาพล่าสุดในปัจจุบัน ก่อนจะสารภาพความรู้สึกทั้งหมดและเปิดเผยตนเองว่าแอบชอบไปมาตั้งแต่มัธยม แต่เพราะความไม่กล้าจึงได้แต่เก็บความชอบไว้เป็นความลับมาตลอด อิฐบอกชอบไปเช่นเดียวกับที่ไปเปิดเผยตนเอง และบอกว่าชอบอีกฝ่ายมาตั้งแต่มัธยมเช่นกัน ทั้งคู่จึงเลื่อนสถานะจากเพื่อนสู่คนคุย ซึ่งอิฐขอเวลา 30 วันในการจีบเพื่อให้ไปรับรักตน

การจบเรื่อง (Ending)

ทั้งคู่เข้าสู่สถานะคนคุยอย่างเต็มตัว จากที่อิฐเป็นคนกวน ๆ กลายเป็นคนโรแมนติกที่ชอบพูดจาหวาน ๆ จากที่ไปเป็นคนหน้านิ่งกลับกลายเป็นคนที่เงินจต้องแสดงออกทางสีหน้า ไปได้เข้าไปอยู่ในโลกของอิฐ เพราะอิฐพาไปมาเปิดตัวกับครอบครัวว่าเป็นแฟน อิฐก็ได้เข้าไปในโลกของไปเช่นกัน เวลา 30 วันทำให้ทั้งสองได้เรียนรู้กันมากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงจุดที่ทั้งคู่พร้อมจะก้าวเข้าสู่สถานะใหม่ อิฐขอคบในวันสุดท้ายของการจีบซึ่งไปตอบตกลงทันที

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง เกียรติสีขาวกับกานต์สีฝุ่น

อิฐ	พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%) กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
ไป	พัฒนาจากกึ่งยอมรับ (ยอมรับ 50%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%) กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

เรื่องที่ 13 ต้นหนชลธิ (2563)

1) ระดับการยอมรับของความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง

ต้นหน พัฒนาการจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด

ช่วงแรก ไม่ยอมรับ 100% (ไม่ยอมรับทั้งหมด) ต้นหนไม่ยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย

ช่วงหลัง ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด) ต้นหนมีความสุขที่ได้คบกับชลธิ กล้าบอกรัก กล้าบอกกลุ่มเพื่อน กล้าบอกครอบครัว และทุกคนในความสัมพันธ์ของพวกเขา

ชลธิ ยอมรับ 100% (ยอมรับทั้งหมด)

ชลธิยอมรับตนเอง ไม่รู้สึกแค้นกับการเป็นชายรักชาย เพราะไม่เคยทำให้ใครเดือดร้อน

2) ความสัมพันธ์ของตัวละครก่อนการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

ครอบครัว (ชลธิ) ไม่ได้มีการพูดถึงในเรื่อง

เพื่อนคนรัก (ชลธิ) เ็นคู่รักใคร่เพราะเป็นน้องต้นหน

คนรัก (ชลธิ) พยายามซ่อนความชอบของตนเอง อึดอัดในบางครั้ง

เพื่อน (ต้นหน) รักใคร่กันเป็นปกติดี

คนรัก (ต้นหน) เป็นตัวของตัวเองเต็มที่ สนุกใจกับอีกฝ่ายมาก ๆ

ครอบครัวคนรัก (ต้นหน) รักใคร่เอ็นดูเป็นปกติดี

3) ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

ครอบครัว (ชลธิ) ไม่ได้มีการพูดถึงในเรื่อง

เพื่อนคนรัก (ชลธิ) เ็นคู่รักใคร่ไม่ต่างจากตอนแรก

คนรัก (ชลธิ) อึดอัดจนทนไม่ไหว เพราะต้องเก็บความรู้สึกทั้งหมดไว้คนเดียว

เพื่อน (ต้นหน) เพื่อนทุกคนมองออก แต่ต้นหนไม่ยอมรับ เป็นเพื่อนกันเหมือนเดิม

คนรัก (ต้นหน) เมื่อยอมรับได้จึงเปิดเผยออกไปและเลื่อนสถานะเป็นแฟน

ครอบครัวคนรัก (ต้นหน) รักใคร่เอ็นดูเป็นปกติไม่ต่างจากตอนแรก

4) ความสัมพันธ์ของตัวละครหลังการเปิดเผยตนเอง (คนรัก เพื่อน ครอบครัว)

ครอบครัว (ชลธิ) รักใคร่เอ็นดูเป็นปกติ แม้เป็นที่ปรึกษาทุกอย่างให้ลูก ไม่มีความลับต่อกัน

เพื่อนคนรัก (ชลธิ) เ็นคู่รักใคร่ไม่ต่างจากตอนแรก เพียงแต่เอ๋อแฉวมมากขึ้น

คนรัก (ชลธิ) ความสัมพันธ์ดีขึ้นเรื่อย ๆ ปรับตัวเข้าหากันได้ และรักกันมากขึ้น

เพื่อน (ต้นหน) รักใคร่กันเป็นปกติดี เพียงแต่ชอบเอ๋อแฉวมมากขึ้น

คนรัก (ต้นหน) ความสัมพันธ์ดีขึ้นเรื่อย ๆ ปรับตัวเข้าหากันได้ ต้นหนใจเย็นลง รับฟังเข้าใจอีกฝ่าย และรักกันมากขึ้น

ครอบครัวคนรัก (ต้นหน) ไม่ได้มีการพูดถึงในเรื่อง

5) วิธีการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครหลักชายรักชาย

การเปิดเรื่อง (Opening)

ต้นหนเพิ่งเลิกกับแฟนและย้ายกลับมาอยู่ที่บ้านริมทะเล แม่ต้นหนเป็นห่วงจึงขอร้องให้ชลธิไปอยู่เป็นเพื่อน ชลธิเข้าไปรักษาแผลใจให้อีกฝ่าย ไปเที่ยวเล่นด้วยกัน กินข้าวด้วยกัน นอนด้วยกัน คอยตามใจอีกฝ่ายทุกอย่างในฐานะน้องชาย ทั้งที่จริง ๆ แล้วชลธิแอบชอบต้นหนมาตลอด

ความขัดแย้ง (Conflict)

ความใกล้ชิดทำให้ชลธิหวังมากขึ้น ตอนนี้จึงไม่ให้หวังแค่สถานะแอบชอบแต่หวังว่าสักวันหนึ่งต้นหนจะหันมามองตนแบบคนรักบ้าง เมื่อได้อยู่ใกล้ ๆ ความสัมพันธ์จึงเริ่มพัฒนาไปเรื่อย ๆ มีหลายเหตุการณ์ที่ทำให้ชลธิเจ็บอยู่หลายครั้ง จนกระทั่งตอนที่ต้นหนมีท่าทีเปลี่ยนไปเพราะเริ่มสนใจในตัวชลธิมากกว่าพี่น้องปกติ บางครั้งก็หึงหวงและบางครั้งก็อยากสัมผัสร่างกายอีกฝ่าย

ภาวะวิกฤต (Climax)

ต้นหนเผลอไปสัมผัสร่างกายทำให้ชลธิไว้วาย ต้นหนไม่ยอมรับอะไรและบอกว่าจะไม่เกิดขึ้นอีก เหตุการณ์นั้นทำให้ความอึดอัดของชลธิปะทุออกจนต้องเปิดเผยตนเองกับอีกฝ่ายว่าเป็นชายรักชายและแอบชอบมาตลอด หลังจากนั้นชลธิจึงก้าวออกมาจากชีวิตอีกฝ่ายโดยการย้ายไปอยู่หอคนเดียวตั้งแต่วันนั้นและไม่กลับมาที่ห้องต้นหนอีกเลย

ภาวะคลี่คลายปัญหา (Resolution)

ต้นหนเกิดความรู้สึกบางอย่างในใจ เพราะตนเองไม่สามารถอยู่คนเดียวโดยปราศจากชลธิได้ เขากลายเป็นคนเสียดใจอีกฝ่ายไปแล้ว ต้นหนพยายามเข้าหาอีกฝ่ายแต่ชลธิก็ไม่ตอบสนองอะไรมาเหมือนแต่เก่า จนกระทั่งถึงตอนที่ชลธิมีผู้ชายคนอื่นเข้ามาใกล้ชิด นั่นทำให้ต้นหนเกิดอาการหึงหวงและยอมรับว่าไม่ได้คิดแค่พี่น้อง ต้นหนสารภาพกับชลธิว่าชอบอีกฝ่ายแบบคนรักทำให้ทั้งสองคนได้คบกันในสถานะคนรัก ก่อนที่ชลธิจะย้ายกลับมาอยู่กลับต้นหน

การจบเรื่อง (Ending)

หลังจากที่ตกลงเป็นแฟนกัน แฟนเก่าต้นหนเข้ามามีบทบาทจนความสัมพันธ์ของทั้งสองคนสั่นคลอน ต้นหนใช้อารมณ์มากเกินไป ชลธิใจเย็นเกินไป เมื่อทั้งคู่ค่อย ๆ ปรับความเข้าใจซึ่งกันและกัน จึงเกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสัมพันธ์ไปเรื่อย ๆ จนกลายเป็นคู่รักที่เข้าใจกันมากที่สุด ในท้ายที่สุดแฟนเก่าต้นหนก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ทั้งคู่รักกันมากกว่าเดิมพร้อมเปิดเผยให้รอบข้างรู้อย่างกระจ่างชัด ทั้งคนรักครอบครัวกลุ่มเพื่อนและสาธารณชน

สรุปความสัมพันธ์ในการเปิดเผยตนเอง ต้นหนชลธิ

- ต้นหน พัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมด (ไม่ยอมรับ 100%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
 กับคนรัก ไม่ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง ต้องใช้เวลา
 กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
- ชลธิ พัฒนาจากกึ่งยอมรับ (ยอมรับ 50%) สู่ออมรับทั้งหมด (ยอมรับ 100%)
 กับคนรัก ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับครอบครัว ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง
 กับเพื่อน ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดเผยตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

ตารางสรุปข้อมูลรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเอง

ตารางสรุปข้อมูลการยอมรับตนเองของชายรักชายในแต่ละคู่ความสัมพันธ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงข้อมูลของรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	พัฒนาการของรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง						วิธีการเปิดเผยตนเอง		
		ปิดทั้งหมด	กึ่งปิด	กึ่งเปิด	เปิดเผยหมด	สรุป	คนรัก	เพื่อน	ครอบครัว	
Love Sick	บุณณ์	/			/	14	ตรง	อ้อม		
2558	โน้	/			/	14	ตรง	อ้อม		
SOTUS	ก้องภพ		/	/		23	ตรง			
2559	อาทิตย์	/		/		13	อ้อม			
SOTUS S	ก้องภพ		/	/	/	34		อ้อม		
2560	อาทิตย์		/	/	/	34		ตรง		
Blue Kiss	พีท	/		/	/	13	ตรง	อ้อม	อ้อม	
2561	เก้า		/	/	/	23	ตรง	อ้อม	อ้อม	
ทฤษฎีจิบเธอ	ค้าย	/			/	14	ตรง	ตรง		
2562	เดิร์ด		/	/	/	24	ตรง	อ้อม		
Dark Blue Kiss	พีท		/	/	/	24			อ้อม	
2562	เก้า		/	/	/	24			อ้อม	
Tham Type	ธาร์				/	4	ตรง			
2562	ไทป์	/		/		13	ตรง	อ้อม	ตรง	
ตัวยแดง	ติน		/		/	24	อ้อม	อ้อม	ตรง	
2562	ภาม			/	/	34	อ้อม	อ้อม	ตรง	

ตารางที่ ก ตารางแสดงข้อมูลของรูปแบบและวิธีการในการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	พัฒนาการของรูปแบบในการเปิดเผยตนเอง					วิธีการเปิดเผยตนเอง		
		ปิดทั้งหมด	กึ่งปิด	กึ่งเปิด	เปิดทั้งหมด	สรุป	คนรัก	เพื่อน	ครอบครัว
เพราะเราคู่กัน 2563	สารวัตร		/		/	34	ตรง		ตรง
	ไพน์	/			/	14	อ้อม		อ้อม
Space 2563	ราม	/			/	14	อ้อม		ตรง
	คิง		/		/	24	อ้อม		ตรง
กลักรุ่นพี่ 2563	วี	/			/	14	ตรง	ตรง	ตรง
	มาร์ค				/	4	ตรง		
เกียร์สี่จากกานสี ฝุ่น 2563	อิฐ	/			/	14	อ้อม	ตรง	ตรง
	ไป๋		/		/	24	ตรง	ตรง	อ้อม
ต้นหนชลี 2563	ต้นหน	/			/	14	ตรง	ตรง	ตรง
	ชลี			/	/	34	ตรง	อ้อม	อ้อม

หมายเหตุ

13 คือพัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่กึ่งเปิด

23 คือพัฒนาการจากกึ่งปิดสู่กึ่งเปิด

14 คือพัฒนาการจากปิดทั้งหมดสู่เปิดทั้งหมด

24 คือพัฒนาการจากกึ่งปิดสู่เปิดทั้งหมด

34 คือพัฒนาการจากกึ่งเปิดสู่เปิดทั้งหมด

4 คือตัวละครเปิดเผยตนเองทั้งหมดตั้งแต่ต้น

ตารางที่ ข ตารางแสดงข้อมูลการยอมรับตนเองของชายรักชายและการยอมรับของคู่ความสัมพันธ (ต่อ)

นิยายเรื่อง	ตัวละคร	รูปแบบการยอมรับตนเอง						การยอมรับของคู่ความสัมพันธ					
		ไม่ยอมรับ	กึ่งไม่ยอมรับ	กึ่งยอมรับ	ยอมรับทั้งหมด	สรุป	คนรัก	เพื่อน	ครอบครัว	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	
ด้ายแดง 2562	ติน	/	/	/	/	34	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
	ภาม	/	/	/	/	34	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
เพราะเรารู้กัน 2563	สารวัตร	/	/	/	/	34	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
	ไทน	/	/	/	/	14	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
Space 2563	ราม	/	/	/	/	34	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
	คิง	/	/	/	/	34	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
กลิ้งกรุ่นพี 2563	วี	/	/	/	/	14	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
	มาร์ค	/	/	/	/	4	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
เกียรติสิขากาน์ สีฝุ่น 2563	อิฐ	/	/	/	/	14	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
	ไป๋	/	/	/	/	34	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
ต้นหนชลธิ์ 2563	ต้นหน	/	/	/	/	14	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	
	ชลธิ์	/	/	/	/	4	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	ยอมรับตั้งแต่ครั้งแรก	/	/	/	

หมายเหตุ 14 คือพัฒนาจากไม่ยอมรับทั้งหมดสู่ยอมรับทั้งหมด 34 คือพัฒนาจากกึ่งยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด
 24 คือพัฒนาจากกึ่งไม่ยอมรับสู่ยอมรับทั้งหมด 4 คือตัวละครยอมรับตนเองทั้งหมดตั้งแต่ต้น

ภาคผนวก จ

ข้อมูลแสดงเหตุการณ์ที่ตัวละครหลักชายรักชายเปิดเผยตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. Love sick ชุลมุนทางเงงน้ำเงิน (2558)

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายต่อคนรัก

เหตุการณ์: ปุณณ์และโนกำลังอยู่ในช่วงที่สับสนถึงขีดสุด โนไม่ยอมรับว่าเริ่มรู้สึกแปลก ๆ กับอีกฝ่าย เช่นเดียวกับปุณณ์ที่พยายามหลบหน้าโนตลอดทั้งวัน ทั้งคู่กลับมาอยู่ด้วยกันในห้องนอนของโนเพื่อเคลียร์สิ่งที่เกิดขึ้นตลอดทั้งวัน

“มึงเมินกูทั้งวัน กูเซ็งมาก เลยโดดเรียนไปนอนแก้เซ็งหลังตึก นี่มึงเลิกพูดเพราะ ๆ กับกูได้มั้ย! มึงเป็นอะไรเนี่ย” ผมรู้สึกว่าการที่มันพูดจาเพราะ ๆ กับผมเหมือนกับมันปิดบังอะไรสักอย่าง ซึ่งผมอารมณ์เสียมากจนต้องตะคอกแล้วกดปิดทีวีลง

“...”

ช่วงเวลาพักใหญ่ที่เราทั้งคู่ต่างเจียบไป เหลือเพียงเสียงเปียร์เท่านั้นที่หลังไหลลงลำคอไม่หยุดหย่อน จนผมคิดว่าจะมอมตัวเองแล้วเมาหลับไปทั้งอย่างนี้เลยดีไหม

“มึงรู้รีเปลว่ากูเคยรักเอมมากขนาดไหน” อยู่ดี ๆ ปุณณ์ก็พูดคำนี้ออกมา ผมรู้สึกราวกับมีมิดพันเล่มปักกลางหัวใจ

“จะไปรู้ด้วยได้ไง เรื่องของพวกมึง”

“ไม่ว่าเอมจะทำอะไร กูเคยให้อภัยเขาทุกอย่าง เขาจะงอแงเอาแต่ใจบังคับให้กูฝืนใจทำอะไรขนาดไหน กูก็คิดว่ากูยอมเขาได้ทุกอย่าง”

“...”

“จนกระทั่งวันพุธ ที่มึงมาขอความช่วยเหลือจากกูจนวันนี้”

“...”

“มันแปลกไปหมด” ผมทนฟังมันพูดจาวกวนไม่ได้แล้วจริง ๆ

“หมายความว่าไงของมึงวะ แปลก? กูตกวิชาภาษาไทย”

ผมจ้องใบหน้าด้านข้างของปุณณ์ที่สุดลมหายใจเข้าปอดเฮือกใหญ่ก่อนครั้งหนึ่ง แล้วพ่นคำพูดทั้งหมดออกมาโดยไม่ยอมมองหน้าผม

“โน มึงปล่อยกูไว้อย่างนี้สักพักเถอะ กูทนตัวเองไม่ไหวแล้วที่กูอยากเจอแต่มึง กูแม่งหน้าไม่อายที่จะจูบมึงทั้ง ๆ ที่กูไม่รู้เลยด้วยซ้ำว่าความรู้สึกพวกนี้มันเกิดได้ยังไง แล้วมาตั้งแต่เมื่อไหร่ กูรู้ตัวอีกทีกูก็คิดไปแล้วว่ากูอยากให้คนที่อยู่ข้าง ๆ กูเป็นมึง ทุกครั้งที่มึงมาช่วยกู มาดูแลกู กูคิดเสมอว่าอยากให้เป็นที่เป็นฝ่ายดูแลมึง กูมันเซ็งที่บริสุทธิ์ใจกับมึงไม่ได้ แม้กระทั่งทุกครั้งที่อยู่ใกล้กัน กูยังต้องห้ามใจอย่างหนักไม่ให้ตัวเองสัมผัสมึง...ซึ่งมึงรู้ไหมว่ายิ่งนานไปมันก็ยิ่งยากขึ้นทุกที เราห่างกันสักพักเถอะกูแทบจะควบคุมตัวเองไม่ได้อยู่แล้ว”

ตอนนี้คำพูดยืดยาวของปุณณ์ถูกพ่นออกมาราวกับทนเก็บไว้มานาน จนผมได้แต่นั่งนิ่งทุกคำที่ไหลผ่านเข้าหูซ้ายไม่ยอมทะลุออกทางหูขวาไปไหน และผมยอมรับว่าทั้งหมดเหนือความคาดหมาย

ตอนแรกไปมาก ดวงตาที่ปิดสนิทจนแน่นของปุ่นย่นว่าเจ้าตัวกำลังขบคิดทุกเรื่องอย่างหนัก รวมไปถึงฝ่ามือขึ้นเหนือที่ปุ่นย่นกำจนแน่นนั้นอีก ขณะที่สมองผมปลอดโปร่งโล่งไปหมดราวกับมีใครบางคนยกภูเขาให้ออกจากอก มันอธิบายได้ยาก ว่าผมกำลังรู้สึกยังไง แต่ผมยังมีเรื่องที่ยากถามให้แน่ใจ

“ทำไมมึงต้องห้ามตัวเองไม่ให้สัมผัสกู” ปุ่นย่นส่ายหน้าทั้งที่ยังหลับตาแน่น

“เพราะสิ่งที่มึงหยิบยื่นให้กูมา คือความเป็นเพื่อนที่มีค่ามากเกินกว่าที่กูจะทรยศมัน เพราะมึงเป็นผู้ชายคนหนึ่งเหมือนกันกับที่กูเป็น เพราะมึงมียูริข้าง ๆ เหมือนกับที่กูมีเอม เพราะสิ่งที่กูคิดมันอาจจะทำให้มึงเกลียดกูจนไม่อยากเป็นเพื่อนกูต่ออีกเลยก็ได้ มึงเข้าใจไหมว่าเหตุผลทุกอย่างบอกวากูจะเป็นแบบนี้ไม่ได้ กูกำลังจะทำผิดต่อทุกอย่างแล้ว กู...กู...กูทำอะไรไม่ถูกแล้ว”

นี่เป็นครั้งแรกที่ผมเห็นคนเก่งอย่างปุ่นย่นจนตรอก เสียงมันสั่นก่อนจะเค้นคำพูดออกมาอีกครั้ง

“กูไม่อยากให้ทุกอย่างผิดไปยิ่งกว่านี้อีกแล้ว...”

คำพูดนั้นทำให้ผมสลดลงอย่างช่วยไม่ได้ใน เมื่อใบหน้าสีน้ํางของปุ่นย่นแจ้งชัดว่าเจ้าของมันกำลังอ่อนแอเพียงใด ย้าเตือนผมว่าผู้ชายคนหนึ่งที่เห็นไม่ใช่ปุ่นย่นภูมิพัฒน์ของใครต่อใคร ไม่ใช่แม้แต่เลขาฯ สภานักเรียนผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ชายตรงหน้าผมเป็นแค่ปุ่นย่น ไอ้ปุ่นย่น...เด็กผู้ชายธรรมดา ที่อยู่ในช่วงจัดการความรู้สึกของตัวเอง แม้ทำท่าเหมือนจะไปไม่รอด ชิกหน้าด้านซ้ายที่บิดเบี้ยวนั้นทำให้ผมต้องเผลอมองปุ่นย่นอย่างหลงใหล จนไม่รู้เหมือนกันว่าอะไรที่สั่งให้ผมจับมือข้างนั้นมากุม ด้วยหวังว่าความเข้มแข็งจะถูกส่งผ่านไป

“ถ้าเราตัดเหตุผลทั้งหมดทิ้ง ถ้าไม่ต้องคิดว่าเราเป็นอะไร หรือความถูกต้องที่สมควรทำคือสิ่งไหน”

“...” ผมพยายามค้นหาความจริงจากดวงตาคู่นั้นที่เต็มไปด้วยคำถามของความไม่เข้าใจ

“สิ่งที่มึงอยากทำคืออะไร” ปุ่นย่นมองหน้าผมที่สบตาเขานิ่งอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะวาดแขนข้างหนึ่งคร่อมตัวผมไว้ พร้อมโน้มใบหน้าคมคายให้คล้อยใกล้เข้ามาเรื่อย ๆ ทั้งหมดนี้เรียกความรู้สึกของวันก่อนที่ผมเคยมีกลับมาอีกครั้ง ริมฝีปากหย่นสีอมส้มประชิดติดริมฝีปากของผมก่อนจะกระซิบล้อยคำหนึ่งแผ่วเบา

“ผมอยากมีโน้”

หากเราปล่อยให้ช่วงเวลานี้ผ่านไปโดยไม่ต้องคำนึงถึงอนาคตที่จะตามมาเลย...ได้ไหมนะ...

2. SOTUS พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง (2559)

เหตุการณ์ที่ก้องภพเปิดเผยตนเอง (เปิดเผยตนเองกับคนรัก)

เปิดเผยทางอ้อม

เหตุการณ์: ก้องภพเพิ่งได้รับเกียรติของภาควิชาฯ ตอนนี้ตัวเขานั่งอยู่ริมทะเลกับพี่อาทิตย์ พูดถึงเรื่องราวต่าง ๆ จนกระทั่งเสียงของกลุ่มเพื่อนดังขึ้นมา อาทิตย์กำลังจะแยกตัวไปหาเพื่อนแต่ก้องพบรั้งไว้ก่อนเพราะมีสิ่งสำคัญที่ต้องการมอบให้

“ผมมีของจะให้พี่ครับ”

“อะไร”

“แบมือมาสิครับ”

คนถูกสั่งมองท่าที่ยึดๆ เรื่องมากของอีกฝ่ายอย่างซ้กเริ่มจะหงุดหงิด แต่สุดท้ายก็แบมืออีกข้างที่ไม่ได้ถือกระป๋องเบียร์ออกไป เขาเห็นก้องภพล้วงมือเข้าไปในกางเกง ก่อนนำอะไรบางอย่างวางลงบนฝ่ามือของเขา วัตถุสีเงินเป็นรูปฟันเฟืองซึ่งเขาเพิ่งจะส่งน้องปีหนึ่งหลายร้อยคนไปเอามันมา...
เกียรติภาค

“คุณเอามาคืนให้ผมทำไม!”

อาทิตย์ตะโกนลั่นอารมณ์โกรธเริ่มปะทุ...คิดว่ามันจะคุยด้วยดี ๆ แต่กลับไม่พ้องต้องหาเรื่องมาชวนทะเลาะให้เขาโมโหจนได้ เพราะไอ้การที่เอาเกียรติที่รุ่นพี่มอบให้มาคืนแบบนี้ มันดูถูกศักดิ์ศรีเฮตว้ากซัด ๆ ทว่าคนโดนข้อหาต้นริบปฏิเสธบอกเหตุผล

“เปล่าครับ ผมแค่ฝากพี่เอาไว้”

“แล้วทำไมต้องฝากไว้ด้วย!”

ก้องภพไม่ได้ตอบคำถาม ตรงข้ามกลับแสดงสีหน้าแปลกใจ

“อ้าว...พี่ไม่รู้หรือครับ ผมนี่กว่าที่รู้ความหมายของมันไปแล้ว มันพี่ลองไปถามพี่เดียร์ดูสิครับ”

ประโยคนั้นไม่ได้ช่วยไขความกระจ่าง แต่สร้างความมั่นใจให้ซ้ำสอง...ความหมายของเกียรติคืออะไร แล้วทำไมเขาต้องไปถามจากพี่เดียร์ด้วยวะ ในเมื่อเขาเป็นเฮตว้ากก็ต้องรู้ดีอยู่แล้วว่าเกียรติมันสำคัญยังไง

อาทิตย์กำลังจะอ้าปากตำคนที่ทำเป็นก๊ก แต่โดนเสียงร่ำร้องของเพื่อนดังตามมา

“เฮ้ย! ไอ้อาทิตย์ ทั้งโต๊ะรอมีคนเดียวเนี่ย เร็ว ๆ ดิวะ!”

เฮตว้ากสบตามองก้องภพซึ่งไม่พูดอะไรเพิ่ม เพียงแค่หลบทางให้เขาเดินกลับไปโต๊ะง่าย ๆ เขาจึงตัดสินใจรับเกียรติยศใส่กระเป๋าทรงเกวียน ๆ แล้วเดินขึ้นมาจากชายหาด เพื่อมาร่วมวงชนแก้วกับรุ่นพี่ศิษย์เก่า รวมถึงรุ่นพี่ศิษย์คนอื่น ๆ

และโชคดีว่าหนึ่งในนั้นเป็นเจ้าของความลับที่เขาสงสัย

“พี่เดียร์ครับ เกียรติยศนี้มันมีความหมายอะไรหรือครับ”

ประธานรุ่นพี่สี่หันมามองรุ่นน้องในตำแหน่งเฮตว้ากวง ๆ หลังจากอีกฝ่ายเดินมานั่งใกล้ ๆ โต๊ะ

“ถามอะไรแปลก ๆ เมาแล้วหรือเรา...เกียรติยศนี้หมายถึงสัญลักษณ์ของความสามัคคีใจ แล้วก็เป็นที่สำคัญของเด็กวิศวะ เพราะกว่าจะได้มันลำบาก”

ยิ่งได้ฟังคำยืนยันก็ยิ่งตอกย้ำความหงุดหงิด...เห็นไหม ไอ้ก้องภพ เขาก็ว่าแล้วมันจะมีความหมายอะไรได้อีก ไอ้ 0062 คงแค่อยากแกล้งกวนประสาทเขาจริง ๆ ด้วย ที เสียแรงที่อุตส่าห์ไปทำตัวดีคุยกับมัน!

อาทิตย์ยกเบียร์ขึ้นกระดกให้คล้ายอารมณ์กรุ่น ขณะที่เดียร์ต่อบทสนทนาที่เหลือเหมือนเพิ่งนึกได้

“อ้อ...แล้วก็เพราะว่ามันสำคัญนั่นแหละ เกียรติยศนี้เลยเหมือนใจของเด็กวิศวะ เลยมีคนเปรียบกันว่า ‘เกียรติอยู่ที่ใจ ใจอยู่ที่เกียรติ ผากเกียรติไว้ที่ใคร ผากใจไว้ที่คนนั้น’”

เบียร์แทบพุ่งพรวดออกมาจากปาก อาทิตย์สอปากไอ้คอกแค้ก จนพี่เดียร์ที่อยู่ใกล้ต้องช่วยตบไหล่ให้ผ่อนลง

“ค่อย ๆ กินก็ได้ สอปากซะหน้าแดงเลย ตกลงเราเมาเบียร์ปกป้องเดี๋ยวจริง ๆ หรือวะ”

พี่เดียร์พูดล้อฮา ๆ ทว่าอาทิตย์ไม่ได้ทำตามไปด้วย กลับพยักหน้ารับโดยไม่เสียง

“ครับ ผมเมา”

ใช่...เพราะเขากำลังเมา ความรู้สึกในใจของเขามันถึงได้สั่นแปลก ๆ ทั้งหน้าก็เห่อร้อนขึ้นมาดื้อ ๆ และสาเหตุการเมาคงไม่ได้มาจาก ลม ฟ้า ทะเล หรือกระป๋องเบียร์ แต่มันมาจาก ‘เกียรติ’

...เกียรติที่เขาได้รับฝากไว้จากใครบางคน

เปิดเผยทางตรง

หลังกลับมาจากชื่อของพบว่า ห้องของอาทิตย์น้ำท่วมเนื่องจากท่อมีปัญหา คินนี่จึงไม่สามารถค้างที่นี้ได้ ก้องภพเสนอให้อีกฝ่ายมาค้างด้วยกัน อาทิตย์จึงเก็บของไปนอนห้องก้องภพ

อาทิตย์เพิ่งเห็นว่าห้องของตนเองอยู่ตรงข้ามกับห้องกองภพ เขาโกรธมากที่รุ่นน้องรู้เรื่องนี้เป็นอย่างดี แต่ไม่ยอมบอก

“ทำไมคุณถึงไม่บอกผม”

“ผมไม่อยากให้พี่รู้ครับ”

“แล้วทำไมถึงไม่บอกให้ผมรู้! อ้อ...คุณจะได้เอาเรื่องนี้ไปล้อผมเล่นลับหลังกับเพื่อนคุณใช่ไหม!”

“ไม่ใช่ครับ ผมไม่เคยเล่าให้ใครฟังเลยนะครับ”

“แล้วมันเพราะอะไรวะ!”

“เพราะผมไม่อยากให้ใครเข้าใกล้พี่มากกว่าผมครับ!”

...สิ้นเสียงทุกอย่างเงียบสนิท

อารมณ์โกรธของอาทิตย์เปลี่ยนเป็นความนิ่งอึ้ง ซึ่งกองภพเองก็ชะงักไปด้วยเหมือนผลอหูลุดปาก หากสิ่งที่พูดออกไปแล้วนั้นไม่สามารถเรียกคืนกลับมาได้ แล้วกลายเป็นการตอกย้ำความหมายที่ยังค้างคาอยู่ในใจ โดยเฉพาะกับคำถามที่อาทิตย์อยากจะถามมาตลอด

...หลายครั้งเขาเคยเลือกทำเป็นไม่สนใจ แต่ตอนนี้เขารู้แล้วว่าถ้าไม่คิดจะเคลียร์กันตรง ๆ ก็มีแต่จะสร้างความสับสนในความสัมพันธ์ให้มากขึ้น

อาทิตย์สุดลมหายใจลึก พยายามเรียบเรียงคำพูดทุกคำถึงสิ่งที่อยู่ข้างใน

“กองภพ ผมถามอะไรตรง ๆ นะ ที่ผ่านมามันทุกอย่างที่คุณทำให้ผม...คุณคิดอะไรกับผมรีเปล่า”

...แค่เพียงประโยคเดียวที่ร่วงหล่นกระทบลงกลางใจ เสมือนกับการผลักกำแพงที่กั้นขวางพวกเขาไว้ให้พังลง

บรรยากาศรอบตัวคล้ายถูกบีบอัดให้หนักอึ้ง ในนาทีที่เสียบงั้นนั้น ไม่มีเสียงตอบกลับใด ๆ ต่างคนต่างจ้องมองในดวงตาของกันและกัน เพื่อค้นหาความจริงที่ซ่อนอยู่เหมือนนวัตใจ

แต่แล้วกองภพก็เป็นฝ่ายขยับ ถอนสายตาออกมา แล้วพึมพำย้อนถามเสียงเบา

“พี่อาทิตย์หมายความว่ายังไงครับ”

...ไม่ใช่คำตอบ แต่เป็นการเลี่ยง

ทั้งที่เขาเป็นฝ่ายตัดสินใจเริ่มต้นก่อน แต่กองภพกลับเลือกจะหยุดทุกอย่าง โดยทิ้งความคลุมเครือนี้ไว้อีกครั้ง

“ช่างเถอะ ผมจะไปอาบน้ำแล้ว”...แต่ขณะที่ผ่านพ้น ชั่วโมงยาวนานจนไม่รู้ว่าเป็นเวลาอะไร หากก้องภพกลับมาสามารถข่มตาหลับลงได้ เขาเหลือบมองแผ่นหลังซึ่งยังคงนอนอยู่ข้าง ๆ แล้วเปลอกระซิบบทเสียงแผ่ว

“พี่อาทิตย์ครับ...พี่หลับแล้วหรือครับ”

ไม่มีอาการใด ๆ ตอบสนอง นอกจากลมหายใจที่ขยับขึ้นลงเป็นจังหวะ พี่อาทิตย์คงหลับไปนานแล้ว เหลือแค่เขาที่ยังคงคิดมากอยู่ลำพัง เขาเปลี่ยนไปงยหน้ามองเพดาน ก่อนเริ่มต้นพูดถึงสิ่งที่ยังคงค้างคาอยู่ในใจ

“ที่พี่ถาม...ผมไม่รู้มันหมายความว่ายังไง แต่ถ้าพี่หมายความว่าแบบเดียวกับผม...”

ก้องภพละสายตาจากเพดาน เลื่อนกลับมามองคนข้างตัว รวบรวมทุกความหมายในคำคำนั้น

“...ผมคิดครับ...คิดมาตั้งนานแล้ว”

เสียงพูดนั้นแผ่วเบา แต่มันคือความรู้สึกอันเอ่อล้นที่ก้องภพปิดซ่อนไว้ โดยไม่กล้าบอกต่อหน้าคนบางคน แม้รู้ทั้งรู้ว่าอีกฝ่ายจะไม่ได้ยินก็ตาม แต่ยั้งดีที่เขาได้ระบายความอัดอั้นใจบ้าง เขาจึงพลิกตัวหันหลังไปอีกฝั่ง พยายามข่มตานอนให้หลับลง

...ตรงข้ามกับอาทิตย์ ซึ่งขยับลิ้มตาขึ้นในความมืด

อาทิตย์ไม่ได้หลับเลยสักนิด และได้ยินทุกถ้อยคำพูดนั้น...ถ้อยคำอันเป็นคำตอบที่เขาต้องการอย่างชัดเจน เพียงแต่เขากลับเป็นฝ่ายไม่กล้าพูด จึงต้องสร้างทำเหมือนว่าหลับไปแล้ว หากเขารู้...ต่อให้พยายามแค่ไหนก็ไม่ได้ผล

...นั่นก็เพราะในคืนนี้ เขาไม่สามารถควบคุมหัวใจตัวเองให้หลับลงได้อีกเลย

เหตุการณ์ที่อาทิตย์เปิดเผยตนเอง (เปิดเผยตนเองกับคนรัก)

หลังจากที่ทั้งคู่เว้นระยะห่าง อาทิตย์ได้ขอคำปรึกษาจากรุ่นพี่คนสนิทในงานแต่งงานจนได้คำตอบ บนสะพานพระราม 8 เขาเดินนำหน้าไปเรื่อย ๆ โดยมีก้องภพเดินตามหลัง

“คุณเหนื่อยไหม”

เป็นคำแสดงความห่วงใยเหมือนที่ก้องภพเคยได้ยินอีกครั้ง และเขาก็ตอบกลับด้วยการส่ายหน้าปฏิเสธ

“ไม่ครับ”

ทว่าแทนที่อาทิตย์จะเปลี่ยนเรื่อง คนพูดกลับเงยหน้าสบตาของก้องภพโดยตรง ซ้ำยังคงย้ายขยายความหมายของน้ำเสียงและสีหน้าจริงจัง

“ถามจริง...คุณไม่เหนื่อยหรือที่มาเดินตามผมแบบนี้ เดินโดยที่ไม่รู้ว่าผมจะไปไหน จะหยุดเมื่อไร”

ก้องภพชะงัก ราวกับเพิ่งเข้าใจเดี๋ยวนั้นเองว่า มันไม่ใช่คำถามเพราะห่วง แต่มันเป็นคำถามที่แฝงอะไรไปมากกว่านั้น และเป็นสิ่งเดียวกับที่เขาเฝ้าคิดถามตัวเองหลายต่อหลายครั้งแล้ว...

“คุณรู้ใช่ไหมว่า ผมเป็นผู้ชาย แล้วคุณก็เป็นผู้ชาย”

“ครับ”

“คุณรู้ใช่ไหมว่า ผมเป็นรุ่นพี่คุณ ส่วนคุณเป็นรุ่นน้อง”

“ครับ”

พวกเขาสองคนต่างชัดเจนในเพศสภาพและสถานะของตัวเอง ทั้งที่ป๊อทิพย์ก็แสดงออกมาตลอดว่าเป็นลูกผู้ชายที่รักศักดิ์ศรีของเฮตว้าก การมีรุ่นน้องผู้ชายมาคิดอะไรเกินเลยก็คงยากจะทำใจยอมรับ แต่เขาห้ามความรู้สึกดี ๆ ที่มันเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าป๊อทิพย์จะรังเกียจและปฏิเสธเขาด้วยเหตุผลนี้... เขาก็มีแต่ต้องก้มหน้ายอมรับเท่านั้น

หัวใจของก้องภพเริ่มหนักอึ้ง เมื่อตระหนักถึงความจริงซึ่งตอกย้ำความห่างไกล ในนาทีที่เขาคิดว่าป๊อทิพย์จะตัดเยื่อใย ทว่าป๊อทิพย์กลับเอ่ยถามมาอีกครั้ง

“คุณรู้ใช่ไหมว่า ผมชอบกินนมเย็น”

ประโยคประหลาดสุดท้ายทำให้ก้องภพเงยหน้ามอง ทันเห็นคนตรงข้ามหันหน้ากลับมาหา ก่อนจะพูดโพล่งเหมือนระบายความอัดอั้น

“คุณรู้ใช่ไหมว่าบางทีผมก็โคตรเหงา ใจร้อน ซี้ววยวาย นอนตื่นสาย ทำตัวไร้สาระ ถ้าคุณรู้แล้ว คุณยังจะรับผมที่เป็นแบบนี้ได้จริง ๆ เหรอ”

ก้องภพนิ่งงัน ไม่คาดคิดมาก่อนว่าสิ่งที่เขากังวล ป๊อทิพย์เองก็กังวลไม่แพ้กัน แต่สำหรับเขาเขาไม่จำเป็นต้องลังเล เพราะเขารู้ทั้งหมดนั้นอยู่ก่อนแล้ว

“ครับ ผมรับได้ครับ แล้วป๊อทิพย์ล่ะครับ รับผมได้รึเปล่า”

เขาถามอย่างมีความหวังมากขึ้นกว่าเดิม หากบทสนทนาต่อมาทำให้ใจที่ฟองโตเริ่มร่วงหล่นอีกครั้ง

“ผมยังไม่รู้จักคุณดีเลย”

ไม่แปลกที่ป๊อทิพย์ลังเล แค่ช่วงสามเดือนซึ่งเขารู้จักกับป๊อทิพย์ ระยะเวลาคงน้อยเกินไป แต่ไม่ทันที่เขาจะพูดแก้ต่างอะไร เจ้าตัวกลับเป็นฝ่ายเอ่ยคำตอบมาแทน

“แต่ผมอยากรู้จักคุณให้มากขึ้นนะ”

เพียงคำสั้น ๆ มีอานุภาพมากพอให้ก้องภพเบิกตากว้าง แสบไม่ยอมเชื่อหูตัวเองจนต้องถามซ้ำอีกรอบ

“ป๊อทิพย์หมายความว่ายังไงครับ”

และโดยไม่ทันรู้ตัว เนกไทของก้องภพกลับถูกดึงเข้าไปใกล้รั้วคู่สนทนา ก่อนเขาจะสัมผัสได้ถึง ความอ่อนนุ่มตรงริมฝีปาก... จวบแต่่วาง ทว่าติดตรึงอยู่ในใจเนิ่นนาน

เพียงชั่ววินาทีอีกฝ่ายถึงค้อยละออก พร้อมกับที่เขาได้ยินเสียงพิมพ์คำสั้น ๆ

“คำตอบผม”

จบประโยค อาทิตย์ก็เดินพรวดไปยังทิศทางลงสะพานทันที ปล่อยให้กล้องฯซึ่งเริ่มเข้าใจอะไรบางอย่าง มีรอยยิ้มกว้างปรากฏบนใบหน้า ต้องรีบหันไปตะโกน

“เดี๋ยวครับพี่อาทิตย์ ผมได้ยินคำตอบที่ไม่ชัด ขออีกทีได้ไหมครับ”

“ไม่เอาแล้วโว้ย!”

เสียงโวยวายดังขึ้นตอบทันควัน กล้องฯหัวเราะพลางเร่งฝีเท้าเดินไปข้าง ๆ โดยไม่มีใครพูดอะไรออกมาเหมือนเคย พวกเขาเดินกันอยู่เงียบ ๆ หากบางครั้งความเงียบก็ก็ดูเหมือนจะเชื่อมโยงพวกเขาไว้ ในแบบที่คำพูดทำไม่ได้

เพราะอย่างน้อย ตอนนี้สิ่งที่พวกเขาทั้งคู่ในใจ คือสถานะอันแน่ชัดแล้วว่า พวกเขาควรอยู่ตรงไหนระหว่างกันในความสัมพันธ์...แค่ได้เป็น ‘คนที่เดินข้างกันและกัน’ ไปแบบนี้

...เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. SOTUS S (2560)

การเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนร่วมงานคนรัก (ก้องภพ)

เหตุการณ์: ก่อนหน้านี้ก้องภพได้พบกับพีเอิร์ธ ซึ่งเป็นรุ่นพี่ในแผนกจัดซื้อซึ่งอาทิศย์ทำงานอยู่ ครั้งแรกที่รู้จักกันก้องภพขอติดรถพีเอิร์ธไปด้วยเพราะอยากเห็นตอนพีอาทิศย์ทำงาน ในวันนั้นตอนที่พีเอิร์ธกำลังติดต่อกอง ก้องภพได้แสดงความใกล้ชิด จนกระทั่งวันนี้ที่ก้องภพเข้ามาพูดคุยกับพีเอิร์ธเพียงลำพังในฐานะบัดดี้ ความจริงในวันนั้นจึงปรากฏออกมาแบบไม่ทันตั้งตัว

อีกด้านหนึ่งนักศึกษาฝึกงานคนที่เหลืออยู่ก็ตรงไปหาบัดดี้ของตนเองเช่นเดียวกัน

“พีเอิร์ธครับ ผมเป็นบัดดี้ของพี่เองครับ” คนถูกทักหันมามองก้องภพด้วยความแปลกใจ

“อ้อ นมเย็นแก้วนั้น พี่ก็นึกว่าเป็นต่อดชะอีก ขอขอบคุณมากนะน้องก้องที่คอยดูแลพี่”

“ผมต่างหากล่ะครับที่ต้องขอบคุณพีเอิร์ธ ที่คอยช่วยดูแลผมมาตลอดตั้งแต่วันไปดูโรงงานด้วยกัน”

ก้องภพเพียงแค่อยากตอบแทนน้ำใจของรุ่นพี่ นับตั้งแต่วันแรกที่ได้พบหน้าหากไม่คาดคิดว่าเหตุการณ์นั้นจะจุดชนวนเรื่องบางเรื่องขึ้นมาด้วย

“วันนั้นเราก็น่าจะบอกพี่นะว่าจะมาฝึกงานที่นี่ ชอบมีความลับกันจังนะ น้องก้องกับอาทิศย์เนี่ย”

“ความลับ?” สัญชาตญาณบางอย่างเตือนเขาว่าความลับที่ผูกเอ่ยมามีความหมายแฝงนัยจากนัยนตาเฉียวของรุ่นพี่ผู้ยิ้มอย่างรู้ทัน

“พี่เห็นตั้งแต่ที่โรงงานแล้ว เรื่องเรากับอาทิศย์นะ”...ที่โรงงาน? หรือจะเป็นตอนเขาแก้มองจะจูบพีอาทิศย์ ถ้าอย่างนั้นพีเอิร์ธก็รู้แล้วว่าพวกเขาสองคนคบกัน

ก้องภพอีกอักสีหน้าแปรเปลี่ยนเป็นกังวล เอิร์ธเห็นดังนั้นเลยรีบบอกให้วางใจ

“ไม่ต้องห่วงพี่เข้าใจเราสองคนนะ น้องก้องก็คอยดูแลอาทิศย์กันต่อไปดี ๆ ละ”

หญิงสาวพยักหน้าเปิดไปยังวิศวกรจัดซื้อซึ่งกำลังพูดคุยด้วยท่าทางเกร็ง ๆ กับผู้บริหารไฟโรจน์ สงสัยคงจะเป็นบัดดี้ที่เจ้าตัวจับได้ เธอไม่คิดอคติกับความรักระหว่างเพศเดียวกัน ซ้ำยังมองว่าอาทิศย์และก้องภพเป็นคู่รักที่เหมาะสมกันดี และก็ยังเดาได้ว่าทั้งสองคนคงไม่ต้องการให้เปิดเผยเรื่องที่คบกันออกไป แต่เธอไม่อยากให้น้อง ๆ อึดอัด

อย่างน้อยเมื่ออยู่กับเธอก็อยากให้ทั้งคู่สามารถแสดงความรู้สึกที่มีต่อกันและกันได้ อาจเป็นเพราะนิสัยคล้ายกัน ก้องภพเลยเข้าใจถึงเจตนาดีนั้น เขาไม่ปฏิเสธความหวังดีของรุ่นพี่ กล้ารับปากโดยไม่จำเป็นต้องปิดบังอีกต่อไป

“ได้รับผมจะคอยดูแลพีอาทิศย์เอง” คุณเจ็พยกหน้าให้ก่อนส่งสัญญาณทำท่าขอตัว

“พี่ต้องไปแล้วละ”

การเปิดเผยตนเองในที่ทำงาน (อาทิตย์ยอมรับ)

เหตุการณ์: จากเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ที่ทุกคนในบริษัทรับรู้ความสัมพันธ์ของอาทิตย์และก้องภาพผ่านรูปภาพในไลน์กลุ่ม อาทิตย์ได้ตีตัวออกหากจากอีกฝ่าย ทำเป็นเหมือนคนไม่รู้จักกัน ไม่ได้พูดคุยกัน จนก้องภาพคิดว่าอีกฝ่ายคงไม่ต้องการเขาแล้ว

อาทิตย์ใช้เวลาอยู่กับตนเองพักใหญ่ วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการฝึกงานสำหรับก้องภาพ ห้องข้าง ๆ ที่อีกฝ่ายเข้าไปได้ย้ายของออกไปเรียบร้อยแล้ว อาทิตย์จึงยอมรับความรู้สึกตนเอง ว่าความรู้สึกของอีกฝ่ายสำคัญกับเขามากกว่าสายตาจากคนรอบข้างที่นั่นทาลับหลัง

ในช่วงเย็นซึ่งเป็นงานเลี้ยงอำลาคณะนักศึกษาฝึกงาน ก้องภาพกำลังกล่าวขอบคุณบริษัท

“สวัสดีครับผมก้องภาพครับ...ก่อนอื่นผมอยากจะขอบคุณพี่ ๆ ทุกคนที่คอยดูแลผมตลอดการฝึกงานนะครับ ถึงจะเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ แต่ผมก็รู้สึกที่ตัวเองได้เรียนรู้อะไรมากมายจากที่นี่”

ก้องภาพกวาดมองไปทั่วห้องประชุมแล้วหยุดลงตรงใครคนหนึ่ง

“มีคนเคยบอกผมว่าโลกของการทำงานแตกต่างจากโลกในรั้วมหาลัย เพราะสังคมกว้างใหญ่ขึ้นและต้องเจอเรื่องหนัก ๆ ที่รับมือยากกว่า แต่ผมว่าจริง ๆ แล้วมันเหมือนกันครับ

ตลอดช่วงเวลาที่ผมได้มาฝึกงานที่นี่ผมได้รู้จักกับปัญหาและวิธีแก้ไข ได้รู้จักกับพี่ ๆ ได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ รู้จักการทำงานเป็นทีม แล้วก็รู้จักการรับผิดชอบที่มากขึ้น

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมได้พบเจอจากที่ทำงานก็ไม่ต่างจากมหาวิทยาลัย ถ้าเรายอมรับเรียนรู้และปรับตัวไม่ว่าจะเป็นที่ไหนเราก็สามารถอยู่ที่นี่ได้อย่างมีความสุขครับ...”

ก้องภาพยังคงจับจ้องไปที่อาทิตย์โดยไม่ละสายตา แต่เขาไม่เห็นอีกฝ่ายรู้สึกยังไงเพราะเจ้าตัวก้มหน้าอยู่ ซ้ำยังถูกกลุ่มพนักงานคนอื่นยืนบัง

“สุดท้ายนี้ผมอยากจะบอกว่า...”

อยู่ ๆ ด้านล่างห้องประชุมก็เกิดการเคลื่อนไหว กลุ่มพนักงานที่ยืนอ้อมกันถูกแหวกออกเป็นทางโดยคนคนหนึ่งซึ่งพุ่งตรงขึ้นมาบนเวที ท่ามกลางความประหลาดใจของทุกคน

อาทิตย์หยิบไมโครโฟนของพิธีกรขึ้นมา ดวงตาคมมองตรงไปเบื้องหน้าประกาศถ้อยคำหนักแน่น

“...ผมกับก้องภาพเป็นแฟนกันครับ...”

ไม่ใช่แค่ก้องภาพที่ตกตะลึง เหล่าพนักงานออฟฟิศต่างก็ส่งเสียงฮือฮา ทว่าอาทิตย์ยังคงเอ่ยต่อไปอย่างแน่วแน่

“หลายคนพูดกันไปต่าง ๆ นานาเกี่ยวกับรูปของผมและก้องภาพ” ประเด็นร้อนซึ่งถูกหยิบโยงเรียกเสียงซุบซิบจากด้านล่างเวทีให้ดังขึ้นมากกว่าเดิม

คนถือไมค์รับรู้ว่ามีมือตัวเองกำลังสั่น แต่เขาจะไม่ถอยหนี

“ผมยอมรับ...ว่าก่อนหน้านี้เพราะความกลัวผมเลยเลือกที่จะปฏิเสธความรู้สึกของตัวเอง...ผมกลัวที่จะถูกมองด้วยสายตาแปลก ๆ จากทุกคน...โดยที่ผมไม่รู้เลยว่าความกลัวของผมได้ทำร้ายความรู้สึกของคนที่ผมรักไป...แต่ตอนนี้ผมไม่กลัวอีกต่อไปแล้ว ผมกล้าที่จะยอมรับกับตัวเองและพร้อมจะบอกให้ทุกคนรู้ว่า...”

อาทิตย์หันไปมองหน้าคนข้างกาย กล่าวความรู้สึกที่อยู่ข้างในโดยปราศจากความลังเล

“...ผมรักก็องภพครับ...”

ผู้คนที่ห้องประชุมส่งเสียงโห่ร้อง จะด้วยเพราะชื่นชมยินดีหรือนับถือความใจกล้า หรือเหยียดหยามซ้ำเติม แต่นั่นไม่ใช่เรื่องที่ต้องเก็บมาใส่ใจอีกต่อไป

เพราะอาทิตย์มองไม่เห็นใบหน้าใคร

ทุกใบหน้าบนโลกล้วนไม่สำคัญ เท่ากับใบหน้าของก็องภพที่ส่งรอยยิ้มกว้างคืนกลับมาให้เขาในยามนี้ได้เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4. Blue Kiss เพื่อนแก้เหงา (2561)

เปิดเผยตนเองกับคนรัก

เหตุการณ์: พิทและแก้วทะเลาะกันมาสักระยะ และวันนี้อารมณ์ของทั้งคู่อยู่ในจุดที่กำลังปะทุอย่างดุเดือด พิทบังคับให้แก้วกลับด้วยเพื่อจะได้คุยกันบนรถ แต่พิทดันไม่ยอมไปส่งแก้วที่บ้านแต่พากลับบ้านตนเองแทน เพื่อจะได้ปรับความเข้าใจกัน

“แก้ว...ที่ผ่านมากูไม่ได้หาเรื่องด่ามึงนะ” น้ำเสียงของพิทเริ่มอ่อนลง

“นั่นคือมึงไม่ได้หาเรื่องแล้วหรือ มึงลองไปถามไอ้ธาดา แสนดี หรือไอ้จูนดูก็ได้ว่ามึงหาเรื่องกูหรือเปล่า” แก้วเหยียดยิ้ม “อย่างวันนี้กูแทบไม่ได้พูดอะไรเลยด้วยซ้ำ กูอยู่ของกูเฉยๆ มึงก็ว่ากู พอกูออกมากินข้าวกับพีซันมึงก็ยี้ตามมาถึงที่ร้าน...นี่หรือที่มึงบอกว่าไม่ได้หาเรื่องกูอะ”

“ก็กูไม่ชอบให้มึงไปยุ่งกับคนอื่นไง!”

คำตอบของพิทที่ตอบกลับมาที่วันนั้นทำให้แก้วถึงกับนั่งงันไปในพริบตา เขามองพิทหนึ่ง ๆ เหมือนไม่อยากเชื่อ และพิทเองก็จ้องกลับมาเหมือนจะยืนยันว่า...เขาได้ยืนยันไม่ผิดหรอก

“กูไม่ได้หมายถึงแค่ฟองเปียร์ แต่รวมถึงไอ้พีซันอะไรนั่นด้วย!”

“พิท...”

แก้วเรียกชื่ออีกฝ่ายเหมือนจะเตือนสติว่าให้คิดดี ๆ ก่อนที่จะพูดหรือทำอะไรลงไป แต่พิทก็ยังไม่ยอมหยุด ร่างสูงก้าวเข้ามาหาเขาช้า ๆ ขณะที่สายตายังประสานกันจนในที่สุดก็มาหยุดอยู่ข้างหน้าเขา

“กูไม่อยากให้มึงไปสนิทกับใครมากกว่ากู...กูดวง”

มือของพิทเอื้อมไปประคองใบหน้าของแก้วเอาไว้ อีกฝ่ายยังคงพูดไม่ออกและได้แต่สบตาเขานิ่ง ๆ เน้นนานที่ทั้งสองฝ่ายไม่มีใครพูดอะไร รอบกายมีแต่ความเงียบงันจนได้ยินเสียงหัวใจที่กำลังเต้นแรงของทั้งสองคน ...ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่บอกได้ว่าโลกยังหมุนไปตามปกติ ไม่ได้ถูกหยุดเวลาไว้

“กูกำลังคิดว่า...กูน่าจะชอบมึง”

“พิท! มึงอย่ามาล้อกูเล่นนะ”

“กูพูดจริง ๆ”

พิทยืนยันด้วยน้ำเสียงหนักแน่นขณะที่ใบหน้าของเขาเคลื่อนเข้าไปใกล้ใบหน้าของแก้วมากยิ่งขึ้นทุกทีจนปลายจมูกทั้งสองคนหยุดชิดกัน ลมหายใจร้อนระอุรินรดกันและกัน และไม่รู้ว่เพราะฤทธิ์แอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไป เพราะความใกล้ชิด หรือเพราะอารมณ์พาไป แต่สุดท้ายริมฝีปากของเขาก็แนบชิดลงบนริมฝีปากของแก้วราวกับถูกดึงดูดด้วยพลังมหาศาสตร์ที่เขาไม่อาจต่อต้านหรือปฏิเสธได้เลย...เขาสบตาแก้วขณะที่ริมฝีปากยังหยุดชิดกัน

“มึงก็ชอบกูเหมือนกันใช่ไหม...”

พีทเอ่ยถามเพื่อความแน่ใจ ทว่าเก้าไม่ตอบคำถามเขาด้วยคำพูดแต่เอื้อมมือมาประคอง ใบหน้าของเขาเอาไว้ก่อนจะเลื่อนริมฝีปากเข้าหาริมฝีปากของเขาและเป็นฝ่ายมอบจูบให้เขา

เปิดเผยตนเองกับเพื่อน

เหตุการณ์: ที่ลานจอดรถคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งคู่กำลังทะเลาะกันอยู่ข้าง ๆ รถยนต์ของ พีท เมื่อครูฟองเปียร์เพิ่งมาหาพีท และเขาทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ยังไม่ปฏิเสธหรือตัดขาดจากผู้หญิงด้วยเหตุผลว่ายังทำแบบนั้นไม่ได้ เก้าจึงโมโหคิดว่าตนเองเป็นของตาย แล้วทะเลาะกัน

ดวงตาคมกริบที่มองสบตาเก้าค่อย ๆ หลุบมองริมฝีปากสีแดงระเรื่อ สายตาเขาบอกได้ว่า ต้องการชิมรสหวานจากมันมากแค่ไหน และไม่ก็วินาทีต่อมาพีทจึงทำตามความต้องการของตัวเอง

ตุ๊บ!

ทว่า...ก่อนที่ริมฝีปากของพีทจะแนบชิดลงมาบนริมฝีปากของเก้า ทั้งสองคนก็ได้ยินเสียงของ ตกพื้นจนต้องผละออกจากกันและรีบหันไปมองที่ต้นเสียง แล้วพวกเขาก็เห็นว่าใครคนหนึ่งกำลังมอง มาทางนี้ เธอตกใจไม่แพ้เขา แล้วต่างฝ่ายก็ต่างยืนนิ่งราวกับหุ่นยนต์

พีทกับเก้าหัวใจเด่นแรง เป็นกังวลอย่างบอกไม่ถูกที่มีใครอีกคนล่วงรู้ความสัมพันธ์ที่พวกเขา ต้องการปกปิด...นี่ความลับมันไม่มีในโลกจริง ๆ สិនะ เธอถึงได้เดินเข้ามาได้จึงหะพอดิบพอดี

“แสนดี”

ทั้งสองพึมพำชื่อเธอขึ้นมาเหมือนเพิ่งได้สติและเสียงนั้นก็เรียกสติเธอกลับมา

“เราขอโทษ คือ...เราไม่ได้ตั้งใจมาขัดจังหวะนะ” แสนดียิ้มเจื่อน

“ไม่เป็นไร แล้วแกมีอะไรหรือเปล่า ตอนแรกเรานึกว่าแกกลับไปแล้ว” พีทตอบหน้านิ่งราว กับไม่มีอะไรเกิดขึ้นทั้ง ๆ ที่เก้าหน้าแดงก่ำด้วยความอายแล้วหลบตาแสนดีเหมือนไม่กล้ามองหน้าอีก ฝ่าย

“พอดีเราลืมชื่อไว้กับแกก็เลยแวะมาเอา แต่...เอาไว้พรงนี้ก็ได้”

พุดจบแสนดีก็รีบหยิบของที่ตกอยู่บนพื้นขึ้นมาแล้วทำท่าว่าจะเดินออกไปเลย เธอคิดว่าควร เปิดโอกาสให้เก้ากับพีทได้เคลียร์กันต่อ เพราะเธอเองก็ไม่ได้ตั้งใจเข้ามาขัดจังหวะจริง ๆ

แต่...ภาพที่เห็นก่อนหน้านี้ทำให้เธอตกใจจนทำของหลุดมือ

“เดี๋ยวแสนดี” แสนดีชะงักฝีเท้าแล้วหันมามอง “เราไม่อยากให้ใครรู้เรื่องนี้”

“เราเข้าใจ เราไม่บอกใครหรอก” แสนดีพยักหน้าอย่างเข้าใจดี

เธอรู้อว่าพีทกับเก้าคงไม่ยากเปิดเผยความสัมพันธ์เพราะไม่อยากให้คนจับตามอง แม้ปัจจุบัน โลกจะเปิดกว้างมากขึ้นแต่ก็ไม่ใช่ทุกคนที่จะยอมรับเรื่องนี้ได้ ส่วนคนที่ยอมรับก็ไม่ใช่ว่าจะยอมรับได้ ร้อยเปอร์เซ็นต์ พวกเขาคงยังอยากใช้ชีวิตแบบสงบสุข และไม่อยากจะให้ใครเอาไปซุบซิบนินทาให้ รำคาญใจ

มันเป็นความจริงของโลกใบนี้ที่เธอเองก็รู้ดี

“ขบใจมากนะ”

พีทบอกก่อนที่แสดจะเดินออกไป ถ้าแสดรีบบากแล้วเขามั่นใจได้ว่าเรื่องนี้จะไม่มีทางหลุดไปถึงหูคนอื่นอย่างแน่นอน พีทหันไปมองเก้าอี้ยืนเจียบอยู่นานแล้ว แต่เก้าอี้ยังไม่ยอมพูดอะไร

เปิดเผยตนเองกับครอบครัว

เหตุการณ์: ในคืนนั้นพีทและเก้าอี้กังวลเรื่องพ่อ ทว่าในกลางดึกทั้งคู่ลงมาหาอะไรกินที่ห้องครัว และหยอกล้อกันอย่างสนุกสนานแบบคนรัก และสิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นเมื่อทั้งคู่หันมาเจอพ่อของพีทที่ยืนมองทั้งสองด้วยใบหน้าเรียบเฉย ก่อนจะบอกให้ทั้งคู่มาเจอกันก่อนออกไปเรียนตอนเช้า พีทและเก้าอี้กำลังกังวลว่าเมื่อพ่อรู้แล้วความสัมพันธ์ของทั้งคู่จะเป็นอย่างไรต่อไป

“จะบอกฉันได้หรือยัง...”

พลถามด้วยน้ำเสียงจริงจัง ถึงท่านไม่บอกว่าเรื่องอะไร แต่พีทกับเก้าอี้รู้ดี ทั้งสองคนนั่งเจียบเหมือนไม่รู้จะอธิบายยังไง โดยเฉพาะเก้าอี้รู้สึกผิดกับพ่อพีทจนได้แต่ยืนก้มหน้า

“ที่ผ่านมานะคบกันเป็นเพื่อนหรือเป็นแฟน”

พลถามต่อ น้ำเสียงโหดขึ้นกว่าเดิมจนพีทเองก็เริ่มกดดัน แม้ว่าที่ผ่านมาเขาเกรงจนถูกบ่น ถูกตำหนิ และต่อว่าจนชินชาไปแล้ว แต่เรื่องนี้ไม่ใช่แค่เขาที่โดนตำ เขายังลากเก้าอี้มาโดนตำด้วย

นั่นเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เขากังวลใจ เพราะเขาไม่ยอมให้เก้าอี้รู้สึกแยหรือเสียใจเลย...

“ถ้าป้าไม่สบายใจ ผมจะอยู่ห่างจากพีทก็ได้ครับ”

เก้าอี้ตัดสินใจแม้ว่ามันจะสวนทางกับความต้องการของเขาและประโยคนั้นก็ทำให้พีทหันขวับมามองเขาทันที พีทเริ่มขยับตัวอย่างร้อนรน แรงกดดันเริ่มมีมากขึ้น และเขาไม่ยอมอยู่นิ่งอีกแล้ว

“ทำไมต้องเลิกกันวะ กูไม่เลิก! ยังไงกูก็ไม่เลิก!”

พีทเถียงเสียงแข็งก่อนจะหันไปพูดกับพลด้วยสีหน้าเคร่งเครียดจัด

“ป้า...การที่ผมกับก้าวรักกันมันผิดตรงไหนอะ ป้าก็เห็นว่าตั้งแต่ผมรู้จักกับแก่มันมีแต่เรื่องดี ๆ เกิดขึ้น ผมเปลี่ยนเป็นคนใหม่ มีเรื่องทะเลาะกับชาวบ้านน้อยลงจนแทบไม่มีเลย ผมตั้งใจเรียนมากขึ้น ผลการเรียนก็ดีขึ้น ป้าก็พูดเองว่าแกเป็นคนดีมาก ๆ แล้วทำไมป้าต้องกีดกันเราด้วย!”

พีทร้ายเหตุผลยาวเหยียดอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ปกติเวลาถูกพลตำหนิแบบจริงจัง ๆ จัง ๆ เขาจะนั่งฟังแล้วรับคำเพื่อจบปัญหา แต่จะปฏิบัติตามหรือเปล่านั้นก็เป็นอีกเรื่อง นาน ๆ ถึงจะกล้าเถียงที่ แต่ถ้อยคำด้วยเหตุผล อารมณ์มาเต็ม และจริงจังขนาดนี้แทบไม่เคยเลย

“นี่ฉันยังไม่ได้พูดอะไรเลย” พลถอนหายใจเหมือนจะบอกว่าอีกฝ่ายโวยวายเกินกว่าเหตุ “แค่จะเรียกมาถามว่าคบกันจริง ๆ หรือเปล่า เพราะฉันอยากรู้จากปากของลูกชายตัวเองมากกว่าคนอื่น”...

“ผมขอโทษนะครับที่ทำให้ป้ารู้สึก...”

“จะขอโทษทำไม ป้าไม่ได้จะตำหนิเค้า” พลพูดขึ้นก่อนเพราะไม่อยากให้เค้าเข้าใจผิด คำพูดของท่านเวลาพูดกับเค้าฟังดูรื่นหูและอ่อนโยนกว่าตอนพูดกับลูกชายอย่างพิทมาก “ป้าแค่อยากบอกเอาไว้อย่างหนึ่งว่าลูกชายป้ามันเป็นเด็กนิสัยเสีย ถ้าคบกับมันก็คงเหนื่อยหน่อยนะ”

“ตอนนี้ผมเป็นเด็กดีแล้วป้า” พิทเถียง

“ไม่ต้องมาพูด” พลทำหน้าดุใส่ลูกชายทันที

“แต่เมื่อกี้ป้าบอกผมว่าอยากรู้เรื่องนี้จากปากผมมากกว่าคนอื่น แสดงว่า...มีคนบอกเรื่องนี้กับป้าใช่ไหม” พิทถามเมื่อนึกขึ้นได้ เวลาอยู่ต่อหน้าพลเข้ากับพลไม่เคยแสดงออกและระวังตัวมาก ฉะนั้นพลไม่น่าจะรู้เรื่องที่ทั้งสองคนคบหากัน ถ้าไม่มีใครไปบอกท่าน แล้วคนคนนั้นมันเป็นใครกัน

“ฉันเห็นกับตาตัวเองในห้องครัว แค่นั้นมันก็ชัดเจนเกินพอแล้ว”

“แต่ก่อนหน้านั้นป้าเหมือนจะรู้แล้ว ป้าบอกผมมาเถอะว่าป้ารู้มาจากใคร”

“มีผู้หญิงคนหนึ่งไปตักเจอฉันแล้วเล่าเรื่องแกกับเค้าให้ฟัง...”

จากที่ไม่คิดจะเล่าเพราะไม่อยากเปิดเผยแหล่งข่าว แต่เมื่อถูกรบเร้าพลก็ตัดสินใจเล่าให้ทั้งสองคนฟังว่าเมื่อสองวันก่อนมีผู้หญิงคนหนึ่งอายุรุ่นราวคราวเดียวกับเค้าและพิทไปตักเจอท่านที่หน้าบริษัท เธอแนะนำตัวก่อนจะเปิดเผยเรื่องที่พิทกำลังคบหาเค้าในฐานะคนรักก่อนจะเอาคลิปที่แอบถ่ายในลานจอดรถให้ท่านดู ตอนแรกที่พลรับรู้เรื่องนี้ท่านก็ตกใจมาก ไม่คิดว่าพิทกับเค้าจะรักผู้ชายด้วยกัน อีกทั้งยังกังวลเรื่องอนาคตของลูกชายว่าจะเป็นอย่างไง แต่คิดไปคิดมาท่านก็บอกตัวเองให้ยอมรับเรื่องนี้ ยังไงพิทก็เป็นลูกชายของท่าน ความรักเป็นเรื่องที่บังคับกันไม่ได้ถ้าพิทมีความสุขคนเป็นพ่ออย่างท่านก็มีความสุข ปัจจุบันนี้สังคมเปิดกว้างมากขึ้นแล้ว และที่สำคัญคือคนเราจะเกิดเป็นเพศอะไรหรือรักชอบเพศเดียวกันก็ไม่ใช่ว่าความผิดอะไรเลย

“แล้วผู้หญิงคนนั้นเป็นใครครับ” พิทถามเพื่อความแน่ใจทั้งที่มีคำตอบในใจแล้ว

“แกไปทำอะไรให้ใครเขาเสียใจละ เขาถึงได้อยากแค้นแค้นด้วยการเอาความลับของแกมาฟ้องฉัน” พลบอกทางอ้อมแต่แกกับพิทก็มองหน้ากันเหมือนรับรู้แล้วว่าคนคนนั้นเป็นใคร
ใช่...จะเป็นคนอื่นได้ยังไงถ้าไม่ใช่ฟองเบียร์

“ความจริงนะเราสองคนจะคบกันป้าก็ไม่ว่าอะไรหรอก แต่จะทำอะไรก็ระวังตัวกันบ้าง เพราะเดี๋ยวนี้คนมันชอบจับตามองชีวิตคนอื่น เอาเวลามาสนใจชีวิตคนอื่นยิ่งกว่าตัวเอง อะไรนิดอะไรหน่อยก็เอาไปพูดกันสนุกปากแล้ว ไม่ใช่แค่ความรักของเพศเดียวกันหรอก จะเพศไหนก็โดนด้วยกันทั้งนั่นแหละ”

“ครับป้า แล้วผมจะระวังให้มากกว่านี้”

“ดีแล้ว อ้อ อีกอย่าง...รีบไปเคลียร์กับผู้หญิงเขาซะ เขาจะได้ไม่แค้นใจจนสร้างเรื่องให้อีก แกโตแล้วนะพิท หัดรับผิดชอบกับการกระทำตัวเองได้แล้ว อย่าเอาแต่หนีปัญหา”

“ครับบบบ ผมจะรีบไปจัดการเลยครับป้า”

พี่รับคำด้วยความดีใจ เขาคิดว่าตัวเองโชคดีจริง ๆ ที่มีพ่อใจกว้างยอมรับเขาและคนรักของเขาได้ไม่ว่าจะเป็นเพศอะไรก็ตาม แถมยังคอยให้คำปรึกษาและประคับประคองในยามที่เขามีปัญหา แม้ว่าหลายครั้งเขาอาจจะนิสัยไม่ดี เป็นลูกชายที่ไม่น่ารักหรือเกเรไปบ้าง แต่พ่อก็ไม่เคยทิ้งเขาเลย และถึงปากจะไม่ได้พูดจาไพเราะกันสักเท่าไร แต่พ่อก็เป็นผู้ชายที่เขารักและรักเขามากที่สุดในชีวิต

5. ทฤษฎีจีบเธอ (2562)

เปิดเผยตนเองกับคนรัก (เดิร์ด-อีกฝ่ายไม่รู้)

เหตุการณ์: หลังจากที่เดิร์ดดูหนังเรื่อง Love actually และเริ่มนึกถึงเรื่องราวบางอย่างพร้อมกับพีช่วงก่อนหน้าได้เปิดเผยตนเองกับทู ทำให้เกิดคิดจะเปิดเผยตนเองโดยการสารภาพรัก

ผมสุดลมหายใจเข้าปอดขณะยืนอยู่หน้าห้องของไอ้ค้าย ไอ้ทูตัดสินใจต่อสายหามันเมื่อสิบห้า นาทีก่อนถึงได้รู้ว่าเจ้าตัวยังคงอยู่ในห้อง ทุกวินาทีเต็มไปด้วยความตื่นเต้น ปกติเวลาเคาะห้องแล้วรออีกฝ่ายมาเปิดไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัวขนาดนี้ จนกระทั่งวันที่ตัดสินใจว่าจะบอกชอบมัน แถมยังลุยเดี่ยวมาเองอีกต่างหากเพราะถูกไอ้ทูทิ้งไว้กลางทาง เอวาระตายเป็นตาย

“อ้าว! ไอ้เดิร์ด มึงมาทำไมเนี่ย” ใบหน้าหล่อเหลามองมาอย่างสงสัย แต่ผมไม่พูดอะไรทั้งนั้น นอกจากยิ้มแล้วถือแผ่นบอร์ดสีขาวหลายแผ่นเอาไว้ในมือ และค่อย ๆ เปิดมันออกทีละแผ่นด้วยมือสั้นเทา เมื่อคืนได้ทูนั่นนอนเขียนให้ ยอมสละความนิยมที่ต้องรับส่งรูปให้สาวของมันมาช่วยผม

แผ่นที่หนึ่งมีข้อความเขียนว่า...

'หวัดดี'

ผมเลื่อนแผ่นบอร์ดวางไว้กับพื้น ก่อนข้อความแผ่นที่สอง สาม และต่อ ๆ มาจะปรากฏ

'วันนี้เป็นเหมือนวันธรรมดา แต่ก็มีสิ่งที่ไม่ธรรมดาจะบอกมึง'

'มึงเป็นเหมือนสิ่งพิเศษ ไม่ได้พิเศษแบบนี้ละ'

ป้ายต่อมาปรากฏรูปยอดมนุษย์หลายตัว เช่น แบทแมน ซูเปอร์แมน หรือแม้แต่กัปตันอเมริกา

'แต่มึงพิเศษกว่านั้น'

'วันนี้เลยอยากจะบอกกับมึงเกี่ยวกับสิ่งพิเศษสำหรับกู'

บอร์ดสามแผ่นสุดท้ายที่อยู่ในมือบอกความรู้สึกทุกอย่างที่ผมมีต่อไอ้ค้ายหมดแล้ว

'กู'

'ชอบ'

'มึง'

หลังจากเปิดแผ่นป้ายหมดทุกแผ่น ผมทำได้แค่นิ่งแล้วส่งยิ้มให้ดูเหมือนคนตัวสูงกว่า ตรงหน้าจะอึ้งอยู่หน่อย ๆ ก่อนจะเอ่ยนเสียงบางเบาออกมา

“ไอ้เดิร์ด มึง...”

“มึงรับรู้ถึงความรู้สึกกูแล้วใช่ไหม ไอ้ค้าย กู...”

“โคตรเจ๋งเลยไอ้สัด! กูขอยิ้มมุกนี้ไปจีบสาวนะ ก็คิดอยู่นานว่าจะจีบด้วยวิธีแหวกแนวแบบไหนดี”

“เอ่อ...”

“มึงรู้จักไอ้บอนใช่ไหมว่ากูกำลังหาวิธีจีบสาวอยู่ ชอบใจมากเพื่อนเดิร์ด มึงทำให้กูนึกถึง Love Actually เลยวะ”

มึงก็ทำให้กูนึกถึงความพังพินาศเหมือนกัน

“รักมึงนะเว้ย” กูโคตรเกลียดมึงเลยส์ด แต่สิ่งที่ตอบไปได้กลับมีแค่...

“ไม่เป็นไร” และถูกมันดึงเข้าไปกอดอย่างรักใคร่

โอย ไอ้เวร! ผมเชื่อแล้วครับว่าคนโง่อย่างมันบอกอะไรไปมันก็คงโง่อยู่อย่างนั้น กูละอยากเดินเข้าไปในส้วมแล้วเอาหัวมุดคอห่านตาย ไอ้ค่าย ไอ้สันติน นี่กูชอบมึงได้ยังไงวะถามจริง!!!

เพลี่ย...

เปิดเผยตนเองกับคนรัก (เดิร์ด-อีกฝ่ายรับรู้)

เหตุการณ์: เพื่อนรักทั้งกลุ่มปรับความเข้าใจกัน ค่ายขอยืมคอมพิวเตอร์เดิร์ดมาทำงาน ก่อนจะเห็นคลิปวิดีโอหนึ่ง วิดีโอนั้นใช้ชื่อว่า 'รีวิวนั่งโง่เชอบ้าเพราะว่าความรัก' ความยาวไม่กี่นาที ซึ่งถูกตั้งให้เป็นไพรเวต

[สวีสวีศรีรับสัปดาห์นี้เรากลับมาเจอกันอีกครั้งในช่องมูฟวี่เวอ์ แต่นี่อาจจะเป็นวิดีโอสุดท้ายของปีนี้แล้วนะครับที่ผมจะทำ ใจหายเลย ครั้งนี้ผมจะมารีวิวหนังเรื่องหนึ่งเมื่อนานมาแล้วชื่อเรื่องว่า Crazy, Stupid, Love ครับ]

ผมเฝ้ามองตัวจริงที่นั่งเขียนบทขยุกขยงลงบนกระดาษ ก่อนจะก้มมองวิดีโอบนจออีกครั้งโชคดีจริง ๆ ที่ใส่หูฟัง ไม่งั้นคงโดนคำที่ละลบละลั้งความเป็นส่วนตัวของมันแน่ ๆ

[ชื่อภาษาไทยคือโง่เชอบ้าเพราะว่าความรัก]

แล้วคนพูดก็เงิบไปอืดใจหนึ่งเอาแต่ก้มหน้าไม่พูดจา กระทั่งเจ้าตัวถอนหายใจออกมาแล้วเฝ้ามองกล้องใหม่

[ผมในตอนนีโง่และกั๊บบามากจริง ๆ ผมรักเพื่อนสนิทของตัวเองข้างเดียวมาตลอด]

ไอ้เดิร์ดไม่ได้พูดเกี่ยวกับหนัง!

มือที่เลื่อนอยู่ตรงแป้นพิมพ์รีบกดสเปซบาร์เพื่อหยุดวิดีโอ แล้วเลื่อนสายตามองไปยังเพื่อนสองคนที่กอดมือถือกันอย่างมีความสุข จู๋ ๆ ก็รู้สึกหายใจไม่ออกซะดื้อ ๆ แต่ความเสือกไม่อาจหยุดยั้งเลิกดเล่นวิดีโอต่อ

[เราเป็นเพื่อนในกลุ่มเดียว กันคบกันมาสองปีกว่าแล้ว แต่เพราะความสัมพันธ์ของคำว่าเพื่อนทำให้เราไปไกลกว่านี้ไม่ได้อีก ผมรู้สึกว่าคุณคาดหวังอะไรผม ๆ แล้ง ๆ มากเกินไป บอกว่าจะตัดใจหลายครั้ง แต่สุดท้ายก็กลับมาเป็นเหมือนเดิม เพราะต้องเจอกันทุกวัน]

รอยยิ้มของคนพูดเจอความเศร้าจนผมไม่อยากจินตนาการเลยว่าสิ๊ก ๆ นั้นมันเศร้าขนาดไหน

[จริง ๆ ผมอาจหลีกเลี่ยงหนีจากมันได้ แต่ผมไม่ทำเองได้ค่าย...]

หน้าของมมาไปทั้งซีก เมื่อได้ยินชื่อของตัวเองดังเข้ามาในหู สายตาของไอ้เตีร์ดที่มองมายัง กล้องเอนด์ลอปไปด้วยน้ำตา

[กูขอโทษที่รักมึง]

“...!!”

[กูพยายามมาตลอดเพื่อเก็บความลับนี้เอาไว้ แต่กูเหี้ยเอง...แม่งเหี้ยเองที่พอรู้ว่า มึงทำดีกับกู เพราะต้องการพิสูจน์ความจริง กูก็เลือกทนไม่ได้เพราะจริง ๆ แล้วกูรู้สึกดีมากที่มึงทำดีด้วยมาตลอด รู้สึกดี...จนรับไม่ได้ถ้าทุกอย่างพังทลายลงมา กูขอโทษนะ]

ผมถอนหายใจเฮือกใหญ่ แต่ก็ยังทนดูต่อจนจบ

[ขอโทษที่ทำให้มันดีขึ้นกว่านี้ไม่ได้ กูบอกมึงไม่ได้หรอกเพราะถ้าบอก กูจะไม่เหลืออะไรเลย]

“... ”

[แม้กระทั่งมึง]

ใช่! มันไม่เหลืออะไรแล้วในวันที่รู้ความจริง มึงทำลายความเชื่อใจของกูนหมด

หน้าของมมาเหมือนโดนตบ ร่างกายเองก็ซาไปทั้งร่างจนขยับเขยื้อนไม่ได้ ผมชอบผู้หญิง และรับไม่ได้ที่ไอ้เตีร์ดคิดเกินกว่าเพื่อน นี่เหวอะความลับที่เก็บมาตลอดสองปี เป็นไปได้ผมก็ไม่อยาก รับรู้ เป็นไปได้เราก็ไม่ควรเป็นเพื่อนกัน

ผมเงยหน้าขึ้นไล่สายตามองเพื่อนสนิทสามคนในกลุ่ม ตลอดเวลาที่ผ่านมมาผมเดาว่าพวกมันรู้ว่าไอ้เตีร์ดคิดไม่ซื่อกับผม แต่ไม่ยอมบอก ทำกับผมเหมือนไอ้โง่ตัวหนึ่งซึ่งก็ใช่ โง่มาตลอดสองปีขนาดนี้ ก็หาเขามาใส่หัวให้กูเถอะ

สำหรับไอ้เตีร์ดมันคือเพื่อนสนิท ทั้งแคร่และห่วยโย แต่นั่นก็เกิดจากความรู้สึกตามประสา เพื่อนคนหนึ่งเท่านั้น ผมไม่อยากจะเสียมันไป ขณะเดียวกันก็ไม่พร้อมเปลี่ยนสถานะจากเพื่อนเป็นอย่างอื่น เย็นวันนั้นหลังกลับจากหอสมุดผมจึงรีบกลับมาที่ห้องครุ่นคิดวิธีต่าง ๆ ที่จะทำให้มันเลิกคาดหวัง และตัดใจจากผมได้สักที

แน่นอนว่าผมยังต้องการมัน ต้องการเพื่อน...อยากได้เพื่อนคนเดิมกลับมาเหมือนเก่า ผมคิดจนหัวแทบแตกอยู่กับตัวเองด้วยความอึดอัดและฟุ้งซ่าน ผมไม่ได้ชอบผู้ชายและมันจะไม่มีวันนั้น

เปิดเผยตนเองกับคนรัก (ค้าย)

เหตุการณ์: ค้ายไปช่วยตบตบให้น้องนักแสดงโดยการเล่นคู่กับเตีร์ด แต่เพราะต่างคนต่างนอก บท นั้นจึงทำให้เกิดความเลียดไปกันใหญ่ ค้ายแผลงจูบจึงทำให้เตีร์ดโมโหมาก ด้วยเหตุนี้ค้ายจึงต้องตามไปง้อ

“เตีร์ดมึงหมายถึงอะไร”

“ก็เรื่องเหี้ย ๆ ที่มึงทำกับกูเล่นกับความรู้จักของกูอยู่นี่ไง เพื่ออะไรจะต้องการให้กูรู้สึกหัวนโหนวต้องการปั่นหัวกูเล่นนี่คือสิ่งที่จึงต้องการใช้มัย”

“มันไม่ใช่แบบนั้น” ผมกระโดดลงจากเคาน์เตอร์แล้วหันไปเผชิญหน้ากับไอ้เตีร์ตรง ๆ

“กูรู้แล้วว่ามึงกับแพรวไม่ได้คบกัน มึงตั้งใจจะปั่นหัวกู”

“กูก็รู้แล้วว่าถึงไม่ได้ชอบกูแค่เพื่อน”

“...!” การโต้เถียงหยุดชะงักเราต่างเงยบใส่กัน แต่ผมก็ยังสังเกตเห็นดวงตาที่ไหวระริกของคนตรงหน้าอยู่ ผมไม่อยากจะหลอกไอ้เตีร์อีกแล้วไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นอยากให้มันเชื่อใจอยากให้มันเป็นคนสำคัญที่สุด ผมเอาใจมาพักใหญ่แล้วว่าพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของมันอาจเกิดมาจากความลับเรื่องแพรวซึ่งก็เป็นอย่างที่ดี

วันนี้เมื่อได้โอกาสก็ไม่อยากย้อเอาไว้อีก ถึงพูดไป...ต่อให้ไอ้เตีร์ยังเหมือนเดิมหรือเกลียดผมมากขึ้น มันก็คงถึงจุดที่ควรยอมรับความจริงได้แล้ว

“ไอ้เตีร์ เราหันหน้ามาคุยกันดี ๆ เอะวะ” ดวงตาที่มองกลับมาแดงราวกับจะร้องไห้ผมสงสารเลยดึงมันมากอด แต่เจ้าตัวก็ผลักรอกผมอย่างแรงไม่ให้เข้าใกล้ ความเป็นเพื่อนของเรานั้นหมดไปตั้งแต่วันนั้นแล้ว วันที่กูรู้ใจตัวเองว่าไม่ได้รักมึงแค่เพื่อน แต่มันก็เป็นเวลาเดียวกับที่ผมได้สูญเสียไอ้เตีร์ไปเพราะความเหี้ยของตัวเอง ผมแค่อยากแก้ไขเพื่อที่สุดท้ายเราจะกลับมารักกันได้

“กูรู้แล้วว่าถึงชอบกูตั้งแต่วันที่ได้อวีโอบอกรักของมึงในยูทูบ รู้ทุกอย่าง...”

“แล้วมึงก็รังเกียจกูใช้มัย” ใบหน้ากับรอยยิ้มเย็นของไอ้เตีร์กำลังบอกกับผมว่ามันรู้สึกสมเพชตัวเองมากแค่ไหน

“ใช่”

“...!”

“ใช่ กูเคยคิดอย่างนั้น กูรู้สึกแย่มากที่มึงคิดกับกูเกินเลย รู้สึกแยที่เพื่อนในกลุ่มปกปิดความจริงจนกูเหมือนคนโง่ มึงรู้อะไรมัยว่ากูผ่านอะไรมาบ้างในการตัดสินใจทำเรื่องโง่ ๆ อยู่คนเดียว กูขอให้แพรวช่วยมาเป็นแฟนปลอม ๆ กูเกลียดจูบมึงแล้วเรียกชื่อเขา ทุกอย่างที่ทำไปกูตั้งใจ”

“เพื่ออะไรวะ” คนฟังถามกลับดวงตาที่แดงกำ ในคราแรกเริ่มมีน้ำตาเอ่อคลออยู่ แต่เจ้าตัวก็พยายามกะพริบตาถี่เพื่อไม่ให้ตัวเองร้องไห้ออกมา

“เพื่อให้มึงตั้งใจ ทุกอย่างที่ทำไปเพราะความโง่ของกูล้วน ๆ แล้วมึงรู้อะไรมัย มันกลายเป็นว่ากูหนีตัวตนของตัวเอง...กูพยายามกลับไปทำตัวเหี้ย ๆ เหมือนเดิม มัวผู้หญิงเหมือนเดิมเพื่อปลอบใจตัวเองว่ากูไม่ได้เปลี่ยนไป แต่สุดท้ายกูก็ยังคงคิดถึงมึง”

“...”

“เพราะขาดถึงไม่ได้กูเลยต้องกลับมาเพราะความสัมพันธ์บ้า ๆ ของเรานั้นเปลี่ยนเป็นรักไปแล้ว กูถึงอยากกลับมาแก้ตัวมาขอโอกาสจากมึง แม้มันจะสายไปแล้ว”

“ทั้งที่รู้ว่ากูชอบมึงก็ยังไม่คบปิด มีความสุขไข่ม้อยที่เห็นกูง่ขนาดนี้”

“นั่นเพราะกูไม่อยากเสียมึงไปต่างหาก เพราะมึงเปลี่ยนไปกูถึงไม่พูด ไอ้ทูแหม่งบอกว่ามึงตัดใจแล้ว กูเลยทำอะไรไม่ได้นอกจากทำเรื่องง่ ๆ เหมือนที่เป็นอยู่นี่ไง”

“ใช้กูตัดใจจากมึงแล้ว งั้นมึงก็เลิกทำเรื่องง่ ๆ นี่สักทีเหอะวะ” น้ำเสียงขึ้นจุมุกตอบกลับมา ผมอยากกอดมันอีกครั้ง แต่ก็ไม่กล้า ได้แต่ฟังความคิดเห็นของคนตรงหน้าต่อไป

“ไอ้ค่าย กูรู้จักมึงดี ความจริงแล้วมึงไม่ได้ชอบกูหรอก”

“รู้จักกูดีแค่ไหนถึงพูดแบบนี้ออกมาวะ” บางทีผมก็อยากจับไอ้เดิร์ดมาตีกันแรง ๆ ขนาดกูกว่าจะรู้ใจตัวเองยังแทบตายเลย แต่ไอ้บ้านี่เสือกบอกว่ารู้ดีกว่ากูอีก

“มึงมันพวกโลเลเปลี่ยนใจไปตามสถานการณ์ ถ้าไม่บังเอิญรู้ว่ากูแอบชอบมึงไม่มีทางชอบกูลับหรอก”

“อาจเป็นอย่างนั้น แต่สักวันก็คงรู้ด้วยตัวเองอยู่ดี ความสัมพันธ์เราเป็นแบบไหนวะผูกพันแบบเพื่อนสนิทในกลุ่มแค่นั้นหรือ มึงพิเศษกว่านั้นมานานแล้ว แต่เมื่อก่อนกูแค่ไม่รู้ว่ามีพิเศษยังไง”

“...”

“กูไม่เคยคิดถึงอนาคตที่ไม่มีมึง เรียนจบไปแล้วก็คิดว่าต้องทำงานกับมึง ต้องได้เจอกันทุกวัน ในหัวกุกคิดแบบนั้นและก็ได้ แต่ถามว่าถ้าไม่มีมึงกูจะอยู่ได้มัย คำตอบที่ได้คือช่วงเวลาหลายวันที่กูหายไป กูอยู่ไม่ได้หรอก”

ผมพูดประโยคยืดยาวเท่าที่สมองไร้รอยหยักนี้จะกลั่นออกมาได้อย่างน้อยก็เพื่อยื้อให้ไอ้เดิร์ดทนฟังประโยคบ้าบอของผมต่ออีกสักหน่อย

“...”

“ตั้งแต่เรารู้จักกันมาไม่มีวันไหนที่มึงบอกชอบหรือตัดสินใจคบกับใคร รู้มัยว่ากูรู้สึกสบายใจทุกครั้งที่มีมึงยังอยู่ข้าง ๆ กูกิดว่ายังไงก็ไม่มีความเสียมึงไป แต่พอวันหนึ่งที่มีมึงตัดสินใจจะออกจากชีวิตของกูแล้วมีใครคนอื่นเข้ามาแทนที่ กูแหม่งก็ทนไม่ได้แล้วเอาแต่เดินพรวดอย่างที่เห็น เดิร์ด...”

ผมอยากขอโอกาสแม้ความหวังจะแทบไม่เหลือแล้วก็ตาม อย่างน้อยก็ขอให้คนที่เห็นมาตลอดชีวิตอย่างผมได้พยายามทำอะไรดี ๆ อย่างที่ควรจะทำบ้าง

“เรามาเริ่มกันใหม่ได้มัยวะ”

“แต่กูไม่อยากเจ็บอีกแล้ววะ” คำตอบนั้นไม่ได้แย่เท่าไรถ้าเทียบกับสิ่งที่ผมทำกับมัน ซึ่งคนหน้าด่านอย่างผมไม่ยอมแพ้กับคำตอบแค่นี้แน่

“งั้นไม่เป็นไร แต่ยังไงกูก็อยากปรับปรุงตัว”

“...”

“มึงว่าถ้ากูเลิกเจ้าชู้ เลิกหม้อไปทั่ว เลิกคบซ้อนแล้วเปลี่ยนตัวเองให้เป็นคนที่ดีขึ้นมาจะโอเคมัยวะ”

“อืม” คนตรงหน้าตอบสั้น ๆ

“ถ้าคุณขนาดนี้มึงว่าใครสักคนจะชอบกูปะ”

“ชอบดี”

“งั้นมึงก็ชอบกูเหรออ”

“...”

“กูจะรอนะ วันที่มึงกลับมาชอบกูอีกครั้ง” วันที่กูเป็นคนที่ดีพอสำหรับมึง

ไอ้เดี๋ยวดูไม่ได้ตอบตรง ๆ นอกจากกะพริบตาซ้ำ ๆ เป็นเชิงตอบรับแค่นั้น แมงก็ทำให้ผมยิ้มออกมาได้แล้ว บรรยากาศในห้องน้ำมันอาจไมโรแมนติกเท่าไร แต่ผมกลับค้นพบว่าที่ไหนมีไอ้เดี๋ยวดที่นั่นมักเรียกว่าความสุขเสมอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6. Dark Blue Kiss รักไม่ระบุสถานะ (2562)

การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว (พีทแก้ว)

เหตุการณ์: ผอ. เดินเข้ามาหาแก้วและแม่ที่โต๊ะทำงาน พร้อมกล่าวปฏิเสธ บอกว่าหลังจากนี้แก้วไม่ต้องเข้าไปสอนพิเศษให้คนอื่นอีก เนื่องจาก ผอ. ได้รู้ความจริงจากลูกชายตนเองว่าแก้วเป็นชายรักชายซึ่งคบหากับพีทอยู่ ด้วยความคิดที่เป็นคนหัวโบราณอยู่แล้วจึงตั้งใจจะปฏิเสธอีกฝ่าย รวมถึงมาต่อว่าแม่ของแก้วด้วย

"คุณแก้วจะไปรู้อะไร" ผอ. เหยียดยิ้มบาง ๆ "นี่คุณแก้วคงยังไม่รู้ใช่ไหมว่าลูกชายตัวเองเป็นเกย์ แล้วเพื่อนสนิทที่ไปไหนมาไหนด้วยกันบ่อย ๆ ก็เป็นคู่เกย์กัน นี่ตามไปหึ่งหวงกันถึงที่บ้านผม แล้วทำร้ายร่างกายลูกชายผมอีกต่างหาก ดินะที่เจ้านนท์มาบอกผมก่อน ไม่อย่างนั้นก็ไม่รู้ว่าต่อไปจะเป็นยังไง"

คำพูดของ ผอ. ทำให้คนเป็นแม่หนึ่งงั้นไปเลยทีเดียว ท่านหันไปมองแก้วด้วยสายตาที่อยากจะอ่านความหมายและทำให้แก้วถึงกับน้ำตาคลอ เขาไม่ได้เสียใจที่ ผอ. ต่อว่าเขา แต่เขาเสียใจที่ทำให้แม่ผิดหวัง...แก้วมีคำพูดหลายคำที่อยากจะอธิบายน แต่ตอนนี้เขาจุกจนพูดอะไรไม่ออกเลย

แก้วไม่ปฏิเสธว่าเรื่องที่ทะเลาะกับนันทันะเขาก็กับพีทอาจทำไม่ถูกที่ใช้ความรุนแรงเกินไป แต่ต้นเหตุก็มาจากนันทันเริ่มก่อน แล้วการที่เขาแค้มมีความรักกับเพศเดียวกันมันเป็นความผิดถึงขนาดนั้นเลยหรือ การที่เขาเป็นเกย์มันเป็นเรื่องที่ธรรมชาติกำหนดมาเขาเปลี่ยนแปลงมันไม่ได้ แต่กลับถูกคนที่เรียกตัวเองว่าเป็นเพศปกติมาดุถูกเหยียดหยามอย่างไรเหตุผลแบบนี้มันไม่ยุติธรรมเอาเสียเลย

"ผมผิดหวังในตัวคุณแก้วและลูกชายของคุณแก้วจริง ๆ ไม่น่าเลย"

"ผมยอมรับนะครับว่าวันนี้ผมต่อลูกชายคุณ!" พีทโผล่หน้าเข้ามาพอดีทำให้ทุกคนในห้องตกตะลึงโดยเฉพาะแก้ว เพราะเขาไม่คิดว่าพีทจะกล้าตอบโต้ผู้ใหญ่อย่าง ผอ. ไปแบบนั้น "แต่มันก็เป็นเพราะว่าลูกชายของคุณเริ่มก่อน ที่สำคัญผมกับแก้วก็แค่คบกันเหมือนคนรักทั่วไป ไม่ได้ทำอะไรเสียหาย"

"ไม่ได้ทำอะไรเสียหายนั้นหรือ" ผอ. แค้นหัวเราะใส่

"ครับ! แล้วพวกเราไม่เคยมั่วสุมหรือทำอะไรอย่างที่คุณกล่าวหาเลย"

"ผมไม่เข้าใจเด็กสมัยนี้จริง ๆ ว่าทำไมถึงได้กล้ามายื่นข่าวประกาศตัวเองในเรื่องแบบนี้" ผอ. โกรธมากที่เด็กรุ่นราวคราวลูกกล้าเถียงท่านฉอด ๆ สายตาที่มองพีทกับแก้วจึงเต็มไปด้วยการดุถูกเหยียดหยามอย่างรุนแรง "พ่อกับแม่นายไม่ว่าอะไรเลยหรือที่นายเกิดเป็นผู้ชายแท้ ๆ แต่กลับทำตัวเสียชาติเกิดแบบนี้"

เสียชาติเกิดนั้นหรือวะ!

พีทโกรธจนกำหมัดแน่นเขาคิดว่านันทันคงเจ็บใจที่ถูกเขาต่อจนนันทันถึงได้ไปฟ้อง ผอ. เพราะไม่มีปัญญาตอบโต้เขาเองนี่! ทำอะไรเขาไม่ได้ก็ใช้วิธีลอบกัดช่างไม่เป็นลูกผู้ชายเอาเสียเลย

“พีทมึงใจเย็น ๆ”

เก้ารีบเข้าไปดึงมือพีทเอาไว้ให้ขยับออกห่างจากผอ. เพราะเขากลัวว่าพีทจะต้อยผอ. เหลือเกิน ตอนนี้พีทโกรธจัดยิ่งกว่าตอนที่เคยมีเรื่องกับนนท์เสียอีก เขาก็พอจะเข้าใจความรู้สึกของพีท ดี ผอ. ก็พูดแรงเกินไปท่านไม่ได้ดูถูกหรือด่าแค่พีท แต่ยังลามปามไปถึงพ่อของพีทที่ไม่รู้เรื่องอะไรด้วย เลย

“ดูลูกชายของคุณนะคุณแก้ว นี่ขนาดต่อหน้าคุณยังกล้าทำขนาดนี้”

“ดิฉันเห็นค่ะผอ.” แม่เก้าพูดขึ้นหลังจากที่เงยบอญานาน เก้าไม่กล้าเดาเลยว่าแม่จะรู้สึกยังไง เขากลัวว่าแม่จะผิดหวังและรับไม่ได้เพราะเขาเป็นลูกชายคนเดียว แต่กลับทำให้ท่านต้องอับอายและ โดนดูถูกแบบนี้

“แล้วดิฉันก็เห็นมาตลอดว่าเด็กสองคนนี่ไม่เคยทำตัวเหลวไหล ไม่เคยทำตัวน่าผิดหวังหรือว่า ทำตัวเสียชาติเกิดอย่างที่ผอ. กล่าวหาพวกเขาเลยสักนิด” แม่เก้าพูดด้วยอย่างใจเย็น

“คุณแก้ว!” ผอ. ตวาดเมื่อแม่เก้าพูดเหมือนกำลังเข้าข้างลูกตัวเอง “ดิฉันคิดว่า ผอ. ควรจะ เปลี่ยนความคิดได้แล้วนะคะ ยุคสมัยนี้แล้วไม่มีใครเขามาดูถูกกันด้วยเรื่องรสนิยมทางเพศหรอกค่ะ ถ้า ผอ. จะตัดสินว่าคนคนหนึ่งเกิดมาเสียชาติแค่เพราะรสนิยมทางเพศ...ดิฉันคิดว่ามันเป็นความคิดที่ โบราณคร่ำครึมาก และไม่สมกับเป็นผู้บริหารเอาเสียเลย”

“นี่คุณกล้าว่าผมถึงขนาดนี้เลยเหรอ!”

“ดิฉันเพียงแต่อยากให้ ผอ. ลองกลับไปคิดดูสักนิด และอีกอย่างถ้าการชอบผู้ชายด้วยกันเป็นเรื่องเสียชาติเกิด ดิฉันคิดว่าลูกชายของ ผอ. เองก็คงเสียชาติเกิดเหมือนกัน เพราะนนท์ก็ชอบผู้ชาย แล้วที่มีเรื่องทะเลาะกับพีทในวันนั้น ก็น่าจะเพราะเขามาวอแวกับลูกชายของดิฉันนั่นแหละค่ะ”

“คุณแก้ว!” ผอ. โกรธจนหน้าดำหน้าแดง

“รบกวนผอ. ช่วยกลับไปถามความจริงกับลูกชายของผอ. อีกครั้งนะคะ”

แม่ยกมือไหว้แล้วยิ้มบางที่มุมปาก ผอ. มองหน้าทุกคนเหมือนเถียงไม่ออกก่อนจะผลุนผลัน ออกไปด้วยความโกรธจัดและเสียหน้าอย่างรุนแรง แต่คนที่อึ้งกว่า ผอ. คงจะเป็นเก้ากับพีทเพราะพวกเขาไม่คิดว่าแม่จะรู้ทุกอย่างมานานแล้ว

ยิ่งกว่านั้นแม่ยังตอบโต้ ผอ. ได้อย่างถึงพริกถึงขิงและชัดเจนทุกประเด็นอีกต่างหาก...ตอนนี้ พีทไม่สงสัยแล้วว่าทำไมผู้หญิงตัวเล็ก ๆ อย่างแม่ถึงเลี้ยงเก้ากับก๊บบมาคนเดียวได้ ที่จริงแล้วแม่เป็นผู้หญิงที่หน้าันถือ เข้มแข็ง และแกร่งกว่าที่เขาคิดเอาไว้มาก!

คืนนั้นเก้ากับพีทช่วยแม่ทำงานที่โรงเรียนจนเกือบสองทุ่มแม่ก็ชวนทั้งสองคนกลับบ้านพีท อาสาขับรถไปส่งแม่จึงชวนเขาทานข้าวที่บ้านแล้วค้างด้วยกันจะได้ไม่ต้องเสียเวลาขับรถกลับไป

กลับมา เพราะขับรถตอนกลางคืนมันอันตรายแล้วเดี๋ยวพรุ่งนี้เขาก็ต้องมารับเค้าไปมหาวิทยาลัยแต่เช้าอีก

ตอนแรกพีทเกรงใจแม่่มากเพราะหลังจากมีปากเสียงกับ ผอ. ก็ไม่ได้พูดถึงเรื่องนั้นกันอีกเลย แม่ทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นจนเค้ากับพีทเริ่มไม่สบายใจเพราะพวกเขายังมีเรื่องค้างคาใจ

ใช่...พวกเขายังกังวลว่าลึก ๆ แม่อาจจะยังรับไม่ได้

แต่เมื่อแม่เอ่ยปากชวนพีทที่ตอบตกลงและโทรไปบอกพ่อว่าจะค้างกับเค้าซึ่งพ่อก็ไม่ว่าอะไร กระทั่งนั่งรถกลับบ้านด้วยกันบรรยากาศในรถก็เงียบผิดปกติเพราะเค้ากับพีทเก็บความไม่สบายใจไว้ ทั้งสองมองหน้ากันเป็นเชิงปริศนา ก่อนที่พีทจะเป็นฝ่ายพูดเพราะทนอึดอัดต่อไปไม่ได้

“แม่ครับเรื่องวันนี้”

“จะพูดอะไรก็พูดมาเถอะ” แม่บอกเหมือนรับรู้ว่าพวกเขากำลังอึดอัดและอยากพูดเรื่องอะไร

“เรื่องผมกับเค้า...”

“แม่รู้มาสักพักแล้วละ” แม่พูดตัดบทขึ้นเค้ากับพีทมองหน้ากันด้วยสีหน้างุนงงและตกใจ แม่เห็นแล้วก็ยิ้มช้าก่อนจะอธิบาย

“ที่จริงแม่ก็สงสัยมานานแล้วว่าทำไมพีทกับเค้าถึงสนิทกันมาก แม่ก็คอยสังเกตอยู่เรื่อย ๆ แล้วก็คิดว่าทั้งสองคนน่าจะคบกันอยู่ แต่แม่ก็ไม่ได้พูดหรือถามอะไรเพราะรอให้เค้าเป็นคนบอกแม่เอง นี่วันนี้แม่ก็บิลด์อยู่ตั้งนานนะ แต่เค้าก็ยังไม่ยอมบอก จะแอบคบกันไปจนเรียนจบเลยหรือถึงจะบอกแม่ได้นะ?”

“ผมขอโทษครับแม่ อันที่จริงผมก็เคยบอกให้เค้าบอกแม่เหมือนกันเพราะไม่อยากโกหก แต่เค้ามัน...” พีทเป็นคนพูดเพราะเห็นว่าเค้าอึ้งจนเงิบมากเหมือนถูกตัดลิ้นไปแล้ว

“กลัวแม่รับไม่ได้?” แม่ถามต่อ

“ครับ” เค้าพูดขึ้นบ้าง “ก็แม่เป็นถึงครูบาอาจารย์อะแถมยังมีลูกชายคนเดียวอีก”

“เฮ้อ! แม่ไม่ใช่คนหัวโบราณขนาดนั้นหรอกนะ นี่มันยุคสมัยไหนแล้ว ลูกศิษย์ลูกหาแม่ก็มีคนเป็นเกย์เป็นทอมเป็นดีเอยะแยะจะตายไป บางคนยังเคยมาปรึกษาเรื่องความรักกับแม่เลยนะ”

“เห็นมั๊ย ูกบอกแล้วว่าแม่ใจดีจะตายไป” พีทพูดกับเค้า

“จ๊ะ พ่อลูกชายคนโปรด” เค้าแบ่ปากใส่พีทด้วยความมั่นใจ ถ้าเขารู้ว่าแม่จะใจกว้างขนาดนี้ เขาก็คงบอกแม่ไปนานแล้วละ “เค้าขอโทษนะครับแม่ที่ทำให้แม่โดน ผอ. พูดใส่หน้าแบบนี้”

“ผอ. เขาก็เป็นแบบนี้แหละ แก่แล้วแก่เลยไม่ยอมปรับทัศนคติตัวเอง เรื่องอื่นเขาก็ดีนะแต่เรื่องนี้ไม่ไหวจริง ๆ เค้าไม่ต้องขอโทษแม่หรือลูก แม่รู้อยู่แล้วว่าเขาเป็นยังไง ที่จริงตอนจะขอให้เค้าไปตีวงหนังสือให้ลูกชายเขานะแม่ก็คิดอยู่ว่าจะให้ไปตีมั๊ย แต่คิดไปคิดมามันก็ไม่เกี่ยวกัน เรามีความสามารถก็ควรจะได้ใช้ความสามารถของเราให้เป็นประโยชน์ แม่ยังคิดเลยว่าถ้า ผอ. เขารู้เขาอาจจะมองเกย์ดีขึ้น แต่ที่ไหนได้...”

แม่ไม่พูดต่อเหมือนละไว้ในฐานที่เข้าใจตรงกัน

“แล้วแม่รู้เรื่องนันทได้ยังไงครับ” พิทถามด้วยความอยากรู้

“ก็พอจะเดาออกตั้งแต่วันที่นันทมาถามแม่เรื่องพิทกับแก้วแล้ว พยายามบอกแม่ว่าเราสองคนสนิทกันมากนั่นแหละ ปกติถ้าคนไม่ได้คิดอะไรจะมาถามทำไม นนทกับแม่ก็ไม่ได้สนิทกันมาก่อน”

“แม่นี่โคตรเท่เลย”

พิทชมจากใจตอนที่ถูก ผอ. ต่ำเสีย ๆ หาย ๆ เขาโกรธมากจนไม่รู้จะตอบโต้ยังไง ยิ่งอยู่ต่อหน้าแม่ด้วยแล้วเขาก็งงกลัวว่าถ้าพูดอะไรจะส่งผลกระทบต่อแม่ด้วย แต่เขาไม่คิดเลยว่าแม่จะออกตัวปกป้องพวกเขาสองคนได้อย่างเข้มแข็งใจเย็น ใช้คำพูดที่มีเหตุผลและทำให้ ผอ. อึ้งจนเงียงไม่ออกเลยสักคำ

“แก้วเป็นลูกของแม่ แก้วจะเป็นอะไรแม่ก็รักทั้งนั้นแหละ แล้วพิทก็ตีกับแก้ว ตีกับแม่และก๊ีบ... ไม่มีเหตุผลอะไรที่แม่จะรังเกียจพิทเลย ต่อไปทั้งสองคนก็ได้คบกันแบบสบายใจแล้วนะ ส่วนก๊ีบนะ ไว้ให้น้องโตกว่านี้หน่อยแล้วค่อยบอกน้องก็ได้ แต่เด็กสมัยนี้เขาใจกว้างคงไม่คิดอะไรไม่ดีหรอก”

“ครับแม่แล้วแก้วจะพิสูจน์ตัวเองให้ได้ จะไม่ให้ใครมาว่าเกิดมาเสียชาติเกิดอีกแล้ว”

“ไม่ต้องกดดันตัวเองหรอกแก้ว” แม่ยิ้มปลอบโยน “เอาจริง ๆ ที่ผ่านมาแก้วก็เป็นเด็กดีทำให้แม่กับน้องภูมิใจมากแล้วนะ และแม่ก็ยอมรับในตัวแก้วโดยไม่ต้องพิสูจน์ตัวเองเลย” พิทกับแก้วมองหน้ากัน พวกเขาเข้าใจในสิ่งที่แม่พูดเป็นอย่างดี แม่กำลังจะบอกว่าต่อให้เกิดมาเป็นเพศที่สามหรือเพศอะไรก็ตาม...คนเราก็มีสิทธิ์จะใช้ชีวิตอย่างอิสระได้อย่างเท่าเทียมกัน

“เฮ้อ! สบายใจจ้ะรู้อย่างนี้แก้วบอกแม่ตั้งนานแล้วนะ”

แก้วหันไปยิ้มกับแม่พิทก็พิมพ์เป็นเชิงเย้ยแก้วว่า ‘เห็นมัยกูบอกรมึงแล้ว’ จนแก้วอดห่มันไส้ไม่ได้ แต่เขาก็ไม่ได้ตอบโต้เพราะตอนนี้เขามีความสุขมากจริง ๆ สำหรับเขาแล้วคนนอกจะมองยังไงก็ไม่สำคัญหรอก เขาขอให้คนที่เขารักและครอบครัวของเขายอมรับได้แค่นี้เขาก็ไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว

7. Tharn Type1 เกลียดนักมาเป็นที่รักดี ๆ 1 (2562)

การเปิดเผยตนเองต่อคนรัก (ธาร)

เหตุการณ์: ไทป์ได้ข่าวจากเพื่อนสนิทว่ารูมเมทของตนเองเป็นเกย์ ไทป์ยอมรับให้ตนเองนอนกับเกย์ไม่ได้ เพราะตัวเขาเป็นมนุษย์ที่เกลียดเกย์เข้ากระดูกดำ ไทป์จึงวิ่งหาคณมาแลกห้องกับตนชั่วคราวใน แต่ไม่มีใครยอมแลกกับเขาสักราย

“ไอ้ธารกูมีเรื่องจะถาม” เพราะงั้นไทป์ก็เลยเอ่ยปากขึ้นมาตรง ๆ พยายามไม่แสดงออกว่าไม่ต้องการอยู่ร่วมห้องกับมึงแล้วออกมา ให้นุ่มนวลคนตรีเล็กคิ้วขึ้นหน่อย

“เรื่อง?”

“มึงเป็นเกย์หรือเปล่า”

“...”

ไทป์ต้องเป็นฝ่ายแปลกใจเองมากกว่า เมื่ออีกฝ่ายเพียงหันมามองนิ่ง ๆ ไม่ได้มีท่าที่ตกใจ ไม่ได้มีท่าทางเหมือนคนถูกจับผิด มันแค่มองเขาเหมือนคาดไว้แล้วว่าต้องถามขึ้นมาสักวัน และนั่นก็ทำให้คนถามเร่งอีกหน่อย

“ว่าไงวะ” คนฟังนิ่งอีกนิดก่อนที่จะปลดเปล่งบนเตียงแล้วตอบเรียบ ๆ

“เป็น”

คำตอบที่เป็นคนถามเองที่นิ่งไปมองคนที่กำลังดึงข้าวกล่องออกจากถุงด้วยท่าทางเหมือนเรื่องที่เคยอยู่มันเป็นเรื่องทั่วไป และนั่นก็ทำให้ไทป์บอกเสียงเข้ม

“ถ้ามึงเป็น กูก็ต้องบอกมึงตรง ๆ ว่ากูเกลียดเกย์”

ธารหยุดมือที่จับช้อนพลาสติกแล้วสบตาคนที่ดูเอาเรื่องไม่น้อยแล้วถามกลับ

“แล้วจะให้ทำยังไง” ธารเองก็ไม่คิดเหมือนกันว่าอีกฝ่ายจะรู้เร็วขนาดนี้ และก็ไม่ได้เหมือนกันว่าจะพูดตรง ๆ คนเราถึงเกลียดยังไงไม่ชอบยังไงตราบใดที่อีกฝ่ายยังไม่สร้างความเดือดร้อน มันคงไม่พูดออกมาหรอก และเหมือนคำถามตรง ๆ ของเขาก็ทำให้ไทป์ตรงเหมือนกัน

“ไม่กูก็มึงต้องย้ายออก” คำตอบชัดเจนว่ากูจะไม่อยู่ร่วมห้องกับไอ้พวกผิดเพศแน่ ทำให้ธารตัวตึงไปมองอย่างเริ่มไม่พอใจเหมือนกัน

“ทำไม แค่กูเป็นเกย์นี่ถึงรังเกียจขนาดนี้เลย”

“เออกูรังเกียจ” และเช่นเคยที่ไทป์แสดงออกตรง ๆ เหมือนยามที่เพื่อนถามทุกครั้ง เขาบอกเลยว่าเขารับได้ทุกอย่างยกเว้นเรื่องนี้ และนั่นก็ทำให้ธารเอ่ยเสียงเย็น

“กูเป็นเกย์แล้วกูไปทำอะไรให้มึง”

“ถึงมึงไม่ได้ทำ แต่ยังไงกูก็ไม่อยู่ร่วมห้องกับเกย์!” น้ำเสียงที่เริ่มเอาเรื่องทำให้คนฟังชักขมความไม่พอใจเอาไว้ไม่ได้ มือที่จับช้อนก็ขยับช้อนทิ้งแล้วหันมาคุยกันจริงจัง

“งั้นมึงก็ย้ายออกเพราะไม่ใช่กูที่มีปัญหา แต่เป็นมึงที่มีปัญหา!”

“กูย้ายได้กูย้ายไปแล้ว แต่ไม่มีใครยอมสลับห้องกับกู”

“งั้นมึงก็เห็นแล้วว่าย้ายไม่ได้ งั้นต่างคนต่างอยู่ก็จบ” จากตอนแรกที่ค่อนข้างรู้สึกดีกับรูมเมทคนนี้ ตอนนี้ความคิดธารเปลี่ยนไปแล้วเพราะไม่คิดว่ามันจะเป็นพวกใจแคบขนาดนี้ ซึ่งคนฟังก็กำหมัดแน่นแล้วบอกด้วยอารมณ์ที่ร้อนขึ้น

“แต่มึงมีเพื่อนที่เรียนด้วยกันมานี้ แคไปขอสลับห้องก็จบ”

“ทำไมกูต้องทำอะไรให้ยุ่งยาก”

“ไอ้ธาร์! คราวนี้ไต่บ่ขึ้นเสียง ดวงตาคูคุมที่ว่าคมกริบแล้วแทบจะเฉือนเนื้ออีกฝ่ายให้ขาดเป็นชิ้น ๆ เสียงที่เอ่ยออกมาก็เข้มจัด

“กูบอกอีกครั้งว่ากูจะไม่อยู่ร่วมห้องกับมึง กูเกลียดเกย์ เกลียดเข้ากระดูกดำ เป็นไปได้กูจะไม่มีทางเฉียดเข้าใกล้พวกมึงเด็ดขาด บอกให้รู้นะ หายใจอากาศเดียวกันกูยังขยะแขยงเลย!!!”

การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว (ไต่บ่)

เหตุการณ์: หลังจากที่ธาร์กับไต่บ่คบกันมาระยะหนึ่ง ทั้งคู่ผ่านเรื่องเลวร้ายมาด้วยกัน ไต่บ่จึงตั้งใจจะพาธาร์ไปเปิดตัวกับที่บ้านว่าเป็นแฟน ซึ่งธาร์ค่อนข้างกังวลกับเรื่องนี้มาก

“พ่อ” จนต้องเรียกคนกำลังไม้อายมเดินนำไปที่ปิกอัฟ

“ไต่บ่พาแฟนมาด้วยนะ”

“ไหนวะ จะตามมาทีหลังหรือ ไม่ได้นะเว้ย พ่อเอ็งไม่เคยสอนหรือว่าห้ามปล่อยให้ผู้หญิงเดินทางคนเดียว” พ่อเข้าใจผิดไปไกลจนต้องสายหน้า

“เปล่า ๆ พ่อ มาด้วยกันเนี่ยละ”

“กะ! มาด้วยกันได้ยังไง ก็เห็นพาเพื่อนมาคนเดียว!” พ่อยังไม่เกิดจนไต่บ่ถอนหายใจหนัก ๆ เดินไปข้างไอ้ธาร์ที่หน้าเครียดไปแล้ว

“นี่ไง แฟนไอ้ลูกหมา” จากนั้นก็ขึ้นนิ้วโป้งจิ้มอกไอ้ธาร์ บอกเต็มปากให้พ่อที่กำลังเมามันกับการคุยอ้าปากค้างแล้วพะงาบ

“ไม่ต้องถามว่าล้อเล่นมั๊ย เพราะไต่บ่พูดจริง ไอ้หมอนี้แหละแฟนลูกพ่อ เป็นทั้งแฟนเป็นทั้งรูมเมท คบกันมาครึ่งปีกว่าแล้วเลยพามาแนะนำให้รู้จัก”

“ครับคุณลุง ผมเป็นแฟนไต่บ่” ไต่บ่ก็เหมือนรอจังหวะอยู่ เพราะมันยกมือไหว้อีกครั้งอย่างอาจหาญ จากนั้นก็มองคนที่กำลังอ้าปากพะงาบ ๆ เป็นปลาขาดอากาศ

“พะ...แฟนเอ็ง” ถ้าไม่ซีเรียสอยู่จะขำออกมาให้ดู หน้าพ่อกูนี่สุดจะบรรยาย

ตึง!

“เฮ้ย!” ไม่ต้องปล่อยให้ขำนาน คนทำหน้าที่ประสาทก็ตาหูเหลือกแล้ว...ล้มตึงลงไป ดีที่ไอ้ธาร์แม่งไหวตัววิ่งไปรับทัน

“ฉิบหายแล้วลมจับเลยหรือวะ!” หนุ่มได้ร้องลั่นช่วยไปพยุงพ่ออีกคน

“รลยูนั่น ช่วยกูหน่อยไอ้ธาร์” จากที่พ่อมารับพวกเขา กลับกลายเป็นต้องลากพ่อขึ้นรถแทนขณะที่ไอ้ธาร์ก็ว่าเสียงเคียด

“กูว่าไม่ง่ายแล้วละ” จนตอบได้เพียง

“เออๆก็ว่าไม่ง่ายแล้วแหละ” ท่าทางเรื่องนี้จะอีกยาว

จากปฏิกิริยาของพ่อแพน ธาราที่เป็นคนขับรถเลี้ยวเข้ามายังรีสอร์ทขนาดกลางก็ทำใจรอเจอแม่มั่นอีกคน ขณะบอกตัวเองอย่างหนักแน่นว่าต้องพยายามให้ถึงที่สุด ถ้าอีกฝ่ายไม่ยอมรับ ปีนี้ไม่ยอมรับปีหน้าก็มาใหม่ มาจนกว่าผู้ใหญ่จะยอมมันแหละ ผ่านมาก็หลายเรื่องจะให้มายอมแพ้นี้ก็ไม่ใช่แล้ว

แต่...

“เป็นแพนเจ้าโท่! ไม่จริงน่าแกไปหลอกหนุ่มหล่อขนาดนี้มาได้ยังไง!” หลังจากที่ถูกพ่อมั่นเข้าบ้านและแนะนำตัวอีกรอบ แม่มั่นที่เป็นสาวร่างเล็กก็อุทานขึ้นมาอย่างตกใจ หากแต่ตกใจที่ลูกชายหาแพนหล่อ จนได้แต่ยกมือค้าง

“แนใจหรือธาร์ เจ้านี้อารมณ์ร้อนก็เท่านั้น หงุดหงิดก็ง่าย ทำตัวเป็นนักแสดงไปวัน ๆ คิดจะคบมันนี่คิดใหม่ได้นะ”

“โหงงั้นวะแม่ เข้าข้างลูกดิเฮ้ย!”

“แม่ไม่ใช่พ่อแกนี่ที่จะเข้าข้างทุกอย่าง ราคานั้นตั้งแต่ตีสี่ไปดักกรอที่ท่าเรือ จะตื่นตื่นอะไร นักหนาแค่เจ้าลูกหมากลับบ้าน” จ๊นที่เป็นลมไปธาราขอเข้าข้างตัวเองว่าพ่อมั่นแค้นงัดได้มัย

“แล้วธารตามสบายนะ ที่นี้อาจจะไม่สะดวกเท่าโรงแรมตรงหน้าหาด ไม่มีเท่าที่กรุงเทพฯ แต่ถ้าขาดเหลืออะไรบอกแม่ได้เลย” มือกลองได้แตง เพราะไม่คิดว่าจะได้รับการยอมรับแถมต้อนรับขนาดนี้ให้ต้องยกมือไหว้อย่างจับต้นชนปลายไม่ถูก

“ขอบคุณครับ” คือนี้อยอมรับแล้ว?

“แหม มารยาทดีจังเลยนะลูก ไอ้โท่บ่บ่สอนเท่าไรก็ไม่จำ...”

“เฮ้ยแม่ ต่อต้านบ้างเหอะ นี่โท่บ่พาแพนผู้ชายเข้าบ้านนะเว้ย!” จนไอ้โท่บ่เองก็ทนมไม่ไหว โวยวายใส่แม่มั่นแบบที่เขาก็ก้อบเห็นด้วย หากแต่ผู้หญิงวัยกลางคนที่อุมหมาพูดได้ลชนเกรียนกลับว่าด้วยน้ำเสียงปกติธรรมดา

“แปลกตรงไหน ลูกยายกลืนก็เพ็งมีผู้ชายมาขอ”

“ลูกยายกลืน เฮ้ยนั่นผู้ชาย”

“ก็ใช้นะสิ ผู้ชาย คนมาขอนี้ฝรั่งหน้าคมกริบ สีนสอดตั้งเกือบสิบล้านเชียวนะ แม้อยู่พุดกับพ่อ อยู่เลยว่าถ้ามีคนมาขอเจ้าไทป์ด้วยสินสอดขนาดนั้นยกเลยจ้า เอาไปเลย ขอค่าเหนื่อยที่เลี้ยงดูมาเถียง ฆอด ๆ ก็พอ” แม่มั่นทำท่าเทกระจาดใส่ลูกอีกจนตอนนี้หัวตลกลงไปนั่งกุมขมับเรียบร้อยแล้ว

“แม่เครียดบ้างเหอะ”

“หน้าที่เครียดปล่อยพ่อแกไปนั่นแหละ แม่เป็นฝ่ายสนับสนุน”

ธารเองก็หันไปมองคนที่ทำท่าที่เล่นที่จริงมาตลอด แต่ตอนนี้กำลังทำหน้าที่จริงจังกวักมือเรียก ลูกชายให้ขยับเข้าไปใกล้ ๆ

“แม่นะนะ แกรักใคร่รักด้วยทั้งนั้นแหละ ถ้าถามว่ายอมรับเต็มร้อยมั๊ยก็ไม่หอรอก มีต่อต้าน มั๊ยก็มี แต่แม่ไม่อยากจะเห็นแกร้องไห้ แล้วจะไปต่อต้านให้เสียใจกันไปทำไม แม่นะนะ มีหน้าที่เลี้ยงแก มากี่จริง แต่ไม่มีสิทธิ์ไปขีดขวางความชอบของแก ชีวิตเป็นของแก แม่ไม่มีสิทธิ์ไปขีดคั่นให้เดินตาม หอรอก อย่างมากก็แค่ทำใจยอมรับให้ได้เท่านั้นแหละ”

“แม่” ธารเองยังอึ้งแล้วกับไอ้ไทป์จะไม่อึ้งได้ยังไงล่ะ ได้แต่มองมันยกมือไหว้แม่จนต้องยกมือ ไหว้ขอบคุณตาม

“ขอบคุณนะครับคุณน้ำ”

“เรียกแม่อีกได้หล่อ ๆ แบบนี้แม่โอเค”

“เฮ้ยแม่! เล่นจี้เลยหรือวะ” ธารรู้สึกเหมือนยกภูเขาออกจากอก มองผู้หญิงตัวเล็กแต่เข้มแข็ง อย่างไม่น่าเชื่อ จนคนที่ผลักหัวลูกชายที่กำลังโวยวายทิ้งหันมาสบตากับเขา ดวงตาที่ดูใจดีก็ฉายแวว จริงจังขึ้นมาอีกนิด

“ธารรู้เรื่องเมื่อก่อนมั๊ย”

“รู้ครับ” เรื่องเมื่อก่อนที่ว่าคงน่าจะเรื่องที่ไอ้ไทป์เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ เรื่องที่พอเอ่ยถึงก็ ทำให้บรรยากาศดูอึดอัดขึ้นมาทันที ซึ่งคนเป็นแม่ก็แค่อุ้มให้

“เมื่อก่อนตอนที่เกิดเรื่องใหม่ ๆ แม่เครียดมากเลย แม่กลัวว่าไทป์จะไม่มีวันยอมรับใครได้ กลัวจะกลัวทุกคนไปหมดเพราะงั้นถ้ามันกล้าขนาดยอมพาเรามาบ้าน แม่ก็คิดว่าไม่มีเหตุผลอะไรที่จะ ไม่ยอมรับหอรอกนะ...มันอาจจะอารมณ์ร้อนไปบ้างก็อย่าถือสาเลย”

“ไม่หอรอกครับ ผมว่าการที่ไทป์อารมณ์ร้อนก็เป็นตัวของมันดี ผมชอบที่มันรู้สึกยังงี้ก็แสดง ออกมาอย่างนั้น” ธารก็ตอบคำอย่างหนักแน่นให้คนฟังยอมรับ

“ถ้างั้นก็อย่าลืมนสอดสักสิบล้านนะ... ว่าแต่แม่ต้องไปขอหรือธารมาขอละ...” อีกฝ่ายว่า อย่างมีอารมณ์ขัน แต่จริง ๆ ก็คงแอบคิดนั่นแหละว่าฝ่ายไหนกันแน่จนธารายิ้มตาม

“ผมจะตั้งใจเรียน ตั้งใจทำงาน เก็บให้ถึงเป้า นะครับ”

“พอเลยไอ้เหี้ยธาร กูสิต้องไปขอมึง!” ท่าทางเข้กัันดีที่ลูกชายของบ้านต้องแย้งขึ้นมาทันควัน จนเสียงหัวเราะดังขึ้น บรรยากาศกำลังไปในทิศทางที่ดีถ้าไม่ใช่เพราะ

“ไม่มีใครขอใครทั้งนั้นแหละโว้ย!” พ่อของมันที่เดินออกมาจากห้องนอนด้วยหน้าซีด ๆ บอกลเสียงดังลั่นจนทุกคนหันไปมองหน้า

“ออกไปเลยไป! ใครให้อะไรมาขอลูกข้าวะ!” ว่าไปก็ทำหน้าตมึงทึงซี้ขึ้นมาที่ธาร

“ใครจะยอมรับก็ยอมรับ ไม่ยอมรับโว้ย! ลูกข้าข้าเลี้ยงมากับมือ จะยกให้ผู้ชายที่ไหนง่าย ๆ ได้ยังไง!” มือกลองซึกเข้าใจแล้วว่านิสัยอารมณ์ร้อนของไทป์มาจากใคร น่าจะพ่อมันเนี่ยละ ที่หน้าซีดไปพักก็หน้าแดงกำด้วยความโกรธ ให้อต้องไปยื่นเผชิญหน้า ยกมือไหว้

“ผมรักไอ้ไทป์จริง ๆ นะครับ...” บอกอย่างจริงจัง

“ไม่เชื่อ! อายุก็แค่นี้ใครมันจะเชื่อว่ารักจริงวะ”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

8. Until we meet again ด้ายแดง (2562)

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายต่อครอบครัว (ภาม)

เหตุการณ์: ภามอยู่ที่บ้านของพีตติน และเป็นจังหวัดที่แม่ของภาม video call มาจากต่างประเทศ แม่เห็นยืนอยู่ข้าง ๆ แอมยังเห็นข้อความอื่น ๆ ในเฟซบุ๊กของลูกชาย จึงเอ่ยถามออกไป

ต่างคนต่างบีบมือต่อกันและกันบรรยากาศรอบตัวดูเหมือนจะเย็นลงหลายองศาตอนมองน้อง ๆ แล้วทำสัญญาณให้ลูกเพื่อหลบไปห้องอื่นเวลาแบบนี้ควรปล่อยให้เป็นเรื่องของคนสองคนหญิงสาวในจอขยับรอยยิ้มบาง ๆ

“มีอะไรจะบอกแม่ไหม” ลมหายใจของภามเริ่มติดขัดเหงื่อเม็ดเล็ก ๆ ผุดขึ้นตามไรผมและมือเริ่มสั่นเกร็งใบหน้าที่ซีดอยู่แล้วคราวนี้ยิ่งซีดกว่าเดิมกลัวกลัวทำไมกลัวขนาดนี้

“ภาม!” เสียงทุ้มต่ำมาพร้อมแรงบีบที่ไหล่ภามสะดุ้งโหยงกะพริบตาปรับ ๆ ยังดูสับสน “มองพี ไม่มีอะไรทั้งนั้นโอเคไหม” ตินจ้องดวงตาอีกฝ่าย “หายใจเข้าลึก ๆ” รอจนน้องทำตามที่บอก “ดีมาก...” ลมหายใจค่อย ๆ กลับเข้าสู่สภาวะปกติพร้อมระดับการเต้นของหัวใจที่สงบลงภามพยักหน้าให้พีตตินแล้วกลับไปมองจออีกครั้งไม่เป็นไรพีตตินอยู่ตรงนี้

“แม่ที่พีตติน แฟนภาม” แม่เจียบสนิทบวกับภุมิที่ทำตาโตอ้าปากค้างภามบีบมือคนรักแน่นบอกตัวเองในใจซ้ำ ๆ ไม่เป็นไรไม่เป็นไรไม่เป็นไรต้องไม่เป็นไร

“เฮ้อ นึกว่าจะไม่บอกกันเสียแล้ว” แม่ถอนใจแรง ๆ แล้วยิ้มหวานกลับมาให้ลูกชาย “ยินดีที่ได้รู้จักจะติน”

“ฮะ!”

“เฮ้ย อะไรอะแม่ ภุมิไม่ยอมนะ ทำไมไม่แก้มเลยอะ ๆ” ภุมิที่อยู่ข้าง ๆ มารดาโวยวายพยายามเบียดตัวเข้าหน้ากล้อง แต่ก็โดนแม่ไล่ให้ไปนั่งห่าง ๆ เสียก่อน

“แม่” ภามเรียกเสียงสั้น “แม่โอเคหรือ”

“ทำไมแม่จะไม่โอเค ถ้าภามจะรักใครสักคน” คนเป็นแม่หัวเราะเบา ๆ “แม่ไม่ว่าถ้าภามจะรักชอบใครเพราะมันเป็นเรื่องส่วนตัวของภาม” เลื่อนสายตามาหาคนที่นั่งข้าง ๆ ลูกชาย “ขอแค่ลูกแม่มีความสุข และคนคนนั้นรักลูกของแม่” หล่อนย่ำคำเสียงหนักแน่น “แม่ฝากน้องด้วยนะติน” เธอคลียิ้มเมื่อเห็นสายตาของชายหนุ่มมองตอบกลับอย่างมั่นคงไม่มีความลังเลใจ แค่มองก็ให้เห็นชัดแล้วว่าคนคนนี้อยมองลูกชายเธอแค่นั้นเพียงแคภามมีปฏิริยาผิดปกติเขาก็รู้ทันที

“ครับ” ตินตอบรับพร้อมยิ้มให้คนในจอเขาหัวเราะเบา ๆ เมื่อเจ้าเด็กที่นั่งอยู่ด้านหลังแลบลิ้นปลิ้นตาใส่แอมมีเขียนใส่กระดาษชูให้ดูด้วยว่าไม่ยอม!

“ขอบคุณครับ” ภามพูดเสียงสั้นสองมือยกขึ้นไหว้มารดาแล้วน้ำตาเจ้ากรรมก็ร่วงพล้อย “ผมคิดถึงแม่นะ”

“แม่อีกคิดถึงภาม...ไม่เอา ร้องทำไม ไร้อโอกาสก็มานิวยอร์กกันนะ ดินด้วย” เธอรีบชวนลูกชายคนใหม่ทันที ทำหูทวนลมเสียงไววายข้างหลังเรื่องความรักไม่ง่าย แต่ก็ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับคนเป็นแม่ที่มีลูกเหลือแค่สองคนถ้าทำให้ลูกมีความสุขได้เธอก็พร้อมจะทำทุกอย่าง

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายต่อครอบครัว (ดิน)

เหตุการณ์: เมื่อคืนดินพามาค้างที่บ้าน แต่เพราะอาการป่วยของภามกำเริบขึ้นมา ดินจึงอุ้มภามเข้าไปในบ้านและเปิดเผยกับแม่แบบไม่ได้ตั้งใจว่าอีกฝ่ายคือคนรัก เวลานี้ครอบครัวของดินนั่งรวมตัวกันอยู่พร้อมหน้าพร้อมตาในตอนเช้า ก่อนที่พ่อของดินจะเป็นฝ่ายเอ่ยถามขึ้น

“เอาละมีอะไรก็พูดมาต่อหน้าครอบครัวทุกคน” คราวนี้คำถามถูกส่งไปยังลูกชายคนโตที่นั่งหลังตรงมองสบตาบิดา ดินเหลือบมองไปทางคุณแม่ซึ่งทางนั้นก็ส่งยิ้มกลับมาให้ดูไม่ทุกซักร้อนอะไร

“พ่อน่าจะได้ยินจากแม่มาบ้างแล้ว” ดินบีบมีน่องที่อยู่ใต้โต๊ะแน่น “นี่ภามคนรักของผม” ภามเม้มปากเงยหน้าขึ้นสบตากับบิดาของคนที่รักใจสัน เมื่อเจอสายตามองมาอย่างเรียบนิ่ง ดวงตาสีนิลยังคงจ้องพวกเขา ก่อนจะขยับตัวประสานมือไว้บนโต๊ะ

“คิดดีแล้ว?” ดินมุ่นหัวคิ้วเข้าหากัน

“ผมคิดทุกอย่างดีแล้วครับ”

“แล้วพ่อแม่ของเราล่ะ” คราวนี้คนโดนถามคือภามที่สะดุ้งโหยง

“คุณพ่อผมเสียแล้ว แต่คุณแม่ทราบเรื่องที่คุณกับพี่ดินแล้วครับท่านไม่ว่าอะไร” เด็กหนุ่มพยายามตอบให้เรียบง่ายที่สุดและไม่หลบตา เอาจริง ๆ ตอนนี่เขาเครียดจนเหงื่อออกเต็มมือไปหมดแล้ว

“รู้ใช่ไหมว่าหลังจากนี้ไปยังจะเจออะไรอีกเยอะ แน่ใจนะว่ารับมือกันไหว”

ทั้งดินทั้งภามมองสบตากันก่อนจะหันมาตอบคนตรงหน้าด้วยน้ำเสียงมั่นคง “ครับ”

ท่าทางดีใจและไม่ยอมแพ้ของทั้งคู่ทำเอาคนเป็นพ่อถอนใจเฮือก เอนหลังพิงพนักเก้าอี้ผ่อนคลายตัวเอง เมื่อคืนภรรยาบอกเขาแล้วว่าลูกชายคนโตพาแฟนมาบ้านและแฟนเป็นผู้ชาย เขายอมรับว่าตอนแรกอึ้งไปพักใหญ่ แต่ไม่เคยมีความคิดกีดกันอะไรทั้งนั้น จะให้เขาไปขวางได้ยังไงในเมื่อสมัยก่อนเขาเองก็เคยโดนกีดกันมาแล้ว ความเจ็บปวดตอนถูกจับแยกและน้ำตาของคนรักยังฝังใจ ถึงสุดท้ายแม่เขาจะยอมรับแต่เรื่องที่เคยทะเลาะกันมาก่อนไม่จางหายไปง่าย ๆ ไซ้ เขาที่สูญเสียจนพาลเอากับลูกชายคนโตหงุดหงิดที่เห็นลูกมักเข้าข้างคุณแม่ไม่สนใจพ่อแม่ที่กว่าจะฝ่าฟันแต่งงานกันได้พอมีโอกาสได้คุยกันเลยปะทะฝีปากกันตลอด เมื่อวานคุณแม่ของภรรยาโทรมาหาเขาท่านไม่ขออะไรมากนักนอกจากบอกว่าให้เปิดใจคุยกับเจ้าดินบ้าง ถ้าลูกไม่พูดเขาก็ต้องพูด ถ้าลูกเริ่มพูดเขาก็ควรต้องหยุดฟัง และวันนี้เขาก็ได้ทำตามคำสอนนั้น

ดินไม่พูดเขาจึงต้องเริ่มถาม ถึงจะนำหงุดหงิดไปบ้างที่ตอบสั้นเหมือนกล้วยตากก็จืดจางจากรวง จากปาก แต่คำตอบก็มั่นคงชัดเจนว่าทั้งคู่ไม่ได้ล้อเล่น เขาไม่รู้หรือว่าอนาคตจะเป็นยังไง แต่สำหรับคนเป็นพ่อเป็นแม่แล้ว

“คุณคะ” ภรรยาที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ตะบ่นหลังมือเขาเบา ๆ เธอขยับรอยยิ้มแล้วพยักพืดหน้าไปทางเด็กทั้งสองคนเจ้าลูกชายหน้าตายของเขากำลังก้มลงคุยกับคนรัก ดวงตาฉายแววอ่อนโยนอย่างที่คนเป็นพ่อไม่เคยเห็น แปลกตาเสียจนเขายังต้องเลิกคิ้วด้วยความแปลกใจ เออ มันก็อ่อนโยนเป็นเหมือนกันนี่หว่า

“คุณ!” คราวนี้ภรรยาคนสวยสอกรึกเข้าเต็มแรงจนเขาสะดุ้งโหยง เจ้าบ้านต้นฉบับหน้านิ่งไร้อารมณ์ถึงกับขมวดคิ้วแล้วกระแอมออกมา

“ถ้าตัดสินใจดีแล้วก็ตามใจ อย่ามาโอ้อวดบุญที่หลังละ” ดิน ดอน เดล และภามถึงกับมองหน้าคนพูดอย่างไม่เชื่อสายตา พวกเขาไม่คิดว่าคุณพ่อจะยอมรับทุกอย่างง่าย ๆ แบบนี้

พอโดนจ้องมากเข้าคนเป็นพ่อเริ่มอึดอัดไม่คุ้นเคยกับบรรยากาศพิลึกพิลั่นที่กำลังเกิดอยู่ เขาเหล่มองภรรยาตาขวาง แต่เธอก็หัวเราะคิกส่งกลับมาให้ ไม่ว่าลูกจะตัดสินใจยังไงตราบใดที่ทางเลือกนั้นไม่อันตรายและเป็นภัย สำหรับคนเป็นพ่อเป็นแม่ก็คงได้แต่ประคองประคองส่งพวกเขาไปถึงฝั่งอย่างปลอดภัย

9. เพราะเรารู้กัน (2563)

เหตุการณ์: สารวัตรติดซ้อมกีตาร์กับพวกกรุ๊ปพี จึงไม่ค่อยได้เข้าชมรมมาเจอโทนี่ สารวัตรเลยบอกโทนี่ว่าห้ามนอกใจ แต่กลับไปพบว่าโทนี่นัดผู้หญิงคนอื่นไปกินข้าวด้วย สารวัตรโมโห โทนี่รู้สึกผิดจึงโทรไปหาเพื่อตั้งใจจะง้อ สารวัตรกลับมาหาถึงห้อง โทนี่บอกความจริงออกไป

“กูจะเดินหน้าจีบแพรวแบบจริงจังแล้วนะ” ไอ้สารวัตรเสียใจไปตใจหนึ่งผมแค่หวังว่ามันจะช่วยแสดงความเห็นหรือแนะนำอะไรบ้าง แต่เปล่าเลยเม่งทำหน้าที่เหมือนอยากจะทำกู่ซะให้ได้

“ไอ้สารวัตร”

“มึงจะจีบเขา ึงกูก็เป็นซู้กับมึงแล้วดิ”

“...”

“กูต้องอึดอึดมัย ต้องโดนสังคมตราหน้าหรือเปล่า”

“เดี๋ยว ะ”

“แล้ว ... กูต้องร้องให้เหมือนคนอื่นด้วยปะ ทำตัวไม่ถูกเลยวะ”

“สารวัตรใจเย็น” ผมจับไหล่ของม้นเอาไว้อยู่ในท่าที่พระเอกเตรียมจะง้อนางเอกเต็มที่ แต่ผิดก็ตรงไอ้คนข้างหน้าตัวแข็งอย่างกับควายแถมนมแบนอีกต่างหาก

“...” ม้นมองผมด้วยสีหน้าที่พร้อมจะปลุกปล้ำอยู่ตลอดเวลา แต่กูก็ต้องทำใจสู้เสียเข้าไป

“ฟังอยู่ปะเนี่ย”

“ไม่ฟัง”

“ไม่ฟังแล้วตอบคำถามกูได้ไง มั่วแล้วมึง”

“...” กระป๋องเผือกงอนวะ งานหนักเลยมึงเฮ้ย

“คือตอนมัธยมกูมีแฟนมาตลอดเลยไง แล้วตอนนี้กูก็เหงาแล้วด้วยอยากมีโมเมนต์แบบวันนี้ไปดูห้องฟ้าด้วยกัน”

“ตามึงมองเองไม่ได้หรือ”

“ห่า ฟังเพลงวงนี้ด้วยกัน”

“หุมีงดับสินะ”

“ขอบคุณงั้นเหมือนกัน”

“รู้ได้ไงว่าเขาจะชอบเรื่องเดียวกับมึง”

“นี่มึงกวตืนกูปะเนี่ย เองง่าย ะ เลยนะ กูอยากทำอะไรสักอย่างแบบคู้แล้ววะ”

“เดี๋ยวทำเป็นเพื่อน”

“มันไม่เหมือนกันปะวะ กูเลยคิดว่า...มีแฟนนั้นแหละดีแล้ว เข้าใจซ่มมัย”

“ไม่เข้าใจ”

“ไอ้สารวัตร”

“รำคาญมึงวะ มาให้จูบทีดี”

จูบประโยคนั้นสมองของผมก็โล่งไปหมด ทันทีที่มีมือหนาเอื้อมมาจับหน้าของผมแล้วดึงเข้าไปประกบจูบอย่างรวดเร็ว วินาทีนั้นโลกทั้งใบที่เคยสงบนิ่งอยู่ตรงหน้าเป็นอันหมุนคว้างแบบไม่มีทิศทาง ริมฝีปากของไอ้สารวัตรสัมผัสกับริมฝีปากของผม มันไม่ได้นุ่มนวลไม่ได้เหมือนฉากเด็ดในซีรีส์เกาหลี และที่สำคัญมันก็ไม่ได้สอดลิ้นเข้ามาข้างในแม้แต่นิดเดียว แต่ไม่รู้ทำไม...ผมถึงทำได้แค่นั่งอึ้งตกตะลึงกับสิ่งที่เกิดขึ้นเท่านั้น

แม้กระทั่งตอนที่มันผละจูบออกและจ้องมองผม หัวใจก็ยังคงระส่ำไม่เป็นจังหวะคือถึงมีสิทธิ์อะไรมาจูบกูวะแม่ง!

จูบแบบไม่ทันตั้งตัวด้วยนะ โอ้ยยยยยยยยย

“กูจอมึงแล้ว”

“...!!”

“เพราะงั้นห้ามจีบใครดิ”

เปิดเผยตนเองกับครอบครัว (สารวัตร)

เหตุการณ์: หลังจากที่ทั้งคู่คบกันเป็นแฟน ไทน์ย้ายมาอยู่กับสารวัตร เข้าวันนั้นทั้งคู่ตื่นมาพร้อมกับความประหลาดใจ เพราะครอบครัวของสารวัตรมาเยี่ยม ทั้งพ่อ แม่ และน้องชาย โดยทั้งคู่ยังไม่เปิดเผยความสัมพันธ์กับครอบครัว

“พ่อมาไม่บอกผมก่อนละ” คราวนี้เจ้าของเสียงทุ้มราวกับเบสเป็นฝ่ายเริ่มประเด็น

“มีราชการด่วนเลยไม่ได้บอกอะไรไว้ แล้วนี่ใคร”

“อ้อ ผมเป็นเพื่อนสารวัตรครับชื่อไทน์” พูดไปแล้วผมเลือกที่จะไม่บอกสถานะกับท่าน เนื่องจากไม่พร้อมจะยอมรับความจริงที่ต้องถูกต่อว่าหรือกีดกันต่าง ๆ นานา ความจริงเป็นยังไงไม่รู้หรอก ผมขอตัดสติใจทุกอย่างด้วยตัวเอง เพราะไม่อยากรู้สึกเจ็บ

ใจนะ...ให้มันไปหมดแล้ว ถ้าต้องถอนตัวเพราะครอบครัวไม่เห็นด้วยก็ไม่รู้จะทำยังไง ยอมให้เขาเข้าใจว่าเป็นเพื่อนและเรายังสามารถพบเจอและพูดคุยกันต่อได้ก็ดีแล้ว อนาคตจะเป็นยังไงช่างแม่งมัน

“เพื่อนเหอ” ท่านย่า แต่ดวงตากลับโฟกัสไปที่ลูกชายคนโตเสียมากกว่า

“ไม่ใช่ครับ”

“แล้วเป็นอะไร”

“แฟนผม”

ตอนนั้นเองที่โลกเหมือนหยุดหมุนไปซะดื้อ ๆ ไอ้สารวัตรยอมบอกความจริงกับท่านด้วยใบหน้าเรียบนิ่งของมัน แต่คนที่อยู่ไม่นิ่งคือ...กูเอง

“คบกันเมื่อไหร่”

“ไม่นานมานี้”

“แล้วคิดจะบอกพ่อตอนไหน”

“ยังไม่ได้คิดครับ”

“เมื่อคืนไปไหนมากลื่นเหล้าหิง”

“ฉลองกับเพื่อนครับ”

เดดแอร์...

ความเงียบเข้าปกคลุมทั่วพื้นที่ แม้แต่เสียงเกมต่อสู้ของผู้กองก็ยังเงียบลงถนัดตา รวากับเจ้าของมือถือรู้ว่าตอนไหนควรเล่นหรือตอนไหนไม่ควร กับแม่ไอ้สารวัตรผมเจอท่านก่อนหน้านั้นแล้วท่านเป็นคนใจดี แต่กับพ่อ

“อยู่ด้วยกันนานแล้วหรือ”

“ยะ...ยังครับ มะ...ไม่ได้อยู่ด้วยกันครับ แค่มื่อคืน แค่มื่อคืนสารวัตรผมเลยช่วยดูแล”
เจ้าตัวเอี่ยมมือมาจับมือผมเอาไว้พร้อมกับบอกเสียงนุ่ม

“ไหนใจเย็นอย่าลน” ฮือออออ ภูเขากร้องให้ ให้หายทुरนทुरาย

“พ่อ”

“...”

“ผมรู้ว่าพ่อเสียใจ”

“แล้วรู้ได้ยังไงว่าพ่อเสียใจ”

“ก็เดา”

“ตั้งแต่เกิดมาพ่อเคยบังคับแก้มย่ตอนเข้า ม.หนึ่ง แกอยากเรียนที่ไหนพ่อก็ให้เรียนตอน ม.สาม แกบอกไม่อยากจะเข้าเตรียมนายร้อยพ่อก็ไม่เคยห้าม ไม่เคยห้ามแม้แต่ตอนเรียนมหา'ลัยแกเลือกเรียนในคณะที่คนอื่นไม่เรียน พ่อก็ปล่อยให้แกได้เลือกอนาคตเป็นของตัวเอง”

“...”

“ทุกวันนี้พ่อไม่เคยเสียใจนะที่แกเลือกสิ่งที่แกรัก”

“แล้วพ่อเสียใจมัยที่ผมไม่ใช่ลูกผู้ชาย ผมไม่ได้เลือกปกป้องผู้หญิง”

“เป็นลูกผู้ชาย เกิดมาไม่จำเป็นต้องปกป้องผู้หญิง แค่ปกป้องคนที่ลูกรักได้ก็คือลูกผู้ชายจะกังวลไปทำไม”

ตอนนั้นเองที่ผมได้เรียนรู้ความจริงอีกข้อของไอ้สารวัตรครอบครัวของมันเป็นอุปุ่นจริง ๆ

เปิดเผยตนเองกับครอบครัว (ไทน์)

เหตุการณ์: สารวัตรปลอมไปพิมพ์ไม้ตีใส่ผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเข้ามาแสดงความเป็นเจ้าของไทน์ในอินสตราแกรม โดยไม่รู้ว่าบุคคลนั้นคือพี่ชายของไทน์ (พีไทป์) หลังจากนั้นพีไทป์จึงมาค้ำกับไทน์และสารวัตร ทั้งคู่ปกปิดความสัมพันธ์ว่าเป็นแค่เพื่อน วันที่ทุกคนมาร้านเหล้ามีใครบางคนกำลังยั่วสารวัตรไทน์หัวเสียมากจนปลอมพูดทุกอย่างออกไปทั้งที่พีไทป์นั่งอยู่ด้วย

“ก็อยากพูดอะไรทำไมไม่พูด”

“มึงจะให้กูพูดได้ไง จะให้บอกเพื่อนใหม่มึงหรือว่ากูเนี่ยแฟนมึง แม่งยั่วกูหึงฉิบหาย แต่ก็ยังลอยหน้าลอยตาชวนแฟนคนอื่นคุยอยู่ได้ จะให้บอกพี่กูหรือว่ามึงเป็นแฟนไม่ใช่เพื่อนอย่างนี้ใช้มัย!”

เหยียดยยยยย หลุด กูเนี่ยอยากตีปากตัวเองให้ฟันคุณหักกระเด็น แต่ก็เหมือนจะไม่ทันแล้ว ครับเพราะพีไทป์แกล้งหันขวับมามองด้วยแววตาแดงก่ำเรียบริ้อยแล้ว แถมเพื่อนที่นั่งร่วมโต๊ะก็เอาแต่นิ่งค้ำไม้ไหวติง

กูหงุดหงิดหรือ กูเนี่ยนะ เหอะ! แค่มะ

“พูดไร”

“เอ่อ...ผมแค่มะ เรา...เรากลับกันเถอะวะ”

“กูถามว่าเมื่อก็มึงพูดอะไรออกมา”

เสียงอ้อแอ้ติดยานคางอยู่นิดหน่อยเปล่งออกมาแทบจะทันทีที่ผมพูดจบประโยค บอกเลยว่าเหนือกว่าไอ้แมนก็มีพีไทป์นั่นแหละ จริงจังกับทุกอย่าง...และทุกสถานการณ์

ไม่น่าเลย โดนยั่วโมโหจนตบะแตก สุดท้ายคนที่ช่วยก็ผมเองนี่แหละไม่ใช่ใครเลย

“ไม่มีอะไรหรอกผมพูดมั่ว ๆ ไปงั้น”

“หรือ”

“ครับเหะ ๆ” เกาตุตดแกกั๊อไปดิ

“แนใจ” ยังไม่จบ...

“ครับ”

“ถามอีกรอบ”

“ละ...ถามอะไรอีก พี่เมาแล้วนะเว้ย”

“อย่าเปลี่ยนเรื่องดิสรุปแล้วมึงกับไอ้สารวัตรเป็นอะไรกันวะ”

“เพื่อนกัน”

“เพื่อนเหี้ยอะไรปากแทบจะเลียหัว” จ๊ก! รวากับโดนมีดนับร้อยเล่มปักกลางใจ เป็นอันสะดุ้งโหยงกันทั้งโต๊ะ จะมีก็แต่ไอ้สารวัตรเนี่ยแหละที่ยังนั่งสงบคนเดียว ไอ้แมนเองก็ไม่ปากมากพูดอะไรออกมานอกจากนั่งฟังเงิบ ๆ คงมีแค่เราสามคน ผม พีไทป์ และไอ้สารวัตรแล้วละที่ต้องเป็นฝ่ายเคลียร์กันเอง

“เพื่อนนอนกอดกันตรงโซฟาได้ด้วยเหอออออออ”

“...!!”

“เพื่อนจับกันได้ด้วย”

“พีไทป์คือ...”

“กูรู้มานานแล้ว”

“...” อึ้งหนักกว่าเดิมอีก

“แค่รอว่าถึงจะบอกเมื่อไหร่เท่านั้น”

“ผมขอโทษอะ ผมแค่กลัวว่าพีจะรับไม่ได้” นักร้อง มิ่งทำงาน กูขอเพลงเศร้าๆ รากเลือดเลยเอาให้เจ็บเพื่อพร้อมกับซีนอารมณ์ที่เศร้าที่สุด ในตอนนี้โหดสุดแดนสยามก็พีกูเนี่ยแหละ

แต่ผมเหนื่อยแล้ว ถ้าไม่หลุดพูดสักวันผมก็ต้องพูดออกมาอยู่ดี เพราะคงทนเก็บความลับแบบนี้ไม่ได้อีกต่อไป แม้วินาทีเดียวก็มากเกินไป

การคบกับไอ้สารวัตรไม่ใช่เรื่องที่แย่ เรามีกันและกันมาตลอด ผมไม่รู้ว่านิยามความรักของพีไทป์คืออะไรเพราะตั้งแต่เกิดมาผมยังไม่เคยเห็นว่าเขาจะพาใครมาให้ที่บ้านเจอสักคน ดังนั้นผมถึงไม่รู้ว่ความสัมพันธ์ของผมกับไอ้สารวัตรมันผิดปกติแค่ไหนในสายตาของพีไทป์

“ตอนแรกกูก็รับไม่ได้หรอก แต่พอเห็นว่ามิ่งสองคนมีความสุขดี แม้จะต้องทำตัวลับ ๆ ล่อ ๆ เวลาอยู่ในห้อง มีความสุขแม้อยู่ในเขตเทปสีเหลืองที่สร้างขึ้นกูถึงได้เข้าใจ”

“...”

“แต่กูก็ห่วงมิ่งเพราะมิ่งเป็นน้อง”

“ผมรู้”

“มิ่งโง่จะตายรู้ด้วยเหอ” สัดเหมือนจะซึ้ง แต่ก็เจ็บออกไปถึงหัวใจ

“...”

“มิ่งเองก็เหมือนกัน บอกว่ารักน้องกูอะ ดูแลมันให้ดีอย่างที่ปากถึงพูดด้วย แล้วไอ้แผนต้น ๆ ที่ทำให้น้องกูหลุดสารภาพเนี่ยโคตรกากเลยอะ ใครเชื่อก็บรมโง่สุด ๆ แล้ว” กูเชื่อ...นี่เป็นแผนเหออ้าว! แล้วไอ้สามคนตัวปัญหานั้นหายไปไหนแล้ว บัดชบเอ๊ย! กูโดนตักควายอีกแล้วเหอเนี่ย

10. Space ช่องว่างระหว่างเรา (2563)

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายต่อครอบครัว (คิง)

เหตุการณ์: คิงรู้สึกกังวลเป็นอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องคนรัก เพราะเขาไม่ยอมทำให้รามรู้สึกลำบากใจที่มีผู้ชายมาชอบ จึงปรึกษายาย สมาชิกในครอบครัวที่ คิงรู้สึกสนิทใจมากที่สุด นี่ก็ครั้งแรกที่คิงเริ่มรู้จักกับความรักรัก

“จริง ๆ มันชื่อราม แต่มันเป็นคนนิ่งมาก คิงก็เลยเรียกมันว่านิง ตอนแรกที่เจอกันไม่ยอมคุยกับคิงเลยนะ จนคิงต้องตามติดชีวิตมันตั้งหลายเดือนนั่นแหละ กว่าจะเริ่มคุยกันขนาดอยู่ด้วยกันมันยังพูดไม่กี่ประโยคเลย ให้ตายสิเป็นคนทีเล่นด้วยยากจริง ๆ...” ผมจ้องมองคนในภาพตอนนี้มันจะทำอะไรอยู่นะ เอาอาหารให้หมา เดินเล่น ดูทีวี หรือว่าอาบน้ำ

“ชอบเขาหรือ...”

กีก

“หือ? คิงเนี่ยนะชอบผู้ชายฮ่า ๆ”

“ชอบเขา?” ยายยังคงถามคำถามเดิมด้วยใบหน้าที่ยังจริงจัง ชอบผู้ชาย? ผมคิดตามที่เธอพูดทุกครั้งที่ผมมองหน้ามันผมจะใจเต้น หน้าท่อนอยก็เขินหน้าแดง เราจูบกัน...และผมก็ชอบสัมผัสมัน

“ไม่รู้สิครับ ไม่แน่ใจอะ อาจจะแค่หลงจากความใกล้ชิดก็ได้” ชอบกับหลงไม่เหมือนกัน หลงแค่แป๊บ ๆ เดี๋ยวก็ลืม แต่ชอบไม่ใช่ ตอนนี้ผมยังไม่รู้ว่าตัวเองเป็นแบบไหนเรื่องแบบนี้มันต้องดูกันต่อไปเรื่อย ๆ

“แล้วถ้าชอบจริง ๆ แกจะทำยังไง”

“ไม่รู้สิครับ อาจจะจีบ...หรือไม่ก็ไม่จีบ เราเป็นผู้ชายทั้งคู่ ผมไม่มั่นใจว่าเขาจะรับได้ไหมถ้าผมชอบเขาจริง ๆ”

ผมไม่ได้หวังเรื่องคนชอบมันเยอะ ผมหวังเรื่องความรู้สึกของอีกฝ่ายเป็นหลัก ตอนนี้ปัญหาที่บ้านมันยังไม่ลงตัว ถ้าเกิดผมพูดความรู้สึกออกไปแล้วเราไม่ได้คิดเหมือนกัน ก็มีแต่จะทำให้ไอ้เนิ่งคิดมากกว่าเดิม ผมคือที่พึ่งของรามในยามนี้ ผมจะไม่ยอมให้ที่พึ่งของมันโดนทำลายเพราะเรื่องไร้สาระแน่นอน ถึงผมจะต้องทนเก็บความรู้สึกไว้ตลอดก็ตาม

ที่พูดชะยว...เอาจริง ๆ คือผมยังไม่มั่นใจสักหน่อยว่าชอบมันจริงรึเปล่า

“หรือ...ก็ดี”

“ยายไม่โกรธหน่อยหรือครับที่หลานตัวเองกำลังจะเป็นเกย์” ปกติหม่อมย่าหม่อมยายในละครหลังข่าวต้องอกแตกสิดตอนที่ลูกหลานเป็นเกย์

“เป็นแล้วฆ่าคนตาย?”

“ไม่ครับ”

“งั้นก็เป็นไปเถอะ ชีวิตใครชีวิตมัน คนที่เลือกว่าจะเดินทางไหนคือเจ้าของชีวิต ยายไม่ได้เป็นเจ้าของชีวิตคิงสักหน่อย”

“ผมรักยาย”

“รู้แล้ว ๆ” ผมรักผู้หญิงคนนี้รักในความคิดรักในตัวตนรักทุกอย่างที่เป็นเธอ

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายต่อคนรัก (รามและคิง)

การเปิดเผยทางอ้อม

เหตุการณ์: รามและคิงเมามากเพราะดื่มเหล้ากับกลุ่มเพื่อนไปหนัก ทั้งสองเข้านอนด้วยกัน และคิงเห็นรามเงิบไป เลยเข้าใจว่าอีกฝ่ายนอน คิงพยายามจะจ้อแต่ไม่รู้จะทำยังไงเลยจี้อีกฝ่ายแต่กลับกลายเป็นว่าคิงเป็นฝ่ายที่โดนจี้จนขำกลิ้งเสียเอง ยิ่งเล่นกันยิ่งใกล้ชิดกันมากขึ้นเรื่อย ๆ จนความรู้สึกหลาย ๆ อย่างเริ่มนำพาอารมณ์ของทั้งคู่

“ผมขอบรอยยืมครั้งนี้ของคุณ พอมองมันทำให้ผมต้องยืมตาม...เหมือนที่กำลังทำอยู่” ร่างบางทั้งตัวลงนอนทับร่างสูง เขยิบตัวเข้าไปให้ใบหน้าตัวเองอยู่ในระดับเดียวกับคนข้างล่าง หากตอนนี้คิงมีสติมากกว่านี้อีกสักนิด...เขาจะไม่มีทางทำเรื่องแบบนี้

“...”

“ชอบตา มันสวยจนอยากอยากได้มาครอบครอง...หืม วันนี้สวยกว่าทุกวันเลยนะ”

“...”

“ชอบจมูก มันโด่งจนผมอิจฉา...” ทุกครั้งที่คิงเอ่ยถึงอวัยวะใด เขาก็จะเลื่อนหน้าลงไปใกล้เพื่อให้อวัยวะของอีกฝ่ายสัมผัสกับของตัวเอง ไล่ตั้งแต่ตา จมูก...

“ชอบปาก มันมีเสน่ห์จนบางครั้งผมก็อยากจิบ...เหมือนตอนนี้” ไม่รู้ว่าตั้งแต่เมื่อไหร่ที่ใบหน้าของทั้งสองอยู่ใกล้กันขนาดนี้ พวกเขารู้ว่าสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นมันคืออะไร...ไม่สิ มันเกิดขึ้นแล้ว

กลิปปากสวยกดลงบนริมฝีปากบาง คิงตะไ่ว้อย่างนั้นเหมือนยังไม่กล้าที่จะทำอะไร แต่เพียงไม่นานหลังจากนั้นลิ้นร้อนก็แทรกเข้าไปภายใน ตัวตึงเกี่ยวหยอกล้อกับลิ้นอีกฝ่ายอย่างชำนาญ เป็นการจูบที่เนิ่นนานจนแทบจะขาดอากาศ มีบ้างที่ทั้งสองผล่อออกมาเพื่อหายใจและมองหน้ากัน แต่ไม่นานก็ถูกดึงดูดให้กลับเข้าหากันอีกครั้งด้วยความปรารถนาในรสชาติหอมหวาน

ถ้าพูดถึงภายนอก นอกจากจูบแล้วก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น หากพูดถึงภายใน...มีบางอย่างกำลังก่อเกิดขึ้นในใจของทั้งสองฝ่าย

การเปิดเผยทางตรง

เหตุการณ์: รามกำลังกังวลถึงอะไรหลาย ๆ อย่างทั้งความสัมพันธ์ของตัวเขาและพีคิง ตัดสินใจว่าจะเปิดเผยตัวตนกับคนรัก เขาว่ากลับโดนอีกฝ่ายตัดหน้าเปิดเผยตัวตนไปก่อน

การตกลงกลับบ้านไปกับพ่อเป็นสิ่งที่ผมเลือกเอง มันมีหลายเหตุผลที่ทำให้ผมตอบตกลง ข้อแรกเลย...ผมเกรงใจพีคิง ข้อที่สอง...ผมไม่อยากจะขอพี่เขาไปมากกว่านี้ เพราะถ้าขอมากกว่านี้ผมต้องทิ้งอ่าเหมือนไอ้ตั้งจะพูดว่าหึงหึง ๆ ที่ไม่มีสิทธิ์มันทุเรศนะ ถ้าไม่ยอมทุเรศก็ทำให้ตัวเองมีสิทธิ์แล้วไอ้กูก็บอกว่า

ชีวิตคนเราเกิดมาแล้วก็ตาย มึงไม่คิดจะลองทำอะไรตามใจตัวเองหน่อยหรอวะ กูไม่ได้หมายถึงทำตามความอยากนะ กูหมายถึงทำตาม ‘หัวใจ’ นั่นสินะ...บางทีผมก็ควรจะต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อสิทธิ์ของหัวใจ

“ฟังกูก่อน” นี่พระเจ้ากำลังแกล้งผมรีเปล่า? ตอนนี่ผมกำลังมีความกล้านะ เฮ้อ...ก็ดีเหมือนกันผมจะได้มีเวลาเตรียมคำพูด

“เมื่อเร็ว ๆ นี้กูเพิ่งได้เมล็ดพันธุ์มา”

“...”

“ไม่รู้มันขึ้นมาตอนไหน รู้ตัวอีกทีก็ออกดอกซะแล้ว”

“กูไม่ได้ทำอะไรเลยนะ ไม่ได้รดน้ำไม่ได้ใส่ปุ๋ย กูไม่ได้ทำแต่คนอื่นทำ”

“...”

“ก็ไม่เชิงทำหอรอก เขาไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าทุกอย่างที่เขาทำ ทำให้เมล็ดพันธุ์ของกูเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ”

“...”

“จากเมล็ดกลายเป็นดอก จากดอกกลายเป็นผล จากผล...ก็กลายเป็นเมล็ดอีกที”

“...”

“แต่กูปลูกต้นนี้ซ้ำไม่ได้แล้ววะ เพราะต้นเดียวก็กินพื้นที่เกือบหมดเลย มึงเอาไปปลูกได้ปะ”

“ต้นอะไร” ต้นอะไรกันที่ปลูกแล้วกินพื้นที่เกือบหมด พี่เขาใช้คำว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้แสดงว่ามันเป็นต้นไม้ที่ขึ้นเร็วสินะ แม่ผมน่าจะชอบต้นไม้ที่มีดอกออกผลเร็วแบบนี้

“ต้นรัก”

“...”

“เอาไปปลูกในใจมึงได้ไหม ตอนนี้ใจกูเต็มแล้ว”

“...”

“กูชอบมึง ขอจีบได้ไหม”

“...”

“ขอโทษที่มุกเสี้ยว เฉินวะ ฮ่า ๆ”

โลกของผมหยุดหมุนไปตั้งแต่คำว่าต้นรัก วันนี้เป็นวันแรกที่ผมรู้สึกว่าคุณเองเป็นที่รักของพระเจ้า

“ตกลงว่าไง นี่มีงลับอยู่รึเปล่าเนี่ย?”

“จิบได้ แต่จะติดไหมก็อีกเรื่อง”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

11. Love Mechanics กลรักรุ่นพี่ (2563)

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายต่อคนรัก (วี)

เหตุการณ์: วีอ่อนแอถึงขีดสุด เนื่องจากเพิ่งจับได้ว่าแฟนสาวของตนกำลังนอกใจ เขาอ่อนแอและไร้ที่พึ่ง เวลานี้วีจึงต้องการมาร์คเป็นที่พึ่งทางใจในมากที่สุด เพราะมาร์คเป็นความสบายใจเพียงหนึ่งเดียวสำหรับเขา

เสียงเปิดประตูจากอีกห้องเรียกสายตามผมให้หันไปมอง มาร์คเดินออกมาพร้อมกับกระเป๋าสะพายใบสวยของมัน ชุดนักศึกษาเป็นเครื่องบ่งบอกว่ามันพร้อมจะไปเรียนแค่วันนี้ ตาเรียวมองมาที่ผมก่อนจะหันกลับไปมองทางข้างหน้าเร็ว ๆ “มาร์ค” ผมเรียกมันไว้พร้อมกับก้าวเข้าไปหา

“อยู่กับกูก่อนได้ไหม?” จะด่าว่าเห็นแก่ตัวหรืออะไรก็ตามไปเถอะ เพราะผมก็กำลังด่าตัวเองแบบนั้นในใจเหมือนกัน ห้องที่ผมเคยเข้ามาบ่อย ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยระบุสถานะกับเจ้าของห้องมากกว่ารุ่นพี่กับรุ่นน้อง ผมมองไปที่รุ่นน้องของผมที่มองผมด้วยหน้าหนึ่ง ๆ แต่สายตามันบ่งบอกชัดเจนว่ารำคาญผม

“ผมว่าเรามาคุยกันจริง ๆ จัง ๆ สักทีเถอะ” ประโยคแรกออกจากปากเจ้าของห้อง ผมที่นั่งอยู่ที่โซฟาเงยหน้าขึ้นมองมันที่ยืนค้ำหัวผมอยู่

“คุยอะไร” ผมถามกลับนิ่ง ๆ เวลาที่เห็นมันซักสีหน้าใส่ ผมรู้สึกดีขึ้นมาแปลก ๆ คือมันไม่ใช่แค่นิ่งกับผมแล้วไง

“อย่ามาทำเป็นไม่รู้” มันว่าเสียงแข็งแล้วบรยายตามองผม ผมเลยลุกขึ้นยืนร้องไห้มัน

“วันนี้กูเหนื่อยมากเลยอย่าเพิ่งคุยเลยนะ” ผมเอ่ยขอพร้อมกับมองเข้าไปในตาเรียว มาร์คขมวดคิ้วก่อนจะหันตามองผม ผมเลยขยับเข้าไปหา มัน แล้ววางหัวลงบนไหล่มัน

“เป็นบ้าอะไรอีกเนี่ย” มันว่าอย่างนั้น แต่ไม่ได้ผลักผมออก

“ขออยู่แบบนี้แป๊บหนึ่ง” ผมตอบแล้วขยับเข้าไปชิดโอบเอวมันเข้ามา แล้วหันหน้าเข้าซอกคอ สีสวยหลังตาลงช้า ๆ หัวใจจะผ่อนคลายจากเรื่องต่าง ๆ มาร์คไม่ได้กอดผมตอบ แต่มันก็ไม่ได้ผลักออกเสียงเครื่องปรับอากาศกับเสียงของลมหายใจของเราคือเสียงที่ชัดเจนที่สุด

ในเวลานี้น้ำตาผมค่อย ๆ ไหลออกจากหางตาซึมลงเปื้อนเสื้อเชิ้ตสีขาวของมาร์ค เหมือนมันจะรู้สึกตัวเพราะหน้าหล่อก้มลงมามองผม ผมไม่พูดอะไรแค่ปล่อยให้ตาให้ไหลอยู่อย่างนั้น พร้อมกับกระซิบกอดมันเข้ามาให้เราสองคนแนบชิดกว่าเดิม

เวลาผ่านไปหลายนาที และแต่ละนาทีที่ผ่านไปมันทำให้ใจผมรู้สึกเบาลง ยอมรับว่าอยู่กับมาร์คแล้วรู้สึกดีขึ้น แต่หลาย ๆ เรื่องระหว่างผมกับมันก็ยังคงกังวลใจผมอยู่ ผมผละออกมาหลังจากที่ร้องไห้จนพอใจ แล้วไอ้เด็กตัวสูงนี้ก็ได้ทำอะไร มันมองมาที่ผมสายตาสีฟ้าที่สั่นไหวกับปากที่กำลังเผยออกทำให้ใจผมเต้นแรง มาร์คเป็นห่วงผมใช่ไหม...

“ถ้าพี่วงก็เข้าไปนอน ผมจะไปเรียน” คำพูดที่ออกจากปากมันหลังจากที่มันเบือนหน้าไปมองทางอื่น ทำให้ผมยิ้มบาง ๆ ให้กับตัวเอง ถึงปากมันจะพูดแบบนี้ แต่สายตาของมาร์คมันชัดเจนมาก มันอาจจะชัดเจนแบบนี้ตั้งนานแล้ว แต่ผมไม่เคยตั้งใจมองจริง ๆ จัง ๆ สักที

“อยู่เป็นเพื่อนกูหน่อย” ผมว่าแล้วจับข้อมือที่เล็กกว่าของตัวเองนิดเดียวกระตุกเบา ๆ แล้วดึงเข้าหาตัวเอง มองคนตรงหน้าที่กักริมฝีปากกลางตัวเอง แล้วเอ่ยคำขอร้องเบา ๆ

“นะ...อยู่เป็นเพื่อนพี่ก่อนนะครับ” จบคำพูดของผมปากสวยที่เคยขบริมฝีปากตัวเองก็ฉกลงมาที่ปากผมอย่างที่ผมตั้งตัวไม่ทัน ผมลืมหูลืมตาขึ้นมองคนตรงหน้าที่หน้าหล่อ ๆ ของมันอยู่ใกล้กับผมนิดเดียว ปากสวยนั้นดูริมฝีปากผมก่อนจะย่นลิ้นเข้ามาเกี่ยว ผมเปิดปากออกแล้วหลับตาลงจับตอมัน รับความรู้สึกทุกอย่างที่มันส่งผ่านมาให้อย่างชัดเจนมาร์คมันผล่อออกจากปากผมแล้วจับที่แก้มผมเบา ๆ ความรู้สึกแปลก ๆ กับอาการที่เขาเรียกว่าใจสั่นกำลังเกิดขึ้นกับผมผมลืมหูลืมตาขึ้นมองคนที่ตัวสูงเกือบจะเท่าผมตรงหน้าสายตาที่มันมองมาสะท้อนบอกผมทุกอย่าง

“อยู่กับผม...อย่าคิดถึงเขานะ”

“พี่เทมิ่ง” เสียงนิ่ง ๆ ตอบกลับมา

“พี่เหนือ?”

“เหอะ!” ผมขมวดคิ้วเมื่อได้ยินเสียงเหอะในลำคอ

“เหอะอะไรก็พี่เหนือพี่เทม” ผมถามอีกคนที่ทำหน้าที่น่ารักมากไหม? หล่อละลายเลยไหม? อยากจะเอาหมอนปิดจมูกพี่มันให้ตาย ๆ ไปซะจริง ๆ ผู้ชายที่ชื่อวิวิศน์เป็นผู้ชายที่หล่อมาก ผมไม่เคยคิดว่าผมจะชอบผู้ชายแบบนี้ แต่ไอ้คนคนนี้มันไม่ได้มีดีแค่หล่ออย่างเดียวถ้าไม่รวมเรื่องเซ็กส์ที่แปลกใหม่สำหรับผม พี่วิมันก็เป็นผู้ชายคนหนึ่งที่ได้หลายอารมณ์ซึ่งผมคิดว่ามันเป็นเสน่ห์ของพี่วิ อย่างตอนนี้ถ้าเราเป็นแฟนกันผมจะคิดว่าพี่มันหึง แต่ผมต้องขอโทษตัวเองรัว ๆ ก่อนที่ใจมันจะคิดไปไกลเพราะเราสองคนไม่ได้เป็นอะไรกัน

“เออ...กูก็แค่ถามใหม่ว่าสนิทกันมากหรือเปล่า” เสียงเหวียง ๆ ตอบกลับมาให้ผมขมวดคิ้ว

“ก็...แค่พี่น้อง”

“อย่าให้มากกว่านั้นแล้วกัน” พี่มันพูดแล้วยื่นโทรศัพท์คืนให้ผม

“ถ้ามากกว่านั้นล่ะ” ผมมองหน้าหล่อแล้วยิ้มกวน ๆ ปากมันถามออกไปเร็วเกินกว่าที่สมองจะสั่ง

“มาร์ค...” พี่วิไม่ตอบ แต่เสียงทุ้มนั่นกลับเรียกชื่อผมผมขอดีใจได้ไหม? ขอคิดเข้าข้างตัวเองสักนิดหนึ่งได้หรือเปล่า

“อะไร?” ผมเอี้ยวตัวกลับไปถามพี่วิไม่ได้ตอบอะไร แต่กลับขยับตัวเข้ามาชิดผมหลังผมก่อนจะชนหน้าลงกับไหล่

“หวงมั่ง?” เสียงทุ้มว่าเบา ๆ อยู่ข้างหู แต่ใจผมกลับค่อยๆเต้นแรงขึ้น

“ไม่เคยเป็นแบบนี้กับผู้ชายอะ ไม่อยากให้ยุ่งกับใครนี่เรียกหวงใช่ไหม? ถ้าใช่ก็ใช่แหละ”

“พีวี” ผมเรียกชื่อพี่มันเบา ๆ แต่ไม่กล้าหันไปมองหน้าหล่อๆนั้นรู้ว่ามันอยู่ใกล้แค่ไหนคิดเดียวรู้ว่าถ้าหันไปหน้าเราคงจะชิดกัน

“หัวใจมึงเต้นแรงวะมาร์ค” เสียงที่เคยขุ่นดูจะอารมณ์ดีขึ้นเมื่อพูดประโยคเมื่อกี้จบแขนยาว ๆ ที่ไม่รู้ว่าเมื่อก่อนพี่มันวางไว้ตรงไหนตอนนี้มันเกี่ยวอยู่บนเอวผมคนที่อายุมากกว่าขยับเข้ามาใกล้แล้วชุกหน้าเข้ามาชิดอีกจนผมรู้สึกได้ถึงลมหายใจอุ่น ๆ นั้น

“ก็...ขยับออกไปสิ” ผมบอกพี่มัน

“ง่วง”

“ง่วงก็ไปนอนดี ๆ สิวะ”

“แบบนี้แหละดีแล้ว” ยัง...ยังมีหน้ามาเถียงต่ออีก ผมถอนหายใจออกมาแรง ๆ หวังว่ามันจะช่วยลดอาการร้อน ๆ บนใบหน้าผมได้สมองก็คิดหาคำพูดร้อยแปดที่จะแคะพี่มันออกจากตัว แต่ใจผมมันกลับบอกว่าแบบนี้แหละดีแล้ว

“ผมจะอ่านหนังสือ” หลังจากทีซิมซิบเอาอ้อมกอดอุ่น ๆ นั้นเข้ามาในหัวใจผมก็บอกพี่มันออกไป เสียงถอนหายใจอย่างหงุดหงิดดังอยู่ข้างหูทำให้ผมยี้มหน่อย ๆ แต่ไม่ได้ชัดเจนจนพี่มันสังเกตเห็นได้หรอกครับ บอกเลยว่าแบบนี้ผมมีความสุข แต่ผมจะไม่แสดงออกให้มันมากมายหรอก

“กูไปอาบน้ำก็ได้” เสียงทุ้มว่าพร้อม ๆ กับส่งมือมาโยกหัวผมผมหันกลับไปมองพี่มันดู ๆ แต่มันกลับส่งยี้มมาให้ก่อนจะ...

จ๊ิบ!

“ไอ้พีวี!”

“เรียกไอ้ฮักทีก็จูบปากเปื่อยเลยอะ” พีวีหันมามองกวน ๆ พร้อมกับกระตุกยี้มหล่อๆอารมณ์แบบว่ากูเหนือกว่ามึงมากอะไรประมาณนี้ ผมได้แต่ถอนหายใจแข็ง ๆ แล้วหันกลับมาอ่านหนังสือ ผมไม่เคยคิดจะชอบผู้ชายแบบนี้ แต่พออยู่ใกล้พีวี ผมกลับห้ามใจตัวเองไม่ได้ ผมชอบเวลาที่พี่มันอ่อนโยนด้วย ผมชอบเวลาที่มันส่งยี้มกวน ๆ มาให้ ผมชอบที่มันดูเวลาที่ผมทำอะไรไม่ดี ผมชอบเวลานี้...ตอนนี้ที่มีพี่มันอยู่ด้วย ไม่รู้ว่าตั้งแต่เมื่อไหร่ แต่ผมถามใจตัวเองดีแล้วถ้าใจผมยังเต้นแรงเวลาเจอพี่มันแบบนี้ก็คงต้องสรุปว่าผมชอบพีวีแล้วแหละ

การเปิดเผยตนเองของชายรักชายต่อคนครอบครัว (วี)

เหตุการณ์: วิพามาร์คมาค้างที่บ้าน เมื่อถึงเช้าวันใหม่ มาร์คตั้งใจจะกลับบ้าน แต่วีรั้งเอาไว้เพราะอยากให้อีกฝ่ายกินมื้อเช้าด้วยกัน นั่นทำให้มาร์คได้พบกับครอบครัวของวี ทั้งพี่ชายและพ่อแม่

“อ้าว...วีพาเพื่อนมาบ้านเธอลูก ทำไมไม่บอกแม่ล่ะ” ผู้หญิงคนสวยคนหนึ่งเดินออกมาจากห้องครัวเล็ก ๆ ถูชวดน้ำเย็น ๆ พร้อมกับแก้วออกมาหนึ่งแก้ว ผมยกมือไหว้คนสวยคนนั้นที่พี่วีเรียกว่าแม่ ท่านก็ยิ้มรับ

“มันทำอะไรมันเคยบอกใครที่ไหนล่ะ” พี่วีว่าแล้วมองไปที่พี่วี

“แล้วไงก็ทำไปแล้ว” พี่วีตอบพี่ชายกลับกวน ๆ แล้วดึงแขนผมให้ไปนั่งที่เก้าอี้ตัวหนึ่ง ส่วนพี่มันก็ไปลากอีกตัวมานั่งที่หัวโต๊ะ

“กวนกันแต่เช้าเลยลูกพวกนี้” แม่พี่เขาบ่นไม่จริงจังแล้วนั่งลงข้างพ่อ

“นั่นพ่อกับแม่กู ส่วนนี้มาร์คนะครับเป็นน้องที่เรียนภาคเครื่องเหมือนกัน” ผมยกมือไหว้พวกท่านอีกครั้งหลังจากที่พี่วีแนะนำเสร็จ เยกหน้ามองคนที่หล่อมกกับคนสวยตรงนั้นผมรู้สึกเกร็งแปลก ๆ

“ทำไมนั่งเกร็งขนาดนั้นทำตามสบายเหมือนอยู่บ้านตัวเองสิ” พ่อพี่วีบอกผมเลยยิ้มให้ท่านบาง ๆ ก็ต้องยอมรับนะครับว่าตอนแรกผมกลัวท่านทั้งพ่อทั้งแม่พี่เขาเหมือนจะดุ แต่พอพูดหรือยิ้มออกมากลับดูใจดีซะอย่างนั้น

“ไม่ต้องเกร็งนะลูก กินให้อร่อยเลยกับข้าวน้อยไปหน่อย ตาวิไม่บอกแม่ว่ามีเพื่อนมา” ตามคนสวยของแม่พี่วีมองมาทางผมปากสวยคลี่ยิ้มเอ็นดูหลังจากพูดจบ

“ครับ” ผมยิ้มรับพวกท่านรอพวกท่านตักอาหารแล้วเริ่มกินเงียบ ๆ มีเสียงพี่วีกับพี่ยุทะเลาะกันระหว่างทานข้าว พ่อกับแม่ก็เฝ้าบ้างปล่อยไปบ้างมีบ้างที่ท่านหันมาถามผม แต่ส่วนใหญ่พี่วีจะเป็นคนตอบแทน

“แล้วมาร์คสอบเป็นยังไงบ้างลูก สอบเสร็จหรือยัง” แม่พี่วีถามผม

“เสร็จแล้วครับ”

“ยากไหมล่ะ ตอนเจ้าวิเข้าปีหนึ่งใหม่ ๆ นี่บ่นให้พ่อฟังทุกวันว่ายาก”

“เอ่อ...ก็พอทำได้ครับ” ผมตอบท่านตะกุกตะกักมันเริ่มจะพูดไม่ออก ตั้งแต่สายตาเอ็นดูของพวกท่านแล้วแหละ ไหนการเรียกแทนตัวว่าพ่อว่าแม่กับผมทั้ง ๆ ที่เพิ่งเจอกันไม่ถึงชั่วโมงนั้นอีก

“เก่งมากลูก แม่ก็รู้แหละว่าพวกลูกชอบเที่ยว แต่ยังไงก็ต้องตั้งใจเรียนนะโดยเฉพาะเจ้าวิต่อไปนี่ห้ามให้แม่ได้ยินเรื่องไม่เป็นเรื่องอีกนะ” แม่พี่เขาพูดกับผมก่อนจะหันไปพูดกับลูกชาย

“เรื่องไม่เป็นเรื่องอะไร ไม่มีหรอกแม่” พี่มันตอบ

“สองสามวันก่อนทำเอาแม่เครียดแทบเป็นบ้า” คุณแม่คนสวยว่าแล้วมองค้อนพี่วี

“ไม่มีอีกแล้วต่อไปนี้จะดูแลตัวเองให้ดีแล้ว” พี่มันว่าแต่ประโยคสุดท้ายนั้นพี่มันมองมาที่ผมทุกคนเงิบแล้วมองตามสายตาพี่มัน นั่นทำให้ผมรู้สึกแปลกกว่าเดิมไปอีก รู้สึกแปลก...เพราะสายตาของพ่อและแม่พี่วี

“ที่กูพูดมันไม่จริงตรงไหน” พี่ยุพูดเร็ว ๆ เสียงแหบนั้นเหมือนจะไม่พอใจนิดหน่อย

“อะไรของมึง”

“ที่กูพูดไว้เมื่อวานนะ ว่ามึงเองก็ไม่อยากกลับไปหาเขา” พี่มันมองหน้ากันแล้วพี่ยูก็พูดออกมา

“จะทำอะไรก็คิดให้ดี ๆ” พ่อพี่วีพูดแล้วรวบซอญยกน้ำขึ้นดื่มก่อนจะเดินออกไป ความเจ็บคือสิ่งที่ผมกำลังเผชิญตอนนี้ หลังจากที่พ่อพี่วีเดินออกไปเราก็กินต่อเสียบ ๆ ไม่มีการพูดคุยอะไรกันอีก จนกระทั่งแม่พี่วีบอกว่าจะออกไปช่วยพ่อตรงนี้เลยเหลือแค่เราสามคน

“มึงจะพูดขึ้นมาให้ได้อะไรวะ” พี่วีพูดหลังจากที่แม่ออกไปได้สักพัก

“ก็มึงไม่ชัดเจนสักที” พี่ยูตอบ

“ก็ไม่จำเป็นต้องพูดตอนนี้ปะวะยู อะไร ๆ กูก็ยังไม่ชัดเจนแหละตอนนี้” พี่วีบอกพี่ชายอย่างหงุดหงิด

“กูอยากบอกว่ามีอีกหลายคนที่จะจริงจังกับน้องมัน” พี่ยูพูดก่อนออกไป

“แม่ง...” พี่วีสบถคำหยาบคายก่อนจะวางซอญลง

“ขอโทษที่บอกให้มึงมากินข้าว ต้องมาเจออะไรแบบนี้” พี่มันว่าแล้วมองมาที่ผมรู้ได้เลยว่าตอนนี้พี่มันหงุดหงิดแค่ไหน

“ไม่เป็นไรน่า...” ผมว่าแล้วลองยิ้มให้พี่มันพี่มันเลยคลายหน้าตึง ๆ นั่นก่อนจะยิ้มตอบ

“พ่อเคยไม่โอเคกับเรื่องแบบนี้ แต่พ่อไ้ยอมมันคงผู้ชายบ่อย ๆ ท่านก็เลยทำใจได้แล้วก็คาดหวังกับกูแทน”

“คาดหวังอะไร” ผมถาม

“เรื่องลูกใจ” พี่มันตอบแล้วมองมาที่ผมคำพูดและน้ำเสียงเหมือนจะไม่ใส่ใจ แต่ผมรู้ว่าพี่มันก็คิดมากอยู่เหมือนกันเพราะแบบนี้หรือเปล่าพี่มันเลยไม่กล้าไม่ทำอะไรให้ชัดเจน

ถ้าผมจะรักกับพี่วีจริง ๆ ผมต้องทำให้พี่มันรักผมมากกว่าที่เคยรักพี่พลอย ต้องพิสูจน์ให้ครอบครัวพี่มันเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเสียหายคิดแล้วก็น่าลำบาก ผมต้องเอาชนะผู้หญิงที่พี่มันรักแล้วยังต้องมาเอาชนะใจครอบครัวพี่มันอีก แค่เป็นผู้ชายแล้วชอบผู้ชายมันต้องยุ่งยากขนาดนี้เลยเหรวะ

12. เกียรติสีขาวกับกาวนสีฝุ่น (2563)

การเปิดเผยตนเองต่อคนรัก (อิฐ)

เหตุการณ์: ก่อนหน้านี้ไปได้รับข้อความและชมจากบุคคลปริศนาชื่อ 950 อีกฝ่ายนัดไปมาที่นี่ เนื่องจากต้องการเฉลยว่าเป็นใคร และเมื่อไปไปถึงที่นัดหมาย ก็พบกับอิฐที่นั่งรออยู่ก่อน

เขาเดินไปตามทางชั้นสองที่เปิดไฟไว้ถึงแค่สามห้องถัดไปจากบันไดเท่านั้น ไม่รู้ก็ต้องรู้ว่านี่คือห้องชมรมถ่ายรูปที่ไอ้ 950 นัดเขาไว้ห้องนั้นแง้มเปิดไว้น้อย ๆ ราวกับว่ารอคอยการมาถึงของเขา

ไปค่อย ๆ เอื้อมมือไปเปิดประตูที่แง้มไว้นั้นออกด้วยความตื่นเต้น

ห้องชมรมถ่ายรูปเป็นห้องสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก กำแพงว่างด้านหนึ่งตอนนี้กำลังถูกฉายแสงมาจากเครื่องโปรเจกเตอร์ที่ติดไว้บนเพดาน ภาพนั้นไม่ใช่ใครอื่นเลยนอกจากตัวเขาเองตัวเขาที่ยังอยู่ในชุดมัธยมปลายใส่แว่นหนาแถมชอบใส่เสื้อตัวโคร่งกำลังฉีกยิ้มกว้างแบบไม่รู้ตัวว่าโดนถ่ายรูป

ตรงกลางห้องมีเก้าอี้ตั้งอยู่สองตัว ตัวแรกว่างเปล่าในขณะที่อีกตัวนั้นมีชายคนหนึ่งนั่งอยู่โดยที่ยังไม่หันมามองเขา แต่แค่เห็นแผ่นหลังก็มากเพียงพอ ทำไมเขาจะจำไม่ได้

เจ้าของแผ่นหลังหน้าตาเป็นคนที่ทำให้เขาสุขและทุกข์ได้ในเวลาเดียวกัน คือคนที่ทำให้เขาตัดสินใจว่าควรจะหันหลังให้ความรักเสียและเป็นคนเดียวกับที่เขาทิ้งร้องไห้และร้องเพลงให้วันนี้ด้วย

เสียงเปิดประตูทำให้คนที่นั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวขวานั้นหันมาอย่างช้า ๆ แบบที่ตั้งหน้าตั้งตารอคอยเขาอยู่แล้ว มันยังคงเหมือนเดิมทุกอย่างแววตาโคร่งหน้าและริมฝีปากที่เผยรอยยิ้มให้เขา ในวินาทีนั้นกำแพงที่เขาพยายามสร้างมาตลอดก็เหมือนจะพังทลายลงอย่างหมดสิ้น

เขาบอกตัวเองเสมอว่าเขาไม่สนใจมันทั้งที่แอบมองมันอยู่ตลอด บอกว่าตัวเองจะเกลียดชังน้ำมัน แต่ก็พานไปสนิทกับมันเสียได้ บอกกับตัวเองว่าจะเลิกมีความรักตลอดไป แต่แค่รู้ว่ามันอาจจะมีใจให้เขาอยู่เพียงเสี้ยวหนึ่งสิ่งที่สร้างมาตลอดเกือบปีก็พังทลายลงอย่างไม่มีชิ้นดีให้กับคนตรงหน้า

ไอ้อิฐ...เจ้าของความรักครั้งเดียวที่เขามี

“ไอ้อิฐ” เจ้าของชื่อหันมายิ้มให้เขาแต่ไม่พูดอะไร มือของไอ้ตัวต้นเรื่องดึงเขาเข้าไปนั่งที่เก้าอี้ที่ว่างอยู่อีกตัว พร้อมเอานิ้วชี้มาแตะตรงปากเป็นสัญญาณว่าอย่าเพิ่งพูดอะไร

เขานั่งลงพร้อมหันไปดูภาพตัวเองที่ฉายอยู่บนผนังในตอนนี่

ไอ้อิฐก็ลงไปจัดการกับริโมทในมือส่วนเขาก็ได้ แต่มองมันจากด้านข้างอย่างเงิบ ๆ มันยังอยู่ในชุดนักศึกษาจากรอบสุดท้ายที่แข่งตอบคำถาม อิฐก็ลงไปมออยู่กับริโมทครู่หนึ่งก็กดปุ่มหนึ่งในที่สุดภาพที่เคยเป็นภาพนิ่งบนฝาผนังกลายเป็นภาพเคลื่อนไหวมันเหมือนเป็นวิดีโอที่เกิดจากการเอาภาพเก่า ๆ มาเรียงต่อกัน มันไม่พูดอะไรนอกจากตั้งใจมองภาพตรงหน้าราวกับจะบอกเขาว่าให้ตั้งใจไปด้วยกัน...

“ไหนมึงบอกว่าลืมนโทรศัพทไว้นอกห้อง” เสียงของเขาดังขึ้นเป็นคำถามทันทีที่รูปนั้นดับลง และภาพจอกก็มืดไป ดูเหมือนว่ารูปนั้นจะเป็นรูปสุดท้ายที่มันตั้งใจจะให้เขาดูพอดี

“ถ้าบอกว่าไม่ลืมนจะได้นอนค้างคืนกับไปหรือครับ” ไอ้อิฐหันมาพูดยิ้ม ๆ รอยยิ้มของมันทำคนหัวใจวายตายมาก็ค้นแล้วเนี่ย

“ไม่ต้องมาเรียกไปพูดครับเลย กูจักจี๊ เรียกกูมึงแบบเดิมก็ดีแล้ว” เขาพูดพร้อมกับสีหน้าที่เริ่มแดงขึ้น

“ไม่ได้สิครับ วันนี้ผมมาสารภาพรักกับไป ถ้าผมพูดไม่ดีแล้วเกิดแห้วขึ้นมาใครจะรับผิดชอบ” เตี้ยวนะ เมื่อกี้มันพูดว่าอะไรนะ ผิวหน้าของเขาเริ่มร้อนขึ้นมาอย่างควบคุมได้ยาก แต่เขาก็พยายามกลบเกลื่อนอาการไม่ให้เห็นแสดงออกจนคนตรงหน้าจับสังเกตได้ เขาพอจะรู้ว่าการเดินมาเจอกันที่ห้องนี้หมายถึงอะไร แต่เขาอาจจะไม่ได้เตรียมใจมารีบบมือกับความตรงไปตรงมาของคนตรงหน้านี้ บทจะพูดมันก็พูดตรงจนเขาแทบจะลืมนไอ้อิฐคนที่เขาค้นเคยไปเสียหมดสิ้น

“ตกลงมึงคือเก้าห้าศูนย์จริงหรือ” เขาถามด้วยเสียงเรียบ

“ใช่สิครับ ไปจำไม่ได้หรือว่าเลขนี้หมายความว่าอะไร” มันถามกลับมา

“หมายเลขห้องชมรมที่โรงเรียนเก้าสินะ” เขาตอบ

“อ้าว ไปก็จำได้ แล้วทำไมถึงไม่รู้ว่าเป็นใคร” มันเลิกตาถามแบบงง ๆ

“กูรู้ว่าคนที่มึเรื่องห้องเก้าห้าศูนย์กับกูก็มีแค่มึงคนเดียว” เขาพูด

“แปลว่าไปรู้มานานแล้วว่าผมคือใคร”

“ไม่หรือกูไม่กล้าคิดหรือกว่าเป็นมึง” เขาไม่เคยลืมนเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นที่ห้องชมรมโรงเรียนเก้าระหว่างพวกเขาทั้งสองคน ตอนนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนต้องการยุบห้องชมรมหนึ่งไปทำห้องเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว (อิฐ)

เหตุการณ์: อิฐบอกไปว่าจะพามากินข้าว แต่แท้จริงแล้วกลับพามากินข้าวกับครอบครัวของอิฐแทน การกระทำนี้ทำให้ไปตกใจเป็นอย่างมากเพราะไม่ได้เตรียมใจมาก่อน

"น้ำใหญ่ สวัสดิ์ครับบบ"

อิฐพูดเสียงดังพร้อมเร่งฝีเท้าไปหาญาติผู้ใหญ่สองคนตรงหน้า ชายหนุ่มยิ้มร่าเข้าไปอย่างร่าเริงทำเอาไปที่ตั้งใจจะแกล้งประทุษร้ายไอ้คนปากหมานี้ก็ต้องหยุดแผนการไปด้วย

“มาซำจ้งเลยอิฐ น้ำทำกับข้าวไว้อรจนเย็นหมดแล้วเนี่ย ข้าวหอมก็บ่นหาแต่อาอี” ผู้ชายวัยน่าจะประมาณสี่สิบกว่า ๆ ตรงหน้าพวกเขาพูดขึ้นอย่างมีไมตรี

“สวัสดิ์ครับคุณน้ำ” ไปพูดพร้อมพนมมือไหว้ผู้ใหญ่หญิงชายที่อยู่ตรงหน้าตนทั้งสองคน ผู้หญิงวัยกลางคนอีกคนพูดพลางยกมือรับไหว้พร้อมรอยยิ้มในขณะที่น้ำใหญ่ของไอ้อิฐยกมือขึ้นมาตอบเขาอย่างเป็นกันเอง

“นี่ไปนะน้ำใหญ่ น้ำหนึ่ง แฟนอิฐเอง” อ้อน้ำผู้หญิงอีกคนชื่อหนึ่งนี่เอง เอ๊ะเดี๋ยวนะ

“ไอ้อิฐ” ไปพูดพร้อมพาดมือเข้าไปที่แขนไอ้อิฐ หน้าของเขาแดงก่ำจนไม่กล้าสบตากับญาติผู้ใหญ่ของไอ้อิฐทั้งสองคน

“ฮ่า ฮ่า ฮ่า” เสียงของน้ำใหญ่ขำขึ้นพร้อมรอยยิ้ม

“อย่าใจร้ายกับอิฐสิครับ น้ำอิฐดูอยู่นะ เดียวน้ำใหญ่น้ำหนึ่งก็ไม่ยกอิฐให้ไปหอรอกครับ” อิฐพูดพร้อมแก้มเอามือลูบบริเวณที่โดนพาดมา

“ไอ้อิฐ!” ไปได้แต่ขึ้นเสียง แต่ก็ไม่กล้าหันไปมองผู้ใหญ่อีกสองคน

“เห็นอิฐยิ้มได้แบบนี้ น้ำก็สบายใจ หลังจากที่แม่อิฐไม่อยู่น้ำก็ไม่เคยเห็นรอยยิ้มแบบนี้จากอิฐอีกเลย” น้ำใหญ่พูดขึ้นด้วยรอยยิ้ม

“มากันเหนื่อย ๆ เข้าบ้านกันก่อนดีกว่า กินไปคุยไปก็ได้ ป่านนี้ข้าวหอมนี้วต้องรออาจนแยะแล้ว บอกให้รองท้องก่อนก็ไม่ยอมจะรออาอ้อทำเดี๋ยว” น้ำหนึ่งพูดชักชวน

“ครับน้ำ” อิฐพูดพร้อมแตะศอกเขาเป็นเชิงให้เข้าบ้านไปด้วยกัน

“ชื่อไปใช้ไหมลูก ชื่อเพราะเชียว น้ำชื่อหนึ่งนะลูก ส่วนนี้น้ำใหญ่แฟนน้ำ เข้าบ้านกันเถอะจะได้กินข้าวกัน”

น้ำสาวของอิฐพูดชวนเขาด้วยรอยยิ้มอารี ส่วนน้ำใหญ่ก็พยักหน้าเป็นการชักชวนร่วมด้วยญาติผู้ใหญ่ทั้งสองคนของอิฐไม่ได้แสดงอาการตกใจแม้แต่น้อยเรื่องหลานของตนมีแฟนเป็นผู้ชาย หรือถ้าจะตกใจก็คงเก็บอาการไว้แนบเนียนสนิทมาก ไปโค้งตัวเล็กน้อยก่อนจะเดินตามผู้อาวุโสสองคนเข้าไปในร้านอาหารถึงบ้านแห่งนั้น

การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว (ไป)

เหตุการณ์: อิฐเพิ่งมาบอกความจริงกับพ่อแม่ไป ว่าตนนั้นเพิ่งถูกไปบอกเลิกด้วยเหตุผลว่าไปไม่สามารถมีทายาทสืบสกุลให้ครอบครัวได้ อิฐจึงมาขอร้องพ่อแม่ของไป เพื่อให้ทั้งคู่ได้กลับมาคบกัน ทว่าไปดันมาได้ยินพอดี พ่อกับแม่จึงบอกให้อิฐไปนั่งรอที่ห้องรับรองเพื่อจะได้คุยกับลูกชาย

เสียงของผู้หญิงที่ดูแลเขามาตลอดทั้งชีวิตพูดขึ้นด้วยเสียงที่เต็มไปด้วยความรัก เสียงที่เธอได้ยินมาตั้งแต่จำความได้จวบจนวันนี้เสียงที่คอยปลอบประโลมเขาตลอดมา แม่ดึงร่างกายที่สั่นเทาของเขาเข้าไปกอดแน่น ไปชุกลงบนอกของผู้เป็นแม่ของตนอย่างไร้ที่พึ่งอย่างโหยหา เขาพ่ายแพ้ต่อทุกอย่าง ไปก็เป็นแค่เด็กโง่คนหนึ่งที่ต้องการความรักและที่พิทักษ์

“เจ็บจนแทบทนไม่ไหวเลยครับแม่” เสียงของเขาพึมพำออกมาอย่างยอมแพ้ เขาร้องให้ร้องไห้ออกมาจนไม่อาจฝืนทานทนได้อีกต่อไป ไปแสดงความเจ็บปวดออกมาในอ้อมกอดของผู้เป็นแม่อย่างหมดรูป เขาระงับมันลงไปแล้ว เขาคงเป็นความผิดหวังที่สุดของผู้ให้กำเนิด

“ไปเคยสงสัยไหมลูกว่าทำไมพ่อกับแม่ถึงมีลูกแค่คนเดียว ทั้งที่ความจริงบ้านเราก็มีเงินมากมายจะมีลูกกี่คนก็ไม่ลำบาก แถมมีหลายคนยิ่งดีเสียอีก จะได้มาช่วยสืบทอดธุรกิจได้” แม่ของไปพูดพร้อมกับเอามือลูบหัวเขาอย่างปลอบประโลมไปในเวลาเดียวกัน

“แม่กับพ่อไม่ได้มีปัญหาเรื่องการมีลูกหรอกครับ” ไปพูดไปแบบไม่เข้าใจ

“โอ๊ย พ่อเอ็งยังตะปิบดัง ใส้ไป พูดจาตุ๊กต้อมันซะมัด ฮ่า ฮ่า ฮ่า” เสียงของคุณมนตรีที่นั่งอยู่ไม่ไกลดังขึ้นพร้อมเสียงหัวเราะอย่างสบาย ๆ

“อ้าว” ไปถอนตัวจากอ้อมกอดของคนตรงหน้าและมองหน้าแม่ของตนอย่างไม่เข้าใจ

“พ่อกับแม่มีลูกคนเดียวนั้นก็เพราะมีลูกแค่คนเดียวที่เกิดในท้องแม่ไงจะ พ่อกับแม่รู้ว่าการจะให้ลูกอีกสักคนสองคนมาเกิดในท้องแม่ไม่ใช่เรื่องยากเลย GIFT เอย IVF เอย พ่อกับแม่เลือกได้หมดอยากได้เพศอะไร แข็งแรงระดับไหน โครโมโซมเป็นอย่างไร สำหรับพ่อกับแม่เรื่องนี้ง่ายนิดเดียว” คุณกศยาพูดต่อ

“แล้วทำไมแม่ถึงไม่ทำล่ะครับ” ไปพูดพร้อมกับน้ำตาที่เริ่มจางลงไปบ้างแล้ว

“เพราะพ่อกับแม่คิดเหมือนกันไงว่าชีวิตของลูกเป็นของลูก พ่อแม่มีหน้าที่ให้กำเนิดดูแลและเป็นครอบครัว แต่ไม่ใช่ผู้ที่จะมีสิทธิ์ขาดในการบังคับให้ใครเกิดหรือไม่เกิดมา พ่อกับแม่คิดว่ามันเป็นภารกิจร้ายเกินไปหน่อยที่จะสั่งให้ใครสักคนเกิดมาใช้ชีวิตบนโลกใบนี้ทั้งที่เขาก็อาจจะไม่ได้อยากเกิด ทำไมเราต้องบังคับให้ใครสักคนมีอยู่เพื่อเติมเต็มความสุขของเรา” แม่ของเขาพูดพร้อมสบตาเขานิ่ง

“ไปฟังแม่ให้ดีนะลูก” เสียงนุ่มนวลเอ่ยขึ้นกับเขา

“ครับแม่” ภาพตรงหน้าเริ่มพริ้วเลือนด้วยน้ำตาที่เริ่มไหลออกมาอีกครั้ง

“ชีวิตของไป เป็นของไปนะลูก”

“...”

“ชีวิตไปไม่ใช่ของพ่อกับแม่ ลูกเกิดมาเพื่อเป็นลูก และใช้ชีวิตของตัวเอง ชีวิตไปไม่ใช่สมบัติของพ่อแม่ ไปไม่ได้เกิดมาเพื่อสืบทอดธุรกิจ ไปไม่ได้เกิดมาเพื่อดูแลพ่อแม่ยามแก่เฒ่า แต่ไปเกิดมาเพื่อมีความสุขอย่างที่ไปสมควรจะมี” ผู้เป็นแม่พูดออกมาด้วยความรักสุดหัวใจ

“แม่...” เขาพูดออกไปด้วยเสียงเครือ

“จำคำแม่ให้ตื่นะลูก ไปไม่เคยติดหนึ่บุญคุณพ่อกับแม่แม่แต่ชนิดเดียว ลูกไม่จำเป็นต้องตอบแทน ไม่ต้องชดใช้อะไรพ่อกับแม่ทั้งนั้น ถ้ามีใครสักคนต้องติดหนึ่บุญคุณกันในครอบครัวนี้คงจะต้องเป็นพ่อกับแม่ที่ติดหนึ่ไปมากกว่า พ่อก็เลิกบุหรี่ปะไรไป ตอนแม่ผ่าตัดก่อนเนื้อที่หน้าอกก็มีไปเป็นกำลังใจ ไปคือหัวใจของพ่อกับแม่เลยนะ” คำพูดของแม่เขาเหมือนเป็นเครื่องปลดปล่อยความทุกข์ทรมานที่เขาแบกมาตลอดชีวิต

ไปรู้สึกเหมือนตัวเองได้รับสิทธิ์ที่จะเป็นอิสระอย่างที่เขาไม่เคยคิดมาก่อน เขาเผลอเข้าไปในอ้อมกอดอุ่นนั้นอย่างไม่มีอะไรจะอธิบายความรักที่เขามีต่อพ่อและแม่ของเขาได้ ความรักที่ชายหญิงคู่นี้มอบให้กับเขามันมากมายมหาศาลเหลือเกิน ความรักที่ไม่เคยหวังผลตอบแทนจากทั้งคู่ราวกับจะหล่อหลอมมาเป็นเลือดเนื้อเป็นชีวิตเป็นลมหายใจให้เขาเป็นเขาอย่างทุกวันนี้

ไปกอดแม่แน่นที่สุดแน่นราวกับว่ามันจะเป็นการชดเชยความรู้สึกผิดทั้งหมดทั้งชีวิตที่ผ่านมา

“แม่ พ่อกว่าถ่ายคลิบไปเก็บไว้หน่อยดีไหม นาน ๆ มันจะร้องไห้ให้เราดูนา โอกาสแบบนี้หายาก เก็บไว้ลือมันตอนมันแก่ ฮ่า ฮ่า ฮ่า” ผู้เป็นพ่อพูดอย่างร่าเริงและไม่ได้สนใจทั้งบรรยากาศความตึงเครียดหรือบรรยากาศความซาบซึ้งอะไรที่ก่อตัวอยู่ในห้องสี่เหลี่ยมนี้ทั้งสิ้น

“โอ๊ยพ่อ ลูกร้องไห้ขี้เณยไม่ปลอบใจลูกแล้วยังมาล้อเล่นอีกอี” เจ้าของอ้อมกอดของเขาบ่นมาอย่างไม่ถือสา

“เนี่ย พ่อบอกแม่แล้วว่าลูกเรามันคิดมากเกินไป เราควรจะทำใจตั้งแต่ตอนพาไปฝรั่งเศสแล้วเครื่องบินตกหลุมอากาศ แต่มันทำหน้าที่หน้าเฉย ๆ แล้วนะ บ้าบอลูกประสาอะไรจะคิดมากกว่าพ่อแม่มันอีก ฮ่า ฮ่า ฮ่า” คุณมนตรีปั่นแบบสนุกปาก...วิทยาลัย

“เอ่อ พ่อกับแม่ไม่โกรธหรือครับที่ผม เอ่อ มีแฟนเป็นผู้ชาย” ไปที่ตอนนี้ถอนตัวออกจากอ้อมกอดแม่และเช็ดน้ำตาที่เลอะเทอะแล้วเอ่ยถามพ่อแม่อย่างตะกุกตะกัก

“ไม่หรอกจ้ะ ความจริงพ่อกับแม่ก็รู้เรื่องนี้มาลึกพักแล้ว” คุณกุศยาพูดพร้อมลูบหัวลูกชายอย่างเอ็นดู

“อ้าว” เขาอุทานมาแบบงง ๆ

“ก็ลุงตงคนขับรถที่ไปรับไปส่งเจ็งตอนมอปลายเขามาฟ้องพ่อนะสิ ว่าเจ็งชอบให้จอรอดแอบดูผู้ชายหน้าหล่อเตะบอล โอ๊ย ทำอะไรประเจิดประเจ้อจริง ๆ แถมผ่านไปไม่กี่เดือนพวงกุญแจที่เอ็งรักนักรักหนาก็ยังไปแขวนอยู่บนกระเป๋าคู่หนูนั่นด้วย แม่เอ็งยังบ่นเลยว่าเจ็งตาถึง เพราะไอ้หนูมนั่นมันหล่อดี ฮ่า ฮ่า ฮ่า” คุณมนตรีพูดพร้อมระเบิดเสียงหัวเราะออกมาอย่างสบายใจ

“พ่อ!” ไปพูดยังตกใจ

“พ่อแม่ทุกคนก็รู้อยู่ทั้งนั้นแหละลูก ว่าลูกของตัวเองเป็นอะไร ขึ้นอยู่กับจะพูดหรือไม่พูดมากกว่า พ่อกับแม่ตกลงกันแล้วว่ามันเป็นสิทธิ์ของไปนะที่จะบอกหรือไม่บอกพ่อกับแม่ก็ได้ พ่อกับแม่ก็ได้แค่ดูอยู่ห่าง ๆ แบบเป็นห่วงเท่านั้นแหละจะ” คุณกุศยาพูดพร้อมลูบหัวเขาอีกครั้งอย่างเอ็นดู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

13. ตันหนชลธิ (2563)

เปิดเผยตนเองกับคนรัก (ชลธิ)

เหตุการณ์: ทั้งสองคนกำลังนอนหลับ ตันหนได้กลิ้งจากตัวชลธิ จึงเปลือเอามือไปลูบบริเวณต้นขาของอีกฝ่าย ชลธิตื่นมาตกใจ ตันหนเองก็ตกใจเช่นกันจึงรีบออกจากห้อง แล้วตรงดิ่งไปหากลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นชายรักชาย เพื่อขอคำแนะนำ เมื่อตันหนกลับมาถึงห้องบทสนทนาจึงเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง

“พี่ตื่นไปไหนมาครับ” ชลธิเริ่มบทสนทนา ในขณะที่ริมฝีปากพี่ตันหนบิิดเม้มไว้แน่นไม่พูดอะไร

“ไปหาไอ้โน้มา คือกูมีเรื่องที่ต้องคุยกับมึง...เรื่องเมื่อกี้ที่กูจับขามึง”

“ครับ” พยักหน้าลงเมื่อไม่รู้จะพูดอะไร ฝ่ามือขึ้นเหงื่อของเขาถูไถกันไปมาอยู่ใต้โต๊ะ ทั้งที่แอร์เย็นเฉียบ แต่ไม่รู้ทำไมเหงื่อถึงซึม

“กูไม่ได้จะทำอะไรมึง กูรู้สึกว่ายากลองจับ ไม่ได้คิดอะไรมากกว่านั้นเลยมันอาจจะฟังดูแปลก ๆ คือกู...กู...”

“พี่ต้นคิดอะไรกับผมหรือเปล่า” รวบรวมความกล้าถามในสิ่งที่ตัวเองสงสัย เขายอมรับว่ารู้สึกไม่ดีจากการถูกทำรุ่มร่วมในขณะที่ไม่ได้เป็นอะไรกัน อยากให้คำตอบเป็นอย่างที่ใจคิด แต่สิ่งที่พี่ต้นคิดกลับไม่เป็นอย่างที่ใจหวัง

“เปล่า กูไม่ได้คิด กูแค่อยากรู้อาขามึงจะนิ่มเหมือนแก้มมึงมั๊ย แต่มึงสบายใจได้ กูไม่ได้ชอบมึงหรือคิดอะไรเกินเลยคำว่าพี่น้อง”

“ฉันบอกตามตรงว่าผมระแวงถึงพี่จะไม่คิดอะไร แต่ผมก็ไม่แน่ใจว่าผมจะนอนร่วมเตียงกับพี่อย่างสบายใจได้เหมือนเดิมหรือเปล่า” เจ็บวะเจ็บ

“มันจะไม่เกิดขึ้นอีก กูสัญญา กูก็ไม่รู้ว่าทำไมถึงทำแบบนี้ลงไปเหมือนกัน กูไม่เข้าใจตัวเอง แต่รับประกันเลยว่าไม่มีอีก” พัง ให้มันพังให้หมดเลย

“พี่เคยสังเกตไหมว่าคนที่เข้าหาผมมีแต่เพศเดียวกัน คือผมจะบอกว่ายังไงดีละ ผมค่อนข้างไวกับสัมผัสของผู้ชาย” ยกมือขึ้นลูบต้นคอพูดอ้อมในเรื่องที่ชอบเพศเดียวกัน

“มึงจะบอกว่าเป็นเพราะว่า มึงมีเสน่ห์ต่อเพศเดียวกันสินะ กูเลยอยากจับตัวมึง”

“เปล่า...”

“แล้ว?”

“ผมกำลังคิดเรื่องจะย้ายออกไปอยู่คนเดียว”

“ไม่” พี่ตันหน้าเขื่อนลงไปนิดก่อนจะเอนตัวพิงกับพนักเก้าอี้ นานทีเดียวก่อนจะพูดออกมาอีกครั้ง

“โกรธอะไรวะก็กูขอโทษแล้ว”

“ไม่ได้โกรธ แต่ผมเป็นเกย์” แล้วในที่สุดก็พูดออกไป

“...มึง”

เปิดเผยตนเองกับเพื่อน (ต้นหน)

เหตุการณ์: ชลธีมาร้านเหล้ากับเพื่อนและรุ่นพี่ที่ภาควิชาเนื่องจากเป็นงานเลี้ยงสังสรรค์ แต่ต้นหนเป็นห่วงจึงแอบตามมาเจียบ ๆ พร้อมกลุ่มเพื่อนของตนเอง ทว่ากลุ่มเพื่อนกลับคัดค้านต้นหนให้ยอมรับความจริงว่าชอบชลธีอยู่

“ขนาดนี้แล้วจึ๊งยังไม่ยอมรับตัวเองอีกเหอวะต้น ตามหวงเขาไปทั่วเนี่ย”

“กูแค่เป็นห่วงมัน เพราะมันเป็นน้องกู”

“โง่แล้วยังเสือกปากแข็ง มึงนี่มันบัวในตม ยัง! ยังไม่หยุดดูตบหูรี สองสามวันมานี้ดูตบหนัก ผิดปกติ เห็นเลิกไปช่วงหนึ่งไม่ใช่เหอวะ พอน้องชลขอแยกกันอยู่เข้าหน่อยทำเคียด”

“พวกมึงเลิกบอกว่ากูชอบไอ้ชลได้แล้ว กูไม่ได้ชอบ”

นายกับอินทะเลอบสบตากันจากนั้นก็ถอนหายใจออกมา

“รู้ตัวว่าชอบตอนน้องมันเลิกชอบขึ้นมา กูจะสมน้ำหน้าให้ดู”

ต้นถอนหายใจใส่เพื่อน ไม่ได้เป็นคนเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นระหว่างเขาและชลธีให้ใครฟัง แต่เพราะคืนนั้นเขาเลือกไปปรึกษาไอ้ไน ไนรู้โลกก็เลยรู้ไปด้วย

“แยแล้ว แย่ แย่แล้ว...” เสียงโวยวายดังขึ้นพร้อมหน้าเหล่าเหล่าของไอ้ไนที่วิ่งพุ่งกลับมาที่โต๊ะ สีหน้าแตกตื่นเหมือนตี่เกิดเรื่องใหญ่จะได้ไม่ต้องถูกไอ้เรศลากไปฟาด

“แยเรื่องอะไร”

“น้องชลกินเหล้า กำลังยืนเต็นด้วย หน้าแดงเลือดเลย” ต้นยืนขึ้นเหมือนที่กั้นมีสปริงติดอยู่ แต่แล้วก็ต้องกลับมานั่งใหม่เมื่อไหล่ข้างหนึ่งถูกไอ้เรศกดไว้ ส่วนอีกข้างไฉนเป็นคนกด

“อะไรของพวกมึงเนี่ยปล่อยดิ!”

“ไอ้ไนย ไอ้อิน จัดการให้แม่หางโง่ที” ไนหัวเราะต่ำในคอ เรื่องของต้นทำให้เขาอดพันเงื่อมมือของไอ้เรศ แถมเรื่องนี้ยังสนุกแบบกำลังกลมกล่อม ดูเพื่อนจะลงแดงตายเพราะลูกไปแผลงฤทธิ์ใส่น้องสุดที่รักไม่ได้...สนุกจังเลย

“ได้ กูรอเวลานี้มานานละ มึงจะลูกไปหาน้องชลถูกมัยไอ้ต้น”

“เออ เมื่อวานมันบอกกูว่ามันไม่แตกเหล้า เลยตามมาดูว่ามันจะไม่แตกจริง”

“ไหนว่าบังเอิญไปเจอ แผลพวกกูเฉย ไนอัยย์กอดมันไว้นะ น้องมันตีมสังสรรค์มึงจะยุ่งอะไรด้วย ไม่ได้เป็นอะไรกันสักหน่อย”

“ก็มัน...” ต้นอ้าปากพะงาบพยายามจะดันให้หลุดจากการกุมตัวของอัยย์กับไน

“มึงจะไม่ได้ลูกไปไหนทั้งนั้นแหละ ถ้ามึงยังตอบตัวเองไม่ได้ว่ารู้สึกยังไงกับน้องชล มึงตามหึงตามกันทำชาวบ้านที่จับน้องเหมือนหมาบ้า ตามหวงตามห้วง ไม่พอใจตอนที่น้องมันไม่ยอมอยู่ด้วยชัดเจนได้แล้วมั้ง”

“แม่มันฝากไว้”

“จ้ะนี่เอง มึงลองคิดดูว่าวันหนึ่งมีผู้ชายเข้าหาชล เขาจับกันเขาดูแลชลได้ดีจนแม่ชลฝากไว้ เหมือนที่ฝากมึง มึงจะยอมให้ชลคบกับคนนั้นมั๊ย” แนนอนคำตอบคือ

“ไม่ เรื่องเหี้ยอะไรต้องยอมให้มันไปคบใคร”

“ลองคิดต่ออีกนะ ถ้าน้องชลกอดใคร จูบใคร นอนกับใครที่ไม่ใช่มึง”

“พวกมึงหยุดพูดได้แล้ว...” ต้นนั่งนิ่งอยู่กับที่ คราวแก้วเปียร์ในมือมาบีบแน่น “กูไม่ได้รู้สึกอะไร จะไม่ลุกไปไหนด้วย ไม่ไป...ไม่ได้ชอบ...ไม่ได้...”

“เฮ้ย! ใครกอดชลวะ จะใช้ชอกคอแล้ว”

เพ็ล้ง!

“ยอมรับแล้วก็ได้ ไอ้เหี้ย”

แก้วในมือต้นถูกเขวียงลงพื้น แต่กระกระจายไปคนละทิศละทางมันถูกเขวียงพร้อมกับที่ร่างสูง ลุกขึ้นยืน ในวินาทีที่สติขาดมึงพร้อมฟังทุกอย่าง แต่ท่อนแขนต้นถูกไอเรศคว่ำไว้

“กูไปจัดการให้ มึงรออยู่นี้แหละ ไปทั้งอารมณ์แบบนี้ไม่ตี...”

“มึงไม่ต้องห้าม กูไปเอง เออ! กูยอมรับแล้ว กูชอบมัน กูทนไม่ได้หรอกถ้ามันจะเป็นของใครที่ไม่ใช่ของกู ต่อให้ตอนนี้ก็ยังไม่มั่นใจว่าจะดูแลมันได้ดี ถึงต้องเลิกต้องถูกทิ้งอีก กูก็ไม่มีทางปล่อยมันให้ไปเป็นของใคร” ต้นทำสีหน้าลำบากใจลอบกลืนน้ำลายแล้วมองแขนที่ถูกไอเรศคว่ำไว้

เปิดเผยตนเองกับคนรัก (ต้นหน)

เหตุการณ์: เป็นช่วงเวลาถัดจากที่ต้นหนยอมรับว่าตนเป็นชายรักชาย และเปิดเผยกับกลุ่มเพื่อนว่าชอบชลธิ ต้นหนลากชลธิกลับมาจากงานเลี้ยงสังสรรค์ ก่อนจะค่อย ๆ ปลดปล่อยความรู้สึกตนเองออกมา

“ไม่ยุติธรรมอะไรครับผมไม่เข้าใจ”

“ที่โต๊ะอาหารวันนั้น มึงเป็นคนพูดว่าชอบกู สารภาพรัก” จ้องสบกับดวงตาคม นัยน์ตาคู่นั้น ฉายแวววร้อนร้ายและอึดอัดอยู่ในที่ พี่ต้นกำลังทำให้เขาไม่เข้าใจ แต่ยังคงมสติดตัวเองไว้ให้ใจเย็นได้

“ครับผมเป็นคนพูด พูดก่อนตัดสินใจเดินออกมาจากชีวิตพี่”

“กูควรใช้ชีวิตปกติของกูต่อไปไม่ใช่เหวอะ แล้วทำไมพอถึงเดินออกไปกูรู้สึกเหมือนถูกมึงขโมยของสำคัญออกไปด้วย กูหวังว่ามึงจะไปนอนที่ไหนจนนอนไม่หลับ คืนนั้นที่กส่งข้อความหา มึง เพราะกูนอนไม่ได้บนเตียงที่ว่างเปล่า ต้องออกไปหาร้านเหล้าเพื่อสงบสติอารมณ์ ยัง! ยังไม่พอ กูเหมือนคนประสาทแตกตั้งแต่การไปหาถึงที่คณะ ว่ามึงเข้าเรียนหรือยัง กูไปโรงอาหารกลางทั้งที่ปกติ กูไม่เคยกินข้าวที่นั่น พอเจอใครเข้ามาจับมึงก็โมโห แล้วก็ไปตกรอคูมึงตั้งแต่เช้าว่าออกจากหอหรือยัง ตอนเย็นก็ไปดูว่าเมื่อไหร่มึงจะกลับถึงห้อง รออยู่จนมั่นใจว่ามึงจะไม่ออกไปไหนอีก มึงว่ากูบ้ามั๊ย”

“พีตัน” เขาครางชื่ออีกฝ่ายเสียงโหย มือที่เกาะกุมไว้กับต้นแขนอีกฝ่ายจิกกำแน่นขึ้นอย่าง
 เผลอตัว ตอนนีตัวร้อนจัดเหงื่อซึมขึ้นจนรู้สึกวุ่นวายหลังเปียกชก

“แล้วดูมึงสิ ใช้ชีวิตโคตรปกติ ทำสีผมใหม่ ไม่ใส่แว่น นั่งคุยกับผู้ชายคนอื่นหน้าระรื่น แล้ว
 กางเกงที่ใส่อยู่เนี่ยไม่มียาวกว่านี้แล้วหรือไงวะ แดกเหล่าเต็นอยู่กับใครก็ไม่รู้ ไอ้เหี้ยกู่หวงของกู...โคตร
 แย่”

“...ผม”

ตึก! ตึก! ตึก! เสียงใจเต้นเป็นจังหวะไม่ปกติเลย

“แม่ กูแยแล้ววะชล” พีตันผละตัวออกห่างไปนั่งอยู่ทางปลายเท้าเขา

“ยังไง พีแยยังไง”

“กูคิดว่ากูชอบมึง บอกตอนนี้ยังทันมั๊ยะ” ริมฝีปากที่เม้มไว้จนเป็นเส้นตรงคลายออก เขาอ้า
 ปากค้างกับคำว่าชอบของพีตัน อยากตบหน้าเรียกสติตัวเอง แต่ก่อนจะดีใจก็อาจจะต้องถามเพื่อ
 ยืนยันว่า สิ่งที่เขาคิดมันถูกต้อง

“ชอบ ที่ไม่ได้หมายถึงชอบแบบพี่น้องใช่ไหมครับ”

“ชอบแบบผิวเมียชอบกัน เคลียร์มั๊ยะ”

เสียงพลุระเบิดก้องอยู่ในหัว ท้องไส้เขาปั่นป่วน ถึงแม้ว่าคำสารภาพจะดูดิบห่ามผิดกับ
 ภาพความฝันที่คิดเอาไว้อยู่มากก็ตาม

ก่อนเคยคิดว่าอยากถูกสารภาพรักด้วยถ้อยความหวานซึ่ง มีบรรยากาศร้ายล้อมเป็นใจ แต่
 พอในสถานการณ์จริง สิ่งพวกนั้นไม่มีความจำเป็นอะไรเลย เพราะเพียงคนที่พูดออกมาเป็นคนที่อยาก
 ฟังคำนั้นจากเขามากที่สุดหัวใจก็พองพูนพื้นที่ในทรวงอกแทบจะกักเก็บไว้ไม่มี

“แต่ผมเป็นผู้ชายนะ”

“ช่างแม่งสิ ไครสน”

“ผมมีไอนั้นเหมือนพีนะ พีแน่ใจนะว่าจะชอบผม”

“อย่าลีลาเยอะ กูชอบมึงก็คือกูชอบ ไม่ได้สนใจว่าจะมีดุ้นไม่มีดุ้น” พีตันกอดอกแล้วพลิกตัวหัน
 มาทางมุมที่เขานอนเหยียดตัวอยู่

“สรุปว่ายังทันไหม หวังว่ามึงยังไม่ได้ไปชอบคนอื่นที่ไม่ใช่กู”

“ไม่” เขาสั้นหัวพริตซุสองนิ้วแล้วรีบพูดต่อ “ผมชอบพี คิดจะตัดใจได้แค่สองวันเอง จะเลิก
 ชอบเร็วขนาดนั้นได้ยังไง”

“สองวันเองหรอวะ เหมือนนานมากเลย”

“ครับแค่สองวัน”

“แล้วนั่นมึงทำอะไรดั่งแก้มตัวเองทำไม” พีตันเลิกคิ้วขึ้นเมื่อเห็นเขาจับแก้มตัวเองแล้ว ออก
 แแรงดิ่ง

“ถ้าฝันจะได้ตื่น”

“มากุช่วยดึงจะได้รู้ว่าไม่ได้ฝัน” พี่ต้นโตะมาทับตัวเขาไว้อีกครั้ง แล้วส่งมือหนามาดึงแก้มจนรู้สึกเจ็บ

“โอ๊ยเจ็บ!”

“อย่าแตกเหล่าอีก กูขอห้ามเลย แล้วนี่สร้างยัง มึงปวดหัวมัย”

“ปกติแล้วครับ แต่ยัยร้อนวูบ ๆ อยู่ แค่ออกเทลมันน่าจะไม่ว่างเท่าไร” ตอบคำถามพร้อมจับข้อมือหนายึดไว้ไม่ให้ดึงแก้ม เขากับพี่ต้นโตะถกกันอีกแล้วอยู่ในระยะที่ไม่ปลอดภัยเลย ตาสบตาปลายจมูกพี่ต้นโตะห่างจากหน้าผากไม่ถึงห้าเซ็นต์

“คบกับกูนะ เป็นแฟนกู แล้วก็ห้ามให้ใครถูกตัวถึงอีก...ถ้าปฏิเสธกูจะหักกระดูกมึง”

“ครับ ผมตอบตกลงเพราะกลัวคำขู่เลยนะเนี่ย”

“กวนตีนละ” พี่ต้นโตะมุดปาก ยังไม่ห่างออกไปจากตัว

“ต้องคบกันนานแค่ไหนถึงจะจูบได้”

“เออ...ไม่รู้สิครับ”

เปิดเผยกับทุกคน (ต้นหน)

เหตุการณ์: ทั้งคู่อยู่บนรถซึ่งกำลังกลับที่พัก ทั้งสองคนพูดคุยเรื่องของการประกวดดาวเดือนที่ชลธีลงตำแหน่ง popular vote ต้นหนบอกว่าหวงชลธีมาก ไม่อยากให้รับดอกไม้จากผู้ชาย นั่นจึงเป็นเหตุผลให้ต้นหนอยากเปิดเผยสถานะนี้กับคนรอบข้าง

“มึงจะได้ไม่หนีกูอีก ด้วยเหตุผลที่ว่ากูไม่รัก รักจะตายอยู่แล้วครับ แดกเข้าไปได้กูแดกเข้าไปแล้ว”

“รู้แล้วว่ารักมากกกกก...พี่ ผมลงรูปคู่เน”

“มือที่ถ่ายเมื่อไหร่?”

“อิม จะแท็กไปด้วยแค่ปชั่นว่าอะไรดี”

“รักพี่ต้นมากคะ พี่ต้นหล่อที่สุด” พี่ต้นจิบปากจิบคอทำเสียงเล็กเสียงน้อย ทำเอาอารมณ์โรแมนติก... หมดกัน

“ก็แยละ”

“In relationship with Thonhon เปะหัวใจต่อท้ายอันนี้เอาจริงนะ” พี่ต้นคลายมือออกจากกัน ไปหยิบโทรศัพท์ทีในช่องด้านหลังมาแล้วส่งให้ “รหัสเดียวกับรหัสนักศึกษาตั้ง Relationship ให้ด้วย”

“ทำไมเป็น ไม่เคยขึ้นกับใคร” นิ่งอึ้งเมื่อพี่ต้นบอกรหัสผ่านโทรศัพท์ เขาวางกันว่าถ้าผู้ชายให้รหัสผ่านมือถือกับคุณ แปลว่าเขาจริงใจไร้ซึ่งความลับ...

พี่ดันให้ก็แปลว่าจริงใจ น่ารักจังเลยนะพี่ดันเนี่ย

“งั้นมึงลองรูปไปก่อนก็ได้ คีนี่ก็ค่อยตั้ง In relationship with ma babe เอง”

“ใครกันแน่ทำหน้าที่ร้อน พี่ชอบหยอด แต่ไม่รู้ตัว”

“มึงหนีไม่พ้นแล้วชล” ...ยอกย้อนแก่ง

“ก็จะอยู่กับพี่ไปเรื่อย ๆ นี่แหละ” มือที่ห่างออกไปเมื่อครู่กลับมาสอดประสานกันอีกครั้ง
เหลือให้เขาใช้มือข้างที่ว่างกดอัปโหลดรูปภาพสองมือที่ถ่ายไว้

In relationship with ma babe ไม่แท้ก็ใครทั้งนั้น...ตามวิถีเซเลบ

แต่ความอยากรู้อยากเห็นก็ไม่ได้ถูกปล่อยทิ้งไว้นาน เพราะภายในคืนนั้น คนบางคนก็อัปเดตสถานะ ว่าใครกันคือเจ้าของมือที่สวมแหวนคู่กับชลธิ...

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ศรัณย์ พ.จามพิบูล
วัน เดือน ปี เกิด	12 ตุลาคม 2538
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม
ที่อยู่ปัจจุบัน	61 ซอยท่าข้าม 9 ถนนพระราม 2 แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ 10150
ผลงานตีพิมพ์	ปี 2564: นิยาย "END love จบรักสถานะเพื่อน" ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Lavender ปี 2564: คู่มือเตรียมสอบ "Physics เจาะลึกพื้นฐานฟิสิกส์ ม.ต้น" ตีพิมพ์กับ สำนักพิมพ์ Ganbatte ปี 2563: รวมเรื่องสั้น เขียนเรื่องความเป็นมนุษย์ราคาเท่าไร่ จากหนังสือ "กว่าจะถึงสุดปลายฝัน ลายลักษณ์วรรณศิลป์ 6" ตีพิมพ์กับหอัครศิลป์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ปี 2562: คู่มือเตรียมสอบ "Intensive สถิติ ม.ปลาย" ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ Ganbatte ปี 2562: รวมเรื่องสั้น เขียนเรื่องกาลเวลาที่ถูกลิตรอน จากหนังสือ "กาลเวลาที่หวนกลับ" ตีพิมพ์กับ TK park ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ปี 2564: รางวัลชมเชยการประกวดเรื่องสั้นแนววิทยาศาสตร์สำหรับเด็ก วัยรุ่น อายุ 12-18 ปี ครั้งที่ 6 "ความเป็นมนุษย์ราคาเท่าไร่" ปี 2563: รางวัลเหรียญเงิน การสร้างสรรค์วรรณศิลป์ ประเภทเรื่องสั้น โครงการถ่ายทอดงานศิลป์กับศิลปินแห่งชาติ ลายลักษณ์วรรณศิลป์ 6 "นางรำแขนคอดในห้องเช่าท้ายซอย" ปี 2563: รางวัลชมเชย การประกวดเรื่องสั้น หัวข้อรู้สึกทรงจำและโลกหลัง โควิด โดย Z-Books "ร้านหนังสือในตรอกทึบ" ปี 2563: รางวัลที่ 3 การประกวดบทความร้านหนังสือ โดย Book
รางวัลที่ได้รับ	

passport ในโครงการวัฒนธรรมร้านหนังสือ

ปี 2563: ผ่านการคัดสรรวรรณกรรมร่วมสมัย โควิดเปลี่ยนเราเรื่องเล่า
เปลี่ยนโลก ประเภทเรื่องสั้น "ห้องเรียนที่ไม่ถูกเชื่อมต่อ"

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY